

ପ୍ରକାଶନ ମାତ୍ରମେ ପରିଚୟ
ଲେଖକ ଏତୀ

ପ୍ରକାଶନ ମାତ୍ରମେ ପରିଚୟ

ଲେଖକ ଏତୀ

எ
கணபதி துணை.

கடவுண்மாமுனிவர் அருளிச்செய்த

திருவாதவூரூபகள் புராணம்

~~திருவாதவூரூபகள் புராணம்~~
~~திருவாதவூரூபகள் புராணம்~~
உரையாசிரியர்

ஸ்ரீமத். ம. க. வேற்பிள்ளை அவர்கள் செய்த

விருத்தியுரையுடன்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்
தருமபுரிபாலகர்

ச. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களால்

சென்னை

வித்தியாநுபாலன அச்சககத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

4-ம் பதிப்பு.

துன்முகி, மார்கழி.

ஜூன் 1957.

(உரிமையுடையது)

வித்தியாநுபாலன் அச்ச
300, தங்கசாலை தெருவு, சென்னை

சருக்க அட்டவணை

பக்கம்	சருக்கம்	பாடற்றெக.
	சிறப்புப்பாயிரம்
	உரைப்பாயிரம்
	பதிப்புரை
	உரையாசிரியர் சரித்திரம்
6.	பாயிரம் 7
18.	மந்திரிச் சருக்கம் 40
65.	திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம் 135
255.	குதிரையிட்ட சருக்கம் 66
316.	மண்சுமந்த சருக்கம் 95
417.	திருவம்பலச் சருக்கம் 70
487.	புத்தரை வாதில்வென்ற சருக்கம் 96
594.	திருவடிபெற்ற சருக்கம் 35

மாணிக்கவாசகர்.

சிறப்புப் பாயிரம்

நல்லூர் மகாவித்துவசிரோமணி
ஸ்ரீமத். ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்கள்
இயற்றியது.

மதிமலி சடைமுடி வரதன தருள்பெறு
துதியமை வாதலூர்த் தோன்றலார் சரிதையைக்
கடவுண்மா முனியெனுங் திடமுடைக் கவிஞர்கள்
புடவியோர் மகிழ்தரப் புராணமா வகுத்தன
நதற்குரை விரிவொன் றரிறபத் தருகெனப்
புதர்க்குழு வோர்சிலர் புகன்றன ராக
மட்டுவிற் பதிவயிற் சிட்டடு யமர்க்க
கணபதிப் பிள்ளைவேள் கணிப்பருங் தவத்தா
னணியவேற் பிள்ளையா நற்பெருங் கலைஞர்
பொன்னவ னன்ன நன்மதிப் புலவர்கண்
மெச்சிட வோருரை விரித்தன
அுச்சிமே லறிஞர்கொண் உவப்புறல் கடனே.

திருவனந்தபுரத்து மஹராஜா கல்லூரித் தீராவிட பிரதம
மகாபண்டிதராயிருந்த

ஸ்ரீமத். புலோலி, வ. கணபதிப்பிள்ளை.

மெப்பவத்த சமயங்கள் பலவற்றின்
விழுப்புடைய வேதநூலின்
கைவைத்த சைவமதங் காட்டுமுதற்
கடவுளையே கருதியன்பிற்
நெய்வத்தன் மையரான திருவாத
புரேசரது சிறந்தகாதை
யுப்பவைத் தந்தருளுதற் கங்குயர் கடவுண்முனி
தமிழா லுரைத்தா னன்றே.

அன்றுவட மொழிக்கடலி னகத்தியமா
 முனியுரைத்த வமலகாதை
 நன்றுநில வுதற்குவந்து பெரும்புலமைக்
 கடவுண்முனி நவின்ற பாவிற்
 சென்றுநிகழ் திருவாதலூர் புராணப்
 பொருளைத் தெளிவித் துய்வோ
 மென்றுவிரி வுரையியற்றித் தழிழுறிவோ
 ரகமலர்த்து மென்றா ழானேன்.

தேறரிய திரிசொல்லுக் கியற்சொல்லுங்
 தொகைநிலைக்கு விரியுஞ் சேர்ந்து
 கூறரிய தொடர்மொழிக்கு வேறுவேறும்
 வகையுங் குறிப்புக் கோர்ந்து
 பேறரிய வெளிப்படையு மாக்கி
 யிலக்கணமைந்தும் பிழையா தார்ந்து
 மாறரிய பதிநூலின் வகைகளையும்
 விரித்துரையில் வாய்க்கச் செய்தோன்..

மழைசுரந்து வளம்பெருக்கு மட்டுவிலாம்
 பதியசத்து வாழ்வே ஓாளப்
 பழையபெரு நன்மரபுற் பவித்தெழில்
 காளைப்பருவம் படைத்த நாளிற்
 கழைகழுகென் றிடவயிர்ப்புக் காட்டு
 நல்லூரெனும் பதியிற் கார்த்திகேயத்
 தழைமனத்துத் தமிழாசான் றன்னிட
 நன்னூலாதி தகவா லோதி.

எத்தலமும் புகழ்நிறுத்து முத்தமிழி
 னியற்றமிழ் நூலெல்லா மாய்ந்து
 சித்தனரு வருவனருள் சிவாகம
 நாலுங் தெளிந்து சிவன்றுளேத்து

முத்தமனு மாறுமுக நாவலன்பா
லும்புலவ ருவப்பா லுச்சி
வைத்தவ வன்மருகன் பொன்னம்பல
வன்பாலு மிகமகிழ்ஞ்சு கற்றேன்.

இங்கெடுத் துரைத்தமுவ ரிடமிருஞ்சு கற்றபே
றங்கெடுத் துரைத்தவாத ஓரர்மான்மி யத்திலாம்
பங்கெடுத்த விரிவுரைப் பயன்கள் காட்டுமளவிறுன்
பங்கெடுத் துணர்ந்துளோர்கள் பரமவின்ப முறுவரே.

பாசத்தார் தொழுதேத்த வரமளிக்கும்
பசுபதிவாழ் வளம்புலோலித்
தேசத்தார் நன்மரபிற் செனித்தகண
பதிப்பிள்ளைச் செம்மலாற்று
நேசத்தார் தவப்புதல்வ னுயுதித்த
வேற்பிள்ளை நிதிமான் பூமி
வாசத்தார் மகிழ்வாத ஓரர்கதைக்
குரைவிரித்து வகுத்தான் மன்னே.

சன்னுகம்

ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்.

நிலம்புகழுஞ் தமிழ்நாட்டி லறிஞரெலாங்
கொண்டாடி நியமமாகத்
தலம்புகழு முறையோதிப் பொருளாய்ஞ்சு
களிக்கருஞ் சைவாசாரப்
புலம்பரவு திருவாத ஓரடிகள்
புராணமுறும் பொருவில் பத்தி
நலம்பரவு கவிகள்பல பிரதிகொடு
வழுநீங்க நயப்பா னய்ஞ்சு.

திருத்தமுறும் பதப்பொருளுங் கருத்துரையுன்
 சரித்திரமுஞ் சிறந்த நண்மை
 யருத்தமுறு மிலக்கணமுஞ் சித்தாந்த
 சாத்திரமு மரிய காட்டாய்ப்
 பொருத்தமுறு மிலக்கியமுங் தடைவிடையும்
 பிறநலமும் பொருந்தி நிற்பக்
 கருத்தமையும் விருத்தியுரை யுரைத்தறினூர்
 களிப்ப வுபகாரி யானேன்.

யாவனெனிற் சொல்லுதும் யாழ்ப்பாண
 முறும்புலோலி நகரேரின் வாழ்நர்
 காவலனை யுதித்தகண பதிப்பின்னை
 தவப்புதல்வன் கன மேனிப்
 புவனிதை திருவருளும் பாவனிதை
 திருவருளும் பொருந்தும் வள்ள
 ரேவுகை கற்பகம்போற் கற்பவர்க்கு
 மெய்ப்பொருள்க டெளிக்குங் தேசன்.

நல்லீநக ராறுமுக நாவலர்க்கு
 மாமணிபோ னல்லோர் கொள்ளுஞ்
 சொல்லமர் வித்துவ சூடாமணிபொன்
 னம்பலநாமத் தோன்றலுக்குங்
 கல்விதரு குருகார்த்தி கேயனுக்கு
 மாணவனுங் கடமை பூண்டு
 வல்லமையா னிலக்கிய லக்கணமுதல்
 பல்கலைகண் மரபிற் கற்றேன்.

மன்றமரும் புவியூரங் தாதியெனு
 நாற்குரைமுன் வகுத்த சிலன்
 குன்றனைய பெருங்குணத்தோன் சைவநெறி
 முறையாளன் கோதில் வாய்மை

நன்றியறி வருளாண்மை பொறைகேண்மை
முதலாய நலங்கள் பூண்டோன்
வென்றிவளஞ் செறிமட்டு விலிலுறையும்
வேற்பிள்ளை வித்துவானே.

புலோலிங்கர்

ஸ்ரீமத். அரு. சோமசுந்தரப்புலவர்.

பூவினர விந்தமெனப் புனனதியிற் கங்கையெனப்
பாவினரும் வெள்ளையெனப் படர்ச்சடரிற் பானுவெனத்
தேவினரி யெனத்தருவிற் றிகழ்மலர்க்கற் பகமெனச்சீர்
மேவியபன் ஞாகளின் மேதகைய தென்னுட்டில். (1)

வாய்ந்தமலர்த் தண்டலையும் வளவயலும் பொலிவெய்தி
யேய்ந்தவித ரண்டிதியோ ரில்லங்கள் பலகுழுமித்
தோய்ந்தவருஞ் சிவபத்தித் தொண்டர்மடங் குலவிமுன்னு
லாய்ந்தவர்கள் கவிக்கடங்கா தமர்வாத ஓரின்கண். (2)

நிறுமணி கண்டிகையு நிமலவெழுத் தைந்துமுடி
யாறுபடர் சிவன்புகழு மவனியெலாம் பெரிதேற
மாறுபடு பரசமய மயவிருளா ழிப்புறத்தி
லேறுமிரு ளொடுமருவி யெழவஞ்சிக் கிடந்தினைய. (3)

நந்தலறுங் கடல்புடைக்குழு ஞாலமுளார் பயன்றுய்ப்ப
வந்ததிரு வாதலூர் வள்ளறிரு மான்மியத்தைச்
செந்தமிழி னியல்பாவிற் செய்துவினைக் குரம்பைகொடு
முந்துபுகழு நிறீஇயினனுன் முதுகடவுண் மாமுளியே. (4)

அந்தவருட் டிருவாத ஓரடிகள் புராணமதைச்
சிந்தைதெவ்ட்டாவமுதைத் தேன்பெருக்கைப் புளிப்பிக்குஞ்
சந்தமிகும் பாடறைனத் தக்கவுரை யொன்றியற்றி
யிந்தநில முயவெழுதா வெழுத்திசைவித் திடுதியென. (5)

தேவநிலத் தைந்தருவஞ் சேர்ந்துவடி வொன்றேன்றுய்ப்
பாவலரைப் புரந்தருஞம் படிபடியில் மர்ந்தனையார்
காவலரு மதித்தபுகழ்க் காமருகார் காத்தாராம்
பூவலய வறிஞர்முதற் பொருவிறங்தோர் போற்றிசைக்க. (6)
வீடுமைனை நிகர்விரதன் வித்தையினை மாஞானி
ஏடுகெழு சாந்தமுதற் பெருங்குணம்பே ரணியானே
ஈடுபுகழ்ச் சன்மார்க்க நெறிநின்றே னிபுணர்பலர்
பாடுபுகழ்க் கார்த்திகே யாசிரியன் றன்பாலும். (7)

பண்டிதர்தம் போரேரூய்ப் பகர்வித்வ சிரோமணியாய்த்
தெண்டிரையி னமிர்தமெனத் திகழ்தரு லக்கியங்கட்கும்
கண்டருலக் கணங்கட்குங் கரைகாணுக் கல்க்கடலாய்
மண்டியபொன் னம்பலப்பே ராசிரிய மணிமாட்டும். (8)

நிலப்பரப்பின் விரிபுகழா நிருமலன்மா சிவபூசை
நலப்படு தொண்டர்கள்பூசை நாஞானி நடத்தினேன்
புலப்படுபொய்ந் நாவலர்கள் போலாதோன் றிருநல்லூர்
வலப்படுநல் லாறுமுக மகத்துவநா வலன்மாட்டும். (9)

கற்றவனைந் திலக்கணமுங் கசடறவைந் திலக்கணமு
முற்றதொரு மட்டுவினன் குறைபதியாக் கொண்டுவப்போன்
றைற்றெனவே சித்தாந்தந் தெளிந்தவன்சீர் விதாலயங்கள்
குற்றமற வதிபதியாக் கொடுக்குத்துங் குணசீலன். (10)

பொய்யடரு மழுக்காறு புறமொழிதல் கடுங்குறலை
வெய்யசின முதலியன மிஞிறியென விளங்கினேன்
றுய்யசுவை கெழீஇயதமிழ்த் தோமறுதொன் னால்பலவு
மையமொடு திரிபகல வாங்குகற்பித் திடுமாசான். (11)

ஷிறையொன்று செஞ்சடிலப் பெம்மானை யனுதினமு
முறையொன்ற நெஞ்சதனின் முதிருமன்பின் வழிபடுவோ
நைறையொன்று கடம்பணிதோ ணம்பெருமான் புராணமதை
ஷிறையொன்ற வாய்ந்துமன நெகிழுந்திறைக்கு நீர்விழியான்.

ஓன்றுமதி வள்ளுவர்தா முருணிநீர் நிறைந்தற்றே
யென்றுவிளாம் பியகுறஞுக் கியெந்தவிலக் கியமானேன்
மன்றண்ட மொழியாத மணிகண்டன் மதவல்லி
யென்றுமினி திற்படர வெழுகொழு கொம்பேயைன்யான். ()

வஞ்சகமா தியமாசு மனக்களங்க வழிமறித்தோ
னெஞ்சகத்திற் படுமெவையு நிகழ்த்திடுநீர் மைகொடுயென்
விஞ்சபொருட் செல்வமதை விரவியநன் மாணவர்க்கொன்
றெஞ்சலிலா தீகல்வி யெனுஞ்செல்வ மொடுபடைத்தோன்.

முன்னிலைமை யிந்நாற்கு முறைமையினேர் பொழிப்புரையு
மன்னுபுலி யூரின்மிசை வாய்த்தவந்தா திக்குரையும் [யோ
பன்னுதல்செய் தோன்சிவன்றுட் பத்திமையின் பழுப்புடை
னுன்னியதன் மரபிரண்டுஞ் சைவமரபா வுடையோன். (15).

பன்னுதிரு நெல்வேலி மட்டுவின்மாண் புலோவிபினிற்
றுன்னுநதி குலக்கிளையின் ரேற்றமுறு மேற்றத்தான்
றன்னகரில் புலோவிநகர் சார்ந்தகண பதிப்பிள்ளை
முன்னாயற் றியதவத்தின் முதிர்ந்தபெரும் பேறன்யான். ()

உற்றபெரும் பருணிதனு யோங்கியவேற் பிள்ளையுயர்
முற்றவத்தெய் தியவுடற்கு முதிர்ந்தபய னிதினாங்கு
மற்றிலையென் றுணர்ந்துமந்த மதிவாணர் வேண்டுதலை
யற்றமறு தூண்டுகோ லாகமிக வநுசரித்தும். (17)

மூலமதைத் தமிழ்நாட்டு முற்புலவர் பற்பலரு
மேலுமச்சி லியைவித்த வெண்ணரிய பிழைகளொலாம்
சாலமிகும் பழையனவாய்த் தனிமதுரை மாநகரிற்
சிலமிகு சம்பந்த வாதீனஞ் சிராப்பள்ளி. (18)

கச்சியினின் வருவித்த கருதுமுன்மைப் பிரதிகொடு
நச்சியிய அறத்திருத்தி நன்குமேற் கோண்டடி
மெச்சியவைந் திலக்கணத்தின் விதிவேண்டு வனவிளக்கி
யுச்சியின்மெய்ப் புலவர்கொள வுரைவிருத்தி யுதவினனே. ()

சிறு பங்கயம் இறைஞ்சுவாம் - வேதமாகிய பாதகடங்கள் விளங்குஞ் சிறிய திருவடித்தாமரைகளையாம் வணங்குவாம். எ - டு.

ஆடகம் ஆகுபெயர். ஈறு தொக்க இலாத என்னும் பெயரெச்சம் நாடக னென்பதன் முதனிலையாகிய நாடகமென்னுங்கருத்தாப்பெயர் கொண்டது. இலாநாடகம் இன்மையாகச் செய்தாடகமெனப் பண்படியிற் பிறந்த பெயரெச்சம். ஏடு - பூவிதழ். அகம் ஏழனுரூபு. பங்கய மென்னும் ஆகுபெயர்ப் பொருள் ஈண்டுக் 'குறிப்புருவகம்.' அனந்தசுகம் சுத்தசாட்குண்ணியங்களுளொன்று. இதனுள் ஏடக மணம்பொருவ வெங்கணு மியைக்துளாள் என்பது பண்புபற்றி வந்த 'விரியுவமாலங்கார' மென்க.

சுப்பிரமணியக் கடவுள்

துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர்
தங்குஞெகு மூஞ்சிறு சதங்கைகள் புலம்பவே
மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதா [ம்.
ளங்கைமலர்கொண்டுமிகு மன்புடனிறைஞ்சுவா

இ - ள். துங்க மத உயர் கும்ப தும்பிமுகர் தம்பி - சுத்தமாகிய மதம் பில்கும் உயர்ந்த மத்தகத்தையும் யானை முகத்தையுமுடைய விளாயகக் கடவுளுக்குத் தம்பியாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளுது, சீர் தங்கு ஞெகுமூம் சிறு சதங்கைகள் புலம்ப - அழகிய சிலம்புகளும் சிறு சதங்கைகளும் சுத்திக்கவும், மங்கை உழை கண் குளிர வந்து உலவுகின்ற தாள் - நித்திய கண்ணிகையாகிப் உழையம்மையினது திருக் கண்கள் குளிரவும், அவர் முன் வந்துலானி வினையாடியருளும் திருவடிகளை, அங்கை மலர் கொண்டு மிகும் அங்பு உடன் இறைஞ்சுவாம் - அகங்கையிற் பூக்களைக் கொண் டருச்சித்து மிக்க அங்போடு யாம் வணங்குவாம். எ - டு.

புலம்ப வந்து குளிர உலவுகின்ற தம்பி தாளென நிரணிறை யாக்கி முடிக்க. புலம்பவும் குளிரவும் வந்துலவுகின்ற தம்பிதா வென முடிப்பினுமையும். உலாவுகின்ற எனற்பாலது உலவுகின்ற எனக்குறுகிற்று. உடன் என்னுஞ் சொல்லுருபு ஒடிவருபின் விசேடப் பொருட்கண் வந்தது. கண்குளிர்தல் காதன்மிக சோக்கிக் களித்தல். இச்சாஞ்சனக் கிரியைகளுள் ஒன்றாகவின் மதமென வாளா கூருது துங்கமத மென்றும், சிவசத்திகட்கு வணக்கஞ் செய்தபின்னர் மறித்தும் விளாயக வணக்கஞ் செய்தே சுப்பிரமணிய வணக்கஞ்செய்தன் முறையாயினும், இது சுருங்கிய நாலாகவின் விரிவஞ்சுவார், அவ்விளாயகவணக்கமுமா ஜெருவாறு தோன்றச் சுப்பிரமணியக் கடவுட்குப் பிறவடைகொடாது தும்பி முகர் தம்பியென்றும், என்று மிளையோராகவின் ஞாகிழுஞ் சிறு சதங்கைகள் புலம்பவென்றும், இளைய திருக்குமாரரது திருவடிக ளாகவின் மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவுகின்றதாள் என்றும், தமிழ்மொழியா ஊவியற்றுங் தமக்கும், அத்தமிழ்மொழிக் கதிப ராகிய அகத்திய முனிவருக் கதனைச் செவியறிவுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியராகிய சுப்பிரமணியக்கடவுஞ்சுக்குமுள்ள சீடகுருத்துவ சம்பந்தமும் விசேட வழிபாடுக்கோன்ற இறைஞ்சுவாமென் ரெழுமியாது அங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சுவா மென்றுங் கூறினார்.

“தும்பிமுகர் தம்பி” என்னும் பாடத்தைத் “தும்பிமுக னெம்பி” எனப் பாடத்தந்து அதனுள் எம்பி என்பதற்குத் தம்பி எனப் பொருளைத்து அது அப்பொருள் பயந்ததற்கு “எம்பிய மனுசனு மிளையோன் பெயரே” என்னும் பிங்கலங்கைதச் சூத்திரப் பிரமாணமுமொன்று காட்டிச் சாதிப்பாருமூளர். எனக்குத் தங்கையென்னும் பொருளில் என் என்னுங் தன்மைச் சொல்லோடு தொடர்ந்து தானும் அத்தன்மையின்பாற்படும் தங்கை யென்னும் முறைப்பெயர் அத்தொடர்ச்சிக்கண் அங்கிலமொழியோடு விகார மேற்று எங்கை என மழுஉமொழியாய் வந்தாற்போல, எனக்குத் தம்பி என்னும் பொருளில் என் என்னுங் தம்மைச் சொல்லோடு தொடர்ந்து தானும் அத்தன்மையின்பாற்படுங் தம்பி என்னும் முறைப்பெயர் அத்தொடர்ச்சிக்கண் அங்கிலமொழியோடு விகார

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷங்கள் திருவாசகம் திருக்கோவையாரென்னும் இவைகளின் மகிழை களை விளக்கி ஞாபகங் கூர்விப்பது. சிதம்பர ரகசியங்களை விளக்குவது. வேதாந்தத் தெளிவாகிய சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் முதலிய சைவசித்தாந்த சாததிரங்கட்டகுப் பெரிதும் இலக்கியமாயுள்ளது. சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களையுந் தனித்தனி விவகரிப்பது. சிவபத்தி அடியார் பத்திகளை வளர்ப்பது. சைவசித்தாந்திகட்டகு நெறிகாட்டியா யுள்ளது. சிவாலயம் விக்கிணேசவராலயம் சூகாலயம் முதலிய சைவாலயங்களினும், புண்ணியநதி தீரங்களினும், திருமடங்களினும், சுத்த கிருகங்களினும், வருடந்தோறும் மார்கழி மாசத்துத் திருவாதிரை அந்தமான முற்பத்துத் தினங்களினும் பெரும்பாலும் நியமமாக அன்போடு பூசிக்க வும், வாசிக்கவும், அர்த்தஞ் சொல்லவும், கேட்கவும்படுவது. ஆதலின் அவ்வாலயங்கட்கு இன்றி யமையாதது. ஆரம்பத் திலே, செய்யுண்டையிற் சிறுவர்கள் வாசிக்கப் பெறுவற் கும் பொருள் சொல்லப் பழகுவதற்குஞ் சிறந்ததென்றும், சுருங்கியதென்றும், சிறிதும் காம சிருங்கார வருணைகள் இன்மையினாலே கற்கும் மாணுக்கர்கட்கு உள்ளத்தில் ஒரு சிறிதேனும் சிற்றின்ய ஞாபகம் உதிக்கச் செய்யாததென்றும், எல்லோராலும் விசேஷமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மையின்; வித்தியாசாலை வித்தியார்த்திகட்கு இன்றியமையாதது. வேறும் இன்னேரன்ன பல குணுதிசயங்களை யுடையது.

இத்துணைப் பெருஞ் சிறப்பினதாகிய இப்புராணத் திற்கு இங்குள்ள அறிஞர் சிலர் வேண்டிக்கொண்ட பிரகாரம் விருத்தியுரை செய்யுமாறு கருதி முதலில் மூலபாடங்களை ஆராயும்பொழுது, அவை தம் மனம் போனவாறே திருத்தி

அச்சிற் பதிப்பித்த டுலவர்களான் மிகவும் பிறழ்ந்திருப்பக்கண்டு, மதுரைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆதீனம் முதலிய விசேஷதானங்கள் சிலவற்றினின்றும் நமது நண்பர்கள் உபகரித்த மிகப் பழைய மூலப் பிரதிரூபங்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து மூலபாடங்களை உள்ளவாறு கண்டு, நஞ்சிற்றறிவிற்குத் தோன்றிய பிரகாரம், பண்டையுரை யாசிரியர்கள் திருவடிகளை மனமொழி மெய்களிற் ரெழுது, பெரும்பான்மை பதப்பொருள்பற்றியும், சிறுபான்மை, தாற்பரியப் பொருண் முதலிய பற்றியும், ஒரு தொடர்ப் பொருளை அதனை விளக்குதற்கேற்ற மற்றொரு தொடரான் ஒரோவழியமைத்தும், சிலவற்றை விரித்தும், சிலவற்றைச் சுருக்கியும், சிலவற்றை விரிவஞ்சி விரியா தொழிந்தும் இன்னேரன்ன தொன்னெறி மரபொடும், விருத்தியுரையிது வேண்டினமென்க.

திருச்சிற்றம்பஸம்.

இங்கனம்,
ம. க. வே.

பதிப்புரை

திருவாதலூரடிகள் புராணம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின்
சரித்திரத்தைக் கூறுவது. வடமொழி ஆலாசிய மான்மியத்தைத் தழுவியது. கடவுள்மாமுனிவர் என்னும் சிவானுபவரால் தமிழில் பாடப்பட்டது. இப்புராணம் சிறிதாயினும் சைவசித்தாந்த சாத்திரக் கருத்துக்களை மிகவும் கொண்டுளது. மார்கழி மாதத்தில் திருவாதிரை நாளுக்கு முன்னர் ஒன்பது நாட்கள் செய்யப்படும் திருவெவம்பாவைப் பூசையில் ஒதப்படுவது. இத்தகைய நூலுக்கு உரை எழுதியவர்கள் இருபெரும் புலவர்களாவர். அவர்கள் சன்னகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரும் மட்டுவில். க. வேற்பிள்ளை உபாத்தியாருமாவார்கள் புலவர் எழுதியது சுருக்கமான வரை. உபாத்தியாயர் எழுதியது மிகவும் விரிவானது. இவ்வுரைகளிரண்டும் வெளிவந்துள. விருத்தியுரை மூன்று பதிப்பு ஆயிற்று. கடைசிப் பதிப்பின் பிரதிகள் சௌலவழிந்தமையாக, மற்றுமோர் பதிப்பு நான்காவதாக அச்சிடும்படி உரையாசிரியரின் புதல்வர்களுள் ஒருவரும் எனது நண்பருமாகிய வே. நடராஜா B. Sc. B. T. அவர்கள் வேண்டினர். தந்தையாரின் படத்தையும் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தையும் கொடுத்தனர். அவை இரண்டும் இப்பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

**நமச்சிவாய வாழ்க
நாதன்தாள் வாழ்க.**

<p>ஸ்ரீலப்தீ ஆறுமுகநாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, கிதம்பரம். துன்முகிளு தைமூ 1/2 (14-1-1957.)</p>	<div style="display: flex; align-items: center; justify-content: flex-end;"> <div style="flex-grow: 1; margin-right: 10px;"> <p style="margin: 0;">}</p> </div> <div style="text-align: right; margin-right: 10px;"> <p style="margin: 0;">}</p> </div> <div style="text-align: right; margin-right: 10px;"> <p style="margin: 0;">}</p> </div> <div style="text-align: right; margin-right: 10px;"> <p style="margin: 0;">}</p> </div> </div> <p style="text-align: right; margin: 0;">ச. பொன் னுஸ்வாமி.</p>
---	--

உரையாசிரியர் சுரித்திரம்

யாழ்ப்பாணத்திலே தென்மராட்சிப் பிரிவில் மட்டுவில் என்கின்ற ஊர் பலவகையான சிறப்புக்கள் கொண்டது. முன்னொரு காலத்திலே இமபமலையின் தென்பாரிசத்தி அள்ள திருக்கேதாரம் என்கின்ற சிவகோத்திரத்திலே, மன்மதனகிய தேவினுற் பூசிக்கப்பட்டமைபால், தைவிகவிங்கம் எனப்பெயரியதொருமகாவிங்கம், பிற்றைஞான்று, இவ்வூருக்கெழுந்தருளிச், சந்திரமௌலீசர் என்னுங் திருநாமந்தரித்துக் கோயில்கொண்டிருப்பது மட்டுவிலுக்குள்ள சிறப்புக்களுள் தலையாயதொரு தனிச் சிறப்பு. தேவியின் திருநாமம் சாந்தநாயகி. இத்திரு நாமங்கள் உதித்த காலத்திலே இவ்வூருக்கு வழங்கிய மற்றொரு விசேஷாபிதானம் சந்திரபுரம்.

சந்திரபுரமாகிய மட்டுவிலில் சந்திரமௌலீச வித்தியாசாலை சாந்தநாயகி வித்திபாசாலை என இரு சைவ வித்தியாசாலைகளும் வேறு பல சைவ வித்தியாசாலைகளும் உண்டு. சந்திரமௌலீச வித்தியாசாலை பழையமையானது.

இங்கே உள்ளவர்களுக்குக் குலதெய்வம் விநாயகக்கடவுள். விநாயகக் கடவுளுக்குப் பல ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. சுப்பிரமணியர் ஆலயங்களும் உண்டு. ஆலயங்களில் வருடந்தோறும், அத்தியற்புத் அதிமதுரச் சுத்தச் செந்தமிழ் வாக்காகிய கந்தபுராணம் படித்துப் பொருள் சொல்லுவது மற்றொரு தனிச் சிறப்பு.

மட்டுவில், வடக்குத் தெற்கு என இருபிரிவுகள் உடையது. அப்பிரிவுகளில் மட்டுவில் வடக்கிலே, பரம்பரையான ஒரு சைவ வேளாண் குடும்பம் சிறப்புற்று விளங்கியது. இக் குடும்பத்தவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரையடித்த

திருநெல்வேலியிலும், வடமராட்சியிற் கல்விச் செல்வம் படைத்ததான புலோலியிலும் சுற்றத் தொடர்புகள் உண்டு.

புலோலியிலே மிக்க செல்வாக்குள்ளவராய் வாழ்ந்தவர் வேலாயுத பிள்ளை என்பவர். அவருடைய புதல்வர் கண பதிப் பிள்ளை உடையார். இவர் மட்டுவில் வடக்கிலே மேற்குறிப்பிட்ட குடும்பத்திலே திருமணங்கு செய்து, அங்கே தானே, மிக்க மரியாதையுடன் வாழ்ந்து வந்தார். இவருக்கு இருவர் புதல்வர்கள். இருவரில் இளையவர் இந்தாலுக்கு உரைசெய்த உரையாசிரியர். உரையாசிரியரின் பெயர் வேற்பிள்ளை. வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் என்று வழங்கு வதே பெருவழக்கு. தென்மராட்சியில் உபாத்தியாயர் வீடு என்றால், அது வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் வீடேதான்.

வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் சாலிவாகன சகாப்தம் 1769-க்குச் சமமான பிலவங்கரூஸ் தைமீ^{or} 8எ சனிக் கிழமை, கிறிஸ்தாப்தம் 1848-ல் பிறந்தவர். இவர் தமது இளமைக் கல்வியைத்தமது தாய்வழியைச் சார்ந்தவராகிய சண்முகச் சட்டம்பியார் என்பவரிடம் பயின்றார். சட்டம்பியார் இவருடைய விவேகத்தையும், தமிழார்வத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்து, இவருக்கு இனி விசேஷ கல்வி கற்பிக்க வேண்டுமென்று, இவருடைய தந்தையாருக்குத் தெரிவித்தார்.

அக்காலத்திலே நல்லாரிலே பாடஞ் சொல்லுதலிலே வல்லவராயிருந்தவர் கார்த்திகேய உபாத்தியாயர் என்பவர். அவரிடம் படிக்கவும் அயலிலுள்ள திருநெல்வேலியில் வசிக் கவும் ஒழுங்குசெய்து வைத்தார் கணபதிப் பிள்ளை உடையார். வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் திருநெல்வேலியிலிருந்து போய், கார்த்திகேய உபாத்தியாரிடம் உயர்ந்த இலக்கண இலக்கியங்

களைக் கற்றுத் தேறினார். அதன் மேலும் படிக்கிற தாகம் அதிகரித்தது. மாணவரின் ஆர்வதிலையைக் கண்ட ஆசிரியர், இருபெருஞ் சுடர்களைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்களிடந் தமது மாணவரை ஆற்றுப்படுத்தி வைத்தார்.

வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் தமது ஆசிரியரின் அதுமதி பெற்று, அந்த இருபெருஞ் சுடர்களையும் அனுகி, அச்சுடர் களைச் சரணடைந்தார். சுடர்களுள் ஒன்று செஞ்ஞாயிறு; அந்த ஞாயிறுதான் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள். மற்றைய சுடர் தண்ணியதான் வெண்டிங்கள்; அந்தக் குளிர்ந்த திங்கள்தான், நாவலர் அவர்களின் மருகரும் மாணவருமான வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பல பிள்ளை. இருவரிடமும் அவரவர் செவ்விநோக்கி, அவரவரிடங் கற்றற்குரிய நூல் களைக் கற்று வந்தார் வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர். அப்பொழுது உபாத்தியாயரோடு உடன் கற்றவர்களுள் கோப்பாய்ச் சபாபதி நாவலரும் ஒருவர்.

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்துக்குச் சேநுவரையர் எழுதிய சேநுவரையம் என்கின்ற நுண்பொருள் உரையைச் சபாபதி நாவலர் அவர்களும் வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயரும் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பல பிள்ளையிடம் எழுத்தெண் ணிப் படித்தவர்கள் என்று சொல்லுவார்கள். வித்துவ சிரோமணியவர்கள், சேநுவரையத்தை முன்னமே படித்து ஆயத்தஞ்செய்து, நாவலர் அவர்களிடமும் வினவித் தெளிந்து கொண்டே, சபாபதி நாவலர் முதலியவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லுவார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். இலக்கிய பாடஞ் சொல்லுவதற்கு வித்துவசிரோமணிக்கு ஆயத் தம் வேண்டுவதேயில்லை. கம்பராமாயண மென்றால், சிரோமணியின் திருவாயிலிருந்து, கணங்தோறும் புதுப்புதுக்

கருத்துக்கள் நயங்கள் பிரவாகித்துக் கொண்டே யிருக்கும்; புணர்ந்தாற் புணருந்தொறும் புதிதுபுதிதாய்வந்துகொண்டே யிருக்கும். பொன்னம்பல பிள்ளையின் இலக்கிய இரசனை, ‘அறிதோற்றியாமை கண்டற்று’ என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கு எடுத்துக்காட்டாய் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் என்பார்கள். வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் பொன்னம்பல பிள்ளையை நிழல் போல் தொடர்ந்து அவரைப் பிரியாமலும், நாவலர் ஆகிப அக்கினியை அனுகாமலும் அகலாமலும், இருவரிடமும் அன்போடும் அச்சத்தோடுங் கல்விபயின்று வந்தார். நாவலர் அவர்கள் சென்னையில் வசிக்கிற காலங்களில், உடன் சென்று அங்கேயிருந்து படித்ததும் உண்டு.

நாவலர் அவர்களிடம் சைவ சாத்திரக் கருத்துக்களையும், இலக்கண நுண்மைகளையும், புராணங்கள் சைவாகமங்கள் இவற்றின் போக்குக்களையும், சைவாசாரங்களையும், கடவுட்பத்தியையும் வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் நன்கு பயின்று கொண்டார். பொன்னம்பல பிள்ளையிடம் கம்பராமாயண இரசனையை, எவ்வாறு எடுத்துச் சொல்லுவதென்ற இரகசியத்தை, அப்படியே கைப்பற்றிக் கொண்டார் என்றே சொல்லல் வேண்டும். பொன்னம்பல பிள்ளைக்குப் பிறகு உரைசொல்லுகிற வித்தை வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயரிடமே குழியிருந்தது. உரைசொல்லும் வித்தையைப் பொன்னம்பல பிள்ளையிடங் கைப்பற்றியது போலவே, வசனமெழுதும் வித்தையை நாவலர் அவர்களிடம் உபாத்தியாயர் பயின்று கொண்டார். ஒரு சிறு கடிதம் எழுதுவதானாலும், நாவலர் அவர்கள் வசனத்தைப் பின்பற்றியே எழுதுவார். உரைசொல்லும் பயிற்சியும், வசனம் எழுதும் ஆற்றலும் பெருமுயற்சியின்றியே இவருக்கு இயல்பாக அமைந்துவிட்டன. நாவலர் அவர்களிடம் பயிலற்பாலதாய்ச்சிறப்புற்று விளங்கிய

உபந்தியாச ஆற்றலை வேற்பின்னை உபாத்தியாயர் பயின்று கொண்டார் என்றல் சாலாது. உபாத்தியாயர் உபந்தியாசஞ் செய்வதுண்டு. அது, பாட்டுக்குறை சொல்லுவது போன்றதொரு நடையாயிருக்கும். உரை சொல்லுமாற்றல், உபந்தியாச ஆற்றலை விழுங்கி மேற்கொண்டு விட்டது போலும். உபாத்தியாயரிடம் மற்றொரு ஆற்றல் தனிச்சிறப் பெய்தியிருந்தது. அது கதை சொல்லுவதுஞ் சம்பாஷணஞ் செய்வதுமாகிய ஆற்றல். இலக்கண வழுவின்றியும், கடும் இலக்கணம் ஆகாமலும், உலக வழக்கு உயர்ந்தோர் வழக்கு ஆகிய இரு வழக்குக்களுக்கும் இயைந்ததாயும், தெளிவுஞ் சுவையும் நிரம்பியதாயும் உபாத்தியாயரின் சம்பாஷணம் இருக்கும். சொற்களை உரிய ஒசையில் உச்சரிப்பார். சொற் றூடர்கள் வசனங்கள் செழிப்புள்ள நிலத்தில் வளருகின்ற பயிர்போலக் கொழுமை சொட்டிக் கொண்டிருக்கும். சொற் பஞ்சம் பொருட் பஞ்சம் உபாத்தியாயரின் வாய் அறியாதவை. உபாத்தியாயர் கதை சொல்லுமாற்றல் தனி அழகு படைத்தது. அது அவர்பால் கலைத்தன்மை எப்தி அமைந்தது என்றுதான் சொல்லல் வேண்டும். மட்டுவில் வடக்கில் உபாத்தியாயரின் வீடு கிழக்குப் பக்கத்தில், வடக்குத் தெற்காக நீண்டதொரு வெளித்திண்ணையோடு கூடியது. அத்திண்ணையிலே மான்றேலாசனத்தில், உபாத்தியாயர் சிவசின் னங்கள் மினிரக் கிழக்குமுகமாக வீற்றிருப்பார். பிரபுக் களுங் கல்விமான்களும் எப்பொழுதும் அவரைச் சூழ்ந்திருப்பார்கள். உபாத்தியாயரின் வாயிலிருந்து, சாத்திரக் கருத்துக்களைக் கொண்ட புராண இதிகாசக் கதைகள் பிரவாகித்துக் கொண்டிருக்கும். அப்பொழுது, உபாத்தியாயரின் தோற்றமும் கதாரசமும் சூழ்நிலையும் “கேளுங்கள் நெமி சாரணிய வாசிகளே” என்று கதை சொல்லுகின்ற சூதமகாமுனிவரயேதான் ஞாபகஞ் செய்யும்.

இத்துணை ஆற்றல்கள் நிரம்பிய உபாத்தியாயர் ஆசிரி யர்களிடம் படித்துத் தேறிய பிறகு, தமது ஆசிரியர்கள் போலவே தாழும் மாணவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லத் தொடங்கினார். மட்டுவில் வடக்கில் உள்ள வித்தியாசாலை வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சந்திர மௌலீச வித்தியாசாலை என்ற பெயர் பின்பு வைத்தது. உபாத்தியாயரின் வீடும் ஒரு கலாசாலையாகியே யிருந்தது. தென்மராட்சியில் உள்ள பல ஊர்களிலுமிருந்து அநேக மாணவர்கள் உபாத்தியாயரிடம் சென்று படித்தார்கள். உபாத்தியாயரைப் பின்பற்றுகின்ற மாணவர் பரம்பரை இன்றும் இருந்து வருகின்றது. நல்லூர் சண்டிருப்பாய் கீரிமலை முதலிய இடங்களில் இருந்து உபாத்தியாயர் பாடஞ் சொன்னது முன்டு.

“இதமுறும் நகுவாச வத்திருக்கு நாளெந்தைக்கு
அதர்கொளுந் திறத்தைம்பட்டோ டொண்பதாம் ஆயுள்”

என்கின்றனர் உபாத்தியாயரின் புதல்வர் ஒருவர். நகுலா சலம் - கீரிமலை. கீரிமலையில் படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் போது உபாத்தியாயருக்கு வயசு ஐம்பத்தொன்பது. கிறிஸ்தாப்தம் 1907. அக்காலத்தில் நாவலர் அவர்களின் சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர் விரும்பிய வாறு, சிதம்பரத்துக்குப் போய், அவ்வித்தியாசாலைக்குத் தலைமையாகிறியராய், வித்துவான் பர்ணக்கூக்குப் படிக்கிற மாணவர்களுக்குத் தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணங்கள் இலக்கியங்கள் கற்பித்துக்கொண்டு, சிதம்பர சபாநடேசரை நாடோறுந் தனிகித்துச், சிவபூஜா துரந்தராய், ஸ்தல வாசஞ். செய்து கொண்டிருந்தார் வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர். இங்னமாக இருபத்து மூன்று ஆண்டுகள் கழிந்தன. 1930-ம்.

ஆண்டு தைமீர் தமது 82-ம் வயசில், திவ்விய கோத்திரமாகிய சிதம்பரத்திலே இறைவன் திருவடிநீழிலை அடைந்தார். இத்துணையும் உபாத்தியாயர் பிறந்து கற்றதும் கற்பித்ததுமாகிய வரலாறு சுருக்கி உரைக்கப்பட்டது. இனி அவர் செய்த நாலுரைகள் வருமாறு :—

வைரவ ஸ்தோத்திரமாலை, புலியூரந்தாதியுரை, கெவளி நால் விளக்க உரை, திருவாதலூரடிகள் புராணப் பொழிப் புரை, இதன் விருத்தியுரை, நாலாயிரப் பாடலாகிய வேதாரணிய புராண நாதனப் பதிப்புத் திருத்தம், இதன் குறிப் புரை, அபிராமியந்தாதியுரை, ஆரூயிர்க் கண்மணிமாலை, சந்திரமௌலீசர் சதகம் என்னும் ஈழமண்டல சதகம் என்பன உபாத்தியாயரால் இயற்றப்பட்டவைகள்.

இவற்றுள் திருவாதலூரடிகள் புராண விருத்தியுரை, உரை எழுதுவதற்கு எடுத்துக் காட்டாக எடுத்துக் காட்டக்கூடியது. பரிமேலழகர் உரை நாவலர் உரை ஆகிய இருவர் உரைகளையும் பின்பற்றிச், சிவஞான சுவாமிகளின் பரந்த உரையைத் தொடர்ந்து விரிந்தது உபாத்தியாயரின் விருத்தியுரை. இதற்குப் பிறகு இது போன்றதொரு மரபுபட்ட விருத்தியுரை இன்றுகாறுங் தோன்றவில்லை. இவ்விருத்தியுரையை வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பல பிள்ளையே வியந்து பாராட்டி, உபாத்தியாயருக்கு “உரையாசிரியர்” என்ற சிறப்புப் பெயரை வழங்கியிருக்கின்றார்.

விருத்தியுரையே போலப் போற்றுதற்குரிய மற்றொரு நால் ஈழமண்டல சதகம். இது, தமக்குத் திருவருட்பேறும் பிறர்க்கு ஈழமண்டல விசேஷ விருத்தாந்தங்களை விளங்க வைத்தலுமேபயனுக்கத் தம்குலதெய்வமாகிய சந்திரமௌலீசரை, அவர் திருவருட் சத்தியாகிய சாந்தநாயகி

யம்மையாரோடு ஒருங்குவைத்து எதிர்முகஞ் செப்து,
இனிய செந்தமிழ்ச் செப்புண்டையில் இயற்றப்பட்டது.
செய்யுள்கள்,

“சாந்தநா யகிசமேத சந்திரமெள லீசனே
ஜங்தொழில் விலாசனே சந்திரபுர தலவாசனே.”

என்று முடியும் முடிபைக் கொண்டவைகள். இது நிற்க,

உபாத்தியாயருக்கு ஜவர் புதல்வர்கள். ‘கல்லாமற்
பாதி குலவித்தை’ என்பதற்கு இலக்கியமானவர்கள் அவர்
கள். மூன்றாவது புதல்வர் மகாவிங்கசிவம். அவர் தமது
கற்பனை சத்தியினாலும், கவித்துவச் சிறப்பினாலும் இந்த
யாழ்ப்பாணத்தை ஒரு காலத்தில், செந்தமிழ்ச் செல்வத்தில்
தினைக்க வைத்தவர். முத்த புதல்வர் திருஞானசம்பந்தர்.
அவர் நீண்ட காலம் இந்து சாதனப் பத்திராசிரியரா யிருந்
தவர். நூலுரைகள் பல செய்தவர்.

சௌகாரிய கலாசாலை,
திருநெல்வேலி,
22—11—'56.

ச. கணபதிப் பிள்ளை.

ம. க. வெந்தினன்.

வ
சிவமயம்.

திருவாதலூரடிகள் புராண பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	யரி.	பிழை.	திருத்தம்.
18	21	தெளிந்துக்	தெளிந்து
"	24	பகைவரை	பகைவரைக்
19	15	மரசார	மரசா
"	21	ராடு	நாடு
"	22	ஊர்கண்	ஊர்கண்
21	19	பிரவா	பிரவர
"	30	அறிய	அரிய
22	3	பிரவரராம்	பிரவரராம்
"	9	மாத்திய?	மாத்தியர்
"	16	தியப	தியர்
23	2	கெடுக்கும்	கெடுக்கும்
"	24	விரனை	விரனை
"	25	முறைமயினி	முறைமயமயினி
"	29	மென்னும்	வென்னும்
"	30	தொயக	தொகை
27	14	பிறந்தவிற்	பிறத்தவிற்
28	23	புணர்விக்	புணர்வித்
29	12	பொன்னை	பொன்னை
32	10	பாவாக	பாவாகப்
"	13	பறந்த	பரந்த
"	28	புடயா	புடையா
"	10	விசேஷ	விசேஷ
36	24	பொருங்	பொருங்
42	16	சந்திசி	சத்திசி
45	2	விளங்கு	விலங்கு
"	11	இலங்	இலக்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
45	18	விழங்கிசை	விளங்கிசை
56	22	யெங்	யெங்
57	8	என்னமுடி	என்ன முடி
60	18	மங்கள	மங்கல
61	20	நெடுங்க	நெருங்க
62	5	நைன்க	நைன்க்க
"	21	நம்	நல்
66	25	தெறிய	தெரிய
67	29	கோங்	கோத்
68	12	குரிய	கரிய
116	27	பணி	பணி
119	11	சென்ற	சென்றென்
141	27	பென்பது	யென்பது
152	25	யுண்ணியங்	புண்ணியங்
154	16	மப்யூ—யூரம்	மப்பு—பூரம்
"	27	சப்பந்தம்	சம்பந்தம்
155	13	யூங்	பூங்
"	14	யூவும்	பூவும்
"	15	யூவும்—யூசை	பூவும்—பூசை
"	19	யூவும்	பூவும்
156	1	யூவும்	பூவும்
"	2	பகப்யூவும்—யூவும்	பூவும்—பூவும்
"	3	தாழும் யூவும்	தாழும் பூவும்
"	23	அலரிப்யு	அலரிப்பு
"	24	உட்யூசை	உட்பூசை
"	31	யூலாங்	பூலாங்
"	32	கர்ப்யூரம்	கர்ப்புரம்
158	22	யூத	பூத
"	27	யூத	பூத
"	33	யூமி	பூமி
159	21	யூசித்து	பூசித்து
161	9	திக்டுப்	திக்குப்
"	20	யூரண	பூரண
"	"	யூரணை	பூரணை

யக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
167	21	விசேஷ	விசேஷ
175	18	துன்மக	துன்பக
"	20	தளித்	தழித்
"	21	பிறற்	பிறர்
178	24	யான	யானே
194	25	ஹந்	ஹந்
199	14	ந்தி	ந்தி
203	9	கக்	தக்
"	13	ருவம்	குவம்
208	1	தெண்ண	தெண்ன
236	15	தாலி	தாலி
240	23	விகை	விகை
268	21	நில	நில
287	11	கிழுகு	திகழு
295	10	களகு	கழுகு
297	22	பல்	பல
309	25	செது	செய்வது
319	5	சன்ன	கன்ன
321	8	ஒரே	ஒரோ
323	1	குக்	குத்
"	8	புவியி	புவியி
"	24	வன்	வன்
352	14	காரம்	சாரம்
335	17	படை	பட
336	25	மிகுஞ்	மிகுத்
340	10	வசை	வகை
375	16	திகஞ்	திகழு
376	27	யவாக	யவாக்ட
377	9	பன்	பின்
380	7	ஆபி	ஆயி
382	10	வள	வன
389	1	யாகிய	யாகி
403	21	ஙல்கு	ஙல்கி
405	8	கயின்	கயிலை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
416	12	சனக	கனக
423	6	திபை	தியை
429			முதற் பதிப்பிலுள்ள சில வரிகள் இல்லை
447	12	ரடிஙள்	ரடிகள்
481	9	வைகுதி	வை விகுதி
483	7	திவினை	தீவினை
496	29	சிற	திற
500	15	தொழி	தொழி
504	19	அவ்வாறு	அல்லாது
510	14	சிறுத்தி	நிறுத்தி
511	24	அப்	எப்
512	16—17	பலவற்றைக் கோபித்து	இரட்டித்து அடிக்கட்ட பட்டு இருக்கின்றன
515	16	வழக்கு	வழக்குப்
527	28	உள்ளபடி	உள்ளடி
531	19	யுத்த	புத்த
541	1	— போன்ற	பொன்ற
541	16	— போன்ற	பொன்ற
540	8	... மூவர்	மூகர்
586	18	... மெய்யுணைர்	— மெய்யுணர்
596	29	... யாதே	யாதே
611	27	... தமிக்	தமிழ்க்
628...	26	... ரண்டும்	ஈண்டும்
628	27	... யாரமுத	யமுதா
632...	7	... ஞர்	ஞா
634...	30	... புடம்பி	புடம்பி

குறிப்பு:—இப்பிழைகளே யன்றிச் சிற்சில வெழுத்துக்கள் நன்கு பதியாமலும், தலைகீழாயும், புரண்டும், சாய்ந்தும், சரிந்தும், ஒற்றுக்கள் மிக்கும் மிகாதும் இருத்தவின் தயைசெய்து திருத்திக் கொள்ளுக.

கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகள் புராணம் (மூலம் உரையும்)

காப்பு

பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற்
பரந்தநீற் றழகுபச் சுடம்பிற்
நிவளமா துடனின் ஏழிய பரமன்
சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன் ஏழித்தொரு கரத்திற்
றரித்துயர் கிரிப்புறத் தெழுதுங்
கவளமா களிற்றின் நிருமுகம் படைத்த
கடவுளை னினாந்துகை தொழுவாம்.

இதன்பொருள். மால் பவள வரையில் நிலவு எறிப்பது
போல் பரந்த நீற்று அழகு - பெரிய பவளமலையின்கண்ணே
சந்திரிகை பிரகாசிப்பதுபோலச் செம்பவளத் திருமேனி
யிலே பரவப்பூசிய வெண்மையாகிய விழுதியினது கோல
மானது, மாது பச்சு உடம்பில் திவள - உமையம்மையினது
பசுமையாகிய திருமேனியிலே துவளாங்கிறப, உடன் சின்று
ஆடிய பரமன் சிறுவனை-அவ்வம்மையுடனின்று திருநடனஞ்
செய்தருளுகின்ற சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரரை,
தவள மா மருப்பு ஒன்று ஒடித்து ஒரு கரத்தில் தரித்து -

வெண்மையாகிய பெரிய ஒரு திருக்கொம்பை முரித்து ஒரு திருக்கரத்தில் எழுத்தாணியாகக் கொண்டு, பெரும் பாரதப் போர் உயர் கிரிப் புறத்து எழுதும் - மகாபாரத யுத்த சரித்திரத்தையர்ந்த மேருகிரியாகிய ஏட்டின்கண் ஜெமுதி யருளிய, கவளமா களிற்றின் திருமுகம் படைத்த கடவுளை - கவள வுணவை யுடைய கரிய களிற்றியானையினது திரு முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளை, நினைந்து - யாம் ஈண் டெடுத்துக் கொண்ட இலக்கியம் இடையூறின்றி இனிது முடியும்பொருட்டு மனத்தினுலே தியானித்து, கை தொழு வாம் - கைகளினுலே அஞ்சலி செய்வாம் என்றவாறு.

யாமென்னுங் தோன்று எழுவாய் “எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப் படத் தோன்றி, யவ்விய னிலையல் செவ்விதென்ப” என்பதனால் வருவிக்கப்பட்டது. நீற்றழகென்னுஞ் சொற் பிரயோகத்திற் கேற்ப நீற்றின தழகென ஆருவதன் பொருள்படப் பொருளுரைப் பினும், மேல் வருங் திவளுதல் விளைக்கு அங்கீறல்லது விளைமுதல் பிறிதொன் நின்மையின், அழகையுடைய நீறென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. ஆடிய வென்னும் பெயரெச்சம் காலவழுவமைதி; விட முண்டருளியவழிக் கைலைக்க னிகழ்ந்த திருநடனமெனக் கொண்டு வழானிலையென் றரைப்பினும்மையும். போரெழுதுங் கடவுளென முடிக்க. போர் ஆகுபெயர். நினைந்து கைதொழுவா மெனுலே, இனம் பற்றி வாக்காற் றதித்தலும் ஈண்டுக் கொள்ளப் படும். மூத்த மகன்மாட்டுத் தந்தைக்கும் இளைய மகன்மாட்டுத் தாய்க்கும் அன்பு மிகுமென்னும் உலகியல்பு பற்றிச் சேட்ட புத்திரராகிய விநாயகக்கடவுளைப் “பரமன் சிறுவ” னென்றார். அது “முன்னீன்ற தநயர்பாற் றந்தையருண் முழுதிருத்தப், பின்னீன்ற தநயர்பாற் றுயுவக்கும் பெரிதென்பார்” என்னும் உபதேசகாண்டச் செய்யுளானும் “மூத்தமக னிடத்தார்வ மீன் றெடுத்த பிதாமகற்கு முதிருமாற்றால்” என்னும் பார்க்கவபுராணச் செய்யுளானு மறிக. இக்கருத்துப்பற்றியன்றே ஆசிரியர் இளைய மகற்கு வணக்கங் கூறுமிடத்துத் தாயை விதந்து “மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதாள்” எனக் கூறியதாலுமென்க.

கவளாவணவு வாய்கொண்டவளவுணவு; ஈண்டுக் கவளமென்றது பாசஞானத்தோடொருங் கெண்ணப்படும் பாசஞானத்தை. அது “தறுகட் பாசக் கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளமிடக் களித்துண்டு கருணையென்னும், வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழு” மென்பத னனு முனர்க. பாசஞானமாவது: வேத முதலிய சொற்பிரபஞ்ச மும் நிலமுத நதமீருகிய பொருட்பிரபஞ்சமும் பற்றி நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய ஏதேச ஞானமாம். பாசஞானமாவது: ஆன்மா தற்சொருபமே அறியமாட்டாது மேற்கூறிய இருவகைப் பிரபஞ்சங்களினும் முத்தனகைய தான் மேற்பட்டதென்னுஞ் செருக்காற் பதியைப்போல நானும் பிரமமாவேணனத் தன்னைக் கடிதின் மதிக்க வருஞ் சிவசமவாத ஞானமாம். அது “வேதசாத்திர மிருதி புராண கலை ஞானம் விரும்ப சவை வைகரியா தித்திறங்கண் மேலா, நாதமுடி வானவெல்லாம் பாசஞான நனுகியான்மா விவை கீழ்நாடலாலே, காதலினு னன்பிரம மென்னுஞானங்கருதுபச ஞானம்” என்பதனு னறிக. மங்கல மொழிமுதல் வகுத்துக் கூறுவேண்டுமாதலிற் பவளமால்வரை எனவும், விபூதி சமயசாதனத் திருவருட் சின்னமாகவின் அதுவாயிலாகச் சமயக் கடவுளைக் கூறுதல் எண்டைச் சமயநிலைக் கியைபுடைத்தென்னுங்கருத்தாற் பரந்த நீற்றழகு பச்சடம்பிற் றிவள எனவும், பசநூலாகிய பாரதசரித்திரத்தைக் கொம்பை முரித்துத் தாமே மலைமீ தெழுதிய கடவுள் இச் சிவபுராணத்தை யாங் கூறுதற் கருள்செய்வரென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோவென்பார் அது தோன்றப் “பாரதப் பெரும்போர் மருப்பொன் ரூடித்துக் கிரிப் புறத் தெழுதுங் கடவு” எனவுங் கூறினார். இன்னும், “பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற் பரந்த நீற்றழகு” என்பத னன் யோக வடிவமும், “பச்சடம்பிற் றிவள மாதுடனின்ரூடிய” என்பதற்கே போகவடிவமும் குறிக்கப்படுமாதலின் தமக்கென ஒரு வடிவமுமின்றி ஆன்மாக்கள் பொருட்டு இவ்வடிவங்களைத் தாமே கொண்டருளும் பரமகருணைதியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரராகவின், அவர், தந்தை குணமே மைந்தற்கு மிகும் என்பதுபற்றி யாம் எண்டெடுத்துக்கொண்ட இவ்விலக்கியம் இடையூறின்றி இனிது முடியும்பொருட்டு ஒருதலையான் அநுக்கிரகஞ்செய்வரென்பதினிது விளக்கிய, “பவளமால்வரையி னில

வெறிப்பதுபோற் பரந்தனிற்றழகு பச்சடம்பிற், நிவளமா தடனின் ரூடிய பரமன் சிறுவன்” என்றுரெனக் கோடலுமாம். கயமுகனைக் கொல்லும்பொருட்டு முரித்த கொம்பை ஈண்டும் பாரதமெழுதும் பொருட்டு முரித்ததென்றது புராணபேதம் பற்றியென்க. இங்குள்ள நூலின்கண் மேல்வரும் மலைவகளும் இங்ஙனமே பெரும்பான்மையும் புராணபேதம் பற்றியே வருமென்ப துய்த்துணர்க்கு கோடற்கு இஃதீண்டு முதற்கண் வைக்கப்பட்டது. “எதிலாக்கற்ப மெண்ணில சென்றன, வாதலாவிக் கதையு மனந்தமாம் பேதமாகும்” “வேதமொடு தந்திரமு மவற்றின் சார்பு மிருதிகளும் பிறநூலும் வேறுவேரு, வோதிடு மண்டத் தியற்கை மலைவோ வென்று ஊன்மை தெரிந்திடிற் படைப்பு மூலப்பில்பேத, மாதவி ஞாலும் வைற்றின் றிரிபுநாடி யறிந்த வனக் கீண்டுண்மை யதுவே சொற்றாம்” என்பனவற்றாற் புராணபேத மின்னதென்ப தினிது விளங்கும். இங்ஙனமே சிவாகமங்கள் தம்முன் மலைவனவற்றிற்கும் பெரும்பான்மையும் ஆகமபேதத்தின் மேல் வைத்தே சமாதானஞ் செய்யப்படும். அது “மற்றைய மாதங்களொரு நான்கும் வழுவவற்று, ஞற்றிடு நற்காலங்களும்” என்னுஞ் சைவசமய நெறிக் குறளுரையானும், “பலவாஞ் சிருட்டி பகராகமமும், பல விதமாய்த் தோன்றுமெனப் பார்” என்னுங் குறள் முதலிய வற்றானு முய்த்துணர்க. இனி, இதற்கிங்ஙனமன்றி, ஒடித் துயர் தவளமா மருப்பொன் ரெரு கரத்திற் றரித்துப் பெரும் பாரதப் போர் கிரிப்புறத் தெழுதுங் கடவுளைக் கொண்டுகூட்டிப் பொருள்கொண்டு, ஒடித்த கொம்பு துட்ட நிக்கிரக சிட்டபரி பாலனஞ்செய்து மேம்பட, ஒடியாத மற்றைக் கொம்பிற்கு அம் மேம்பாடின்மையின், இதினும் அது உயர்ந்ததென்பார் ஒடித்துயர் என்று ரென்றுரைத்தலு மொன்று. ஒடித்துயர் ஒடித்தலி னுயர்ந்த தென்க. ஆசிரியர் தாம் ஈண்டு முதற்கட் செய்துகொண்ட கடவுள் வாழ்த்தை இங்ஙனஞ் செய்யுளான் விளக்கியது மாணக்கற் கறி வறுத்தற் பொருட்டென்க. இத்தலைச் செய்யுள் எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்; “கழி நெடி ஸ்திரான் கொத்திறின் விருத்தமால் தழியாமரபின தகவலாகும்” என்பதிலக்கணமாகவின், பவள வரையுங் தொக்குங்குங் திருமேனியுமாகிய உவமான உவமேயங்கட்கிடையினும், நிலவெறித்தலும் நீற்றழகுமாகிய

உவமான உவமேயங்கட்கிடையினும் ஒப்பவாராது. அவற்று ளோரிடத்து மாத்திரம் போலு மென்னு முவமைச் சொல் வந்த மையின் இஃது ‘ஒருவயிற் போவி’ யென்னு மலங்காரமாம். ஈன்டுப் பொதுத்தன்மையும் உவமேயமூங் தொக்க தொகை யாகவின், இது விரி தொகை யென்னு மிரண்டனுள் ‘தொகை மூலமையின்பாற் படுமென்க.

இக் காப்புச் செய்யுளின் ஈற்றழியிற் கவளமா களிற்றின் றிருமுகம் படைத்த கடவுள் என்னும் பாடத்தை மாற்றிக் கவளமா முகத்தின் றிருமுகம் படைத்த கடவுள் எனப்பாடங்கொள்வாரு மூனர். அது ஆசிரியரது பாடமன்றென்பதற்குத் தமிழ்த்தேயமே சான்றுகலானும், பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளில் இல்லாத பாடங்கோடல் ஆன்றே ராசார மன்மையானும், அது “சித்திர மிலகு செவ்வாய்ச் சிறடிப் புதல்வர்” என்றற் றெடுக்கத்து மூலபாடங்களைச் சித்திரவிலவுச் செவ்வாய்ச் சிறடிப் புதல்வர் என்றற் றெடுக்கத்தனவாக ஆன்றேர் திருத்தாது வாளாபோதலான் அறியக்கிடத்தலானும், “முன்னாவினில்லாப் பொருளை மொழிவா ரேரூ, ரின்னுசிரயத் திழிந்து” “திங்களொடு ஞாயிறன்ன வாய்மை யும்...துலைகாவன்ன சமனிலை யுளப்பட, எண்வகை யுறுப்பினவாகி” என்றற் றெடுக்கத் தான்றேர் வாக்குக்களே அவரங்வனங் திருத்தாது வாளா போதற்குக் காரணமென்பது நாம் ஊகித்துணர்தற் பால தொன்றுகலானும், இன்னேரன்ன பிறவாற்றுனும், பொருட்சிறப்பு முதலியன நோக்கியாதல் பிறிதொரு காரணம் பற்றியாதல் பண்டை அருட் பெரும் புலமை ஆசிரியர்களது மூல பாடங்களைத் தத்தம் மனம்போன போக்கின் வண்ணமே புத்தி பூர்வமாகப் புதுக்கி விபரிதபாடப் பிரயோகங்கோடல் இப்பர மிரண்டினும் உய்தியில் குற்றமேயாமென்க. அல்லது உம், கவளமா என்பதற்கு யானையெனப் பொருள் கோடலே ஈண்டைக் கின்றி யமையாததொரு விசேஷார்த்தமா மென்பது அவர் கருத்தாயின், ஆசிரியரது கவளமாகளிற்றின் றிருமுகமென்னும் மூலபாடத்தையே களிற்றுக் கவளமாவின் முகமென அந்துவயன்த் செய்து களிற்றியானயின் முகமெனப் பொருளுரைக்க, அவ்வர்த்தம் தானே யமையுமென்க.

பாயிரம்

சுபாபதி

இதந்தருமடந்தையொடியைந்துயிருடம்போல்
விதம்படுல கங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொடு துந்துபி வளங்கெழு முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழு லிறைஞ்சுவாம்.

இ - ள். இதம் தரு மடந்தை ஒடு இயைந்து - ஆன்மாக்
கட்கு இன்பத்தைத் தருஞ் சிவகாமியம்மையோடு கூடி,
விதம்படு உலகங்களின் உடம்பு உயிர்போல் விரிந்து ஒளி
விளங்குவார் - பலவகைப்பட்ட உலகங்களி னெல்லாம்
உடம்பின்கண் உயிர்போல வியாபித்து நின்று அறிவுருவாய்
விளங்குஞ் சபாநாயகரது, மதங்கம் ஒடு துந்துபி வளம் கெழு
முழங்க - மிருதங்கத்தோடு தேவதுந்துபிகள் வளம்பொருந்த
ஒலிக்க, சிதம்பர நடம்பயில் செழும் கழல் இறைஞ்சுவாம் -
சிதம்பரத்தின்கண்ணே திருநடனஞ் செய்தருஞ்சின்ற
செழுமையாகிய திருவடிகளை யாம் வணங்குவாம். எ - று.

ஒளிபோல விளக்கலின் அறிவை ஈண்டோளி என்றார். இயற்
பெயராக வைத்துச் சோதியாய் விளங்குபவரென் றரைப்பினு
மமையும். விளங்குவாரது கழலென் வியையும். விளங்குவா
ரென்பது வினையாலஜையும்பெயர். மிருதங்க மென்னும் வட¹
மொழி மதங்கமெனத் :தற்பவமாயிற்று. மிருதங்கமுந் துந்துபிய
ளடங்குமாயினும் டனத்துக் கின்றியமையாச் சிறப்புடைமை
தோன்ற அதனை ஒடுக்கொடுத்துப் பிரித்து வேறு கூறினார்.
துந்துபிகள் : தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்
கருவி, கண்டக்கருவி என்பன. வளமென்றது ஈண்டு நாடகநூற்
சதிவிதியை; அதற்கது செல்வம் போறவின் வளமெனப்பட்டது.

பஞ்சகிருத்திய கடன் வாத்தியமாகவின் அவ்விசேடம்பற்றி வளங்கெழு என்றார் எனினும்மையும். ஏகாரம் அசைனிலை. சிதம்பர மெனினும் ஞானுகாசமெனினு மொக்கும். போக மோஷ் மென்னு மிரண்டனுள் மோஷ் சிவத்தின் காரியமாக, ஏனைப் போகஞ் சத்தியின் காரியமாகவிற் சத்தியை இதந்தரு மடந்தையென்றும், அக்கினியுஞ் சூடும்போலத் தம்முட் பின்னமறக் கலத்தவின் இயைந்தென்றும், உடம்பெங்கும் உயிரது வியாபக முண்மைபோல உலகெங்குஞ் தமது வியாபகமுண்மையின் உயிருடம்புபோல் விதம்படிலகங்களின் விரிந் தென்றும், அங்ஙனம் வியாபித்து நிற்பினும் அவற்றின்கட் டொடக்குண்டு சூக்கும் அதிகுக்கும் சித்தாங் தன்மையிற்சிறிதுங் திரிபின்றி விளங்குதலின் சூளி விளங்குவார் என்றும், வேண்டுவார் வேண்டியாங் கீழும் வளமுடைமையிற் செழுங்கழு வென்றுங் கூறினார். இது கவிவிருத்தம். “அளவடி நான்கின கவிவிருத்தம்மே” என்பதோத்தாகவின். (1)

சிவகாமியம்மை

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னனந்தசுக நன்குபுனை பங்கினு [எ்
ஸேடக மணம்பொருவ வெங்கணு மியைந்துளா
பாடக மிலங்குசிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம்.

இ - எடு அகம் மணம் பொருவ எங்கனும் இயைந்துளாள் - மலரின்கண் மணம் போல் உலகெங்கும் வியாபித்து நிற்பவரும், அணங்கு இலா நாடகன் அணந்த சுகம் நன்குபுனை பங்கினுள் - உள்ளவாறே தரிசித்த ஆண்மாக்கட்குப் பிறவித் துன்பத்தை இன்மை செப்பும் திருநடைத்தை யுடைய சபாநாயகரது வரம்பிலின்பத்தை இனிதாக அது பவிக்கும் (அவரது) வாமபாகத்தையுடையவரும், சிதம்பர ஆடக அணங்கு உமை - சிதம்பரத்தின்கணுள்ள கனக சபையிலே நிருத்த சாக்ஷியாப் பின்றருளுபவருமாகிய அழகையுடைய சிவகாமியம்மையினது, பாடகம் இலங்கு

சிறு பங்கயம் இறைஞ்சுவாம் - வேதமாகிய பாதகடங்கள் விளங்குஞ் சிறிய திருவடித்தாமரைகளையாம் வணங்குவாம்.
ஏ - று.

ஆடகம் ஆகுபெயர். கறு தொக்க இலாத என்னும் பெய ரெச்சம் நாடக னென்பதன் முதனிலையாகிய நாடகமென்னுங் கருத்தாப்பெயர் கொண்டது. இலாநாடகம் இன்மையாகச் செய்த நாடகமெனப் பண்படியிற் பிறந்த பெயரெச்சம். ஏடு - பூவிதழ். அகம் ஏழலூருபு. பங்கய மென்னும் ஆகுபெயர்ப் பொருள் ஈண்டுக் 'குறிப்புருவகம்.' அனந்தசகம் சுத்தசாட்குண்ணியங்களு ஜொன்று. இதனுள் ஏடக மணம்பொருவ வெங்கனு மியேங் துளாள் என்பது பண்புபற்றி வந்த 'விரியுவமாலங்கார' மென்க.

சுப்பிரமணியக் கடவுள்

துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர் தங்குஞெக்கி ழஞ்சிறு சதங்கைகள் புலம்பவே மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதா [ம். ளங்கைமலர்கொண்டுமிகு மன்புடனிறைஞ்சுவா

இ - ள். துங்க மத உயர் கும்ப தும்பிமுகர் தம்பி - சுத்தமாகிய மதம் பில்கும் உயர்ந்த மத்தகத்தையும் யானை முகத்தையுமுடைய விநாயகக் கடவுளுக்குத் தம்பியாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளது, சீர் தங்கு ஞெகிழும் சிறு சதங்கை கள் புலம்ப - அழகிய சிலம்புகளும் சிறு சதங்கைகளும் சுத்திக்கவும், மங்கை உமை கண் குளிர வந்து உலவுகின்ற நாள் - நித்திய கண்ணிகையாகிய உமையம்மையினது திருக் கண்கள் குளிரவும், அவர் முன் வந்துலானி விளையாடியருளும் திருவடிகளை, அங்கை மலர் கொண்டு மிகும் அன்பு உடன் இறைஞ்சுவாம் - அகங்கையிற் பூக்களைக் கொண்ட ரூச்சித்து மிக்க அன்போடு யாம் வணங்குவாம். ஏ - று.

புலம்ப வந்து குளிர உலவுகின்ற தம்பி தாளென நிறணிறையாக்கி முடிக்க. புலம்பவும் குளிரவும் வந்துலவுகின்ற தம்பிதாளென முடிப்பினுமையும். உலாவுகின்ற எனற்பாலது உலவுகின்ற எனக்குறுகிற்று. உடன் என்னுஞ் சொல்லிங்குப் ஒடுவருபின் விசேடப் பொருட்கண் வந்தது. கண்குளிர்தல் காதன்மிக நோக்கிக் களித்தல். இச்சாஞ்சானக் கிரியைகளுள் ஒன்றாகவின் மதமென வாளா கூருது துங்கமத மென்றும், சிவசத்திகட்கு வணக்கஞ் செய்தபின்னர் மறித்தும் விளாயக வணக்கஞ் செய்தே சுப்பிரமணிய வணக்கஞ் செய்தன் முறையாயினும், இது சுருங்கிய நாலாகவின் விரிவஞ்சுவார், அவ்விளாயகவணக்கமுமா ரெஞ்சுவாறு தோன்றச் சுப்பிரமணியக் கடவுட்குப் பிறவடைகொடாது தும்பி முகர் தம்பியென்றும், என்று மிளையோராகவின் ஞஷிழஞ் சிறு சதங்கைகள் புலம்பவென்றும், இளைய திருக்குமாரரது திருவடிகளாகவின் மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவுகின்றதாள் என்றும், தமிழ்மொழியா னாலியற்றுங் தமக்கும், அத்தமிழ்மொழிக் கதிப்ராகிய அகத்திய முனிவருக் கதனைச் செவியறிவுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியராகிய சுப்பிரமணியக்கடவுஞக்குமுள்ள சீடகுருத்துவ சம்பந்தமும் விசேட வழிபாடுக்தோன்ற இறைஞ்சுவாமென் ரெஞ்சியாது அங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சுவாமென்றுங் கூறினார்.

“தும்பிமுகர் தம்பி” என்னும் பாடத்தைத் “தும்பிமுக னெம்பி” எனப் பாடத்தந்து அதனுள் எம்பி என்பதற்குத் தம்பி எனப் பொருளுரைத்து அது அப்பொருள் பயந்ததற்கு “எம்பிய மனுசனு மிளையேன் பெயரே” என்னும் பிங்கலந்தைச் சூத்திரப் பிரமாணமுமொன்று காட்டிச் சாதிப்பாருமூனர். எனக்குத் தங்கைதயென்னும் பொருளில் என் என்னுங் தன்மைச் சொல்லோடு தொடர்ந்து தானும் அத்தன்மையின்பாற்படும் தங்கைதயென்னும் முறைப்பெயர் அத்தொடர்ச்சிக்கண் அங்கிலமொழியோடு விகார மேற்று எங்கைத என மருஉமொழியாய் வந்தாற்போல, எனக்குத் தம்பி என்னும் பொருளில் என் என்னுங் தம்மைச் சொல்லோடு தொடர்ந்து தானும் அத்தன்மையின்பாற்படுந் தம்பி என்னும் முறைப்பெயர் அத்தொடர்ச்சிக்கண் அங்கிலமொழியோடு விகார

மேற்று எம்பி என மருஉமொழியாய் வந்தமையான், அது அத்தன்மையிடப் பொருட்டருவதல்லது படர்க்கையிடப் பொருட்ட ராமையானும், ஈண்டுத் தன்மையிடப் பொருள்கோடல் சிறிதும் பொருந்தாமையானும், இயற்பெயர் முன்னர்த் தங்கை முதை வரின்” “ஆதனும் பூதனுங் கூறிய வியல்பொடு” என்னும் முதற் குறிப்புடைய தொல்காப்பியப் புள்ளிமயங்கியற் குத்திர விதிபற்றி, “மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வங்வயின் மொழியா ததனையும் முட்டின்ற முடித்தல்” என்னும் தந்திரவுத்தியான் அத்தொடர் மருஉமொழி என்பது அறியக்கிடத்தலானும், “நீபமலர் மாலை புனையுங், தங்கைநம வாறுமுக வாதிநம சோதிநம தற்பரமதா, மெந்தைநம வென்றுமினோ. யோய்நம சூமாரங்ம வென்று தொழு தார்” என வரும் இவ்வொரே செய்யுளிற்றுனே தங்கைக்கும் எந்தைக்கும் தம்முள் வேற்றுமை இனிது தெளியப்படுதல்போல, “எம்பிக்கும் மென்னன்னை தனக்கு மிறுதிக்கோ, ரம்புய்க்கும் போர்வில்லிதனக்கு மயனிற்குங், தம்பிக்கும் நம்மாண்மை தவிர்ந்தே சயனிற்கும்” என வரும் இவ்வொரே செய்யுளிற்றுனே தம்பிக்கும் எம்பிக்கும் தம்முள் வேற்றுமை இனிது தெளியப் படுதலானும், மற்றும் இலக்கியங்க ஞள்ஞும் தம்பி என்னும் பொருளில் எம்பி என்னும் சொற்பிரயோகம் யாண்டுங் காணப் படாமையானும், “எம்பியை யிங்குப்பெற்றே னென்னெனக் கரியதென்றான்” என்னுஞ் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளில் எம்பி என்பதற்கு என்றம்பி என்றே நச்சினார்க்கிணியர் பொருஞ்சுரைத் தமையானும், பிங்கலங்கையின் வழிநூலாகிய சூடாமணிசிகண்டு நாலுடையார் அப்பிங்கலர் இளையோற்குப் பரியாயப்பெயராக வைத்தோதிய எம்பி என்பதை அஃதப் பொருடாராமை கண்டு, தமது சூடாமணி சிகண்டில் தம்பியின் பெயர் விகற்பங் கூறும் வழித் தசமும் எடுத்தோதாது தள்ளிவிட்டமையானும், திவாகர முதலிய ஏனை சிகண்டுகளினும் அவ்வாறே அப்பொருளில் ஆச் சொல்லை எடுத்தோதாமையானும், இவ்வாறே தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கணங்களோடும் பேரிலக்கியங்களோடும் மாறுபட்ட தொன்றியாது அது கொள்ளற்பாலதன்றித் தள்ளற்பாலதொன்றுக்கலானும், இன்னேரன்ன பிறவாற்றுனும் அவர் பாடம் பொருந்தாமைகாண்க. இத்துணையுங் கடவுள் வாழ்த்து. (3).

தென்பொதிய மாழுனி சிறக்கவரு ளெண்ணெண் ணின்பவினோயாடல தெனுங்கடலு ணேயேன் [ண் மின்பயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ் மாறன் றுன்பமற நல்குகதை சொல்லலுறு கின்றேன்.

இ - ண. தென்பொதிய மாழுனி சிறக்க - தெற்கின்க னுள்ள பொதியமலை வாசராகிய அகத்தியமகாழுனிவர் வாயிலாக உலகம் படிமுறையானே கேட்டு முத்தியடைய, அருள் - சுப்பிரமணியக்கடவுள் அம்முனிவர்க்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய, என் எண் இன்பவினோயாடலது எனும் கடலுள்-இந்திரன் பழிதீர்த்த திருவினோயாடன்முதல் வன்னியுங் கிணறு மிலிங்கமுமழுத்த திருவினோயாட ஸீருக மதுரைச் சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்தருளிய சிரதிசய வின்பந்தரும் அறுபத்துநான்கு திருவினோயாடல்களை யுடையதாகிய ஆலாசிய மான்மியமென்னுஞ் சமுத்திரத்தினுள்ளே, மின் பயில் உ - மீனுக்கியம்மை வலப்பாகத்திற் பொருந்துஞ் சோமசுந்தரக் கடவுளானவர், மா - நரிப்பரிகளை, மதுரை மேவுதமிழ் மாறன் துன்பம் அற நல்கு கதை - மதுரையாகிய இராசதானியிலே அரசுவீற்றிருந்த அரிமர்த்தனபாண்டிய னது பிறவித்துன்பம் பற்றற அவ்வரசனுக்குக் கொடுத் தருளிய திருவினோயாடலை, நாயேன் சொல்லலுறுகின்றேன் - நாயினுங் கடையேனுகிய தமிழ்யேன் தமிழ் மொழியிற் பத்திய சூபமாகக் கூறத் தொடங்கினேன். எ - று.

இரட்டித்துக் கூறும்வழி எண்ணெட்டென வருமொழி வியல்பாகற்பாலது எண்ணெண்ணெண் மர்ஜியிற்று; “தம்மியல் கிளப்பிற் றம்முற்றும் வருஉ, மெண்ணீன் ரெகுதி யுளப்படப் பிறவு, மன்னவையெல்லா மருஉவின் பாத்திய, புணரிய னிலை யிடை யுணரத்தோன்று” என்னும் அதிகாரப் புறநடையாற்

கொள்க. ஒருவன் பெறும் பேறுக எவற்றினுள் சிறந்தமையின் முத்தி சிறப்பெனப்பட்டது. அருளென்னும் இறந்தகால வினைத் தொகை விளையாடலதென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றின் பகுதி யோடு முடிந்தது. மின் - பெண். அது “மின்பாலன்ப, ரானவ; ரடியார்” என ஆசிரியர் கூறுமாற்றானும், “மின்னே யுனக்கு மிகு கற்புடை மீனுமொவ்வாள்” எனப்பிறர் கூறுமாற்றானுமறிக. உ - சிவன். அது, “ஆஹக்கணிகலம் வெண்டலைமாலை” என்பத் தனு மறிக. இனி “மின் பயிலு மா” என்பதற்கு மின்னல் போலும் குதிரை என்பாரு மூளர். அப்பொருட்கு, நல்கென்னும் வினைக்கு வினைமுதல் வருவித் துரைக்கவேண்டுதலின், அது அத் துணைச் சிறப்பன்றென்க. அருள் என்னும் வினைக்குச் சுப்பிரமணியக்கடவுள் என்னும் வினைமுதல் ஈண்டு வருவிக்கப்பட்டவா ரென்னையெனின், அது சொல்லில்வழியதாகலான் உய்த் துணர்ந்து வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது. சொல்லுள் வழி அச்சொற்கு அநாவசியகமான பொருள்கூறிக்கழித்து, ஆண்டவ சியமான வினைமுதன் முதலியன வருவித்தல் குற்றமாமென்பது, “சொல்லில் வழிய துய்த்தலென மறுக்க” எனச் சேஞ்வரையர் கூறியவாற்று நறிக. முனிசிறக்க முனியாற் சிறக்க. மா என்பது ஈண்டுக் கதைத்தொடர்பாற் பாய்மாவை யுனர்த்தினின்றது. கதைப்பரப்புச் சொற்பொருளாழும் அரும்பொருட்கிடக்கை முதலியவற்றுற் பேதமின்மையின் அம்முதனால் கடலாக ஏரு வகஞ் செய்யப்பட்டது. சுப்பிரமணியக்கடவுள் அகத்தியமுனி வருக்கு மதுரைச் சோமசந்தரக்கடவுளது திருவிளையாடல் அறுபத்துநான்கையும் திருவாய்மலர்ந்தருளினுரென்பது “அத் தலத்தனைய மூவகைச்சிறப்பு மனவிலா வயிர்க்கெலாங் கருணை, கவத்தவன்செய்த திருவிளையாட்டும் வரையுரங்கிலியவேலெடுத்த, வித்தகனெனக்கு விளம்பியவாறே விளம்புவ னுமக்கெனவந்த, ஏத்தம் முனிவர் யாவருங் கேட்க ஏனர்த்துவான் கடலெல்லா முண்டான்” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றுனரிக. இது வழிகூறியவாறு. ஈண்டுக் குதிரை கொடுத்த திருவிளையாடலைக் கூறுவேணன்ற வாசிரியர் பின்னர் மண்சுமந்த திருவிளையாடலை யுங் கூறியது மிகைபடக்கூறலாம் பிறவெனின், அற்றன்று. மண்சுமந்த திருவிளையாடல் ஈண்டுக் குதிரை கொடுத்த திருவிளை

யாடலி தெழிபாகவினென்க. அற்றேல், எனை மாதிரிச்சருக்கம், திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் முதலியனவோவெனின், அவை, நுதலியபொருளாகவின் ஈண்டைக் கெய்தாமையின் அது கடா வன்றென்க. நுதலிய பொருள் திருவாதலூரடிகளது சரித்திரம். அதனை வருஞ் செய்யுளிற் காண்க. இதனுள் “விளையாடல தெனுங்கடலு” என்புழி எனுமென்னும் மாட்டேற்றுச்சொல். விரிந்து வந்தமையின், இது ‘விரியுருவகாலங்கார’ மென்க. (4).

அற்புத னிருந்தருள் பெருந்துறை யடைந்தே
சிற்பர முணர்ந்துதிரு வாசக முரைப்பார்
முற்பக லருந்தவ முயன்றுபெறு மன்பா
லுற்பவ மொழிந்தமை மொழிந்திட ரொழிப்பாம்.

இ - ள. அற்புதன் இருந்தருள் பெருந்துறை
அடைந்து - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய ஜனவன்னுத
சவாமி எழுந்தருளி யிருக்கப்பெற்ற திருப்பெருந்துறை
யென்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்து ஞானேபதேசம்பெற்று,
சித் பரம் உணர்ந்து திருவாசகம் உரைப்பார் - சூக்குமசித்
தாகிய சிவத்தைத் திருவருளான்றிந்து திருவாசக மருளிச்
செய்பவராகிய திருவாதலூரடிகள், முன்பகல் அரும் தவம்
முயன்று பெறும் அன்பால் - பூர்வ சன்மங்களிலே அரிய
சிவபுண்ணியங்களைச் செய்து பெற்ற விசேட சிவபத்தி வாயி
லாக, உற்பவம் ஒழிந்தமை மொழிந்து - பிறவியொழிந்
துய்ந்த சரித்திரத்தைப் புராணமாகப் பாடி, இடர் ஒழிப்
பாம் - நாமும் நமது பிறவித்துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்வாம்.
எ - று.

படிமுறையான்றி இவ்வொரு பிறப்பிற் செய்த தவந்தானே
அமையாதென்ப துணர்த்துதற்கு முற்பகலென விசேஷக்கப்
பட்டது. அது, “பாழ்ச்செய்விளாவிப் பயனிவியாய்க் கிடப்
பேற்குக், கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத், தாட்செய்ய

தாமரைச் சைவனுக்கென் புன்றலையா, லாட்செய் குலாத்தில்லையாண்டானைக் கொண்டன்றே.” என்னுங் திருவாக்கானு மறிக. முற்பகல்-பின்மொழியாகுபெயர். தவமென வாளா கூருது அருங் தவமென்றார் பதிபுண்ணியங்களென் றறிவித்தற்கென்க. ஈண்டுப் பதிபுண்ணியங்களென்றது சரியை கிரியா யோகங்களை. இவை சுவர்க்காதி புவன போகங்களைப் பயந்து விரைவின்மீளப் பிறவியினுறுத்தும்; பசு புண்ணியங்களாகிய ஏனைத் தவங்கள் கண்மோகங்கண் முதலியனபோலன்றி முறையானே சாலோக முதலிய பதமுத்திகளைப் பயந்து முடிவின்க ஜெவ்வாற்றானும் ஞானம் வாயிலாகச் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப் பயந்தேவிடும் முத்திசாதனங்களாமென்ப தறிக. அது “தானமியா கந்தீர்த்த மாச்சிரமங் தவங்கள் சாந்தி விரதங் கண்மோகங்கள் சரித்தோ, ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வ ரீசனியோ கக்கிரியா சரியையினினின்றே, ரூனமிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லா மொடுங்கும்போ தரன் முனிலா தொழியினுற்பவித்து, ஞானநெறி யடைந்தவர் சிவனையங்கு நாதனே முன்னிற்கின ஞாகு வர்கற்றானே” “சுருதிவழி யொழுகினவர் சுவர்க்கத்தா ராகம நூற், சரியை கிரியாயோகர் சாலோக சாமீப, வருவவமைவினராத வதவதுமெம் முடனாகும், பெருகியஞா னிகளெம்மைப் பெற்றார் போக் கற்றாரே” என்பனவற்று நறிக. திருப்பெருந்துறையி னெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு ஐனவன்னைதரென்பது அபிஷேகத்திருநாமம். இது ஆலாசியமான்மியத்திற் கண்டது. இனி இவருக்கு அபிஷேகத்திருநாமம் ஆன்மாதரென்பது கண்ண பாரம்பரையென்க. நுதலிய பொருள் கூறியவாறு. (5)

கொண்டலை கண்டனருள் கொண்டுதமிழ் பாடித் தொண்டுபடு மன்பர்செயல் சொன்னெந்தி தன்னால் வண்டமிழ் தெரிந்தவர்கள் மற்றெனுரை குற்ற முண்டெனினு நன்கிதென வுள்ளுவர்க் கெள்ளார்.

இ - ள. கொண்டல் அன கண்டன் அருள் கொண்டு தமிழ் பாடி - முகில்போலுங் கரிய திருக்கண்டத்தையுடைய கைலாசபதியினது திருவருள் பெற்றுத் தமிழ்வேதமாகிய

திருவாசகத்தைப் பாடி, தொண்டு படும் அன்பர் செயல் சொன்ன நெறி தன்னால் - அடிமைத்திறம் பூண்ட திருவாத ஆரடிகளது திவ்விய சரித்திரத்தைத் தமியேன் புராணமாகக் கூறிய முறைமையினால், என் உரை குற்றம் உண்டு எனி னும் - எனது இந்நாளின்கட்டு குற்றமுளதாயினும், வண்ட தமிழ் தெரிந்தவர்கள் இது நன்கு என உள்ளுவர்கள்-வளவிய தமிழ்நூல்களை ஒதுபுணர்ந்த கவிஞர் இது குணமுடையதே பாமென்று நன்கு மதிப்பர், எள்ளார் - அஃதொழிந்திகழார். எ - று.

உவமவருபு இடைக்குறைந்து நின்றது. தமிழ் இருவழியும் இனிமை. அது “தமிழ்தழிய சாயலவர்” என்பதனானு மறிக. அது இனிமையையுடைய பாதையை யுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது. வளமென்றது எண்டுச் சொற்சவை பொருட்சவைகளை. மற்று அசை. உம்மை ஐயவும்மை. உரை கருவியாகுபெயர். குற்றம் சொற்குற்றம் பொருட்குற்றம் முதலியன. இந்நால் குற்றமுடையதாயினும், அடிமைத்திறத்தோடு மெய்யன்பு மொருங்குடைய திருவாதஆரடிகளது திவ்விய சரித்திரத்தைக் கூறுவுக்குணமுடைமைபற்றிச் சான்றேர் கைக்கொள்வர் என்பதாம். “ஈசனுக் கன்பில்லா ரடிபவர்க் கன்பில்லா ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்கு மன்பில்லார், பேசுவதென் நறிவிலாப் பினங்களோ மினங்கிற் பிறப்பினினு மிறப்பினினும் பினங்கிடுவர் விடுங், யாசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்டவர் கருமுன் கருமமாகச் செய்து, கூசி மொழிந்தருண் ஞானக் குறியினின்று கும்பிட்டுத் தண்டமிட்டுக் கூத்தாடித்திரியே” “மறைநான்கும் பயின்றெழுதி யிட்டிகளும் பலவியற்றி மல்லன்ஞாலத், திறவாத புகழ்ப்படைத்து மீசனிடத்தன்பிலரை யென்னைதுள்ளாம், புறமோதிக் கொலைபயின்று மதுமாந்துங் கொடும்பாவப் புலையரேனு, மறவாணன் நிருவடிக்கீ முன்பினரே வவரெம்மை யடிமை கொள்வார்” என்பனவற்றுனும் மெய்யன்பு மடிமைத்திறமு மொருங்குடைய சிவபத்திமான்களது விசேடமும், அவையில்லா

தாரதிழிவு யினிது விளங்குதல் காண்க. அவையடக்கங் கூறிய வாறு. அவையடக்கம் நூல்செய்தபின்னர்ச் செயப்படுவ தொன் ஈகவிற் சொன்னெறி தன்னுல்லன இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்.

இந்தவள நற்கதை யியம்பினர் நயந்தே
சிந்தையி னினைப்பவர் செவிப்புல நிறைப்போர்
புந்திமகி ழப்புவி புரப்பருடல் விட்டா
லந்தவுல கந்தனி லரன்சபையில் வாழ்வார்.

இ - ள். இந்தவள நல் கதை நயந்து இயம்பினர் - இந்த வளவிய நல்ல சிவபுராணத்தை அண்புகூர்ந்து வாசிப்ப வர் பொருள் சொல்பவர்களும், செவிப்புலம் நிறைப்போர் - செவிமடிப்பவர்களும், சிர்தையில் னினைப்பவர் - மனத்தாற் சிந்திப்பவர்களும், புந்தி மகிழப் புவி புரப்பர் - இம்மைக்கண் மனமகிழப் பூமியைப் பாதுகாப்பர், உடல் விட்டால் அந்த உலகத்தினில் அரன் சபையில் வாழ்வார் - தேக நீக்கத்தின் கண் அந்தச் சிவலோகத்திலே சிவசந்திதியில் வாழ்வார்கள்.
.எ - று.

நயந்தென்பதை ஏனையிடத்துங் கூட்டுக. பின்னர் உடல் விட்டால் என்பதனுண் முன்னர் இம்மைக்கண் என்பது பெற்றூம். சட்டிரண்டனுட் பின்னையது பண்டறிசுட்டு. செவிப்புலம் செவி யாகிய இடம். பயன் கூறியவாறு. “தெய்வவணக்கமுன் செயப் படுபொருளு, மெய்த வரைப்பது தற்சிறப்பாகும்” என்பவாகவின், இவையனைத்தும் பாயிரமேயாமென்க. (8)

மந்திரிச் சருக்கம்.

முக்கணேரு நான்குபுய வைந்துமுக முன்னேன் சொக்கனரு ணன்மைபெரு தொன்மைதிகழ் நன்டக்கடு விடத்தையர னுக்கருள்வ தென்றே [ஞ மைக்கடலின் வைகலொழி வைகைவள நாடு].

இ - ள். முக்கண்-சோம சூரியாக்கினிகளாகிய மூன்று திருக்கண்களும், ஒரு நான்கு புயம் - ஒப்பற்ற நான்கு திருப்புயங்களும், ஐந்து முக முன்னேன் சொக்கன் - ஈசானம் தற் புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென்னு மைந்து திருமுகங்களுமுள்ள முதல்வராகிய சொக்கநாத சுவாமியினது, அருள் நன்மைபெறு தொன்மை திகழ் நல் நாடு - திருவருளாகிய நன்மையைப் பெறும் பழகையிளங்கா நின்ற நல்ல நாடாவது, அக் கடு விடத்தை அரனுக்கு அருள் வது என்று - அந்தக் கொடிய ஆலகால விஷத்தைச் சிவபெரு மானுக்கு உணவாகக் கொடுத்ததென்று வெறுத்து, மைக்கடலில் வைகல் ஒழி வைகை வளாடு - கரிய சமுத்திரமாகிய தன்றையகணிடத்துச் சென்று தங்குதலொழிந்த வைகைநி பிரவாகிக்கும் பாண்டிவள நாடேயாம் எ - று.

அக்கடுவிடம் என்பது கொடுமையையான் எல்லாரானும் அறியப்பட்ட அவ்விடமென்னும் கருத்திற்றுகவின், அகரவிடைச் சொற்பண்டறிசட்டு. நாடிரண்டுங் தனித்தனி எழுவாயும் பயனிலை யுமாதற் கேற்பனவாய்த் தழுமாறுதல், “செய்யுண் மருங்கினும் வழங்கியன் மருங்கினும்” என்னும் அதிகாரப் புறனடையாற் கொள்க. வருஞ் செய்யுளினு மீதொக்கும். இடையாய காலத் தன்றிப் படைப்புக் காலங்தொட்டுச் செல்வ முதலிய நல்லாட்டமைதிக ஓராறனையும் ஒருங்குடைய நாடென்பது விளக்குவார் தொன்மைதிகழ் நன்னுடென்றும், பாற்கடல் கொடுத்த சஞ்சின்

பொருட்டுப் பெயர்ச்சார்புபற்றிக் கருங்கடலாகிய தன்னையக்ஞேடு சங்கமியாத விசேடமுடைய நதி என்பார் ‘அக்கடு விடத்தையர னுக் கருள்வதென்றே மைக்கடலில் வைக்கலாழி வைகை’ என்று கூறினார். நதியைப் பெண்பாற்படுத்திக் கூறுதல் வடமொழி வழக்கு. அறுவகைநாட் டமைதிகளாவன: செல்வம், விளை நிலம், செங்கோன்மை, நோயின்மை, வளமுடைமை, குறும்பின்மை என்பன. வளம் ஆகரங்களிற் படிவனவும் வயலினும் தண்டலை வினும் விளைவனவுமாம். முக்கண்ணாரு நான்குபுய வைந்துமுக மென்பன முரண்டொடை. சண்டாசிரியர் தங்குறிப்பை நதிமே வேற்றிக் கூறுதலின், ‘இது பெயர்பொருட் டற்குறிப்பேற்ற’ மென்னு மலங்காரமென்க. (1)

நீண்டகயி லீக்கிறை நிகழ்த்தவரு ளாலே
பூண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்ற திருநாடு
மூண்டபகை செற்றுலக முற்றுமர சாளும்
பாண்டிய னலங்குலவு பாண்டிவள நாடு.

இ - ள. நீண்ட கயிலைக்கு இறை அருளால் மெய்த் தமிழ் நிகழ்த்த-நெடிய கைலாசகிரிக்குத் தலைவராகிய ஸ்ரீ கண்டபரமசிவனுவர் உலகங் கடைத்தேறல் வேண்டுமென் னுந் திருவருளினாலே மெய்ம்மையாகிய தமிழ்மொழிக் கிலக் கணத்தைப் போதித்தருள, பூண்டமுனி புகன்ற திரு நாடு-அதனைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்துக்கொண்ட அகத்திய மகாமுனிவர் அதனை நன் மானுக்கர்களுக்குக் கற்பித்துப் பரப்பிய நாடாவது, மூண்ட பகை சேற்று உலகம் முற்றும் அரசாளும் - முயன்று வந்த பகைவரை கொன்று உலக முழுவதையு மரசுசெய்த, பாண்டியன் நலம் குலவு பாண்டி வளநாடு - சோமசுந்தர பாண்டியரது நன்மை எஞ்சூன்றும் விளங்காங்கின்ற பாண்டிவளநாடேயாம். எ - று.

கயிலை போவி. கைலை முக்கியஸ்தானமாகவின் அதுபற்றிக் கைலைக்குத் தலைவரென்றார். தமிழ் இருமடி ஆகுபெயர். நலக் கீதி முதலியன. தமிழ்மொழிக்கருத்தா அகத்திய முனிவரும் பிறிது பாடையும் வேறுசமயக் கடவுளரும் என்பார் மதங்களை மறுத்தற்பொருட்டுக் கயிலைக்கிறை சிகழ்த்த என்றும், உலகிற்கு அவரதருளுவதாகவின், உலகமெய்ஞான்றுள்ளதோ அத் தமிழ்மொழியு மஞ்ஞான்றுள்ளதென அதன்ரெள்ளை விளக்குவார் சிகழ்த்தவென் ரெழியாது அருளால் என்றும், கேட்டன் மாத்திரையி னமையாது சிந்தித்துத் தெளிந்துகொண்டுமை தோன்றப் பூண்டமுனி என்றும், ஏனைய மொழிகள்போலன்றித் திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளும், குன்றமெரித்த குமரவே ணும், மகத்தியல்கும்பத் தகத்தியமுனிவனும் பிறரும் முச்சங்கமீஞு ஆராய்ந்து வழுஉக்களைத் தர்க்கஞ்செய்துகொண்ட சிறப்புடைமை தோன்ற மெய்த்தமிழழன்றும், உலகமுற்று மரசானுதல் பசுபதிக்கன்றி நரபதிகட்கேலாமையின் அப்பசுபதியை உலகமுற்று மரசா ணும் பாண்டியனென விசேஷத்துங் கூறினார்.

(2)

மேவுழுர் வளம்பலவு மிகுந்துாநா டதனினலம்
பாவுழுர் பழமறைதே ரந்தணர்கள் பயின்றுள்ளுர்
தாவுழுர் விடையேறி தங்கியவு ரங்குறையுந்
தேவரூ ரினுமேன்மை சிறந்ததிரு வாதவுர்.

இ - ள. வளம்பலவும் மேவும் ஊர் மிகுந்துள ராடு அதனின் - பல வளங்களும் பொருந்திய ஊகண் மிகப்பெற் றுள்ள அப்பாண்டி நாட்டின் கண்ணே, நலம் பரவும் ஊர் - பலதிற நன்மைகளும் மிக்கவுரும், பழமறைதேர் அந்தணர்கள் பயின்றுள ஊர் - பழைய வேதங்களை அத்தியயனஞ் செய்யும் பிராமணர்கள் மிக வசிக்கப்பெற்ற ஊரும், தாவும் ஊர் விடையேறி தங்கிய ஊர் - தாவுகின்ற விட்டுனுவாகிய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண் டிவர்ந்தருளும் சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கப்பெற்ற ஊருமாயுள்ளது, அங்கு

உறையுந் தேவர் ஊரினும் மேன்மை சிறந்த திருவாதலூர் - அங்கே வசிக்குஞ் தேவர்களது அமராவதியினும் மகிழை சிறந்துள்ள திருவாதலூரானது எ - று.

விட்டுனுவாகிய விடையென்பது போதரத் தாவுழர் விடை என விசேஷங்கப்பட்டது. தாவும் விடை ஊர் விடை எனத் தனித்தனி முடிக்க. தாவுதல் வினைக்கு உலகமும், ஊருதல் வினைக்குக் கலுமதனுமாகிய செயப்படுபொருள்களை வருவித் துரைக்க. ஏறிபெயர். அங்கென்றது திருவாதலூரை; அதன்விசே டம்பற்றித் தேவர்கள் அங்கே வசித்தவின்; அது அத்தலபுராணத் துட்காண்க. ஐந்தனுருபு உறழ்பொருட்கண் வந்தது. பலவள மென்றது நாடுபெடுதிரவிய முதலிய ஜவகைத்திரவியங்களையும். இது தரவுகொச்சகக்கவிப்பா; “தரவே தரவினை தாழிசை தாழுஞ், சிலவும் பலவுஞ்சிறந்து மயங்கிய, மற்றும் விகற்பம் பலவா வருகவுங், கொச்சக மென்னுங் குறியினவாகும்” என்றாகவின்.

(3)

அந்நகரின் மறையோரி

லருள்புனைமாத் தியர்குலத்திற்
றன்னிகரில் சைவநெறித்

தலைவனவன் றனித்தேவி
மின்னையா டிருவயிற்றின்
மென்கொடிபங் கினனாருளாற்
றென்னவன்செங் கோன்முதல்வர்
திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

இ - ள். அந்நகரில் - அந்தத் திருவாதலூரிலே, மறையோரில் - பிராமண வருணத்திலே, அருள்புனை மாத்தியர் குலத்தில் - பாண்டியர்களது அருளைப்பெறும் ஆமாத்தியரது குடியிலே, தன் நிகரில் சைவநெறித் தலைவன் - தனக்கு நிகரில்லாத சைவசமயத்தை மேற்கொள்ளும் தலைவராகிய சம்பு பாதாசிரியர் என்னும் ஒருவருளார்; அவன் தனித்தேவி மின்

அஜையாள் திருவயிற்றில்-அவருக்கு அவரது ஒப்பற்ற மனை
வியாராகிய மின்போலும் சிவஞானவதியாரது திருவயிற்றி
னின்றும், மென்கொடி பங்கினன் அருளால் - உமாசமேத
ராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே, தென்னவன்
செங்கோன் முதல்வர் திருவவதாரஞ் செய்தார் - அரிமர்த்
தன பாண்டியனது செங்கோலை நடத்தும் முதன்மந்திரியாகு
மோர் சற்புத்திரர் திருவவதாரஞ் செய்தார். எ - று.

அமாத்தியர் மாத்தியரென தலைக்குறை. அமாத்தியர் குழு
சித்துணைவர் ; கூடவிருப்பவரென்பது பொருள். குலம் - குடி.
அது “சாதி குலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறு மாத
மிலிநாயேனே” என்பதனானுமறிக. தன்னென்றது சைவத்தை.
உள்ள என்னும் பயனிலை அவாய்ஸிலையான் வருவிக்கப்பட்டது.
“எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி, யவ்விய னிலையல்
செவ்விதென்ப” என்னுஞ் சூத்திரத்து மொழிந்த பொருளேளா
டொன்ற வவ்வயின் மொழியா ததனையு முட்டின்று முடித்த
வென்பதனாற் கொள்க. சைவநெறித் தலைவனென்பதனைத் தலைச்
சைவன் என விகுதி பிரித்துக் கூட்டி, ஆதிசைவரெனப் பொருள்
கோடலுமொன்று. சைவர்: அநாதிசைவர், !ஆதிசைவர், மகா
சைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவாசைவர், அந்திய
சைவர், என ஏழு வகையர். அவருள் அநாதிசைவராவார் சதாசிவ
மூர்த்தி; ஆதிசைவராவார் சிருஷ்டி யாரம்பத்திலே அவ்வாதி
சைவரது சத்தியோசாத முதலிய பஞ்சவத்திரங்களினின்றும்
தோன்றிய கெளசிகர், காசிபர், பாரத்துவாசர், கெளதமர், அகத்தி
யர் என்னும் பஞ்சரிஷி கோத்திரத்துப் பிறந்த சிவப்பிராமணர்
மகாசைவராவார்; பிரமா முகத்திற் ரேண்றிய வைதிகப்பிராமண
ரூள்ளே சிவதீகைபெற்றவர். அநுசைவராவர்: சிவதீகை
பெற்ற கூத்திரியரும் வைசியருமாம். அவாந்தர சைவராவார்: சிவதீகை
பெற்ற சூத்திரர். பிரவரசைவராவார்: சிவதீகைபெற்ற
மற்றையோர். அது “அறிய சதாசிவனென்போ னாதிசைவ
னன்பா வைதாரித்த சிவமறையோ ராதிசைவ ரிவர்பா, ஊரியசிவ

தீக்கைபெற்ற விப்பிரர்மா சைவருயர்ந்த வரசன்வணிக னாது சைவ ராவார், பெரியகுவ ஜோப்புயத்தோ னவாந்தரசைவன் சீர் பெறு சவனஞ்சி யநுலோமர் பிரவாராம், விரியவனிமிசை யொழிந்தோ ரந்தியசை வத்தோர் விரிந்திடு மேழ்சைவ லித மிலை யென்றால் விளம்பும்” என்பதனுனு மறிக. சைவர் சிவனை வழிபடுவோர். நெறி சங்மார்க்கம். மென்கொடி ‘உருவகம்.’ அவதாரம் - இறக்குதல். பாண்டியர்களுக்குப் பரம்பரையானே குழ்ச்சித்துணையாய் அவரோடு கூடவிருக்கும் குடி என்பார் அருள் புனை மாத்தியி குலம் என்றும், கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களாற் சிறந்த ஆதிசைவரென்பார், “சைவநெறித் தலைவன்” என்றும், நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய அழகிற்சிறந்தசதித்துவரத்துனம் என்பார் “தனித்தேவியின்னையாள்” என்றும், புண்ணியலோகங் களினின் றஞ்சிவாஞ்செனுயினற் பூமியில் வந்தார் என்பார் “மென்கொடி பங்கின னருளாற் றிருவவதாரஞ் செய்தார்” என்றுங் கூறினார். மேலுலகங்களிலிருந்து சிவாஞ்செனுயினற் பூமியில் வந்தார் என்பது ‘அந்தராதம் பதியினிழிந் தருள்புனைமாத் தியங் குலத்தில், வந்தருளி’ ‘வரமூடன் புவியிற்றேன்று மறையவர்க் கிறைவர்’ என முன்னர் வருவனவற்றுனுமுனர்க. (4)

பொய்ம்மையா மூலகின்மாயப்
 பொங்கிரு ளகலவன்னேர்
 தம்மையாழ் நரகிற்றள்ளுஞ்
 சமயதா ரகைமழங்க
 வெம்மையா ஞடையான்ப
 ரிதயதா மரைகளெல்லாஞ்
 செம்மையாய் மலரஞான
 தினகர ருதயஞ்செய்தார்.

இ - ள. பொய்மை ஆம் உலகின் மாயப் பொங்கு இருள் அகல - பொய்ப்பொருளாகிய உனகின்கணுள்ள அஞ்சானமாகிய மிக்க அந்தகாரமானது ஓட்டெடுக்கவும், அன்னேர் தம்மை ஆழ்ந்தகில் தள்ளும் சமயதாரகை மழங்க -

அவ்வங்காரத்து எகப்பட்ட நம்போனிகளை ஆழ்ந்த நரக மாகிய படுகுழியின்கண் வீழ்த்துக் கெடுக்கும் உலோகாயதம் முதலிய பரசமயங்களாகிய நகூத்திரங்கள் ஒளி மழுங்கவும், ஏம்மை ஆள் உடையான் அன்பர் இதய தாமரைகள் எல்லாம் செம்மையாய் மலர - பசுக்களாகிய எம்மை அநாசியே அடிமையாகவுடைய பதியாகிய சிவபெருமானது அடியார்களுடைய இருதயகமலங்களைல்லாஞ் செவ்வையாய் விகசிக்க வும், ஞான தினகரர் உதயம் செய்தார் - அச்சற்புத்திரராகிய ஞானசூரியர் உதித்தார். எ-று.

மாயம் ஆகுபெயர். அகல, மழுங்க, மலர என்னுஞ் செயவெல ணெச்சங்கள் காரியப்பொருள். இன்ன தன்மைத்தென ஒருவரா ஹங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளாகவும், பொருணிச்சயஞ் செய்யுங் கருவியாகாமையிற் சமயங்களை நகூத்திரங்களாக வும், அந்தரியாகபூசையில் அன்பரிருதயங்களை, ஸிலமுதற் சத்தி தத்துவமீருகிய முப்பத்தைந்தினையுங் கிழங்கு முதற் பீசமீருகிய அவயங்களாகவுடைய திப்பியகமலங்களாக ஆகமங்கோடவின், அதுபற்றி அன்பரிதயங்களைத் தாமரைகளாகவும், புறவிருளோட் தென் முதலிய இம்முத்தொழில்செய்யு மேனைச் சூரியனுலாகாத அகவிரு ளோட்டுதன் முதலிய இம்முத்தொழில்களை இப்புதல்வர் செய்தவின் அவரை ஞானசூரியராகவும், அதற்கேற்பப் பிறத்தலை உதயஞ்செய்தலாகவு முருவகன் செய்யப்பட்டவாறு. அந்தரியாக பூசையிலே அன்பரிருதயம் கமலமாகச் சிவாகமங் கோடலை ‘நாட் மெதயந்தானு நாபியினி லடியாய் ஞாலமுத றத்துவத்தா வென் விரனு எத்தாய், மூட்டுமோ கினிசுத்த வித்தைமல ரெட்டாய்மூழு விதமூட் டக்கரங்கண் முறைமயினி ஒடைத்தாய்க், காட்டுகம வாசனமேல்’ என்பதனுணரிக. மாயப் போங்கிரு எகலுதலும் சமயதாரகை மழுங்குதலும் இதயதாமரைக ளலர்தலும் ஞான தினகரரது உதயத்தா வியைதவின், இது ‘இயைபுருவகாலங்கார’ மென்க. இவ்விடங்களின் ஆகியமென்னும் மாட்டேற்றுச் சொற் றெருக்கு நின்றமையின், இது தொழகயுருவகத்தின் பாற்படும் .(5)

மருவாத நெறிபூண்ட மத்தனென்னும் புத்தனுடன் பெருவாது வென்றுசிவன் பெருநாம மிகவளர வொருவாத பிறவியிற்சென் ஞேருநாம முருதவர்க்குத் திருவாத ஷாரனுங் திருநாமங் தரித்தார்கள்.

இ - ள். சிவன் பெருநாமம் மிகவளர - சிவழுலமங்திர மாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம் உலகெங்குந் தழைத்தோங்க, மருவாத நெறிபூண்ட மத்தன் எனும் புத்தன் உடன் பெருவாது வென்று - அளவைகட்குச் சிறிதும் பொருந்தாத பொய்ச் சமபாநுசாரத்தை மேற்கொண்ட உன்மத்தனுகிய புத்த குருவுடனே பெரிய வாதஞ்செய்து வென்று, ஒருவாத பிறவியில் சென்று ஒருநாமம் உருதவர்க்கு - விட்டு நீங்காத பிறவியின்கட் பிரவேசித்து இனி ஒரு நாமதேயமும் பொருந்தப் பெறுத அப்புதல்வருக்கு, திருவாதலூர் எனும் திருநாமம் தரித்தார்கள் - ஞாதியர் திருவாதலூரரென்னுங் திருநாமகரணஞ் செய்தனர். எ - று.

செய்தென்பது சொல்லெச்சம். மத்தம் - மயக்கம். அளவைதருக்கம். விட்டு நீங்காமை எளிதி வீங்காமை. பெளத்தம் நாத்திக மதங்களுளொன்றுகளின் அதனை மருவாத கெறி என்றும், அம்மத குருவாகலின் மத்தனென்னும் புத்தனென்றும், சமயவாதமாகவிற் பெருவாதென்றும், சிவழுலமங்திரமாகவிற் பெருநாமமென்றும், அநாதியே சகசித்ததாகவின் ஒருவாத பிறவி என்றும், இனிப் பரமுத்தி யடைவராதவிற் பிறவியிற் சென்றேருநாம முருதவர் என்றுங் கூறினார். திருவாதலூரரென்பது கருவூர் என்புழிப்போல ஊரால் வருபெயர். இவர் பின்னர்ப் பரமதகண்டனம் சுவமத ஸ்தாபனம் முதலிய அற்புதங்களைச் செய்து சமயகுரவரானமைபற்றித் திருவாதலூரடிகளென விசேஷிக்கப் பட்டார். திருவாதபுரேசர் வாதலூரிறைவர் என்றற் றௌடக்கத்தனவு மிக்கருத்தேபற்றி வந்தன. மாணிக்கவாசகரென்பது திருப்பெருந்துறையிலே பரமாசாரியரா விடப்பட்ட தீஷாநாமம்.

அதன்பொருளுங் காரணமும் “பழுதிலாதசொன்மணியினைப் பத்திசெய்தன்பு, முழுதுமாகிய வடத்தினை முறைதொடுத் தலங்க, லழுதுசாத்துமெய் யன்பருக் ககமகிழ்ந்தையர், வழுவிலாத பேர் மாணிக்கவாசகனென்றார்” “பின்னுமவர் கனவின்கண் மன்றுண்டம் பிரியாத பெருமான்வந்து, முன்னவைனைப் பெருக் துறையிற் குருந்தழியி லாட்கொண்ட முறையினை, மின்னிசை வண் டமிழ்மணிபோற் பாடுங்கா ரணத்தானு மியாமன்றிட்ட, மன்னியபேர் மாணிக்க வாசகனென் றழையின்கள் வருவனென்றார்” என்பனவற்றூ னறிக. இச்சற்புத்திரருக்குப் பூர்வசன்மத் திருநாமம் குடமுழாநந்தீசர் என்பது; அது “குடமுழாநந்தீசனை மணிவாசகஞகத் தந்தாய்” என்னும் தீருநாவுக்காநாயனார் தேவாரத்தானு மறிக. நாமகரணங் கூறியவாறு. (6)

தவமெனும்பெரியவித்துட்டங்கியேயங்குரித்துப் பவமெனும்பங்கநீங்கிப்பயிலருட்குருத்துண்டாகி யவமெனும் களைகணீங்கி யாக்குவோ னருளாலுண்

[மைச்]

சிவமெனும் விளைவுண்டாக வளர்ந்தது தெய்வச்சாலி.

இ - ள். தவம் எனும் பெரிய வித்துள் தங்கி அங்குரித்து - தவமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் பெரிய வித்தினுள்ளே தங்கியிருந்து முளைத்து, பவம் எனும் பங்கம் நீங்கி - பிறவியாகிய சேற்றினின்று நீங்கி, பயில் அருள் குருத்து உண்டாகி - பொருந்திய திருவருளாகிய குருத்து வளரப்பெற்று, அவம் எனும் களைகள் நீங்கி - நானுவித விக்கினங்களாகிய களைகளினின்று நீங்கி, ஆக்குவோன் அருளால் - தம்மை உண்டாக்குபவராகிய சிவபெருமானென்னும் உழவரது திருவருளினுலே, உண்மைச் சிவம் எனும் விளை உண்டாக - பரமுத்தியென்று விதந்து கூறத்தகும் விளை பின்னார் உளதாவதாக, தெய்வச்சாலி வளர்ந்தது - அச்சற்

புத்திரராகிய தெய்வத்தன்மையைடைய செந்நெற்பயிர
ஶானது வளர்ந்தது. எ - று.

அங்குரித்தல் - முளைத்தல். சிவம் - முத்தி. சாலி ஆகுபெயர். இதுபோற் சிறந்ததும் பெரும்பயன் தருவதும் பிறிதோர் வித்தின் மையினாலே தவவித்தென்னாது தவமெனும் பெரிய வித்தெனவும், பரமுத்தியென்ப தறிவித்தற்குச் சிவமென்னாது உண்மைச் சிவமெனவும் விசேஷிக்கப்பட்டன. சிவ விளைவாகிய காரியத்திற் கின்றியமையாத காரணமாகவின் சிஷ்காமிய புண்ணியமாகிய தவத்தை வித்தாகவும், அதனை வித்தென்றதற் கேற்பப் பிறத்தலை முளைத்தலாகவும், அப்பிறவி கன்மபேதங்களைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்தற்குக் கருவியாகவின், அதனைச் சேருகவும், மேலும் மேலும் புதிது புதிதாகப் பதிந்து விரிதலினாலே திருவருளைத் தளிராகவும், தேகாதிப் பிரபஞ்சமாகிய பொய்ப்பொருளை மெய்ப் பொருளெனக்கொண் டோம்புவது காலக்கழிவாய்க் கேடு பயத்த வின் அவற்றைக் களைகளாகவும், தனுகரண புவன போகங்களைக் கூட்டி முடிப்பவராகவிற் சிவபெருமானை உழவராகவும், அத்தவ வித்து முதலிய சாதனங்களாற் சாதித்துப் பெறும் மெய்ப்பயனை விற் பரமுத்தியை உண்மைச் சிவவிளைவாகவும், ஏனை விளைவுகள் போலன்றி இது சிவவிளைவாதலானும், அவ்விளைவை யுறுவது அச்சற்புத்திரராகலானும் அவரைத் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நெற்பயிராகவும் உருவக்ஞ் செய்தார். தங்கியிருத்தல் உரியகாலம் கருந்துண்ணும் முளையாதடங்கி யிருத்தல். சானுவித விக்கினங்களை “காலைமலமோடு கடும்பகற் பசிசிசி வேலைசித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்” என்னும் திருவாக்கின்கட்ட காண்க. இது அறாசிர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம். (7)

தேனினெடுகரும்பினெழுஞ்செழும்பாகுமுக்கனி
மானினரும் பாலுமுடனளவியுளங் களிகூர [யு
வீனமிகும் பலயோனிப் பிறவியெனும் பசிதீர
ஞானவழு துண்பார்க்குநயந்தமுது நுகர்வித்தார்.

இ - ள. ஈனம் மிகும் பல யோனிப் பிறவி எனும் பசி தீர ஞான அழுது உண்பார்க்கு - இழிவு மிகுந்த பல யோனி களிற் சென்று பிறக்கும் பிறவியாகிய பெரும் பசி நீங்கச் சிவ ஞானமாகிய திருவழுதை இனி உண்பவராகிய அப்புதல்வருக்கு, தேனின் ஒடு கரும்பின் எழும் செழும்பாகும் - தேனும் கரும்பினின்று முளதாகுஞ் செழுமை பொருங்கிய சருக்கரையும், முக்கனியும் - மா வாழை பலா என்னுமிவற்றின் முப்பழங்களும், ஆனின் நறும் பாலும் உடன் அளவி - பசுவினது நல்ல பாலுமாகிய இவற்றை அன்னத்துடன் கலந்து, உளம் களிகூர - மனங் களிப்புமிக, நயந்து - விரும்பி, அழுது நகர் வித்தார் - அன்னப்பிராசனஞ் செய்வித்தனர். எ - று.

ஓடு எண்ணெடு; மேலுஞ் சென்றியைந்தது. அழுதென முன்னர் வருகின்றமையின் உடனளவியென வாளா கூறினார்; பின்னும் பின்னும் பிறந்தலிற் பிறவி பசியாகவும், அப்பிறப்பை யொழிப்பதொன்றாகவின் ஞானம் அழுதாகவும் உருவகஞ் செய்யப்பட்டன. அன்னப்பிராசனங் கூறியவாறு. அன்னப்பிராசனம் - சோற்றை யுண்பித்தல். (8)

காயமுடனுயிர்முயலுங்கருமமெலாம்பரனருளாற் றாயமனத்துணர்ந்துவினைத்தொகையெழுதிநாடோறு மாயதுயர்சுகமளிக்கும்யமன்கணக்கிலரும்பாவத் தீயசிகையில்லார்க்குச்சிறந்தசிகைவருவித்தார்.

இ - ள. காயம் உடன் உயிர் முயலும் கருமம் எலாம் - உடம்போடுயிர் கூடுதின்று செய்யுங் கன்மபேதங்களை யெல்லாம், பரன் அருளால் தூயமனத்து உணர்ந்து - சிவபெருமானது திருவருளினாலே சுத்தமாகிய மனத்தினு லறிந்து, வினைத்தொகை நாள்தோறும் எழுதி - அக்கன்மபேதங்காகிய நல்வினை தீவினைகளின் தொகைகளை நாடோறு

மெழுதி, ஆய சகம் துயர் (நாள்தோறும்) அளிக்கும் யமன் கணக்கில் - அந்நல்வினை தீவினைகளுக் கீடாகப் பொருந்திய இன்பத் துன்பங்களை நாடோறும் அநுபவிக்கும்படி கொடுக்கும் யமனது அக்கிரசந்தானி என்னும் கணக்கேட்டிலே, அரும்பாவத் தீய சிகை இல்லார்க்கு : அநுபவித்தற்கரிய கொடிய தீவினையை எழுதிய பிடி இல்லாத அப்புதல்வருக்கு, சிறந்த சிகை வருவித்தார் - அழகிய சூழி வைத்தலாகிய சௌளகன்மஞ் செய்வித்தனர். எ - று.

எழுதி அளிக்கும் யமன்கணக்கென முடிக்க. சிகை முன்னையது ஈண் டேட்டுப்பிடி; சேடமெனினுமாம். உடம்போடு கூடிய வழியல்லது உயிர் ஒரு கண்முகஞ் செய்யமாட்டாமையிற் “காய முட னுயிர்முயலுங் கரும” மென்றும், அக்கன்மபேதங்களையெல்லாஞ் சிற்சத்தி பதிந்தவழி யல்லது தன்னியல்பான்றிதல் கூடாமையிற் “கருமமெலாம் பரனருளா ஊணர்ந்”தென்றும், அங்குன முணர்ந்தவற்றை ஒருபாற் கோடாது நடுவுளிலைமையோடு நின்று நிகழ்த்துமனமாகவிற் றாயமனமென்றும், வினைத்திறம் பலவாகவின் வினைத்தொகை என்றும், இன்ன வினைப்பயனை இன்ன காலத்து இன்ன ஆன்மா இன்ன பிரகாரம் அநுபவிக்க வேண்டுமென்னும் ஆதிசங்கற்பமொன்றுண்மையின், அதன்வழி யொழுகுங் கணக்கை எழுதி நாடோறு மாயதுயர் சுகமளிக்கும் யமன்கணக்கென்றும், அப்புதல்வர் பூர்வசன்மங்களிலே பாவசேட மில்லாதவராகவின் யமன்கணக்கி வரும்பாவத் தீயசிகையில்லார்க்கென்றும், உரிய காலத்து விதிப்படி செய்தமைதோன்றச் சிறந்த சிகை என்றுங் கூறினார். சௌளகன்மங் கூறியவாது. (9)

குவலையமங் கையையாங்டு கோலஞ்செய் தரும்பொன்னு நவமணியுங் குவைசெய்து நன்குடன்மங் கலாளிற் றவமணமுந் திருநீற்றின் றன்மணமுந் தவருத [தார். சிவமணமும் பெறக்கல்விச் செல்விமணம் புணர்விக்

இ - ள. குவலய மங்கையை டீடு கோலஞ் செய்து - பூமிதேவியை மிக அலங்கரித்து, அரும் பொன்னும் நவ மணியும் குவை செய்து - அரிய பொன்னையும் நவரத்தினங்களையுங் குவித்து, மங்கல நாளில் - ஓர் சுபதினத்திலே, தவ மணமும் - தவ சம்பந்தமும், திருடிற்றின் மணமும் - விழுதி சம்பந்தமும், தவரூத சிவமணமும் பெற - தவறற் ற சிவ சம்பந்தமுமாகிய புத்திரர்களைப் பெறும்பொருட்டு, நன்கு உடன்கல்விச் செல்வி மணம்புணர்வித்தார் - நன்மையோடு அப் புதல்வருக்குக் கல்வியாகிய பெண்ணை விவாகஞ் செய்வித்தனர். **எ - று.**

சிவம் ஈண்டும் முத்தி. கல்விச்செல்வி மணம் புணர்தல் ஒருபாத்தியாயர்வாயிலாக வித்தியாரம்பஞ்செய்தல். பொன்னையும் நவரத்தினங்களையுங் குவித்தல் அதன்மீது முதற்கண் சிலவெழுத் தெழுதுதற் பொருட்டெடங்க. அது தண்டுலத்தின்மே லெழுதும் இக்கால வழக்கானுமறிக. மற்றை உலோகங்களுட்சிறந்ததாகவின் அரும்பொன்னென்றும், பரமுத்தியென்ப தறிவித்தற்குத் தவரூத சிவமென்றும், கல்விச் செல்வி மணம்புணர்தல் ஏனை நாமகரணம் முதவியன்போலன்றித் திருவாசகம் வாயிலாகத் தவமண முதவிய மூன்றையுங் தமக்கும் பிறர்க்குங் தரும் விசேட நன்மைத்தாகவின் கன்குடன் என்றுங் கூறினார். குவலய மங்கை, கல்விச் செல்வி யென்பன வடமொழி வழக்கு. வித்தியாரம்பங் கூறியவாறு. மணம் புணர்வித்தாரென்னும் வினையுரிமையால் வித்தியாரம் பத்தை விவாகமாகவும், கல்வியை மணமகளாகவும் உருவகஞ் செய்து, அவ்வருவகத்தானும், பெறவென்னும் வினையுரிமையானும் கல்விப்பயன்களாகிய தவமண முதவிய மூன்றையும் புத்திரர்களாக உருவகஞ் செய்தமையில், இது 'சிறப்புருவக' மென்னு மலங்கார மென்க. மணமென்னும் சொல்லும் பொருளும் பலகால் வருதவிற் 'சொற்பொருட்பின்வருங்கிலே' யென்னு மலங்காரமும், இவையிரண்டுங் கலந்து வருதவிற் 'சங்கீரண' மென்னு மலங்காரமும் இச்செய்யுளின் வந்தமை காண்க.

இதுநான்மற் றல்லதுநா லில்லையெனு மறுசமய
விதநாலுந் தலநாலும் விரிந்தபுரா தனநாலும்
பொதுநாலென்றுலகனைத்தும்புகழ்மறைநாலுஞ்சைவ
முதுநாலுந் தரிப்பார்க்கு முந்நாலுந் தரித்தார்கள்.

இ - ள். இது நால் அல்லது மற்று நால் இல்லை எனும் அறுசமய விதநாலும் - இதுவேமீம்சமயநால் இதுவல்லது மெய்ச்சமயநால் பிறிதில்லையென்று தனித்தனி வாதிக்கும் அறுசமயநாலையும், தல நாலும் - தலபுராண நாலையும், விரிந்த புராதன நாலும் - பரந்த பதினெண்புராண நாலையும், பொது நால் என்று உல்கு அனைத்தும் புகழ் மறை நாலும்-சாமானிய சுருதியென்று உயர்ந்தோர் அனைவருந் துதிக்கும் வேத நாலையும், முது சைவநாலுந் தரிப்பார்க்கு - விசேட சுருதி யாகிய பழைய சிவாகமநாலையுங் கற்று அவைகளின் பொருளை மனத்திலே நன்கு தரித்துக்கொள்பவராகிய அப்புதல்வருக்கு, முந்நாலுந் தரித்தார்கள் - முப்புரிநாலைத் தரித்தலாகிய உபநயனமுஞ் செய்தார்கள். எ - று.

இதுவே யென்னும் பிரிநிலை யேகாரம் விகாரத்தாற் ரூக்கது. மற்று பிறிதென்னும் பொருட்டு. முந்நாலு மென்னு மும்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று. புராதனம் பழைமை புராண மென்பன ஒருபொருட்கிளவி. சமயநான் முதலிய ஐங்கும் ஒன்றுக்கொன்று இம்முறையானே சிறந்தமையின், அம்முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன. அறுசமய விதங்களை “அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கும்” என்பதன் பொழிப்புளாயிற் காண்க. உபநயனங்குறியவாறு. இது சொற்பொருட் பின்வருங்கிலை இறுதிக்கணுள்ள முந்நாலைத் தலைப்பெய்தவழிச் சொற்பின்வருங்கிலையுமாம். சொற் பின் வருங்கிலையைப் ‘பதாவிருத்தியலங்கார’ மெனவும், பொருட்பின் வருங்கிலையை ‘அர்த்தாவிருத்தி யலங்கார’ மெனவும், சொற் பொருட் பின்வருங்கிலையை ‘உபயாவிருத்தி யலங்கார’ மெனவும் வடநூலார் கூறுப.

மிக்கலையுஞ் செழுநீரு மதிக்கலையு மிலைக்குமவ
ரக்கலையுங் தோளர்புலி யதட்கலையர் நல்லருளா
லொக்கலையும் பிறக்கலையு மொழித்திடுமா கமகலையு
மெக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தாரீரெட்டாண்டெல்லையினி
[ல்]

இ - ள். மிக்கு அலையும் செழு நீரும் மதிக் கலையும்
மிலைக்கு மவர் - நதிகளுட் சிறந்து அலைமறிகின்ற செழுமை
பாகிய கங்காசலத்தையும் ஒரு கலையாகிய பிறையையுங்
தரித்தவரும், அக்கு அலையும் தோளர் - பிரம விஷ்ணுக்களது
ஏலும்புமணி மாலைகளசையுங் திருப்புயங்களை யுடையவரும்,
புளி அதன் கலையர் நல் அருளால் - புவித்தோலாகிய வஸ்து
ரத்தை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானது நல்ல திருவருளி
னேலே, ஒக்கலையும் பிறக்கலையும் ஒழுத்திடும் ஆகம கலையும் -
தேகபந்துக்களையும் சனன மரணங்களையும் பக்குவான்மாக்
கட்கு நீக்குஞ் சிவாகம கலைகளையும், எக்கலையும் - மற்று
மெவ்வித கலைகளையும், ஈர் எட்டு ஆண்டு எல்லையினில் கற்று
உணர்ந்தார் - அப்புதல்வர் பதினாறு வயசினுள்ளே கற்றுத்
தெளிந்தார். எ - று.

வீடுபேற்றிற்கு முக்கியகருவிதாலாகவின் ஆகமகலை வேறெறுத்
தோதப்பட்டது. திருவருளை முன்னிட்டுளின்று ஓதினராகவிற்
பதினாறு வயசினுள்ளே சிவாகம முதலிய சகல கலைகளையுஞ்
சந்தேக விபரீதமறக் கற்றுத் தெளிந்தா ரென்பார் ‘நல்லருளா’
வென்றார். சகலகலைகளாவன : வேதம், வேதாந்தங்களாகிய
சிகைஷ, கற்பம். வியாகரணம், சந்தச, சோதிடம், நிருத்தி, தருக்கம்,
தருமசாத்திரம், புராணம், மீமாஞ்சை, ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம்,
நானுதேசபாஷை, இராஜநீதி முதலியன. (12)

உழைக்கரனுக் கன்பாகி யுண்மையறிந் துலகமெலாம்
பிழைக்கவருட் கவிபாடும் பெரியவர்தஞ் செயலெல்
[லாங்

தழைத்தகலைத் தமிழ்மாறன்றக்கோர்களுரைக்கவறிந்
தழைத்துரிமைத் திறநல்கி யகலாநண் பாயினுன்.

இ - ள. உழைக் கரனுக்கு அன்பு ஆகி - மான்
கன்றை யேந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமா
னிடத்து அன்புகொண்டு, உண்மை அறிந்து - வேதாகமங்
களின் மெய்ப்பொருளைத் திருவருளாலுணர்ந்து, உலகம்
எலாம் பிழைக்க - எதிர்காலத்து இவ்வுலகின்க ஞுள்ளவ
ரெல்லாம் கடைத்தேற, அருள் கவி பாடும் பெரியவர் தம்
செயல் எல்லாம் - அம்மெய்ப்பொருளைத் திருவாசகமாகிய
அருட்பாவாக பாடியருளும் பெருந்தகைமையையுடைய
திருவாதலூரடிகளது நற்குண நற்செய்கைகளை யெல்லாம்
தழைத்த கலைத் தமிழ் மாறன் தக்கோர்கள் உரைக்க
அறிந்து - பறந்த கலைகளையுடைய தமிழை வளர்க்கும்
அரிமர்த்தன பாண்டியன் ஆப்தர்களாகிய பெரியோர்கள்
சொல்லக் கேட்டறிந்து, உழைத்து - அவரைத் தன்மாட்டு
வருவித்து, உரிமைத் திறம் நல்கி - அவருக்குத் தன்னேடு
உரிமைத் திறங்கள் சிலவற்றைச் செய்து, அகலா நண்பு
ஆயினுன் - தான் அவரோடு பிரியாநட்பையுடையனூடினுன்.
எ - று.

தம்மென்பது ஈண்டுங் கட்டுரைச்சுவைக்கண் வந்தது -
குணம் செயலான் வினங்குதவின் அதனைச் செயலுள்ளடக்கிக்
கூறினார். மேல் வருவதுமது. அறுபத்துநான்கு கலைகளைன்
றறிவித்தற்குத் தழைத்த கலையென விசேஷிக்கப்பட்டது. நல்கல்
சுண்டு வினைச்சொல்லாகிய வொப்புமைபற்றிச் செய்தவின்
மேற்று; ‘சொல்லவா வரகதுவச’ என்புழிப்போல நூற்புற
னடையாற் கொள்க. உரிமைத்திறம் நட்பாதற்கேற்பன. (13)
சங்கோல மிடும்பழனத் தடம்புடைசூழ் வாதலூ
ரெங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடயா ரெனாடிப்
பொங்கோத வேலைநிலம் புரங்குபெரும் பகைதுரந்து
செங்கோலை முறைநடத்துஞ் செழுந்தலைமைத் திற
[நல்கி.

இ - ன். சங்கு ஓலம் இடும் பழனம் தடம் புடை சூழ் வாதலூர் எம் கோவிள் செய்கை நாடி - சங்குகள் சத்திக்கின்ற வயல்களுஞ் தடாகங்களும் இடங்கடோறுஞ் சூழப்பெற்ற திருவாதலூரிலே திருவவதாரஞ் செய்த நந்தலீவரது நற்குண நற்செய்கைகளைப் பாண்டியராசன் பரீஷ்வித்து, இயல்பு உடையார் என நாடி - தகுதியுடையவரென்று நன்றாக அறிந்து, பொங்கு ஒத வேலை நிலம் புரந்து - மோகரிக்கும் அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பூமியைப் பாதுகாத்து, பெரும் பகை துரந்து - பெரிய பகைவர்களை ஒட்டி, செங்கோலை முறை நடத்தும் செழும் தலைமைத் திறம் நல்கி - தனது செங்கோலை நீதிவழுவாமற் செலுத்தும் மாட்சியை பொருந்திய முதன்மந்திரியாய் உத்தியோகத்தை அவருக்குக் கொடுத்து. எ - று.

பழனந்தடம் பழனத்தடமென ஒசைபற்றி வலிந்து நின்றது; இயல்பாக வைத்துரைப்பினுமமையும். எம்மென்றது ஏனைச் சைவரையெல்லாம் உளப்படுத்தியென்க. தலைமைத் திறமென முன்னர் வருகின்றமையின் இயல்புடையாரென வாளா கூறப் பட்டது. இது குளகம். அது ‘குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்’ என்பதனுணரிக. (14)

தென்னவன் பிரம ராய
 னென்றருள் சிறந்த நாம
 மன்னவர் மதிக்க நல்கி
 வையக முய்வ தாக
 மின்னவ மணிப்பூ ஞைட
 வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
 பொன்னவிர் கவரி வேழ
 மளித்தனன் பொருநை நாடன்.

இ - ள. பொருநை நாடன் - தாமிரபர்ணிந்தி பிரவாகிக்கும் நாட்டையுடைய பாண்டியராசன் (அதன் பின்னரும்) வையகம் உய்வதாக - உலகங்கடைத்தேறுவதாக, தென்னவன் பிரமராயன் என்று அருள் சிறந்த நாமம் - தென்னவன் பிரமராயனென்றழைக்கப்படும் ஓர் சிறப்புப் பெயரை, மன்னவர் மதிக்க நல்கி - மற்றை அரசர்களும் நன்குமதிக்கும் வண்ணம் அவருக்குக்கொடுத்து, மின் நவ மணிப் பூண் - ஒளி பொருந்திய நவரத்தினைபரணம், ஆடை- பிதாம்பரம், வெள் மதிக்கவிகை - சந்திரன்போலும் வெண் கொற்றக்குடை, தண்டு - முத்துச்சினிகை, பொன் அவிர் கவரி - பொற்காப்பு விளங்குஞ் சாமரம், வேழும் அளித்தனன்- யானைகளாகிய இவைகளையுங் கொடுத்து மிகவுஞ் சன் மானித்தனன். எ - று.

அருளௌன்னும் வினைத்தொகை வினைச்சொல்லாதலாகிய ஒப்புவமைபற்றி ஈண்டழைத்தன்மேற்று. மன்னவருமென்னு மூயர்வசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெலுக்கது. பொன் விடாத ஆகுபெயர். இனிப் பொன்னவிரென்பதனைப் பொன் நவிரெனப் பிரித்து, நவிர்வாளௌன் றுரைப்பாருமூர். அரசன் தன்கீழ் வாழ்தலினும் இவர்கீழ் வாழ்தலே தன்னுட்டிற் குவப்பென் பதுபற்றி இவைகளைக் கொடுத்தானென்பார் வையகமுய்வதாக என்றார். தென்னவன் பிரமராயன் பாண்டியனது பிராமண வருணத்து முதலதிபதி.

(15)

இந்திரச் செல்வம் போல

வியைந்துள வின்ப மெய்தி

மந்திரத் தலைமை பூண்ட

வண்புகழ் வாத ஷர்

தந்திரத் தொகுதி சூழத்
தாரகா கணங்க ளோடு
மந்தரத் திழிந்து மண்மே
லமர்ந்தவென் மதிய மொத்தார்.

இ - ள். மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாதலூர் - முதன் மந்திரியாய உத்தியோகத்தைப் பெற்ற வளஸிய புகழூயுடைய திருவாதலூரடிகள், இந்திர செல்வம் போல இயைந்துள இன்பம் எய்தி - இந்திர சம்பத்தைப் போலத் தமக்குக் கிடைத்த பெருஞ் செல்வத்தினாலே தாமநுபவித்தற்குரிய விஶேச இன்பங்களை அநுபவித்து, தந்திரத் தொகுதி சூழ - சேஞ்சமூகங்கள் சூழ, (மேலுலகத்தினின்று மவதாரஞ்செய்து விபூதியை உத்துளனஞ்செய்த திருமேனி யுடையவராய் அரசனது அத்தாணியின்கண் நடுநாயகமாக வீற்றிருத்தலால்) தாரகா கணங்களோடும் அந்தரத்து இழிந்து மண்மேல் அமர்ந்த வெள் மதியம் ஒத்தார் - நகஷத்திர சமூகங்களோடும் ஆகாயத்தினின்று மிறங்கிப் பூமியின்கண் வந்திருக்கும் வெண்மையாகிய ஒரு பூரணசந்திரனை ஒத்தனர். எ - று.

உவமையடை பொருட்கும் கொள்ளப்பட்டது. திருவாத ஆரடிகள் இன்பத்தானும், தலைமையானும், நிறத்தானும், தந்திரத் தொகுதி சூழுதலானும், பிறவாற்றுனும் பூலோகத்தமர்ந்த சந்திரனென்றுளதாயின் அதனை சிகர்த்தாரென்பது கருத்து. அந்தரத் திழிந்து மண்மேலமர்தல் மதிக்கு அடுதமாகவின், ‘இது அடுதவுவமாலங்கார’ மென்க. அடுதம் - சம்பவியாதது. (16)

பெருங்கட னகநீதி
பெருக்கியே தருக்கு நல்கி
யிருங்கட கத்தோண் மேல்வைத்
தீண்டருள் பூண்ட கோவுங்

கருங்கட நாக மெட்டுங்
காளமா நாக மெட்டும்
பரங்கெட வுலக பாரம்
பரித்தனர் திருத்த மிக்கார்.

இ - ள. இரும் கடகத் தோள் மேல் வைத்து ஈண்டு அருள் பூண்டகோவும் - பெரிய கங்கணமணிந்த புயங்களின் மீது வைத்துத் தாங்கி மிக்க சீவகாருண்ணியத்தை மேற்கொண்ட பாண்டியராசனும், கரும் கட நாகம் எட்டும் - கரிய மதத்தையுடைய அட்டயானைகளும், காளமா நாகம் எட்டும் பரம் கெட - நஞ்சையுடைய அட்டமா நாகங்களும் தாம் மேற்கொண்ட பூமிபாரத்தினின்று நீங்கி யின்பமடைய, திருத்தம் மிக்கார் - சீர்திருத்தமிகுந்த திருவாதலூரடிகள், பெருங்கடன் ஆக நீதி பெருக்கி - தமக்கு முக்கிய கடமையாக இராசநிதியை விருத்திசெய்து, தருக்கு நல்கி - அரசனுக்கும் பிரசைகட்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்து, உலக பாரம் பரித்தனர் - பூமிபாரம் முழுதுந் தாமே தாங்கினர். எ - று.

உலகபாரமென முன்னர் வருகின்றமையின் வைத்தென வாளா கூறினார். அரசனைத் தழீஇக்கோடற்கு நீதி பெருக்கலும், குடிகளைத் தழீஇக் கோடற்குத் தருக்கு நல்கலும் பெரும் பான்மையும் வேண்டப்பட்டன. திருத்தம் தங்கடமைகளைச் சோரவிடாமை. அதனை வருஞ் செய்யுளிற்காண்க. ஈண்டுப் புகழ் பொருள் திருவாதலூரடிகளாகவின், நீதி பெருக்கித்தருக்கு நல்குதலைக் கோவாகிய அல்பொருட்கேற்றுதல் சிறிதும் பொருந்தாதென்க. கடவுள் யானை எட்டாவன: ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குழுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவழும், சுப்பிரதீபம் என்பன. கடவுட் பாம்பெட்டாவன: வாசகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன் என்பன. தருக்கு பிரமுதிதம் மகிழ்ச்சி என்பன ஒருபொருட் கிளவி.

காதலித் தறஞ்செய் வோர்க்குக்
 கவசமுங் கண்ணு மாகி
 யேதிலர்க் கிடும்பை யாகி
 யிறைஞ்சினர்க் கின்பு மாகி
 யாதுலர்க் கன்னை யாகி
 யரனடிக் கன்பு மிக்கார்
 பூதலத் திறைவ ஞீண
 பொதுவர நடத்து நாளில்.

இ - ள். அரன் அடிக்கு அன்பு மிக்கார் - சிவபெருபா
 னடைய திருவடிகளுக் கன்புமிகுந்த திருவாதலூரடிகள்,
 காதலித்து - விருப்பங்கூர்ந்து, அறம் செய்வோர்க்குக் கவச
 மும் கண்ணும் ஆகி - தருமஞ்செய்பவர்களுக்கு வச்சிரகவச
 மும் கண்களுமாகியும், ஏதிலர்க்கு இடும்பை ஆகி - அத்
 தருமத்துக்கும் அரசனுக்கும் பகையாயினார்க்குத் துன்ப
 மாகியும், இறைஞ்சினர்க்கு இன்பமாகி - தம்மரசனை வழிபடு
 கின்றவர்க் கின்பமாகியும், ஆதுலர்க்கு அன்னை ஆகி - ஏழை
 கட்கு மாதாவாகியும், இறைவன் ஆணை பூதலத்துப் பொது
 அற நடத்தும் நாளில் - அவ்வரசனது ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைப்
 பூமியின் கண்ணே (அது) பலர்க்கும் பொதுமை நீங்க
 நடத்திவருங் காலத்தில். எ - று.

பகைவரது படைக்கலம்புக்குத் துன்பஞ்செய்யவொட்டாது
 தடுத்துச் சரீரத்தைப் பாதுகாக்கும் வைரச் சட்டைபோலப்
 பெரும் பாலிகளது விக்கினங்கள் புக்குத் துன்பஞ்செய்யவொட்ட
 டாது தடுத்துத் தருமஞ்செய்வோரைப் பாதுகாத்தவின் அறஞ்
 செய்வோர்க்குக் கவசமாகி என்றும், தீநெறிக் கண்வரும் ஏதங்
 களைக் காட்டித் தடுத்து நன்னெறிக்கட் செலுத்துங் கண்போலப்
 பாவநெறிக்கண் வரு மேதங்களை எடுத்துக் காட்டி அதன்கட்
 புகவொட்டாது தடுத்துத் தருமதெறிக்கட் செலுத்துதவிற்

கண்ணுகி என்றும், பகைவரைக் கண்ணோது தண்டித்தலின் ஏதிலர்க் கிடும்பையாகி என்றும், இராசநிதியின் வழியமைச் சொல்லுவாரை, இனிய சொற் செயல்கொண்டு மகிழ்வித்தலின் இறைஞ்சினர்க் கின்பமாகி என்றும், இவற்கை யன்புகொண்டு வேண்டுவ கொடுத் தெஞ்ஞான்றும் ஒரு பெற்றியே தன்னினுங் தன் பிள்ளைகளைக் குறிக்கொண்டோம்புங் தாயைப்போல இயற்கை யருள்கொண்டு வேண்டுவ கொடுத் தெஞ்ஞான்று மொருபெற் றியே தம்மினும் தங்கீழ் வாழும் தரித்திரர்களைக் குறிக்கொண்டோம்புதலின் ஆதுலர்க் கண்ணயாகி என்றும், இவைகளை இங்ஙனம் பிறர்க்கு நடித்துக் காட்டுதற் பொருட்டன்றி உள்ளவாறே நெஞ்சொத் தியற்றவிற் காதவித் தென்றுங் கூறினார். என்டிறைஞ்சல் அரசன் சொல்வழி அடங்கி ஒழுகுதல். அறஞ்செய் வோரையும் இறைஞ்சினரையும் ஆதுலரையும் நட்பினராகவும், பாவஞ் செய்வோரைப் பகைவராகவும் கொண்டொழுகினுரென் பது கருத்தென்க. ஆதுலரை ஓம்புதல் ஏனையவற்றினும் உத்தம புருஷர்களுக்குச் சிறந்த இலக்கணமாகவின், அதனை இறுதிக்கட்டங்து கூறினார். இது ஏதுக்களோடு கூடி வந்த ‘பலபொரு ஞருவக’ மென்னு மலங்கார மென்க. அவ்வேது லிளக்கிய மொழிகள் எண்டுத் தொக்குகின்றன. . (18)

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மதனை மேவி யுற்பவ பேதமான வுடம்புயி ரொடுங்கு மாறு மற்புத புத்தி முத்தி யளித்தரு ளாலே மேலாந் தற்பர னடத்து மாறு முனர்ந்தனர் சைவநூலின்

இ - ன். பற்பல பொருளாய் உள்ள பாசமும் - ஐங்கம், தாரகம், போக்கியம் என நானுபேதமாய் ஸிரிந்த பாசத்தை யும், அதனை மேவி உற்பவ பேதம் ஆன உடம்பு உயிர் ஒடுங்கும் ஆறும் - அநாதியே அப்பாசத்தாற் பந்திக்கப்பட்டு நால் வகைத் தோற்றும் எழுவகைப் பிறப்பு எண்பத்து நான்கு நாறுயிர யோனிபேதமாகிய உடம்புகளோடு கூடி உயிர்கள்

பிறந்து பின்னர் இறக்குந் தன்மையையும், மேலாம் தற்பரன்-
சமயக்கடவு வளவரினு மிக மேலாகிய சிவபெருமான், அரு
ளால் - தமது கைம்மாறற்ற திருவருளினுலே, அற்புத புத்தி
முத்தி அளித்து நடத்தும் ஆறும் - அவற்றுள் அபக்குவான்-
மாக்கட்கு இருவினைக்கீடாகத் தனு கரண புவன போகங்களை
யும், பக்குவான்மாக்களுக்கு ஞானம்வாயிலாக மோக்ஷத்தை
யுங் கொடுத்துப் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்தியருளுங்
தன்மையையும், சைவ நூலின் உணர்ந்தனர் - திருவாதலூரடி
கள் சைவாகமங்களை ஒதி, அவைகளிலே சந்தேக விபரீதமற-
நன்கு தெளிந்தனர். எ - று.

இன் ஏழாலுருபு. இதனைத் திருக்கோவையாரினும், திருவள்
ஞவரினும் காண்க. எடுக்குமாறெனவும் பாடம். அற்புதம்-
ஞானம். புத்தி - அநுபவம். தற்பரன் ஆன்மாக்கட்கு மேலான
வன். நால்வகைத் தோற்றம்: அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்
சம், சராயுசம் என்பன. எழுவகைப் பிறப்பு: தேவர், மனிதர்,
விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பன. எண்
பத்துநான்கு நூற்றுயிரயோனி அத்திமுதல் எறும்பீரூ யுள்ளவை
யனைத்துமாம். நால்வகைத் தோற்றம் தொகையும், எழுவகைப்
பிறப்பு வகையும், எண்பத்துநான்கு நூற்றுயிரயோனிபேதம் விரிய
மென்க. பாசமானது ஆணவம், மாயை, கார்பியம், வைந்தவம்;
திரோதாயியெனப் பலவாறு விரிதலிற் பற்பல பொருளாயுள்ள
பாசமென விசேஷிக்கப்பட்டதெனினு மமையும். முன்னர் ஆகமக்
கலையும் என்புழிக் கல்வி அறிவின் பொருட்டுப் பொதுவகை
யானும், ஈண்டு ஆன்மலாபத்தின் பொருட்டுச் சிறப்புவகையானும்,
சைவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்தாரென்ப தினிது விளங்குதலின்,
இது கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமாகாமை தெளிக. சிறப்பு
வகையா லூணர்தவாவது திரிபதார்த்த வண்ணங்களைச் சைவாக
மத்தின் ஞானகாண்டம் பற்றி யுணர்தல். (19)

அவ்விய மனத்தி னுலே யனைத்துரு வங்கள் சூடு
யிவ்வுயிர் பிறந்து மீள விறந்திடு மென்றி ரங்கி

வெவ்வெயில் வருத்த முற்றுர் மென்னிழல்
[விரும்பு மாபோ
னவ்வியு மழுவுமேந்து நம்பனுக் கன்பு மிக்கார்.

இ - ள். இவ்வுயிர் - இந்த உயிரானது, அவ்விய மனத் தினாலே அனைத்து உருவங்கள் கூடிப் பிறந்து மீள இறங் திடும் என்று இரங்கி - மித்தியா ஞானத்தையுடைய மனங்காரணமாக எல்லா வுடம்புகளோடுங் கூடிப் பிறந்து மீள இறந்துவிடுமென்று திருவாதலூரடிகள் ஆண்மவிசாரங்கொண்டு இரங்கி, வெவ் வெயில் வருத்தம் உற்றுர் மெல்லிழல் விரும்பு மாபோல் - கொடிய வெய்யிலின்கட் சூடுண்டு வருந்தினவர் விருக்ஷத்தினது மெல்லிய நிழலை விரும்புவதுபோலப் பிறப் பிறப்புப் பிணி மூப்புக்களாகிய இடும்பைகட்கஞ்சி, நவ்வியும் மழுவு மேந்தும் நம்பனுக்கு அன்பு மிக்கார் - மானையும் மழு வையுங் தாங்கும் சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடைய ராயினர். எ - று.

அவ்வியம் போவி. இரங்கி மிக்காரென முடிக்க. விரும்பு மாறு விரும்புமா எனக் கடைக்குறைந்து ஸின்றதோர் செய்யுண் முடிபு. அவ்வியம் - பொய்; என்றது, ஈண்டு யானெனதென் னும் அகங்கார மமகாரங்களாகிய தற்போத முனைப்பை. இவ் வுயிரென்றது மூவகை யான்மாக்களுட் சுல வர்க்கத்துட்பட்ட தம்மை. மீமாம்சக மத்தர்களாகிய தாருகாவனத்து இருடிகள் அபிசார ஓமத்தினின்றும் எழுப்பித் தம்மைக் கொல்லும்வன்னம் விடுத்த கொலைக்கருவிகளாகிய மான் மழு என்பனவற்றூற் கொலை புண்ணைத் அதிபரமாப்தராகவின், அவரே நித்தியரும் நம்பற்பால ரென்பதும் பெறப்பட்டமையின், தமது தேகாங்கித்தியத்தை நிக்கு தற்பொருட்டு, அங்கித்தியரிடத்தே பேரன்பு செய்தார் என்பார் “நவ்விய மழுவு மேந்து நம்பனுக் கன்புமிக்கார்” என்றார். நம்பன் பழையோனன்றுமாம். “நிழலருமை வெய்யிறனி னின்றூலே ரீசன், கழலருமை யின்னவிலே கான்” எனப் பிறருயிங்வனங்

கூறுதல் காண்க. முன் பிரயோகித்த பொருட்கொப்பதோர் பொருள் பின் பிரயோகிக்கப்பட்டமையின், இது “மறுபொரு ஞவமை” யென்னு மனியென்க. (20)

தீத்திற வினையி ஞலே
 சிறைப்படு முயிரை யெல்லாம்
 பார்த்தன ரூலக வாழ்விற்
 பயனிலை யென்று தேர்ந்து
 கூத்தினர் தன்மை வேறு
 கோலம்வே ரூகு மாபோ
 ணீத்தனர் மனத்தின் முன்போ
 னிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி.

இ - ள. தீத் திற வினையினுலே சிறைப்படும் உயிரை எல்லாம் பார்த்தனர் - கொடிய இருவினைகளினுலே சரீர மாகிய சிறையின்கண் அகப்பட்டுப் பிறந்திறந்துழலும் ஆன்ம கோடிகளை யெல்லாம் திருவாதலூரடிகள் உற்றுநோக்கி, உலக வாழ்வில் பயன் இலை என்று தேர்ந்து - மாயாகாரியமாகிய இந்தப் பிரபஞ்சவாழ்விலே ஒரு பிரயோசனமுமில்லையென்று நன்கு தெளிந்து, கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலம் வேறு ஆகுமா போல் - கூத்தாடிகளது உண்மைத் தன்மைவேறு அவரது புறவேஷம் வேறுயினும் போல, மனத்தின் நீத்தனர் - தமது மனத்தினின்றும் இப்பிரபஞ்சப்பற்றை முழுதும் நீக்கினிட்டனர். (அங்கும் நீக்கிய வழியும்), வழுதி நீதி முன்போல் னிகழ்த்தினர் - பாண்டியனது இராசநீதியை முன் போலப் புறத்தே நடத்தி வந்தனர். எ - று.

நல்வினை தீவினை என வினைப்பகுதி இரண்டாகவின், தீத்திற வினை என்றார். திறம் - கூறுபாடு. காமியமாகிய நல்வினையும் சிறைப்படுதற்குக் காரணமாதவினுலே தீவினையின்பாற்பட்டது.

உண்மைத் தன்மை அவரது சபாவலியற்கை. அவை இன்னுள் மகனின்னு வென்றற் ஜூட்க்கத்தன. கோலத்தன்மை ஒத்த வேடமும் ஆடவ் பாடமும் அபிசயித்தலும் முதலியன. ஆனை பிரண்டுங் தம்முட் பெரிதும் வேறுபட்டாற் போலத் திருவாத ஆரடிகளது அகமும் புறமும் பெரிதும் வேறுபட்டமையிற் “குத் தினர் செய்கவேறு கோலம்வே ரூகுமாபோ ஸீத்தனர் மனத் தின் முன்போ னிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி” என்றார். தம்மரசனுக் குத் தீங்கு செய்தல் வேண்டுமென்னும் சிந்தை யொரு சிறிது மின்றி அதன்கட்பற்றற்று ஸின்றேநடத்தினுரென்பது கருத்தாத வின், இராச நீதியை அகத்தின்கண் நீக்கிப் புறத்தே நடத்தல் உட்பகை யென்னுங் குற்றமாகாமை யறிக. இதுவுமவனியென்க.

(21)

வரமுடன் புவியிற் ரேண்று

மறையவர்க் கிறைவ ருண்மை
 தருமுணர் வென்னு நாலாஞ்
 சந்திதி பாத மெய்தி
 பரமவஞ் செழுத்து மொன்றும்
 பராபர முணர்த்து ஞான
 குருபரன் றிருத்தாள் சென்று
 கூடுதல் வேண்டு மென்று.

இ - ன். வரம் உடன் புவியில் தோன்றும் மறைய வர்க்கு இறைவர் - சிவாநுக்கிரகத்தினாலே இப்பூமியின்கண் வந்து அவதாரஞ்செய்த பிராமணைத்தமராகிய திருவாதலூரடிகள், உண்மை தரும் உணர்வு என்னும் நாலாம் சத்தினி பாதம் எப்தி - உண்மைப் பொருளைத் தவறுது தரும் மெய்யுணர்வின் காரியமாகிய நான்கு சத்தினிபாதங்களுள் இறுதிக் கண்ணதாகிய அதித்திர பக்குவத்தை அடைந்து, பரம அஞ்ச எழுத்தும் ஒன்று ஆம் பராபரம் உணர்த்தும் -

சத்த கேடி மகாமந்திரங்க வளவற்றினும் மிக மேலகிய
சூரி பஞ்சாஷ்டரமும் ஏகாஷ்டரமாம் பரமசிவத்தைப் போதிக்
கும், ஞான குருபரன் திருத்தாள் சென்று கூடுதல்வேண்டும்
என்று - ஏனைக் கிரியாபாத ஆசாரியரின் மேம்பட்ட
ஞானசாரியரது திருவடிகளை இனி ஒருதலையாக நாம் தேடிச்
சென்று தலைப்படுதல் வேண்டுமென்று தம்முட் சிந்தித்து
ஏ - அ.

என்று சொல்லுவதற்குரென வருஞ் செய்யுளின் முடிக்க.
இடு ஓடுருபுகளின் சொல்லுவருபாகிய உடனென்பது எண்டு ஆல்
ஆன் உருபுகளின் கருவிப் பொருட்கண் வந்தது. உண்மைப்
பொருள் - முத்தி. சத்தினிபாதம் - சத்தி பதிதல்; சத்தி -
திருவருள்; நிபாதம் - பதிதல்; விழுதல் என்னும் பொருளே
சிறந்ததென்பர் திராவிடமகாபாடியகாரர். சத்தினிபாதம் நான்
காவன: மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்பன. தீவிரதர
மெனினும் அதிதீவிரமெனினு மொக்கும். அவற்றுண் மந்ததரமா
வதுநமக்குப்பெறுபேரூயுள்ள பதியொருவருண்டென் நறிவொழில்
திருத்தல். மந்தமாவது அப்பதியை யடைதற்கு வழி எங்வன
மென்றாய்தல். தீவிரமாவது அங்வனமாராய்ந்தறிந்த பதியை
யடையும்பொருட்டு அதற்குத் தடையாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை
அகத்தான் வெறுத்துப் புறத்தாற் றழுவதல். தீவிரதரமாவது: அப்பிரபஞ்சத்தை
அகம் புறமென்னு மிரண்டானும் முற்றத்
துறந்து, ஞானசாரியரொருவரையே பொருட்படுத்துத் திரி
கரணங்களினைனும் வழிபடுதல். மந்ததரம் வாழைத்தண்டினும்,
மந்தம் பச்சை விறகினும், தீவிரம் உலர்ந்த விறகினும், தீவிரதரம்
கரியினும் நெருப்புப்பற்றுதல் போல்வனவாம். இருவினை
யொப்பும், ஆணவமலபரிபாகமும் உற்றவிடத்தே சத்தினிபாதம்
உண்டாம். சத்தினிபாதமாவது ஆன்மாவினது ஞானத்தைத்
தடுக்கும் ஆணவமலசத்தி நழுவும் அவசரத்தில் முற்பிற் பாடறச்
சிவத்தினது சிற்சத்தி பதிந்து அவ்வான்மாவினது நித்திய
ஞானக் கிரியையை விளக்குவதாம். இனிப் பஞ்சாஷ்டரமும்
ஏகாஷ்டரமாமாறு: வகாரத்தில் நகாரமும், யகாரத்தில் மகாரமும்,

சிகாரத்தில் வகாரமும், அதில் யகாரமு மொடுங்குதலாம். அது, “நகரமொடு மகரமது சடங்தருகா ரணமா நாடுமலை நீங்கியிடு வகையை நவிலூதுங்கேள், வகரமதி னகரமுதல் யகரத்திற்றுனே மகரமு நீங்கிடுமரிய சிகர மநுத்தன்னுல், யகரலயம் வகரமுந்தான் சிகரத்தி லொடுக்க மாகும்.” “மாயநட் போரையுமாயாமல் மெனுமாதரையும், வீயவிட் டோட்டி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளாங், தாயுடன் சென்று பின் ரூதையைக் கூடிப் பின்றியை மறந், தேயுமதே நிட்டை யென்றுனெழிற் கச்சியேகம்பனே” என்பனவற்றுனரிக. இவை இங்ஙன மொடுங்க நின்ற பதியசூரமாகிய சிகாரமனது: துல, சூக்கும, காரண, மகாகாரண, மகாமநு என்னும் பஞ்சாசூரபேத மைந்தனுள் இறுதிக்கண்ணதாகிய மகாமநுவென்க. இம் மகாமநுவின் பொருள் பரசிவஞக்கவின், அப்பரசிவனைப் ‘பரமவைஞ்செழுத்து மொன்றும் பராபர’ மென்றும், அப்பராபரத்தை ஞானகுருவல்லது கிரியாகுரு போதித்தல் கூடாமையிற் ‘பராபர முனர்த்து ஞான குருபரன் றிருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேண்டு மென்று’ சிந்தித்தார் என்றுங் கூறினார். வகாரம் பரையசூரமும், யகாரம் சீவாசூரமும், மகாரம் மலவக்ஷரமும், நகாரம் திரோதாயியக்ஷரமுமாம்.

(22)

மற்கட விளங்கு தன்னுல்
வளங்கெழு விளவின் மேவு
நற்கனி கொள்ள வேண்டி
நயங்துகல் லெறிவார் போலச்
சற்குரு வுள்ளே வென்று
நடுவார் தூர்க்கமெல்லாஞ்
சொற்கலை ஞான சைவர்
தம்முடன் சொல்ல லுற்றூர்.

இ - ன். வளம் கெழு விளவின் மேவும் நல் கனி கொள்ள வேண்டி - வளம் பொருந்திய விளா மரத்தின்கண்

னுள்ள நல்ல பழங்களைக் கவர அகத்தே விரும்பி, நயந்து - அதனைப் புறத்தே மறைக்கக் கருதி, மற்கட விளங்குதன்னால் கல் ஏறிவார் போல - அவ்விளாமரத்திருக்குங்குரங்காகிய விலங்கின்மேல் வைத்துப் பழங்களை உதிர்க்கும் பொருட்டுக் கல்லால் ஏறிபவர்போல, சற்குரு உள்ளே என்று நாடுவார் - திருவாதலூரடிகள் சற்காரியவாதகுரு உண்டோ என்று ஆராய்பவராகி, தார்க்கம் எல்லாம் சொல் கலை ஞான சைவர் தம் உடன் சொல்லலுற்றார் - தருக்கங்களை பெல்லாம் இலக்கணம் முதலிய நால்களில் வல்ல ஞானசாரி பர்களோடு பேசவாராயினார். எ - று.

நாடுவார் எச்சமுற்று. நயத்தல் - மதித்தல். சொல் - இலங்கணம்; சொல்லப்படுங் கலையெனினு மமையும். இங்குனம் பலாட்கழிந்த தென்பார் சொன்னுரென்னுது சொல்லலுற்றார் என்றார். இதுவுமவ்வலங்காரம். சற்காரியவாதம்: உள்ள பொருளினின்று காரியங் தோன்றுமென்று வாதித்தல். இதன் விரிவைச் சிவஞானசித்தி முதலிய நால்களிற் காண்க. (23)

வளங்கெழு புவியி னுள்ள வாவியுங் காவுமோடி
விழங்கிசை வண்டு தண்டேன் மிகுமலர்தேடுமாபோ
லுளங்கொள நிமல னன்னூ லோதின ருண்மையெயல்
மளந்தறி வுணர்ந் தநீரர் யாவரென் ரூயு நாளில் [லா

இ - ள. விளங்கு இசை வண்டு - விளங்காங்கும் இசையினையுடைய வண்டு, வளம் கெழு புவியில் உள்ள வாவியும் காவும் ஒடி - வளம் பொருந்திய பூமியின்கணுள்ள தடாகங்களினுஞ் சோலைகளினும் விரைந்து போய், தண் தேன் மிகு மலர் தேடு மாபோல் - தண்ணிய தேன்மிக்க ழுவைத் தேடுமாறு போல, உளம் கொள நல் நிமலன் நால் ஒதினர் - மனங்கொள்ள நல்ல சிவாகமங்களை ஒதியுணர்ந்த திருவாதலூரடிகள், உண்மையெல்லாம் அளந்து அறிவு

உணர்ந்த நீரர் யாவர் என்று ஆயும் நாளில் - அச்சிவாகமங் களிலுள்ள மெய்ப்பொருள்களை யெல்லாம் அளவைசெய்து அந்தபூதியினும் வைத்தறிந்த ஞானசாரியர் யாவரோ என்று இங்கனம் ஆராயுங் காலத்தில். எ - று

அளவைசெய்தறிதல் தருக்க நூலுட் கூறியவர்கு பற்றி ஜாழான் உள்ளவாறுணர்தல். யுத்தியும் ஒரு பிரமாணமாகவின் உணங்கொள என்றும், அநாதி உத்தியமாகவிற் பதி பசு பாசங்களை உண்மையென்றுங் கூறினார். ஞானசாரியர் சிலரிடத்துச் சிவாக மப்பொருள் காணப்படினும், அவ்வளவினமையாது அவை முழு வதும் ஒருங்கநபுதியினும் வைத்துணர்ந்த பரம ஞானசாரியர் ஒருவரைத் தேடினார் என்பார், “வண்டு தண்டேன் சிரிகுமலர் தேடுமாபோ ஒண்மை யெல்லா மனந்தறி வணர்ந்த நீரர் யாவ ரென் ரூபானி”/ லென்றார். இதுவுமவ்வலங்கார மென்க. (24)

மேதகு வனிதைய ரெங்கணும்
வீசிய கவரி யசைந்தெழு
மாதவ முனிவர்க எந்தணர்
மாசறு கவிஞர் செறிந்திட
வேதமின் மதிகுல புங்கவ
னேர்கழு மணிமுடி யின்றிர
ளாதவன் மிசையெழு வந்தாரி
யாசன மதனி லிருந்தனன்.

இ - ள். மேதகு வனிதையர் எங்கணும் வீசிய கவரி அசைந்து எழு - மேன்மை பொருந்திய நடன ஸ்திரீகள் இரு மருங்கினும் இரட்டுகின்ற சாமரங்கள், தாழ்ந்து எழுவும், மரதவமுனிவர்கள் அந்தணர் மாசு அறு கவிஞர் செறிந்திட - பெரிய தவத்தைப்படைய இருடிகளும் பிராமணர்களும் கசடற்ற புலவர்களும் தற்குழுவும், ஏர் கெழு திரள் மணி முடி இன் ஆதவன் மிசை எழு - அழகுபொருந்திய திரண்ட

இரத்தின மகுடமாகிய இனிய சூரியன் சிரசிலே உதயமாக வும், ஏதம் இல் மதிகுல புங்கவன் வந்து - குற்றமற்ற சந்திரகுலத் தரசனுகிய அரிமார்த்தன பாண்டியன் ஒரு தினம் அத்தாணியின்கண் வந்து, அரி ஆசனம் அதனில் இருந்தனன் - சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தான். எ - று.

அசைதல் - சோர்தல். மேன்மை: ஆடல் பாடல் அழகு முதலியவற்றுண் வரும் விசேடம். முடியின்றிரள் என்பதற்கு முடியுறப்பைந்தன் கூட்டம் எனப் பொருள் கூறுவாருமூனர். இது சொன்னேக்கம் பற்றாது தம்மன நோக்கம்பற்றிக் கூறுவார் கூற்றேயாமென மறுக்க. முடிமுதல் ஆசனமீருகிய இராசசின்ன மிருபத்தொன்றனுள் ஆதி யந்தங்களினுள்ள முடியும் ஆசனமூ மாகிய அவ்விரண்டனையுங் கிளங்கெடுத்தோதி, அவை வாயிலாகச் சாமநம் முதலிய எனையவற்றுள் ஈண்டைக்கேற்பன வேறு சில வற்றையுக் தழீஇக்கோடல் குறிப்பிப்பார் “கவரியசைந்தெழு, முடியின்றிர எாதவன் மிசையெழு வந்தரி யாசன மதனி விருந்த னன்” என்றும், என்மக்களது சகவாசமுடையனென்பார், “மாதவ முனிவர்க எந்தனர் மாசறு கவிஞர் செறிந்திட” என்றும், சிவ பெருமானது திருமுடிமீதிருக்கும் மறுவற்ற சந்திரகுலமென்பார் “ஏதமின் மதிகுல” மென்றும், பாண்டியர் ஞயர்ந்தவனென்பார் புங்கவனென்றும், எனை வெப்பஞ்செய்யுஞ் சூரியனே டிதனிடை விசேடமுன்மை விளக்குவார் இன் ஆதவன் என்றுங் கூறினார். இனிமை ஈண்டியிரகளுக்கும் பலவாற்றானுங் தட்பஞ்செய்தல். ஆசனமது ஆசனமாகிய அது. இராசசின்ன மிருபத்தொன்றாவன: முடி, குடை, கவரி, தோட்டி, முரசு, சக்கரம், யானை, கொடி, மதில், தோரணம், நீர்க்குடம், பூமாலை, சங்கு, கடல், மகரம், ஆஸை, இனைக்கயல், சிங்கம், தீபம், இடபம், ஆசனம் என்பன. இதுவும் அறுசிரடி ஆசிரியவிருத்தம். முடியை ஆதவனுக அபேதஞ்செய்தமையின், இது உருவகாலங்காரமென்க. (25)

தாதகி மார்ப னெடும்புவி

சார்தரு மாழ்கட லின்கரை
தீதில மாதுர கங்கொடு
சீர்கெழு மாரியர் வந்தன

ரேதமி லாயது கண்டனம்
 யாமென வேதொழு தன்பொடு
 மேதினி காவலன் முன்சில
 மேதகு தூதர்வி எம்பினர்.

இ - ள. மேதகு சில தூதர் - அத்தருணத்து மேன்மை பொருந்திப் சில தூதுவர், மேதினி காவலன் முன் அன்பொடு தொழுது - இங்கிலவுலக வரசனுகிய பாண்டியனுக்கு முன்வந்து அன்போடு வணங்கி, ஏதம் இலாய் - ஒரு குற்றமு மில்லாத நம்மரசனே, சீர் கெழும் ஆரியர் - செல்வத்தை யுடைய ஆரியதேச வர்த்தகர், தாதகி மார்பன் நெடும்புவி சார்தரும் ஆழ் கடவின் கரை - ஆத்திமாலையை யணிந்த மார்பையுடைய சோழனது நெடிய நாட்டைச் சூழ்ந்த ஆழமாகிய கடவினது கரையிலே, தீது இல மாதுரகம் கொடுவந்தனர் - குற்றமற்ற நல்ல குதிரைகளைக் கொண்டுவந்திறங்கினார், அதுயாம் கண்டனம் என விளம்பினர் - அதனை நாம் நேரே கண்டேமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். எ - று.

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தராளுங் தேயங்களுட் பெருங் தேயமென்பார் நெடும்புவியென்றும், மேற்கூறும் சந்திரசஸ்தியுமதவிய குற்றம் முற்றுமற்ற குதிரைகளென்பார் தீதில மாதுரக மென்றும், செல்வராகவின் உயர்ந்தசாதிக் குதிரைகளைக் கொண்டுவருதல் கூடுமென்பது குறிப்பிப்பார் சீர்கெழுமாரிய ரென்றும், நாமிங்கனாக் சொல்வனவற்றின் பலாபலங்களைப் பாகுபடுத்துணரும் விவேகசத்தி முதவிய நல்லிலக்கணங்களையெல்லா மொருங்குடையை யென்பார் அதனை எதிர்மறை முகத்தின் வைத்து ஏதமிலாயென்றும், அது கேள்விப்பட்டதன்று நேரே நம்மாற் காணப்பட்டதென்பார் அது கண்டனம் யாமென்றும், இத்துதுவர், தான் வகுத்துக்கூறுவான், கூறியது கூறுவா என்னுமிகுதிரத்தருட் சிறந்த முன்னைய ரென்பார் சிலமேதகு தூதுவர்கள்றுங் கூறினார்.

எவல்செய் வார்களி லிங்கிவ
 ரேபரி வானவ ரென்றிகன்
 மேவிய தூதரை வன்றிறன்
 மீனவர் கோனு மகிழ்ந்துபின்
 வாவுநன் மாதுர கங்கொடு
 வாருமெ ஞவுட லுந்தன
 தாவியு மாயர னன்புடை
 யார்முக நாடி மொழிந்தனன்.

இ - ன். வல் திறல் மீனவர் கோனும் - இங்கனங் அதுவர் கூறக்கேட்ட பிக்க வலிமையையுடைய பாண்டிய ராசனும், ஏவல் செய்வார்களில் இங்கிவரே பரிவானவர் என்று - நம் பணி செய்பவர்களுள் இவர்களே எம்மிடத் தன்புள்ளவர்களென்று நன்கு மதித்து, இகல் மேவிய தூதரைமகிழ்ந்து - சொல்வன்மையையுடைய அத்துது வர்களை மனமகிழ்ந்து நோக்கி, பின் - அதன் பின்பு, தனது உடலும் ஆவியுமாய் அரன் அன்புடையார் முகம் நாடி - தனதுடம்பு முயிருமாகி அதன்மேற் சிவபத்திமானுமாகிய திருவாதலூரடிகளுடைய முகத்தைப் பார்த்து, வாவும் நல்மா துரகம் கொடு வாரும் எனு மொழிந்தனர் - நீர் தாவுகின்ற நல்ல பெரிய குதிரைகளை இவர் கூறிய இடத்துச் சென்று விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டுவாரும் என்று கூறினான். எ - று.

இங்கிவர் ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஏகாரம் பிரிசிலை. உம்மை உயர்வு சிறப்பு. தனக்காவ தொன்றனைத் தாமே அறிந்து கூறினாகவின் மகிழ்ந்தென்றும், தான் அவரென இரண்டற அரசன் மதித்திருக்கின்றமை தோன்ற உடலுங் தனதாவியுமா யென்றும், எனை யமைச்சரினும் அரசன் பிகவும் விசுவித்தற்

கேதுவாய் அவர்மாட்டுள்ள விசேஷங் தோன்ற அரனன்புடையா
ரென்றுங் கூறினார். (27)

மீனவர் கோன்மொழி யின்படி
வேணிய ணேச ரியைந்தபி
ஞன சோதி யுடன்புவி
யாள்பவன் வாசி கொளும்படி
வானவி மான மெனுந்திரு
வாழ்வுள கோயில் புகுந்துதன்
னீனமி லாநெறி வந்தபொன்
னேழிழு கோடி வழங்கினன்.

இ - ள. மீனவர் கோன் மொழியின்படி வேணியன்
நேசர் இயைந்தபின் - பாண்டியராசனது சொல்லின்
வண்ணமே சடையையுடைய சிவபெருமானது அன்பராகிய
திருவாதலூரடிகள் உடம்பட்ட பின்னர், புவி ஆள்பவன்
ஆனன சோதியுடன் - அவ்வரசன் முகமலர்ச்சியோடு, வாசி
கொளும்படி - குதிரைகொள்ளும்பொருட்டு, வான விமானம்
எனும் திரு வாழ்வு உள தன்கோயில் புகுந்து - தேவ
விமானமென்று சொல்லத்தகும் திருமகள் வாழுந்தனது
திரவியசாலையுட் புகுந்து, ஈனம் இலா நெறி வந்த பொன் ஏழ்
எழுகோடி வழங்கினன் - தருமனெறியா னீட்டிய திரவியத்தில்
நாற்பத்தொன்பது கோடி பொன் கொடுத்தனன். எ - று.

எனுமென்னும் பெயரெச்சம் கோயிலென்னு மிடப்பெயர்
கொண்டது. வரனவிமானமென்பதற்கு விண்ணிழி விமான
மெனினு மமையும். மீனவர்கோன் அரசர்க்கரசன். தன் கேள்
விக்கு அவர் உடம்பட்டமையின் ஆனன்சோதியுடனென்றும்,
மகாலங்காரத்தோடு பொன்மயமுமா யிருத்தவின், வானவிமான
மென்னும் கோயிலென்றும், திருமகள் எஞ்ஞான்றும் விட்டு

கிங்காது வசிக்கப்பெறுதவின் திருவாழ் கோயிலென்னது
திருவாழ்வள கோயிலென்றும், பின் சிவபுண்ணிய விஷயத்திற்
செலவழிக்கப்படுதவின் முன் அவை தருமநெறியா ஸ்டப்பட்
பொன்னென்ப தினிது விளங்குமென்பார் எதிர்மறைமுகத்தான்
ஏன்யிலாநெறி வந்த பொன்னென்றுங் கூறினார். ஒரு பொன்
ஒரு வாக்கெட்டு கொண்டது. (28)

விற்படை வெற்றி மடந்தையு
மிக்க மலர்த்திரு வும்பயின் .
மற்புய வெற்பின னங்கயல்
வைத்த வலத்தன் வழங்கிய
பெற்பு மிகுத்த தனங்கொடு
பொற்க வனப்பரி கொண்டிட
நற்பய னத்தை முயன்றனர்
நக்கனை நெக்குணர் கின்றவர்.

இ - ள். நக்கனை நெக்கு உணர்கின்றவர் - திகம்பா
ாகிய சிவபெருமானை மனம் நெக்குநெக்குருகித் தியானிக்கும்
திருவாதலூரடிகள், வில் படை வெற்றி மடந்தையும் மிக்க
மலர்த் திருவும் பயில் மல்புய வெற்பினன் - வில்லாகிய
படையோடு வீரலக்குமியும் செந்தாமரை யாசனியாகிய
மகாலக்குமியும் வசிக்கும் மல்யுத்தஞ் செய்யும் புயகினிகளை
யுடையவனும், அம் கயல்வைத்த வலத்தன் வழங்கிய -
அழகிய மீனக்கொடியையுயர்த்த வலப்பாகத்தை யுடையவனு
மாகிய பாண்டியன் கொடுத்த, பொற்பு மிகுத்த தனம்
கொடு பொன் கவனப்பரி கொண்டிட - பொலிவு மிக்க
திரவியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அழகிய வேகத்தை
யுடைய குதிரைகளைக் கொள்ளும்பொருட்டு, நல் பயணத்தை
முயன்றனர் - நல்ல பிரயாணத்தை முயன்றனர். எ - று.

பிரயாணம் பயணமெனத் தற்சமமாயிற்று. விற்படை வெற்றிமடங்கை என்பதற்கு வில்லின்கட் டங்கும் வீரலக்குமி யெனவும், அங்கயல்வைத்த வலத்தன் என்பதற்கு அழகிக் கயன்மற்சக்கொடியை எங்கும் சிறுத்திய வெற்றியையுடையவை எனவும் பொருள்கோடலுமாம். வீரலக்குமி வில்லின்கட் டங்குதலை “தாக்கணங் கமர்சிலை தன்னைச் சின்னமே யாக்கினன்” என்பதனாலும் மறிக. இப்பொருட்கு விற்படை என்புழி ஜி சாரியை. இன்னும் வில்லின்கட் டங்குஞ் சயமகஞும் மலரின்கட் டங்குஞ் திருமகஞும் அவற்றை வெறுத்தொழிந்து வந்து தங்குதந் கேற்ற சிறந்த புயகிரிகளைன்பார் விற்படை வெற்றி மடங்கையை மிக்கமலர்த்திருவும்பயின், மற்புய வெற்பின்னென்றார் எனக் கோடலு மொன்று. முயறல் - தொடங்கல். திகம்பர் திக்கை ஆடையாக ஆடையவர். நீர்ப்பூக்கஞுட் டாமரைப்பூவும் தாமரைகஞுட் செந்தாமரைப்பூவும் சிறந்தமையின், அதனை மிக்க மலரென்றும், திருப்பெருந்துறையை அடைஞ்து ஞானேப தேசம் பெறுதற்கு இப்பயண மேதுவாயினமையின் நற்பயண மென்றுங் கூறினார்.

(29)

• மெய்த்தவ ரூற்ற பெருந்துறை
வித்தக ரைக்குறு கும்படி
யித்தகு நற்பொருள் கொண்டுநி
ரிப்படி யிற்செலு மென்றலி
நத்தகுபுத்தி யொழிந்துயி
ரற்புத முத்தி பெறும்படி
யுய்த்துள சத்தி யுடன்பொரு
வொத்தன னுத்தம பஞ்சவன்.

இ - ள. மெய்த்தவர் உற்ற பெருந்துறை வித்தகரைக் குறுகும்படி - மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய பெரியோர் கள் வாழும் திருப்பெருந்துறையிலே சாதுரியராகிய ஞான தேசிகரை யடையும்படி, இத்தகு நல்பொருள் கொண்டு -

இந்தத் தகுதியாகிய நல்ல பொன்னைக் கைக்கொண்டு, அத்தகு புத்தி ஒழிந்து - அம்மந்திரி யுத்தியோகத்துக்கு வேண்டும் சூழ்சிகளை இதுபொழுது மிகவுங் தவிர்ந்து, நிர் இப்படியில் செலும் என்றவின் - நீர் இந்நெறியானே செல்லு மென்று திருவாதனுரடிகளைச் செலுத்துதலினால், உயிர் அற்புத முத்தி பெறும்படி உய்த்துள சத்தி உடன் - பக்குவான்மாவைப் பரமுத்தி பெறும்படி செலுத்தும் ஏரோகசத்தியோடு, உத்தம பஞ்சவன் பொருவொத்தனன் - உத்தம புருஷங்கிய பாண்டியன் உவமை பொருந்தினன். எ - று.

படி ஆகுபெயர். சத்தியைக் குறிக்குங்கரற் பொருள் சிவாகமப்பொருளும், படி தன்மையும், புத்தி அனுபவமுமாம். சிவாகமப்பொருள்கொண்டு, வினப்போகங்க டொலையப் பரமுத்தி பெறும்படி, இத்தன்மைத்தாகிய ஒழுக்கநெறியாற் செல்லுக வென்று பக்குவான்மாவைச் சிவசத்தி செலுத்துதல்போலச் செல்வப்பொருள் கொண்டு, அமைச்சக்குரிய சூழ்சிகளைவிர, ஞானதேசிகரை அடையும்படி, திருப்பெருந்துறைக்கேகும் இந்நெறியானே செல்லுகவென்று திருவாதனுரடிகளை அரசன் செலுத்துதலின், அதனேடு உவமையாயினனென்பார் பொருவொத்தன னென்றார். ஒத்தல் - பொருந்தல். மாயாமலமாகிய அழுக்கைக்கொண்டே மூலமலமாகிய அழுக்கைக் கழுவுதலின் வித்தகர் என்றும், அறிஞர் கைப்படின் இருமையும் பயத்தற் சிறப்புடைமையின் இத்தகு ஏற்பொருளென்றும், பரமுத்தியாகவின் அற்புதமுத்தி என்றும், பக்குவமுன்மையின் உத்தம சுஞ்சவனென்றுங் கூறினார். இவ்வரிமர்த்தனபாண்டியன் பக்குவ மூடைய உத்தமபுருஷ னென்பதை “கதியை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடைகைப்பிடித்துக், குதிரையின் மேல்வந்து கடிடு மேற்குடி கேடுகண்ணர், மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட மறித்திடுமே.” என வரும் திருவாக்கா னுய்த்துணர்க. நீர் என்பது நிர் எனக் குறுகிற்று.

பற்றிலர் பெற்ற சிவன்கழல்
 பற்றின ரைக்கலை வண்டமி
 முற்ற மலைக்கிறை வன்றஜை
 'யோக்க மதித்தருள் கொண்டலை
 விற்றுவ சத்த னெடும்படை
 மிக்க புலிக்கொடி யன்பதை
 மற்றுள கொற்றவர் தம்படை
 வர்க்கமு முற்கொ டெழுந்தன.

இ - ள். பற்று இலர் பெற்ற சிவன் கழல் பற்றினரை-
 இருவகைப்பற்றுபற்ற மெய்ஞ்ஞானிகள் அத்துவிதமாய்க்
 கலக்கப்பெறும் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை இறுகப்
 பற்றினவரும், கலை வண் தமிழ் உற்ற மலைக்கு இறைவன்
 தனை ஒக்க மதித்தருள் கொண்டலை - கலைகளையுடையவளவிய
 தமிழ்மொழி இருந்து பரவப்பெற்ற பொதிய மலைக்குத்
 தலைவஞ்சிய பாண்டியன் தன்னைப்போல நன்குமதித்த
 திருபாமேகமுமாகிய திருவாதலூரடிகளை, வில் துவசத்தன்
 னெடும்படை (வர்க்கமும்) - னிற்கொடியையுடைய சேரனது
 தொகைமிக்க சேஞ்சமுகமும், புலிக் கொடியன் மிக்க படை
 (வர்க்கமும்) - புலிக்கொடியையுடைய சோழனது தொகை
 மிக்க சேஞ்சமுகமும், மற்றுள கொற்றவர் தம்படை
 வர்க்கமும் முன்கொடு ஏழுந்தன - மற்றுமுள்ள சாமந்தர்கள் து
 சேஞ்சமுகங்களும் தமக்கொரு முதலாகக்கொண் டெழுந்தன.
எ - று-

பற்றிலர் என்புழி இரண்டென் னுங் தொகைச் சொல்லும்
 முற்றும்மையும், முற்கொடு என்புழி ஆக்கச்சொல்லும், விகாரத்தாற்
 ரெஞ்சன். பற்றிலராற் பெறப்படுதல் னிச்சயமாகவின், அத்தெளிவு
 பற்றிப் பெற்ற ஏன இறந்த காலத்தாற் கூறினார். தன்னைப்

போல உன்குமதித்தல் அமைச்சனுகவன்றி அரசனுக ஷதித்தல். அரசன் அவ்வாறு மதிக்கவே, சேனைகளும் அங்ஙனம் மதித்தன என்பார் “முற்கொடைமுந்தன” என்றும், தமிழ் முனிவ ராகிய அகத்தியர் தங்கியிருந்து, அத்தமிழூப் பரப்பிய முக்கிய ஸ்தானமாகவின், பொதியமலையைக் “கலை வண்டமிழுற்றமலை” என்றும், அம்மலையைத் தனது தசாங்கங்களு எனான்றுக ஏடையஞகவிற் பாண்டியனை “மலைக்கிறைவன்” என்றும், எதிர்காலத்தவர் ஒதியுப்பும்வண்ணம் திருவாசகமழு பொழிபவராகவின் திருவாதவூரடிகளைக் “கொண்ட” வென்றும், சேர சோழர்களிருவரும் சார்வபெளமஞகிய பாண்டியனைப்போல நெடுங்கிலவரசர்களாகவின் அதனை விளக்குதற்கு. “விற்றுவசத்த னெடும்படை மிக்க புலிக்கொடியன் படை” என அவர்கள் சேனைத் தொகையையும் நாமதேயங்களையும் விதந்தும், மற்றையரசர்கள் சாமந்தர்களாகிய குறுங்கிலவரசர்களாகவின் அங்ஙனம் விதவாது வாளா “மற்றுள கொற்றவர்” என்றுக் கறினார். மலைக்கிறைவனை அகத்தியமுனிவரானக் கோடலு மொன்று. இப்பொருட்குத் தன் சாரியை. சார்வபெளமன் - நெடுங்கிலவரசன். சாமந்தர் - குறுங்கிலமன்னார். இது பயன்தியான் வந்த ‘விரியுவமாலங்கார’ மென்க. (31)

உக்கிர நச்சுர கங்களி னுச்சி பனிப்ப வசைந்துடி வைக்கு முரத்தன வெங்கய மைக்கிரி யொக்க மலிந்தன

பக்கமு முற்பிற குந்துடி பற்பல கொட்ட வியங்குவ தக்க மனத்தில் விரைந்துள தத்து பரித்திரள் வந்தன.

இ - ன். உக்கிர நச்சு உரகல்களின் உச்சி பனிப்ப அசைந்து அழிவைக்கும் உரத்தன வெம் கயம் - கொடிய குஞ்சையுடைய சேஷன் முதலிய பாம்புகளின் முடிகள் சமக்களாற்றாது. நடுங்க, உடம்பு தள்ளாடிக்கால்களைப் புடைபெயர்த்து வைக்கும் வளியை யுடையனவாகிய வெவ்வியயானைகள், மைக்கிரி ஒக்க மலிந்தன - தோற்றத்தாற்

களிய மலைகளைப்போல விறைந்தன, துடி பற்பல கொட்ட பக்கழும் முன் பிறகும் இயங்குவ - உடுக்கைகள் மிகப் பலவற்றை இயம்ப இரு பக்கங்களிலும் முன்னரும் பின்னரும் அவற்றின் ஞாகத்திக்கேற்ப இயங்கி நடிப்பனவும், தக்கமனத்தில் விரைந்துள - தகுதியாகிய மனோகத்தியைப் போல விரைந்து செல்வனவுமாகிய, தத்து பரித்திரள் வந்தன - தாவுகின்ற குதிரைக் கூட்டங்கள் சென்றன. எ - று.

தள்ளாடுதல் வலியின்மையினாலன்று யேருடம்புடைமையினாலன்பார் பின்னர் உரத்தன என்றும், ஐங்கதிகள் போலன்றி அவற்றினுஞ் சிறந்தகளர்ச்சியையுடைய மனோகத்திபோலவென்பார் “தக்க மனத்தி” வென்றும், தாளகத்திக்கேற்ப நடித்தல் செயற்கையாயினும் மனோகத்திபோல விரைதல் அவற்றிற்கியற்கை யென்பார் விரைந்தென்னது “விரைந்துள” என்றுங் கூறினார். ஐங்கதிகளை, “மயிலி ருஞ்சர முயலொடு யூகமற்றெருழிலைப், பயில் பரித்தொகை” என்பதனானுமறிக. அசைத்தடி என்னும் பாடமும் செயற்கைப் பாடமே, இயற்கைப்பாடமன்று. இதனுட் கயமைக்கிறி ஒக்க என்பது ‘விரியுவமாலங்கார’ மென்க. (32)

கொங்கணர் கலிங்கரொடு கொங்கர்துஞ் நாடர் சிங்களர்க் களாட்டியர் தெலுங்கரொடு சீனர் தக்குதிறன் மாளவர் மலாடர்தமி லொன்று யெங்கனுமிடைந்தவர்களெண்ணே முடிவில்லார்.

இ - ன். கொங்கணர்களும் கலிங்கர்களும் கொங்கர்களும் துஞ்சவர்களும் சிங்களர்களும் ஓட்டியர்களும் தெலுங்கர்களும் சீனர்களும் மாளவர்களும் மலாடர்களும் தம்முடுகலந்து எவ்விடத்தும் நெருங்கிய பதாதிவீரர்கள் இவ்வளவினரென்று எண்ணக்கடைப்போகாதவர். எ - று.

ஒடி எண்ணெடு. மலயமானுடு மலாடெனமரீஇயிற்று. மலயமான் - சேரன். மலயமானுடு மலையாளம். தங்கு திறல் என்பதைனைத் திறல் தங்கு என மாறுக. பொருளாதியாறும் பிறவுங்காரணமாகப் பொருட்கு வரும் பெயர்களுள் இதை இடப்பாகுபாட்டினு ளொன்றுகிய தேயத்தால் வரு பெயரென்பது விளக்குவார் “நாடர்” என்றும், இவர் தாம் பலதிறத்தராயினும் ஈண்டன்னால்ல ரென்பார் “தமிலொன்று” யென்றும், இதுபெப் பவர் என்பார் ‘என்னமுடிவில்லா’ ரென்றும் கூறினார். இது கவியிருத்தம்.

(33)

இத்திற மெழுந்தபடை யெங்கணு நெருங்கத்
தத்துப்பாி மீதுள தமிழ்க்கவிஞர் சூழச்
சித்திர மடந்தையர் திரண்டிரு மருங்கு
மொய்த்துவரவீணகுழன்முன்னிசைகொள் எ.

இ - ள. இத்திறம் எழுந்த படை எங்கணும் நெருங்க - இந்தப் பிரகாரமெழுந்த மூவகைச் சேனைகள் எவ்விடத்தும் நெருங்கவும், தத்து பரிமீது உள தமிழ்க் கவிஞர்சூழ - தாவுகின்ற சூதிரைமே விவர்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் தம்மைச் சூழவும், சித்திர மடந்தையர் திரண்டு இரு மருங்கும் மொய்த்து வர - அழகையுடைய நடன ஸ்திரீகள் தம்முட்குடி இரு மருங்கினும் நெருங்கிவரவும், வீணை குழல் முன்னர் இசை கொள்ள - யாழ்களும் குழல்களும் எதிரே ஒவிக்கவும்.

எ - ற.

திருங்காதஜூரடிகள் ஏணையவற்றினும் தமிழின்கண் மிகவிருப்பமுடைய புலவர் திலகராகவின், அவ்வியைபுபற்றி அத்தமிழ்ப் புலவர்களே அவரை அகத்துச் சூழங்கன ரென்பார் அவரை முதற்கண் விதந்துகூறினார். இனி உங்கடவுட்கும் ஏணையமொழிகளினும் அத் தமிழ்மொழிக் கண்ணேயே விருப்பமிக்குண்டென்பது “தொண்டர்நாதனைத் து திடைவிடுத்தது முதலையுண்டபாலனை யழைத்தது மெலும்புபெண் ஶாருவாக், கண்டதும்

அறைக்கெதவினைத் திறந்ததுங் கன்னித், தண்டஸிம்ச் சௌலோ
மஹபுலச் சொற்களோ சாற்றீர்” என்பது முதலிய ஏதுக்களா
ஆப்த்துணர்க. (34)

கட்டுமள கத்தினர் கனத்துள தனத்தார்
பட்டுடை மருங்கினர் பணிக்கவரி வீச
வட்டமதி வெண்குடை வயங்கமுர செங்குங்
கொட்டவுயர் காளமொடு கோடுகள் கறங்க.

இ - ன். கட்டும் அளகத்தினர்-கைசெய்து முடிக்கப்பட்ட
கூந்தலையுடையவரும், கனத்துள தனத்தார் - கனத்த தனக்
களை யுடையவரும், பட்டு உடை மருங்கினர் - பட்டு வஸ்திர
முடுத்த இடையை யுடையவருமாகிய நடன ஸ்திரீகள்,
பணிக் கவரிவீச-குளிர்ச்சி பொருந்திய சாமரங்களை இரட்ட
அம், வட்ட மதி வெண். குடை வயங்க - பூரணசந்திரன்
போலும் வெண்கொற்றக்குடை பிரகாசிக்கவும், முரசு
எங்கும் கொட்ட - பேரிகைகள் எவ்விடங்களிலும் மொத்
அண்ணவும், உயர் காளம் ஒடு கோடுகள் கறங்க - உயர்வாகிய
சிறுசின்னங்களோடு சங்குகள் சத்திக்கவும். எ - று.

கனக்கவேண்டுங் துணையும் கனத்தொழிலிந்த தனமென்பார்
கனதன மென்னுது ‘கனத்துள தன’ மென்றும், சைத்தியோப
சாரங்களுள் ஒன்றுகவிற் ‘பணிக்கவரி’ யென்றும், கொட்டுதல்
பிரயாண விமித்தம்பற்றியுமென்பார் முரசு கொட்டவென்னுது
'முரசெங்குங் கொட்ட' என்றும், மங்கலவாத்தியங்களுட் சிறந்தன
ஏகவின் ‘உயர் காளமொடு கோடுகள் கறங்க’ என்றுக் கூறினார்.
கோடு கொம்பெனினு மழையும். (35)

மிண்டியுள பாடகர் வியங்குகர வாரங்
கொண்டுபுடை சூழவெழில் சேர்குழலர் பாடத்
தண்டரள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்
டெண்டிசை மிகப்புகழ் கயற்கொடி யிலங்க.

இ - ன். மிண்டி உள் பாடகர் கரவாரம் கொண்டு விபந்து புடைசூழ - தம்முள் நெருங்கினிற்கும் மாகதார் கை கொட்டுதல் கொண்டு துதித்துப் பக்கத்தே சூழவும், எழில் சேர் குழலர் பாட - அழகுபொருந்திய கூந்தலையுடைய விறவிகள் பாடவும், என் திசை மிகப்புகழ் கயல் கொடி - அட்டதிக்கினரும் மிகவும் புகழும் பாண்டியன்னு மீனக் கொடி, தன் தரளம் மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்டு இலங்க - மிகக் குளிர்ச்சிபொருந்திய ஒப்பற்ற முத்துச்சிவிகை விலே உயர்த்தப்பெற்று விளங்கவும். எ - று.

கரவாரம் என்புழி ஆர் ஒலி. அது ஆர்த்தவென்னும் தொழிற்பெயர்ப் பகுதியானு மறிக. கரவாரம் என்பதனை உத்தரத்தார் கரகோஷம் என வழங்குப. இனிக் கரவாரம் என்பதனைக் கரவாரம் எனப் பிரித்து, வாரம் வாரப்பாட்டென்றனு மொன்று. அது “வாரம் பாடுஞ் தோரிய மடங்கையும்” என்பதனு நறிக. வாரமாவது பற்று. அஃது ஒரொற்று வாரமும், ஏரொற்று வாரமுமென இருவகைப்படும். அவை தாளத்து ஒரு மாத்திரையும் இரு மாத்திரையும் பெற்றுவரும். மாகதார் - சின்றேத்துவார். விறவிகள் - பாடன்மகளிர். சிவிகை - பஸ்லக்கு. இனி மேல்கொண்டென்னும் செய்தெனெச்சத்திற்குத் திருவாதழுரடிகளை விண்முதலாகக் கொள்வாருமூர். அங்குனங் கொள்ளின், அச் செய்தெனெச்சம் வருஞ் செய்யுளின் ‘மங்கல தினத்தி னெடு மாளிகை யன்றே’ என்புழி அகன்றன்னும் செய்தெனெச்சத்தையும், அவ்வகன்றென்னும் செய்தெனெச்சம் சொக்கரை வணங்கி என்புழி, வணங்கி என்னும் செய்தெனெச்சத்தையும் கொள்ள வேண்டுதலானும், அங்குனங் கொள்ளின், திருவாதஆரடிகள் சிவாலய தரிசனஞ் செய்யச் செல்லும்போது சிவிகைம் திவர்ச்சு சென்று ரெனப் பொருட்பட்டுச் சிவாகம விரோதமாய் முடியுமாகவானும், சிவிகைம் திவர்தல் பின்னர் எழில் சிறக்கும் வென்றி வளவன் புவியின் மேன்மையொடு செல்வா ரென்புழி மேன்மையொடு செல்வார் என்பதற்கு குறிப்பிக்கப்படுதலானும்,

தேரின்மையிற் சிவிகை யல்லது மீனக்கொடியுயர்த்தற்கு வேறிட-
மின்மையானும், மீனக்கொடி விளக்கமும் ஈண்டு ஒரு தலையாகச்
கூறப்படல் வேண்டுமாதலானும், பிறவாற்றுனும் அதுபொருந்தா
தென்க. அற்றேல், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி காயனேர் முத்துச்
சிவிகைமீ திவர்ந்து சிவாலய தரிசனஞ்செய்யச் சென்றூரா
லெனின், வாகனமேறிச் சென்று சிவாலய தரிசனஞ்செய்தல்
பாவமென்று அதனை விலக்கிய சிவபெருமானே அங்காயனாக்குச்
சிவிகை கொடுத்து ‘இதன்மே விவர்ந்து சிவாலய தரிசனஞ்
செய்க’ என்று பணித்தமையின், அவரது அங்கிலைமை பத்தி
மார்க்கமும், இவரது இங்கிலைமை விதிமார்க்கமுமாகவின், அது
கடாவன்றென்க. (36)

மங்கல தினத்தினெடு மாளிகை யகன்றே
துங்கமணி யக்கையணி சொக்கரை வணங்கி
யங்குவிடை பெற்றுமறை யந்தணரின் மிக்கார்-
திங்கண்மர பிற்குரிசில் கோயிலுழை சென்றூர்.

இ - ள். மறை அந்தணரில் மிக்கார் - வேதங்களை
அத்தியயனஞ்சு செய்யும் பிராமணர்களுள்ளே சிரேஷ்டராகிய
திருவாதலூரடிகள், மங்களதினத்தில் நெடுமாளிகை அகன்று-
பிரயாணத்துக்கேற்ற ஒரு சுபதினத்திலே தமது நெடிய
திருமாளிகையை விட்டகன்று திருவாலவாயின்கட் சென்று,
அங்கு துங்கமணி அக்கை அணி சொக்கரை வணங்கி விடை
பெற்று - அங்கே உயர்வாகிய உருத்திராக்க மணியையும்
எலும்பையுமணிந்த சொக்காதசுவாமியை வணங்கி அநுமதி
பெற்றுக்கொண்டு, திங்கள் மரபில் குரிசில் கோயில் உழை
சென்றூர் - சந்திரகுலத்தரசனுகிய அரிமர்த்தன பாண்டிய
னது மாளிகையின்கட் சென்றூர். எ - று.

சொக்கர் - அழகர். மேன்மாடமென்பார் நெடுமாளிகை என்-
ரும், மணிகள் பலவற்றுள்ளும் உயர்ந்தமணிஎன்பார் உருத்திராக்க
மணியைத் ‘துங்க மணி’ என்றுங் கூறினார். (37)

சென்றுதமிழ் மாறனருள் பெற்றிறழில்சிறக்கும் வென்றிவள வன்புவியின் மேன்மையொடு செல்குன்றனைய மாடமொடு கோபுர நெருங்கு வார் நன்றிமது ரைப்பதியை நன்கொடு கடந்தார்.

இ - ள். சென்று தமிழ் மாறன் அருள் பெற்று - திருவாதனுரடிகள் அங்கனஞ் சென்று தமக்கினிய பாண்டி பனது அருட்பிரசாதம் பெற்று, வென்றி வளவன் புவியில் எழில் சிறக்கும் மேன்மையொடு செல்வார் - வெற்றிபையுடைய சோழன்து புனருட்டின்கண்ணே மேற்கூறிய இராசோபசாரங்களோடு செல்பவராகி, குன்று அனைய மாடம் ஒடு கோபுரம் நெருங்கும் நன்றி மதுரைப் பதியை - மலைகளையொத்த மாடங்களோடு கோபுரங்கள் நெருங்கப் பெறும் நல்ல மதுரையாகிய இராசதானியை, நன்கொடு கடந்தார் - நன்மையொடு நீங்கினார். எ - று.

தமிழ்மாறன் தமிழ்மொழியையுடைய பாண்டியனைனும் மகையும், எழில் சிறக்குமென்னும் விசேடம் மேன்மை என்னும் ஆகுபெயர்ப் பொருளை விசேஷித்து நின்றது. ஆகுபெயர்ப் பொருள் முத்துச்சிவிகை முதலியன; ஈண்டுப் புகழ் பொருட் கேற்பதோரடையை அல்பொருட்கேற்றுதல் வழுவாகவினன்க. நெடுங்க, சூழ, வர, கொள்ள, வீச, வயங்க, கொட்ட, கறங்க, சூழ, பாட, இலங்கச் செல்வார் என அச்செயவெனச்சங்களையெல்லாம் ஈண்டுத் தந்து முடிக்க. அவை மேலைச்செய்யுளின் அகன்றென்னு மெச்சத்தோடு முடியாமை மேலுங் காட்டப் பட்டது. அரசன் கேரே விடைதந்து, பிரியக்கண்டு, சகிக்க மாட்டாதவனுகவின், அவனிடத்து விடைபெற்றென்னது அருள் பெற்றென்றும், உத்தம சிவகேஷத்திரமாகவின் ‘நன்றி மதுரைப் பதி’ என்றும், புறப்படுகின்றுழிச் சுபசகுன நிகழ்ச்சியோடு புறப்பட்டு அவ்விடத்தைவிட்டகன்றார் என்பார் ‘நன்கொடு கடந்தா’ ரென்றுங் கூறினார். புறப்படுகின்றுழிச் சுபசகுன நிகழ்ச்சியோடு

புறப்பட்டாரென்பதைன் “ஆதிசைவனு மருச்சக ஞானராஜனான்து, பூதி யீந்தன னெமக்கிது போவிலை நிமித்த, மீதுநன் னெறிக் கேதுவென் றிருக்கயேற் றணிந்து” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானுமறிக. மதுரை - கலக்கப்பட்டது. அது ஈண்டுத் தகுதிபற்றி நனெங்கப்படுதலின்மேற்று. அது சிவபெருமான் தமது திருச்சடையின்கணுள்ள பாலசந்திரனது அழுதைப்புரோக்ஷித்துக் கலந்து சாந்திசெயப்பெற்ற புனிதத்தின்மேற் ரென்க. மத என்னும் வடமொழித்தாது கலத்தலென்னும் பொருட்டு. அதனை, “பொன்மயமான சடைமதிக் கலையின் புத்தமு துகுத்தன ரதுபோய்ச், சின்மயமான தம்மடியடைந்தார்ச் சிவமய மாக்கிய செயல்போற், தன்மயமாக்கி யங்கர் முழுதுஞ்சாந்திசெய் ததுவது மதுர, நன்மயமான தன்மையான் மதுரங்கரென ஏரைத்தனர் நாமம்” என்பதனுனரிக. (38)

நெடுங்குட திசைக்கட னிறைந்தொலி சிறந்தே யுடைந்துதய நற்றிசையி லுற்றுவரு மாபோன் மிடைந்தபதியுங்கடமும் வெற்புமிவையெல்லாங் கடந்துவதி சென்றுபல காவத மகன்றூர்.

இ - ன். நெடும் குட திசைக் கடல் - நெடிய மேற் றிசைக் கடலானது, னிறைந்து ஒவி சிறந்து உடைந்து - முன்னையினும் நீர் னிறைந்து ஒவி மிகுந்து அணையுடைந்து, நம் உதய திசையில் உற்று வருமாபோல் - நல்ல பூருவ திக்கிலே புரட்டெடுத்துப் பாய்ந்து வருமாறுபோல, வதி சென்று - திருவாதவுரடிகள் சேனைகளோடு வழிக்கொண்டு சென்று, மிடைந்த பதியும் கடமும் வெற்பும் இவை எல்லாம் கடந்து - நெருங்கிய ஊர்களும் காடுகளும் மலைகளுமாகிய இவைகளையெல்லாங் கடந்து, பலகாவதம் அகன்றூர் - பல காவததூரம் போனார். எ - று.

னிறைந்து, சிறந்து, உடைந்தென்னுஞ் செய்தெனெச்சங்கள் சினை வினையாகவின் உற்றுவருமென்னும் முதல்வினையோடு

முடிந்தன. உறுதல் - மிகுதல். உதயநற்றிசை என விசேஷத் தார். சுபகருமஞ் செய்கின்றுழி எதிர்நோக்கப்படும் மங்காதிக்காகவினென்க. சோழநாட்டுப் பாண்டிகாடு மேற்கின்கண்ணதாகவின் அப்பாண்டி நாட்டினின்று சோழநாட்டுக்கு வருஞ் சேனையை 'நெடுங்குட்திசைக் கடலுதயநற்றிசையில் வருமாபோ' வென்றும், மிகுதியும் ஒவியும் வேகமுங் கொண்டுவருதவின் 'நிறைந்தொலி சிறந்தேயுடைந்து வருமாபோ' வென்றுங்கறினார். நெல் எட்டுக் கொண்டது ஒரு விரல்; விரல் பண்ணிரண்டு கொண்டது ஒரு சாண்; சாண் இரண்டுகொண்டது ஒரு முழும்; முழும் இரண்டு கொண்டது ஒரு சிறு கோல்; சிறுகோல் நான்கு கொண்டது ஒரு தண்டம்; தண்டம் ஐந்து கொண்டது ஒரு காண்டம்; காண்டம் பத்துக்கொண்டது ஒரு வர்த்தம்; வர்த்தம் பத்துக்கொண்டது ஒரு குரோசம்; குரோசம் நான்கு கொண்டது ஒருகாவதமென்க. எனவே, பதினாறுயிரம் முழுங்கொண்டது ஒரு காவதமாம். காவதமெனினும் காதமெனினு மொக்கும். காவதம் நான்கு கொண்டது ஒரு யோசனை.

(39)

என்றுமுள் பொன்றுமுட வென்னுநகர் தோறுஞ் சென்றவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வார் நன்றியுள் முத்திபெற நம்பர்தம தன்பா வன்றுயர் பெருந்துறை யடைந்தபடி சொல்வாம்.

இ - ள் என்றும் உள் பொன்றும் உடல் என்னும் நகர் தோறும் சென்ற வழி மாறி - எஞ்ஞான்றும் காரணத் தின்கணுளவாகிக் காரியப்பட்டுப் பிறந்திறக்கும் சரீரங்களாகிய நகரங்கடோறும் இதுகாறுஞ்சென்ற ஏனைச் சமயவழி தப்பி, ஒரு தெய்வவழி செல்வார் நன்றி உள் முத்திபெற - இதுபொழுது ஒப்பற்ற தெய்வத் தன்மைபொருந்திய சித்தாந்த சைவவழியிற் செல்பவராகிய திருவாதலூரடிகள் பரமுத்தி பெறும்பொருட்டு, தமது அன்பால் - அவரது பத்திமை காரணமாக, நம்பர் அன்று உயர் பெருந்துறை

அடைந்தபடி சொல்வாம் - கைலாசபதி அத்தினத்தின்கண் உயர்வாகிய திருப்பெருந்துறையை அடைந்த சரித்திரத்தை இனியாங் கூறுவாம். எ - று.

உளவாகிப் பொன்றுமென ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. கன்றி யுன முத்தி நன்றியினால் வரும் முத்தி. நன்றி - நன்மை; என்றது சிவபுண்ணியத்தை. ஏற்புழிக்கோடலான் அஃதீன்டு ஞானத்தின் மேற்று. பரமுத்திக்கேதுக் கூறியவாறு. தம்மென்றது என்டுக் கூட்டின் பொருள்பட நின்று திருவாதழுரடிகளை யுணர்த்திற்று; மேற்செல்வாரென வந்தமையின். சிரத்தை அன்புடை மையும் இருவினை யொப்புடைமையும் வேறன்மையின் மூன்னர் இருவினையொத் தருள்வயத்தா லென்பதனேடு இது மலையாமையறிக. காரணம்: மாயை.. காரியம்: தனு கரண புவன போகங்கள். உயிராகிய ஆதேயத்துக்கு உடம்புகள் ஆதாரமாக விள் அவை அதற்கு நகராகவும், அங்கரங்கள் உயிர்க்கு ஏனைச் சமயச் சார்பான் வருவனவாகவிள், அச்சார்பை அங்கரங்கட்குச் செல்லும் வழியாகவும், பரமுத்திக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவ ஞானத்தைப் பயப்பது சைவ சித்தாந்தம் ஒன்றேயாகவிள், அது அதற்கு வழியாகவும் உருவகஞ் செய்யப்பட்டன. “புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும் புகன்மிகுதி வழியழன்றும் புகலு மாச் சிரம, வறத்துறைக எவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ், சிறப்புடைய புராணங்க ஞானர்ந்தும் வேத சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றூற் சைவத், திறத்தடைவரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச்சேர்வர்” என்பதனாலும் மிள்ளுய்த்துணர்க. (40)

மந்திரிச் சருக்க முற்றிற்று.

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்

பழமறை முழுதுண ரந்தனர்
 பலர்தொழி நடமுயல் கின்றவர்
 மழுவுழை கரமிசை கொண்டிட
 மருவிய கவுரி மகிழ்ந்திட
 விழைதகு மிரசித பொங்கொளி
 விடுமுயர் கயிலை விலங்கலி
 னழுகுறு தபனிய மண்டப
 மதனிடை யருள்கொ டிருந்தனர்

இ - ள. பழ மறை முழுது உணர் அந்தனர் பலர் தொழி நடம் முயல்கின்றவர் - பழழயநான்கு வேதங்களையும் ஒதியுணர்ந்த மகாபண்டிதர்களாகிய தில்லைவாழுந்தனர்கள் மூவாயிரவர் தரிசித்து வணங்கக் கணகசபையிலே பஞ்ச கிருத்திய நிருத்தஞ் செய்தருளும் சிவபெருமானுணவர், மழு உழை கரமிசை கொண்டு - மழுவையும் மாஜையும் திருக்கரங்களிற் கொண்டு, இடம் மருவிய கவுரி மகிழ்ந்திட - தமது வாமபாகத்திற் பொருந்திய உமையம்மை திருவுளம் மகிழா சிற்ப, விழை தகும் இரசித பொங்கு ஒளி விடும் உயர் கயிலை விலங்கலில் - எவரும் விரும்பத் தகும் வெள்ளியினது மிக்க ஒளியை வீசும் உயர்ந்த கைலாச கிரியின்கண்ணே, அழகு உறு தபனிய மண்டபம் - அழகு பொருந்திய சுத்தமாயா மயமாகிய செம்பொற் றிருக்கோயி லொன்றுண்டு; அதன் இடை அருள் கொடு இருந்தனர் - அதன்கண் மந்திர சிங்கா சனத்தின்மீதே ஆன்மாக்களது தியானுதிகட்குத் தாமகப் படுதல் வேண்டுமென்னும் திருவருளினுலே சுத்திகாரிய

மாகிய உருவத்திருமேனிகொண்டு ஸ்ரீகண்டசரீரியாய்
வீற்றிருந்தருளினார்.

முழுதுமென்னு முற்றும்மையும், விழைய என்னும் பெய
ரெச்சத்திறும் மண்டபமென்பதன் பயனிலையும் விகாரத்தாற்
ரோக்கன். மண்டபமதனிடை என்புழி அது பகுதிப்பொருள்
விகுதியுமாம். வேதம் அாதிநூலாகவிற் பழமறை யென்றும்,
நான்கையுங் தழீஇக் கோடற்கு முழுதுமென்றும், இங்ஙனங்
காணப்பட்ட தொன்றுகொண்டு காணப்படாததொன்றை அறி
விக்கின், அது அறிபவர்க் கிணிது விளங்குமாகவின், காணப்பட்ட
கனகசபையின்கண்ணே திருச்சனஞ் செய்தருளும் சிவபெரு
மானுணவர் காணப்படாத கைலாசகிரியின்கண் வீற்றிருந்த
ருளினார் என்றங் கூறினார். இது அஹீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மதுமலர் கரமிசை கொண்டுளின்
வழிவழி யடியவ ரென்றுதம்
முதுமறை தெரிய மொழிந்தெதிர்
முறைமுறை முனிவர் வணங்கின
ரிதுபார னருளை வழங்குவ
தெனவரி பிரமரை முந்துநம்
பதநிலை பெறவரு ளன்றிரு
பரிபுர கழல்கள் பணிந்தனர்.

இ - ன். முனிவர் மது மலர் கர மிசை கொண்டு தின்
வழி வழி அடியவர் என்று - அப்பொழுது இருடிகள் தேன்
பொருந்திய நறுமலர்களைக் கையிற்கொண்டு அடியேங்கள்
தேவரீருக்குப் பரம்பரையாக வழித்தொண்டரென்று
விண்ணப்பங்கெய்து அருச்சித்து, தம் முதுமறை தெறிய
மொழிந்து எதிர் முறைமுறை வணங்கினர் - தமக்குரிய
பழைய வேதங்களை அப்பொரு டோன்றப் பாராயணஞ்சு

செய்து துதித்துச் சங்கிதியில் பல முறை நமஸ்காரஞ் செய்தனர், அரி பிரமர் பரன் அருளை வழங்குவது இது என எழுந்து - அதுகண்ட விஷ்ணு பிரமா என்னு மிருவரும் சிவபெருமான் நமக்குத் திருவருள் செய்தற்கு இதுவே உசித சமையமென்று விரைந்தெழுந்து, நம் பத நிலை பெற அருள் என்று பரிபுர இருகழல்கள் பணிந்தனர் - நம் பதவிகள் நமக்கெஞ்ஞான்றும் நிலைபெறத் தேவீர் திருவருள் செய்யுமென்று பிரார்த்தித்து வேதங்களாகிய சிலம்புகள் தரித்த உபயதிருவடிகளை வணங்கினார். எ - று:

அப்பொருள் பதியாகிய சிவபெருமானுக்குப் பசுக்களாகிய தாம் வழித்தொண்டரென்னும் பொருள், ஒரோவழிப்பரம்பொருள் யாமே என்று மயங்கும் பரவ விஷ்ணுக்களாகிய நம்போலன்றி, இருடிகள் சிவபெருமானெருவரே பரமபதியென்றும், நாமெல்லாம் அாதியே பஞ்சபாசங்களினுற் பஞ்சிக்கப்பட்ட பசுக்கள் என்றும், ஆகவின் அப்பதிக்கு நாம் என்றும் மீளா அடிமைகள் என்றும் வேதாகமங்கள் கூறுமுன்மையை ஒருபோதும் மறவாத உத்தம சிவபத்திமான்களாகவின், அவ்விருடிகள் வணங்கி யருள் பெறும்போதே அச்சார்புபற்றி நாமும் வணங்கி யருள்பெற வேண்டுமெனவுட்கொண்டு, இது பரனருளை வழங்குவதென்று ரென்க. அக்கருத்து “வேண்டத்தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட முழுதுங் தருவோய்நீ, வேண்டுமையன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டியென்னைப் பணிகொண்டாய்” “திருப்பெருந்துறை யுறைவான் வானேர்களு மறியாததோர் வளமீய்ந்தன னெனக்கே” ‘சுடர் பொற் குன்றைத் தோளாமுத்தை வாளாதொழும் புகந்து, கடை பட்டேனை யாண்டுகொண்ட கருணையைனத் திருமால்பிரமன், தடைபட்டின்னுஞ் சாரமாட்டாத் தன்னைத்தந்த வென்றாமுதை, பூமே லயநேடு மாலும் புகலரிதென், ரேமாறினிற்க விழையே னிறுமாக்க, நாய்மேற் றவிசிட்டு நன்றாப் பொருட்புடுத்த, தீமேனி யானுக்கே சென்றாதாய்கோம்தும்பீ’ ‘அரிக்கும் பிரமற்கு மல்லாத தேவர்கட்குங், தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்து நமை, யருக்கும் பணிகொள்ளு மென்பதுகேட் உலகமெல்லாஞ், சிரிக்குங்

திறம்பாடித் தெள்ளேணக் கொட்டாமோ' என்பனவற்றூனு
மறிக. பதம் வைகுண்டமும் சத்தியவுலகமுமாம் (2)

பரவர மணிகள் விளங்கிய
பணவர வணியர னங்கமு
மருவிய தரள வடந்திகழ்
மதிநுதன் மலைமக ளங்கமு
மிரவியு மதியு மிருங்தென
வெதிரெதி ரிலகுதல் கண்டன
ராகர சிவசிவ வென்றுள
மயர்வுற வழுதன ரன்பினர்.

இ - ஸ. பரவு அரும் மணிகள் விளங்கிய பண அரவு
அணி அரன் அங்கமும் - விலை சொல்லுதற்குரிய இரத்தினம்
விளங்கும் படத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாக வணிந்த
சிவபெருமானது திருமேனியும், மருவிய தரள வடம் திகழ்
மதி நுதல் மலை மகள் அங்கமும் - வாமபாகத்திற் பொருந்திய
முத்துவடம் விளங்கும் மதிபோலும் நெற்றியுடைய
பார்ப்பதியம்மையினது திருமேனியும், இரவியும் மதியும்
இருந்து என எதிர் எதிர் இலகுதல் கண்டனர் - சூரியனுஞ்
சந்திரனு மொருங்கியைக் திருப்பதுபோல ஒன்றற்கொன்று
சமீபமாகத் தமக்கெதிரே விளங்குதலைத் தரிசித்து,
அன்பினர் அரகர சிவசிவ என்று உளம் அயர்வு உற
அழுதனர் - சிவபத்தர்கள் அரகர சிவசிவவென் ருச்சரித்து
மனோலயம் பொருந்த விம்மி அழுதார்கள்.

இருந்தது எனற்பாலது இருந்து என விகாரமாயிற்று.
சூரிய சந்திரர்களிருவரும் திருமேனிக ஸிரண்டற்கும் முறையே
செம்மை தண்மைகளும் அதிக அற்ப விளக்கமும் பற்றிவந்த
பண்புவமை. கண்டனர் முற்றெற்சம். உள மயர்வுற என்பதனை

உளம் மயர்வுற எனப் பிரிப்பினு மகையும். மயர்வு - பற்று, சிச் னிறையணி. இதனை வடநாலார் யதாசங்கியா லங்காரமெனவும், சிரமாலங்காரமெனவும் கூறுப. (3)

அடியொழி மரமென நொந்துபி
னவனியில் விழுவதோ ழிந்துங்கின்
ஞுடனுறை பெருமை வழங்குவ
துளாதுகொ லெனாங்கினை நெஞ்சொடு
மடலவிழ் கடிகம ஷழந்தரு
மலர்பல முறைமுறை சிந்திமுன்
னிடமிஃ தெனமகி ழிந்திர
னிமையவ ரெவரு மிறைஞ்சினர்.

இ - ள. இஃது இடம் என மகிழ் இந்திரன் இமையவர் எவரும்நாம் - பெறற்பாலனவற்றைச் சிவபெருமானிடத்துப் பெறுதற் கிதுவே நல்ல சமையமென்று மனமகிழு மிந்திரன் முதலிய தேவர்க ளைவரும், பின் - முன்னை நல்வினைக் கீடாகிய இன்ப மீண்டனுபவிக்கப்பட்டு முடிந்தபின்னர், நொந்து - இன்னும் நெடுங்கால மீண்டிருந் தின்பங்களை அது பவித்ததற்கேதுவாகிய நல்வினைகளை முன்னர் மிகவுஞ் செய் திருந்தேமில்லையே யென்று மனம் நொந்து, அடி ஒழி மரம் என அவனியில் விழுவது ஒழிந்து - இனி அடியற்ற மரம் போல இப்போகழுமியினின்றுங் கன்மழுமியின்கண் வீழ் வதைத் தவிர்ந்து, நின் உடன் உறை பெருமை வழங்குவது உளது கொல் என நினை நெஞ்சு ஒடு - தேவீரோ டிருக்கும் சாமீபமாகிய பதமுத்தியை எயக்குத் தந்தருளுவது மொகு காலத்துண்டு கொல்லோவென் றிங்கனம் பலதலையான் மேல் விளைவு கருதும் மனத்தோடும், மடல் அவிழ் கடி கமழ் ஜந்தரு மலர் பல சிந்திமுன் வணங்கினர் - இதழ் விரிகின்ற

நறுமணங்கமழும் பஞ்சதருக்களின் மலர்கள் பலவற்றனறப் பல முறைதூவிச் சங்கிதியில் வணங்கினார்கள் எ - று.

பெருமை ஆகுபெயர். வழங்குவது மென்னும் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெருக்கது. ஐந்தருமலருக்குக் கடிகமழுதல் சாதி யடை. இடம் ஈண்டுக்காலத்தின்மேற்று. இடமில்லென மகிழிச் திர ஸிமையவர் என்பதற்குச் சிவபெருமான் தம் மெய்யன்ப ரொருவருக்குத் திருவருள் செய்யத் தொடங்கு மிக்காலமே அச்சார்புபற்றி எம்போவிகளும் திருவருள் பெருங் காலமாகவின், இதுவே அதற்கு கல்ல சமையமென்று மனம் மகிழுகின்ற இந்திரன் முதலிய தேவர்களை விரித்துரைத்துக் கொள்க. மேல் இது பரங்குளை வழங்குவதென்றதற்கும் இதனையே கருத்தாகக் கூறு தலுமொன்று. கன்மழுமி பாரதகண்டம். அது, 'நாலிரு கண்டத் தோரும் விண்ணுளோரு நரகினரு மவவிடத்தி னண்ணிவைகி, மேலையிருவினையாற்றி யவற்றிற்கேற்ற வியன்பயன்கடுப்பரென விளம்பு மாற்றுற், சிலமிகு பாரதமாங் கண்டமொன்றே தீவினை நல் வினையாகுஞ் செயற்கைக்கெல்லா, மூலமொரு குறைபெறினே வந்து தேவர் முனிவர்களுங் தவம் பூசை முயல்வ ரங்கண்' என்பதனாலும் மறிக.

(4)

திண்டிறன் மிகுஞ்சுரிகை யுந்திகழ் பிரம்புங் கொண்டகுரு நின்றுகுரு நந்தியருள் கூரப் புண்டரிக மாதுபுவி மங்கையெழில் சிங்கா வண்டர்மட வார்களுல கண்ணிபுற மன்ன.

இ - ன். குரு நந்தி - சைவசித்தாந்த பிரதம சிவாசாரிய சுவாமிகளாகிய திருநந்திதேவர், திண்ண திறல் மிகும் சுரிகை யும் திகழ் பிரம்பும் கொண்டு அருகு னின்று அருள் கூ - திண்ணிய வலிமிக்க உடைவாளையும் பொற்றகடு மருவி விளங்கும் பிரம்பையும் திருக்கரங்களிற் கொண்டு ஒதுக்கித் திருமருங்கினின்று சங்கிதியை அடைந்தோர்க்குத் திருவருள் சுருக்கவும், புண்டரிக மாது புவி மங்கை எழில் சிங்கா.

அண்டர் மடவார்கள் - செந்தாயரை யாசனியாகிய இலக்கு மியும் பூமிதேவியும் அழகு குன்றுத் வளைத்தேவமகளிரும், உலகு அண்ணே புறம் மன்ன் - உலகமாதாவாகிய உழையம் கைக்கருகே சேவித்து நிற்கவும் எ - று.

பரமகிருபாஜவாகிய திருங்திதேவர் அனுக்கத் திருத் தொண்டரென்பது விளக்குவார் சுரிகையுங் திகழ்பிரம்புங்கொண் டருகுனின்று குரு எந்தி யருள் கூர என்றார். தின்மை - உறுதிப் பாடு. சிங்கல் - குறைதல். இது கலிவிருத்தம். (6)

துன்னுபல பூதகண நாதர்புடை சூழக்
கின்னரார்கள் கந்தருவர் கீதவிசை பாட
மின்னுமுடி மன்னுநதி வீசுதிரை நன்னீ
ரென்னவோளிர் சாமரை யெழுந்தழகு செய்ய,

இ - ள். துன்னு பல பூத கணாதர் புடை சூழ - நெருங்கிய பல பூதகணுதிபர்கள் பக்கத்தே சூழவும், கின்னரார்கள் கந்தருவர் கீத இசை பாட - கின்னரார்களும் கந்தருவர் களும் சாமவேத கீத இசைகளைப் பாடவும், மின்னு முடி மன்னு நதி வீசு நல்நீர் திரை என்ன - மின்போலும் சடா முடியிற் பொருந்திய கங்காநதி வீசும் நல்ல நீர்த்திரைகளைப் போல, ஒளிர் சாமரை எழுந்து அழகு செய்ய - விளக்கு கின்ற வெண்சாமரங்கள் இரட்டப்பட்டுச் சபையை அலங்கரிக்கவும் எ - று.

மின்னுகின்ற எனப் பெயரெச்ச முடிபாக வைத்துரைப்பிலு மனமயும்.

இந்தவள மல்குசபை யின்னல்கெட மன்னுங்
தந்தைமணி மன்றிலுறை தாண்டவ பதத்தோன்
செந்தமிழில் வந்தசிவ ஞானவழு துண்டா
மந்தமில் ஸருட்கடலை யாண்டருள வேண்டி.

இ - ன். இந்த வளம் மல்கு சபை - இங்ஙனம் நாம் குறிய வளங்கணிகைறந்த தேவ சபையின்கண்ணே, இன்னல் கெட மன்னுங் தந்தை - ஆன்மாக்களது பிறவித்துன்பம் நீங்கும் பொருட்டு உருவத்திருமேனி கொண்டு வீற்றிருங் தருளும் பரமபிதாவும், மணி மன்றில் உறை தாண்டவ பதத்தோன் - அழகிய கனகசபையின்கண்ணே தங்கும் அநவரத தாண்டவஞ்செய்தருளுபவருமாகிய சிவபெருமான், வந்த சிவ ஞான அமுது செந்தமிழின் உண்டாம் அந்தம் இல் அருள் கடலை - தம்மினின்றும் ஆரிய மொழிவடிவில் வெளிவந்த சிவஞானமாகிய அமுதம் அத்தியற்புத அதி மதுரச் சுத்தச் செந்தமிழ் மொழிவடிவில் உண்டாகப் பெறும் கரையற்ற கிருபாசமுத்திரயாகிய திருவாதலூரடிகளை, ஆண்டருளுவேண்டி - அடிமை கொண்டருளத் திரு வுளங்கொண்டு. எ - று.

கூர, மன்ன, சூழ, பாட, செய்ய, மன்னுங்தந்தை என மேலைச் செயலவனெச்சங்களை யெல்லாம்ஸண்டுத் தந்து முடிக்க. தம்மால் ஆரியமொழி வடிவில் வெளிவந்த சிவஞானம் என்றது வேதத் தின் ஞானகாண்டத்தை; அது கேட்போர்க்குக் கழிபெருஞ் சுவையோடு முத்தியாகிய உறுதிபயத்தவின், உண்போர்க்குக்கழிபெருஞ் சுவையோடு கடிதினிறவாமையாகிய உறுதிபயக்கும் அமுதாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. அச்சிவஞானமாகிய அமுதமே செந்தமிழ் வேதமாகிய திருவாசகம் திருக்கோவைகளாகத் திருவாத ஆரடிகளிடத்துத்தோன்றுதலானும் அமுது தோன்றுமிடம் பாற்கடலாதலானும் அத்திருவாதலூரடிகளை அமுது செந்தமிழி னுண்டாங்கடல் என்றும், அத்தேவாமுதத்தோடும் அது தோன்றும் பாற்கடலோடும் இவற்றிடை விசேந்தோன்றச் சிவஞானவழுது எனவும், அந்தமிலருட்கடல் எனவும் விசேஷித்துக் கூறினார்.

மைத்தகடன் மன்னவர்க டம்முருவில் வம்மெ றத்தகைய பத்தர்கண நாதரை யழைத்தே [ன்

சித்திதரு தேசிக சிறந்தவடி வங்கொண்
டுத்தம நெடுங்கயிலை யோங்கலது நீங்கி.

இ - ள். அத் தகைய பத்தர் கண நாதரை அழைத்து -
நாம் முற்கூறிய அத்தகுதி பொருந்திய அன்பர்களாகிய
கணாதர்களை விளித்து, மைத்த கடல் மண்ணவர்கள் தம்
உருவில் வம் என்று - நீங்கள் கரிய கடல் சூழ்ந்த மண்
னுலக வாசிகளாகிய மனிதரது வடிவமாக நம்முடன்
வாருங்களென்று பணித்து, சித்திதரு சிறந்த தேசிக வடிவங்
கொண்டு - தாழும் பக்குவான்மாக்கட்கு முத்திகொடுக்கு
மழகிய ஞானதேசிகத் திருமேனிகொண்டு, உத்தம நெடும்
கயிலை ஒங்கல் நீங்கி - தமது வாசஸ்தானங்கள் எவற்றினும்
மிக முக்கிய ஸ்தானமாகிய நெடிய கைலாசகிரியை விட்டு
நீங்கி. எ - று.

வேண்டி, கொண்டு, நீங்கி என எண்டுத் தந்து முடிக்க. (8)

கொன்னெறுழி தன்னுருவு
கொண்டொருவர் தேடும்
பொன்னடி யெனுஞ்சலச
மண்மிசை பொருந்தப்
பன்னுமறை வல்லவர்
பரிந்தழல் வளர்ப்பார்
மன்னுமொரு தெய்விக
வளம்பதியில் வந்தார்.

இ - ள். கொன் ஏறுழி தன் உருவு கொண்டு ஒருவர்
தேடும் பொன் அடியெனும் சலசம் மண்மிசை பொருந்த -
பெரிய பன்றியினது வடிவங்கொண்டு விஷ்ணு தேடி யறிதற்
கரிய பொன்போலுங் திருவடித்தாமரைகள் பூ மியிற்

பொருந்த நடந்தருளி, பன்னும் மறை வல்லவர் - ஒதப்படும் வேதங்களில் வல்லவரும், பரிந்து அழல் வளர்ப்பார் மன்னும் - உலகத்தவர் மீது அன்பு கூர்ந்து நித்தியாக்கினி வளர்ப்பவருமாகிய பிராமணர்கள் மிக்கிருக்கும், ஒரு தெய் வீக வளம் பதியில் வந்தார் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வளத்தையுடைய ஓர் திருப்பதியின்கண் வந்து சேர்ந்தருளி னர் எ - று.

அங்ஙனம் அரிய திருவடிகள் இங்ஙன மெளிவர நடந்தன என்பார் ஒருவர் தேடும் பொன்னடி யெனுஞ்சலச் மண்மிஶை பொருந்த என்றும், நித்தியாக்கினி உலக நன்மையின்பொருட்டு வளர்க்கப்படுதலின் பரிந்தழல் வளர்ப்பாரென்றுங் கூறினார். ஒருவரென்பது தொகைக்குறிப்புப் பெயர். (9)

வெம்பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்க ளெல்லா நம்புசிவ நாமமெனு நற்புணை பிடித்தா லெம்பர னருட்கரையி லேறுதுறை யாமா லம்புவி மொழிந்துள பெருந்துறை யதன்பேர்.

இ - ன். அதன் பேர் - அத்திருப்பதியின் பெயர், வெம்பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்கள் ளெல்லாம் - கொடிய பிறவி யாகிய சமுத்திரத்தின்கண் வீழ்ந்தமுந்துகின்ற நம்போலி களெல்லாம், நம்பு சிவ நாமம் எனும் நல்புணை பிடித்தால் - மெய்ஞ்ஞானிகள் நம்புகின்ற சிவமூல மந்திரமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சா க்ஷரமென்னும் நல்ல தெப்பத்தைத் தமக்கு ஆதாரமாகப் பற்றிக்கொண்டால், எம் பரன் அருள் கரையில் ஏறு துறை ஆம் ஆறு - எம்முடைய சிவபெருமானது திருவருளான் வரும் முத்திக்கரையில் அவர் ஏறுமிடமாயிருக்கு மவ்வேது வினால், அம்புவி மொழிந்துள பெருந்துறை - அழதிய பூமி யின்களுள்ள அறி னர் கூறிய திருப்பெருந்துறை என்பதாம் எ - று.

ஆற்றினால் என மூன்றுவது லிரிக்க. ஆமால் எனப் பாடாங்தரங்கொண்டு, ஆல் என்பதற்கு அக்காரணத்தால் எனப் பொருஞ்சரப்பாரும், ஆலை அசையென்றெழுதித்து, பெருந்துறை என்னும் எதுப்பெயரை வாளா பெயராக்கி யிடர்ப்படுவாருமாயினார். ஆல் காரணத்துக்குப் பெயரங்கையானும், காரணப்பொருளில் வந்த மூன்றும் வேற்றுமை யுருபெணின், அது பெயரோட்டல்லது விளையுடனும் தனித்தும் வாராமையானும், அது இலக்கண அட்பமில்லாதார் கூற்றேயாமென மறுக்க. புவி ஆகுபெயர். மொழிக் துள என்பதனை மொழிந்து உள எனப் பிரித்து, கூறி வழங்கப் படுகின்ற எனப் பொருஞ்சரப்பினு மமையும். தன்னுள் வீழ்ந்தாரையும் ஒரோவழிக் கொல்லுதல் செய்யும் எனச் சமுத்திரம் போலன்றிப் பிறவி வேலை எஞ்ஞான்றும் அனைவரையும் தப்பாது தன்னுள் வீழ்த்துக் கொல்லுங் கொடுமைபற்றி அதனை வெம் பிறவி வேலையென்றும், அதனைக் கடக்க மாட்டாத எனத் தெப்பங்கள் போலன்றித் தப்பாது கடக்குமாற்ற லொருங் குடைமை யிற் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை “நற் புணை” யென்றுங் கூறினார். பிடித்தாலென்பது பிடிப்பத ஞருமை விளக்கின்றது. பிடித்தல் மனத்தை யொருக்கிச் செபித்தல். புணையாக உருவகு செய்துகொண்டமைக் கேற்பப் ‘பிடித்தா’ லென்றார். பவசாகரத்தின்வாய் வீழ்ந்தமுந்துகின்ற நம்போவிகளௌல்லாம் தன் மாட்டிருந்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி செபித்து வழி படின், அது தெப்பமாக, முத்திக் கரையிலேறுங் துறையாகிய தில்விய சிவகோஷத்திரமாகவின், இவ்வேதுபற்றித் திருப்பெருந்துறையெனக் காரணக் குறியாயிற் ரென்பதாம். (10)

எனமில் பெருந்துறை யெனும்பதியின் ஞாங்கர் கானமிகு புன்னைவளர் கந்தமுள சந்தம் வானமுயர் சண்பக மரந்திகழ் நரந்தந் தேனின முரன்றெழு செருந்திகள் பொருந்தி.

இ - ண. கனம் இல் பெருந்துறை எனும் பதியின் ஞாங்கர் - குற்றமற்ற அத்திருப்பெருந்துறை யென்னும்

ஸ்தலத்தின் கண்ணே, கானம் மிகுபுன்னை - வாசனை மிகுந்த புன்னை மரங்களும், வளர் கந்தம் உள சந்தம் - வளரானின்ற மணத்தையுடைய சந்தன மரங்களும், வானம் உயர் சண்பக மரம் - ஆகாயத்தின்களுயர்ந்த சண்பக மரங்களும், திகழ் நரந்தம் - சேய்மைக்கண் விளங்கும் நாரத்தைகளும், தேன் இனம் முரன்று எழு செருந்திகள் பொருந்தி - வண்டுக் கூட்டங்கள் ஒலித் தெழுகின்ற செருந்தி மரங்களும் பொருந்தி. எ - று.

ஞாங்கர் என்பது எண்டு ஏழனுரூபு; “அன்ன பிறவும்” என்பதனுற்கொள்க. செருந்தி செங்கோடு. (11)

கோடுகவி னும்பெரிய கோங்குமிக வோங்கும்
பாடல நெடும்பலவு பைங்கமுகு தெங்கு
நீடனி யிரைத்தெழு நிரைக்குரவு சூத
மேடவிழ் செழுங்கவி ரிலஞ்சிகண் மலிந்து.

இ - ள். கோடுகவினும் பெரிய கோங்கு - கொம்பர்கள் - விளங்கும் பெரிய கோங்கமரங்களும், மிக ஒங்கும் பாடலம் - மிகவுயர்ந்த பாதிரி மரங்களும், நெடும் பலவு - நெடிய பலா மரங்களும், பைங் கமுகு - பசிய கமுகுகளும், தெங்கு - தென்னைகளும், அளி இரைத்து எழு நிரை நீடு குரவு - வண்டுக ளொலித்தெழும் வரிசையாகிய நெடிய குராமரங்களும், ஏடு அவிழ் செழும் கவிர் - இதழ் விரிகின்ற செழுமையாகிய முருக்குக்களும், இலஞ்சிகள் மலிந்து-மகிழ் மரங்களும் திறைந்து. எ - று. (12)

மாக்கவின் மிகுங்கலப மஞ்ஞைசிறை யன்னங் கூக்குரல் செயுங்காரிய கோகில நெருங்க மீக்குலவு மந்தியின முந்துதொறு மேன்மே லார்க்குஞிமி றெங்கனை மடர்ந்திசை தொடங்க.

இ - ள். மா கவின் மிகும் கலப மஞ்ஞஞு - நீலங்றம் பொருந்திய அழகு மிக்க தோகையினையுடைய மயில்களும், சிறை அண்ணம் - சிறகுகளையுடைய அண்ணங்களும், கூக் குரல் செயும் கரிய கோகிலம் நெருங்க - காமிகளைக் கூவிக் கலகஞ் செய்யுங் கரிய குயில்களும் நெருங்கவும், மீக்குலவும் மந்தி இனம் உந்து தொறும் - மரங்களின்மீது சஞ்சரிக் குங் குரங்குக் கூட்டங்கள் பாயுந்தொறும் எழுந்து, மேல் மேல் ஆர்க்கு நீழிறு எங்கனும் அடர்ந்து இசை தொடங்க - மேலும் மேலும் சந்திக்கும் வண்டுகள் எவ்விடத்தும் பரந்து இராகங் களைப் பாடும்படி தொடங்கவும். எ - று.

கலாபம் கலபமெனக் குறுகிற்று. அடர்தல் - திரிதல். (13)

வீழ்ந்தநற வத்துளி விழிப்புனல தாகச்
சூழ்ந்துமூரல் வண்டினிசை தோத்திரம தாகத்
தாழ்ந்துமல ரேந்தியிறை தன்றிருமு னின்றே
வாழ்ந்துருகு மன்பெரன மன்னுமொரு பூங்கா.

இ - ள். வீழ்ந்த நறவத் துளி விழிப்புனல் ஆக - பூங்கொத்துக்களினின்றும் வீழ்ந்த தேன் துள்ளிகள் கண்ணீராகவும், சூழ்ந்து மூரல் வண்டின் இசை தோத்திரம் - ஆக - அவைகளைச் சூழ்ந்து சத்திக்கும் வண்டுகளினது கீதம் தோத்திரமாகவும், மலர் ஏந்தித் தாழ்ந்து - மலர் களைத் தாங்கிப் பணிந்து இறை திருமுன் னின்று - சிவ சங்நிதியினின்று, வாழ்ந்து உருகும் அன்பார் என - பேரானந்தப் பெருவாழ்வடைந்து மனம் நெக்கு நெக்கு குருகுஞ் சிவபத்தர்களைப்போல, ஒரு பூங்கா மன்னும் - ஒரு பூஞ்சோலை தங்கும். எ - று.

தாழ்தல் அன்பர்மேற் செல்லுங்கால் வணங்குதலும், பூங்காவின் மேற்செல்லுங்கால் மலரைத் தாங்குதலினாலே பாரமெய்திக் கீழே பணிதலுமாக வரைக்க. ஒரு பூங்காவானது பொருந்தி, மலிந்து, நெருங்கவும், தொடங்கவும், ஆகவும், ஆகவும், தாழ்ந்து, எந்தி அன்பரெனப் பெருந்துறையெனும்பதியின் ஞாங்கர் மன் னும் எனக் கொண்டுகூட்டி முடிக்க. இதனுட்டாழ்ந்து மலரேந்தி என்புழிச் சொற்கணின்றங்கு நிற்பப் பொருள் இருதிறப் படுதலின், இது ‘செம்மொழிச் சிலேடை’ என்னும் அலங்கார மூம், அன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா என்பது ‘விரியுவமாலங்கார’ மூமாம். சிலேடையோடு கூடி உவமாலங்காரம் வருதலே “அற்புதன்சிலேடையதிசயம் விரோத, மொப்புமைக் கூட்டந் தற்குறிப் பேற்றம், விலக்கே யேதுவென வேண்டவும் படுமே” என்பதனு நறிக.

(14)

வாய்த்தவள மிவ்வகை வயங்குமத னைப்ப
 ணேத்தரு தவச்சினை ளௌங்கணு நெருங்க
 மீத்திக ழறக்குழை தழைத்துமினிர் மெய்ம்மை
 பூத்தறிஞர் போன்றெழில் பொருந்துமோர் குருங்
 [தும்.

இ - ள. வாய்த்த வளம் இவ் வகை வயங்கும் அதன் நாப்பண் - சிறந்த வளங்கள் இங்ஙனம் விளங்கும் அதன் மத்தியிலே, ஏத்து அருதவச் சினைகள் எங்கணும் நெருங்க - சொல்லுதற்கரிய தவமாகிய கிளைகள் எவ்விடத்தும் நெருங்க, மீத்திகழ் அறக்குழை தழைத்து - மேலாக விளங்கும் தரும மாகிய இலைகள் பொதுளி, மினிர் மெய்ம்மை பூத்து - இரு வகைக் குற்றமுமற்று வி ள ங் கு ம் மெய்ஞ்ஞானமாகிய பூக்களைப் பூத்து, அறிஞர் போன்று - அறிஞர்களை யொத்து, ஒரு குருந்தம் எழில் பொருந்தும் - ஓர் குருந்தமரம் அழகுடனிற்கும். எ - று.

எத்து முதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஏ-உயர்ச்சி என்பாரு மூளர். சாப்பண் பொருந்துமென வியையும். மெய்ம்மை ஆகு பெயர். எழிலோடென மூன்றாவது விரிக்க. ஜம்பொறிகட்கும் மனத்துக்கு மினிய வளமென்பார் வாய்த்தவளமென்றும், எவ ரானுங் தன்பெருமை கூறுதற்கரிய தவமென்பார் எத்தருதவ மென்றும், அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் புருஷார்த்தம் நான்குனுள்ளும் இறுதிக்கண்ணதாகிய வீட்டுக் கேதுவாய், எனைப் பொருளின்பங்களிரண்டினும் மிக மேலாய், முதற்கண் வைக்கப் பட்டு விளங்கும் அதமென்பார் மீத்திகழறமென்றும், அவ்வறங்கள் பலவற்றுள்ளும் தனக்கொப்புயர்வின்றிச் சங்தேக விபரீதமாகிய இரு குற்றமு மற்று விளங்கும் மெய்ம்மையென்பார் மினிர் மெய்ம்மை என்றும் கூறினார். அக்குருந்து பரமாசாரியர் தன் கீழ் வீற்றிருக்கப்பெறுதலாகிய அரும் பெரும் பேற்றை யடைமையான், அதற்கு அத்தவம் முதலியவற்றைச் சினை முதலியவாக வருவகஞ்செய்து, அவைகளையடைய அறிஞரைப்போன் றழகுடனிற்குமென்றிங்வனம் விசேஷித்தார் என்க. குருந்தின்மேற் செல்லுங்கால் எத்து அருதவச்சினைகள் என்பதற்கு உன்னதமான அரிய மிக்க சாகைகள் என்றும், அறக்குழை என்பதற்கு அதிபதி திரமென்றும், மெய்ம்மை பூத்தென்பதற்குப் பொய்ப்பூவன்றிக் காய்க்கும் பூவைப் பூத்து எனவு முரைக்க. இதுவும் மேலையலங்காரம்:

(15)

ஆர்வமுடன் வந்தின மகப்பட வழைக்கும்
பார்வையென மாந்தர்படி வங்கொடு நடந்தார்
ஏர்வரு குருந்தமொ டிலங்குமுயர் காவிற்
சேர்குவ மெனத்திரு வளத்தருள் சிறந்து.

இ - ள. ஆர்வமுடன் வந்து இனம் அகப்பட அழைக்கும் பார்வை என - பிறர் குறிப்புடன் வந்து தன்னினம். அவர்கை அகப்படும்படி அதன் குரலான் அழைக்கும் பார்வை மிருகத்தைப்போல, மாந்தர் படிவம் கொடு நடந்தார்-மேற்கூறிய பிரகாரம் திருவாதலூரடிகளை அடிமைக்

கொள்ளும் பொருட்டு அவர்போலும் மானுடவடிவங்கொண் டெழுந்தருளிவந்த சிவபெருமானுனவர், ஏர் வரு குருந்தம் ஒடு இலங்கும் உயர் கானில் சேர்குவம் எனத் திரு உளத்து அருள் சிறந்து - அழகு பொருந்திய அக்குருந்தமரத்தோடு சேர்ந்து விளங்கும் உயர்வாகிய அப்பூஞ்சோலையின்கண்ணே நாமடைவோமென்று திருவுள்ளத்தின்கட் கிருபைகூர்ந்து.

எ - று.

அழைத்தல் - விளித்தல். தன்சாதிவிலங்கு. பார்வை தீபகம். அது “ஓங்கும்விஞ் ஞானிகட்கோர் மலநீக்க வொளியுருவந், தாங்கும் பிரளையர்க்கீர் மலநீக்கச் சதுரப்புயங் கொண், டாங்கதினீக்குஞ் சகலர்க்கு மும்மல். மாய்ந்தறுக்கப், ஶாங்குறு தீபகம்போ ஹருக்கொண்டு பரன்வருமே” என்பதனு ஆம் “போக்குமீட்சியுட் புறம்பிலாற் பூரண வடிவ, மாக்கினு னினரு தீபகம்போல் வரு மண்ணல்” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு மறிக. இது தொழில்பற்றி வந்த உவமாலங்கார மென்க.

(16)

வந்துதிகழ் தொண்டர்புடை சூழமகிழ் வெய்திக் கொந்தலர் மலர்ப்பொலி குருந்தடி பொருந்தி யந்தமுத வில்லவ ரருட்டமி முரைப்பார் பந்தமறு மெல்லையது பார்த்தினி திருந்தார்.

இ - ள். முதல் அந்தம் இல்லவர் - ஆதிமத்தியாந்தரகி தராகிய பரமாசாரியர், திகழ் தொண்டர் மகிழ்வு எய்திப் புடை சூழ வந்து - திருத்தொண்டர்கள் மனமகிழ்ச்சிக் கொண்டு தம் பக்கத்தே சூழ இங்னனம் வந்து, கொந்து அலர் மலர்ப்பொலி குருந்து அடி பொருந்தி - கொத்துக் களின் மலர்ந்த பூக்களினுற் பொலியும் அக்குருந்தமரத்தி னடியை அடைந்து, அருள் தமிழ் உரைப்பார் பந்தம் அறும் எல்லை இனிது பார்த்து இருந்தார் - அருட்பா

வாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும் திருவாதலூரடி களது பாசக்கட்டறுங் காலவரையறையை முற்பிற்பாடற எதிர்நோக்கி இருந்தருளினார். எ - று.

“ஓருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே” என்னு முபலக்கணத்தான் அந்தமுதலில்லவர் என்பதற்கு ஆதிமத்தியாந்த ரகிதரெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. கைலாசகிரியினின்றும் எண்வெட்டமுந்தருளினமை தோன்றத் தன்மையிடத்திற்குச் சிறந்த வந்தென்னு மெச்சத்தாற் கூறினுரென்க. கொத்து பூங்கொத்து.

பொங்குபுனல் யாறுபல போய்விழு கடற்போ
லெங்குமுள நல்லுயிர்க ளெய்துமொளி யாகுந்
திங்களணி வேணிய ரிருப்பவடி சேருந்
துங்கமறை யாளர்பலர் துன்றுநெறி சென்றூர்.

இ - ள் பொங்கு புனல் யாறு பல போய் விழு கடல் போல் - மிக்க நீரையுடைய ஆறுகள் பல போய் வீழ்கின்ற ஒரு சமுத்திரத்தைப்போல, எங்கும் உள் நல் உயிர்கள் எய்தும் ஒளி ஆகும் திங்கள் அணி வேணியர் இருப்ப - உலகங்குமுள்ள பக்குவான்மாக்க ளைந்ததும் சென்று மீளாது கலக்கும் நின்மலவொளிவடிவாகிய பாலசந்திரனை பணிந்த சடையையுடைய பரமாசாரியர் இங்ஙனம் வீற்றிருப்ப, அடி சேரும் துங்க மறையாளர் - அவருடைய திருவடிகளை இனி அடையப்பெறும் பிராமணேத்தமராகிய திருவாதலூரடிகள், பலர் துன்றும் நெறி சென்றூர் - பலரும் போக்கு வரவு செய்யும் அந்நெறிக்கட்போயினார். எ - று.

ஆற்றுநீர் தன்கட்ச சென்று பின்னர் மீளாப்பெருத கடல்; ஆன்மா தன்கட்ச சென்று பின்னர்க் கருவிக்கொத்தின் மீளப் பெருத விவத்திற்குத் தொழிற்சார்புபற்றி வந்த பொருளுவமையென்க. அது “முன்னிறை நீர் சிறைமுறிய முடுகி யோசி முந்நீர்சேர்க் கந்நீராய்ப் பின்னீங்கா முறை போல்” என்பதனாலு

மறிக. இதனுட் பொங்குபுனல் யாறென உவமையைப் புகழ்ந்து சிறப்பித்தமையின், இது 'புகழ்பொரு ஞவமாலங்கார' மென்க. ()

செம்மனத்து வாதலூர்ச்
செல்வர்தமைப் புல்லாத
பொய்ம்மயக்கங் தரும்பாசம்
போலமலர்ந் தனழுவை
யெம்மயக்கு மொழிப்பவருக்
கினிப்பிறவி யில்லையெனக்
கைம்மறிக்கு மவர்போல
மலர்ந்தனவங் குளகாந்தள்.

இ - ள். செம் மனத்து வாதலூர்ச் செல்வர் தமைப் புல்லாத பொய்ம் மயக்கம் தரும் பாசம்போல - சித்தசுத்தி யையுடைய அருட்செல்வராகிய திருவாதலூரடிகளை இனிப் பந்தியாத பொய்யாகிய மயக்கத்தை வினோவிக்கும் பாசங்களைப் போல, அங்கு உள் பூவை மலர்ந்தன - அந்நெறியின்கணுள்ள காயாக்கள் கரிய பூக்களை மலர்ந்தன, எம் மயக்கும் ஒழிப் பவருக்கு இனிப் பிறவி இல்லை எனக் கைம்மறிக்கு மவர் போல - பெண் பொன் மண்ணென்னும் எவ்வகை மயக்கங் களையும் ஒருசேர நீக்கியருளு மவ்வடிகளுக்கு இனிச் சனன மில்லையென்று கையமைத்துத் தடுத்துக் காட்டுபவரைப் போல, காந்தள் மலர்ந்தன - அங்குள்ள காந்தட்செடிகள் மலர்ந் தசைந்தன.

செம்மனம் செம்மையாகிய மனம். வாதலூர்ச்செல்வர் வாத மூரி லவதரித்த செல்வர். அவரைப் புல்லிய பாசம் இதுபொழுது மலராமையின் உவமையாகா என்பார், செல்வர்தமைப் புல்லாத பொய்ம்மயக்கங் தரும் பாசம்போல என்றும், உண்மைதெளிந்த வழிக் கயிற்றிலரவுபோலக் கெடுதலின் நிலையற்ற மயக்கமென்பார்

பொய்ம்மயக்கமென்றும், மூவேட்டை யல்லது மயக்க வினாவிற்கு வித்து வேறொன்றின்மையின் எல்லாம் இவையே என்பார் எம் மயக்கும் என்றும் கூறினார். ஏட்டை-விருப்பம்; பின்கென்பாரு மூளர்; இப்பொருட்கு மூவேட்டை-அருத்தவேட்டை, புத்திரவேட்டை, உலகவேட்டை என்பனவாம். புல்லாத மயக்கமென முடித்த லுமொன்று. காந்தள் கைக்குவமையாகவின் இங்ஙனங்கூறினார். இது தரவு கொச்சகம். இதனுட் பொய்ம்மயக்கங்களும் பாசம்போல என உவமையைப் பழித்துவமித்தவின், இது ‘நிச்தையுவமாலங்கார’மாம். இன்னும், எம்மயக்கு மொழிப்பவருக்கிணிப்பிறவியில்லையெனக், கைம்மறிக்கு மவர்போல மலர்ந்தனவங்களுக்காந்தள் என்பது தற்குறிப்பேற்றத்தை அடியாகவும், நுட்பமென்னு மலங்காரத்தை அங்கமாகவுங் கொண்ட விரியுவமாலங்காரமென்க. “தெரிபுவேறு கிளவாது குறிப்பினுங் தொழிலினு, மரிதுணர் வினாத்திற நுட்பமாகும்” என்பதனுண் நுட்பமென்னு மலங்கார வியல்பு தெள்ளிதிற் பெறப்படும்.

(19)

•

விற்காட்டுங் கரத்துமத
னம்பாகி வெம்பிறவி
யிற்காட்டி யாவரையு
மாகுலஞ்செ யெம்பாவ
நிற்காட்டி லொழிப்பவர்யார்
நீயருள்க வெமக்கென்று
பற்காட்டி நிற்பவர்போன்
மலர்ந்தனமென் பனிமுல்லை.

இ - ள். மதன் கரத்து வில் காட்டும் அன்பு ஆகி-நாம், மன்மதனது கையின்கணுள்ள வில்லானது தன்கட்கொண்டு காட்டும் புஷ்பாணங்களாகி, யாவரையும் வெம் பிறவி இற்கு ஆட்டி-ஆடவர் மகளிர் அளைவரையும் கொடிய பிறவி யைத் தரும் இல்லறத்தின்கட்ட கூத்தாட்டி, ஆகுலம் செய் எம் பாவம்-வியாகுலஞ்செய்யு மெமது பாவத்தை, நின்

காட்டில் ஒழிப்பவர் யார்-தேவரீரினும் பார்க்க நீக்கவல்ல பரமாசாரியர் வேறு யாவருளர் (ஒருவருமிலர் ஆகலான்) நீ எமக்கு அருள்க என்று பல் காட்டி நிற்பவர் போல்-நீரேயெமக் கருள்செய்கவென்று பல்லீக் காட்டிக் கெஞ்சி நிற்பவரைப்போல, மெல் பனி மூல்லை மலர்ந்தன - மென்மை யாகிய பசிய மூல்லைக்கொடிகள் மலர்ந்தன. எ - று.

முதலடியை இங்ஙனங் கொண்டுகூட்டாது யாற்றுகிர்ப் பொருள் கோளாக வைத்துரைப்பினும் மழையும். இற்கென்னும் நான்கனுருபு ஏழனுருபாகத் திரிக்கப்பட்டது. இல் இல்லறம். நின்னீரு ஈண்டியல்பாகாது திரிதல் “உறவே” என்னும் இலைசாற் கொள்க. காட்டில் என்பது முன்னர் ஐகாரம் பெற்று, ஐந்தனுரு பின் எல்லைப்பொருட்கண் வருவதோர் சொல்லுருபு; கிளந்தவல்ல வேறுபிற தோன்றினும்” என்பதனாற் கொள்க. நீயேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் ரெட்க்கது. மூல்லையரும்பே பற்குவமையாயினும், பல்லை யிழித்துக் காட்டி நெடிது நிற்றற் காயின் மலரு முவமையாமென்பார் நிற்பனபோன் மலர்ந்தன என்றார். மூல்லைக்கொடிகட்கு வர்க்கசுபாவமான அலர்தலின்மேற் கவி தாங் கருதிய பற்காட்டி நிற்றலை ஆரோபித்தவின், இது ‘அல்பொருட் டற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்கார’ மென்க. இதனை வடநூலார் உத்பிரேக்ஷாலங்கார மென்பர்.

(20)

பொற்புடைய தமிழ்பாடும்
புண்ணியரெப் பொருளினுமாஞ்
சிற்பரனுண் மையில் விழிக்குஞ்
திருநயனஞ் சேர்தலினு
னிற்பதுவாம் பிறவியிது
வென்றிரங்கி நீண்மரங்கள்
கற்பனையை யுணர்ந்துமலர்க்
கண்ணீர்கள் பொழிந்தனவால்.

இ - ள். நீள் மரங்கள் - அங்கெறியின்கண் சிற்கும் நெடிய மரங்கள், பொற்பு உடைய தழிழ் பாடும் புண்ணியர் - அழகையுடைய தழிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடி யருளும் புண்ணிய புருஷராகிய திருவாதலூரடிகளது, எப் பொருளினும் ஆம் சித் பரன் உண்மையில் விதிக்கும் திரு நயனம் சேர்தலினால் - சகல பிரபஞ்சப்பொருளினும் வியா பித்து சிற்கும் சூக்குமசித்தாகிய சிவபெருமானது சத்திய நிர்வாணம்போலும் மலர்ந்த திருக்கண்ணேக்கம் பெற்ற விசேடத்தினால், இது பிறவி நிற்பது ஆம் என்று (உணர்ந்து) - எம்முடைய இப்பிறவி நிலையியற் பொருளாகிய தாவரப் பிறவியென் றறிந்தும், கற்பனையை உணர்ந்து இரங்கி - அது முத்திக் கருக மற்றதென்னும் ஆகம விதியை அறிந்தும் இரக்கங்கொண்டு, மலர்க் கண்கள் நீர் பொழிந்தன - மலர்களாகிய கண்களினின்றுங் தேனுகிய நீரைப் பொழிந்தனபோலும். எ - று.

பொற்பு சுருங்கச்சொல்லன் முதலிய அழகு. இல்லென்னும் ஐந்தனுருபு உவமப்பொருட்கண் வந்தது. போலுமென்னும் செய்யுமென்முற் றெஞ்சினின்றது. புண்ணியரது நயனமென வியையும். உண்மை ஆகுபெயர். சத்தியநிர்வாணம் சிவதீக்கை களூட் சிறந்ததொன்று. அது தன்னைப் பெற்ற பக்குவர்க்கு உடனே முத்திபயன் கொடுத்தல்போலச் திருக் கண்ணேக்கமும் தன்னைப் பெற்ற அம்மரங்கட்டு உடனே அறிவுப்பயன் கொடுத்த தென்பது பெறப்படுதலின், இது பயனுவமையென்க. உணர்ந்தென்பது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. திருவாதலூரடிகள் செல்லும் அங்கெறிக்கணிற்கும் மரங்கள் பூங்தேனைப் பொழிதல் அவ்வடிகளது திருக்கண்ணேக்கம் பெற்ற விசேடத்தாலே தாம் அவ்வடிகளைப்போலன்றி முத்திக் கருகமற்ற நிலைமையை யறிந்திரங்குவனபோலு மென்பதாம். உமாபதி சிவாசாரிய சவாமி களாலே தாவரப்பொருளாகிய முள்ளிச்செடி முத்தி பெற்ற தென்னையென்னும் ஆகேபேத்தை ஒழித்தற்குக் கற்பனையை

உனர்ந்தன விசேஷிக்கப்பட்டது. இது சிலேடையோடு கூடி வந்த தற்குறிப் பேற்றமென்னும் மலங்காரமென்க.

இதற்கிண்ணுமோ ரூரை வருமாறு :—நீள் மரங்கள் - அங்கெறி யின்கணிற்கும் நெடிய மரங்கள், பொற்பு உடைய தமிழ் பாடும் புண்ணியர் - அழகையுடைய தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும் புண்ணிய புருஷராகிய திருவாதவூரடிகள், எப் பொருளினும் ஆம் சித் பரன் உண்மையில் விழிக்கும் திருநயனம் சேர்தவினால் - சகல பிரபஞ்சப்பொருளினும் திலதைலம்போல வியாபித்து ஸ்ர்கும் சூக்குமசித்தாகிய சிவபெருமான் உண்மையாக நோக்கியருளும் திருநயனத்தைக்கூடிய சாக்ஷாதி தீக்கூடியை இனிப் பெறுதவினால், இது பிறவி ஸ்ர்பது ஆம் என்று - இவர்க்காதியாக வருமிப்பிறவி இனி இவ்வளவி ஞேழிவதாமென்று கருதி, கற்பனையை உனர்ந்து - தாவரப்பொருளாகிய தமக்கு இங்ஙனம் முத்தி சித்தியாதன்னும் விதியை அறிந்து, மலர்க்கண்கள் நீர் பொழிந்தன - மலர்களாகிய கண்களினின்றும் தேஞ்சையை நீரைப் பொழிந்தனபோலும் என்பதாம். (21)

புண்ணியர் சேர்தவினால் எனவியையும். நயனம் ஆகுபெயர். அவ்வடிகளை அாதியே பந்தித்த பாசத்தை நீக்கும் தீங்காநோக்கமாகவின் உண்மையில் என விசேஷிக்கப்பட்டது. இரங்கல் மரமிரங்கல். அம்மரங்கள் அவ்வடிகள் பெறும் பேற்றைத் தாம் பெறுமைக்குத் தம்மை கொந்திரங்குவனபோலும் என்பதாம். (21)

முன்னைவினைப் பெருங்காடு
மூடுறவைம் புலவேடர்
துண்ணியலைத் திடர்செய்யுங்
துண்பவழி செல்லாம
லுன்னருநற் சிவஞான
வுபதேசங் தமிழ்செய்வா
ரின்னவகைத் துளாகான
மெய்தியவங் நெறிநீங்கி.

இ - ள். உன் அரும் நல் சிவஞான உபதேசம் தமிழ் செய்வார் - இத்தன்மைத்தென்று நம்மனோ னினைத்தற்கு மனிய சிவஞானேபதேசத்தைத் தமிழிலே திருவாசகமாக மொழிபெயர்த்துச் செய்பவராகிய திருவாதலூரடிகள், முன்னை னினைப் பெருங் காடு மூடிற - பழைய இருங்னையாகிய பெரிய காடு மூட, ஜம்புல வேடர் துண்ணி அலைத்து இடர் செய்யும் துன்பவழி செல்லாமல் - ஜம்புலன்களாகிய வேட்டுவர் அதனுண் மறைந்து நின்று ஆறலைத்துப் பலதிறத்தனவாகிய இடும்பைகளைச் செய்யும் சிறவிநெறிக்கட் பிரவேசியாமல், இன்ன வகைத்து உள கானம் எய்திய அந்நெறி நீங்கி - இத்தன்மைகளையுடைய வனத்தின்கட் சென்ற அந்நெறியைவிட்டு நீங்கி. எ - று

மூடிற ஒருசொன்னீர்மைத்து; கன்குமூட என்றதாம். அறிவுப்பெருஞ் செல்வத்தை முழுவதுங் கொள்ளுதலின் ஜம்புலன்களை வேட்டுவராகவும், அதற்கிண்றியமையாத மறை விடமாங் துணைசெய்து நிற்றவின் இருவினைகளைக் காடாகவும் உருவகஞ்செய்தார். அங்ஙனம் துணைசெய்து நிற்றல் அநாதியாக வன்மையின் வினைக்காடு பெருங்காடென விசேஷிக்கப்பட்டது. புலனும் துன்பமும் ஆகுபெயர்.

(22)

விரிந்தகட லுக்கிடை விமுந்திட ருழந்தே
திரிந்தவர் நயந்துகரை சென்றனனுகு மாபோல்
வருந்தவழில் வித்தவினை யொத்தருள் வசத்தா
லருந்தவர் பெருந்துறை மருங்கினி லைனந்தார்.

இ - ள். விரிந்த கடலுக்கு இடை விமுந்து இடர் உழந்து திரிந்தவர் - பரந்த சமுத்திர மத்தியின்கண் வீழந்து துன்பத்தை யநுபவித்துத் திரையான் மொத்துண்டு அச் சமுத்திரமெங்கும் அலைந்து திரிந்தவர்கள், கரை நயந்து

அனையுமா போல் - பின்னர்க் கரையை யடையுங்கான் மிக விரும்பியடையுமாறுபோல, அரும் தவர் - அரிய தவத்தை யடைய திருவாதலூரடிகள், வருந்த உழல் வித்த வினை அருள் வசத்தால் ஒத்து - இதுகாறும் சண்மரணங்களில் வருந்தும் படி முன்றுகினு முழுஸ்செய்த தமதிருவினைகளும் இது பொழுது திருவருள்வாயிலாகத் தம்மு ளொத்துவரப் பெறுதலான், பெருந்துறை மருங்கினில் (நயந்து) அணைந்தார்- திருப்பெருந்துறையின் சமீபத்தில் அதனை மிக விரும்பி அடைந்தார். எ - று.

ஒத்தலான் என்பது ஒத்தெனத் திரிச்து நின்றது; “எழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து” என்பழிப்போல. இருவினையொப்பு முன்னர்க் கூறுதும். இது கலிவிருத்தம். இது மறுபொரு ஞவமையணி.

(23)

இந்தவுல கஞ்சிவ னிருக்குமூல காகச் சிந்தையருள் கொண்டுதிரு வாசக முரைப்பார் பந்தமற வந்தமில் பரங்குறுக வென்றே [வாம். வந்துள பெருந்துறையின் வண்மையுரை செய்

இ - ள். சிந்தை அருள் கொண்டு திருவாசகம் உரைப்பார் - உலகங் கடைத்தேறும் பொருட்டுத் திரு வுள்ளத்திற் கிருபைகூர்ந்து திருவாசகம் பாடியருளுங் திருவாதலூரடிகள், பந்தம் அற அந்தம் இல் பரம் குறுக என்று - பாசக்கட்டறுக மீளாத பரமுத்தி பெறுக எனத் திருவளத்தடைத்து, இந்த உலகம் சிவன் இருக்கும் உகு ஆக வந்துள - இப்பூலோகஞ் சிவலோகமாகச் சிவபெருமான் நேரே எழுந்தருளிவந்து வீற்றிருக்கப்பெற்ற, பெருந் துறையின் வண்மை உரை செய்வாம்-திருப்பெருந்துறையின் வளத்தைச் சிறிது சொல்வாம். எ - று.

அற, குறுக என்பன அகரலீற்று வியங்கோள். திருவாத ஆரடிகள் பந்தமறுக, பரமுத்தி பெறுக என முடிக்க; செயலை னெச்சங்களாக வைத்துரைப்பினு மமையும். சிவனென மேல் வந்தமையின் வருதல் வினைக்கு வினைமுதல் கூறுதொழிந்தார். சிந்தையருள்கொண்டு வந்துள் பெருந்துறை எனச் சிவன்மே லேற்றி முடித்தலுமாம். திருப்பெருந்துறை சிவபெருமான் சிவலோகத்தில் வீற்றிருத்தல்போல உருவத்திருமேனிகொண்டு நேரே எழுந்தருளிவந்து தன்மாட்டு வீற்றிருக்கப்பெறுதலின், அதனைத்தனக்கங்கமாகவடைய பூலோகத்தைச் சிவலோக மென்னும் பொருள்பட இந்தவுலகஞ் சிவனிருக்கு மூலகாக வந்துள் பெருந்துறை என்றும், பாச நீக்கமாத்திரையே முத்தி யென்பார் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டுப் பந்தமறவென்றவள வினமையாது அந்தமில் பரங்குறுகவென்றும் கூறினார். இவ்வுலகஞ் சிவனிருக்குமூலகாக வந்தருளினமையை “அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப்பார் சடையப்ப னைந்த வார்கழலே, யொப்பாக வொப்புவித்த வள்ளத்தா ருள்ளிருக்கு, மப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்கா ணம்மானுய்” என்னுங் திருவாக்கானு மறிக.

(24)

மாத்தியர் குலத்தலைவர் வன்பிறவி யெவ்வங் தீர்த்துலக வையரருள் செய்யுமிட மென்றே தோத்திர முரைத்துமிசை வந்துசுரர் சிந்தும் பூத்திர ஞதிர்ந்தவகை போன்றதலர் பொங்கர்.

இ - ள். அலர் பொங்கர் - நாம் மேலே சுட்டிய அப் பூஞ்சோலையானது, மாத்தியர் குலத் தலைவர் வல் பிறவி எவ்வம் தீர்த்து - ஆமாத்திய குலமுதல்வராகிய திருவாத ஆரடிகளது வலிய சனன்தோஷத்தை யொழித்து, உலக ஜயர் அருள் செய்யும் இடம் என்று - விச்சுவாதிகராகிய சிவபெருமான் திருவருள்செய்யுமிட மிங்கென்று கருதி, சரர் மிசை வந்து தோத்திரம் உரைத்துச் சிந்தும் பூத்திரள்

உதிர்ந்த வகை போன்றது - தேவர்கள் ஆகாயத்தில் வந்து சின்று தோத்திரஞ் செய்து சொரியும் பூவினது கூட்டம் உதிர்ந்து கிடந்ததை ஒத்தது. எ - று.

அநாதியாக வருகின் றமையானும் உலகவையர திருவானன்றிப் பிறிதொன்றாற் றீராமையானும் வன்பிறவி யெவ்வமென விசேஷத்துக் கப்பட்டது. வண்டுகளின் துச்சவிசை யுண்மையிற் ரேத்திர முரைத்தென்றார். வகை தன்மை. மலர்களின் விசேடமும் மிகுதி யும் கூறியவாறென்க. (25)

பேற்றிந்து தவமுயல்வோ மென்றுபெருந் துறைநாடி யாறியங்கியினோக்குமவர்க்களிக்கவெதிர்நிற்பவர்போற் கூறுமின்ப நிழல்செய்து குறையாத பத்தியுட னீறணிந்து சோறேந்தி நின்றனதுன் நியகைதை.

இ - ள். பேறு அறிந்து தவம் முயல்வோம் என்று - பெறற்பாலதின்னதென்றறிந்து அதனைப் பெறும்பொருட்டுத் தவஞ் செய்வோமென்று கருதி, பெருந்துறை நாடி ஆறு இயங்கி இனோக்குமவர்க்கு அளிக்க எதிர் நிற்பவர் போல் - திருப்பெருந்துறையை நோக்கி வழி நடந்து பசி தாகங்களான் மெலியுந் திருவாதலூரடிகளுக்கு அம்மெலிவு நீங்க வேண்டுவ கொடுத்துபசரிக்கும்படி எதிர்வந்து நிற்கும் அடியார்க்கடியவரைப் போல, துன்றிய கைதை - நெருங்கிய தாழைகள், கூறும் இன்ப நிழல் செய்து - விதந்து கூறத்தகும் இன்பம் பொருந்திய நிழலைச்செய்து, குறையாதபத்தி உடன் - நிறைந்த பத்தியுடனே, நீறணிந்து சோறு ஏந்தி நின்றன - நீற்றை யணிந்து சோற்றைத் தாங்கி நின்றன. எ - று.

நிற்பவர்மேற் சில்லுங்கால் நிழல் பந்தர் நிழலும், - பத்தி சிரத்தையும், நீறு விபூதியும், சோறு திருவழுதுமாம். கைதைமேற்

செல்லுங்காற் பத்தி வரிசையும், நீறு மகரந்தழும், சோறு துணர்ச் சோற்றியுமாம். பந்தர் நிழல் வெய்யில் வெப்பத்தையும் தாகத்தையு ஹாருங்கு நீக்கும் நீர்ப்பந்தர் நிழலென்பது விளக்குதற்குக் கூறுமின்ப நிழலென விசேஷிக்கப்பட்டது. பேற்றிந்து தவ முயல்வோமென்றது தாழை. இது தரவுகொச்சகம். இது செம்மொழிச் சிலேடையோடு கூடிவந்த ‘மறுபொருளுவமா வங்கார’ மென்க.

(26)

நிலந்தனில்வந் தொருகுருந்த
நீழலிலே யெவ்வுலகுங்
கலந்தபொரு ஸிருந்தபடி
கண்டுமனங் களிப்பெய்தித்
துலங்கியதங் கண்ணீருஞ்
சொரிந்துகரங் குவித்துமுக
மலர்ந்தபெருந் தவர்போல
மலர்ந்தனபுண் டரிகங்கள்.

இ - ன். எவ் உலகும் கலந்த பொருள்-சர்வலோகங்களி னும் மணியுமொலியும் போல வியாபக வியாப்பியமாய்க் கலந்திருக்கும் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான், நிலந்தனில் வந்து ஒரு குருந்த நீழலில் இருந்தபடி கண்டு - இந்திலவுலகத் தின்கண்வந்து திருப்பெருந்துறையில் ஓர் குருந்தமரங்நிழலில் எழுந்தருளியிருந்தமையைத் தரிசித்து, மனம் களிப்பு எய்தி- மனங் களிகூர்ந்து, துலங்கிய தம் கண் நீரும் சொரிந்து - தம் மனத்தின்கணுள்ள அன்பைப் புறத்தே விளக்கும் கண்ணீரையும் பொழிந்து, கரம் குவித்து - கை குவித்து, முகம் மலர்ந்த பெருந்தவர் போல - முகமலர்ச்சியடைந்த பெரிய தபோதனரைப் போல, புண்டரிகங்கள் மலர்ந்தன - தடாகங்களினுள்ள செந்தாமரைகள் விகசித்தன. ஏ - று

துலக்கிய என்பது எதுகை நோக்கி மெலிந்து நின்றது. இனி ஆனந்தபாஷ்பமென்பது விளக்குதற்குத் துலங்கியவென கிசேஷிக்கப்பட்ட தெனக்கோடுவூமாம். உம்மை ஏச்சவும்மை. புண்டரீகம் புண்டரிகமெனக் குறுகிற்று. புண்டரீகங்களை செல்லுங்காற் கண்ணீர் தேஞ்சீய நிரெனவும், கரங்குவித் தென்றது ஒப்புமைபற்றி அரும்புகளை யுணர்த்தி நின்றதெனவும், முகமலர்க் கொண்றது நாண்மலரை யுணர்த்தி நின்றதெனவுங் கொள்க. இது சுவையணியோடு கூடிவந்த ‘மறுபொருளுவ மாலங்கா’ மென்க.

(27)

ஆன்றபயன் பிறர் நுகர
வகத்தினிமை யுளதாகத்
தோன்றியால் வறிவினர்போற்
றுவன்றியெழுந் தனகன்ன
வேன்றகுல மாதர்தம
திறைவர்முக நாடிலவர்
வான்றகைய நிலையென்ன
வளைந்துவிளைந் தனசெங்கெல்.

இ - ள. ஆன்றபயன் பிறர் நுகர - மிக்க தம் பிரயோ சனங்களைப் பிறானுபவிக்க, அகத்து இனிமை உளதாகத் தோன்றிய நல் அறிவினர்போல் - அது கொண்டு மனத்தின் கண் வெறுப்புத் தோன்றுது மகிழ்ச்சியே நிலைபெறத் தோன்றப் பெறும் நல்ல அறிவையுடைய மேன்மக்களைப் போல, கண்ணல் துவன்றி எழுந்தன - வயல்களிலே கரும்புகள் தம் பயனைப் பிறர் அனுபவிக்கத் தாம் மதர்த்து வளர்ந்தன, ஏன்ற குல மாதர் தமது இறைவர் முகம் நாடில் - பயின்று வரும் குலமகளிர் தங்காதலர் தம் முகத்தை நோக்கியவழி, அவர் வான் தகைய நிலை என்ன - நானியொல்கும் அவரது பெருந்தகைமை நிலையைப்போல, செங்கெல் விளைந்து வளைந்தன - செங்கெற்கள் விளைந்து தலைவணங்கின. எ - று.

தோன்றிய அறிவெனப் பகுதியோடு முடிக்க; விளையெச்ச மென்றல் ஈண்டுப் பொருந்தாது. விளைந்து விளைந்தன என்பது பொருட்கேற்ப விளைந்து விளைந்தன என விகுதி பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. வான்றகையளிலை எஞ்ஞான்றும் பயின்று வரினும்புதுப்புணர்ச்சிக்கட்போல நாணியொல்கி நிற்கும் பயிர்ப்பு நிலை. அது “எஞ்ஞான்று மெங்கணவ ரெந்தோண்மேற் சேர்ந் தெழினு, மஞ்ஞான்று கண்டனம்போ னனுதுமால்” என்பது னனுமறிக. அங்கிலை அவர்க்கு மேம்பாட்டைத் தருதலின் ‘வான்றகையளிலை’ என விசேஷிக்கப்பட்டது. “மகிழ்நர் ஒந்துழிக், கையுறுமுவகையாற் பணியுங் கற்பினேர், மெய்யுறு பரிவென விளைந்து சாய்ந்தவே” எனப் பிறரும் இங்ஙனங் கூறுதல் காண்க. துவன்றல் - பொலிதல். முகம் நாடலை இடக்கரடக்கலென்றலு மொன்று.

(28)

முலைக்கிரியுங் கருங்கூந்தன்
மொய்வனமு மரணைகக்
கொலைப்புருவ வெஞ்சாபங்
குனித்துவிழிக் கஜையேவி
ஙிலைப்படுநற் பொருடே
ஙினைந்துதவ நீணைறியிற்
றலைப்படுவார் தமைவருத்துங்
தன்மையினர் வயன்மாதர்.

இ - ள. முலைக் கிரியும் கரும் கூந்தல் மொய் வனமும் அரண் ஆக - தம் முலையாகிய மலையும் கரிய கூந்தலாகிய நெருங்கிய காடும் முறையே மலையரனும் காட்டரனுமாக, (அவற்றைப் பொருந்தி நின்று), கொலைப் புருவ வெம் சாபம் குனித்து - சாக்காடென்னும் அவத்தையைச் செய்யும் புருவ மாகிய கொடிய வில்லை வளைத்து, விழிக் கஜை ஏவி - கண்ணு கிய அம்பைத் தொடுத்துச் செலுத்திக் காம யுத்தஞ் செய்து,

நிலைப்படு நல் பொருள் தேட நினைந்து தவம் நீள் நெறியில் தலைப்படுவார் தமை - நித்தியப் பொருளாகிய நல்ல முத்தி யைத் தேடும்படி கருதித் தவமாகியமேல் நெறிக்கணைமுகும் முனிவர்களையும், வருத்தும் தன்மையினர் - அம்மேனை யினின்றும் தம்மாட்டு மீட்கும் பேரழகையுடையவர், வயன் மாதர்-அத் திருப்பெருந்துறைக்கட்ட கடைசியர்களும். எ-று.

தலைப்படுவார் தமையுமென்னு முயர்வுசிறப்பும்மையும், மாதரு மென்னு மிழிவுசிறப்பும்மையும் விகாரத்தாற் ரூக்கன. தலைப்படுவாரையும் எனவும் பாடந். பகைவரை வெல்லக் கருது மரசர்க்கு இன்றியமையாத இடத் துணைகளாகிய ஐந்தரண்களுள்ளும் வின் முதலீய படைத்துணைகளுள்ளும், மாதர்க்கு மூலை மலையையும், கூந்தல் காட்டையும், புருவம் வில்லையும், கண் அம்பையும் வடிவானத்து, முனிவர்களாகிய பகைவர்களை மயக்கி நிலையழித்து வசீகரித்தற்கு இன்றியமையாப்போர்த் துணைகளாய்ச் சிறந்தமையின், முறையே அம்மூலையும் கூந்தலும் மலையரனும் காட்டரணுமாகவும், புருவமும் கண்ணும் வில்லும் அம்புமாகவும் உருவகஞ் செய்யப்பட்டன. அரண்களைந்தாவன:—நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரண், மதிலரணன்பன. வருத்து தல் - தங்கண் வரச்செய்தல்; வருந்தச்செய்த லெனினுமமையும். மாதராகிய பொருட்கு அழகுமோர் பண்பாகவின், அவ்வழகைத் தன்மை என்றார். சாக்காடு ஆசிரியர் பொருளதிகாரத்துட்கூறிய பத்தவத்தைகளி ஞென்று. அது “ஒத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப” “வேட்கை யொருதலை யுள்ளுதன் மெவித, லாக்கஞ் செப்பனு னுவரை யிறத்த, ஞேக்குவ வெல்லா மவையே போறன், மறத்தன் மயக்கஞ் சாக்கா டென்றிச், சிறப்புடை மரபினவை களவென மொழிப” என்பதனுணரிக. இது “உருவகாலங்கார” மென்க.

(29)

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழின் மேவுங் கன்னல்வய லுந்திகழ்தல் கண்டுவகை கொண் யின்னலுட லம்பெற வினிப்புவியில் வாரா [டே மன்னவர் பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார்.

இ - ள். இன்ன வகை மன்னி வளர் காவும் - இத் தன்மைகள் பொருந்தி வளரானின்ற சோலையும், எழில் மேவும் கண்ணல் வயலும் திகழ்தல் கண்டு உவகை கொண்டு - அழகு பொருந்திய கரும்புகளையுடைய வயலும் விளங்கு தலைக் கண்டு மகிழ்ந்து, இன்னல் உடலம் பெற இனிப் புவியில் வாரா மன்னவர் - துக்கமயமாகிய சரீரத்தை யெடுத்தற் பொருட்டு இனிப் பூமியின்கண் வாராத திருவாதலூரடிகள், பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார் - திருப்பெருந்துறை யாகிய வளவிய சிவகோஷத்திரத்தில் வந்து சேர்ந்தார். எ - று.

வேதத்துக்கும் முத்திக்கும் அதிகாரியாகவின் திருவாதலூரடிகளை மன்னவர் என்றார்; தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் சிறப்புப் பெயர்பற்றி மன்னவனென்றுரெனினு மமையும். இது கவிவிருத்தம். (30)

மாதவர் மிகும்பதி புகுந்துழி மருங்கே
நாதனுறை தண்டலையி னன்குபுனை தொண்ட
ரோதுறு சிவாகம வொலிப்பொலிவு கேளா
யாதி: தறிந்துரைமி னேவலர்க ளென்றார்.

இ - ள். மாதவர் மிகும் பதி புகுந்துழி - திருவாதலூரடிகள் பெரிய தபோதனர்கண் மிக்கிருக்கும் அத்திருப்பதியின்கட்ட சென்றருளியபொழுது, மருங்கே நாதன் உறை தண்டலையில் - பக்கத்தே பரமாசாரியர் வீற்றிருக்கும் பூஞ் சோலையில், நன்கு புனை தொண்டர் ஒதுறு சிவாகம ஒலிப் பொலிவு கேளா - என்வகைப் பத்திகளையுடைய திருத் தொண்டர்கள் ஒதுகின்ற சிவாகமத்தினது சிறந்த ஒலியைக் கேட்டு, ஏவலர்கள் இஃது யாது அறிந்து உரைமின் என்றார் - ஏவலாளர்களே இவ்வொலி யாது அறிந்து சொல்லுங்க ளென்று பணித்தருளினார். எ - று.

நன்கு ஆகுபெயர். புனைதல் மேற்கோடல். எண்வகைப் பத்திகளாவன: “தொண்டரடி தொழல்பூசைத் தெரழின்மகிழ்த லழகார் துளங்கிய வர்ச்சனைபுரித ரௌகுதி நியமங்கள், கொண்ட பணி திருவடிக்கே கொடுத்த லீசன் குண்மருவு மருங்கதையைக் குலவிக்கேட்டு, மண்டிவிழி துளைம்பன்மயிர் சிலும்பலுன்னன் மருவுதிருப் பணிகாட்டி வருவவாங்கி, யுண்டிகொளா தொழித் தெளன விவையோரெட்டு முடையரவர் பத்தரென வரைத் துளாரே” என்பதனுணரிக. இனி, இயற்பெயராகவே கொண்டு, எல்லா நன்மைகளையுமெனப் பொருளுரைத்து, அங்கன்மைகளை யெல்லாம் மேற்கோடலாவது மனவாக்குக் காயமென்னும் திரி கரணங்களாலும் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படும் நன்மைகளையே செய்தவெனக்கோடலு மொன்று. (31)

சென்றவர்கள் வந்துசிவ பத்தர்பலர் சூழக் கொன்றை முடி வைத்தகுண வெற்பைநிக ரொப் நின்றதொர் குருந்தமர நீழலி லிருந்தா [பார் ரென்றலு மகிழ்ந்தன இனிப்பிறவி யில்லார்.

இ - ள. அவர்கள் சென்று வந்து - அவ்வேவலாளர்கள் உடனே போய் மீண்டுவந்து, சிவ பத்தர் பல சூழ - சிவநிதி பார் பலர் சூழ்ந்து சேவிக்க, கொன்றை முடி வைத்த குண வெற்பை நிகரொப்பார் - கொன்றை மாலிகையைத் திருமுடி யிலே தரித்த குணமலையாகிய சிவபெருமானை முழுவது மொத்த ஒரு சிவயோகியார், நின்றது ஓர் குருந்தமர நீழலில் இருந்தார் என்றலும் - அங்கே நிற்கின்றதொரு குருந்தமர நீழலில் வீற்றிருக்கின்றுரென்று விண்ணப்பஞ் செய்தலும், இனிப் பிறவி இல்லார் மகிழ்ந்தனர் - இனிப் பிறவாத திருவாதலூரடிகள் அவ்வுரை முடிவதன் முன்னாரே பரமானந்த மடைந்தார். எ - று.

என்றலு மென்பது உம்மீற்று வினையெச்சம்; புதியன் புதலாற்கொள்க. அவ்வரை முழுவதும் செவிப்புலனுவதன் முன்னரே மகிழ்ந்தார், அம்மகிழ்ச்சியின் பின்னரே மிகுதி முழுவதும் கேட்டறிந்தார் என்பார் என்றலு மகிழ்ந்தனர் என்பதை இச்செய்யுளிற் கூறி, ஏவலருரைத்த மொழி கேட்டென்பதை வருஞ்செய்யுளிற் பின்னர் கூறினுரென்க. ஆண்டுக் கேட்கப்படு மொலியையறிந்துறையின் னென்றார்க்கு ஒரு சிவயோகியார் இருக்கின்றார்கள்து ஏவலர் கூறுதல் விடை வழுவாம் பிறவெனின் அவரங்களும் வாளா கூறுது, சிவபத்தர் பலர்க்குழ என விதங்து கூறுதலின், அப்பத்தர் கூட்டத்து சிகழுமொலியே அவ்வொலி என்பது தானே சித்தித்தலின், விடைவழுவா மாறியாண்டைய தெனக்கூறி மறக்க. இது ‘ஆங்கத ரசாலங்கார’ மென்க. (32)

ஏவல ருரைத்தமொழி கேட்டானே யெய்து
மாவலொடு காவினை யஜீந்தக மலர்ந்து
மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டினி திழிந்தே
தேவர்பர வும்பரமர் தெய்வசபை கண்டார்.

இ - ள. ஏவலர் உரைத்த மொழி கேட்டு - ஏவலாளர்கள் கூறிய வார்த்தையைத் திருவாதலூரடிகள் பின்னர் முழுவதும் கேட்டு, அரனை எய்தும் ஆவல் ஒடு காவினை அணைந்து - பக்குவான்மாக்களது பாசத்தை யரிக்கும் சிவபெருமானை அடையவேண்டுமென்னும் வேணவாவோடு அச்சோலையை யடைந்து, அகம் மலர்ந்து - பின்னரும் மனமகிழ்ந்து, மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டு இழிந்து - தாமிவர்ந்து வந்த முத்துச் சிவிகையை விட்டிறங்கி, தேவர் பரவும் பரமர் தெய்வசபை இனிது கண்டார் - அரி பிரமேந்திராதி தேவர்களும் வழிபடும் பரமாசாரியரது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மகாசபையை நேரே கண்டார். எ - று.

அரனை என்றது எண்டுக் கவிகூற்று.

(33)

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகருநாலி
 னளவுரைப்பார் தெளிந்தயர்வா ராய்வாராகித்
 தொண்டுபடு மடியார்க ணாற்றெருன் பான்மேற்
 ரெருண்ணாற்றெருன்பானென்னுங் தொகுதிசூழ
 வொண்டொடுபங் கினனிருப்ப விருப்பாலெய்தி
 யுடனுரைத்துச் சிவஞான முணர்வா ரன்பு
 மண்டியநெஞ் சினில்வணங்கி வணங்கார்போல
 மந்திரியா மேன்மையுடன் வந்து நின்றூர்.

இ - ள். அண்டம் எலாம் கடந்த பொருள் பகரும்
 நாலின் அளவு உரைப்பார் - சகல அண்டங்களையும் தமது
 வியாபகத்து எடக்கித் தாம் அவற்றுள்ளங்கி வியாப்பிய
 மாகாத அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப்
 பிழம்பாகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த ஆகமங்களின்
 அளவைகளைக் குரு சங்கிதியில் ஒதுபவர் சிலரும், ஆய்வார் -
 சிந்திப்பவர் சிலரும், தெளிந்து அயர்வார் ஆகி - தெளிந்து
 தம்வயமழிவார் சிலருடாகி, தொண்டு படும் அடியார்கள்
 ஒன்பான் நாற்று மேல் தொண்ணாற்று ஒன்பான் என்னும்
 தொகுதி சூழ - அடிமைத்திறம் பூண்ட திருக்கூட்டத்தினர்
 தொளாயிரத்துத் தொண்ணாற்றெருன்பதின்ம ரென்னும்
 தொகையினையடையவர் தம்மைச் சூழ்ந்து சேவிக்க, ஒள்
 தொடி பங்கினன் இருப்ப - ஒளி பொருந்திய வளையலைத்
 தரித்த உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்க,
 விருப்பால் எய்தி - திருவாதலூரடிகள் விருப்பத்தோடு
 சமீபத்திற்போய், உடன் உரைத்துச் சிவஞானம் உணர்வார் -
 அவரோடு சம்பாஷித்து அதிசூக்குமாகிய சிவஞானத்தை
 அதுபூதியின் வைத்துணருங் கருத்தினராகி, அங்பு மண்டிய

நெஞ்சினில் வணங்கி - அன்பு நிறைந்த மனத்தினால் அவரை வணங்கி, வணங்கார் போல - காயத்தான் வணங்காதார் போன்று, மந்திரி ஆம் மேன்மை உடன் வந்து நின்றூர் - தம்மதிகாரத்திற்கேற்ற பெருமிதத்தோடு சின்னும் அது சமீபத்திற் சென்று நின்றனர். எ - று.

மந்திரியார் எனவும் பாடம். சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதி என்னும் மும்மாயா புவனங்கட்கும் அப்பாற்பட்டவர் என்பார் அண்டங்கடங்த பொருளென்னுது அண்டமெலாங் கடங்த பொரு ளென்றும், தெளிதலே சமாதியுமாமென்பார் தெளிவார் என்னுது தெளிந்தயர்வார் என்றுங் கூறினார். மும்மாய புவனங்கட்கும் அப்பாற்பட்டவர் என்பதை “அப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பாலானை யாரூரிற் கண்டடியே னடைந்தவாறே” “பாதாள மேழினுங் கீழ்ச் சொற்கழிவு பாதமலர், போதார் புனைமுடியு மெல்லாப்பொருண் முடிவே” “கீதமினிய குயிலே கேட்டியே லெங்கள் பெருமான், பாதமிரண்டும் வினவிற் பாதாளமேழினுக் கப்பாற், சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து நின்ற தொன்மை, யாதி குண மொன்றுமிலா னந்தமிலான் வரக்கவாய்” என்னுங் திருவாக்குக் களான்றிக. அளவு காட்சி முதலிய பிரமாணங்கள். அவைகளை “அளவை காண்டல் கருதலுரை யபாவும் பொருளொப்பாரென்ப, ரளவை மேலு மொழிபுண்மை யைதிகத்தோடியல் பெனான், களவை காண்ப யிவையிற்றின் மேலு மறைவு ரவையெல்லா, மளவை காண்டல் கருதலுரை யென்றிம் மூன்றி னடங்கிடுமே” என்பதனுன்றிக. ஈண்டளவென்றது அளக்கப்படுபொருளை என்பது மூன்னர் ஆய்வார் தெளிந்தயர்வார் என்பனவற்றுன் இனிது விளங்குதலின், அதனை இயற்பெயராகக் கொள்ளாது ஆகுபெயரெனக் கொள்க. அளவுரைப்பார் ஆய்வார் தெளிந்தயர்வார் என்றிந்நனம் வைத்தலே முறையாயினும் செய்யுளாகவிற் பிறழுவைத்தார். வீடுபேற்றிற்கு நிமித்தகாரணமாய முதற் பொருளை அறிவார்க்கு அறிதற்குபாயும் மூன்று. அவை: கேள்வி விமரிசம் பாவனை என்பன. அவற்றுட் கேள்வி அளவுரைப்பார் என்பதனும், விமரிசம் ஆய்வார் என்பதனும், பாவனை

தெளிந்தயர்வார் என்பதனானும், தெருளலாகு சிவனை செய்தியாற் சிந்தையுள்ளே, மருளொலா நீங்கக் கண்டு வாழுலாம்” என்பதனானு மிஹிதறிக. விமரிசம் - சிந்தித்தல்; விமரிசனமெனினு மொக்கும். பாவனை - தெளிதல். தொண்டுபடுமடியார்கள் என்புழி அடியார்களன்பது “உலகளாந்தான்றூயது” என்புழிப்போல வாளா பெயராய் ஸின்றது. ‘தொகுதியினர்’ என நிற்கற்பாலது ‘தொகுதி’ என ஸின்றது “இயல்பாகு நோன்பிற் கொன்றின்மை” என்புழிப்போல. திருவாதலூரடிகளோடு ஆயிரவரெஙக் கோடற்குத் தொளாயிரத்துத் தொண்ணாற் ரெஞ்பதின்மரென்னும் தொகை கொண்டதுபோலும். மனத்தால் வணங்கல் பிறர்க்குப் புலனுகா வண்ணம் வணங்கினதாகப் பாவித்தல். “இன்னிசை வீணையர் யாழின ரொருபா லிருக்கொடு தோத்திச மியம்பின ரொருபாற், றுன்னிய பினைமலர்க் கையின ரொருபாற் ரெழுகைய ரழுகையர் துவள்கைய ரொருபாற், சென்னியி லஞ்சவி கூப்பின ரொருபாற் றிருப்பெருங் துறையுறை சிவபெருமானே”, “சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு திரண்டுன் றிருவார்த்தை, விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சவார் வெவ்வேறிருந்துன் றிருநாமாந், தரிப்பார் பொன்னம்பலத்தாடுங் தலைவா வென்பா ரவர்முன்னே, ரிரிப்பாய் நாயேனிருப்பேனே நம்பியினித்தா னல்காயே” எனவரும் அடிகள் திருவாக்கானும் திருத்தொண்டர்களது இன்னேரன்ன வழி பாடுண்மை தெளிக. இஃது எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

(34)

உருத்திராநற் றிருமணியை யிலங்குகாதி

லொண்சிரத்திற் கந்தாத்தி லொளிகொண்மார்பிற்
காத்திலணிந் திலகுதிரு முண்டமங்கிக்

கண்கராந்த நன்னுதன்மேற் கவினச்சாத்தித
திருத்திகழும் வேதியனு ரம்பொன்மேனி

திகழ்வதுகண் டகமகிழ்வார் செங்கைமீது
பொருத்தமுறும் புத்தகமே தையாவென்னப்
பொய்ம்மையிலாச் சிவஞான போதமென்றூர்

இ - ள. நல் உருத்திர மணியை - கல்ல உருத்திராக்க மணியை, இலங்கு காதில் - விளங்காங்றிக்குஞ் திருச்செனி களினும், ஒன் சிரத்தில் - அழகிய சிரசினும், கந்தரத்தில் - திருக்கழுத்தினும், ஒளிகொள் மார்பில் - ஒளி பொருந்திய திருமார்பினும், கரத்தில் அணிந்து - திருக்கரங்களினும் தரித்தும், இலகு திரு முண்டம் - வெள்ளொளி விளங்குஞ் திரிபுண்டரத்தை, அங்கிக் கண் கரந்த நல் நுதல் மேல் கவினச் சாத்தி - அக்கினிக் கண்ணை மறைத்த நல்ல திரு நெற்றியிலே சிவாகமவிதி விளங்கத்தரித்தும், திருத் திகழும் வேதியனார் அம்பொன் மேனி திகழ்வது கண்டு அகம் மகிழ்வார்-குருலக்ஷணம் விளங்கும் அநாதிசைவராகிய சிவபெருமானது மாற்றுயர்ந்த பொன்போலும் ஞானதேசிகத் திருமேனி பேரோளி செய்வதைத் தரிசித்து மேலும் மனம் களிக்குரும் திருவாதலூரடிகள் அவரை நோக்கி, ஐயா செங்கை மீது பொருத்தம் உறும் புத்தகம் ஏது என்ன - சுவாமீ உமது சிவந்த திருக்கரத்திற் பொருந்தும் திருமுறையாதென்று வினவ, பொய்ம்மை இலாச் சிவஞானபோதம் என்றார் - அதற்கு அவர் இது மெய்ம்மையாகிய சிவஞானபோதமென்று கூறியருளினார். எ - று.

உருத்திராக்க மணியென்னுஞ் தொடர்மொழி இடைக்கட்சிதைக்கு உருத்திர மணியென மரிஓயிற்று. புத்திரதீபமணி சாளக்கிராம முதலியவற்றினும் மிக விசிட்டமுடையதாகவின் உன்மணியெனவும், சிவசின்னங்களுள் ஒன்றாகவிற் றிருமணி யெனவும் விசேஷக்கப்பட்டது. திரிபுரத்தசரர்களாலே தமக்கு ஸிகழ்கின்ற துன்பத்தைத் தேவர்கள் கைலாசபதிக்கு விண்ணப்பன் செய்துகொண்டபொழுது அவர் திருவளமிரக்கிப் பதினான்கு தேவவருடங் திருக்கண்களை மலர்த்திக்கொண்டிருப்ப அக்கண்களி விருங்தொழுகிய கண்ணீரினின்றுந்தோன்றினமையால் உருத்திராக்கமணியெனக் காரணக் குறியாயிற்றன்க. அம்மணிகளைத்

தரிக்கும்போது செவிகளின் அவ்வாறும் சிரத்தினுங் கழுத்தினும் மார்பினும் தனித்தனி முப்பத்திரண்டும் கைகளில் விதிப்படி எவ்வெட்டும் வடமாக்கித் தரித்தல் வேண்டும். இங்ஙனமன்றித் தரிக்கப்படும் அவயவங்களின் பிரமாணமே மணிப்பிரமாணமாகக் கொண்டு தரித்தலுமாம். கண்டென்னுஞ் செய்தெ ணச்சம் காரணப்பொருட்டு. சிவாகமங்கள் கூறும் ஆசாரிய புருஷ கூணம் முழுவதும் அமைந்திருத்தலைத் தரிசித்து, அதனாலும் இவர் பரமாசாரியரென அகமகிழ்ந்தார் என்பார் ‘அம்பொன்மேனி திகழ்வதுகண் டகமகிழ்வார்’ என்றார். மகிழ்வார் என்பது வினையாலஜையும் பெயர். கண் கரந்தநுதலென்றது இடத்து நிகழ்பொருளின் ரூழில் இடத்தின்மே லேற்றிக் கூறப்பட்டது. முண்டம் திரிபுண்டரம். அது “சைவவெண்டிரு நீற்றுமுண்டத் தொளித் தழைப்பும்” என்பதனாலுமறிக. திரிபுண்டரம் முக்குறித் தொகுதி. திரி - மூன்று. புண்டரம் - கீறு. சிவஞானபோதம் ரெளரவாகமத்திலே பாவவிமோசன படலத்திலே சர்வாகம சாரமாய் விளங்கும் பன்னிரண்டு சூத்திரமென்க. [இதனைச் சர்வஞ்ஞதையுடைய பரமபதியாகிய பரமாசாரியரே தமதருமைத் திருவாக்கினுலே ‘பொய்ம்மையிலாச் சிவஞானபோத’ மென் விதந்து கூறியருஞ்சாராயின், சிற்றறிவுடைய பசுவர்க்கத் துள்ளும் மிகவுங் தாழ்ந்த பருவத்தையுடைய புழுத்த நாயினுங் கடையோகிய நாமா விதந்து கூற வல்லேம்.] (35)

என்றலுமே சிவமேது ஞான மேதிங்
 கிலங்கியிடும் போதமே தியம்பு வீரே
 வன்றுவட நீழிலில்வந் திருந்தார் நீரே
 யடியேனு முமக்கடிமை யாவே ணென்ன
 ணின்றசிவ மொன்றதனைத் தேர்தன் ஞான
 நிகழ்போதங் தேர்ந்ததனைத் தெளித் லாமென்
 ரூண்றியநற் பொருள்வினவி நிற்பார் சிங்தை
 யுருகும்வகையுரைசெய்தாருவமையில்லார்

ஓ - ண. என்றலும் - என்றின்னன முத்தரமளித் தருள ஆம், சிவம் ஏது - அதுகேட்ட திருவாதவூரடிகள் சுவாமி சிவஞானபோதமென்னும் அம்மும் மொழித் தொடரினுண் முதற்கணின்ற சிவமாவதியாது, ஞானம் ஏது - இடைக்கணின்ற ஞானமாவதியாது, இங்கு இலங்கியிடும் போதமேது-இறுதிக்கண் விளங்கும் போதமாவதியாது, இயம்புவீரேல்-இம்முத்திற வினாக்கட்கும் பிரதியுத்தரமளித் தருஞவீராயின், அன்று வட நீழலில் வந்து இருந்தார் நீரே - சனகர் முதலிய முனீந்திரர் நால்வருக்கும் வேதார்த்தங்களிற் சமூசயம் பிறந்த அக்காலத்துக் கைலாசகிரியின் தக்ஷிணைகரத்தி னிற்கும் கல்லாலவிருஷ்ட நிழலி லெழுந்தருளி வந்திருந்து கொண்டு அச்சமுசயந் தீர்த்த தக்ஷிணைமூர்த்தியுந் தேவரீரே, அடியேனும் உமக்கு அடிமை ஆவேன் என்ன - தமியேனுந் தேவரீருக்கு மீளாவடிமை யாவேனென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, உவமை இல்லார் - அதற்குச் சமானுதிகரகிதராகிய பரமாசாரியர், நின்ற சிவம் ஒன்று-அவ்வாசகமுதற்கணின்ற சிவமாவது நித்தமுத்த சுத்த சித்தாகிய ஒரு வஸ்து, அதனைத் தேர்தல் ஞானம்-அவ்வஸ்துவைச் சந்தேக விபரீதக் காட்சிகளின்றி அதனஞருள் வழிப்பட்டு நின்று உள்ளவாறு அறிதலே இடைநின்ற ஞானமாவது, நிகழ்போதந் தேர்ந்த தனித் தெளிதல் ஆம் என்று - இனி இறுதிக்கண் விளங்கும் போதமாவது அங்ஙனம் ஆகமவளவையின் வைத்தறிந்ததனை அநூதிநிலையில் வைத்து நிச்சயஞ் செய்தலேயாமென்று, ஒன்றிய நல் பொருள் வினவி நிற்பார் சிந்தை உருகும்வகை உரை செய்தார் - சிவஞானபோதமென்னும் அவ்வாக்கியத் திற் பொருந்திப் பொருளை ஜவகை வினாக்களுள் ‘அவன்றிவுதான் கோடல்’ என்னும் வினாவான் வினவிநிற்குங் திருவாதவூரடிகளுடைய மனம் நெக்கு நெக்குருகும்வண்ணம் பிரதி யுத்தரமளித்தருளினார். எ - று.

முதற்கணின்ற ஏகாரம் இசைசிறை. சங்கர் முதலிய முனீங் திரும் பிறருமேயன்றி நாயேனும் அடிமையாவேனென்னும் பொருட்டந்து நிற்றலின் அடியேனு மென்னுமும்மை இழிவு சிறப்போ டெச்சமுமாமென்க. ஒன்றென்பது ஈண்டு நித்தமுத்த சுத்த சித்தாகிய ஒன்றென்பதை எடுத்தலோகை வகையாற் கூறிக் காண்க. ஐவகை வினாக்களை ‘அறியான் வினாவைறிவொப்புக் காண்ட, லையமறுத்த வனநிவு தாங்கோடன், மெய்யவற்குக் காட்டலோ டைவகை வினாலே’ என்பதனை நறிக. ஒப்பின்மை கூறவே உயர்வின்மை தானே பெறப்படுமாகவின் உவமையில்லா ரென்றெழுஷிந்தார். உத்தரப்பொருட் டின்மையானன்றிச் சொற் சாதுரிய வகையானும் வசீகரித்தன ரென்பார் சிக்கை யுருகும் வகை புரைசெய்தா ரென்றார். இக்கருத்து, வருஞ்செய்யுளில் உத்தம ரின்னவா றுரைத்தலு மென்றமையாது இன்னவாறிங் குரைத்தலுமென விசேஷித்து விளக்கியவாற்றானுமறிக. அநுபூதி அநுபவம். இனி நின்றசிவ மொன்று என்பதற்கு மகா சங்கார காலத்தின் கண்ணே அச்சங்கரித்தற் றெழுஷிந்துச் செய்வோனும் நிற்பதல்லது ஒருவாற்றானும் செய்ப்படு பொருளாவதின்றிச் சேஷித்து நின்ற சிவமாவது ஒரு வஸ்து எனப் பொருள்கொண்டு, பதிப்பொருளாவது நிருவிகற்ப சவிகற்பங்களுள், நிருவிகற்பமா யல்லது சவிகற்பமா யுனர்த்துதற் கரியதொரு பொருளாகவின் சிவமொன்றென் றெழுஷிந்தார் என விசேஷம் கூறுதலுமொன்று. “சொல்லு நூல்களிற் பெரியதே தரிய மெய்ச்சக்ருதி யில்லறத் தினுக் கியைவதே தில்லுடை யில்லாண் மல்லன் மாலையின் மண மூளதேது வண்சாதி, நல்ல மாதவ மேதுதங் குலம்புரி நடையே” என்புழிப்போல இவை யிரண்டும் வினாவுத்தர மென்னும் சொல் வணியின்பாற் படுமென்க.

(36)

உத்தமரின்னவாறிங்குரைத்தலுமுவந்துநாலாஞ்சு
சுத்தினி பாதமெய்துங் தன்மைய ராதலாலே
யத்திரு மன்றுளாடு மையரிங் கென்னையாள
வித்திரு மேனிகொண்டா ரென்பது மனத்தி

[வெண்ணி.

இ - ன். உத்தமர் இன்ன ஆறு இங்கு உரைத்தலும் - தேசிகோத்தமராகிய சிவபெருமான் இந்தப்பிரகாரங் திருவாய் மலர்ந்தருளுதலும், உவந்து - திருவாதலூரடிகள் அதுகேட்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்து, நாலாஞ் சத்தினிபாதம் எய்தும் தன் மையர் ஆதலால் - அவர் சத்தினிபாதம் நான்கனுள் இறுதிக் கண்ணதாகிய அதித்திலிப்பக்குவம் பொருந்தப்பெற்ற திரி கரண சுத்தியை யுடையராதலினால், அத்திருமன்றுள் ஆடும் ஐயர் - அக்கனகசபையின்கண்ணே பஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாயகரே, என்னை ஆள இத்திருமேனி கொண்டார் என்பது மனத்தில் என்னி - தமியேனை அடிமை கொண்டருளும் பொருட்டு இத்தேசிகத் திருமேனி கொண்டருளினுரென்பதைத் தம் மனத்திற் சிந்தித்து. எ - று.

ஆதலால் என்னி என முடிக்க. சத்தினிபாதம் நான்காவன: மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்பன. சத்தினிபாதம் நான்கனுள் மந்ததரமாவது: பாலின்கண்ணெய் ஒருவாறுதோன்றி யும்தோன்றுதும் மறைந்துடன்னிற்றல்போல ஆன்மாவின்கட்சிவம் ஒருவாறு தோன்றியும் தோன்றுதும் மறைந்துடனிற்றலாம். மந்தமாவது: பழத்தினிரதம் உய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதா யுடனிற்றல்போல ஆன்மாவின்கட்சிவம் உய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதா யுடனிற்றலாம். தீவிரமாவது: என்னின்க ஜெண்னெய் இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாதுட னிற்றல்போல ஆன்மாவின்கட்சிவம் இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாதுடன்னிற்றலாம். தீவிரதரமாவது: தீ இரும்பைத் தன்வண்ணமாக்குதல் போலச் சிவம் ஆன்மாவைத் தன்வண்ணமாக்கிச் சிவானந்தம் மேவிடச் செய்து நிற்றலாம். அது “இந்தனத்தினெனரி பாவினெய் பழத்தி னிரத மெள்ளின்க ஜெண்னெயும்பேர் வெங்குமுள னிறைவன், வந்தனெசெய்தெவ்விடத்தும் வழிபடவேயருளு மலமறுப்போரான் மாவின் மலரடினானத்தாற், சிந்தனெசெய் தர்ச்சிக்கச்சிவனுளத்தே தோன்றித் தீ யிரும்பைச் செய்வதுபோற் சிவன் றன்னைப்,

பக்தனையை யறுத்துத் தாஞ்சுக்கித் தன்னுருவப் பரப்பெல்லாங் கொடு போந்து பதிப்பு ஜினிவன்பாலே” என்பதனுணுமறிக. இதனுள் இந்தனத்தினரி இந்தான்கு பருவத்துள்ளும் வாராத சாமானியர்க்குச் சிறிதும் தோன்றுதவாறு மறைந்துடனிற்றற குவமையாய் வந்ததென்க. இன்னும் இப்பருவங்கட்டு முறையே வெய்யிலில் வெதும்பு மரக்கும், வெய்யிலிலுருகும் மெழுகும், சூட்டிலிலாகும் நெய்யும், இடையரு தொழுகும் தைலதாரையும் உவமானமாகக் கூறப்படுதலும்; வாழைத்தண்டில் அக்கினி பற்றுதலும், பச்சைவிறகில் அக்கினி பற்றுதலும், உலர்ந்த விறகில் அக்கினி பற்றுதலும், கரியில் அக்கினி பற்றுதலும் உவமானமாகக் கூறப்படுதலும் ஆகமங்களுட் காண்க. சிவானந்தம் மேவிடச் செய்தலாவது இறைவன் தனக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமா மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித வியைபானே ஆன்மாவின்மாட்டு விளங்கித் தோன்றச் செய்தல். திருவாதலூரடிகளுக்கு இந்தான்களுள் நாலாஞ் சத்தி பதிந்த மையை “பித்திது வெனப் பிறர் நகைக்கவரு நாலாஞ்சத்தி பதிய” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு முனர்க. இது அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

(37)

மின்னினு நிலைமை யில்லா
விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டே
னுன்னடி யடைந்து நாயே
னுறுபவ மொழித்தல் வேண்டு
மென்னையின் றடிமைக் கொள்வா
யெம்முயிர்க் கிறைவா வென்று
முன்னுற வணங்கி நின்றூர்
முகமெலாங் கண்ணீர் வார.

இ - ॐ. எம்முயிர்க்கு இறைவா - எமதான்மாயகரே,
நாயேன் - புமுத்த நாயினுங் கடையேஞ்சிய தமியேன்,

மின்னினும் கிலைமை இல்லாவிழுப்பொருள் யாவும் வேண் டேன் - தோன்றியாங்கழியும் மின்னலினும் விரைந்தழிதன் மாலையவாய் விழுமிய பிரபஞ்சப் பொருள்களினுள் ஒன்றையும் விரும்பமாட்டேன், உன் அடி அடைந்து உறுபவம் ஒழுத்தல் வேண்டும் - தேவீருடைய திருவடிகளையேபுகலிடமாக வடைந்து அஞ்சிதேயே சகசித்தபிறவியை நீக்குதல் வேண்டும் ஆதலினால், என்னை இன்று அடிமைக் கொள்வாயென்று - தமியேனை இதுபொழுது அடிமைக்கொண்டருளும் என்று, முகம் எலாம் கண்டீர் வார முன்றாற வணங்கினின்றூர்-முகமுழுவதும் கண்ணீரொழுக குருசங்கிதியிலே மறித்தும் வணங்கி நின்றனர். எ - று.

எம்மென்றது எனை ஆன்மகோடிகளையும் தழீஇக்கொண்டென்க. அது முன்னர் என்னையின் றடிமைக்கொள்வாயெனத் தழுவாது கூறியவாற்றானு மறிக. கல்வி முதலிய சிறந்த பொருளாயினும் என்றற்கு விழுப்பொருள் என விசேஷிக்கப்பட்டது. அவ்வடையுரிமை கல்விக்கே சிறந்ததென்பது “கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி” என்பதனானு மறிக. இனி விழுப்பொருள் என்பதற்குத் துன்பத்தைத் தரும் பொருளென்றலு மொன்று. இப்பொருட்கு நிலைமொழி விழுமம். இதுவும் ‘ஆனந்தரசாலங்கார’ மென்க.

(38)

இவ்வகை புகன்று முன்னேன்
முன்னுற விரங்கி நிற்பத்
திவ்விய தரமே யான
செய்திய ரென்று நாடி
யவ்வடி யவரின் மிக்கா
ரொருவரில் வடிமை தன்னை
வெவ்வினை யகற்றி யாள
வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றூர்.

இ - ள். இவ்வகை புகன்று முன்னேன் முன்னுற இரங்கி சிற்ப - திருவாதலூரடிகள் இந்தப்பிரகாரம் விண்ணப் பஞ்செய்து பரமாசாரியரது சங்கிதியிலே இரக்கமுற்று நிற்ப, அவ்அடியவரின் மிக்கார் ஒருவர் நாடி - அத்திருத்தொண்டர்களுக்குட் சிறந்தவரெராருவர் அதுகண்டு, திவ்வியதரம் ஆன செய்தியர் என்று - இவர் தீவிரதரமான பக்குவத்தை யுடையவரென் றனுமானித்து, வெவ்வினை அகற்றி இவ் அடிமை தன்னை ஆளவேண்டும் என்று - கொடிய வினைகளை நீக்கி இவ்வடியவரைத் தேவரீர் அடிமைகொண்டருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, இறைஞ்சி நின்றூர் - வணங்கி நின்றூர். எ - று. (39)

கருப்புக நினையார் தம்மேற்
 கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற்
 பரப்பற மிதித்தல் வேண்டி
 யெடுத்தபொற் பாதங் கொண்டு
 திருப்புனை மறையோர் போற்றத்
 தில்லையம் பலத்தே நின்ற
 வருடபரா னந்த வாரி
 யாதலி னதற்கி யைந்தார்.

இ - ள். கருப்புக நினையார் மேல் கண் அருள் செய்து - கருப்பாசயத்தின்கட் பிரவேசிக்க விருப்பமில்லாத பக்கு வான்மாக்கண்மீது கிருபா நோக்கஞ்செய்து, எடுத்த பொன் பாதம் கொண்டு நெஞ்சில் பரப்பு அற மிதித்தல் வேண்டி - தூக்கிய திருவடியைக்கொண்டு அவரது சித்தவிருத்தி குன்றும் வண்ணம் சிரசில்லவத்துத் தீகைசெய்யத் திருவுளம் பொருந்தி, திருப்புனை மறையோர் போற்ற - திருவடை

யந்தனைர் துதித்துவழிபட, தில்லை அம்பலத்து நின்ற அருள் பர ஆனந்த வாரி ஆதவின் - சிதம்பரத்திலே கனகசபையின் கண்ணே அங்வரதமும் நின்றருளுகின்ற சீவகாருண்ணி யத்தையுடைய சிவானந்த சமுத்திரமாகவின், அதற்கு இயைந்தார் - பிரேரகாசாரியரது வேண்டுகோளுக்குப் பரமா சாரியர் உடம்பட்டருளினார். எ - று.

பொற்பாதம் என்புழிப் பொன் - பொலீவு; உலகெங்கும் விரிந்தபாதமென்றதாம். அது “மலர்சிவம்படி வாழ்த்தி வணக்கு வாம்” என்பதனானுமறிக. வேண்டி, நின்ற, வாரியென முடிக்க. இங்ஙனமன்றி வேண்டி, கொண்டு, நின்ற, வாரியென முறையே முடித்தலு மொன்று. ஈண்டுச்சக்ஷாதிகைஷ யின்றித் திருவடி தீகைஷ செய்தலாகாமையின் அதுவழுடன் கூறப்பட்டது. கருப்புக் கிணையாமை பிறவிக்கேற்பவைகளைச் செய்யமுயலாமை. பக்குவான்மாக்கட்குத் திருவடிதீகைஷ செய்தருளுங் கடப்பாடு பூண்டு கனகசபையின் கண்ணே அங்வரதமும் வெளிகின்றருளுஞ் சீவகாருண்ணிய சமுத்திரமாகவின், பரமாசாரியர் அதற்கு உடம் பட்டா ரென்பதாம். இனி கிணையாரென்றது திருவாதழுரடிகளை என்பாருமூளர்.

(40)

அத்தகு பகலோன் முன்ன
ரலர்செயு மம்பு சாத
மொத்தவர் தம்மை நாடி
யுன்னையின் றடிமை கொள்ள
வித்தலத் தஜைந்தோ நீமுன்
னியற்றிய தவத்தி ஞலே
சித்தம் திரங்கல் வேண்டா
வெனத்திரு வாய்ம லர்ந்தார்.

இ - ள. அத்தகு பகலோன் முன்னர் அலர் செயும் அம்பு சாதம் ஒத்தவர் தம்மை நாடி - அத்தகுதியையுடைய

சூரியனது சந்திதிமாத்திரையிலே அலருதல் செய்யும் தாமரை மலரையொத்த திருவாதலூரடிகளைப் பரமாசாரியர் நோக்கி, நீ முன் இயற்றிய தவத்தினாலே இன்று உன்னை அடிமை கொள்ள இத்தலத்து அணைந்தோம் - அன்பனே நீ பூர்வசன்மங்களிற் செய்த நிஷ்காமனுபுண்ணிய வசத்தினாலே இத்தினம் உன்னை அடிமை கொள்ளும் பொருட்டு நாம் இப்பெருந்துறையின்கண் வந்தேம் ஆதலால், சித்தம் இரங்கல் வேண்டா எனத் திருவாய் மலர்ந்தார் - இளிமனமிரங்குதலை ஒழிவாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ - று.

அகரம் பண்டறிசுட்டு. அவர் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அம்பு-நீர். சாதம் - தோன்றுதல். ஈண்டும் தவமென்றது சரியை கிரியா யோகங்களாகிய பதிபுண்ணியங்களை. சூரியன் நவக்கிராகங்களினும் மற்றும் ஒளியுடைப் பொருள்கள் பலவற்றினும் மிக்குத் தோன்றுதலும் இராக்காலம் போலத் தம்பதிகளைக் காமநெறிக்கட் செலுத்தாதும் பிறவுமாகிய தகுதியுடைமை எல்லாராலும் அறியப்பட்டதொன்றுகளின் அதுபற்றிஅச்சூரியனை அத்தகு பகலோனென்றும், அச்சூரியனது சந்திதிமாத்திரையின் மலரும் தாமரை போலத் திருவாதலூரடிகள் பரமாசாரியரது சந்திதிமாத்திரையின் முகமலர்ச்சி யடைந்தமையின், அவரைப் பகலோன் முன்ன ரலர்செயு மம்புசாத மொத்தவர் என்றும், பரமாசாரியர்பரமதயாநிதியாகவின், நீ முன்னியற்றிய தவத்தினாலே யுன்னையின் றடிமைகொள்ள வித்தலத்தனைந்தோம் என்றமையாது பின்னரும் விதக்கு சித்தம் திரங்கல் வேண்டாவெனத் திருவாய் மலர்ந்தார் என்றுக் கூறினார். நிஷ்காமனுபுண்ணியம் வேறு பயனை இச்சியாது செய்த புண்ணியம்.

(41)

வந்துநான் வறுமை யுற்றேன்
மாற்றென திலம்பா டென்று
சிந்தையா குலமுற் றுன்கைச்
செழும்பொரு ஸ்தல் செய்வாற்

கிங்தா ளிக்க வேண்டு
 மெனவிநி யின்மை யாலே
 யந்தா ளிங்நா ளாக
 வடிமைகொண் டருள வெண்ணி.

இ - ள. வந்து - தன்னை நாடி வந்து, நான் வறுமை உற்றேன் - கான் மிகவும் வறுமை யடைந்தேன், எனது இலம் பாடி மாற்று என்று - எனது வறுமையை நீக்குகென்று பாசித்து, சிந்தை ஆகுலம் உற்றுன்கைச் செழும் பொருள் ஈதல் செய்வாற்கு - மனோவியாகுலமடைந்த ஒரு நித்திய தரித்திரன் கையிலே செழுமையாகிய திரவியத்தைக் குறை வறக் கொடுக்கும் தாதாவுக்கு, இந்தாள் அளிக்க வேண்டும் என விதி இன்மையால் - இன்னாள்களின் மாத்திரங் கொடுத்தல் வேண்டும் அல்லுழிக் கொடுக்கலாகாதென்னும் விதி யில்லாமையினாலே, அந்த நாள் இந்நாள் ஆக அடிமைகொண்டு அருள எண்ணி - அந்நாளே இதற்கும் நாளாகப் பரமாசாரியர் திருவாதனுரடிகளை அடிமைகொண்டருளத் திருவளங்கொண்டு. எ - று.

அந்தாள் என்றது வறியவர்கட் கீதற்குப் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டு, மிக வறியவர்கட் கீதற்குச் சிறப்புவகையான் விலக்கப்படாத நாளை. இந்தாள் என்றது பக்குவிகட்குபதேசித்தற்குப் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டு, அதிதீவிரபக்குவிகட்குபதேசித்தற்குச் சிறப்புவகையான் விலக்கப்படாத நாளை. என் சொல்லியவாரேவனில், ஞானசாரியர் ஞானதீகைச் செய்யத் தொடங்குமுன் தீக்ஷிக்கப்படும் மாணுக்கன் அந்தனானுயின் மூன்று வருடமும், கூத்திரியனுயின் ஆறுவருடமும், வைசியனுயின் ஒன்பது வருடமும், சூத்திரானுயிற் பன்னிரண்டு வருடமும் பக்குவாபக்குவம் பரீக்ஷித்துப் பக்குவனுயினன்றே தீக்ஷித்தல் வேண்டுமென்னும் ஆகமவிதிக்கு விரோதமாக எண்டுப் பரீக்ஷையின்றி

ஞானத்தீகை செய்யத் தொடங்கியதென்னையென சிகழும் ஆட்சேபத்திற்குச் சமாதானம் கூறியவாறென்க. ஈண்டு ஞான சாரியராவார் முற்றுணர்வு முதலிய என்குணங்களையுடைய கைலாசபதியே யாகலானும் மானுக்கர் அதிதீவிர பக்குவத்தை யுடையவ ரென்பது தெற்றென விளங்குதலானும் பரீட்சை ஏற்றுக் கென்பது கருத்தென்க. ஈண்டு விதியென்றது சிறப்புவிதியை என்பது முதன் மூன்றாடிகளைனும் இனிது விளங்குமென்க. இலம்பாடு - வறுமை. அது “இலம்பாடோற்கமா யிரண்டும் வறுமை” என்பதனுனுமறிக. (42)

அத்தகு தொண்டர்க் கெல்லா
மதிபரா மவரை நோக்கி
யித்தவ முடையோ னெய்து
மிடரொழித் தாள்வ திங்காள்
வித்தக விதற்கு வேண்டுங்
கருமாநி விரைவிற் செய்கென்
றுத்தம வடிவங் காட்டு
முன்மையா ரூரைத்தல் செய்தார்.

இ - ள. உத்தம வடிவம் காட்டும் உன்மையார் - ஞான தேசிகத் திருமேனியைத் தரிசிப்பித்தருளும் மெய்ப்பொருளாகிய சிவபெருமானங்கள், அத்தகு தொண்டர்க்கு எல்லாம் அதிபராம் அவரை நோக்கி - அத்தகுதியையுடைய திருத் தொண்டர்களுக்கெல்லாம் முதல்வராகிய அப்பிரேரகாசாரி யரைப் பார்த்து, வித்தக - சாதுரியனே, இத்தவம் உடையோன் எய்தும் இடர் ஒழித்து ஆள்வது இந்நாள் - தவத்தை யுடைய இவ்வன்பன் பொருந்தும் பிறவித்துன்பத்தை நீக்கினாம் அடிமை கொள்வது இத்தினமே, இதற்கு வேண்டும் கருமம் நீ விரைவில் செய்கு என்று உரைத்தல் செய்தார் - இதற்கு வேண்டும் காரியங்களை நீ ஒரு சிறிதும் காலநீட்ட

மின்றிப் பிரயத்தனஞ் செய்யக் கடவையென்று பணித்தருளி னார். எ - று.

செய்க என்னும் வியங்கோளீறு குறைஞ்து நின்றது. செய்யா யென்னும் முன்னிலை வினைமுற்று விகுதி குன்றிக் குகரச் சாரியை பெற்று நின்றதெனினு மமையும். ஞானதீக்ஷாகருமத்தையே இடரொழித் தாள்வதென்றாகவின் ஈண்டிதுவென்றது தீகூஷயை என்க. அதற்கு வேண்டுங் கருமங்கள் இவை என்பது முன்னர்க்கூறுப் பொலாயிரத்துத் தொண்ணுாற்றெருங்பதின்மரைன மேலே விதந்து கூறிய அத்திருத்தொண்டர் என்பார், அத்தகு தொண்டர் என்றும், அவர்களுள்ளும் முன்னிறைஞ்சின்ற அவரை என்பார், அதிபராமவரை என்றும், இடரொழித் தாளத்தகும் பக்குவன் என்பார், திருவாதலூரடிகளை இத்தவ முடையோன் என்றும், இதற்கு வேண்டுங் கருமங்களைச் செப்பதற்கு கீயேவல்லை யென்பார், வித்தக என்றும், இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் முற்பிற் பாடற நிகழும் இப்பொழுதே யென்பார், விரைவில் என்றும், ஞானசாரியருக்கு ஆகமங்கள் விதித்த புருடாகிருதி முதலிய அனைத்திலக்கணங்களும் ஒருங்கமைந்த வடிவம் என்பார், உத்தமம் வடிவமென்றுங் கூறினார். அத்திருத்தொண்டர்கள் வரலாறு முன்னர்க்கூறுதும்.

(43)

முன்னவன் புகன்ற வாறு
முயல்குவ மென்றே யந்த
மன்னிருந் தவத்தின் மிக்கார்
வகைமலர்த் தெரிய லாலும்
பொன்னிடை யழுத்தி முத்தம்
புனைந்தபல் பட்டி னலு
மந்நெடுங் காவி னாடங்
கானடுங் கோயில் செய்தே.

இ - ள். அந்த மன் இரும் தவத்தின் மிக்கார் - னிலை பெற்ற பெரிய தவத்தான் மேம்பட்ட அந்தப் பிரேரகா

சாரியர், முன்னவன் புகன்ற ஆறு முயல்குவம் என்று - முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளாகிய பரமாசாரியர் பணித்தருளிய பிரகாரஞ் செய்யக்கடவோ மென்று, வகை மலர்த் தெரியலானும் - நானுவிதமாகிய பூமாலைகளினாலும், பொன் இடை அழுத்தி முத்தம் புனைந்த பல் பட்டினாலும் - பொன்னிழைகளை இடையிடையே செறித்து முத்துக்களைக் கொண்டு விரிம்பியைழுத்த நானு விதமாகிய பட்டுவஸ்திரங்களினாலும், அங்கு அங்கெடுங்காவின் ஊடு ஆன பூங்கோயில் செய்து - அங்கே உயர்வாகிய அச் சோலையின் கண்ணே தீக்ஷத் கியைந்த ஒரு பூங்கோயிலில் செய்து. எ - று.

முயல்குவம் என்பது உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை. அத் திருக்கூட்டத்துட் பிரேரகாசாரியராகிய முதன்மை பெறுதற் குரிய பூர்வசன்ம புண்ணிய விசேடத்தை யுடையவரென்பார், அந்த மன் இருந்தவத்தின் யிக்கார் என்றும், இவ்வரும் பெரும் பேற்றைப் பெறுதற்கிடமாகிய சோலை என்பார் அங்கெடுங்கா வென்றும், தீங்காமண்டபத் திலக்கணம் பொருந்தச் செய்த கோயி வென்பார் ஆனபூங்கோயிலென்றுங் கூறினார். பொன்னிடையழுத்தி என்பதற்குப் பொன்னைத் தகடுசெய் திடையிடையே அழுத்தி யெனப் பொருள் கோடலு மொன்று. (44)

செய்தநற் கோயி லூடு

சிறந்தவா சனமுஞ் சேர்த்து
மெய்தகு தொண்டர்க் கெல்லா
மிக்கவ ரிறைவற் சார்ந்து
கைதவ முடையார் நெஞ்சிற்
கனவிலுங் காண நில்லா
மைதரு களத்தாய் கோட்டஞ்
சமைந்தது வாய்ப்ப வென்றா.

இ - ள. மெய் தகு தொண்டர்க்கு எல்லாம் மிக்கவர் - மெய்யறிவையுடைய திருத்தொண்டர்களுக் கெல்லாம் அதிபர், செய்தங்கல் கோயில் ஊடு சிறந்த ஆசனமும் சேர்த்து - இங்வனஞ்சு செய்யப்பட்ட நல்ல கோயிலினுள்ளே திவ்விய ஒரு ஆசனத்தைப் பழைத்து, இறைவற் சார்ந்து - பரமாசாரி யரை யடைந்து, கைதவம் உடையார் நெஞ்சில் கணவிலும் காண நில்லா மைதரு களத்தாய் - கபடிகளது மனத்தின்க ணிகமுஞ்ச சொப்பன்றத்தினும் அவர் காணுதற் கொரு சிறிது வெளி நில்லாத காளகண்டத்தையுடையவரே, கோட்டம் வாய்ப்பச் சமைந்தது என்றார் - கோயில் தீஷாமண்டபத் திலக்கணம் பொருந்தச் செய்ப்பட்டு முடிந்தது என்று விண் ணப்பஞ்ச செய்தார். எ - று.

மெய் - ஆகுபெயர். தகுதல் - பொருந்துதல். (45)

ஆயிடைக் குடபால் வெற்பி
லாதபன் கரந்து ஞாலம்
பாயிருள் பரந்த பின்பு
கடிகையோர் பதினைந் தாகி
மேயநல் லுயிர்க ளெல்லாம்
விழித்துயில் பயிலுங் காலைத்
தூயதொண் டர்க்கு மாயை
தொலையுநல் லமையங் தோன்ற.

இ - ள. ஆயிடைக் குடபால் வெற்பில் ஆதபன் கரந்து - அப்பொழுது மேற்குத் திக்கிலுள்ள அஸ்தமயனகிரியிலே சூரியன் மறைதலால், ஞாலம் இருள் பரந்த பின்பு - பூமி யிலே இருள் பரந்த பின்னர், கடிகை ஓர் பதினைந்து ஆகி-அத் தயாமமாகப்பெற்று, மேயநல் உயிர்கள் எல்லாம் விழித் துயில் பயிலுங் காலை - பகற் காலத்து வேண்டுமிடங்களிற் சஞ்சரித்த நல்ல ஆன்மவர்க்கங்க ளெல்லாம் கண்களை

முகிழ்த்து நித்திரை செய்யும்போது, தூய தொண்டர்க்கு மாயை தொலையும் நல் அமையம் தோன்ற - சித்தசுத்தியை யடைய திருவாதலூரடிகளுக்கு மாயாமலம் சத்தி குன்றும் நல்ல தருணம் வந்து சம்பவிக்க. எ - று.

ஆயிடை என்புழிக் காலம் இடப்பெயராற் கூறப்பட்டது. கரத்தலால் என்பது கரங்தெனத் திரிந்து நின்றது. ஆகிப்பயிலுங்காலை என முடிக்க. மூற்பிற் பாடற உலகெங்கும் ஏக காலத்து வியாபித்தலிற் பாயிருளௌன விசேஷத்தார். ஒளியினது அபாவமாகிய இருளை எண்டுப் பாயிருளௌன்ற திலக்கணை பற்றி யென்க. (46)

இங்கிவன் றன்னை யாருங்
காலமீ தென்று தெய்வ
சங்கம தகன்று முன்னேன்
மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து
குங்குமம் புழுகு சாந்தங்
குழைத்து மெய்ம்முழுதும் பூசிக்
கங்கையி னன்னீர் வாசங்
கலந்தமென் பனிநீ ராடி.

இ - ள. முன்னேன் இங்கு இவன்றன்னை ஆரும் காலம் ஈது என்று - பரமாசாரியர் இங்கே இவ்வன்பனை நாம் அடிமைகாள்ளுங்காலம் இதுவே யென்று திருவளத் தடைத்து, தெய்வ சங்கம் அகன்று மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து - அத் தேவசபையை விட்டு நீங்கி ஸ்நான மண்டபத்தை அடைந்து, குங்குமம் புழுகு சாந்தம் குழைத்து மெய் முழு தும் பூசி-குங்குமத்தையும் நாவிப்புழுகையுஞ் சந்தனத்தையுஞ் குழைத்துத் திருமேனியெங்கும் அர்ப்பணஞ் செய்து நல் வாசம் கலந்த கங்கையின் நீர் மெல் பணி நீர் ஆடி - நல்ல வாசனையையூட்டிய கங்கா தீர்த்தத்தினாலும் நொய்மையாகிய பணி நீரினாலும் ஸ்நானஞ் செய்தருளி. எ-று.

திவ்வியமென்னும் வடமொழி ஈண்டுத் தெய்வமென்று
விற்று. (47)

மெய்ப்புன றுகிலான் மாற்றி
விலைமதிப் பில்லா நல்ல
வொப்பருஞ் செம்பட் டாடை
யுடுத்துயர் கோட்ட மெய்திச்
செப்பிள மூலையாள் பாகன்
றென்றிசை யதனை நோக்கி
யப்பெருந் தவிசின் மேலங்
கழுகுற விருந்த பின்னர்.

இ - ள். செப்பு இள மூலையாள் பாகன் - கடைந்த
நீலரத்தினச் செப்பை நிகர்த்த இளமையாகிய ஸ்தனங்களை
யுடைய உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமான், மெய்ப்புனல்
துகிலான் மாற்றி - திருமேனியிற் பொருந்திய நீரைத்
திருவொற்றுடையினாலே ஒற்றி நீக்கி, விலை மதிப்பு இல்லா
நல்ல ஒப்பு அரும் செம்பட்டு ஆடை உடுத்து - விலைமதித்தற்
களிய நல்ல ஒப்பற்ற செம்மையாகிய பட்டுப் பரிவட்டத்தைத்
திருவரையிலே சாத்தி, உயர் கோட்டம் எய்தி - உயர்ச்சி
பொருந்திய தீங்காமண்டபத்தை அடைந்து, பெரும்
அத்தவிசின் மேல் தென்திசை யதனை நோக்கி அங்கு அழுகு
உற இருந்தபின்னர் - பெருமைபொருந்திய அவ்வாசனத்தின்
மீதே தெற்குத் திக்கை நோக்கி அங்கே யோகாசனமாக
வீற்றிருந்தருளிய பின்னர். எ - று.

அங்கழுகுற வென்பதற்கு அத்தவிசிற் கழுபொருந்த என
வும், நோக்கப்பட்ட அத்தென்றிசைக் கழுபொருந்த எனவும்

பொருள் கூறினும் பொருந்தும். செப்பென வரையாது கூறினும் கடைந்த நீலரத்தினச் செப்பென்பது ஏற்புழிக் கோடலாற் பெற்றும். இன்னும் செப்பிள மூலை என்பதற்கு எனை மகளிர் மூலை போலாகாது என்றும் ஒரே பெற்றியவாய்ச் சாயாத மூலையென ஆன்றேர் செப்பும் இளமூலை என்றலும் ஓன்று. (48)

அண்டரு மலர்தூ யேத்து
மன்பருந் தூநீ ராடி
வெண்டுகில் புனைந்து நீறு
விளங்கிய மெய்ய ராகி
முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து
முத்திதங் தருள மேனி
கொண்டவர் திருமுன் சென்று
குறுகியங் குவகை கூர்ந்து.

இ - ள. அண்டரும் மலர் தூப் ஏத்தும் அன்பரும் - தேவர்களும் புஷ்பாஞ்சலிசெய்து துதிக்கத்தகும் சிவபத்தி மானுகிய திருவாதலூரடிகளென்னுஞ் சிடரும், தூநீர் ஆடி - சுத்தமாகிய நீரிலே ஸ்நானங்செய்து, வெண் துகில் புனைந்து - வெண்மையாகிய இரண்டு வஸ்திரங்களைத் தரித்து, நீறு விளங்கிய மெய்யர் ஆகி - விடுதி பிரசாசிக்கின்ற திருமேனியை யுடையவராகி, முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்தி தந்தருள மேனி கொண்டவர் திருமுன் குறுகிச் சென்று - செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளைச் சிரகின்மீது குட்டித் திருவடிதீகைசெய்து தமக்குப் பரமுத்தி பிரசாதித்தருளும் வண்ணங் குருமூர்த்தங்கொண் டெழுந்தருளிய சில பெருமானது சந்திதியிலே அதி சமீபத்திற் சென்று, அங்கு உவகை கூர்ந்து - அங்கே மகிழ்ச்சி மிகுந்து. எ - று.

பாவத்திற்குக் கருமையும் சுசியின்மையும், புண்ணியத்திற்கு வெண்மையும் சுசியுண்மையும் இயல்பாகவின், பாலு சம்பந்தமாகிய பிறவிநீக்கத்துப் புண்ணிய சம்பந்தமாகிய வீடுபேற்றைத் தலைப் படுவார்க்கு அவ்வீட்டிற்கு வாயிலாகிய தீங்காகாலத்து வெண்டு கிற்றாரணம் சுசியுடைமைக்கும் சாத்துவிக் சம்பந்தத்திற்கும் அறி குறியாக வெண்டப்படுதவின் வெண்டுகில் புனைத்தென்றும், விபூதி தாரணம் புசுமலகீக்கத்துச் சிவத்துவ விளக்கத்திற்கு அறிகுறியாக வேண்டப்படுதவின் நிறு விளங்கிய மெய்யராகி என்றும்; அபி ஷேக அருச்சனைகளின்பொருட்டும் திருவடிப்பேற்றின் பொருட் டும் தீங்காகாலத்துக் குருசங்கிதிபைச் சீடர் அதி சமீபத் திற் குறுகவேண்டுதவின் மேனிகொண்டவர் திருமுன் சென்றன் றமையாது குறுகியென்றும், தமது பூர்வகால சிந்தித மனோரதம் எண்டு என்கு சித்திக்கப்பெறுதவின் அதற்கு மிக மகிழ்ந்தென்பார் அங்குவகை கூர்ந்தென்றுவ் கூறினார். குறுகல் - அனுகல். சிந்திதம் - சிந்திக்கப்பட்டது. மனோரதம் - மன இச்சை. (49)

விண்ணவ ரதிபன் பொற்றுள்

விளக்கியர்ச் சனைமுன் செய்து
தண்ணறும் பனிநீர் தோய்ந்த
சாந்தமெய்ம் முழுதுஞ் சாத்தி
வண்ணமென் கழுநீர் மாலை
வளம்பெற வணிந்து பின்னர்க்
கண்ணூறு பரிவு தீரக்
கண்டுள மகிழ்ச்சி கொண்டு.

ஓ - ள். முன் விண்ணவர் அதிபன் பொன் தாள் விளக்கி அர்ச்சனை செய்து - முன்னரே தேவாயகராகிய சிவ பெருமானுடைய பொன்போலுங் திருவடிகளை அபிஷேகஞ் செய் தருச்சித்து, தண் நறும் பனிநீர் தோய்ந்த சாந்தம் மெய் முழுதுஞ் சாத்தி - தட்பமாகிய நறிய பனிநீர் கலந்த சந்தனக்

குழம்பைத் திருமேனி முழுவதுஞ் சாத்தி, வண்ணம் மெல் கழுநீர் மாலை வளம் பெற அணிந்து - அழகிய மிருதுவாகிய செங்கழுநீர் மாலையை அது அழகுபெறுத் தரித்து, பின்னர் - அதன்பின்னர், கண் உறுபுரிவுதீரக் கண்டு-கண்களைப் பெற்று இதுகாறும் பாதுகாத்த துன்பங் தீரத் தரிசுத்து, உளம் மகிழ்ச்சி கொண்டு - அதனுண் மனத்திலே பேரானந்தங் கொண்டு. எ - று.

முன்னர் அபிவேதகம் அருச்சனை அலங்காரங்களைச் செய்து முடித்துப் பின்னர்த் தரிசுத்து மகிழ்ச்சார் என்பார் முன், பின்னரென இங்கனங் பிரித்து விசேஷத்தார். தீஷாகாலத்திலே ஞானுசாரியர் செம்பட்டுத்துச் செங்கழுநீர்மாலை தரித்தல் வேண்டுமென்பது சிவாகமநூற் றணிபென்க. (50)

பருப்புட னளி கேரப்

பழச்செழுந் துருவல் சேர்த்துச்
சருக்கரை கலந்து பாலிற்
சமைத்தால் லமுது தன்னை
யிருத்திய கனகக் கால்மே
விலங்குபொற் கலத்தின் மீது
விருப்பொடு படைத்து நெய்யு
மிக்கழுக் கனியும் பெய்து.

இ - ள. பருப்பு உடன் செழும் னளி கேரப் பழத் துருவல் சேர்த்து - பருப்போடு செழுமையாகிய தேங்காய்த் துருவுலைச் சேர்த்து, சருக்கரை கலந்து பாலில் சமைத்த நல் அழுது தன்னை - சருக்கரையைக் கலந்து பால் கொண்டு சமைத்த நல்ல திருவமுதை, இருத்திய கனகக் கால்மேல் விலங்கு பொன் கலத்தின்மீது விருப்பொடு படைத்து - வைக்கப்பட்ட சுவர்ன முக்காலியின்மீது விலங்குகின்

பொற்பாத்திரத்தின்கட் ரீதியோடு படைத்து, நெய்யும் மிக்க முக்கனியும் பெய்து - அதன்மீது அன்னசுத்தியாகிய நெய்யையும் முப்பழங்களையும் விநியோகித்து. எ - று.

திருவல் ஆகுபெயர். கால் முக்காலி. அது, “பரிகலங்களெனின் விளங்கத் திருத்திக் காலிரண்டுபடிய வேற்றுதலும்” என்பதனாலும் மறிக. காலியைக் காலென்றார் ஆதேயமாகிய பரிகலத்திற்குத் தான் ஆதாரமாய வழி அதனது கால்போன்ற சிற்றவினென்க. இக்கருத்துப்பற்றியன்றே காலியைப் பரிகலக்காலெனவுங் கூறுப. அது “பரிசுவிளங்கப் போன்கமுங் திருத்திப் பாவாடையி. லேற்றித், தெரியும்வண்ணஞ் செஞ்சாலிச் செழும் போன்கமுங் கறியமுதும், வரிசையின்முன் படைத்தெடுத்து மன்னும் பரிகலக் கான்மேல், விரிவெண் உகிலின்மிசைவைக்க விமலர் பார்த்தங் கருள்செய்வார்” என்பதனாலும் மறிக. காலி காலையுடையது. சமைத்தற்குப் பால் முக்கியப்பொருளாகவின் அதனை ஏதுவின்பாற்படுத்திப் பாலிற் சமைத்த என்றும், மகா கைவேத் தியமாகவின் நல்லமுதென்றும், தமது ஆன்மபோதத்தை நிவேதிப்பதாகப் பாலித்துப் படைத்தவின் விருப்பொடு படைத்தென்றும், முக்கனியெனப் பொதுப்படக் கூறினும் வாழூப்பழும் மாம் பழும் பலாப்பழுமாகிய அவை தம்மையே சுட்டும் வழக்குவை மிகுதியும், சுவைமிகுதியுமடைமைபற்றி மிக்க முக்கனியென்றுங் கூறினார். நாளி கேரம் என்பதற்கு உட்டுளையினேல நீரை இழுப்பதென்பது பொருள். அது “தளரா வளர்தெங்கு தாஞ்சாந்ட நீரைத், தலையாலே தான் றஞ்சலால்” என்பதனாலும் மறிக. (51)

மாலயன் வலாரி மற்றை
 வானவர் பிழைக்க முன்னு
 ளாலமுன் டவனே நல்ல
 வமுதமுன் டருளா யென்று
 சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்குஞ்
 சிந்தையி னுரைப்பக் கால

காலனு முண்டு நீராற்
கரமலர் கழீஇய பின்னா

இ - ள. மால் அயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முங்காள் ஆலம் உண்டவனே - அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் உய்யும்பொருட்டு முன்னோர் காலத்திற் கொடிய ஆலகால விஷத்தை யுண்டவரே, நல்ல அமுதம் உண்டருளாய் என்று - இந்த நல்ல திருவமுதை யுண்டருளுமென்று, சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்கும் சிந்தையின் உரைப்ப - ஞானசாரசம்பந்தமான பெருமகிழ்ச்சி பொலிகின்ற மனவிருப்பத்தோடு திருவாத ஆரடிகள் பிரார்த்திக்க, கால காலனும் உண்டு நீரால் கரமலர் கழீஇய பின்னர்-காலகாலராகிய சிவபெருமானும் திருவமுது செய்து நீரினுலே திருக்கைமலர் சுத்தி செய்யப்பெற்ற பின்னர். எ - று.

சிந்தை ஆகுபெயர். ஈண்டுண்ணுதல் திருக்கரத்தாற் பரிசுத்து வத்தன் மாத்திரை யல்லது உட்கொள்ள வன்றென்க. அஃநு ஈண்டு வாக்குச்சுத்தி கூறுது கரசுத்திமாத்திரையே கூறிய தனைனும்; “மறைநெறி யினையவாற்றுன் மலைமக னுய்த்து மற்றெற்றம், மிறையிவை நுகர்தல்வேண்டு மெனத் தொழு வினிதே யென்னுக், கறைமிட றனிந்த மேலோன் கரத்தினைவற்றைத் தொட்டாங், குறுபெருங் கருணைசெய்தே யுவந்தனங் கோடியென்றுன்” “தொன்மைகொ எருளி ஸீராற் றுய்த்தனை வாகத் தொட்ட, நின்மல வுணவை” எனப் பிருண்டும் கூறுமாற்றுனு மறிக. வேற்றுமைதோன்ற இடையே மற்றையென்னும் இடைச் சொற் பெய்து பிரித்தும், ஒரோவழித் தாமே பரம்பொருளென்று மயங்கிக் கர்விக்கும் விட்டுணு பிரமா முதலிய தேவர்களும் உய்யும் பொருட்டுக் கொடிய ஆலகாலவிஷத்தை யுண்டருளின சீவகா ருண்ணிய சமுத்திரமாகிய தேவரீர் என்றும் மீளா ஏழை அடிமையாகிய தமியே னுய்யும்பொருட்டு நல்ல திருவமுதை உண்டருளு வது சொல்லவும்வேண்டுமோவனப் பிரார்த்தித்தார் என்பது

தொனிக்க மாலயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முன்ன
நாலமுண்டவனே என இங்ஙனம் விளிதங்துங் கூறினுரென்க. ()

வெள்ளிலை பழுக்காய் நல்கி
விரைதரு தூப தீபங்
கொள்ளிநற் றேசு காட்டிக்
கோலநன் ணீறு சாத்தித்
தெள்ளொளி விளங்கு மாடி
திருந்தமுன் றிகழ்வித் தெங்கு
முள்ளவர் முடிமே லோங்க
வொண்குடை கவித்தல் செய்து.

இ - ன். வெள்ளிலை பழுக்காய் நல்கி - வெற்றிலை பாக்
குக்களை நிவேதித்து, விரை தரு தூப தீபம் கொள்ளும் நல்
தேசு காட்டி - அகின் முதலிய சுகந்தவர்க்கப் பொடி தூவிய
தூபத்தையும் தீபத்தையும் ஞான கஞ்சக பாவனையாகக்
கொள்ளப்படும் நல்ல காப்பூரதீப சோதியையும் திருமுகம்
முதலிய அங்கங்கடோறுங் தந்து பிரணவாகிருதியாகச் சுற்றி
ஆராதித்து, கோல நல் ணீறு சாத்தி - உத்தமாங்கம் முதலிய
அவயவங்களிலே அழகிய நல்ல விழுதியை சாத்தி, தெள்
ஒளி விளங்கும் ஆடி திருந்த முன் திகழ்வித்து - தெளிவாகிய
ஒளிவிளங்குங் கண்ணுடையைத் திருத்தமுற அபிமுகத்திற்
பிரதிவிம்பித்து, எங்கும் உள்ளவர் முடிமேல் ஒங்க ஒண்
குடை கஷித்தல் செய்து - சிதசித்துப் பிரபஞ்ச மெங்கும்
வியாபகமாகிய சிவபெருமானது திருமுடிமேல் உயர ஒளி
பொருந்திப் புடையைக் கஷித்து. எ - று.

தேஜஸ் - பிரகாசம்.

(53)

கற்றைவெண் கவரி செம்பொற்
 காம்புநீ டால வட்டம்
 பற்றியன் புடனே வீசிப்
 பரிவுட னடியார் சூழப்
 பொற்றவி சிடையே மேவும்
 புண்ணியன் றிருமுன் பைம்போ
 துற்றகை யுடனே வாத
 ஹராங் கிருந்த பின்னர்.

இ -ன். கற்றை வெண் கவரி - தொகுதியாகிய வெள் ளிய சாமரத்தையும், செம்பொன் காம்பு நீடு ஆலவட்டம் அன்பு உடனே பற்றி வீசி - மாற்றுயர்ந்த பொன்மயமாகிய காம்பு நெடிய ஆலவட்டத்தையும் அன்போடு பற்றிப் பணி மாறி, அடியார் பரிவு உடன் சூழப் பொன் தவிசு இடை மேவும் புண்ணியன் திருமுன் - திருத்தொண்டர்கள் அன்போடு திருமருங்கிற சூழப் பொன் னுசனத் தின்மீ து வீற்றிருக்கும் புண்ணியவடிவினராகிய பரமாசாரியரது திவ்விய மகாசந்திதியிலே, வாதலூர் பைம்போது உற்ற கை உடன் அங்கு இருந்த பின்னர் - திருவாதலூரடிகள் பசிய மலர் பொருந்திய திருக்கரத்துடனே அபிமுகத்திற் சுகாசன மாக விருந்தபின்னர். எ - று.

மலர் திருவடி சூட்டும்போது அருச்சித்தற்கென்க கற்றை ஏன்று மயிர்த்தொகுதி. (54)

மந்திரம் பதங்கள் வன்னம் புவனங்க டத்துவங்க லோந்துநற்கலைகளென்னுமறுவகையகற்றியந்தச் சிந்தனைக் கரிய மேலைச் சிவத்துட னறிவு சேரப் பந்தனை யொழிவார் தம்மேற் பரிந்தருட் பார்வை [செய்து

இ - ள். தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார் - நங்கவி நாயகராகிய திருவாதலூரடிகளது அனந்தகோடி பூர்வசன்ம தவத்தானே மிகு மகத்துவம் பொருந்திய ஞானதேசிகத் திருமேனிகொண் டெமுந்தருளிய கைலாசபதியாகிய பரமா சாரியரானவர், மந்திரம் பதங்கள் வண்ணம் புவனங்கள் தத்து வங்கள் ஐந்து நல் கலைகள் என்னும் அறுவகை அகற்றி - மந்திராத்துவா பதாத்துவா வர்ணத்துவா புவனத்துவா தத்துவாத்துவா நல்ல பஞ்சகலாத்துவா என்னும் சடத்துவாக்களினுங் கட்டுப்பட்டிருக்கின்ற போகங்களைனத்தையும் ஏககாலத்திலே புசிப்பித்துத் தொலைத்தலாகிய அத்துவசுத்தியைச் செய்து, சிந்தனைக்கு அரிய சிவத்துடன் அந்த அறிவு மேலைச் சேர - மனுதிதமாகிய சிவசைதன்னியத் தோடு அந்த ஆன்ம சைதன்னியம் துவாதசாந்தபரியந்தம் பொருந்த யோசித்து, பந்தனை ஒழிவார் தம்மேல் பரிந்து அருட்பார்வை செய்து - பாசக்கட்டவிழும் பக்குவராகிய அச்சிடர்மீது அன்புகூர்ந்து கிருபாநோக்கன் செய்தலாகிய சகூாதிகையைச் செய்தருளி. எ - று.

வினைமுதல் வருஞ் செய்யுளினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது. தவத்தாலென மூன்றாவது விரிக்க. அகற்றிச் செய்தென முடிக்க தவப்பெரு வடிவமென விசேஷத்தார் ஞானதேசிகமூர்த்த மென் பது விளக்குதற் பொருட்டு: சடத்துவா-ஆறத்துவா. அத்துவாவழி. இவற்றுள் மந்திரம் பதினேன்றும், பதங்கள் எண்பத் தொன்றும், வண்ணங்கள் ஐம்பத்தொன்றும், புவனங்கள் இருநூற் றிருபத்துஊன்கும், தத்துவங்கள் மூப்பத்தாறும், கலைகள் ஐந்து மென வறிக. அது “எய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினேன்று பதங்க ளெண்பத்தொன்றக்கரங்க ளோம்பத்தொன்றாகு, மாய்ந்த புரமிரு நூற்றே டிருபத்து நாலா மறிதருதத் துவமுப்பத் தாறு கலையைந்தே” எண்பத்தனாறிக. பதினேரு மந்திரங்கள் ஈசான மந்திரம் முதல் அஸ்திர மந்திரம் ஈருயின. எண்பத்தொரு பதங்கள் பிரணவாதி பிரணவாந்தமாகிய ஒம், வியோம வியாபினே

என்பன முதல் ஓம் சிவாய நமோ நம: ஓம் என்பன ஈருயின. ஜம்பத்தோரச்சரங்கள் அகாரம் முதல் சஷ்காரம் ஈருயின. இரு நூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்கள் காலாக்கிணி புவனம் முதல் அாசிருதா புவனம் ஈருயின. முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் பிரு துவிதத்துவ முதற் சிவதத்துவம் ஈருயின. பஞ்சகலைகள் விவிர்த்திகலைமுதற் சாந்திய தீதாகலை ஈருயின. பதினான்கு திறத்து யோனிகளினுற்பத்தியை நிவிஃத்திசெய்து சமுசார பந்தத்தில் வெறுப்பையுண்டாக்கி ஆன்மாவுக்கு மோகஷத்தில் உன்முகஞ்செய்தலால் விவிர்த்திகலை எனவும், இடையருத் தியானத்தான் அதுக்கிரக்கப்பட்டு, மோகஷத்தில் உன்முகமான ஆன்மாவைக் கீழத்துவாவிற் சமுசாரபந்தத்தைத் தடுத்து நிறுத்து தலாற் பிரதிட்டாகலை எனவும் மூவகை விடயமாகிய வாசக ஞானத்தை விடுத்து (ப்பாரிசேஷத்தாற்) சாட்சாத்காரமான அசேஷபதார்த்த ஞானத்தை விளக்குதலால் வித்தியாகலை யெனவும், ஆன்மாவுக்கு எல்லாத் துக்கங்களினும் சாந்தியைச் செய்தலாற் சாந்திகலை எனவும், இவைகளை யெல்லாங் கீழ்ப்படுத்து ஆன்மாவைமேலே செலுத்துதலாற் சாந்தியதீதாகலை எனவும் பெயராயின. இம்மக்திரம் முதலிய ஆற்றுவாக்களுள் முன் மூன்றும் சொல்வடிவமும் பின் மூன்றும் பொருள்வடிவமுமாகி, ஆன்மாக்கள் இருவினைப்பயன்களை நுகர்தற்கு இவை ஏதுவா மென்பதும் பிறவும் “சிவத்துக்குமே வில்லைத் தெய்வம் சிவஞான, சித்திக்குமே வில்லை நூல்” என ஆன்றே ரெடுத்தேத்தும் சிவஞானசித்தியார் முதலிய விரிந்த ஞானநூல்களுட் காண்க. அசத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமென்னும் மூவகை யத்துவாக்களும் இங்ஙனம் ஜவனைப்பட்டு ஒன்றினென்று வியாத்தியாய் முறையானே பஞ்சகலைகளு எடங்குதலின், அவ்விசேடம்பற்றிக் கலைகளை நற்கலைகளன்றுர். வியாத்தி சமங்கிரைவு. மங்திரம் என்பதற்கு ஸினைப்பவனைக் காப்பதென்பது பொருள். பதினான்கு திறத்தியோனிகள் மிருகம் முதற் றுவரம் ஈருகிய வைந்தும், மானுஷியமொன்றும், பைசாசமுதற் பிரமா ஈருய எட்டுமாம். உன்முகம் மேன்முகம். மூவகை விடயம்: ஆத்தவிடயம், சத்த விடயம், கெம்மியவிடயமென்பன. சாட்சாத்காரம் பிரத்தியக்கும். அசேஷபதார்த்தம் சேஷியாதபதார்த்தம். சேஷித்தல் - விஞ்சதல்.

அத்துவசத்தியாவது இவ்வாற்றுவாக்களினும் கட்டுப்பட்டிருக்கின்ற போகங்களையெல்லாம் ஏககாலத்திலே புசிப்பித்துத்தொலைத்து மோகஷ்தைக்கொடுத்தலாம். இதுவேநிர்வாணதீக்கை எனப்படும். நிர்வாணம்-மோகஷம். சட்ச தீக்கையாவது மாந்திரிகன்பாம்பி ஒற்கடிக்கப்பட்டவனைக்கருடபாவனையினுலேபார்த்து விஷந்தீர்த்தல்போல ஆசாரியர் சீடனைச்சிவபாவனையினுலேபார்த்துப் பாசவி மோசனஞ்ச செய்தலாம். அந்தச் சிந்தனைக் கரிய மேலைச்சிவத்துடன்றிவு சேர என்பதனுண் மானசதீக்கை கூறப்பட்டது. மானசதீக்கையாவது ஆசாரியர் தமது இரேசகவாயுவினுலே புறப்பட்டுச் சீடனுடைய பூரகவாயுவினுலே அவனுடைய இருதயத்திற்பிரவேசித்துச் சீடசைதன்னியத்தை வாங்கித் துவாதசாந்தபரியந்தம் பிராசாதோச்சாரண சகிதமாகக்கொண்டுபோய்ப்பின்பு தம்முடைய இருதயத்திலே சிவசைதன்னியத்துடன் கலந்ததாகப் பாவித்துப் பின்னர் அச்சீடசைதன்னியத்தைச் சீடதேகத்திலே பிரதிட்டை செய்தலாம். யோசித்தல்-சேர்த்தல்-சைதன்னியம் - அறிவு. கலை - எவ்விப்பது; போக்குவது. (55)

எவர்க்குமெய்ஞ் ஞான மாமஞ்
 செழுத்தையு முனர்த்த வேண்டி
 யவத்தொழி லகற்றி யானஞ்
 சிவத்தைமுன் ஞக மாறித
 தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார்
 தண்டமிழ் பாடு மன்பார்
 செவிப்புலன் வழியே சிந்தை
 யுறத்திரு வாய்ம லர்ந்தார்.

இ - ள. தவப்பெருவடிவங் கொண்டார் - பரமாசாரியர் அதன்பின்னர், எவர்க்கும் மெய்ஞ்ஞானம் ஆம் அஞ்செழுத்தையும் உணர்த்தவேண்டி-எவர்கட்கும் மெய்ஞ்ஞானத்தைத்தரும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை உபதேசித்தலாகிய வாசிக தீக்கை செய்யத் திருவளங்கொண்டு, அவத்தொழில் அகற்றி -

சுக்குமபஞ்சாக்கரத்திலே இறுதிக்கண்ணிற்கும் கேட்டைத் தரும் திரோதாயியக்கரமாகிய நகரத்தையும் மலவக்கரமாகிய மகரத்தையும் நீக்கி, ஆனால் சிவத்தை - யகரவக்கரப் பொருளாகிய ஆன்மாவை அடிமைகொண்டருளும் பதியக்கரமாகிய சிகரத்தையும் பரையக்கரமாகிய வகரத்தையும், முன் ஆகமாறி - அவ்பகரத்துக்கு முன்னாக அம்முறை மாறி, தண்தமிழ் பாடும் அன்பர் செவிப்புலன் வழியே சிந்தை உறதண்ணிய தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும் சமயாசாரியராகிய அத்திருவாதவூரடிகளது செவிப்புலனுகிய சத்தவிடயத்தின் வழியே மனஞ் சென் ரூடுங்க, திருவாய் மலர்ந்தார் - உபதேசித்தருளினார். எ - று.

மெய்ஞ்ஞானமா மஞ்செழுத்தென்றது காரிய காரண வுபசாரம். ஈண்டஞ்செழுத் தென்றது சுக்குமபஞ்சாக்கரத்தை. அது, “சூக்கமாகு மைந்தெழுத்தினிற்சுற்றியபாச, வீக்கங்கிளமெய்யானந்தம் விளைவிலத் துய்த்துப், போக்கு மீட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரணவழிவ, மாக்கி னெனாரு தீபகம் போல்வரு மண்ணல்” என்பதனாலும் மறிக. அவம் கேடு; என்றது சுனனமரணங்களோ. தொழில் ஆகுபெயர். அகற்றி மாறி என முடிக்க. ஆனாலுமென்பது சிவத்திற்கடை. சிவத்தை என்றது சிகர வகரங்களோ. ஈண்டு முன் என்றது இடமுன்னை. மாறுதல் அங்ககர மகரங்கணின்று நீங்கிய இடத்திலே சிகர வகரங்களை அம்முறை மாறினிற்கச் செய்தலாம். அது, “பொருளாரு ளான்மாப் பொருந்திடுங் திரோதை, மருவிரு மலமாய் வயங்குமைந்தெழுத்திற், றிரோதையு மலமுந் தீர்த்தத னிடத்தில், வரோதைய மான வாசியை நிறுவி, வளம்பொலி சிவாய வாசியென் றுளத்தில், விளம்புக னின்னை விளக்குமா னந்த, முத்தியைந் தெழுத்து மொழிந்தன மிதனைச், சித்தசாங் தியினிற் செப்பென மொழிந்தான்” என்பதனாலும் மறிக. இருதலைமாணிக்க மென்பதும் முத்திபஞ்சாக்கரமென்பது மிதுவே. வாசிக தீக்கையாவது வருணச்சிரமாநுகுணமாகப் பதினென்று மந்திரத்தோடு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை உபதேசித்தலாம். மூவகை யான்மாக்கட் கெல்லாம் மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொடுப்பது

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமே யென்பார். எவர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமா மஞ்செழுத்தென்றும், செவிக் கின்பஞ் செப்யுக் தமிழன்பார் தண்டமிழென்றும், முனம் மற்றை விடயங்களின் வழி யன்றிச் சத்த விடயத்தின் வழியே சென் ரெடுங்க உபதே சித்தார் என்பார் செவிப்புலன் வழியே சித்தை யுறத் திருவாய் மலர்ந்தார் என்றுங்கூறினார். கண்டுக் கூறிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தின் அக்கரமாறுதலை அறியும் அறிவுமதுகை யுடைய ரல்லாதார் சிவத்தை முன்னுகமாறி யவத்தொழில் அகற்றி என அந்துவயன் செய்து அதற்கேற்பப் பொருளுக்கைப்பாரும், ஆற்றெழுமுக்காக கைவத்துப் பொருள் கொள்ளுக்காலும் அவத்தொழிலை நீக்கி யடிமைகொள்ளுகின்ற சிவ என்பதைனே முன்னிற்கும்படி மாறி என வுரைப்பாருமாய் விஷயங்கள் ரகிதராய்த் தமக்கது இவ்வுரை வாயிலாகத்தானும் புலனுகாமையை வெளிப்படுத்துவார். (56)

விரவு மன்பொரு வாழ்வுகொண் டைனவார்

விழித்த பார்வையின் விழுக்கின்முன் னிநூர் சுருதி செந்தமிழ் மூக்கிய மொழியார் [போற்

தொலைவி லாதவெக் துயர்ப்பவ மொழி :து பரவி மென்பதம் பணிபவர் படிமேற்

படிய வீழ்ந்தனர் வாழ்ந்தனர் பரிவான் மருவு மிங்கிவர் சென்னியி லிருதாண்

மகிழ் வைத்தனர் மதிநதி முடிப்பார்.

இ - ன். விரவும் அண்பு ஒரு வடிவு கொண்டு அணைவார் விழித்த பார்வையின் - திருவாதவூரடிகளிடத்துப் பொருந்திய திருவருளையே தமக்கோர் வடிவமாகக் கொண் டெழுந்தருளிய பரமாசாரியர் செய்த சாக்ஷாஷி தீக்ஷாஷி னலே, சுருதி செந்தமிழ் ஆக்கிய மொழியார் தொலைவு இலாதவெம் துயர்ப்பவம் னினக்கின் முன் இருள்போல்

ஓழிந்து - வடமொழி வேதத்தைத் தென்மொழி வேத மாக்கும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் இதுகாறுங் தம்மை விட்டு நீங்காத கொடிய துன்பத்தைத் தரும் பிறவி இது பொழுது விளக்கின் முன்னிருள்போல விட்டு நீங்கப்பெற்று, பரவி மெல் பதம் பணிபவர் படிமேல் படிய வீழ்ந்தனர் வாழ்ந்தனர் - துதித்து மென்மையாகிய திருவடிகளை வணங்குபவர் மூழியிலே எட்டுறுப்புங் தோயச் சங்கிதியில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்துப் பெருவாழ்வை அடைந்தனர், மதி நதிமுடிப்பார் மருவும் இங்கிவர் சென்னியில் இருதாள் மகிழுப்பரிவால் வைத்தனர்-அதுபொழுது அக்குருமூர்த்திகள் தீவிரதர பக்குவம் பொருந்திய இவ்வடிகளது சிரசிலே தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளாகிய இரண்டு திருவடிகளையும் அவர் மனமகிழுமாறு ஆதரவோடு சூட்டுதலாகிய திருவடி தீக்கூ செய்தருளினார். எ - று.

உவமை பிறவி தானே ஓழிதற் கெடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இங்கிவர் ஒரு சொல். ஆக்கிய என்பது காலமயக்கம். இஃதறி யாதார் கவீகூற்றென்பர். இருதாள்களுமென்னு முற்றும்மை விகாரத்தாற் ரூக்கது. அன்பின் முதிர்ச்சியாகிய அருள், எண்டுக் காரணகாரிய ஒற்றுமைபற்றி அன்பென உபசரித்துக் கூறப்பட்டது. நமஸ்காரவிதியை “வலஞ்செய்து தண்டதைனை மானவிதி வழிதழுவத் தலங்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னாங்—துலங்குமுகம் வாய்புயங்க ணெனுமெட்டுங் தோப மயி—ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ணெனுமைந்து மியைந்திடவே” என்பதனும், “சிரங்கர முழுந்தான் மண்ணைத் தீண்டிற் பஞ்சாங்கமாகுஞ் சிரங்தனிற் கரங்கள் கூப்பிற் றிரிவித வங்க மாகுஞ், சிரங்தனைத்தாழ்த்து ஸிற்கை தேரினேகாங்கமாகும், வரம் பெறு மெட்டுமைந்து மத்திம மூன்றே கம்பின்” என்பதனுமுறிக. திருவாதலூரடிகளுக்குப் பரமாசாரியர் திருவடிதீக்கூ செய் தருளினமையை “இஜையார் திருவடியென்றலைமேல்வைத்தலுமே, துஜையான சுற்றங்க எத்தனையுங் துறந்தொழிந்தே, னஜையார்

புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற, புணியாளன் சீர்பாடிப்பூவல்வி கொய்யாமோ” என்றந் ரூடுக்கத்தனவாக வரும் அவ்வடிக ஒருவாக்குக்களானு மறிக. இத்திருவடி தீங்கூயே மூலமலமாகிய ஆணவமல சத்தியைக் குன்றுவித்து முத்தி பயத்தற்கண் மிகவும் சிறப்புடைத்தென்க. சுருதியெனப் பொதுவகையாற் கூறினும் சண்டுத் தலைமை பற்றிப் பிரபல சுருதியாகிய உபங்கத்துக் களையே ஏற்புழிக் கோடலாற் கொள்ளப்படுமென்க. இது என்சீர்க்கழிநெடிலடி யானியவிருத்தம்.

(57)

மன்னு முன்னுள வுயிர்க்கர ணங்கண்

மாய்ந்து பொய்ம்முத லறிவிழந் தருளாற்
றுன்னு மின்னருட சிவகர ணங்க

டோன்ற லாற்சுக வறிவதிற் ரேன்றிச்
சென்னி யின்மிசை மேவிய பாதந்

திருந்து கண்ணினை சேர்த்திரு கரத்தா
லுன்னல் செய்திடு மிதயமே லணவித்

துவகை கூர்ந்துமெய் யுணர்ச்சியி னெழுந்தார்.

இ - ள். மன்னும் முன் உள உயிர்க் கரணங்கள் மாய்ந்து - மிகவும் முன்னுள் பசுகரணங்கள் தந்தன்மை மறையப் பெற்றும், முதல் பொய் அறிவு இழந்து - பழைய மித்தியா ஞானமாகிய சந்தேக விபரீதங்கள் தவிரப்பெற்றும், அருளால் இன் அருள் துன்னும் சிவ கரணங்கள் தோன்ற லால்-திருவருளினுலே இனிய சிற்சத்தி பதியுஞ் சிவகரணங்களாகத் தோன்றுதலினுலே, சுக அறிவு அதில் தோன்றி-கை வல்லிய சுகத்தைத் தரும் சிவஞானம் அக்கரணங்களின்றுந் தோன்றப்பெற்று, சென்னியின் மிசை மேவிய பாதம் இரு கரத்தால் திருந்து இனை கண் சேர்த்து - சிரகிற் பொருந்திய திருவடிகளை இரண்டு கைகளினுலுங் திருந்திய இரு கண்களினு

மொற்றி, உன்னல் செய்திடும் இதயமேல் அணைவித்து - தியானித்தற் கருவியாகிப் பீருதய ஸ்தானமாயுள்ள மார்பி வலைனத்து, உவகை கூர்ந்து பெய் உணர்ச்சியின் எழுந்தார் - திருவாதலூரடிகள் சிவானந்தக் களிகூர்ந்து திருவடி ஞானத் தோடெழுந்தார். எ - று.

சிவகரணங்க டோன்றலால் என்பழி ஆக்கச்சொற் ரெட்க்கது. மாய்தல் - மறைதல்; எண்டெத் திரிதன்மேற்று. இதயம் ஆகு பெயர். ஈண்டுக்கரணங்களாவன; - அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்பன. இதவு, நானே பிரமவென்னும் பசஞ்சானத்தோடு கூடிய வழிப் பசுகரணங்களாயும், உண்மைச் சிவோகம் பாவேனபற்றி நிடமூட் சிஷஞ்சானத்தோடு கூடிபவழிச் சிவகரணங்களாகியுங் தன்மை திரிவணவெண்ட. அது “பாலை நெய்தல் பாடிப்பதும் பாம்பொறியப்பாடிப்பதும், காலைனாயன் ரேவிக் கராங்கொண்ட - பாலன், மரணக் தலிர்த்தது மற்றவர்க்கு நந்தங், கரணம்போ லல்லாமை காண்” என்பதனுள்ளுங்கு குறிப்பிக்கப்பட்டவாற்று னுய்த்துணர்க காணம் எண்டு விசேட கருவி. பசுகரணங்கள் அநாதிதீப குக்குமதீகமாய்ச் சகசித் துள்ளனவாகவின் முன்னுளவெண் றமையாது மன்னு முன்னுள வியிர்க்கரணமென்றும், அவை திரியுங் தன்னமயவாகவின் மாய்ந் தென்றும், திரிதலாவது பழைய மித்தியாளானத்தை யொழிவதாக விற் பொய்ம்முத வறிவிழுந் தென்றும், சிவகரணங்க ளாதலாவது சிற்சத்தி பதிதலாகவின் துன்னுமின்னரு : சிவகரணங்க டோன்றலா ணென்றும். அச்சிற்சத்தியே சிரகிசயவின்ப சகத்திற் குக்காரணமாதவின் சகவறிவதிற் ரேண்றியென்றும், திருவடிகள் ஒந்...; பெறுதற்குரிய தவத்தாற் றிருந்திய கண்ணென்பார் திருந்து கண்ணென்றும், அத்திருவடிகளின் அருமை விளக்குவார் கண்ணீரை சேர்த்தென்றும். அத்திருவடிகள் அகத்தே தியானிக்கப்படு பொருளா யிருத்தலைப் புறத்தே குறிப்பிப்பார் உன்னல் செய்திடு மிதயமே வலைவித் தென்றும், பண்டைனினை வினைந்த வாறே எண்டுச் சித்தித்தமையின் மிக மகிழ்ந்தார் என்பார் உவகை கூர்ந்தென்றும், அத்திருவடி ஞானமயமாய்

எழுங்தாரென்பார் மெய்யுணர்ச்சியினெழுங்தார் என்றுக் கூறினார். அருமைபற்றிக் கண்ணினும் ஆசைபற்றி மார்பினுக் கொள்ளப் பட்டனவேன வேற்றுமை தெரித்துக் கூறுவார் அவ்வேறுபாடு தோன்றத் திருந்துகண்ணினை சேர்த்தென்றும், இதயமேலைனை வித்தென்றும் கூறினார் எனக் கோடலுமா மென்க. பாத மிருகரத்தாற் கண்ணினை சேர்த்தென்பதனுணே அக்கரம் முன்னர்த் தாங்கிய மலர் ஈண்டருச்சிக்கப்பட்ட டெஸழிந்தமையும் பெறப்பட்டதென்க. (58)

மேலை யத்தலத் திங்திர னிமையோர்
 மீதை லாம்பொழி விரைமலர் மழையே
 போல வித்தலம் புதையவந் துதிரப்
 பூத ருங்கண நாதரும் புகழுச்
 சால நற் குணம் புனையுஙல் லடியார்
 தங்கள் செங்கையி லொலியலுந் தயங்கு
 மால வட்டமுங கவரியு மிருபா
 லசைய மாழுனிக் கணமடி வணங்க.

இ - ள். மேலைப் தலத்து இந்திரன் இமையோர் மீது பொழி விரை மலர் எலாம் - அத்தருணத்து மேலுலகின்கண் வசிக்கும் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் ஆகாயத்திலிருந் திறைக்கும் வாசனைபொருந்திய பூக்களெல்லாம், மழையே போல இத்தலம் புதைய வந்து உதிர-விடாமழையே போலத் திருப்பெருந்துறையென்னு பிந்தச் சிவஸ்தலம் மறையும் படி வந்துதிரவும், பூதருஞ் கணநாதரும் புகழு - பூதர்களும் கணநாதர்களும் புகழுவும், சால நல் குணம் புனையும் நல் அடி பார் தங்கள் செம்கையில் ஓலியலும் தயங்கும் ஆலவட்டமும் கவரியும் இருபால் அசைய - மிகவும் நற்குணங்களைத் தமக் கணிகலமாக மேற்கொள்ளும் நல்ல திருத்தொண்டர்களு

தைய சிவந்த கைகளிலுள்ள பிலிக்குச்சங்களும் பிரகாசிக் கின்ற ஆலவட்டங்களும் சாமரங்களு மிருபக்கங்களிலும் இரட்டப்படவும், மாழுனிக் கணம் அடி வணங்க - முனிபுங் கவர்களது கூட்டங்கள் திருவடிகளை வணங்கவும். எ - று.

இனி மேலையத்தலமென்பதை மேலை அத்தலம் எனக் கண்ண முத்து அகரம் பண்டறிசுட்டெனப் பொருளுரைத்தலுமொன்று. உதிரவும், புகழுவும், அசையவும், வணங்கவும், இருந்த என வருஞ் செய்யுளில் முடிக்க. நற்குணம் சாத்துவிக்குணம். அவை: ஞானம், அருள், தவம், பொறை, வாய்மை, மேன்மை, மோனம், ஐம்பொறி யடக்கம் என்பன. சாலாற் குணம் - சாத்துவிகத்திற் சாத்துவிக குணம்.

(59)

இருந்த வப்பெருங் கருணைய னெதிரே
 யெய்தி யன்புடை யியல்பின ரிறைஞ்சிச்
 சிரந்த னிற்றம திருகாங் குவியாச்
 சிறந்த பேரரு ணிறைந்தசிங் தையராய்
 வருந்தி யித்தல மகழ்ந்துமேற் பறந்து
 மால யன்றெழு வரியநீ யடியே
 னருந்து யாப்பவ மகற்றவிங் குருவ
 மாவ தேயென வழுதுளைஞ் சழிந்தார்.

இ - ள். இருந்த அப் பெருங் கருணையன் எதிரே அன்பு உடை இயல்பினர் எய்தி இறைஞ்சி - வீற்றிருக்கின்ற அந்தப் பரமகருணைதியாகிய பரமாசாரியரது சந்திதியிலே இயற்கை யன்புடைய திருவாதனுரடிகள் வலம் வந்துவணங்கி, தமது சிரந்தனில் இரு கரங் குவியா - தம்முடைய சிரகிலே இரண்டு கைகளையும் குவித்துக் கும்பிட்டு, சிறந்த பேர் அருள் நிறைந்த சிந்தையர் ஆய் - சீரிய பெரிய திருவருணிறைந்த

மனத்தை யுடையராகி, மால் அயன் வருந்தி இத்தலம் அகழ்ந்தும் மேல் பறந்தும் தொழு அரிய நி - னிவ்னுவும் பிரமாவும் முறையே பன்றிய மன்னமுமாகி வருத்தமுற்று இப்பூமியை அகழ்ந்தும் ஆகாயத்திற் பறந்தும் அடிமுடிகளைத் தரிசித்து வழிபடுதற்கரியபெருந்தகைமையுடைய தேவரீர், அடியேன் அருந்துபர்ப்பவம் அகற்ற இங்கு உருவம் ஆவதே என அழுது நெஞ்சு அழிந்தார் - புழுத்த நாயினுங் கடையேனுகிய தமியேனது நீக்குதற்கரிய பிறவியை நீக்கும் பொருட்டு மானுடச் சட்டை சாத்திக்குருமூர்த்தங்கொண்டு இங்கெழுந்தருளுவதா! ஜையயோ!! இஃதென்னை தகவின்மையென்று பிரலாபித்து மனோலயமடைந்தார். எ - று.

எதிரே யிறைஞ்சியென வியையும். ஜையயோ இஃதென்னை தகவின்மை என்பதிசையெச்சம். மார்ச்சார சம்பந்தமாக வந்து தமக்கு உபகரித்தருளிய உயர்வொப்பற்ற நன்றியை முழுவதும் சிந்திக்கும் மனத்தராயென்பார் சிறந்த பேரரு ணிறைந்த சிந்தையராயென்றும், எத்துணையும் பெரிய தேவரீர் எத்துணையஞ் சிறிய தமியேனுபுமொரு பொருட்படுத்துப் பிறவிநீக்கத்தின் பொருட்டு மானுடச் சட்டை சாத்திக் குருவடிவங்கொண் டெளிவந்து வெளி வந்தருளினமை அடியேன் வாயினற் சொல்லுங்தரமன்றெனப் பரிதபித் திரங்கிச் சித்தவிருத்தி யொடுங்கினுரென்பார் ‘வருஞ்தி பித்தல மகழ்ந்து மேற் பறந்து மாலயன் ரெழு வரியீ யடியே னாஞ்துயர்ப் பவமகற்ற விங் குருவ மாவதே யென வழுதுநெஞ் சழிந்தார்’ என்றுங் கூறினார். மனோலயம் - மனவொடுக்கம். இங்கென்பது இரட்டுறவுமாழிதல். ஈண்டுப் பரவசமின்மையின், குலிய என்னும் பாடம் போவிப்பாடமென்றெழுதிக. (60)

ஜை னேயெனை யாண்டருள் புரியு

மாதி யேயுழை யணிமழு விருக்குங்

கைய னேகொடுங் காலனை முனியுங்

கால னேயிரு கண்ணினுண் மணியே

செய்ய னேயடி போற்றியென் பெரிய

செல்வ மேயடி போற்றிபொய் யினர்தம்
பொய்ய னேயடி போற்றியெவ் வுயிர்க்கும்
போத மேயடி போற்றியென் றழுதார்.

இ - ள. ஐயனே - பரமபிதாவே, என் ஆண்டு அருள்
புரியும் ஆதியே - தமியேன அடிமைக்கொண் டநுக்கிரகஞ்
செய்தகருஞ்ம் முதல்வரே, உழை அணி மழு இருக்கும்
கையனே - தாருகாவனத் திருடிகள் அபிசார வோமாக்கினியில்
னின்று மெழுப்பிக் கொல்லும்பொருட் டநுப்பியமானும்
மழுவுங் தங்கிய திருக்கரங்களை யுடையவரே, கொடும் காலனை
முனியும் காலனே - கொடிய யமனை வெகுண்டுதைத்த
திருவடியை யுடையவரே, (என்) இரு கண்ணின் உள்
மணியே - எனதிரு கண்மணியா யுள்ளவரே, செய்யனே அடி
போற்றி - சிவந்த திருமேனியை யுடையவரே தேவரீருடைய
திருவடிகள் அடியேஞ்ற றுதிக்கற்பாலன, என் பெரிய செல்
வமே அடி போற்றி - எனது பெருஞ் செல்வமாயுள்ளவரே
தேவரீருடைய திருவடிகள் அடியேஞ்ற றுதிக்கற்பாலன,
பொய்யினர்தம் பொய்யனே அடி போற்றி - நாஸ்திகருக்கு
நாஸ்திகராயுள்ளவரே தேவரீருடைய திருவடிகள் அடியேஞ்ற
றுதிக்கற்பாலன, எவ்வுயிர்க்கும் போதமே அடி போற்றி
என்று அழுதார் - சர்வான்மாக்கட்கும் அறிவுக்கறிவா
யுள்ளவரே தேவரீருடைய திருவடிகள் அடியேஞ்ற
றுதிக்கற் பாலனவென்று திருவாதலூரடிகள் புலம்பினார்.

ஏ - று.

முனியுமென்பது காரணகாரிய வுபசாரம். பொய்யினர்தம்
பொய்யனெனவே மெய்யினர்தம் மெய்யனென்பது உம் பெற்றும்
அது “மையமர் கண்டனை வானநாடர் மருங்கினை மாணிக்கக் கூத்

தன்றன்னை, யேயினையேயர்பிரானை நம்மை யகப்படுத் தாட்கொண்டிருமை காட்டும், பொய்யர் தம் பொய்யினை மெய்யர் மெய்யைப் போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றிருத்த தோட்ட, பையரவல்குன் மடங்கை கல்லீர் பாடிப்பொற் சண்ண மிடித்து நாமே? என்றதற்குருட்க்கத்தனவாக வரும் திருவாக்குக்களானு முன்ரக் மெய்யினர் - ஆத்திகர். பொய்யினர் - நாத்திகர். ஆத்திகராவார்: கடவுளும் புண்ணிய பாவங்களும் சுவர்க்க நரகங்களும் இகை போல்வன பிறவும் உண்டென்போர். நாத்திகராவார் அவை யில்லை யென்போர். அது “பொன்னுலகம் வெங்கரகம் புண்ணியபா வம்புரிவார், நின்மலனு முன்னென்று சிச்சயித்தா— ரிக்சிலைமை, யாத்திகரே யார்கண்டா ரம்மைப் பலனென்பார், நாத்திகரென் தேறுளத்து ஞை” என்பதனானு முன்ரக. இனிப் பொய்யினர்தம் பொய்ய னென்பதற்குப் பொய்ச்சமயிகட்கு அவர் கற பித்துங் கூறுங் கடவுளாய் நிற்பவரெனப் பொருள் கூறுதலும் மொன்று. தீநெறிக்க ணீக்கி நன்னெறிக்கட் செலுத்துங் கண்மணிகளைப் போலப் பிறவிநெறிக்க ணீக்கி முத்தி நெறிக்கட் செலுத்தலின் இரு கண்ணினுண்மணியே யென்றும், காற்றின்பத்துக் கீக்கதுவாகிய பொருட் செல்வம் போலன்றிப் பேரின்பத்துக் கேதுவாகவின் செல்வமென வாளாக்காது என் பெரிய செல்வமே யென்றும், துலசித்தாகிய ஆன்மாக்களுக்குச் சூக்கும் அதிகுக்கும் சித்தாய் நின்றறிவை விளக்குதலின் ஏவ்வுயிர்க்கும் போதமே என்றங் கூறினார்.

(61)

அற்றை ஞான்றிருள் வைகறை யெனும்போ
 தலைத் தும்பர னருட்குரு வடிவந்
 துற்ற சாந்துடன் முயங்குசெங் கழுநீர்த்
 தொடைய லின்சுமை பொருதெனத் துளங்
 கற்று மான்கரத் தேந்திய விறைவன் [கிக்
 கவின்கொண் மார்பணி மலர்த்தொடைகழி
 குற்ற வான்றுய ரகன்றுநல் லடியா [த்தங்
 ருடன்வி னங்கினர் களங்கமொன் றில்லார்.

ஓ - ஈ. அற்றை ஞான்று இருள் வைகறை எனும்போது அணைதலும் - அத்தினத் திருள்கழிகின்ற புலரிக்காலன் சமீபித்தலும், களங்கும் ஒன்று இல்லார் - காம வெகுளி மயக்கம் என்னும் முக்குற்றங்களுள் ஒரு குற்றமு யில்லாத திருவாதலூரடிகள், பரன் அருள் குருவடிவம் துற்ற சாந்து உடன் முயங்கு செங்கழுநீர்த் தொடையனீசுமைபொருது எனத் துளங்கி - சிவபெருமானதுசத்திகாரியமாகிய தேசிகத் திருமேனியானது செறியப் பூசிய சந்தனக் குழம்போடு புரஞ்சின் செங்கழுநீர் மாலையினது பாரத்தைத் தாங்க மாட்டாதென்று மனம் விதிர்விதிர்த்து, கற்று மான் கரத்து ஏந்திய இறைவன் கவின்கொள் மார்பு அணிமலர்த் தொடை கழித்து - மான்கன்றைத் திருக்கரத்திலே தாங்கிய அச்சிவபெருமானது அழகு பொருந்திய திருமார்பிலணிந்த பூமாலையைக் கழித்து, அங்கு உற்றவான் துயர் அகன்று - அங்கனம் பொருந்திய பெரிய மனவருத்தத்தை ஒழிந்து, அடியார் உடன் விளங்கினர் - திருத்தொண்டர்களோடு சூடு விளங்கினார்.

எ - று.

அன்று கன்று என்னும் மென்றோடர்க் குற்றியலுகர மொழி கள் அல்வழிப் புணர்ச்சிக்கண் முறையே அற்று கற்று என வன் றோடர்க் குற்றியலுகரமொழிகளாயின; “மெல்லொற்றுத்தொடர் மொழி மெல்லொற்றெல்லாம், வல்லொற்றியுதி இளையெற்று கும்” என்பதனுற்கொள்க அற்றை ஞான்றென்பது அன்றுகிய ஞான்றெனப் பண்புத்தொகை. ஐசாரியை. கற்றுமானென்பது மது. இதனை முன் பின்னகத் தொக்க ஆரும் வேற்றுமைத் தொகையாய் அல்வழியுள் அடங்காவழியென்பாருமூளர். அற்றை நாட் பொழுது தன்னெல்லையோடு கழிந்தறுதலின் விடியல் வைகறை யெனப்பட்டதென்பார் அற்றைஞான்றிருள் வைகறை யெனும்போதன்றும், சாந்துடன் முயங்குசெங்கழுநீர்த் தொடையலின் சமைபொருதெனவே, தொடைய வில்வழிச் சாந்தி

னீப் பொறுக்கு மென்பது தானே யெறப்படுதலின் மார்பணி மலர்த்தொடை கழித்தென்றுக் கூறினார். இரண்டைனூயுஞ் சேரத் தாங்கமாட்டாதென்ப தவ்வடிகள் கருத்தென்க. (62).

வாத ஹுருறை யிறைவர்தம் பெரிய

மாயை போலிருண் மாய்ந்துபின் னவர்பாற்
போத மாகிவங் துறுசுடர் விளக்கம்

போல வேயினன் புணரியிற் ரேன்ற
வேத நாதர்த மிருபத மிறைஞ்சு

மெய்ம்மை யாளரை வேறுகொண் டிருந்தங்
கோது மாகமத் தறிவரும் பொருளை
யுரைக்க வேநினைந் தாரற முரைத்தார்.

இ - ள. வாதஹுருறை இறைவர் தம் பெரிய மாயை போல் இருள் மாய்ந்து - அப்பொழுது திருவாதஹுரடிக ஞடைய பெரிய மாயாமலத்தைப் போல இருள் மறைய, பின் - அதன் பின்னர், அவர்பால் போதம் ஆகிவந்து உறுசுடர் விளக்கம் போல இன்புணரியில் தோன்ற - அவ்வடிக ஸிடத்துச் சிவஞானமாகி வந்து பொருந்துகின்ற தீபத்தின் பிரகாசத்தைப் போலச் சூரியன் கிழக்குச் சமுத்திரத்திலே உதிக்க, வேத நாதர் அறம் உரைத்தார் - வேத முதல்வராகிய சிவபெருமான் முன்னரும் தருமோபதேசஞ் செய்தார் ஆகவின், தம் இரு பதம் இறைஞ்சும் மெய்ம்மையாளர வேறு கொண்டு இருந்து - தம்முடைய உபய திருவடிகளை வழிபடும் அம்மெய்யன்பரைத் தனியிடத் தழைத்துக் கொடு சென்றிருந்து, ஒதும் ஆகமத்து அறிவு அரும் பொருளை அங்கு உரைக்க நினைந்தார் - தாம் அருளிச்செய்த மூலாக மங்களிலே எளிதில் அறிந்துகோடற்கரிய சித்தாந்தப்

பொருளை அங்கே போதித்தலாகிய சாத்திர தீவைச் செய்யத் திருவளங் கொண்டருளினார், (அஃதெங்கனமெனின்). எ-று.

வாதலூருறை யிறைவர் என்பதனைச் சொற்கிடக்கை முறையானே விரித்துரைத்துக்கொள்க. மாயவென்னுஞ் செயவெனைச் சம் மாய்ந்தெனத் திரிந்து நின்றது; “சொற் றிரியினும் பொருடிரியா விணக்குறை” என்பதனாற் கொள்க. இருந்து, உரைக்க, நினைந்தார் என முறையானே முடிக்க. ஆதவின் என்பது சொல் லெச்சம். சாத்திர தீவையாவது: சைவாகமாதி சிவசாத்திரப் பொருளை ஞானசாரியர் நன்மானுக்கனுக்கு இனிது போதித்தலாம். சிவபெருமான் முன்னரும் சனகர் முதலிய முனீந்திரர் தால்வர்க்கும் பிறர்க்குங் தருமோபதேசஞ் செய்தாராதவின், அங்கனமே ஈண்டுங் திருவாதலூரடிகளுக்கு ஆகமோபதேசஞ்செப்தல் புதுமையன்றெனவே, இவ்வடிகள் அம்முனிவரோ டொத்தவ ரென்பது தாற்பரியத்தான் விளக்குதற்கு வேதநாதரென் ரூழியாது அறமுரைத்தா ரென்றும், அவரதடிமைத்திறம் சிரத்தையன் புகட் கேற்ப எனைத் திருத்தொண்டர்களினும் வேற்றுக ஓர் ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் அழைத்துக் கொடுசென் றிருந்தென்பார் ‘தமிருபத் மிறைஞுச் செய்ம்மையாளரை வேறுகொண் டிருந்’ தென்றும், முற்றறிவையுடைய பதியாகிய தம்மஸ்லருளிச் செய்யப்பட்ட சைவாகமங்களின் முடிந்த முடிபாகிய சித்தாந்தப் பொருளைச் சிற்றறிவுடைய பசுவர்க்கங்களாற் றூமாக உள்ளவாற்றிதல் கூடாதென்பார் அதனை ஒதுமாகமத் தறிவரும் பொருளென்றுக் கூற வேர். மாயைக் கிருளையும் போதத்திற்கு இனையும் தொன்றுதொட்டு உவமானமாகக்கூறும் வழக்கை விபரீதஞ்செய்து, ஈண்டிருஞ்கு மாயையையும் இனனுக்குப் போதத்தையும் உவமானமாக்கிக் கூறுதலின், இது விபரீதவுவமா எங்காரமென்க. (63)

களிம்பு தோய்ந்தசெம் பெனவுனை மருவுங்
கருமை கூர்மலங் கண்டது கலக்கும்
பளிங்கு போன்றதுன் றன்மையம் மலத்தின்
பற்றி ஞலூடல் பலவெடுத் துழன்றுய்

வளங்கு லாம்புவ னந்தொறுஞ் செயுமுன்
வல்வி ணைப்பயன் வருமுறை நெறியே
யளங்து நாந்தர நுகர்ந்துமே னுகர்வு
மாக்கி யேதிரிங் தனைமன வழக்கால்.

இ - ன். செம்பு தோய்ந்த களிம்பு என கருமை கூர் மலம் உணை மருவும் - செம்புள்ள ஞான்தீர அதனேடு சகசித்த களிம்பைப்போல இருண்மயமாகிய மலமானது ஆன்மாவாகிய உன்னை அநாதியே சகசித்திருக்கும், உன்தன்மை கண்டது கலக்கும் பளிங்கு போன்றது - ஆதலான் உன்னியல்பர்னது சார்ந்ததன்வண்ணமாய் நிற்கும் படிகம் போல கின்னுற் சாரப்பட்ட கருவிகளின் வண்ணமேயாய் நின்றது, அம் மலத்தின் பற்றினால் உடல் பல எடுத்து வளங் குலாம் புவனந்தொறும் உழன்றூய் - அம்மலவாசனையி னலேயே உடம்புகள் பலவற்றை யெடுத்துப் பிறங் திறங் திதுகாறும் வளம் பொருந்திய சுவர்க்க மத்திய பாதலங்களிற் சுழன்று திரிந்தாய், செயும் முன் வல் விணப்பபன் - அப்புவனங்கடோறும் நீ முன் செய்துகொண்ட இருவினைப் பயன்களாகிய சுக துக்கங்களை, வருமுறை நெறியே காம் அளந்து தர நுகர்ந்தும் - நுகரவரும் வினைவினை விரமங் தவறுமலே காம் வியதிசெய்து தர நீ அநுபவித்தும், மன அழுக்கால் மேல் நுகர்வும் ஆக்கியே திரிந்தனை - அங்குன மநுபவிக்குமிடத்து யானென தென்னும் முனைப்பாகிப மனக்குற்றங்களினுலே மேல் உடம்பெடுத் துற்பவித்தற் கேதுவாகிய ஆகாமியவினை வினைவுகளையும் நின் கருத்து வகைபாற் செய்து திரிந்தனை. எ - று.

நுகர்வு ஆகுபெயர். மலம் துடைக்கப்படுவதென்னும் பொருட்டு. செம்புக்குக் களிம்பு சகசமே பென்பது காட்சிப்

பிரமாணத்தால் எனிதி னறியக்கிடத்தவின் அதனை யெடுத்துக் கூறி விளக்கி, அவ்வாறே ஆன்மாவுக்கும் மல மாதிரியென்பார் களிம்பு தோய்ந்த செம்பென வுனை மருவுங் கருமை கூர் மல மென்றும், அஃதங்கணமாகவே, தன்னையடுத்த பன்னிறங்களினியல்பே தன்கட்கொண்டு காட்டித் தன்னெளிகளை தோன்றுது நிற்கும் படிகம் போல நியும் நின்னாற் சாரப்பட்ட கருவிகளினியல்பே நின்கட்கொண்டுகாட்டி நின்னியல்பு தோன்றப்பெற்று நின்றனை யென்பார் கண்டது கலக்கும் பளிங்குபோன்ற துஞ் ரன்மை என்றுங் கூறினார். களிம்பு தோய்ந்த செம்பென வுனைமருவுங் கருமைகூர் மலமென்றது ஆணவமாகிய மூல மலத்தை. இதனைக் கருமைகூர் மலமென்றார் “இருளொளிர விருண்ட மோகமாய்” என்பது அதனியல்பாகவி னென்க. புவனத் தொறுஞ் செயுமுன் வல்லினையென்றது கன்மமலத்தை. பயன் வருமுறை செறியே யளந்து நாந்தர நுகர்ந்தென்றது பிராரத்த வினையை. மேனுகர்வென்றது ஆகாமியவினையை. சகசித்தல் - உடன் கலந்து நிற்றல்.

(64)

செய்து ஓர்பெறும் வினைப்பய ஞஞாவர்
 சேர்க்க வேண்டுவ தில்லெனி னிதுமே
 லெய்து மேலிது நுகர்வதென் றறிவ
 தில்லை நிவினை யெனிற்சட மறியா
 வுய்த லாகிய நன்னெறி யுணரா
 வுனையு முன்வினைப் பயனையு முணர்ந்து
 மைத வாமல மொழித்தரு ளகலா
 வாழ்வு நல்குவம் யாமென மதிப்பாய்.

இ - ள. செய்துஓர் பெறும் வினைப் பயன் ஒருவர் சேர்க்க வேண்டுவது இல் எனில் - தம்மைச் செய்து கொண்டவர் தாமே அநுபவிக்கத்தகும் வினைப்பயன்களை மற்றெரு கடவுள் இடையே நின்று கூட்டவேண்டுவதில்லை

அவரும் அவையுங் தாமே கூடுதல் பெறப்படுமெனின், நீ இது மேல் எப்தும் இது மேல் நுகர்வது என்று அறிவது இல்லை - நீ முற்றறிவுடையை யல்லை யாகலின் அவ்வினைப் பயண்களுள் இவ்வினை மேல் வரற்பாலது அதற்கீடாக இன்ன பயண் மேல் அதுபனிக்கற்பாலது என்றறியமாட்டாய், வினை எனில் சடம் அறியா - அவ்வினைப்பயண்க டாமறிந்து கூடாவோவெனின் அவை அசேதனப்பொருளாகலின் அறியவுங் கூடவுமாட்டா, நாம் உய்தல் ஆகிய நல்நெறி உணரா உனையும் உன் வினைப்பயனையும் உணர்ந்து - இங்ஙன மாகலின் முற்றறிவையுடைய நாமே கடைத்தேறும் நன்னெறியை யறியாத உன்னைய முன் வினைப்பயன்களையும் காலக்கிரமத்தோடு பொருந்த அறிந்து கூட்டிப் புசிப்பித்துத் தொலைத்து, தவா மை மலம் ஒழித்து - உன்னை விட்டு கீங்காத கரிய மலவலியைக் குன்றுவித்து, அகலா அருள் வாழ்வு நல்குவம் என மதிப்பாய்-நித்தியமாகிய நிரதிசயவின்ப வாழ்வை உனக்குத் தருவோமென்று நீ யறிந்துகொள்வா யாக. எ - று.

வினை ஸிகழ்ச்சிக்கட் செய்துளோர் எனப் படர்க்கைப் பலர்பாலாற் கூறி, விடை ஸிகழ்ச்சிக்கண் அறிவதில்லை நீயென முன்னிலை யொருமையில்வைத் தடிகளை எதிர்முகமாக்கியது உபதேசப்பொருளை வலியுறுத்துதற்கென்க. நடுநின்ற வினை ஆகுபெயர். அது முன்னர் உனைய முன் வினைப்பயனைய முனர்ந்து என்பதனாலும் முனர்க. மைம்மலம் தவாமலமெனவும், அகலா வாழ்வு அருள்வாழ்வு எனவும் தனித்தனி கூட்டுக. அசேத னம் அறிவில் பொருள். சடம், அசித்து, அசேதனம் என்பன ஒரு பொருட்களாவி. ஆன்மவர்க்கங்கள் வினைகளை ஈட்டு மிவ்வியல்பு தொன்றுதொட்டு வீடு பேறேற்துமளவும் இடையெறவுபடாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார் செய்தவரென்னது செய்துளோ ரென்றும், வினைமுதல் செய்ப்படுபொருள் பயண்கட்குப் பிறர்மத

மேற்கொண்டியைபுடைமை விளக்குவார் செய்துளோர் வினைப்பய
னென்னானுது செய்துளோர் பெறும் வினைப்பயனென்றும், முற்றறி
வின்மையின்உயிர்களும், சடமாகவின் வினைப்பயன்களுக்காமாக
அறிந்து கூடுமாறில்லையெனவே, அறிந்து கூட்டிப் புசிப்பித்துத்
தொலைத்து மலசத்தியை நவித்துப் பேரின்ப வாழ்வைக்
கொடுத்தல் முற்றறிவும் பெருங் கருணையுடைய தமக்கே
கடப்பாடென்பார் உய்தலாகிய என்னெறியுணரா வினைய
முணர்ந்து மைதவாமல மொழித்தருளகலா வாழ்வு நல்குவும்
யாமென மதிப்பாய் என வினாவில்வழியும் விதந்துங் கூறி
யருளினார். உணரா, உணர்ந் தென்புழி முறையே உயிர்க்குச்
சிற்றறிவுடைமையுக் தமக்கு முற்றறிவுடைமையும் பெறப்படுதலின்,
வேறு விதந்திலர் என்க.

(65)

எவர்க்கு மிம்மலஞ் சேரவின் கொழியா

திருப்ப தென்னெனி லின்னால்கொள் பிற
துவக்கெ னுந்தம திருவினைப் பயனும் [வித்

துலைபுகும் பொரு ஜானாநிறை நிகர்த்தா
லவர்க்கு நம்பதங் கொடுக்கிட ரொழிப்போ

மதுவி லாதவ ரமுங்கியவ் வளவும்
பவப்பெ ருங்கடல் வீழ்வர்தம் பருவம்

பார்க்கு மெம்மையுந் தம்மையும் பாரார்.

இ - ஸ். எவர்க்கும் இம்மலம் சேர இங்கு ஒழியாது
இருப்பது என் எனில் - சமஸ்தருக்கும் இம்மலத்தை
ஒருசேர இங்கைம் நாம் நீக்காதிருப்ப தென்னையெனின்,
இன்னல் கொள் பிறவித் துவக்கு எனும் தமது இருவினைப்
பயனும் துலை புகும் நிறை பொருள் என நிகர்த்தால் -
துன்பத்தையுடைய சன்னபந்தத்துக் கேதுவாகிய தமது
இருவினைப்பயன்களுக்கான தராசுகோவின் இரு தட்டுக்களினு

மிட்ட சமகிரையுடைய பொருள்போலத் தம்முளொக்கு மாயின், அவர்க்கு நம் பதங் கொடுத்து இடர் ஒழிப்போம் - அவ்வொப்புமையுடைய பக்குவர்களுக்கு நமது திருவடி தீக்கூடி செய்து மலத்தை நீக்குவோம், அது லிலாதவர் அவ்வளவும் அழுங்கி பெரும் பவக்கடல் வீழ்வர் - அவ்விரு விளையொப்பில்லாத அபக்குவரெல்லாம் அஃத்தையுங்காறும் வருந்திப் பெரிய சனனசாகரத்தில் வீழ்வர், தம் பருவம் பார்க்கும் எம்மையும் தம்மையும் பாரார் - அஃதொழிந்து தம திருவிளையொப்பு மலபரிபாகங்களைத் தம்பொருட்டு எதிர் நோக்கியிருக்கும் பதியாகிய நம்மையும் சனன மரண வேதனைப்பட் டுழலும் பசுக்களாகிய தம்மையும் விசாரியார்; ஆகவின் எவர்க்கு மிம்மலஞ்சேர இங்கொழியேம் என்பது அறிவாயாக. எ - று.

ஒழியாதென்பது அந்தர்ப்பாவிதணிச்ச; “குடி பொன்றிக்குற்றமு மாங்கே தரும்” என்புழிப்போல. அது முன்னர் ஒழிப்போமென்னும் பயனிலையானும், மலமொழித் தருளாகலா வாழ்வங்குவம் யாமெனத் தம்மேல் வைத்து மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய வாற்றுனு முனர்க. ணிச்ச பிறவினை விகுதி. பிறவிக்கேதுவாகிய துவக்குப் பிறவித்துவக்கெனக் காரணம் காரியமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. துவக்கு - கட்டு. எனு மென்பது பெயரெச்சம்; என்றாகமங் கூறுமெனப் பொருள்கொண்டு முற்றெறன்பாரு மூளர். அவர், அவ்வினைவிற்கது நேர் விடையாகாமையும் ஆகமத்தின்மேல் வைத்துரைத்தல் எண்டுச் சிறப்பின்மையும், தமதிருவினைப்பயனுட் தூலைபுகும் பொருளென நிறைநிகர்த்தா வவர்க்கு நம்பதங்கொடுத்திட ரொழிப்போமென முன்னர்க் கிளாந்து கூறுதற்கோரியைபின்மையும், ஒழிப்போமென வினைப் பயனிலை கொடுத்துப் பின் முடிக்கப்படுதலும், பிறவும் நோக்கிற்றிலர். வினைப்பயன்சுக்குக்கங்கள். இடர் ஆகுபெயர். அதுவிலாதவ ரழுங்கி யவுளவளவும் பவப்பெருங் கடல் வீழ்வர் தம்பருவம் பார்க்கு மெம்மையுங் தம்மையும் பாரார் என்பதனால் அபக்குவர்க்கு ஒழியேமென்

பது நன்கு பெறப்பட்டது. படவே, எவர்க்கு மிம்மலஞ் சேர விங்கொழியா திருப்பதென் னென்னும் வினாவிற்குச் செல் வனிதையாயவாறு கண்டுகொள்க. இனி, அது இலாதவர் தம்பரு வம் பார்க்கு மெம்மையுந் தம்மையும் பாராராய் அவ்வளவு மழுங்கிப் பவுப்பெருங்கடல் வீழ்வரென முடித்தலு மொன்று. இருவினை யொப்பாவது நல்வினையால் வரும் இன்பத்திலும் தீவினையால் வருங் துன்பத்திலும் முறையே விருப்பும் வெறுப்புமின்றிச் சம புத்திபண்ணுவது. ஒடும் பொன்னும் ஒப்ப நோக்குவது மது. அது “ஒடும் பொன்னு முறவும் பகையுமோர், கேடுஞ் செல்வமுங் கீர்த்தியு சிக்கையும், வீடுக் கானமும் வேறத நோக்குதல், கூடுத தன்மை கொளுமன நன்மனம்” என்பதனு முய்த்துணர்க. (66)

என்று கூடுமிப் பருவமென் றியம்பில்
 யாமி ருந்துள விடந்தொறு மிறைஞ்சி
 நன்றி சேர்சிவ புண்ணியம் புரியு
 நன்மை யாலிது நனுகுமென் றறிநீ
 மன்றி லானவெம் மியல்புனக் குரைக்கின்
 மாசி லாவுரு மூன்றவற் றருவ
 மொன்று பேரொளி யொன்றரு ஏருவ
 மொன்று தானரு ஞருவமென் றுணர்வாய்.

இ - ள். இப்பருவம் என்று கூடும் என்று இயம்பில்-இம்மலபரிபாக மொருவற் கெஞ்ஜான்று வந்து பொருந்து மென்று நீ வினவின், யாம் இருந்துள இடம் தொறும் இறைஞ்சி - நாம் வீற்றிருக்கும் ஸ்தலங்கடோறும் சென்று நம்மைத் தரிசித்து வணங்கி, நன்றி சேர் சிவபுண்ணியம் புரியும் நன்மையால் இது நனுகும் என்று நீ அறி - நன்மை பொருந்திய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும் விசேஷத்தினாலே இது வந்து பொருந்துமென்று நீ அறிவாயாக, அது நிற்க

மன்றின் ஆன எம் இயல்பு உனக்கு உரைக்கின் - கனக சபையின்கட்பொருந்தியநமது தடத்தலக்கணமாகிய பொது வியல்பை உனக்குச் சொல்லப்படுகின், மாசு இலாஉருமூன்று-நமக்குக் குற்றமற்ற வடிவங்கள் மூன்றுள்ளன, அவற்றுள் ஒன்று அருவம் - அம்மூன்றனுள் ஒரு வடிவம் அருவமாகும், ஒன்று பேர் ஒளி அருவருவம்-மற்றெல்லூரு வடிவம் தேசோமய மாகிய அருபருபமாம், ஒன்று தான் அருள் உருவம் என்று உணர்வாய் - ஒழுந்த மற்றெல்லன்று தான் அருண்மயமாகிய உருவம் என்று நீயறிவாயாக. ஏ - று.

ஊரும் பேரும் உருவம் இல்லாத தாம் அவற்றைக் கொண்டிருளினமை ஆன்மாக்களை உய்விக்கவேண்டு மென்னும் திருவருண் மயமாகிய பஞ்ச கிருத்திய சிகழ்ச்சியின் பொருட்டே என்பார் அத்தொடர்பு தோன்ற மன்றிலான வெம்மியல்பென்றூர். ஈண்டு மன்றென்றது பராசத்தியின் மேற்று. அவற்றுளைன ஏழனுருபு விரிக்க. தான் என்பது அம்மூவகையுங் கூறப்பட டொழிகின்றமை யுணரங்கின்றது. சிவபுண்ணியங்களை வருஞ் செய்யுட்களிற் காண்க. இப்பதிபுண்ணியங்களைச் சிவத்தலயாத் திரை செய்யும்வழித் திருவருளை முன்னிட்டு நின்றியற்றின், அவற்றூற் றப்பாது தானே இப்பருவம் வருமென்பார் யாமிருந்துள விடங்தொரு மிறைஞ்சி நன்றி சேர் சிவபுண்ணியம் புரிய நன்மையா விது நனுகுமென் றநிநீ யென்றும், இம்மலைபரிபாகத்தைக் கொடுக்கமாட்டாத பசுபுண்ணியம் போலாது கொடுக்க வல்ல பதி புண்ணியங்களை நன்றிசேர் சிவபுண்ணியமென விசேடித்தும், காம வெகுளி மயக்கங்களாகிய குற்றங்களுள் அகப்படுத்தும் பசுக்களது மாயாகாரியமாகிய உருவம் போலன்றி அக்குற்றங்களற்ற அருட்சத்திகாரியமாகிய வடிவங்கள் என்பார் மாசிலாவரு என்றும் அருளுருவமென்றுங் கூறினார். அருவருவைப் பேரொளி யருவரு வெனச் சிறப்பித்தார். யான் எனதென்னுஞ் செருக்குற்ற பிரம விஷ்ணுக்களுக்கிடையே தோன்றி அச்செருக்கை அடக்கிய அக்கனிப் பிழம்பு வடிவமும் இதுவேயென்று விளக்குதற் பொருட் டென்க.

இந்த மூன்றினி லுருவுனக் கறிய
 விசைந்த பேரரு ஸியம்புமில் வருவம்
 வந்தி யாவரும் பணிவதற் கெளிதாய்
 வரமெ லாந்தர வருமரு வருவம்
 பந்த மாகிய மலவிரு ளகற்றும்
 பரிதி யாயுள பல்லுயிர்க் குயிரா
 யந்த மாதிக ளளப்பரு மொளியா
 யமல மாகுமவ் வருவெனு முருவம்.

இ - ள. இந்த மூன்றினில் உரு இசைந்த உனக்கு
 அறிய பேர் அருள் இயம்பும் இவ் உருவம் - மேலே
 தொகுத்தும் வகுத்துங் கூறிய இம்மூவகை வடிவங்களுள்ளும்
 உருவடிவமாவது பக்குவத்தையுடைய உனக்கு விளங்குமாறு
 பெருங் கருணையினாலே சாத்திர தீக்கூ செய்கின்ற இக்
 குருவடிவமேயாம், அருவருவம் யாவரும் வந்து வணங்குதற்கு
 எளிது ஆய் வரம் எலாம் தர வரும் - அருவருவ வடிவ
 மாவது சகலரும் வந்து தரிசித்து வணங்குதற்கு எளிவந்த
 தாய்ச் சகல வரங்களையும் கொடுக்குஞ் சிவவிங்க வடிவமே
 யாம், அவ் அரு எனும் உருவம் - அவ்வருவடிவமாவது, பந்
 தம் ஆகிய மல இருள் அகற்றும் பரிதி ஆய் - அநாதி பந்த
 மாகிய ஆணவ மலவிருளை நீக்கும் ஞான பானுவாய், உள்
 பல உயிர்க்கு உயிர் ஆய் - அநாதியாயுள்ள பலதிறத்தான்
 மாக்களுக்கும் அந்தரான்மாவாய், ஆதி அந்தங்கள் அளப்பு
 அரும் ஒளி ஆய் - ஆதிமத்தியாந்தரகிதமாகிப்பேராளியாய்,
 அமலம் ஆகும் - நிருமலமாயிருக்கும். எ - று.

இவ்வருவமெனச் சட்டியது போக வடிவம், கோர வடிவம்,
 யோக வடிவங்க ளனைத்தையுங் தொகுத்தென்க. அருவம் அவ்
 வியத்தமெனவும் நிஷ்களமெனவும், ரூபாரூபம் வியத்தாவ்வியத்து

மெனவும் சகளாங்களுமெனவும், உருவும் வியத்தமெனவும் சகள் மெனவும் கூறப்படும். வரம் - கருதிய பேறு. தரவருமென்பது ஒரு சொன்னீர்மைத்து. (68)

ஆவ லாலெமக் காமலர் மரங்க

ளாக்க லம்மலர் பறித்தலம் மலராற்

ரூவி லாவகை தார்பல சமைத்து

றணப்பி லெம்புகழ் சாற்றலன் புடனை

மேவு மாலய மலகிடன் மெழுகல்

விளங்க நல்விளக் கிடுதலெம் மடியார்க்

கேவ லானவை செய்தலிச் சாரியை

யியற்ற வல்லவர்க் கெம்முல களிப்போம்.

இ - ள். ஆவலால் எமக்கு ஆம் மலர் மரங்கள் ஆக்கல்-அவாவினால் எமக்கருகமாகிய பத்திர புட்பங்களையடைய விருக்கங்களை வைத்து வளர்த்தலும், அம்மலர் பறித்தல்-அப்பத்திர புட்பங்களைக் கொய்தலும், அம் மலரால் தா இலா வகை பல தார் சமைத்தல் - அம்மலர்களினாலே விதிப்படி இன்டை, தொடை, கண்ணி, பந்து, தண்டு, பிணையன் முதலிய பலவகைத் திருமாலைகளைக் கட்டுதலும், தணப்பு இல் எம் புகழ் சாற்றல் - இடையருது எமது கீர்த்திப் பிரதாபமாகிய தோத்திரங்களைப் பாடுதலும், நாம் மேவும் ஆலயம் அன்பு உடன் அலகிடல் மெழுகல் - நாம் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களை அன்போடு திருவலகிடுதலுங் திருமெழுக்குச் சாத்துதலும், விளங்க நல் விளக்கு இடுதல் - அவ்வாலயங்களிற் பிரகா சிக்கும்படி. நல்ல தீபமேற்றுதலும், எம் அடியார்க்கு ஏவலானவை செய்தல் - நம்மடியவர்க்கு அவரேவியதொண்டு களைச் செய்தலுமாகிய, இச்சரியை இயற்ற வல்லவர்க்கு - இச்சரியாபாதத்தை அநட்டிக்க வல்லவர்களுக்கு, எம் உலகு

அுளிப்போம் - எம்முடைய சிவலோகத்திருத்தலாகிய சாலோக பதத்தைக் கொடுப்போம். எ - று.

ஆவஸ் இச்சைப் பெருக்கம். தாவிலாவகை என்பதை ஜிடை நிலைத் தீபமாகக் கொண்டு எனையை ந்றேரு மொட்டுக் கூடுதலாக தமக்காமலர் மரங்கள்: வில்வம், பாதிரி, கோங்கு, பன்னி, கொன்றை, சண்பகம், மகிழ், புன்னை, வெட்சி, கடம்பு, ஆத்தி, செருஞ்தி முதலியன். வெண்டாழை, கருஞ்துளசி தமக்காகாதவைகளாதவின் அவற்றை நீக்குதற்கு எமக்காமலர் மரமென விசேஷிக்கப்பட்டது. மரங்களை விதிப்படி வைத்து வளர்த்தலாவது சண்டாளபூமி, சுடுகாடு, மலசல பூமிகளுக்கு அணிமைக்கணில்லாததாய், நான்கெல்லையும் சுவரினுலேனும் வேலியினுலேனும் சூழப்பட்டதாய், கீழே ஆழமாக வெட்டி எலும்பு முதலிய குற்றங்களறப் பரிசோதிக்கப்பட்டதாய், பசுநிரை கட்டப்பெற்றுக் கோசல கோமயங்களினுலே சுத்தியடைந்ததாயுள்ள னிலத்திலே விருஷங்களை வைத்து, புலையர் புறச்சமயிகள் தூரஸ்திரீகள் முதலாயினேர் உள்ளே பிரவேசியா மலும், எச்சில், முக்குநீர், மலசல முதலியவற்றுன் அசுசிப்படுத்தா மலும், அங்ஙனமுள்ள பத்திர புட்பங்களைக் கடவுட்பூசை முதலிய வற்றிற்கன்றிப் பிறவற்றிற்கு உபயோகப் படுத்தாமலும், அவைகளிற் சலங்தெறிக்கும்படி வஸ்திரங் தோயாமலும், வஸ்திரத்தைப் போடாமலும் பாதுகாத்து நீர்விடுகை முதலியவற்றூற் குறைவுருது வளர்த்தலாம். இங்ஙனம் கோட்டுப்பூவைத் தரும் மரங்களை வைத்து வளர்த்தல் கூறவே “ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே” என்னும் உபலக்கணத்தால் னிலப்பூவைத் தரும் அலரி, நஞ்சியாவர்த்தம், வெள்ளெருக்கு, பட்டி, நாயுருவி, பொன்னூமத்தை, செவ்வங்கி, வெட்டிவேர், இலாமிச்சை, தூளசி, தருப்பை, மருக்கொழுங்கு, சிவகந்தை, விட்டுனுகாங்கி, மாசிப் பச்சை, திருநீற்றுப்பச்சை, பூஜை, அறுகு முதலிய செடிகளையும்; கொடிப்பூவைத் தரும் மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, பிச்சி, வெண்காக்கொன்றை, கருங்காக்கொன்றை, கருமுகை, தாளி, வெற்றிலை முதலிய கொடிகளையும்; செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்கழுநீர், நீலோற்பலம், செவ்வாம்பல், வெள்ளாம்பன் முதலிய நீர்ப்புக்களையும்; விதிப்படி வைத்து வளர்த்தலும் கொள்ளப்படு

மென்க. விதிப்படி பூக்கொய்தலாவது நான்கு வருணத்துட்ட பட்டவராயும், சிவத்தினை பெற்றவராயும், சியமாசாரமுடையவராயுமிருப்பவர் குரியோதயத்துக்கு முன்னே ஸ்நானங்குசெய்து தோய்த்துவர்ந்த வஸ்திரங் தரித்துச் சந்தியாவந்தனம் முடித்து இரண்டு கைகளையுங் கழுவித் திருப்பூங்கூடையை எடுத்து ஒரு தண்டு நுனியிலே மாட்டி உயரப்பிடித்துக்கொண்டேனும் அரைக்குமேலேகையிற்பிடித்துக்கொண்டேனும் திருநந்தனவனத் திற் போய்ச் சிவபெருமானை மறவாத சிந்தையோடு பத்திரபுட்பங்களை யெடுத்து அவைகளைப் பத்திரத்தான் மூடிக்கொண்டு திரும்பிவந்து கால்களைச் சுத்திசெய்துகொண்டு உள்ளே புகுந்து திருப்பூங்கூடையைத் தூக்கிவிடுதலாம். இது “பெரும்புலர்காலை மூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி” என்னுங் திருநாவுக்கரசு நாயனர் தேவாரத்தானுமறிக. பத்திரபுட்ப மெடுக்கும்போது மனம் பிறிது படன் மிகவும் குற்றமாம். அது “கொந்தலர் கொய்யும்போது கூர்விழி மையலாலே, பைக்கொடி மடவார் தம்மைப் பார்த்தலாற் கயிலைவற்பிற், சுந்தரன் பட்டகாதை யறிதிரே துணர்மென் போதா, வங்கணர் கீழ்களாவார் கீழ்களாங் தணர்களாவார்” என்பது னனுமறிக. விதிப்படி திருமாலை கட்டுதலாவது திருமாலைக் குறட்டைச் சுத்தசலத்தினால் அலம்பி இடம் பண்ணித் திருப்பூங்கூடையிலுள்ள பத்திரபுட்பங்களை யெடுத்து அதில் வைத்துக் கொண்டு மெளனியாயிருந்து சாவதானமாக ஆராய்ந்து புழுக்கடி முதலிய பழுதுள்ளவைகளை அகற்றிவிட்டு மேற்கூறிய திருமாலைகளைக் கட்டுதலாம். தா - குற்றம். அங்குற்றங்களாவன: பேசுதல், சிரித்தல், சிவபெருமானுடைய திருவடிகளின்றிப் பிறவற்றிற் சிந்தை வைத்தல், கைகளால் உடம்பையேனும் வஸ்திரத்தை யேனுங் தீண்டுதன் முதலியனவாம். தணப்பு - நீக்கம். இல்லென் னும் பண்படி இன்றியென வினையெச்சப் பொருட்டு நின்றது- புகழ் ஆகுபெயர். விதிப்படி தோத்திரம் பாடலானது, தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருத்தொண்டாபெரியபுராணம், என்னும் அருட்பாக்களை மனங்கசிந்தாருக்கண்ணீர் வார ஷரோமஞ் சிவிரப்பப் பண்ணேநு பாடுதலாம். விதிப்படி திருவலகிடுதலாவது குரியோதயத்துக்குமுன் ஸ்நானங்குசெய்து சந்தியாவந்தனம் முடித்துக்கொண்டு சிவாலயத்தினுட்ட

புகுஞ்சு மிருதுவாகிய துடைப்பத்தாற் திருயி கீடங்கள் சாவாமல் மேற்பட அலகிட்டுக் குப்பையைவாரித் தூரத்துக் கொடுபோய்க் குழியிலிடுதலாம். அலகு - துடைப்பம்; மார்ச்சனியென்பதுமது. விதிப்படி திருமெழுக்குச் சாத்தலாவது என்றனியதும் நோயற் றதுமாகிய பசுவின் சாணியைப் பூமியில் விழுமூன் இலையிலேந்தி யாயினும், அது கூடாவழிச் சுத்தங்களத்து வீழ்ந்த சாணியை மேல்கீழ்த்தள்ளி நடுப்படவெடுத்தாயினும் வாலி நதி முதலியவற் றில் வடித்தெடுத்துவந்த சலத்துடன் கூட்டிச் செங்கற்படுத்த ஸிலத்தையும் சண்ணும்பு படுத்த ஸிலத்தையும் மண்படுத்த ஸிலத்தையும் மெழுகுதலாம். கருங்கற்படுத்த ஸிலத்தைச் சலத்தினாலே கழுவுக. கருங்கல்லிற்பட்ட சாணி மலத்துக்கொக்கும். விதிப்படி தீபமேற்றுவதாவது தாமரைநூல், வெள்ளௌருக்குநூல், பருத்தி நூலென்பவற்றுள் இருபத்தோரிழையாலேனும், பதினைஞ்சிழையாலேனும், ஏழிழையாலேனும்கார்ப்பூரப்பொடிகூட்டித் திரிபண்ணி அழுக்கின்றி விளங்கும் அகவிலிட்டு உத்தமோத்தமமாகிய கபிலை நெய் முதலியவற்றை அவ்வகலுள் வார்த்துச் சுடர்கொளுவிப் பிரகாசிக்கச்செய்தலாம். திருவிளக்குக்குக்கபிலை நெய்யுத்தமத்தின் உத்தமமும், மற்றைப் பசுக்களின் நெய் உத்தமத்தின் மத்திமழும், ஆட்டுநெய் ஏருமைநெய்கள் உத்தமத்தின் அதமழும், வெள்ளளள் ளின்நெய் மத்திமத்தின் உத்தமமும், மற்றையெள்ளின்நெய் மத்தி மத்தின் மத்திமழும், மரக்கொட்டைகளின் நெய் அதமத்தின் அதமழுமென்க. கபிலை - கபிலஶ்ரமுடைய பசு. கபிலஶ்ரம - கருமையோடுகூடிய பொன்னிறம். ஏனைத் தீபங்களோ டிவற் றிடை வேற்றுமை தோன்ற எல்விளக்கென்றும், அநுட்டித்தற் கருமைதோன்ற வல்லவரென்றுங் கூறினார். இச் சிவயுண்ணியங்களின் மகிமையை, “நிலைபெறுமா நென்னுதியே னெஞ்சேநீவா நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில்புக்குப், புலர்வதன்மூ னல்கிட்டு மெழுக்குமிட்டுப் பூமாலை புனைதேத்திப் புகழ்ந்துபாடித், தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச் சங்கராசய போற்றி போற்றி யென்று, மலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாதியென்று மாருரா வென்றென்றே யலரூ ஸில்லே” “விளக்கினாற் பெற்றவின்ப மெழுக்கினாற் பதிற்றியாகுஞ், துளக்கினன் மலர்தொடுத்தாற் றுய வின் ஜேறலாகும், விளக்கிட்டார் பேறுசொல்லின் மெய்ந்நெறி

ஞானமாகு, மளப்பிலை கீதஞ் சொன்னார்க் கடிடா மருஞமாறே” எனவருங் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரங்களானாறிக் விதிப் படி அடியார்க்கேவலாயின செய்தலை, முத்திநாதனைகிய பகைவுல் வஞ்சிக்கப்பட்டிறந்து வீழ்கின்ற மெய்ப்பொருண்ணையாறு ஏவற்குறிப்பைக் கடவாது அவணைப் புறத்தே கொடுசென் றுய் வித்த தத்தன் முதலாயினேர்கட் காண்க. இதனுணே நான்கு பாதங்களுட் சரியாபாதமாவது புறத்தொழின் மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடென அதனிலக் கணமும் பயனுங் கூறியவாறு. அது “தாதமார்க்கன் சாற்றிற் சங்கரன்றன் கோயிற் றலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ்சாத்திப், போதுகளுங் கொய்து பூந்தார்மாலை கண்ணி புனிதர்க்கும் பல சமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித், திதிறிரு விளக்கிட்டுத் திருந்த வனமுஞ் செய்து திருவேடங்கண்டாலடியேன் செய்வ, தியாது பணி யீரன்று பணிந்தவர்தம் பணியு மியற்றுவதிச் சரியை செய்வோ ரீசனுல கிருப்பர்” என்பதனுமறிக. (69)

கந்த வர்க்கமுங் கிளர்மணைப் புகையும்
 கவின்கொ டைபமும் புனிதமஞ் சனமுங்
 கொந்த விழ்ந்தநன் மலருமற் றுளவுங்
 கொண்டு மாயையின் குணங்களொன்
 யைந்து சுத்திசெய் தகம்புற மிறைஞ்சி [றிலரா
 யங்கி யின்கடன் கழித்தருள் வழிநின்
 றிந்த நற்பெருங் கிரியையன் புடனே
 யியற்ற வல்லவ ரெம்மரு கிருப்பார்.

இ - ள். கந்தவர்க்கமும் - வாசனுதிரவியவர்க்கங்களும், மணம் கிளர் புகையும் - நறுமணங் கமழுங் தூபமும், கனின் கொன் தீபமும் - பிரகாசம் பொருந்திய தீபமும், புனித மஞ் சனமும் - பரிசுத்தமாகிய திருமஞ்சனமும், கொந்து அவிழ்ந்த நல் மலரும் - கொத்துக்களின் மலர்ந்த சுகந்த புஷ்பமும்,

மற்று உளவும் கொண்டு - மற்றுமூள்ள பூசோபகரணங்களை
யுங் கைக்கொண்டு, மாயையின் சூணங்கள் ஒன்று இலர் ஆய்-
மாயாகாளியமாகிய காமம் முதலிய தூர்க்குணங்களுள் ஒன்று
மில்லாதவராய், ஜூந்து சுத்திசெய்து - பூதசுத்தி, தாஞ்சுத்தி,
திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, இவிங்கசுத்தி, யென்னும் பஞ்ச
சுத்திகளையுஞ் செய்து, அகம் புறம் இறைஞ்சி - அகப்பூசை
புறப்பூசைகளைச் செய்து, அங்கியின் கடன் கழுத்து -
அக்கினிகாரியமுஞ் செய்து, அருள் வழி நின்று - திருவருளை
முன்னிட்டு நின்று, பெரும் நல் இந்தக் கிரியை இயற்ற வல்ல
வர் எம் அருகு இருப்பார் - பெரிய நன்மையையுடைய
இந்தக் கிரியாபாதத்தை அநுட்டிக்க வல்லவர் எமது சமீபத்
திருத்தலாகிய சாமீப பதத்தை அடைவார். எ - று.

புனிதம் என்பதனை இடைநிலைத் தீபகமாகக் கொண்டு கந்த
வர்க்க முதலியவற்று ஸேற்பனவற்றே டொட்டுக. நின்றியற்ற
வல்லவரென எச்ச முடிபுசெய்க. கந்தவர்க்கங்கள்: சந்தனம்,
பனிநீர், குங்குமப்பூ, கோரோசனை, பச்சைக்கர்ப்பூரம், புழுகு,
சவ்வாது, கஸ்தாரி முதலியன. வர்க்கம் - வகை. திருமஞ்சனம் -
அபிவேகம். அது ஈண்டுச் சம்பிரதாயத்தான் அபிவேக தீர்த்
தத்தின்மேற்று. அபிவேகதிரவியங்கள்: சுத்தோதகம், என்
ஜெய்க்காப்பு, மாக்காப்பு, நெல்லிக்காப்பு, மஞ்சட்காப்பு, பஞ்ச
கெளவியம், இரசபஞ்சாமிர்தம், பலபஞ்சாமிர்தம், பால், தயிர்,
நெய், தேன், சர்க்கரை, கருப்பஞ்சாறு, எஜுமிச்சம்பழுச்சாறு,
நாரத்தம்பழுச்சாறு, தமரத்தம்பழுச்சாறு, குளஞ்சிப்பழுச்சாறு,
மாதுளம்பழுச்சாறு, இனாநீர், சந்தனக்குழம்பு, உஷ்ணேதகம்
முதலியன. இவற்றுட் பஞ்சகெளவியமென்பது விதிப்படி கூட்டி
அமைக்கப்பட்ட பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்பன
உற்றின்து தொகுதியாம். கோசப்பந்தம் கெளவியமென்க. இது
பிரமகூர்ச்சமெனவும் பெயர்பெறும். பால் ஜூந்து பலமும், தயிர்
மூன்று பலமும், நெய் இரண்டு பலமும், கோசலம் ஒரு பலமும்,
கோமயம் கைப்பெருவிரவிற் பாதியளவுங் கொள்க. இரசபஞ்சா

மிர்தமென்பது விதிப்படி கூட்டி அமைக்கப்பட்ட பால், தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரையென்பவற்றினாலும் தொகுதியாம். பலபஞ்சா மிர்தமென்பது முற்காறிய இரசபஞ்சா மிர்தத்தோடு கூட்டி அமைக்கப்பட்ட வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழமாகிய மூப்பழங்களீநாலும் தொகுதியாம். தாமிரபாத்திரத்தில் விடப்பட்ட பாலும், வெண்கலப் பாத்திரத்தில் விடப்பட்ட இளங்கும் கன்னக்குங்கம் மென்க. இளங்கை முகிழ்திராலும் தனித்தனி அபிஷேகிக்க. நெய் அபிஷேகங்கு செய்தவுடன் இளவெங்கீர் அபிஷேகங்கு செய்தவுடன் வேண்டும். இளங்கீர் அபிஷேகித்ததின்பின் எண்பத்தொருபதமாந்திரமுச்சரித்துச் சகச்சிரதாரரைகாண்டு சுத்தோதகத்தால் அபிஷேகிக்க. சந்தனக்குழம்பின் பின் விதிப்படி தாபிக்கப்பட்ட நவகலசத்தினாலும், விசேஷார்க்கியத்தினாலும் அபிஷேகங்கு செய்க. கொத்து - யூங்கொத்து. அது எதுகை நோக்கிக் கொங்கென மெலிந்து நின்றது. எடுத்துவைத்தலர்ந்த யூவும், தானே வீழ்ந்து கிடந்த யூவும், உதிர்ந்த யூவும், அரும்பும் கடவுட்பூசைக்காகாமையின் அவற்றை விலக்குதற்குக் கொந்தவிழ்ந்த மலரென்றும், தாழ்ந்தசாதியார் சிவதீசைப் பெருதவர், ஆசௌசமுடையவர், நித்தியகருமம் விடுத்தவர், ஸானங்குசெய்யாதவர், தூர்த்தர் எடுத்தயூவும், இரவிலெடுத்த பூவும், கை சீலை ஏருக்கிலை ஆமணக்கிலைகளிற் கொடுவாத பூவும், காற்றினடியுண்ட பூவும், புழுக்கடி எச்சம் விலங்திநால் மயிர் எண்பவற்றேரு கூடிய பூவும், மோந்தபூவும், காகம் கோழி நாய் கழுதை பன்றி குரங்கு பூணை முதலியன திண்டிய பூவும் பூசைக்காகாமையின் அவைகளை விலக்குதற்கு என்மலரென்றும் விசேஷித்தார். திருக்கோயிலினும் அதன் சமீபத்தினுமிருள்ள பூ ஆண்மார்த்த பூசைக்காகாதென்க. சூரி யோதயத்திலாயினும், விடிய மூன்று நாழிகைக்கு மூன்னுயினும், இரண்டு நாழிகைக்கு மூன்னுயினும், ஒருநாழிகைக்கு மூன்னுயினும், எடுத்த புஷ்பமே உத்தமம். மத்தியான காலத் தெடுத்த புட்பம் சிவபெருமானுக்கும் தேவர்களுக்கும் பிதிர்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும் ஆகா. உதயத்தில் நந்தியாவர்த்தப் பூவும், வெள்ளொருக்கம் பூவும் உத்தமம். மத்தியானத்தில் அஸரிப் பூவும், தாமரைப்பூவும், தும்பைப்பூவும் உத்தமம். சாயங்காலத்தில் மல்லிகைப்பூவும், கருமத்தம்பூவும், சண்பகப்பூவும் உத்தமம்.

அர்த்தராத்திரியில் கடப்பம்பூவும், பொன்மத்தம்யூவும், சிறுசண் பகப்பூவும், பிச்சிப்பூவும் உத்தமமென்க. விநாயகருக்குத் துளசியும், சிவபெருமானுக்குத் தாழம்பூவும், உமாதேவியானுக்கு அறுகும், செல்லியும், வைரவருக்கு நந்தியாவர்த்தமும், சூரிய னுக்கு வில்வமும், விஷ்ணுவுக்கு அங்கதையும், பிராமணருக்குத் தும்பையும் ஆகாவாம். திங்கட்கிழமை, சதுர்த்தி, அட்டமி வைமி, ஏகாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பெளர்ணிமை, மாசப் பிறப்பு என்னும் இக்காலங்களில் வில்வமெடுக்கலாகாது. ஆதவின் இவையல்லாத மற்றைக் காலங்களில் வில்வம் எடுத்து வைத்துக் கொள்க. வில்வமரத்தடியடைந்து நாடோறும் ஹரஹரவென்னு மொவியோடு பிரதக்ஷிணங்கு செய்பவர் பாவத்தினின்றும் நீங்குவர். மரிக்கும்போது வில்வத்தடி மண்ணை உடம்பிற் பூசினேர் சிவபுரத்தடைவர். வில்வபத்திரம் சிவபெருமானது இச்சானானக் கிரியைவடிவாயிருக்குமென்க. ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளினும், திருவோண நக்ஷத்திரத்தினும், சத்தமி, அட்டமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பெளர்ணிமைத் திதிகளினும், விதிபாத யோகத்தினும், மாசப்பிறப்பினும், பிராதக்காலம், சாயங்காலம், இராத்திரிகளினுங் துளசியெடுக்கலாகாது. ஆகவின் இவையல்லாத மற்றைக் காலங்களிலே துளசியெடுத்து வைத்துக்கொள்க. இரண்டிலை கீழேயுள்ள துளசிக்கத்திர் எப்பொழுதும் எடுக்கலாம். வில்வமும் கொக்கிறகு மந்தாரையும் ஆறுமாதத்திற்கும், வெண்டுளசி ஒருவருஷத்துக்கும், தாமரைப்பூ ஏழு நாளிற்கும் அலரிப்பூ மூன்று நாளிற்கும் வைத்துச் சாத்தலாம். இனி உட்யூசைக்கு மலரென்றது கொல்லாமை முதலிய அட்டபுட்பங்களை. அவ்வட்டபுட்பங்களாவன: கொல்லாமை, ஜம்பொறியடக்கம், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அங்பு என்பனவாம். மற்றுமூள்ள பூசோபகரணங்களாவன பாத்தியசசமஞர்க்கிய திரவியங்களும், கநவேத்தியங்களும் பிறவுமாம். பாத்தியத் திரவியங்கள் வெண்டுகூடு, இலாமிச்சம்வேர், சந்தனம், அறாகு எனுமின் நான்குமாம். ஆசமனத்திரவியங்கள்: சாதிக்காய், கிராம்பு, ஏலம், யூலாங்கிழங்கு, சண்பக்கமொட்டு, பச்சைக்கர்ப்பூரம் எனுமிவ்வாறுமாம். அருக்கியத் திரவியங்கள்: சலம், பால், தருப்பைதுணி, அங்கதை, என், யவம்,

சம்பாலை, வெண்கட்டு எனுவில்வெட்டுமாம். நெவேத்தியங்கள்: சுத்தாண்னம், சித்திராண்னவகைகள், நெய், காய்ச்சுப்பால், தயிர், முப்பழும், தேங்காய்க்கிறு, சர்க்கரை, கறியமுதுகள், அழுபவர்க்கங்கள், பானகம், பானீயம், வெற்றிலூபாக்கு, முகவாசங்களும் பிறவுமாம். அழுபம் - பண்ணிகாரம். சித்திராண்னவர்க்கங்கள்: முற்காண்னம், குளாண்னம், காய்சாண்னம், ஆயிலாண்னம், தத்தியன்னம், சர்வைபாண்னம், மாஷாண்னம், பாய்சாண்னம் என்பனவாம். இவற்றுள் முற்கம் - பயறு. குளம் - சர்க்கரை. காய்சம் - மிளகு. ஆயிலம் - புளி. ததி - தயிர். சர்வைபம் - கடுகு. மாஷம் - உழுக்கு. பண்ணிகாரவர்க்கங்கள்: மோதகம், பிட்டி, அப்பம், வடை, தேங்குழல், அதிரசம், தோசை, இட்டவி முதலியன். பானீயமென்பது ஏலம், சந்தனம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், பாதிரிப்பு, செங்கழு நீர்ப்பூ என்பன இடப்பெற்ற சலமாம். முகவாசமென்பது ஏலம், இலவங்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்பவற்றின் பொடியைப் பணிடிரோடு கூட்டிச் செய்த குளிகையாம். காமம் முதலிய தூர்க்குணங்கள் காமக் குரோத லோப மோக மத மாற்சரியங்களென்பன. இவற்றுட் காமம் - சிற்றின்பவேட்டை. குரோதம் - கோபம். உலோபம் - திரவிய வாஞ்சையாற் கொடாமை. மோகம் - மயக்கம். மதம் - செருக்கு. மாற்சரியம் - பொருமை குணங்களுளொன்றுமென வருபு மும்மையும் விரித்துரைக்க. இனி மாயையின் குணங்க வெளான்றிலராய் என்பதற்கு மாயா குணங்களோடு தொடர் பில்லாதவராய் எனப் பொருஞ்சுரைப்பினு மமையும். இனிப் பஞ்சசத்திகளுட் யூதசத்தியாவது பிரதுவி முதலிய பஞ்சழுதங்களாகிய வித்துடையதும், படைத்தல் காத்தல்களைச் செய்யும் பிரம விஷ்ணுக்களால் உண்டாக்கப்பட்ட முளையுடையதும், விருப்பு வெறுப்புச் சோதிட்டோம யாகமுதலிய தருமம் பிரமகத்தி முதலிய அதர்மம் அநித்தம் அசுத்தம் துக்கமென்னுமிவற்றிற்குக் காரணமாகிய மோகமென்னும் இவைகளாகிய வேருடையதும், சுத்தகோடி மகாமந்திரங்களாலும் அனந்தேசர் முதலிய மந்திரேசர் எண்மர்களாலும் போவிக்கப்படுவதும், கலை முதலிய தத்துவங்களாகிய நிலையுடையதும், காரண தன்மாத்திரைகளாகிய மகா சாகைகளும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களாகிய

உபசாகைகளு முடையதும் காரிய தன்மாத்திரையாகிய சத்தாதி விடயங்களைப் பற்றும் வடிவாகிய வியாபாரங்களைத் தளிர்க வடையதும், புத்தி குணங்களாகிய தன்மம் ஞானமுதலிய எட்டின் விகாரங்களாகிய முந்நூறு பாவங்களின் கூட்டத்தைப் பூவாக வடையதும், புத்திதத்துவத்திற்கிறேன்றும் சித்தத்தால் அவதானிக்கப்படும் பொருள்களையே பழமாகவடையதும், புருட்னாகிய பறவையினாலே அனுபவிக்கப்படுவதும், போகவிடயமாகிய சீரத்தையும் போககிரியையின் கர்த்தாவாகிய ஆன்மாவையும் இரசமாகவடையதும், மேனேக்கும் வேருடையதும், கீழ்நோக்கும் கொம்பருடையதுமாகிய ஆலமர ரூபத்தைத் தியானித்து, கும்பகம் பூரகம் இரேசகமென்னு மிவற்றின் பாதி யிரட்டைகளாற் பஞ்சகலாமந்திரங்களைப் பிருதவி முதலிய தத்துவங்களோ டிருக்குங் கந்தமுதலிய குணங்களி னிலையோடு முறைப்படி சேர உச்சரித்து, பத்திர முதலியன ஒழிந்த பாவனையினாலும், உலர்க்க பாவனையினாலும் தகித்து நிருக்கி, ஒழிந்த பாவனையினாலும், சத்தாகாசசோரூப பாவனையினாலும், சத்தியா னனைக்கப்பட்ட மந்திரமயமான சீரமுடையவனுகித் தன் இருதயத்திலே துவாதசாந்தத்தி னின்றுஞ் சோதிவிங்க மாவாகித்துப் பாவனையினால் வந்த மலர் முதலியவற்றூற் புறம்போலருச் சித்து, நாபிகுண்டத் தக்கினியின் ஞானுக்கினியை வைத் தோமஞ் செய்து சிவார்ப்பணம் பண்ணி அச்சிவனைப் புறத்தே வந்து சூசனைகொண்டருள அனுமதி கோடலாம். யூத சத்தி இன்னுமொரு பிரகாரம் ஆகமங்களிற் கூறப்படும். அது பிருதிவி முதல் ஆகாயமீருகிய பஞ்சபூதங்களையும், அவ்வப்புதங்களின் நிறம், குணம், குறி, தெய்வம், வடிவங்களோடு தியானித்து, அவ்வப்புதங்களுக்குரிய கலாமந்திரங்களை அவ்வக்கலா பீசங்களோடு முறைப்படி சேர உச்சரித்து, அப்புதங்களை விதிப்படி சத்திசெய்வதாம். தானசத்தியாவது அஸ்திரமந்திரங்களினாலே தாளத்திரயஞ்செய்து அங்குளின்றுமிடையூற கற்றி அஸ்திர மந்திரத்தால் எம்மருங்குஞ் சொலிக்கும் அக்கினி வண்ணமாகிய மதிலையும், கவசமந்திரத்தால் அகழையுஞ்செய்து, சத்தி மந்திரத்தான் மேலுங் கீழுஞ் சத்திகளினிறைவாகப் பாவித்துச் சிவலிங்கத்துக்கு முன்மண்டலமிட்டுப் பூமிதேவியைச் சகலாபரண சகிதையாகத் தியானித்து, இருதய மந்திரத்தாற்

கந்தமுதலியவற்றைக்கொண்டருச்சித்து அஸ்திரமங்திரத்தினுடே திக்குப்பந்தனஞ் செய்தலாம். திரவிய சத்தியாவது சுவர்ன முதலியவற்றுனியற்றிய அருக்கிய முதலிய பாத்திரங்களை அஸ்திரமங்திரத்தாற் கழுவி விந்தமிர்தமாகிய நீரை வெளஷடந்த இருதயமங்திரத்தானிறைத்துத் திரவியங்களிட்டுப் பஞ்சப்பிரம முதலியமங்திரங்களான் முறைப்படி யூசித்துச் சங்கிதாமங்திரத்தால்பிமங்திரித்துத் திக்குப்பந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ்செய்து தேனுமுத்திரை கொடுத்து அருக்கியசலத்தாலே தன்னையும் பூசோபகரணங்களையும் புரோகஷித்துக் கவசத்தால் அப்பியுக்கணமும் இருதயத்தால் அபிமங்திரித்தனும் கவசத்தால் அவகுண்டனமும் தேனுமுத்திரையால் அமிர்தீகரணமுஞ்செய்து, புஷ்பத்தால் அருக்கிய கீரெடுத்துத் திருமஞ்சனக் குடத்தின்கணிட்டுத் தேனுமுத்திரை கொடுத்தலாம். மங்திரசத்தியாவது தன்னைசனத்திற் சிவாசனமும் மார்பிற் சிவமூர்த்தியும் ஸியசித்துச் சந்தனத் திலகமிட்டு மூலத்தாற் சிரசிலே புஷ்பமிட்டு ஆன்ம பூசை செய்து, குறில், நெடில், அளபெடை யென்னும் மாத்திரை களின் முறைப்படி பிரணவவாதியாகவும் நமோந்தமாகவும் மங்திரங்களை உச்சரித்தலாம். இவிங்கசத்தியாவது ஸ்நானவேதிகையில் விரித்த வஸ்திரத்திலே ஷடுத்தாசனங் கற்பித்து இவிங்கத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணி அந்த ஸ்நானவேதிகையில் வைத்து விதிப்படி யூசித்து, நின்மாவியங்கழித்து, இவிங்கத்தையும் ஆவடையாரையும் அலம்பிச் சாமானியார்க்கியத்தாலுஞ் சத்தோதகத்தாலும் அபிஷேகங்செய்து, தைலம் முதல் அருக்கிய சலமீருக முறைப்படி அபிஷேகங்செய்து, திருவொற்றுடை சாத்திப் பிடத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி ஓர் புஷ்பஞ் சாத்துதலாம். இவை புறப்பூசையின்கட்ட பஞ்சசத்தியென வறிக. இனி அகப்பூசையின்கட்ட பஞ்சசத்திகளாவன: பூதசத்தி, ஆன்மசத்தி, திரவியசத்தி, மங்திரசத்தி, இவிங்கசத்தி யென்பனவாம். அவற்றுட் பூதசத்தியாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் நாமல்ல, அவையைனத்தும் சடம், அவையும் தாமாகக் காரியப்படமாட்டாவென்றறிதலாம். ஆன்மசத்தியாவது அப்படியறிதல் திருவருளானன்றி ஆன்ம போதத்தாலன்றென் றறிதலாம். திசவியசத்தியாவது ஆன்ம போதத்தாற் றுனேயறிதற்குச் சேட்டையில்லையென்று கண்டது

கொண்டே ஆன்மாவுக் கறிவில்லையென்றறிந்து, கண்டு கேட்டன் இயிர்த் துற்றறிவ தெல்லாம் திருவருளென் றறிதலாம். மந்திரசுத்தியாவது ஐங்கெழுத்தைச் சிகாரமுதலாகமாறி அதனுண்மையை விசாரித்தறிதலாம். இவிங்க சத்தியாவது பதினங்கும் பூரணமாய்ப் பசபாசங்க ஸிரண்டினும் பிரிவற ஸின்று அவற்றைச் சேட்டிப்பித்துகின்ற தன்மை யறிந்து, அத்தகைய சிவம் இவிங்கத்தினுமேழுந்தருளி யிருக்குமென் றறிதலாம். அகப்பூசை யெனினும் அந்தரியாக பூசையெனினு மமையும். அந்தரியாக பூசையாவது ஸிலமுதற் சத்தி தத்துவமீருகிய முப்பத்தைந்தினையும் கிழங்கு முதற் பீசமீருகிய அவயவங்கள் யடைய இதயகமலம் ஆசனமும், அதன்மேற் சத்திமூர்த்தியும், சிவன்மூர்த்திமானுமாகக்கொண்டு செய்யப்படும் பூசையாம். அது “நாட்டுமித யந்தானு நாபியினி ஸடியாய் ஞாலமுத றத்துவத்தா ளெண்விரனை எத்தாய், மூட்டுமோ கினிசத்த வித்தைமல ரெட்டாய் முழுவிதமெட்ட டக்கரங்கண் முறைமையி னுடைத் தாய்க், காட்டுகம லாசனமே லீசர்சதா சிவமுங் கலாமூர்த்த மாமிவற்றின் கண்ணுகும் சத்தி, வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மானுகிச் சக்தி மேலாகி நிற்பனிந்த விளைவறிந்து போற்றே” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தினுட் குருமுகமாகப் பெற்றுக்கொள்க. அங்கியின் கடனுங் கழித்தென ஏச்சவும்மை வருவித்துரைக்க. அது “எரியில்வரு காரியமும் பண்ணி” என்பதனுள்ளங் காண்க. கடனென்றார் பூசாந்தத்திற் றப்பாது செய்யப்படும் சியமவிதியாதலை நோக்கியென்க. அக்கினி காரியம் அக்கினியிற் செய்யப்படுங் காரியமென விரியும். அஃதாவது:— நாடோறும் புறப்பூசையின் முடிவிலே உரிய திக்கொன்றில் விதிப்படி குண்டமமைத்து, வேண்டு முபகரணங்கொண்டு, குண்ட சமஸ்காரஞ்செய்து, அக்குண்டத்தினுள் கான்கு பக்கங்களினும் அஷ்கபாடமிட்டு, அக்குண்டமத்தியில் உலக மாதாபிதாக்களாகிய வாகீசவரி வாகீசவர்களை ஆவாகித்து, பின்பு பூதாக்கினியைக் கொண்டந்து சமஸ்காரஞ் செய்து, அவ்வாகீசவர் வாகீசவரியோடு சையோகித்ததாகப் பாவித்து, அங்ஙனஞ் சையோகிக்கும் வழி வாகீசவர் வாகீசவரியின் கருப்பநாடியிலே தமது வீரியத்தை விடும் பாவனையாகக்

குண்டமத்தியிலே அக்னினியைப் பிரதிட்டைசெய்து, எனைய கருமங்களு மியற்றி, கர்ப்பாக்கினியைப் பூசித்து, வாகீஸ்வரியின் கையிலே தருப்பைக்காப்பிட்டு, கருப்பாதான முதற் சாதகன்ம மீரூகிய சம்ஸ்காரங்களைச் செய்துமுடித்து, அதன் பின்னர் அத்தருப்பைக் காப்பை நீக்கிப் பொற்காப்பிட்டு, குண்டத்தின் நான்கு பக்கங்களினும் தருப்பைகளைப் பரப்பி, பரிதிகளையும் விட்டரங்களையும் குழவைத்து, பஞ்ச சமித்துக்களால் ஓயித்து, அப்பரிதி விட்டரங்களின் முறையே பிரமா முதலிய விசேட தேவர்களையும் இந்திராநி திக்குப் பாலகர்களையும் பூசித்துச் சிவாஞ்ஜனப்படி அக்னினியாகிய குழந்தையைப் பாதுகாக்கக் கடவீர்களைன்று விஞ்ஞாபித்து, சுருக்குச் சுருவசுத்தியும் ஆச்சிய சுத்தியுஞ் செய்து, அக்குழந்தையின் சத்தியோசாதம் முதலிய ஜம்முகங்கட்கும் அபிகாரக்கிரமமாகவும் அனுசந்தானக் கிரமமாகவும் ஏகீகரணக்கிரமமாகவும் முறையே ஆகுதிசெய்து, பின்பு நாமகரணமுஞ்செய்து, சிவகரும் யோக்கியதை யுடையதாகப் பாவித்து, அதன்மேல் அவ்வாகீஸ்வரி வாகீஸ்வரர்களை உத்து வாசனங்கு செய்துவிட்டு, அவ்வக்கிணியின் இரண்மை, கனகை, இரத்தை, இருஷ்ணை, சுப்பிரபை, அதிரத்தை, வெகுரூபை என்னும் ஏழுவித நாக்குக்களுள் வெகுரூபை என்னும் நாக்கிலே சூடாகரும் மீரூகிய சம்ஸ்காரங்கள் ழரண மாகும் பொருட்டுப் ழரணாகுதியும் அக்னிநித் தியானமும் பிறவுஞ் செய்து அவ்வக்கிணியின் இருதய கமலத்திற் சிவனை ஆவாகித்து, சரு முதலியவற்றூல் ஓயித்து, பின்னும் பூரணாகுதிசெய்து, இரண்டு எடுத்தனிந்து, சிவனையும் அக்னினியையும் யோகித்து, பரிதிவிட்டரங்களிலிருக்குங் தேவர்களையும் உத்துவாசனங்கு செய்துவிட்டு, உட்பலி புறப்பவி இடுதலாம். சம்ஸ்காரம் - சுத்தி - அஷ்டபாடம் - தருப்பைகளால் அமைக்கப்படுங் திரைப்புடைவை. பூதாக்கிணி என்பது அரணி சூரியகாந்தம் முதலியவற்றினின்றும் உண்டாக்கப்படும் அக்னினி. கருப்பநாடி கருவண்டாகும் நரம் புத்தானம். பரிதி - யாகதருக்கொம்பர். விட்டரம் - ஓர் வகைத் தருப்பாசனம். சுருக்குச் சுருவம் - நெய்யாகுதிக்கருவிகள். அபிகாரம் - ஒவ்வொரு முகங்கட்கும் தனித்தனி முறையே ஆகுதி செய்தல். அனுசந்தானம் - ஜம்முகங்களையும் விதிப்படி தொடர்ச்

சியாகக்கலந்து ஆகுதிசெய்தல். ஏக்கரணம் - ஜம்முகங்களையும் ஒன்றுக்கி ஆகுதிசெய்தல். சரு, அவிச, இரகைஷ-காப்பதென்னும் பொருட்டு. அஃதாவது சிவாக்கினியிலே தருப்பையை இட்டுத் தகித்து செய் சேர்த்துக்குழைத்துத் திலகமிடுதலாம். இங்ஙனம் அக்கினிகாரியம் ஒருவாறு சுருக்கிக் கூறப்பட்டது. இதன் விரிவைச் சமந்திரகமாகச் சிவாகமங்களுட் காண்க. ஈண்டு விரிப் பிற் பெருகும்; ஏனையவுமன்ன. இதனாலே புறத்தொழில் அகத் தொழிலென்னுமிரண்டானும் அருவருவத்திருமேனியைநோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கிரியையெனப்படுமென அதனிலக்கணமும் பயனுக் கூறியவாறு. அது “புத்திரமார்க் கம்புகளிற் புதியவிரைப் போதுபகை யொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் ஈடுத்து, சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்திமானஞ் சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த, பத்தியினு லர்ச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப் பரிவினேடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி, நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்றுவோர்க் கணின்மலன்ற எருகிருப்பர் நினையுங்காலே” என்பதனானு மறிக. (70)

முக்கு ணம்புல னைந்துட னடக்கி

மூல வாயுவை யெழுப்பிரு வழியைச்
சிக்கெ னும்படி யடைத்தொரு வழியைத்
திறந்து தாண்டவச் சிலம் பொலியுடன்போய்த்
தக்க வஞ்செழுத் தோரெழுத் துருவாந்
தன்மை கண்டரு டரும்பெரு வெளிக்கே
புக்க முந்தின ரெமதுருப் பெறுவார்
புவியில் வேட்டுவ னெடுத்தமென் புழுப்போல்.

இ - ள. முக்குணம் புலன் ஜந்து உடன் அடக்கி - சாத்துவிகம் இராசதம் தாமத மென்னு முக்குணங்களையும் சுத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்களாகிய ஜம்புலன்களோடு சேர அடக்கி, மூலவாயுவை எழுப்பு இருவழியைச் சிக்கெனும்படி அடைத்து - மூலாதாரத்தினின்றும் பிராணவாயுவை மே

லெழுப்புகின்ற இடை பிங்கலையாகிய இரு நாடிகளையுஞ் செவ்வே அடைத்து, ஒரு வழியைத் திறந்து - சுழிமுளையாகிய நடு நாடியைத் திறந்து, தாண்டவச் சிலம்பொலி உடன் போய் - தியானத் தானமாகிய புருவமத்தியிற் சூக்குமவகையாற் செயப்படும் அஙவரத தாண்டவச் சிலம் பொலியோடு போய், தக்க அஞ்செழுத்து ஓர் எழுத்து உருவாம் தன்மை கண்டு - தகுதியாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரங்களும் ஏகாக்ஷரமாங் தன்மையை ஞானக்கண்ணினாலே தரிசித்து, அருள் தரும் பெருவெளிக்கே புக்கு அழுந்தினர்-திருவருள் சுரக்கும் பரவெளியின்கட் புகுந்து லயித்த சிவயோகிகள், புனியில் வேட்டுவன் எடுத்த மென் புழுப்போல் எமது உருப் பெறுவார் - இப்பூமியின்கண் வேட்டுவனென்னும் செந்துவினா லெடுக்கப்பட்ட புழுப்பின்னர் அவ்வேட்டுவ னுருவைப் பெறுதல் போல எமதுருவைப் பெறுதலாகிய சாருபத்தை யடைவார். எ - று.

முக்குணம் புலஜெந்துட னடக்கலாவது அவற்றை மனஞ் சென்றவழிச் செலுத்தாது தடுத்துத் தாரஜெக்கணிறுத்தலாம். எழுப்பிருவழியென இடம் கருத்தாவாயிற்று. இருவழியை யடைத்தென்பதனால் அவை முன்னர்த் திறக்கப்பட்டிருந்தன என்பதாலும், ஒருவழியைத் திறக்கென்பதனால் அது முன்னர் அடைக்கப்பட்டிருந்தென்பதாலும் பெற்றும். திருச்சிலம் பொலியை “ஓசை யெலாமற்று லொலிக்குந் திகுச்சிலம்பி, ஞேசை வழியேசன் ரேதுதொடுங்கி—ஞேசையினி, லந்தத்தா னத்தா னரிவையுட னம்பலத்தே, வந்தொத்தா் னத்தான் மகிழ்ந்து” என்பதனானுமறிக. தகுதி சத்தகோடி மகாமந்திரங்களுள் விசேடத்தன்மை. அஞ்செழுத்தோரெழுத்தாதலை, மேற் பரமவஞ்செழுத்து மொன்றும் பராபரமுனர்த்து ஞானகுருபரன் என்புழிக் கூறினாம், ஆண்டுக் காண்க. பரவெளியின்கட் புக்கமுந்தலாவது தியானிப்போனுகிய தானுங் தியானமும் தோன்றுது தியானப் பொருளாகிய சிவம் ஒன்றே விளங்கப் பெறுதல். வெளிக்கென்பதுருபு மயக்கம். உவமை ஒன்று

மற்றென்றாகாது ஒன்றினது தன்மை மற்றென்றினது தன்மையாதற்கு எடுத்துக்காட்டியது. முக்குணங்களும் முறையே சுகதுக்க மோகங்கட்டுக் காரணமாகவின் அவற்றை ஐம்புலன் களைப்போலக் குறிக்கொண்டு பாதுகாக்கவேண்டுமென்பார் முக்குணம்புல ஜெந்துட னடக்கி என முக்கியப் பொருளாக வைத்துக் கூறினார். மேல் இச்சரியை இந்த நற்பெருங்கிரியை என்றாற்போல இவ்வியோசர் இவ்வித்தகரெனச் சுட்டு வருவித் துரைக்க. இவ்வியோசபாதத்தை “கட்டளை கப்பணங் கட்டளை யிட்டுத், தட்டிறு மலந்தீர் சாதன மொழிந்து, கடுங்கொலை வெறும் பொய் களவுகட் காமம், படும்பெயர் பஞ்ச பாதகங் தீர்த்துக், காமங்கோபங்கசடுறு மூலோபங்கீமன மோகஞ்சேர்மத மாற்சரிய, மீண்டிலை முதலா வெண்ணில் பாவம், பூண்டன வொழியப் புந்திதங் தருளி, மன்னுகீ மூரணி வருத்தமி லுணர்வாய்ப், பின்னு மேலரணி பிரணவ மாகக், கடையவேஞானக் கனலெழுமென்றே, தடைப்படாப் பாச தகனஞ் செய்தா, ஏருளொனுக் தலத்தி லறிந் துகான் மடக்கி, யிருளற விருக்கு மியற்கையும் விண்டான், பன் னிரண் டங்குலம் பறிந்திடும் பிராணன், பின்னதி னைங்கும் பிரிந்துபோ மதனை, ஸாயுஞும் குறைந்திட் டாக்கையுங் தளர்ந்து, சாயுமென்றுரைத்துச் சாகா திருக்க, நாடியேர் பத்து நாடி நாடிகள்புக், கோடிய வாயு வொருபதுங் தேர்ந்து, சொன்ன நாடிகளிற் சுழிமூனை நடுவா, மின்னதின் பக்கத் திடைபிங் கலையா, மக்கினி திங்க ளாதவன் கலைகள், புக்கமுச் சரமும் பேய்மீண் டியங்கு, மூல குண்டலியா முரகமுச் செறிந்து, வாலது மேல்கீழ் மண்டலமிட்டுப், படந்தனைச் சுருக்கிப்படுத்துறங்குவது, நடந்துமே நேக்கி ஞானவீ டளிக்கு, மண்டல மூன்று மருவதுண் புகவக், குண்டலி யெழுப்புங் கொள்கையீ தென்றான், முன்னதி ரேசக முப்பத்திரண்டு, பின்னது பூரகம் பேசுமீரெட்டுக், கும்பக நாலோ டறுபதாக் கூறுந், தம்பமாத் திரையின் றன்மையுமனர்த்தி, மூலமே முதலா முடிகடு வுச்சிப், பாலள வினுகீள் படுதுளை நோக்கி, மூலாதா ரத்தின் முச்சமூழிச் சுடரை, மேலா தாரத்தின் மெல்லெனத் தூண்டி, யிருவழிக் காலு மொருவழி நடத்திக், கருவழி யடைத்துக் கமலமா றருவிப், பன்னிரண் டந்தம் பரிதி யுமதியு, மன்னி யொன்றுன வண்ணமுந் தெரிந்து, கமடமைங்

தடக்குங் கருத்தெனப்பொறியின், மமதைகளடக்கி மனோலய மாக்கி, மூலக் கனலான் முழுமதி யுநக்கிப், பாலைப் பருகும் பண்புதங் தருளி, யிட்டகா மியமு மென்னெண்ண் கலை, மட்டமா சித்தியு மன்புறக் கொடுத்துப், பன்னிரு பட்சியும் பறவா வண்ண, மென்னுளே நிறுத்து மியற்கையும் விண்டான், மூலமே முதலா மூவிரு தலத்தின், கோலமும் பூதக் குறிகளு மதன்பா ஜம்பதோ டொன்று மகூர விதமும், பொன்பொலி கமலப் பூவிரு மூன்றுங், தாரக வெழுத்துஞ் சார்பெழுத் தைந்தும், வாரண முகவன் மலரோன் நிருமால், வருத்தமி ஊருத்திரன் மகேசுவரன் சதாசிவ, ஊருத்தெளிந் திடநம் முருவே யாகு, மாறு மாமுகத் தமர்ந்தது மிதுவே, வேறிலை யென்று மெய்ம்மொழி செப்பி, யிலங்குமா யிரத்தெட் டிதழ்த்தா மரைமேற், றுலங்கிடு கடன் சோதியுங் காட்டி, யிருபத் தோரா யிரத்தறு நூறும், மருவி நாடோறும் வளர்ச் வாசத்தைச், சங்கென வாங்கிச் சமனுறக் கும்பித், தங்கென் றெழுப்பும் சபையு மருளிப், பொரு ளான்மாப் பொருங்திடுங் திரோதை, மருவிரு மலமாய் வயங்குமைங் தெழுத் திற், நிரோதையு மலமுங் தீர்த்தத னிடத்தில், வரோதைய மான வாசியை நிறுவி, வளம்பொலி சிவாய வாசியென்று எத்தில், விளம்புக நின்னை விளக்குமா னந்த, முத்தியெங் தெழுத்து மொழிந்தன மிதனைச், சித்தசாங்தியினிற் செப்பெனமொழிந்தான், வாசிவா வென்ன வழங்குமூன் றெழுத்தும், பேசுதன் முதிர்ந்த பேறென மொழிந்தா, னின்பமாம் வாசி யெனுமீ ரெழுத்தி, லன்புறு மகிமையதிசய மென்றூன், சீயெழுத் தொன்றே சிந்தைவிற் கருதத், தாயந்த் சுடராய்த் தோன்றுவை யென்றூன், விந்துவு நாதமு மேவியவளியிற், சிச்தையை நிறுவிச் சிவன்வடி வாகித், தாக்குவை மூல நோக்குவை யதீதம், போக்குவை பிறவி யாக்குவையின் பெனத், தராப்புகு கார்போற் சமனுற நிற்கு, மிராப்பக லற்ற விடத்தே யிருத்தி, கலம்படர் சோதி கடனகுஞ் சிதத்தாட், சிலம்பொலி கேட்குங் திறம்பா வித்தான், மயற்பொறி புலன்வாய் மனம்புகு உனவி, வியற்றிடு தவங்க னியமாிட் டையதாஞ், சார் பொறி விடுத்தசாக்கிரக்கனவு, சேர்தரு கருத்தாற் செய்தவாநியம், கீங்காக் கரண கீங்கவே உனவிற், ஹங்காத் தாக்கச் சுழுத்தியா சனமா, மறிந்து தொண்ணாறு மாறும்வே ருக்கிப், பிறிந்துதற்

கண்டு பிரமமே தானைய்ச், சாதனம் விடுத்த சாக்கிர துரியம், பேதமற் றிருக்கை பிரானை யாமஞ், சான்று சாக்கிரம் போய்த் தானிருந்தமையுங், தோன்றிடா துலகைச் சுழற்றுங் கால்போற், பறந்திடுங் காலாற் பரமறந் தனவிற், பிறந்திடு மதீதம் பிரத்தியா காரம், வரனெனு மகண்ட வடிவுகொண் டெங்குங், தானென் றிருக்கை தாரணையாகுங், காட்சிகளைனத்துங் கண்ணதாய்விளங்கி, யாட்சியி னமைந்த ததுவே தியானாந், தற்பதங் தொம்பதன் சார்ந்திடு முபாதி, கற்பனைதீரக் கண்டசிற் பதமாஞ், சச்சிதானாந்த சமரச நிலைதேர்ந், துற்றசிற் பதம்பெற் றுறங்குதல் சமாதி, மன்னீடு சாம மறையுப நிடதன், சொன்னவாக் கியத்தின் ரௌகையிதே ஞான, யோக வெட்டங்க முண்மைநீ யுணர்தி, யேகசா ரூப்பியமிது வென மொழிந்தான்” என்பதனுனுமுணர்க. இதனை அகத்தொழின் மாத்திரையானே அருவத் திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும் வழிபாடே யோகமென அதனிலக்கணமும் பயனுங் கூறியவாறு. அது “சகமார்க்கம் புலனெடுக்கித் தடுத்து வழியிரண்டுஞ் சவிப்பற்று முச்சதுர மூலாதாரங்க, னகமார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ஞனர்ந்தங் கனைந்துபோய் மேலேறி யலர்மதி மண்டலத்தின், முகமார்க்க வழுதுடல முட்டத்தேக்கி முழுச் சோதி னினைந்திருத்தன் முதலாக வினைக, னகமார்க்க வட்டாங்க யோகமுற்று முழுத்தலுமாங் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர்” என்பதனுனுமரிக. (71)

பரந்த வான்கலை முழுதுமா கமநாற்
 பகுதி யும்பல சமயசாத் திரமுந்
 தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப் பொருளின்
 செய்தி யேபொரு ளனமனாந் தெளிந்து
 புரிந்து போந்துள சிற்றறி வனைத்தும்
 போக்கி யவ்வறி வெனச்சிவ போதும்
 விரிந்து தோன்றுநெஞ் சுடையவித் தகரே
 மேன்மை யானாம் மெய்ப்பதம் பெறுவார்.

இ - ன். பரந்த வான் கலை முழுதும் - மிகவும் விரிந்த பெரியகலைகளைனத்தையும், ஆகமநூற் பகுதியும் - ஆகமநூற் பாகுபாட்டையும், பலசமய சாத்திரமும் - பலதிறத்தன வாகிய சமயநூல்களையும், தெரிந்து தேர்ந்து - ஒதியுணர்ந்து, அதில் வாய்ந்த முப்பொருளின் செய்தி ஏ பொருள் என மனங்தெளிந்து - அந்நூல்களிற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பதிபச பாசமென்னுங் திரிபதார்த்த ஸ்தாணமே முக்கியப்பொரு ளென்று மனத்தினிச்சயித்து, புரிந்து போந்துள சிற்றறிவு அனைத்தும் போக்கி - முன்செய்து போந்த சிற்றறிவு சிறு தொழில்களைனத்தும் பயனிலவென்று கண்டு கழித்து, அவ்வறிவு எனச் சிவபோதம் விரிந்துதோன்றும் நெஞ்சு உடைய வித்தகரே - முன்னர் அச்சிற்றறிவின் விரிவைப் போலப் பின்னர்ச் சிவஞானம் விரிந்து தோன்றப்பெறும் மனத்தையுடைய சாதுரியர்களாகிய சிவஞானிகளே, மேன்மையான நம் மெய்ப்பதம் பெறுவார் - அப்பதமுத்தி மூன்றுக்கும் மேலாகிய எமது சத்தியமுத்தியைத் தலைப் படுவார். எ - றி.

அது சாதியொருமை, செய்தி காரியம். சிற்றறிவு விடாத வாகுபெயர். பிரிவு விருப்பமுமாம். வேதமுதலிய அறுபத்து நான்கு கலைஞானங்களுமென்பார் பரந்தவான்கலை முழுது மென்றும், விசேஷ வித்தையாகிய சிவாகம மவற்றுள் அடங்காமையின் அதனையு மடக்குதற்குப் பின்னர் ஆகமநூலென விதந்தும், அம்முதனூலாகிய மூலாகமந்தான் சிவபேதம் உருத்திர பேதமென இருவகைப்படுதலின் அது விளக்குதற்கு ஆகமநூற் பகுதியென்றும், சமயம் புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகமென நால்வகைப்படுதலின் அச்சமயசாத்திரங்களும் பல திறத்தன வென்பார் பல சமயசாத்திரமென்றும், அவைகளையெல்லாங் கேட்டுக் கீந்தித்து ஆவனவற்றைத் தெளிதல் வேண்டுமென்பார் தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்த முப்பொருளின் செய்தியே

பொருளென மனங் தெளிக்கென்றும், கீழுள்ளனவற்றைக் கீழேணக்கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன பயன்படா வென்பார் புரிந்து போக்குவரது சிற்றறிவினைத்தும் போக்கி யென்றும், பெத்தநிலைக்க ஏன்மபோத வியாபகம்போல முத்தினிலைக்கட் சிவபோத வியாபகமாகிய கீட்டை கூடுதல் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பார் உவமை யெடுத்துக்காட்டி அவ்வறிவெனச் சிவபோதம் விரிந்து தோன்றும் நெஞ்சுடைய வித்தகரே என்றும், இதுவே பரமுத்தியாகிய சாயுச்சியமென்பார் மேன்மையான உம்மெய்ப்பதமென்றுங் கூறினார். ஈண்டு மெய்ப் பதம் பெறுதலென்றது அத்துவிதமா யியைதலை. அத்துவிதமா யியைதலாவது ஆன்மபோதமும் கண்ணேளியும் போலச் சிவமும் ஆன்மாவும் கம்முளிரண்டற ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்றலாம். பிரமமும் ஆன்மாவுமெனப் பொருளிழண்டில்லை, ஒன்றேயெனக் கூறுவர் மாயாவாதிகள். சிவமும் ஆன்மாவும் வேறுபொரு ளெனவும் அவ்விரு பொருளே இரண்டென வேற்றுமைப்படாது அதுவிதுவாய் ஒற்றுமைப்பட்டு ஒன்றூய் நிற்குமெனவுங் கூறுவர் சைவசித்தாந்திகள். அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்கு இரண்டின்மை யெனப் பொருள் கொள்வர் மாயாவாதிகள். இரண்டன்மையெனப் பொருள்கொள்வர் சைவசித்தாந்திகள். வேதமுதலிய அறுபத்துநான்கு கலைகளாவன: வேதம், புராணம், வியாகரணம், நீதிநூல், சோதிடம், கணிதம், தருமசாத்திரம், யோகசாத்திரம், மந்திரசாத்திரம், வைத்தியசாத்திரம், இதிகாசம், காவியம், அலங்காரம், நிருத்தம்; பூமிபர்ணை, ஆக்ருஷணம், பரகாயப்பிரவேசம், அக்கினித்தம்பம், சலத்தம்பம், வாயுத்தம்பம் முதலியன. சிவாகமம்: காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம்; அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாதம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரெளரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞ்சனம், முகவிம்பம், புரோத் தீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளமென இருபத்தெட்டாம். இவற்றுட் காமிக முதலியபத்தும் விஞ்ஞானகலரூட்டப்ரமசிவனது அநுக்கிரகத்தைப் பெற்ற பிரணவர் முதலிய பத்துச் சிவன்களுக்கும் அருளிச் செய்யப்பட்டமையாற் சிவபேதமெனவும், விசயமுதலிய பதி

ணெட்டும் இவ்வாறு பரமசிவன்பால் உபதேசம் பெற்ற அநாதி
ருத்திரர் முதலிய பதினெட்டு ருத்திரர்களுக்கும் அருளிச்செய்யப்
பட்டமையால் உருத்திரபேதமெனவுங் கூறப்படும். இச்சிவாக
மங்கள் சித்தாந்தமெனவும், மாந்திரமெனவும், தந்திரமெனவும்,
பெயர்பெறும். இவற்றுட் காமிகத்துக்குப் பராத்தமும்,
யோகசத்துக்கும் சித்தியத்துக்கும் மகுடத்துக்கும் முகவிம்
பத்துக்கும் வாதுளத்துக்கும் தனித்தனி இலக்ஷ்மும், காரணத்
துக்கும் நிச்சவாசத்துக்கும் தனித்தனி கோடியும், அசிதத்துக்கும்
தீப்தத்துக்கும் வீரத்துக்கும் தனித்தனி ஸிபுதமும், சுக்கு
மத்துக்குப் பதுமமும், சகச்சிரத்துக்குச் சங்கமும், அஞ்ச
மானுக்கு ஐந்திலக்ஷ்மும், சுப்பிரபேதத்துக்கும் விஜயத்துக்கும்
சந்திரஞ்சனத்துக்கும் தனித்தனி மூன்றுகோடியும், சுவாயம்பு
வத்துக்கும் சித்தத்துக்கும் தனித்தனி ஒன்றரைக்கோடியும்,
ஆக்கிணேயத்துக்கு முப்பதினையிரமும், ரெளரவத்துக்கு
எட்டர்ப்புதமும், விமலத்துக்கும் புரோற்கீதத்துக்கும்
மூன்றிலக்ஷ்மும், வளிதத்துக்கு எண்ணையிரமும், சந்தா
னத்துக்கு, ஆரூயிரமும், சர்வோக்தத்துக்கு இரண்டிலக்ஷ்மும்,
பாரமேசுரத்துக்குப் பன்னிரண்டிலக்ஷ்மும், கிரணத்துக்கு ஐந்து
கோடியும் கிரந்தசங்கியைகளாம். சங்கியை - அளவு. இவை
ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதமெனத்
தனித்தனி நான்குபாதங்க ஞடையனவா யிருக்கும். இவற்றுள்
ஞானபாதத்திலே பரமசிவனுடைய சொருபமும், விஞ்ஞானகலர்,
பிரளியாகலர், சுகலரென்னு மான்மாக்களின் சொருபமும்,
ஆணவும் காமியம் மாயேயம் வைந்தவும் திரோதானசத்தி யென்
ஆம் பஞ்சபாசங்களின் சொருபமும், சத்தியின் சொருபமும்
சிவதத்துவமுதற் பிருதிலி தத்துவவரை மூப்பத்தாறு தத்துவங்க
ளது உற்பத்தியும், இவை ஆண்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக்
கருவியாழுறைமையும் புவனங்கள் புவனேசர் சொருபங்களும்,
புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதமப் பிர
ளயம் மத்தியமய்ப்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொருபமும்,
அங்கப் பிரளயங்களின் பின்னர்க் கிருட்டியா முறைமையும், பாசு
பதம் மகாவிரதம் காபால முதலிய மதங்களின் சொருபமுங் கூறப்

படும். சிரியாபாதத்திலே, மந்திரங்களி னுத்தாரணம், சந்தியா வந்தனம், பூசை செப மோமங்களும், சமய விசேட திருவாண் ஆசாரியாபிடேகங்களும் புத்தி முத்திகளுக் குபாயமாகிய தீக்கை யும் கூறப்படும். யோகபாதத்திலே இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசரரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும், சகத்துக்குக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும், அணிமாதி சித்திகளுண்டா முறைமையும், இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணையாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணை, சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆரூதாரங்களின் முறைமையுங் கூறப்படும்; சரியாபாதத்திலே, பிராயச்சித்தவிதியும், பவித்திர விதியும், சிவவிங்க லக்கணமும், உமாமகேஸர முதலிய வியத்தாவ்வியத்த விங்கங்களின் இலக்கணமும், நந்தி முதலிய கணாதரிலக்கணமும், செபமாலை யோக பட்டம் தண்டம் கமண்டலம் முதலியவற்றின் இலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராத்த விதியுங் கூறப்படும். சிவபெருமா னுக்குக் காமிகம் திருவடிகளும், யோகஜம் கணைக்கால்களும், சிந்தியம் திருவடி விரல்களும், காரணம் கெண்டைக்கால்களும், அசிதம் முழந்தாள்களும், தீப்தம் தொடைகளும், சூக்குமம் குய்யத்தானமும், சகச்சிரம் கடித்தானமும், அஞ்சமான் முதுகும், சுப்பிரபேதம் கொப்பிழும், விசயம் உதரமும், நிச்சவாசம் நாசியும், சுவாயம்புவம் மூலைகளும், ஆக்கிணேயம் கண்களும், வீரம் கழுத்தும், ரெளரவம் செவிகளும், மகுடம் திருமுடியும், விமலம் கைகளும், சந்திரங்களம் மார்பும், முகவிம்பம் திருமுகமும், புரோற் கீதம் திருநாக்கும், வளிதம் கபோலங்களும், சித்தம் திருநெற்றியும், சந்தானம் குண்டலமும், சர்வோக்தம் உபவீதமும், பாரமேசவரம் ஆரமும், கிரணம் இரத்தினுபரணங்களும், வாதுளம் திருப்பரி வட்டமும், காலோத்தரம் திருமேற்பூச்சும்; மற்றை உபாகமங்க ளெல்லாம் பரிமள திரவியங்களும் புத்பங்களும், சைவசித்தாங்கும் கைவேத்தியமூமாமென்க. இன்னும், ஆகமநூலென்றமையாது ஆகமநூற்பகுதியு மென்றதனாலே உபாகமங்களும் அட்டப் பிரகரணங்கண் முதலியனவுமாகிய வழிநூல் சார்புநூல்களையுங் கொள்க. உபாகமங்கள் நரசிங்கமுதல் விசுவான்மகம் ஈருகிய திருநூற்றேமூமாம். இவற்றின் பெயர்களைக் காமிக முதலியவற்

நட்கான்க. அட்டப்பிரகரணங்களாவன: தத்துவப்பிரகாசிகை, தத்துவ சங்கிரகம், தத்துவத்திரய ஸிரண்யம், போககாரிகை, மோகஷ்காரிகை, நாதகாரிகை, பரமோகஷ்ணிராசகாரிகை, இரத்தி னத்திரயம் என்பனவாம். புறப்புறச்சமயம் உலோகாயதம், நால்வகைப் பெளத்தம், ஆருகதமென அறுவகைப்படும். நால் வகைப்பெளத்தம் சௌத்திராந்திகம், யோகசாரம் மாத்மீகம், வைபாடிக மென்பன. புறச்சமயம் தருக்கம், மீமாஞ்சை ஏகான்ம வாதம், சாங்கியம், யோகம். பாஞ்சராத்திரமென அறுவகைப் படும். இவற்றுள் ஏகான்மவாதம் மாயாவாதமும், பாற்கரிய வாதமும், கிரீடாப்பிரமவாதமும், சத்தப்பிரமவாதமுமென நால்வகைப்படும். அகப்புறச்சமயம் சைவம், பாசுபதம், மகாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம் என அறுவகைப்படும். அகச்சமயம் பாடாணவாதசைவம், சங்கிராந்தவாத சைவம், அவிகாரவாத சைவம், பரிஞ்சமவாத சைவம், சுத்த சைவம், பேதவாத சைவ மென அறுவகைப்படும். ஆசிவகம், பாட்டம், பிரபாகரம், துவித வாதம், சாக்தேயம், காபாவிகம், சூரியவாதம், மிச்சிரவாதம், கருமவாதம், சிவசமயவாதம் முதலிய எனைச்சமயங்களுட் தம்முட்சிறிது சிறிது வேறுபாட்டோடு இங்கான்கு கூற்றுச் சமயங்களுள் அடங்குமென்க. உலோகாயத முதல் ஜக்கியவாதமீருகிய புறப்புறம் புறம், அகப்புறமென்னு முக்கூற்றுச் சமயங்களொல்லாம் பூத முதல் அசத்த மாயாதத்துவ மீருயள் ஒவ்வோர் தத்துவங்களிலே நிலைபெறும். அவ்வத்தெய்வங்கள் நிலைபெறுந் தத்துவமே அவ்வச் சமயங்களுக்கு முத்தினிலையாகும். இவற்றையெல்லாம் கடஞ்து நின்றது சைவசித்தாந்தமென்க. அது “அறுசமயத்திற் கடஞ்ச சைவத்தினன்றி வீடிலதெனத் தெளிந்து” என்பதனுமூலமாக இச் சைவசித்தாந்த சமயசாத்திரம் விந்துவினின்றும் நாதந் தோன்றி விந்துவும் பிரணவமும் வன்னங்களுமாக முறையே பரிணமித்து அநுட்டுப்புச் சந்தசாய்ச் செய்யப்பட்ட முற்கூறிய ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டுமாம். உலோகாயத முதலிய மற்றைச் சமயநூல்களொல்லாம் பொய்ந்நால்களென்க. அது “பேயன்ன புறச்சமயப் பினக்குநூல் வழியனத்தும் பிழையேயன்றி, வாயன்மை தெளிந்து சைவ சித்தாந்த வழிதேறி” என்பதனுமூலமாக இச்சமயநூல்களையெல்லாம் விளங்கிய வழியல்லது மெய்ச்

சமயநாலுயர்வு தெற்றென விளங்காமையின் ஞானி இந்தாற் பகுதிகளையெல்லாம் அறிதல் வேண்டுமென்பார் பரந்தவான் கலைமுழுது மாகம நூற்பகுதியும் பலசமய சாத்திரமுந் தெரிந் தென்றார். இதனுடே புறத்தொழிலில் அகத்தொழி விரண்டு மின்றி அறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே அம்மூன்று திருமேனிக்கும் மேலாய் அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானாந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபிராணிடத்திற் செய்யும் வழிபாடு ஞான பாதமென அதனிலக்கணமும் பயனுக் கூறியவாறென்க; அது “சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முனர்ந்து, பன்மார்க்கப் பொருள் பலவுங் கீழாக மேலாம் பதிபசபா சங்கதெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டு, நன்மார்க்க ஞானத்தா ஞான ஞேயமொடு ஞாதிருவ நாடா வண்ணம், பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப் பெருமையுடை யோர் சிவனைப் பெறுவர் கானே” என்பதனுலை முனர்க. (72)

உருப் பொலாதவ ரிதிகுலத் தவர்நல்

லொழுக்க மில்லவ ரென்றுநம் மளவில்
விருப்பி லாதவ ரெனினுமெய்ந் நீறு

மிக்க சாதன வேடமுந் கண்டாற்
றரிப்பி லாதுசென் றெதிருற வணங்கித்
தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிதா
விருப்பர் தாமவர்க் கழியவர்க் கழியா [பார்.

ரென்பர் யானென தெனுஞ்செருக் கறுப்

இ - ள. உருப் பொல்லாதவர் - சரீரக் குற்றமுடைய வர், இழிகுலத்தவர் - தாழ்ந்த வருணத்தவர், நல் ஒழுக்கம் இல்லவர் - தூராசாரமுடையவர், என்றும் நம் அளவில் விருப்பு இலாதவர் எனினும் - எஞ்ஞான்றும் நம்மிடத்து அன்பில்லா தவர்களே யாயினும், மெய்ந்தீறும் மிக்க சாதன வேடமுங்

கண்டால் - அவருடைய சீரத்திலே விழுதியையும் ஒழிந்த சமய சாதனத்தோடு கூடிய திருவேடத்தைபுங் தரிசிக்கப் பெறின், தரிப்பு இல்லாது சென்று எதிர் உற வணங்கி - சிறி துந் தடைப்படாது எதிர்கொண்டு வணங்கி, அவர்க்குத் தக்க போனகம் அளித்து - அவர்களுக்குத் தம்மா வியன்ற திருவழுது படைத்து, அவர்க்கு எளிது ஆ இருப்பார் தாம் அடியவர்க்கு அடியார் என்பார் - இங்கன மவருக் கடிமையாக வழி பட்ட டொழுகுபவரே நம்மடியவர்க்கு அடியவளென்று சிறப் பித்துச் சொல்லப்படுவார், யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பார் - அவர் யான் என்னும் மகங்காரமாகிய தனுகரணங்களும் எனது என்னும் மமகாரமாகிய டுவன போகங்களுமாகிய மயக்கத்தை ஒழிப்பார். எ - று.

எனினு மென்பதனை ஏனையவற்றேருந் தனித்தனி கூட்டிப் பொருள் கொள்க. அது, உருப்பொல்லாமை இழிகுலம் ஒழுக்க மின்மை விருப்ப மின்மைகளின் இழிவையும், திருவேடத்தின் உயர்வையுங் காட்டினின்றது. இந்நான்கையு மொருங்குடையராயி னுங் திருவேடமுள்வழிஒருதலையான் வணங்கற்பாலரென்பதூடும் போதா அவ்வேட மீண்டிருதிக்கண் வைக்கப்பட்ட தென்க. ஒழிந்த சாதனம் உருத்திராக்கம், காஷாய வஸ்திரம் முதலாயின. சாதனம் - அடையாளம். எளிது - எளிமை. ஆகவென்னுஞ் செயலெணச்சம் ஆவெனக் குறைங்துளின்றது. இருப்பரென்பது எறு திரியாத விணையால்ஜையும் பெயர். தாமென்பது தேற்றப் பொருட்கண் வந்தது ; அவன்றுனிவன் என்புழிப்போல. சீரக் குற்றம் - அங்கீனத்துவம் முதலாயின. இழிகுலம் சண்டாள குலம் முதலாயின. நல்லெலாழுக்கம் அன்னை தந்தையை வழிபடுதன் முதலாயின. திருவேட மகிமையை, “எவ்ரேனுங் தாமாக விலாடத்திட்ட திருக்குங் கண்டிகையுங் கண்டாலுள்கி, யுவராதே யவரவரைக் கண்டபோது முவந்தடிமைத்திற ஸினைந்திங் குவந்து நோக்கி” என்றற் றெருட்க்கத்துத் திருவாக்குக்களினும், “உவர்மட் பொதிகரைங் துவரதுறிய, வண்ணை எம்மரி வெண்ணிறம் படைத்

தலு, மிவர்சிவனடியார் வேடமு மிதுவெனு, சகர்வலம்புரியும் புகர் முகக் களிற்றி, நெருத்தத் திருந்து குதித்துசனி விரைந்து, கர கமலங்கள் சிரமிசைக் கூம்ப, ரிலனுற வீழ்ந்தைம் புலனர வணங்க ஶும், ஆரென நினைந்த தடிவண்ணெனைச், சேரலர் தாழு மடிச்சே ரலவெனன, ஞாபகந்தந்த பேருதவியினீர், வருந்தா தேகுமி னென வழி விடுத்த, பெருந்தகைச் சேரமான் பெருமா ஞைனார்” முதலிய உண்மை நாயன்மார்களிடத்துங் காண்க. திருவேடத்தை ஞாபகந் கூர்வித்தலிற் போலவேடமும் வழிபடுவார்பாற் பயனுடைத் தென்பது பத்திமார்க்க வழக்காகவின், ‘வேடநெறி நில்லார் வேடம் பூண் டென்பயன்’ என்பது முதலியன வேடநெறி நில்லார்க்குப் பயனில்லாமையை விளக்குதலின் முரணுகாமை யறிக. இதனுனே திருவேட மகிழ்ச் சூறுமுகத்தாற் சிவனடியார்க் கடி யவரிலக்கணமும் பயனுங் கூறியவாறந்க. (73)

விரிந்த சஞ்சித வினைகளன் புடனும்

விழிக்க வெந்தன விரவுமிப் பிறப்பிற்
பொருந்தும் வல்வினை யுடலுட னகலும்
புந்தி சேருள் வருவினை போக்கு
மருந்து யர்ப்பொரு ஞயிருடம் புனவே
யல்ல நம்மன வாகுமிங் குனைப்போ
விருந்த நங்குரு வடிவைவின் கருத்தி [தார்.
விருத்து வாய்பொரு ஸிதுவென மொழிந்

இ - ன். விரிந்த சஞ்சித வினைகள் அன்பு உடன் நாம் விழிக்க வெந்தன - புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயை யிலே பரந்துகிடந்த நின் சஞ்சித கன்மங்க ளெல்லாம் நாம் முன்னரே நின்னிடத் தன்புகொண்டு நயன திகைசெய்யவே ஞானக்கிணியினுலே தகிக்கப்பட்ட டொழிந்தன, விரவும் இப் பிறப்பில் பொருந்தும் வல்வினை உடல் உடன் அகலும்-எடுத்த இப் பிறப்பின்கண் முகந்து கொண்ட பிராரத்த கன்மங்கள்

இச் சீர நீக்கத்து அதனேடு அநுபவிக்கப்பட்டுத் தொலையும், புந்தி சேர் அருள் வருவினை போக்கும் - உன் மனத்திற் பதிந்த நம்மருளானது இனி ஆகாமிய கன்மங்கள் ஏறவொட்டாது தடுக்கும், உடல் பொருள் உயிர் உனவே அல்ல நம்மன ஆகும் - உடல் பொருள் ஆவி என்னுமிம்முன்றும் இனி உன் ஊடையவைகள்ல நம்முடையனவாகும், (அது நிற்க), இங்கு உணைப்போல் இருந்த நம் குருவடிவை நின் கருத்தில் இருத்துவாய் - இங்கே உண்ணைப்போல மானுடச் சட்டை சாத்தி யெழுந்தருளி வந்திருக்கின்ற நங்குருவடிவத்தை உன் மனத்திற் பதிப்பாய், இது பொருள் என மொழிந்தார் - இதுவே ஆகமங்களி னறிந்து கோடற்கரிய சித்தாந்தப் பொருளாமென்று பரமாசாரியர் வாதவுரடிகளாகிய சீடருக்குப் போதித்தலெனப்படும் வாசிகத்தைக் கூட செய்தருளினார். எ - று.

அருந்துயர்ப் பொருள் - அநுபவித்தற்கரிய துன்பத்தை யடைய பொருள். அது “எட்டலுங் துன்பமற் றீட்டிய வொண் பொருளைக் காத்தலு மாங்கோ கடுந்துன்பங்—காத்தல், குறை படிற்றுன்பங் கெடிற்றுன்பங் துன்மக், குறைபதி மற்றப்பொருள்” “இன்னற்றும் பொருளை யீட்டுவதுங் துன்பமே, பின்னதனைப் பேணுவதுங் துன்பமே—யன்ன, தளித்தலுங் துன்பமே யந்தோ பிறற்பா, விழுத்தலுங் துன்பமேயாம்” என்பவற்றுனு மறிக. ஆனவ கன்ம மாயை யென்னு மும்மலங்களுட் கன்மமாவன ஆன் மாக்கள் மனவாக்குக் காயமென்னுங் திரிகரணங்களினுனும் செய்துகொண்ட புண்ணிய பாவங்களாம். இவை, எடுத்த பிறப் பிலே செய்யப்பட்டபோது ஆகாமியமெனவும் பிறவிதோறு மிங்கன மீட்டப்பட்டுப் பக்குவப்படும் வரையும் புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே கிடக்கும்போது சஞ்சிதமெனவும், இச் சஞ்சித கன்மங்களுள்ளே பக்குவப்பட்டவை, மேலெடுக்கு முடம் பையும் அதுகொண் டனுபவிக்கப்படும் இன்ப துன்பங்களையும் தாநு பயன்படும்போது பிராரத்தமெனவும் பெயர்பெறு மென்க.

திருவருள் புஞ்சியிற் பதியவே, தற்போதங்கெட்டுச் சிவபோதம் மேவிட்டுச் சிவச் செயலெல்லாம் சிவச்செயலாய் விடுதவின், ஆகா மியமேற்மாட்டா வென்பார் புஞ்சிசே ராருள் வருவினை போக்கு மென்றும், நின்மணம் பற்றுத்தற்குரிய வடிவென்பார் இங்குனைப் போவிருந்த நங்குருவடிவென்றும், அநாதியாடியுள்ள மலவாதனை பயிற்சி வயத்தான் மீளவும் வந்து தாக்காமைப் பொருட்டுச் சிவோ கம் பாவனை செய்தென்பார் நங்குருவடிவை நின்கருத்தி விருத் துவா யென்றும், பரந்த வாகமங்களி ஏனால்லாம் முடிச்த முடிபா கிய சித்தாந்தப் பொருள் இதுவே யென்பார் பொருளிது வெனக் கூட்டி விதந்துங்கூறினார். என்னுப் பரமாசாரியர் திருவாதலூரடிகளனது உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் ஒப்புக்கொண்டமையை, “அன்றேயென்ற னவிய முடலு முடைமை யெல்லாமுங், குன்றே யனையா யென்னை யாட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ, வின்றே ரிடையு றெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்கணைம் மானே, நன்றேசெய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானே விதற்கு நாயகமே” என அவ்வடிகளே கூறிய திருவாக்கானு முனர்க. விரும்பி முற் செனனம், புரிந்த வல்வினை என்னும் பாடம் போவிப்பாட மென விடுக்க.

(74)

அத்த ஞார்திரு வாய்மலர்ந் தருளு

மமல வாசகங் கேட்டக மகிழும்

பத்த ஞார்தமக் கெழுபிறப் பறுக்கும்

பாதமீதுறப் பணிந்தெத்தி ரெழுந்து

பித்த ஞனவென் பிழைதனக் கிரங்கும்

பிஞ்ஞ காமிகப் பேதைமை யுடையேன்

முத்த ஞகமெய் காட்டினை யெனவே [தார்.

மொழிந்த ழிந்துகைம் முடிமிசைக் குவித்

இ - ன். அத்தனர் திருவாய் மலர்ந்தருளும் அமல வாசகம் கேட்டு அகம் மகிழும் பத்தனர் - பரம பிதாவாகிய சிவபெருமான் இங்ஙனங் திருவாய் மலர்ந்தருளிய நிருமல

மாகிய உபதேச வாக்கைக் கேட்டு மனமகிழ்ஞ் சிவபத்தி மானுகைய திருவாதழுரடிகளாவைர், தமக்கு எழுபிறப்பு அறுக்கும் பாதம் மீது உற எதிர்பணித்து எழுங்கு - தமக்கொழுவகைப் பிறப்பையும் பற்றறச்செப்து உபகரித்த திருவடிகளிற் சிரச தோயச் சங்கிதியிலே வீழ்ந்து வணங்கி பெழுங்கு சின்று, பித்தன் ஆன என் பிறை தனக்கு இரங்கும் பிஞ்ஞகா-பிரபஞ்ச பிராந்தியை யுடையேனுகைய தமியேனது குற்றத் திற்குத் திருவள மிரங்கியருளுங் கருணைதியே, மிகப் பேதைமை உடையேன் முத்தன் ஆக மெப் காட்டினை என மொழிந்து - மிகவும் அஞ்ஞானத்தையுடைய தமியேன் மல முத்தனுகும்படி ஆகமங்களின் மெப்பெபாருளாகிய சித்தாந்த நெறியைச் சந்தேக விபரீதமறப் புலப்படுத்தி யருளினே ரென்று விண்ணப்பஞ் செய்து, அழிந்து - தம்வசமழிந்து, கை மூடிமிசைக் குவித்தார் - பயிற்சி வயத்தாற் கைகளைச் சிரசிலே குவித்துக் கும்பிட்டார். எ - று.

எழுவகைப்பிறப்பு மேலே காட்டப்பட்டது. பிழை முத்தி யெய்துதற்கு இதுகாறும் உன்முகஞ் செய்யாமை; உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் இதுகாறும் என்னுடையவைகளென் ரெண்ணி யிருந்தமை என்றுமாம். சந்திரன் கங்கை முதலிய தலைக்கோலங்கள் ஆன்மாக்கண் மீது கொண்ட கருணை மிகுதியால் நேர்ந்தன வாகவிற் பிஞ்ஞகா என்பதற்குக் கருணைதியே எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மலமுத்தன் மலத்தால் விடுக்கப்பட்டவன்; சீவன் முத்தனுக எனினும்மையும். மெய்காட்டினை யென்பதற்குக் குருவடிவத்தைத் தரிசிப்பித்தருளினே ரெனினும் பொருந்தும். உன்முகம் - மேன்முகம். அது என்று முயற்சியின் மேற்று. (75)

என்ன வாகமுன் னினைந்துள பொருளு

மில்ல தாகிய வுடலமும் யானு
நின்ன வாகங்கின் னருள்கொடு னினைந்தே
னின்ம லாவென சின் றுங்கின் றுருகா

மன்னு தானைதம் மேலணி கலன்கண்
 மதுரை மீனவன் வான்பொரு எறையோன்
 முன்ன தாகவைத் திறைஞ்சின ரறஞ்சேர்
 முதல்வ ஞர்முக மலர்வுகொண் டிருந்தார்.

இ - ள். முன் என்ன ஆக சினைந்து உள் பொருளும் -
 தமியேண் பெத்தகாலத்து என்னுடையனவாகக் கருதியிருந்த
 பொருளும், இல்லது ஆகிய உடலமும் - யானல்லாததாகிய
 இந்தச் சரீரமும், யானும் - ஆன்மாவாகிய யானும், சின்மலா -
 மலரகிதரே, சின்ன ஆக சின் அருள் கொடு சினைந்தேன் என -
 இதுபொழுது தேவரிருடையனவாகத் திருவருளானநின்து
 சமர்ப்பித்தேனன்று விண்ணப்பஞ் செய்து, சின்று சின்று
 உருகா - ஆன்மபோத மொழிந்து சின்று மனம் நெக்கு நெக்
 குருகி, தம்மேல் மன்னு தானை அணிகலன்கள் மதுரை மீன
 வன் வான் பொருள் - தம்முடம்பின் மீது புனைந்த வஸ்திரா
 பரணங்களையும் மதுரையை இராசதானியாகவுடைய அரிஃ
 மர்த்தன பாண்டியனது திரவியத்தையும், இறைமோன் முன்
 ஆக வைத்து இறைஞ்சினர் - குரு சந்திதியிற் பொருந்த
 வைத்துத் திருவாதலூரடிகள் வணங்கினார், அறம் சேர் முதல்
 வனார் முகம் மலர்வு கொண்டு இருந்தார் - ஈண்டுத் துறவறத்
 தைப் பொருந்திய யோகழுர்த்தியாகிய பரமாசாரியர் சீடரது
 பக்குவ முதிர்ச்சியைக் கண்டு முகமலர்ச்சி கொண்டு வீற்
 றிருந்தருளினார். எ - று.

உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் இனி உன்னுடையவைகளால்ல
 என்ற துணையான அங்கனாஞ் சமர்ப்பித்தா ராகவிற் பக்குவ
 முதிர்ச்சி விளங்கிற் ரென்க. சமர்ப்பித்தல் - ஒப்பித்தல். சின்
 றிரண்டனுண் முன்னையது ஒழிக்கென்னும் பொருட்டு. அது
 “விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்று மன்னயிறு மாகுமையுருபே”
 என்பதனுமாறிக. ஆன்மபோத மென்பது அவாய்சிலையான் வரு

விக்கப்பட்டது. அடுக்கெனக் கொண்டு காலநிட்ட மென்பது மொன்று. ஒருகாலைக் கொருகால் அதிகமாக வருகியெனக் கோடலுமாம். பக்குவான்மாக்கட்கு முத்தி கொடுக்கும்போது யோகியாதலை “போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோ ரார், யோகியா யிருந்துமுத்தி யுதவுத வதுவுமோரார்” என்னுங் திருவாக்கானநிக. அ, து என்பன சாரியை. (76)*

பெருந்துறை யுறைவா ரன்பு
பெருந்திரு வடிய ராகி
யிருந்தவர் தம்மின் மேன்மை
யெய்தினர் முகத்தை நாடித்
திருந்திய பொருளி தெல்லாங்
திருப்பணிக் களியு மேலா
மருந்தவர்க் குதவு மில்லா
தலந்தவர்க் கருளு மென்றூர்.

இ - ள். பெருந்துறை உறைவார் - இச் சமையத்துத் திருப்பெருந் துறையின்கண் வீற்றிருக்கின்ற கைலாசபதி யானவர், அன்பு பெறும் திரு அடியர் ஆகு உறைந்தவர் தம் மின் மேன்மை எய்தினர் முகத்தை நாடி - அன்பையுடைய திருத்தொண்டர்களாகி அங்கே இருக்கின்றவர்களுள் மகிழ்மையுடைய ஒருவரது முகத்தைப்பார்த்து, திருந்திய பொருள் இது எல்லாங் திருப்பணிக்கு அளியும் - திருத்த மாகிய இப்பொருள்களை யெல்லாங் திருப்பணிக்குக் கொடுங்கள், மேலாம் அருந் தவர்க்கு உதவும் - மேலாகிய அரிய தவத்தையுடைய சற்பாத்திரங்கட்குக் கொடுங்கள், இல்லாது அலந்தவர்க்கு அருளும் என்றூர் - நகரப்படும் பொருள் ஒன்றுமின்றிச் சுழலுகின்ற வறியவர்களுக்குக் கொடுங்களென்று பணித்தருளினார். எ - று.

ஒருவர் முன்சொன்ன ஒருவர். இதெல்லாம் பன்மையொருமை மயக்கம். மேலா மருந்தவும் சரியை, கிரியை, யோகங்கள். திருப்பணி முதலியவைகளுக்கு உபயோகிக்கப்படுதற் கேற்பநன்னென்றியாளீட்டிய பொருளொன்பார். திருந்திய பொருளொன்றூர். பொருளைத் திருப்பணியின் பொருட்டு, அத்திருப்பணி செய்வார்க்குக் கொடுக்கும் பலத்தை, “திருப்பணி செய்வார்க்குஞ் சிவனையுன்னிச் செம்பொன், விருப்புடனீவார் பெறுக வீடு” என்பதனாலும், மேலா மருந்தவர்க்குதவும் பலத்தை, “சிவனூனச்செயலூடோர்கையிற்குன் திலமளவே செய்திட்டு நிலமலைபோற்றிகழுஞ்சூ, பவமாயக் கடலிலமுந் தாதவகை யெடுத்துப் பரபோகங்துய்ப்பித்துப் பாசத்தை யறுத்துத், தவமாரும் பிறப்பொன்றிற்சாரப்பண்ணிச் சரியைகிரி யாயோகங் தம்மினுஞ் சாராமே, நவமாகுந் தத்துவ ஞானத்தை எல்கி நாதனடிக் கமலங்க ஞனுதுவிக்குஞ் தானே” என்பதனாலும், நுகரப்படும் பொருளொன்று மில்லாதலங்தவர்க்குதவும் பலத்தை “வறியார்க்கொன் நீவதே மீகை மற்றெல்லாங், குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து” என்பதனாலுமறிக. இவற்றுள் வறியவர்க் கீதல் இரக்க வயத்தானென்பது விளக்குதற்பொருட்டன்றே ஈண்டருளுமென்னும் வினைச்சொற் பிரயோகித்துக் கூறியதூமென்க. இது அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம். (77)

தம்பெரு முதல்வர் சொல்லுங்
தகுமொழிப் பிழயே யுள்ள
செம்பொருள் யாவு மன்பின்
றிறத்துளார் தொலைத்த பின்னர்
அம்பர னளித்த ஞான
மருந்தினை யருந்திப் பாச
வெம்பினிய கற்று மிந்த
வித்தகர் முத்த ரானௌ.

இ - ள். அன்பின் திறத்துளார் - பத்திவளியையுடைய திருத்தொண்டர்கள், தம் பெரு முதல்வர் சொல்லும் தகு

வெளிப்படியே - தம் முழுமுதலாகிய பரமாசாரியர் பணித் தருளிய திருவாக்கின் வண்ணமே, உள்ள செம் பொருள் பாவும் தொலைத்த பின்னர் - அங்குள்ள செவ்விய பொருள் களையெல்லாங்கொடுத்து முடித்தபின்னர், அம்பரன் அளித்த ஞான மருந்தினை அருந்தி - அச்சிவபெருமானுகிய அநாதி வைத்தியர் கொடுத்தருளிய சிவஞானமாகிய பரம ஒளவித்ததை உட்கொண்டு, பாச வெம்பினி அகற்றும் இந்த வித்தகர் முத்தர் ஆனார் - ஆணவ முதலிய பஞ்சபாசமாகிய மகாரோகத்தை நிவிர்த்தி செய்த சாதுரியராகிய இத் திருவாத ஆரட்கள் சீவன் முத்தராயினார். எ - று.

“மிகுஞ், சுத்த ஞகியேதொலைவிலாருயிர், முத்தியெய்தினஞ் முழுதுணர்ந் துளான்” என்றதும் இங்கிலையை யென்க. அப்பரன் அம்பரனெனத் தொடை நோக்கி மெலிந்து நின்றது; சிதம் பரேசுவரர் என்றுமாம். அளித்தல் எண்ணயாதீதல். (78)

திருத்திகழ் கவிகைக் கீழுஞ்
 சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும்
 வரத்திரு மேவு தானை
 மன்னவ னென்ன வந்தார்
 உருத்தெரி யாத நீறுங்
 கோவண வுடையுங் குஞ்சி
 விரித்துள சிரமுந் தூாநீர்
 மிகப்பொழி விழியு மானார்.

இ - ள். திரு மேவு தானை வர - வெற்றி பொருந்திய சேனை பக்கத்தே சூழ்ந்து வர, திருத் திகழ் கவிகைக் கீழும்

சிறந்த பொன் சிவிகை மேலும் மன்னவன் என்ன வந்தார் - அழகு விளங்குகின்ற தவளச் சத்திரத்தின் கீழும் அழகிய முத்துச் சிவிகையின் மேலும் பாண்டியராசனைப் போல முன் மகாலங்காரத்தோடு வந்த திருவாதலூரடிகள், உருத் தெரியாத நீறும் - இதுபொழுது திருமேனி மறையப் பூசிய விபூதியும், கோவண உடையும் - கெளபீன வுடையும், குஞ்சி விரித்துள சிரமும் - மயிர் விரிக்கப் பெற்ற சிரசும், தூ நீர் மிகப் பொழி விழியும் ஆனார் - ஆங்த பாஷ்பம் மிகவும் பொழிகின்ற கண்களு முடையராயினார். எ - று.

கீழும் மேலும் என்பழி இடைச்சொற்க ஸிரண்டும் வந்தா ரென்னும் வினைகொண்டன. பின்னைய திரு வீரலக்குமி. மன் னவனென்றது என்று கெடுநிலவரசன் என்னும் பொருட்டு. தவ ளச் சத்திரம் சிழற்ற முத்துச் சிவிகையின் மேலேறி வந்தாரென ஒதற்பாலது வேறேர் நயம்பற்றி இங்கனங் கூறப்பட்டது; இரு பக்கமும் முன்னும் பின்னும் கீழுமேலுமாகிய அறுவகையிடத்தும் அதி பிரபுத்துவத்துடன் முன் வந்தா ரென்பார் திருத்திகழ் கவி கைக்கீழும் சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும் வரத் திருமேவு தானை மன்னவனென்ன வந்தாரென்றும், அவரே பின் அதற்கு மாருக அதி விபுத்துவ முடையராயினார் என்பார், உருத் தெரியாத நீறுங் கோவண வுடையுங் குஞ்சி விரித்துள சிரமுங் தூநீர் மிகப்பொழி விழியுமானார் என்றுங் கூறினார். அரசனைப்போல வந்தவர் ஆண் தியைப் போலர்யினார் என்பது கருத்து. வரத் திருமேவு மன்னவ னென் றியைத்து வரத்தினுற் கிடைத்த மகைவரிய சாமந்த வேந்த னென்னும்படி எனக் கோடலுமாம். திருத்திகழ் கவிகை மேஜஞ் சிறந்த பொற் சிவிகை கீழும், வரத்திரு மேவதானை மன் னவ னென்ன வந்தார் எனவும் பாடம். இனித் திருத்திகழ் கவிகை என்பதற்கு அருபியாகிய திருமகன் ரூபியாய் விளங்கும் குடை னெப் பொருள் கோடலு மொன்று. இக்கருத்து “இசையாங் கட்டுலப் படாளென் றெண்ணினும்” என்னும் இரு வும்மிகச் செய்யுளால் இனிது துவங்கும். (79)

அன்புட னோக்கி நிற்ப
 ரழுவாகை தொழுவர் வீழ்வ
 ரின்புற வெழுவர் பின்பா
 லேகுவ ரிரங்கி மீள்வர்
 நன்பகல் கங்குல் காணூர்
 ஞானால் லறிவே கண்டு
 கொன்புனை பித்தர் பாலர்
 பிசாசர்தங் கொள்கை யானூர்.

இ . ள. அன்பு உடன் னோக்கி நிற்பர் - திருவாதலு ரடிகளாகியசீடர் தமது ஞான தேசிகரை அன்போடு நெடிது னோக்கி நிற்பார், அழுவர் - பின்னழுவார், கைதொழுவர் - கைகளைக் குவித்துக் கும்பிடுவார், வீழ்வர் - வீழ்ந்து வணங்குவார், இன்புற எழுவர் - இன்பம் மிகமறித்தெழுவார், பின்பால் ஏகுவர் - குரு சங்கிதிக்குப் புறங் காட்டலாகாமையின் முன் காட்டிப் பின்னுக்கு நடப்பார், இரங்கி மீள்வார் - பிரிவாற்றுமையிற் பரிதபித்து மீண்டு வருவார், ஞான நல் அறிவே கண்டு நல் பகல் கங்குல் காணூர் - இங்ஙனம் சிவ ஞானமாகிய நல்ல பேரறிவையே பார்த்து நல்ல பகலையும் இராவையும் பாராதவராகி, கொன் புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர் தம் கொள்கை ஆனூர் - பிறர்க்கு அச்சத்தை மிகுவிக் கும்உன்மத்தர் பாலர் பிசாசரென்னு யிவரது கோட்பாட்டை வடைபராயினூர். எ - று.

பகலிரவு என்றது நண்டுச் சுலை கேவலங்களாகிய அவத்தை களையுமாம். “இராப்பகலற்ற விடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே” “இருப்ப ரிரவு பகலற்ற விடத்தி லொருப்பட்ட மனத்துடன்” என்பழியும் இராப்பக வென்றது சுலை கேவலங்களை. இராப் பகலற்ற விடமென்றது சுத்தாவத்தையை. “பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார்”

என்பதனுமறிக. கொள்கை - குணம். பித்தர் குணம் ஒருகாற் செய் தொருகாலொழிதற்கும், பாலர்குணம் அறவொழிதற்கும், பிசாசர்குணம் செயலிழப்பினின்று செய்தற்கு முவக்கையாய் வந்தன. அது “பால ருன்மத்தர் பிசாசரி வெனவு, முறங்கி ஞேன்கை வெறும்பாக் கெனவுங், தானே தவிரா தானால்” “பாலருட னுன் மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப் பாடவினே டாடவிவை பயின்றிட னும் பயில்வார்” என்பவற்றை மறிக. (80)

மன்னுமிங் நிலைமை யுற்றூர்
வன்படைச் சுற்ற மாகித
துன்னின ரெல்லாம் வந்து
தோன்றலைத் தொழுது நோக்கித
தென்னவன் முனியா முன்னஞ்
செழும்பரித் திரள்கொண் டேக
லென்னும் தொன்றுங் தேரா
விதுபழு தென்றி ரங்கி.

இ - ள. மன்னும் இங் நிலைமை உற்றூர் - திருவாதலூரடிகள் இவ்வாற்றூனே பெத்தங்கிலை யொழிந்து நித்தியமாகிய முத்திகிலையை அடைந்தார், வன்படைச் சுற்றம் ஆகித் துன்னினர் எல்லாம் வந்து - வலியசேனைவீரராகிய சுற்றமா யுடன் சென்றவ ரெல்லாம் அதி சமீபத்திற் சென்று, தோன்றலைத் தொழுது நோக்கி - அவ்வடிகளை வணங்கி, அவரது நிலைமையை உற்று நோக்கி, தென்னவன் முனியா முன்னம் செழும் பரித்திரள் கொண்டு வகல் என்னும் அது ஒன்றும் தேரா இது பழுது என்று இரங்கி - பாண்டியராசன் நம்மைக்கால நீட்டம்பற்றி வெகுள்வதன் முன்னமே செழுமையாகிய குதிரைக்கூட்டங்களை நாங் கொண்டுபோதலாகிய அச்செயலை ஸீர் ஒரு சிறிதுஞ் சிந்தியாமையாகிய இது குற்றமா மென்று மிகவும் பரிதபித்து. எ - று.

முனியா முன்னம் முனியாத முன்ன மெனப் பெயரெச்ச முடிவு. தேராமை என்பது தொழிலிலை யொட்டுங் தொழிற் பெயர்; விகுதி விகாரத்தாற் ரூக்கது; “பொச்சாவாக் கருவி” என்புழிப்போல. குதிரை கொண்டு செல்லாமை மாத்திரையே யன்றித் திரவியத்தையு மொருங் கிழங்கமையிற் செழும் பரித்திரள் கொண்டேக வென்னும் தொன்றுங் தேராவிது பழுதென்று கூறி அர். ஈண்டுச் சுற்றமென்றது அரசனது சுற்றமாகிய சேஞ்சீரரை என்பது “திரண்டு நின்ற காவலன் றமர்களை நேர்ந்தனர் நோக்கா” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு மறிக. அரசுற்குச் சுற்ற மைவர். அவர்: மங்கிரி, புரோகிதன், சேஞ்பதி, துதன், சாரணன் என்பவர். அது, “மங்கிரி புரோகிதன் சேஞ்பதியோடு, தந் துரை துதன் சாரண வென்ன, அரசர்தஞ் சுற்றமில் வைவரா கும்” என்பதனுணரிக. (81)

ஜயர்நீர் வருதல் வேண்டு
 மென்றவ ரழைத்த போதிற்
 றெய்வநீ றணிவார் தானைத்
 திறத்தினர் தம்மை நோக்கி
 மையலா முனர்வின் மிக்கீர்
 யாவர்நீர் மாயா பேதப்
 பொய்யெலா முரைத்தல் வேண்டாம்
 போமினி யகல வென்றார்.

இ - ள. ஜயர் நீர் வருதல் வேண்டும் என்று அவர் அழைத்த போதில் - சுவாமி! நீர் எம்மோடு வருதல் வேண்டு மென்று அவரழைத்த சமயத்தில், தெய்வ நீறு அணிவார் தானைத் திறத்தினர் தம்மை நோக்கி - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய விபூதியை உத்துளனமாகத் தரித்த திருவாதலூ ரடிகள் சேஞ்சீரரைப் பார்த்து, மையல் ஆம் உணர்வின் மிக் கீர் நீர் யாவர் - மயக்கமாகிய அறிவான் மேம்பட்டவரே நாம்

உம்மோடு வருதற்கு நீலிர் யாவர், மாயா பேதப் பொய் எலாம் உரைத்தல் வேண்டாம் - மாயா காரியமாகிய இப்பல திறப் பொய்களையெல்லாம் நீரிங்கே பிதற்றுதல் வேண்டாம், இனி அகலப் போம் என்றார் - இனி அகலப் போய்கிடு மென்று கடிந்து கூறினார். எ - று.

பொய் என்டு அசித்தியழுமாம். மயக்க வறிவைபுடைய நும் மோடு வருதற்கு நமக்கும் நுமக்கும் ஓர் சம்பந்தமுமில்லையே யென் பார் மையலா முனர்வின் மிக்கீர் யாவர் நீரென்றும், கழிகாமத்த ராயினார்க்கு அத் தொடர்புடையாரது இனக்கம் அக்காமப் பைங் கூழை வளர்க்கும் நீராதல்பற்றி அதன்கட்ட கழிபேருவகையும், அல் லாதாரது இனக்கம் அதனைப் பாறச்செய்யுங் களையாதல்பற்றி அதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியும் உளவாமாறு போலச் சிவானுபவச் செல்வராய் இறைவன் மலரடிக்கீ ழிருக்கப் பெறுங் தமக்கு அதனை வளர்க்கும் நீர்மையராகிய அத்தொடர்புடையாரோடு இனக்குதற் கண் உவகை மிகுதியும், அதனைக் கெடுக்கும் நீர்மையராகிய இவ் வன்னியரோ டினங்குதற்கண் வெறுப்பு மிகுதியும் இயல்பானுள வாகவின், மாயாபேதப் பொய்யெலா முரைத்தல் வேண்டாம் போமினி யகலவென்றுங் கூறினே ரென்க. வெகுளி பற்றிக் கடிந்து கூறுனரல்ல ரென்பது கருத்து. (82)

என்னிவர் புகல்வ தென்றே

யாவரு நின்றி ரங்கித்

துன்னுநற் றுனை வீரர்

தம்முளே துயர மெய்திப்

பன்னுநம் மொழியுங் கேளார்

பரிவில ரென்று நீங்கித்

தென்னவற் கின்ன வாறு

செப்புவோ மென்று சென்றார்.

இ - ள். துன்னும் நல் தானை வீரர் யாவரும் - அது கேட்ட நெருங்கிய நல்ல சேனை வீரர்களைனவரும், இவர் புகல்

வது என் என்று நின்று இரங்கித் தம்முள் தயரம் எய்தி - நம்மொடு நீர் வருகவென்று நாம் வினாயதற்கு இவர் உத்தரமாகக் கூறியது எத்தன்மையதென்று சிறிது நின்று பொருமித் திகைத்துத் தம்முள் அனுதாபப்பட்டு, பன்னுங்கம் மொழியும் கேளார் பரிவு இலர் என்று நீங்கி - கூறுகின்ற நமது சொல்லையும் பொருட் படுத்துகின்றிலர் அதன்மேல் நம்பிடத் துப் பழைய பற்றுமில்லாயினார் என்று நொந்து அவ்விடத்தை நிட்டு நீங்கி, தென்னவற்கு இன்ன ஆறு செப்புவோம் என்று சென்றூர் - நமது பாண்டிய ராசனுக்கு இந்தச் சமாசாரத்தை விண்ணப்பஞ் செய்வோமென்று போனார். எ - று.

பரிவுமிலரென்னும் எச்சவும்மை வருவிக்கப்பட்டது. தம் வினாவுக் கியைபின்மை மேலும் அன்பற்ற விடையளித்தாராகவின் என்னிவர் புகல்வதென்றும், இதுபோலக் கடிந்து கூறும் விடையைத் தாம் இதுகாறும் இவர் சொல்லக் கேட்டறியாமையின் இதற்குக் காரணமென்னையோ வென்று சிறிது நேரம் நின்று ஆலோசித்தா ரென்பார் அது தோன்ற நின்றென்றும், தங்காத லைமச் சற் கெய்திய கேட்டிற்குத் தாங்கவலை கூர்தல் புறத்துப் பரவின் அதனை வெளிப்படுத்தியதாமாகவின், அது புறத்துப் பரவாமைக் காத்தாரென்பார், தம்முளே தயரமெய்தி என்றுங் கூறினார். (33)

சென்றவர் வைகை நாடன்

நிருந்தவை முன்ன ரெய்தி
வன்றிறன் மன்ன போற்றி

மாமது ரேச போற்றி

யென்றுபின் வாத ஓரா

ரெய்திய செய்தி யெல்லா

மொன்றிய கவற்சி கூரு

முளத்தொடு மோத லுற்றூர்.

இ - ள். சென்றவர் வைகை நாடன் திருந்து அவை முன்னர் எய்தி - இங்கனஞ்சு சென்ற சேனைவீரர்கள் வைகை நதி பிரவாகிக்குஞ் செந்தமிழ் நாட்டையுடைய பாண்டியன்னு கீதி திருந்திய சபைக்கெதிரே போய், வன்றிறல் மன்ன போற்றி மா மதுரா ஈச போற்றி என்று - மிகு பராக்கிர மத்தையுடைய மகாராசாவே போற்றி மதுரைக் கரசனே போற்றி என்று துதித்து, பின் - அதன் பின்னர், வாதலூர் எய்திய செய்தி எல்லாம் - திருவாதலூரடிகளிடத்து கிகழ்ந்த விருத்தாந்தங்களை யெல்லாம், ஒன்றிய கவற்சி கூரும் உளத்தொடும் ஒதல் உற்றூர் - அவ்வடிகள் வாயிலாக வந்து தம்மாட்டுப் பொருந்திய கவலை ஒருகாலைக்கொருகான் மிகப்பெறும் மனத்தோடும் விண்ணப்பஞ் செய்வாராயினார். எ - று.

வன்றிறல் ஒரு பொருட் பன்மொழி. இனித் திறல் யுத்த களத்து விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய விழித் திமையாது சிற்குஞ் தைரியமுமாம். போற்றி பரிகாரம்; “நீணில மன்னபோற்றி கெடுமுடிக் குரிசில்போற்றி” என்புழிப்போல. திரவியமிழுங் தமைக்கும் அதனாற் குதிரை வாராமைக்கும் பரிகாரமாக ஈண் டிருகாற் போற்றி என்றூர். அடிகள் வாயிலாகத் தங்கட்கெய்திய கவலை யழுங்திய மனமென்பார், ஒன்றிய கவற்சிகூரு மூலமென்றூர்.

(84)

நின்பெயர் புனைந்தோ ராகி

நின்னென்டுங் கருமஞ் செய்வா
ரென்பவர் செய்கை தம்மை

யெங்வனம் யாங்கள் சொல்வோம்
பொன்பொலி மெளலி யாய்நின்

புடையிடை கொண்டு போந்து
மன்பெருங் துறையா மந்த
வளங்கர் புகுந்த பின்னர்.

இ - ள். பொன் பொலி மௌவி ஆய் - பொன்னாற் செய்து இரத்தின கசிதமாகிய ஜவகை யுறுப்புக்களாற் பொலிந்த முடியையுடைய நம் மரசனே, நின் பெயர் புனைந்தோர் ஆகி நின் நெடும் கருமம் செய்வார் என்பவர் செய்கை தம்மை யாங்கள் எங்கனம் சொல்லோம் - தென்னவன் பிரமராய னென்னும் நின் சிறப்புப்பெயர் பெற்றவராகி நின் முதன்மங்கிரியாய உத்தியோகத்தைச் செவ்வனே நடத்துபவரென்று நின்னால் விசுவசிக்கப்பட்ட திருவாதபுரேசரது செயல்களை யாமேவ்வாறு நினக்கு வாயாற் சொல்லோம், நின்புடை விடைகொண்டு போந்து மன் பெருந்துறை ஆம் அந்த வள நகர் புகுந்த பின்னர்-அவர் சின்மாட்டனுமதி பெற்றுக்கொண்டு சென்று திருப்பெருந்துறையாகிய வளவிய அந்நகரத்தையடைந்த பின்னர். எ-று.

முடிக்கு ஜவகை யுறுப்புக்களைத் “தாமம் பதும மகுடங்கிம்புரி, கோடர மிவைமுடிக் கைவே றருவே” என்பதனை நறிக. புடை ஏழனுருபு. பொன் பொலிதற்குக் காரணமான மௌவி என்றுமாம்.

(85)

அந்நகர் மருங்கோர் காவி
 லைனாந்துள குருந்தி லீசன்
 றன்னடி யார்க ளாகுந்
 தாபதர் பலருஞ் சூழி
 மன்னியங் கொருவர் மேலா
 மாதவ வேடம் பூண்டு
 முன்னுற விருத்தல் கண்டு
 முடிவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு.

இ - ள். அந்நகர் மருங்கு காவில் அணைந்துள ஓர் குருந்தில் - அந்கரத்தின் பக்கத்துள்ள சோலையின்க

னிற்குமோர் குருந்தமர நீழலில், ஈசன் அடியார்கள் ஆகும் தாபதர் பலரும் சூழ - சிவனடியார்களாகிய சைவமுனிவர்களைல்லாம் பக்கத்தே சூழ்ந்து சேவிக்க, மன் இயங்குஒருவர் - தலைமைப்பாட்டையடைய ஒரு பெரியவர், மேலாம் மாதவ வேடம் பூண்டுமுன் உற இருத்தல் கண்டு-அவர்களைவரினும் மிகமேலாகிய தவவேடங்கொண்டு எவரும் நன்கு மதிக்க நடுநாயகமாக வீற்றிருத்தலைத் தாங்கண்டு, முடிவு இலா மகிழ்ச்சி கொண்டு - முடிவற்ற பெரு மகிழ்ச்சி கொண்டு.

ஏ - ரி.

முன் - முதன்மையுமாம்.

(86)

அங்கவர் தாழுந் தாழு
மன்பொடு சிலசொற் கூறிச்
சங்கர சிவனே போற்றி
யென்றவர் தாளில் வீழ்ந்து
செங்கரம் குவித்துச் சென்னி
சேர்த்துவந் தனைகள் செய்து
பொங்கொளி மணிப்புண்டை
பொருளெலா முவந்து நல்கி.

இ - ள. அங்கு அவர் தாழும் தாழும் அன்பு ஒடு சில சொல் கூறி - அங்கனம் அப்பெரியவருந் தாழும் ஒருவர் மாட்டொருவர் அன்போடு சில சொற்களைக்கொண்டு சம்பாஷித்து, செம் கரம் குவித்துச் சென்னி சேர்த்து அவர் தாளில் வீழ்ந்து வந்தனைகள் செய்து சங்கரசிவனே போற்றி என்று - பின்பு தாம் சிவந்த கைகளைக் கூட்டிச் சிரகின்மேல் வைத்துக் கும்பிட்டு அவருடைய பாதங்களிற் சிரச தோயும்படி நிலத்தில் வீழ்ந்து பலமுறை வணங்கிச்

சங்கராசிவனே போற்றி என்று துதித்து, பொங்கு ஒளி மணிப்புண் ஆடை பொருள் எலாம் உவந்து நல்கி - மிக்க வொளியையுடைய இரத்தினைபரணம் வஸ்திரம் நின் திர வியங்களை யெல்லாம் மனமுவந்து அவருக்குக் கொடுத்து. எ - ற.

கூறியென்னுஞ் செய்தெனச்சம் குவித்தென்னும் விழை முதல் விழைகொண்டது. அடிகளாகிய ஒருவரது குவித்தென்னும் விழை தாழுங் தாழுமென்னும் இருவர் வீணயாகிய கூறி யென்னுஞ் செய்தே னெச்சத்திற்கு வீணமுதல் வீணயாயா ரெண்னை யெனின்? அக்கூறுதலுள் அவ்வடிகளது விழையு முண்மையின், அது விழைமுதல் விழையேயாம்; “முதனிலை மூன்றும் விழைமுதன் முடியின” என்புழி விழைமுதல் விழை யென்னுஞ் துஜையே யல்லது பிறிதொன்றற்குப் பொதுவாகாது விழைமுதற்கே விழையாதல் வேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்மையி வென்க. சேஞ்வீரர் தமக்கு அவ்விருவரும் கூறிய விஷயாகாரங் தோன்றுமையின், விஷயத்தின் மேல்வைத்து இன்னது கூறி யென்னது சொன் மேல் வைத்துச் சிலசொற் கூறியென் ரெழிக்தார் என்க. விஷய ஆகாரம் விஷய சொருபம். (87)

குறைவிலா வாடை நீத்துக்

கோவண முடுத்துச் சென்னி

நறைமயிர் விரித்து நீற்றை

மெய்யெலா நயந்து பூசி

முறைமையன் றிவைதா மென்று

மொழிந்தவெம் முகமும் பாரார்

நிறையழி பித்த ரானூர்

நிருபவென் றிறைஞ்சி நின்றூர்.

இ - ள. குறைவு இலா ஆடை நீத்துக் கோவணம் உடுத்து - விழையுயர்ந்த வஸ்திரத்தைக் களைந்து கெள்ளேன

மாத்திரங் தரித்து, சென்னி நறை மயிர் விரித்து - சிரசின் கனுள்ள நறுமண மூட்டிய மயிரை முடித்த குடுமியை விரித்து, நீற்றை மெப் எலாம் நயந்து பூசி - விபூதியை உடம் பெங்கும் விரும்பி உத்தாளனமாகப் பூசி, இவை தாம் முறைமை அன்று என்று மொழிந்த எம்முகமும் பாரார் - இச் செயல்கடாஞ் சிரேட்ட மந்திரியாகிய உமக்கு நீதியன் ரென்று கூறிய எம்முகத்தையும் நோக்காதவராய், நிறை அழிபித்தர் ஆனார் விருப என்று இறைஞ்சி நின்றார் - நிறை யென்னு மாடுஒக் குணமழிந்த பித்தராயினார் மகாராசாவே அவரது விருத்தாந்தங்கள் இவைதாமென்று சேஞ்சீரர் விண்ணப்பஞ் செய்து மறித்தும் வணங்கி நின்றார். எ - ற.

அன்றென்பது பன்மை யொருமை மயக்கம். முகமுமென்னு மும்மை எச்சவும்மை. சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்த வென்பதனால் ஆடுஒக்குணம் நான்கனுட்சிறந்த நிறையொன் றழி தன் மாத்திரையே ஈண்டெடுத்துக் கூறினாரேனும், உரையிற் கோட வென்பதனாற் பொறை முதலிய ஏனை முக்குணங்களு மழிந்தாரென்பதுஉங் தழீஇக்கொள்க. தழுவவே நிறை பொறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி என்னும் ஆடுஒக்குணம் நான்கு மழிந்த பித்தராயினு ரென்பது சேஞ்சீரர் கருத்தாக்குக. வேறு வஸ்திர மின்றிக் கெளாபீன மாத்திரையே உடையாகக் கொண்டார் என்பார் கோவண முடுத்தென்றார். (38)

கேட்டலு மதுரை மாறன்

கிளர்ந்த மெய்ம் முழுதும் வேர்வு
காட்டிட வெகுளி பொங்கிக்

கண்கனல் வடிவ மாகி
வாட்டிறன் மன்னர்க் கின்ன

வண்மைய ரூளரேல் வைய
மீட்டுறு செல்வந் தானை

யைவயில் வென்று நக்கான்.

இ - ள. மதுரை மாறன் கேட்டலும் - மதுரைமா நகரத்துக் கரசனுகிய பாண்டிய னிவற்றைக் கேட்டலும், களர்ந்த மெய்ம் முழுதும் வேர்வு காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கண் கனல் வடிவம் ஆகி - விளங்குகின்ற சரீரமெங்கும் வெயர்வை தன்னைப் பிறர்க்குக் காட்டுமாறு கோபம் வீறிக் கண்கள் அக்கினி மயமாய்ச் சிவந்து, வாள் திறன் மன்னர்க்கு இன்னவண்மையர் உள்ரேல்-வாள் வலியையுடைய அரசருக்கு இப்படிப்பட்ட கொடையையுடைய மதிமந்திரிகள் உள்ராயின், வையம் ஈட்டுறு செல்வம் தானை எவை இல என்று நக்கான் - நாடும் ஈட்டப்படுஞ் செல்வமும் சேனையும் முதலிய ஆறங்கங்களுள் எவைதா முளவாகா என்று அட்டகாசனு செய்தான். எ - று.

கேட்டலு மென்பது உம்மீற்று வினையெச்சம். வாள் படைக் கலப்பொது எனினும்மையும். ஆறங்கம்: அமைச்சு, நட்பு, பொருள், நாடு, அரண், தானை என்பன. அரசர் தாம் கருவிச் சிறப்புடைய ராயினும் தமது நீதியை நடத்துதற் கின்றியமையாத இவ்வாறங்க கங்களுள் ஏனை யைந்தங்கங்களையு மோம்பும் முதலங்கமாகிய அமைச்சே இங்ஙனம் உட்பகையாய் அற்றம் பார்த்துக் கேடு சூழ மாயின், இவ்வமைச்சையுடைய அரசற்கு ஏனை யைந்தங்கங்களும் வேறு கெடுப்பாரின்றியுங் தாமே கெடுமென்பது குறிப்பாற ரேன்றுவாட்டிறன் மன்னர்க்கின்ன வண்மைய ருள்ரேல் வைய, மீட்டுறு செல்வங் தானை யைவையில வென்று நக்கா னென்றார், வண்மை என்பதனை இரட்டுற மொழிந்து கொடையும் குணமு மெனப் பொருள் கொண்டு, மதியைக் குணத்தின்பாற் படுத்துக. இப்படிப்பட்ட கொடை ஒருவன் பொருளை அவனுடம்பாடின்றி மற்றொருவன் கொடுக்குங் கொடை. மாறன் மாறை யென்னு முரை வுடையவன்.

(89)

அடுபாரி கொள்வா ணீந்த
வரும்பொருள் கவர்வ தாகக்
கெடுமதி யுரைப்பார் தஞ்சொற்
கேட்டுமா லெய்தி னைக்

கொடுமைகொ ஸிந்த வோலை
 கொடுத்தொரு தினத்து நம்பாற்
 கடுநடைத் தூத ரேகிக்
 கைக்கொடு வம்மி னன்றுன்.

இ - ள. அடு பரி கொள்வான் ஈந்த அரும் பொருள் கவர்வது ஆகக் கெடு மதிஉரைப்பார் தம் சொல் கேட்டு மால் எய்தினை - போரிலே பகவரைக் கொல்லும் குதிரை களைக் கொள்ளும் பொருட்டு நாங் கொடுத்த அரிய திரவி பங்களைக் கவர்ந்து கோடலே கருத்தாகக் கெடுபுத்தி கூறிய வேஷதாரிகளது கபடவார்த்தைகளைப் பொருட்படுத்துக் கேட்டு மதிமயங்கிய நம் மந்திரியை, கடு நடைத் தூதர் ஏகிக் கொடுமைகொள் இந்த ஒலை கொடுத்து ஒரு தினத்து நம்பால் கைக்கொடு வம்மின் என்றுன் - வேகம் பொருந்திய நடையையுடைய தூதுவர்கள் சென்று காடின்னிய வசனங்களையுடைய இந்த ஒலையைக் கொடுத்து இவ்வொரு தினத்தினுள்ளே நம்மாட்டு உடனழைத்துக் கடுக வருகவென் றரசன் ஆஞ்ஞாபித்தான். எ - று.

எய்தினைக் கைக்கொடென உருபு முடிக்க. கொடுமை ஆகுபெயர். அரும்பொருளென்னும் அடையுரிமை கல்விப் பொருட்கே யுரியதாயினும், தான் அறநெறியானீட்டிய அருமையும் மிகுதியும் தோன்ற அரசனீண்டுச் செல்வப் பொருட்டுக் கொடுத் தோதியது வழுவுமைதி யென்க. இக்கருத்தைச் “சொற்பயில் விப்பவ னெப்படிச் சொற்றன, னப்படி யொழுகி யரும்பொருள் பெறுக” என்பதனுள்ளுங் காண்க. (90)

ஏவலுற் சென்ற தூத
 ரெழிற்பெருந் துறையி லெய்தி
 யாவலிற் சிவன்று னேத்து
 மண்ணைலைக் கண்டி றைஞ்சி

மேவலர்க் குருமே றன்ன
 வெங்தொழில் வேந்தன் வாய்மைக்
 காவலர்க் கதிபன் மாறன்
 றிருமுகங் காண்க வென்றார்.

இ - ள. ஏவலில் சென்ற தூதர் எழில் பெருந்துறையில் எட்தி - அரசனது ஆஞ்ஞஞினோலே சென்ற தூதுவர்கள் அழகிய திருப்பெருந்துறையை யடைந்து, ஆவலில் சிவன் தாள் ஏத்தும் அண்ணலைக் கண்டு இறைஞ்சி - பேரவாவினேடு சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து வழிபடும் பெருமையிற் சிறந்த திருவாதலூரடிகளைக் கண்டு வணங்கி, மேவலர்க்கு உருமேறு அன்ன வெங் தொழில் வேந்தன் - பகைவர்களாகிய சர்ப்பங்கட் கிடியேறு போலுங் கொடுங் தொழிலையுடைய நெடுஞ்சிலாங்கும், வாய்மைக் காவலர்க்கு அதிபன் மாறன் திருமுகம் காண்க என்றார் - சத்தியத்தையுடைய அரசர்க்கரசனுமாகிய அரிமர்த்தன பாண்டியனது திருமுகம் இதனைக் காணுக என்றனர். எ-று.

நீரு மவ்வரசனேடு மாறுபடிற் றப்பாது தண்டிக்கப்படுவீர்; அத் தண்டத் தொழிற்கு மற்றேரரசனது சகாயம் பற்றித் தப்புதலுங் கூடாதெனத் தூதுவர் தம்முள்ளுறையை முன்னர் அறிவுறுத்துவார் ‘மேவலர்க் குருமே றன்ன வெங்தொழில் வேந்தன் வாய்மைக் காவலர்க் கதிபன் மாறன்’ என்றார். வேந்தனை உருமேறுக உருவகஞ் செய்ததற் கேற்ப மேவலரைச் சர்ப்பமாக வருவகஞ் செய்யாமையின் இஃதேகதேச வருவக மென்னு மலங்காரமென்க.

(91)

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா
 ரான்றிரு முகம தன்றி
 மற்றேரு முகமுங் காண
 மனமில ரிதன்மே லன்பு

பற்றிலர் பிறிதோ ரோலைப்
 படியெடுத் துரைமி னென்ன
 வற்றத னியல்பு வல்லா
 னெழுதிய துவந்து சொல்வான்.

இ - ள். அற்றம் இல் கொள்கை மிக்கார் அரன் திருமுகம் அது அன்றி மற்று ஒரு முசமும் காண மனம் இலர் - பரமுத்திபெறுதற்கண் விடா முயற்சியையுடைய திருவாதலூரடிகள் பக்குவான்மாக்களது பாசத்தையரிக்குஞ் சிவபெருமானது திருமுகமாகிய அஃதொன்றையல்லது மற்றொரு திருமுகத்தையுங் காண மனமில்லாதவராகவின், இதன்மேல் அன்பு பற்றிலர் பிறிது ஓர் ஒலைப்படிஎடுத்து உரைமின் என்ன - இது அரசனது திருமுக மென்றேரு சிறிதும் அன்பு சூராதவராய்ச் சாமானியமாகிய பிறிதோர் முடங்கல் போலக் கொண்டு அதனை எடுத்து வாசியுங்களென்று கூறியருளா, அதன் இயல்பு வல்லான் உற்று எழுதியது உவந்து சொல்வான் - அவ்வாசித்தற் றெழுழிலில் வல்ல கரணனெருவன் சமீபத்திற் போய் அதன்கணெழுதிய பாசுரத்தை மகிழ்ந்து வாசிப்பானுயினேன். எ - று.

பொதுவாக உரைமினென்ன, அதனியல்பு வல்லானெருவன் வாசிக்கின்றனகவிற் பன்மையொருமை மயக்கமாகாமை யுணர்க. இஃதறியாதார் வல்லா ரோதிய துவந்து சொல்வார் எனப் பாடத்தைப் பலர்பாற்படத் திரித்தோதுவர். ஒரு ஒலையைப் பலர் வாசித்துக் கேட்பித்தல் சுருதி யுத்தி யநுபவங்கட்கு விரோதமா மென மறுக்க. அற்றமில் கொள்கை - சோர்வற்ற குணம் திருமுகம் - பத்திரம். இரட்டுற மொழிதலாற் றிருமுகம் என்பதற்குத் திருமுகப் பாசுரமென்றும் திருவதனமென்றும் பொருள் கொள்க. இக்கருத்தும் இனிது போதருதற்கண்றே மற்றொரு திருமுகமென்னது மற்றொரு முகமென விகார வகையாற்

குறியதாலுமென்க. அரசனது திருமுகத்தைப் பிரதானமாகக் கொள்ளாது அப்பிரதானமாகக் கொண்டா ரென்பார் இதன்மேலன்பு பற்றிலர் பிறதோ ரோஸெப்படி யெடுத்துரைவின் என்றும், கரணன் வாசித்தற் ரூழிலிற் கைவந்தவனுகவின் இப்பாசுரத்தை வாசிக்கின் றழியே சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை யறிந்து அதற்கு மனமகிழ்ஞ்து வாசிப்பானாயினுனென்பார் அதனியல்பு வல்லா னெழுதியதுவந்து சொல்வானென்றங் குறிஞர். பாசுரம் - வசனம். கரணன் - வாசிப்போன். அது, “இருண் மறை மிடற்றினுன்கை யோலைகண் டவையோரேவ, வருள்பெறு கரணத்தானு மாவணங் தொழுதுவாங்கிச், சுருள்பெறு மடியை கீக்கி விரித்தனன் ரூன்மைகோக்கித், தெருள்பெறு சபையோர் கேட்க வாசகஞ் செப்பலுற்றுன்” என்பதனுணுமறிக. (92)

தென்னவ னெழுது மோலை

தென்னவன் பிரம ராய

னென்னுநம் மமைச்சர் காண்க

வெல்லையி றனங்கொண் டேகிக்

கொன்னுறு பரிகொ ளாமற்

கோவணங் கொண்ட ரீது

மன்னர்தங் கருமஞ் செய்வார்

வண்மையென் றுவகை யுற்றேம்.

இ - ள். தென்னவன் எழுதும் ஓலை தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் நம் அமைச்சர் காண்க - அரிமர்த்தன பாண்டியனுகிய நானெழுது மிவ்வோலையைத் தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் நம் முதன் மந்திரியானவர் கானுக, எல்லை இல் தனம் கொண்டு ஏகிக் கொண்டுறு பரி கொளாமல் கோவணம் கொண்டார் - நீர் எமது திரவிய சாலையிலிருந்து ஆவற்ற திரவியங்களைக் கொண்டு சென்று மாட்சிமை

பொருந்திய குதிரைகளைக் கொள்ளாமல் அதற்குப் பிரதியாக ஒரு கெள்ளீனம் கொண்டுர், எது மன்னர் தம் கருமம் செய்வார் வண்மை என்று உவகை உற்றேம் - இதுவே இராசதருமத்தை நடத்தும் பிரதான மதிமந்திரிகட்கு இலக்கண மென்றறிந்து நாம் மனமகிழ்ச்சி யடைந்தேம். எ - று.

அரசன் தன் குழுவையும் தன்னேடு சேர்த்து உவகையுற்றே மெனப் பன்மையாற் கூறினாலைன், தென்னவ னென்னு மொருமையோடு அது ஒருமைப் பன்மை மயக்கமாகாமையறிக. இனித்தென்னவன் பிரமராயனென்பது அரசனுற்கொடுக்கப்பட்ட சிறப்புப்பெயராகவானும், அதனுட் பின்னிற்கும் பிரமராயனென்பது முன்னிற்கும் தென்னவன் என்பது போல ஒருமைப்பாலாற் கூறப்படுவதல்லது பிரமராயரெனப் பன்மைப் பாலாற் கூறுதல் தகாமையானும், தென்னவன் பிரமராய னென்னு நம்மமைச்சர் என்றது ஒருமைப்பன்மை மயக்கமேயாமென்க. அது, “ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி, பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே” என்பதற்கு கொள்க. கொன் அச்சமுமாம். வண்மை ஆகு பெயர். தனக்கு அவர்மீது இதுபொழுது வெறுப்பு நிகழினும் அதுபற்றி அவரை கைச்சிய வசனத்தாற் கூறுது பூச்சிய வசனத்தாற் கூறுதலே நன்மகனுகிய தனக்கழகாகவின், தென்னவன் பிரமராயனென்னு நம்மமைச்சர் கான்க என்றும், நங் காரிய தரிசியாகிய நீர் நமக்குச் செய்த விசவாசகாதகம் போலும் அபராதம் பிறிதொன் றின்மையின் அமைச்சியல் பழிந்த நும்மைப் பெரிதும் வெறுத்தொழிந்தோ மென்பது குறிப்பாற் ரேன்ற எது மன்னர்தங் கருமஞ்செய்வார் வண்மையென் றுவகை யுற்றே மென்றுங் கூறினாலென்க. (93)

வையக மன்ன ராகி

வாழ்தலின் மனைக டோறு

மெய்திய வுதரத் தீயா

லிரப்பது பெருமை யென்று

மெய்தகத் தம்மை யாண்ட
 வேந்தரைப் பிழைத்து வேறு
 செய்வது பலிக்கு மென்றுந்
 தேர்ந்தநூற் றுணிவுங் கண்டேம்.

இ - ள். வையக மன்னர் ஆகி வாழ்தலின் - இங்கில
 வுலக வரசராகி மகிமையோடு நீர் வாழ்தலினும், எய்திய உத
 ரத் தீயால் மனைகள் தோறும் இரப்பது பெருமை என்றும் -
 சுவாலிக்கின்ற உதராக்கினி தணிக்கும் பொருட்டு வீடுக
 டோறும் யாசிப்பது மகிமை யென்றும், மெய் தகத் தம்மை
 ஆண்ட வேந்தரைப் பிழைத்து வேறு செய்வது பலிக்கும்
 என்றும் - உறுதிபெற உள்ளனப்பானே தம்மைச் சம்ரக்ஷணை
 செய்த அரசர்க்குத் துரோகஞ் செய்துவிட்டு அவர்க் கந்திய
 மாகிய பிறிதொன்றைச் செய்வது அநுகூலமாகு மென்றும்,
 தேர்ந்த நூல் துணிவும் கண்டேம் - நீரோதிய நிதிநூற்
 றுணிவையும் நாங் கண்டேம். எ - று.

இன் உறம்பொருட்டு. மெய் ஆகுபெயர். தக தகுதலினால்.
 துணிவு மென்னுமும்மை எச்சத்தோ டிழிவிசிறப்புமாய் நின்றது.
 எனையவிசன்டு மென்னும்மை. ஒருவர்க்கு அரசராகிய உலக
 பரிபாலனாஞ் செய்து வாழ்தலின் மிக்க பெருமையும், பசி நிமித்தம்
 வீடுகடோறும் யாசித்தலின் மிக்க சிறுமையும் உலகங்கடையி வின்
 மையின், கல்விமானுகிய நீர் அதற்கு மாருக அச்சிறுமையைப்
 பெருமையாக விபரீதக் கிரகணாஞ் செய்துகொண்டமையும், தமக்கு
 முக்கிய சகாயரா யெல்லா கண்மைகளையுஞ் செய்து பாதுகாத்த
 அரசர்க்கு அங்கன்றியை மறந்து துரோகஞ் செய்துவிட்டுப் பிறி
 தொன்றிற் பிரவேசிப்பது அநுகூலமாதலும் நுந் துணிபல்லது
 நூற்றுணிபாகா தென்பது குறிப்பாற்றேன்ற இரப்பது பெருமை
 யென்றும், வேறு செய்வது பலிக்குமென்றுந் தேர்ந்தநூற் றுணி
 வுங் கண்டே மென்றும் அரசன் எழுதினுனென்க. கல்விமானுகிய
 நமக்கு இவையிரண்டும் ஒரு சிறிதுங் தகாவென்பது கருத்து. (94)

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல்
 வஞ்சாஞ்சு சுமிமு நாகங்
 தன்னுடன் மருவி வாழுங்
 தன்மையென் றுணர்தி ராயிற்
 றுன்னுமிவ் வோலை கானும்
 பொழுதுங் தூதர் தம்மோ
 டிந்கர் வருக மாற
 ணெழுத்தென வியம்பி நின்றுன்.

இ - ள். மன்னரை அடைந்து வாழ்தல் வஞ்ச நஞ்ச உமிமும் நாகம் தன்னுடன் மருவி வாழுங் தன்மை என்று உணர்திர் ஆயின் - மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகி அவர்கீழ் அதி காரஞ் செய்தல் வஞ்சகம் பொருந்திய நஞ்சையுடைய பாம் போடு கூடிவாழுங் தன்மைபோலுமென்று நீரறிதிராயின், துன்னும் இவ் ஓலை கானும்பொழுது நம் தூதர் தம்மோடு இங்கர் வருக - நம்மால் விடுக்கப்பட்டுவரும் இவ்வோலை நங் கட்பொறிக்கு விடயமாகு மந்தக்ஷணமே நங் தூதுவர்களோ டிந்கரத்தின்கட் கடுக வருக, மாறன் எழுத்து என இயம்பி நின்றுன் - இங்கனம் அரிமார்த்தன பாண்டியன் என்று கையெழுத்தையும் வாசித்துக் கரணன் நின்றுன். எ - று.

நஞ்சிற்கு வஞ்சகம் கடிவாயினன்றி அல்லுழி உமிழப்படாமை. இனி வஞ்சகத்தை நாகத்திற் கடையாக்கி, அதற்கு மறைவெனப் பொருள்கொண்டு, மறைந்துறைதலையுடைய நாகமென வரைத் தலைமாம். அது “நஞ்சுடைமை தானரிச்து நாகங் கரைந்துறை யும்” என்பதனுமூறிக. பாம்பு தன்னேடு பழகினேரையும் அப் பழக்கம்பற்றி விடாது மந்திரத்தானைய் தடைதீர்ந்த வழித்தப்பாது கொலை சூழ்தல்போல அரசரும் தம்மோடு பழகினேரையும் அப் பழக்கம்பற்றி விடாது தமது ஆணைகடந்த வழித் தப்பாது தண்

டிப்பர் என்பதறிக என்றதாம். இத்தாதுவரோடு கடிது வாரா
தொழியிற் றப்பாது தண்டிக்கப்படுவீர் என்பது தாற்பரியமென்க.

மீனவ னெழுது மோலை
 கேட்டபின் மின்பா லன்ப
 ரானவ ரடியா ரெம்மை
 யடிமையா வுடைய ரல்லாற்
 ருளெனக் கண்ண லென்றுங்
 தன்னையான் பிழூத்தே னென்று
 மாஙில மன்னன் சொன்ன
 தென்னென மனத்தி லென்னி.

இ - ள. மீனவன் எழுதும் ஒலை கேட்டபின் - இவ்
 வாறு அரிமர்த்தன பாண்டியன் எழுதிய ஒலையின் பாசுரத்
 தைத் திருவாதலூரடிகள் கேட்டபின்னர், மின்பால் அன்பர்
 ஆனவர் அடியார் எம்மை அடிமை ஆ உடையர் அல்லால் -
 துவருகின்ற மின்போலும் உமாதேவிமாட் டன்புடைய சிவ
 பெருமானுக்கு அடியவர் தமக்கெம்மை அடிமையாகவுடைய
 ரல்லது, தான் எனக்கு அண்ணல் என்றும் தன்னை யான்
 பிழூத்தேன் என்றும் - தான் எனக் கதிபதியென்றும்
 தனக்கு யான் குற்றஞ் செய்தேனென்றும், மாஙில மன்னன்
 சொன்னது என் என மனத்தில் எண்ணி - இந் நெடுஞில வர
 சன் கூறிய தென்கொலோ வென்று மனத்தின்கட்ட சிந்தித்து.
எ - று.

எம்மையெனப் பன்மையாற் கூறியது ஏனை யடியவர்க் கெளி
 யாரையும் தழீஇயாகவிற் பின்வரும் எனக்கு, யான் என்பவற்றே ஒடு
 பன்மை யொருமை மயக்கமாகாமை யறிக. ஆக என்பது ஆ
 எனக் குறைந்து நின்றது. தன்னை என்ப தருபு மயக்கம். உலக
 கடைபற்றி அரசனெழுதிய வோலை வேதநடை பற்றிய தமக்கு

வேறுபட்டுத் தோன்றுமாகவின் மாநில மன்னன் சொன்ன தென் னென மனத்திலெண்ணி என்றார். பிழை-குற்றம். அரசனுக்குத் தான் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லை யென்பது கருத்து. அற்றேல், பாண்டியன் குதிரை கொள்ளும்பொருட்டுக் கொடுத்த திரவியங்களைத் திருவாதலூரடிகள் அவ்வரசனது கருத்துக்கு மாறாகப்பரமா சாரியரிடத் தொப்பித்தமை குற்றமாகாதோவெனின், ஆகாது; என்னை? அவர் ஆண்டுத் தஞ்செயவிழப்பினின் றங்கனஞ்செய்தா ராகவி னென்க. தஞ்செயவிழப்பி னிற்றலாவது மோகனஞ்செயப் பெற்றுநென்றுவன் தன்வசமின்றி அம்மோகன வித்தைக் காரன் வசமாய் நிற்றல்போலவும், பேய்பிடியுண்டவன் செயலெல்லாம் பேயின் செயலாவதல்லது அவன்செயலாகாதவாறு போல வும் ஆண்டு இறைநிறைவில் அழுங்கித் தம்வசமின்றி நிற்கும் திருவாதலூரடிகள் செயலெல்லாம் இறைவன் செயலாவதல்லது அவ்வடிகள் செயலாகாதிருத்தலா மென்க. அவ்வடிகள் அங்கனம் பசுகரணமற்றுச் சிவகரணமுற்றுத் தஞ்செயவிழப்பி னின்றதனை, “அங்புடனேக்கி நிற்ப ரழுவர்கை தொழுவர் வீழ்வு, ரின்புற வெழுவர் பின்பாலேகுவ ரிரங்கி மீன்வர், உண்பகல் கங்குல்கானூர் ஞான கல் லறிவே கொண்டு, கொன்புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர்தங்கொள்கை யானூர்” என ஆசிரியர் மேற்கூறியவாற்றானும், “முன் யணிந்தன ரணிந்தன ரஞ்சவிழுடிமே, வென்புநெக்கிட வருகின ரினியரா யெளிவந், தன்பெனும் வலைப்பட்டவ ரார்வலைப் பட்டார், துன்ப வெம்பவ வலையறுத்திட வந்த தூயர்” “பார்த்த பார் வையா விரும்புண்ட நீரெனப் பருகுங், தீர்த்தன் றன்னையுங் குரு மொழி செய்ததுங் தம்மைப், போர்த்த பாசமுங் தம்மையு மறந்து மெய்ப்போத, மூர்த்தியா யொன்று மறிந்திலர் வாதலூர் முனிவர்” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு மறிக. அற்றேல், அங்கனம் பரமாசாரியர் கவர்ந்து கொண்டமைதான் குற்றமாகாதோ வெனின், அதுவங்குற்றமாகாது. என்னை? அங்கன மவர் கவர்ந்து கொண்டமை அப்பொருள் வாயிலாகவே அவ்வடிகளை அதிட்டித்து நின்று அவ்வரசனுக்கு முத்திகொடுத்தற் பயத்ததாகவி னென்க. அது “அந்தரர்தம் பதியினிழிங் தருள்புனைமாத் திழர் குலத்தில், வந்தருளித் தமியேற்கு மந்திரியாய் மகிழ்வெய்தி, யெந்தைவயப் பரியேறல் காட்டியெனக் கொழியாத, பந்தமறத்

திருவள்ளும் பற்றினைற் றவத்தோனே” என ஈண்டுக் கூறுமாற் ரூனும், “ஆனமங்திரக்கிழார் பொருட்டன்றியும் வென்றி, மீனவன் பிறப்பறுக்கவும் வார்கழல்வீக்கி” “தித்திக்கு மணிவார்த்தை யின் னஞ் சின்னட்டிருச் செவியினருந்தவங்கைச் செம்பொனல்லாம், பத்திப் பேரன்பளித்துக் கவர்ந்து வேண்டும் பணிகொடு பாண்டி யஜை யிவர்பண்பு தேற்றி, முத்திக்கே விடுத்திடவும்” “அம்மகளை முடிகுட்டி யரசாக்கி வாதலு ரமைச்சர் சார்பான், மெய்ம்மைநெறி விளங்கி யிருவினை யொப்பி வரன்கருணை விளைந்த நோக்கான், மும்மைமலத் தொடர்ந்துகிச் சிவானங்கக் கடற்படிந்து முக்கண் மூர்த்தி, செம்மைமலர்த் தாளடைந்தான் றிறலரிமர்த் தனனென் னுங் தென்பார் வேந்தன்” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றூ மறிக. அற்றேல், பொருள் கவராது முத்தி கொடுத்தாற் படுமிழுக் கென்னையெனின், பொருள் கவராதொழியிற் பக்குவம் முதிராதா கவின், அஃதொரு தலையாற் கவர்தல் வேண்டு மென்பது; அக் கருத்து: “அகர மாயிர மந்தனர்க் கீழினுஞ், சிகர கோபுரம் செய்து முடிக்கினும், பரம ஞானி பகலூண் பெறுவது, நிகரில்லை நிகரில்லை நிச்சயங் தானே” என்னும் திருமங்திரம் முதலியவற்றூ னும், மேலா மருந்தவர்க்குதவும் என்புழி ஆண்டுக் கூறியவாற்றூ னும் அறிக. அங்குனமாயினும், அவன் பொருளை அவனறியக் கவராது அறியாது கவர்ந்தமை குற்றமாகாதோ வெனின், அறியாது கடாயினுய! ஓர் சிறுவன் மட்டமையான் நஞ்சண்டு சாவக் கருதி அங்கஞ்ச வாங்கிவரும் பொருட்டு மற்றொருவன் கைக் கொடுத் தனுப்பிய பொருளை, அஃதறிந்த அவன் றந்தை ஆண்டு மகனறியாதே தான் கவர்ந்துகொண்டு, அங்கஞ்சென் றயிர்தத்தை மறைத்துக் கொடுத்து அவனை இரக்கித்தல் அவன் மேற்கொண்ட அன்புபற்றியல்லது அன்பின்மை பற்றியன்றுகவின், அது குணமே யாவதல்லது குற்றமாகாமை போல அரசன் பொருளைப் பரமாசாரியர் அவனறியாது கவர்ந்துகொண்டமையும் அவன்மேற் கொண்ட திருவருள்பற்றி யல்லது அருளின்மைபற்றியன்றுகவின், அதுவும் குணமேயாவதல்லது குற்றமாமாறு யாண்டையதென மறுக்க. கருணைபற்றிச் செய்யும் அதிதம் போல்வனவும் இதமே என்பது “மருளினை யருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட், கிருளினை யொளியா லோட்டு மிரவியைப் போலவீசன்” என-

பதனானு மறிக. இன்னும் சுந்தரலூர்த்தி நாயகனுரைத் தடுத்தாட் கொண்டருளுங்காற் சிவபெருமான் அங்கனஞ் செய்தருளிய அகிதம்போல்வனவும் பின் இதமோயாம் முடிந்தமையானும் பிறவாற்றானு மிள்ளுத்துய்த்துணர்க்கு கொள்க. (96)

அந்தக் கென்முது மோலை
கொண்டவன் றாதர் தாழும்
வந்தெமை யனுக மாட்டா
ருடையவர் மதுகை யாலே
வெந்தொரு கணத்தில் வீழு
மேவலர் புரங்கள் செற்றூர்
தந்தம் ரொருவர்க் கஞ்சத்
தகுவரோ வென்று சாற்றி.

இ - ள. உடையவர் மதுகையாலே - எம்மை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமானது சர்வ வல்லமையினுலே, அந்தகன் எழுதும் ஓலை கொண்டு அவன் தூதர் தாழும் வந்து எமை அனுக மாட்டார் - யமனெழுதும் மரண வோலையைக் கொண்டு அவனது தூதுவர் தாழும் வந்தெம்மைச் சமீபிக்க மாட்டார், மேவலர் புரங்கள் ஒருகணத்தில் வெந்து வீழுச் செற்றூர் தம் தமர்- தாரகாக்கன் கமலாக்கன் வித்தியுன்மாவி யென்னும் பகைவரது பொன் வெள்ளி இரும்பானை முப்பு ரங்களும் ஓர் கணப்பொழுதில் ஏரிந்து துகள்பட்டு விழும் வண்ணம் திருப்புன்னகை யக்கினியினுலழித்த சிவபெருமா னுடைய அடியவர், ஒருவர்க்கு அஞ்சத்தகுவரோ என்று சாற்றி - மற்றெத்திறத்தினர்க்கு மஞ்சற்பாலரோ வென்று தம்முட்கூறி. எ - று.

சாற்றிப்போயென வருஞ் செய்யுளில் முடிக்க. உடைமைப் பொருள்களாகிய பசுக்களது கண்டித வலிமையோடு உடையா

ஞகிய பசுபதியினது அகண்டித வலிமைக்கு வேற்றுமை தெரித் துக் காட்டுவார் உடையவர் மதுகையாலே என்றும், அவ்வகண்டித வலிமைக் கருபவங் காட்டுவார் வெந்தொரு கணத்தில் வீழ மேவலர் புரங்கள் செற்றார் என்றும், காப்பவரது வலிமைக் கஞ்சிக்காக் கப்படுவாரை மற்றொருவர் நவிதல் கூடாமையிற் ரூமினி யுலகத் தொருவர்க்கு மொருசிறிது மஞ்சவேண்டா மென்பார் செற்றார் தந் தமதொருவர்க் கஞ்சத்தகுவரோ வென்றும் கூறினார். “நாமார்க்குங் குடியல்லோ நமனையஞ்சோ நரகத்தி விடர்ப்படோ நடலையில்லோ, மேமாப்போம் பினியறியோம் பணிவோமல்லோ மின்பமே யெங்நாஞ்சு துன்பமில்லை, தாமார்க்குங் குடியல்லாத தன்மையான சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர்காதிற், கோமாற்கே நாமென்று மீளாவாளாய்க் கொய்ம்மலர்ச் சேவடி யினையேகுறுகின்றோ” “செங்கமலத்தாளினைகள்சேரவொட்டாத் திரிமலங்க எறுத்தீச னேசரொடு செறிந்திட, டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்களைல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி, யெங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோ மல்லோ மியாவர்க்கு மேலானே மென் றிறுமாப் பெய்தித், திங்கண்முடி யாரடியா ரடி யோமென்று திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தி யுடையோரே” என்னும் திருவாக்குக்களும் இவ்விரு செய்யுட் கருத்தேபற்றி வந்தன. கண்டிதம் வரையறுக்கப்பட்டது. அகண்டிதம் வரையறுக்கப்படாதது. முப்புரத்தசரர் வாணன்முதன் மூவர் என்பது ஒருசாராசிரியர் கருத்தென்க. (97)

போயரன் றிருத்தா ளேத்திப்
புண்ணிய வடிவே போற்றி
யாயிரஞ் சுடிகைப் பாம்பை
யலரென முடித்தாய் போற்றி
மாயிரு ஞாலங் காக்கு
மன்னவ னெழுது மோலைப்
பாயிர மிதுகே ளென்று
மொழிந்தனர் பழுதி லாதார்.

இ - ள். பழுது இலாதார் போய் அரன் திருத்தாள் ஏத்தி - நிர்த்தோஷராகிய திருவாதலூரடிகள் அதிசமீபத்திற் போய்த் தம் பாசங்களையிருத்த பரமாசாரியரது திருவடிகளை வணங்கி, புண்ணிய வடிவேபோற்றி - தருமஸ்வரூபரே காத் தருஞுக, ஆயிரம் சுடிகைப் பாம்பை அலர் என முடித்தாய் போற்றி என்று ஏத்தி - ஆயிரங் தலைகளையுடைய பெரும் பாம்பை மலர்மாலைபோல இனிது சூடினவரே காத்தருஞுக என்று துதித்து, மா இரு ஞாலம் காக்கும் மன்னவன் எழுதும் ஓலை இது பாயிரம் கேள் என்று மொழிந்தனர் - மிகவும் பெரிய பூமியைப் பாதுகாக்கும் பாண்டிய னெழுதிய ஓலையாகிய இதனது வரலாற்றைத் திருச்செவி சாத்தியருஞுக வென்று பிரார்த்தித்து அதனை வாசித்தனர். எ - ற.

ஒருவர்க்கறை எழுவருடுத் தென்றூற்போல ஆயிரமென்பதாகேமென்னும் பொருட்டெனினு மமையும். ஏத்தியென்பதால் வணங்கி என்பது உபலக்கணம்பற்றி வருவிக்கப்பட்டது. குரு சங்நிதியினின்று பிறிதொன்று செய்வது குரு நின்தையாய் முடியுமாகவின், அதனைப் பரிகரிக்கும் பொருட்டு முன்னர்ச் சிறி திடையிட்டுநின் றரசன் றாதுவர்க் கெதிர்ப்பட்டவர், பின்னர் அச் செய்மைக்க ணின்றூங்குநின் றரசனேலையைத் தாம் வாசித்துக் கேட்பித்தலுங் குருநின்தையாய் முடியுமாகவின், அதனையும் பரிகரிக்கும் பொருட்டு அதிசமீபத்திற் சென்றென்பார் போய் என்றும், இங்ஙனம் குருசிவ்யக் கிரமங்களிற் றவறுவாரல்ல ரென்பார் பழுதிலாதார் என்றுங் கூறினார். (98)

கேடிலா வியல்பி ஞருங்
 கேட்டிள முறுவல் பூத்துப்
 பாடலா லேத்துங் தெய்வப்
 பான்மையர்க் குவந்து சொல்வார்
 பீடிலா தவர்போ லுள்ளம்
 பேதுற லொழிதி யிந்த
 நாடெலா மதிக்க நாமே
 நற்பரித் திரள்கொண் டேகி.

இ - ள. கேடு இலா வியல்பினாரும் கேட்டு இள முறுவல் பூத்து - நிர்விகாரமாகிய திருவருட் குணங்களையுடைய பரமாசாரியரும் அதனைக் கேட்டருளித் திருப்புன்னைக் கெய்து, பாடலால் ஏத்தும் தெய்வப் பான்மையர்க்கு உவந்து சொல்வார் - திருவாசகந் திருக்கோவையாராகிய செந்தமிழ்ப் பாடல்களினாலே தம்மைத் துதிக்குஞ் தெய்வப்புலமையை யுடைய திருவாதனுரடிகளுக்குத் திருவளமகிழ்ந்து அருளிச் செப்வாராயினார், பிடு இலாதவர்போல் உள்ளம் பேதுறல் ஒழிதி - அறிவாகிய உள்ளீடற்ற மக்கட் பதடிகளைப்போல மகனே நீ இனி மனமயங்குதலை யொழிவாயாக, இந்த நாடு எலாம் மதிக்க நாமே நல் பரித்திரள் கொண்டு ஏகி - இத்தேச வாசிகளைல்லாம் நன்கு மதிக்கும்படி இனி நாமே நல்ல குதிரைக் கூட்டத்தைக்கொண்டு சென்று. எ - று.

குணம் வாய்மை முதலியன். கேட்டால் வியல்பினார் நாச மின்றிய சுயம்பு. பிடு - தைரியமுமாம்; “மோடுடை நகரினீங்கி முதுமரங் துவன்றியுள்ளம், பிடுடை யவருமுட்கப் பினம்பல பிறங்கியெங்குங், காடுடை யெல்லாங் கழுகிருஞ் துறங்கு நீழற், பாடுடை மயிலங்தோகை பயப்பய வீழ்ந்ததன்றே” என்பது னனும் அறிக. (99)

தென்னவற் களித்து மீள்வோஞ்
 செழுந்திறற் றாத ரோடு
 மன்னைனக் குறுகி யென்பால்
 வரவிடு மோலை தன்னுன்
 முன்னுறக் கடிது வந்தே
 வைவணித் திங்கண் மூல
 மென்னுமத் தினத்தி லிங்கே
 யெய்துநற் பரிக ளென்பாய்.

இ - ள. தென்னவற்கு அளித்து மீள்வோம் - அரி மர்த்தனபாண்டியனுக்குக் கொடுத்துத் திரும்புவோம், செழும் திறல் தூதரோடு மன்னைக் குறுகி-நீ இப்பொழுதே மிக்க வலியையுடைய இத்துநுவர்களோடு அவ்வரசனை யடைந்து, என்பால் வரவிடும் ஒலை தன்னால் முன் உறக் கடிது வந்தேன் - அரசனே நீ என்மாட்டு வரவிடுத்த ஒலை யினை முன்னுக விரைந்து வந்தேன், ஆவணித் திங்கள் மூலம் என்னும் அத்தினத்தில் இங்கே நல் பரிகள் எய்தும் என்பாய் - ஆவணிமாசத்து மூலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நகூத்திரத்தையுடைய அவ்விசேட தினத் தில் இங்கே நல்ல குதிரைகள் வருமென்று சொல்லக்கடவை.

எ - று

செழுமை - வலிமை. ஒரு காதம் ஒரு நாழிகையிற் கடக்குங் தூதரென்பார் செழுந்திறற் றாதரென்றார்; “காவத மோரொரு கன்னவினைப், போவது செய்து” என்றார் பிறரும். (100)

தொன்மதிக் குலத்து மன்னன்
 றுயர்செய்வா னென்று சற்று
 நின்மனக் கவற்சி கொள்ளா
 தொழிகென நீறு சாத்திப்
 பொன்மணிக் கலன்கண் மிக்க
 பூந்துகில் பிறவு நல்கி
 மன்மனத் துவகை சூர
 மந்திரிப் பான்மை செய்து.

இ - ள. தொல்மதிக் குலத்து மன்னன் துயர் செய் வான் என்று சற்றும் நின்மனக் கவற்சி கொள்ளாது ஒழிக என நீறு சாத்தி - பழைய சந்திர வம்மிசத் தரசனுகிய

பாண்டியன் நின்னை வருத்துவானென்று நீ சிறிதும் மனத் தின்கட்ட கவலை கூராதொழிகவென்று பரமாசாரியர் தமதரு மைத் திருக்கரத்தினுலே நெற்றியில் விபூதி சாற்றுத் தெனப்படும் சிவகஸ்த மத்தக சம்யோகமாகிய பரிசதீகையுடுஞ் செய்தருளி, பொன் மணிக் கலன்கள் மிக்க பூம் துகில் பிறவும் நல்கி - பொன்னுபரணம் இரத்தினுபரணம் விலைமிக்க பொலிவாகிய பிதாம்பரங்களோ டொழிந்தன பிறவற்றையுங் கொடுத்து, மன் மனத்து உவகை கூர மந்திரிப் பான்மை செய்து - அரசனது மனத்தின்கண் மகிழ்ச்சி மிகும்படி மந்திரிக்கோலங் கொள்ளித்து. எ - று.

ஓழிகவென்னும் வியங்கோளீறு விகாரமாயிற்று. செய்வித் தென்பது பிறவினே யுணர்த்தும் விவ்விகுதி தொக்குச் செய்தென நின்றது. செய்தெனத் தன்வினையாதலே கருத்தெனிற் பொன் மணிக் கலன் முதலியவற்றை நல்கியென்ற தெற்றுக்கென மறுக்க. தமது வாக்கை ஸ்திரப்படுத்துதற்கு நீறு சாத்தினரெனக் கோடலுமாம். பரிசதீகையாவது பரிசனவேதியினுலே தாமிராதி லோகங்களோப் பரிசித்துக் களிம்பை நீக்கிப் பொன்னுக்குதல் போல ஆசாரியர் தமது கையைச் சிவன்கையாகப் பாவித்து அங்ஙனமே அருச்சனைசெய்து அதனைச் சீடனுடைய தலையில் வைத்து ஏங்கும் பரிசித்து அவனது பாசத்திரயத்தை நீக்கி அவனைச் சிவஞைக்குதலாம்.

(101)

தென்றிசைக் கதிபன் றன்பாற்

சென்றிது கொடுத்துக் காண்டி
யென்றுமா மணியு நல்கி

யேகென விடுத்த பின்னர்க்

கன்றகல் புனிற்று வென்னக்

கசிந்திரு கண்ணீர் வார

நின்றுநின் றிறைஞ்சி யையா

நீத்தியோ வென்று நொந்து.

இ - ள. தென் திசைக்கு அதிபன் பால் சென்று இது கொடுத்துக் காண்டி என்று மாமணியும் நல்கி - தெற்கின்க ணுள்ள தமிழ் நாட்டுக்கரசனுகிய பாண்டியனிடத்துச் சென்று இதனைக் கையுறையாகக் கொடுத்துக் காண்பாயாக வென்று ஒரு மாணிக்க மணியையுங் கொடுத்து, ஏது என விடுத்த பின்னர்-இனிச் செல்வாயாகவென்று விடை கொடுத் தருளிய பின்னர், கன்று அகல் புனிற்று ஆ என்னக் கசிந்து இரு கண் நீர்வார நின்று நின்று இறைஞ்சி - இளங்கன்றை விட்டு நீங்குந் தலையீற்றுப் பசுவைப்போல மனம் நெக் நெக் குருகி இரு கண்களினின்று நீரொழுக இடை யிடையே நின்றுநின்று அடிக்கடி வணங்கி, ஐயா நீத்தியோ என்று நொந்து - சுவாமி தமியேனை கைவிடுகின்றீரோ வென்று மனம் வருந்தி. எ - று.

செய்யளாகவிற் சுட்டுமுன் வந்தது. புனிற்றுவகல் கண்றென மாற்றிப் பொருள் கொள்வாருமூலர். கசிதல் ஆவுக்கல்லது கண் றுக்கின்மையின் அது போலியுரை யென்க. அது, “புனிற்றுக் கண்றை நீங்கியவானெனக் கரைந்த சிந்தையராய்” என வழிநூலா ஸிரியர் கூறியவாற்றுனுமறிக. அடுக்கு பன்மைபற்றி வந்தது. முன் வருவதுமது. (102)

விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த

விண்ணவன் விடைபெற் றேகிச்
சுழிப்புனல் கொழிக்கும் வாவி

சூழ்பெருந் துறையை நீங்கி
வழிக்குறு துணையா யுள்ள

வள்ளைங் தெழுத்து மோதிப்
பழிச்சுறு தூத ரோடு

மதுரையம் பதியிற் போனர்.

இ - ள். விழிப் புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன் விடை பெற்று ஏகி - திருவாதனுரடிகள் இடையறை தொழிழுங் தைல தாரை போல்க் கண்களினின்றும் நீர் ஒழுகவொழுகச் சிதா காசப் பொருளாகிய கைலாசபதியினது செலவு பெற்றுச் சென்று, சுழிப் புனல் கொழிக்கும் வாவி சூழ் பெருந் துறையை நீங்கி - சுழிக்கு மியல்பு பொருந்திய நீர் முத்துக் களைக் கொழிக்குந் தடாகங்கள் சூழும் திருப்பெருந் துறையை விட்டு நீங்கி, வழிக்கு உறு துணை ஆய் உள்ள வள்ளல் ஜூந்து எழுத்தும் ஓதி - வழிக்குயிர்த் துணையாயுள்ள சிவமூல மந்திர மாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரங்களையுஞ் செபித்துக்கொண்டு, பழிச் சுறு தூதரோடு மதுரை அம்பதியில் போனேர் - தம்மைத் துதிக்குந் தூதுவரோடும் மதுரைமா நகரத்திற் சென்றுர். எ - று.

வள்ளல் - கொடையை யுடையவர். ஜூந்தெழுத்தும் என்புழி உம்மை முற்றும்மை. வழியென்றது இங்கே மோகஷ வழியை யென்க; “பயந்த தனிவழிக்குத் துணை” என அநுபூதிச் செல்வ ராகிய அருணகிரியார் கூறியதும் அவ்வழியையேயாம். உறு துணை - பெருந்துணை, நிச்சயமான துணை; ஜூந்தெழுத்தே முத்தி நெறிக்குத் தவறாத் துணை யென்பது, “காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி - ஓதுவார் தமை நன்னென்றிக் குய்ப்பது - வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது-நாத ஞம் நமச்சி வாயவே” எனவும், “நல்ல வர் தீயரெனது நச்சினர் - செல்லல் கெடச் சிவமுத்தி காட்டுவ - கொல்ல நமன்றமர் கொண்டு போயிடத் - தல்லல் கெடுப்பன வஞ் செழுத் துமே” எனவும், “முன்னெறியர்கிய முதல்வன்முக்கணன்- றன்னெறி யேசர ஞத றிண்ணமே-யங்கெறி யேசென் றங்கடைந் தவர்க்கெலாம்-நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே” எனவும் வருந் திருப்பாசுரங்களானும், “ஜூந்தெழுத்தி னுண்னெறிவினு மாருயிர் சென்று - சிந்தைகாணருஞ் சிவபதஞ் செறிந்திடுந்திறத்தால்.....” எனவும், “கருப்ப யோனியிற் சுழிப்படு பவக்கடல் கடப்பப் - பொருப்பி னெம்பிரா னுயிர்க்கெலாம் புணையெனப் புகன்ற -

விருப்ப ஞான வஞ் செழுத்தினே.....” எனவும், “முத்தி நன் னெறிக் கொருதுனை மோகஹ ரிதிக்கு - வைத்த செஞ்சிகை வட வனல் விளைவனத் திற்குப் - பொத்தி நங்குவெங் கதமேறி புனை மதிக் கண்ணி - யத்த னெந்தை யஞ்செழுத் திதுகடைப் பிடித்தறி வீச்” எனவும், “ஊனாநீக்கிய சிவமுன்னர் நமவினை யுரைக்கின் - ஞான மெய்திடு மனைவர்க்கு நம்பனூர் நயக்குந் - தானமெய்தி நற் குரவராற் பெற்றவர் தங்கட் - கான சித்தியு முத்தியு மக்கணத்தா மால்” எனவும் வரும் பிரமோத்திரகாண்டச் செய்யுட்களானும், “இனைய மந்திரத் தியல்புணர்ந் தோர்பொழு திசைப்போர்-அனை யர்தம் முறைப் புண்ணியம் யாவையு மடங்கும் - வினையு நீங்குவர் மேதினி புரத்தினி தளிப்பார் - புனையுமேற்பதம் புகுவர் முத்தேவ ரிற் பொவிவார்” என வரும் உபதேசகாண்டச் செய்யுளானும் பிற ஏதுக்களானும் உணர்தற்பாலதா மென்க.

(103)

மதுரைமன் னவன்முன் னேகி
 மனமிலா வணக்கஞ் செய்து
 கதிர்மதிச் சடையோ ணீந்த
 கவின்கொண்மா மணிகைந் நல்கி
 யெதிருற ணின்ற போதி
 லின்புற வழுதி நோக்கி
 விதிமுறை யிருமிங் கென்ன
 விருந்தனர் விரிந்த நூலார்.

இ - ள. விரிந்த நூலார் - பரந்த நூல்களிலே மகா பாண்டித்தியத்தையுடைய திருவாதலூரடிகள், மதுரை மன் னவன் முன் ஏகி மனம் இலா வணக்கம் செய்து - அம் மது ரையை இராசதானியாக வுடைய பாண்டியனுக்கு எதிரே போய்ப் பிரீதியற்ற வணக்கஞ்செய்து, கதிர் மதிச் சடை யோன் ஈந்த கவின்கொள் மாமணி கை நல்கி எதிர் உற ணின்ற

போதில் - ஒரு கலையாகிய பாலசந்திரனை யணிந்த சடையை யுடைய சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய அழகிய மாணிக்க மணியைக் கையிற் கொடுத்ததிரே நின்றபோது, வழுதி இன்பு உற நோக்கி விதிமுறை இங்கு இரும் என்ன இருந்தனர் - பாண்டியன் இனிதாகப் பார்த்து இங்கே யிருமென்று விதிப்படி சொல்ல இருந்தார். எ - று.

வணக்கமென்றது என்குக் கனஞ் செய்தலை; சிவஞானச் செல்வரும் ஆதிவருணத்தவருமாகிய அடிகள் அரசனை நமஸ்காரஞ் செய்தல் விதியன்மையினென்க. சிவபெருமான் சடையிலணிந்த மதி ஒருகலையாகிய மதி என்பது “வன்றிறற் றக்கன் முன் வழங்கு தீச்சொலாற், றுன்றிருங் கலையெலாங் தொலைந்து போந்திட, வொன்றிவ ணிருந்ததா அதுவுங் தேய்ந்திடு, மின்றினி வினையி னென் யாது செய்வதே” “எஞ்சிய விக்கலை யிருக்கத் தேய்தரு, விஞ்சிய கலையெலா மேவ நல்குதி, தஞ்சனின் னலதிலை யென்னத் தண்மதி, யஞ்சலை யென்றன னருளி னழியான்” “தீர்ந்தன வன்றியே திங்க டன்னிடை, யார்ந்திடு கலையினை யங்கையாற் கொளா, வார்ந்திடு சடைமிசை வயங்கச் சேர்த்தினுன், சார்ந்தில தவ்வழித் தக்கன் சாபமே” என்பனவற்றுனரிக. சேனுவீரரும் பிறருந்தனக்குக் கூறிய தாபத வேடமாகவன்றி முன்போல வழைச்சு வடிவமாகவே காணப்பட்டமையானும், உயர்ந்த மாணிக்க மணியாகிய கையுறையானும் பாண்டியன் வெறுப்பகன் றுவந்து நோக்கினு னென்பார். இன்புற வழுதி நோக்கி யென்றும், விதிக்கு அவிரோதமாகிய வழக்கம் விதியாதற் கிழுக்கின்மையிற் பண்டை வழக்கப் பிரகார மென்பார் விதிமுறை யென்றுங் கூறினார். (104)

விலைமதிப் பில்லா வந்த

மேதகு மணியைப் பல்கா

னிலையுற வியந்து நோக்கி

நெஞ்சினு ஞுவகை யெய்தித்

தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளே
 தரிப்பவர் தம்மை நாடிச்
 சிலைமுகக் கரத்து மன்னன்
 செய்ததே துரைமி னன்றுன்.

இ - ன். சிலை முகக் கரத்து மன்னன் - விற்றமும்பு பொருந்திய கையையுடைய பாண்டியராசன், விலை மதிப்பு இல்லா அந்த மேதகு மனியைப் பல்கால் சிலையுற நோக்கி - சிலைமதித்தற்கரிய மகிழை பொருந்திய அம்மாணிக்க மனி யைப் பலகால் உற்று நோக்கி, நெஞ்சினுள் வியந்து உவகை எய்தி - தன் மனத்தினுள்ளே அதிசயித்து மகிழ்ச்சி கூர்ந்து, தலைவனைச் சிந்தை உள் தரிப்பவர் தம்மை நாடி - ஆன்ம நாயகராகிய சிவபெருமானை இருதயத்து ஞானக்கண்ணுற் றரிசிக்குங் திருவாதலூரடிகளை நோக்கி, செய்தது ஏது உரை மின் என்றுன் - குதிரை கொள்ளுமாறு சென்றபின் இது காறும் நீர் செய்ததென்னை கூறுமென்றுன். எ - று.

இருதயத்திற் றரிசித்தல் சிவோகம்பாவனை பண்ணுதல். இனித் தரித்தல் தியானித்தலூமாம். மகாராசாவாகிய தான் மந் ரெஞ்சுவரது மனியை வெளிப்பட வியக்கின் அது தன் பெருஞ் செல்வானுபவ முடைமைக்கு இழுக்காய் முடிய மாகலானும் பிறர் மதித்துரைக்குமுன் தான் மதித்துணரும் ரத்தின பரீக்ஷையுடைய ஞாலானும் வெளிப்படாது தன்னுள்ளே வியக்கெதன்பார் நெஞ்சி னுள் வியக்கெதன்றும், சேஞ்சீரது கூற்றேருடு மாறுபடுதலிற் குண மும், குதிரையோடு வாராமையிற் குற்றமுமாகிய இவ்விருசிலையினு னொன் றில் வைத்து இவரதியற்கையை இந்னிலைமைக்கட் னணிதல் கூடாமையின் அவ்விருநிலைமைக்கும் பொதுவகையாற் செய்ததே துரைமின் என வினாவினை னென்றுங் கூறினார். (105)

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார்

மன்னவன் முகத்தை நோக்கி
நிலத்தொளிர் புகழின் மிக்காய்

நீதரு நிதிகொண் டேகி
யிலக்கணக் குறைபா டின்றி
யீரிரு கதியு முண்டாங்
குலப்பரி யினங்கள் யாவும்
விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர்.

இ - ள. மலக் கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோக்கி - மும்மலமாகிய கொடிப் பகையை வெல் பவராகிய திருவாதவூரடிகள் இங்ஙனம் வினவிப் அவ்வரசனது முகத்தை நோக்கி, நிலத்து ஒளிர் புகழின் மிக்காய் நீ தரு நிதி கொண்டு ஏகி - தமிழ் நிலத்தின்கண் மிக்கொளிரும் புகழான் மேம்பட்ட அரசனே நீ தரு திரவியத்தை நான் கொண்டு சென்று, இலக்கணக் குறைபாடு இன்றி ஈரிரு கதியும் உண்டாம் குலப் பரி இனங்கள் யாவும் விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர் - அசுவ லக்கண நாலிற் கூறிய இலக்கணங்களு ளொன்றுனுங் குறைவற்று நான்கு கதிகளையு முடையனவாகிய உயர்ந்த சாதிக் குதிரைக் கூட்டங்களை பெல்லாம் நாம் விலைக்குத் தகக்கொண்ட பின்னர். எ - று.

அதாதியா யுடனின்று கெடுத்த உட்பகையாகவிற் கொடும் பகை யென்றும், எனைத் தமிழ் நிலத்துச் சோழ சேரர்களது புகழினு மிக்கொளிரும் பெரும் புகழையுடையா யென்பார் நிலத் தொளிர் புகழின் மிக்காய் என்றும், அதிக விலைக்குக் கொள்ளாமையும் நாற்பத்தொன்பது கோடி பொன்னுக் கெஞ்சாமைக் கொண்டமையும் விளக்குவார் விலைக்குறக்கொண்ட பின்னர் என்றுங் கூறினார். கதி நான்காவன: மழூகதி, சரகதி,

சசகதி, வானரகதி என்பன. துரககதியை இங்கான்கென்பாரும், இங்கான்களேடு மல்லகதியையுஞ் சேர்த்து ஐந்தென்பாருமென இருதிறத்தராசிரியர். அது “மயில்வருஞ் சரமுய லொடியுக மற்றெழுழிலைப், பயில் பரித்தொகை யளப்பில வயின்றூறும் பரவும்”. என்பதனாலும் மறிக. (106)

அரும்பரித் தொகுதி யெல்லா
மணிதிகழ் மதுரைக் கேகப்
பொருந்திய தினமே தென்னப்
பூசர் விதியிற் ரேர்ந்து
திருந்துமா வணியாங் திங்கண்
மூலநற் றினமா மென்ன
விருந்தன நதனை நாடிப்
பெருந்துறை யென்னு மூரில்.

இ - ள். அரும் பரித் தொகுதி எல்லாம் அணி திகழ் மதுரைக்கு ஏகப் பொருந்து நல் தினம் ஏது என்ன - பெறுதற்கரிய குதிரைக்கூட்டங்களெல்லாம் அழகிய மதுரைமா நகரத்திற் செல்லுதற்கேற்ற சுபதினம்யாதென்று வினவ, பூசர் விதியில் தேர்ந்து திருந்தும் ஆவணி ஆம் திங்கள் மூலம் நல்தினம் ஆம் என்ன - பூசரராகிய கணிதர் சோதிட நால் விதியானுராய்ந்து திருத்தமாகிய ஆவணி மாதத்து மூலங்கூத்திரதினம் அதற்குத் தக்கதென்று கூற, அதனை நாடிப் பெருந்துறை என்னும் ஊரில் இருந்தனன் - அம்மூல நகஷத்திரத்தை எதிர்நோக்கித் திருப்பெருந்துறை யென்னு மூரில் இதுகாறு மிருந்தேன். எ - று.

எண்டுத் திருவாதனுரடிகள் பூசர் என்றது தங்கருத்துக்குப் பரமாஸ்சாரியரை. அற்றருகவினன்றே கணிதர் சோதிடரென்னது பூசரரென் ரெழுழிந்ததாலுமென்க. (107)

நின்படைச் சுற்ற மெல்லா
 நீடுமிங் நகருக் கெய்து
 மன்பினிற் கடிது மீண்டா
 ரவர்பெரும் படிறு சூற
 மன்பெரு முனிவா லோலை
 வரைந்தனை யதனுல் வந்தேன்
 கொன்பரித் திரளிங் கெய்துங்
 சூறுமந் நாளி லென்றூர்.

இ - ள். நின்படைச் சுற்றம் எல்லாம் நீடும் இங்கருக்கு
 எய்தும் அன்பினில் கடிது மீண்டார் - அச்சமயத்து நின்
 சேஞ்சீராகிய சுற்றத்தவரெல்லாரு முயர்வாகிய இவ்விராச
 தானிக்குத் தாம் வருதல்வேண்டுமென்னும் வேணவாவினாலே
 விரைவாக மீண்டு வந்தனர், அவர் பெரும் படிறு சூற -
 அவர் தம்மைத் தப்புவித்தற்பொருட் டென்னைக் குறித்துப்
 பெரும் பொய்களை வகுத்துக் கூற, மன் பெரு முனிவால்
 ஓலை வரைந்தனை அதனுல் வந்தேன் - அரசனே நீ பெருங்
 கோபங்கொண்டு திருமுகமெழுதி விடுத்தனை அதுபற்றி
 முன்வந்தேன், கொன் பரித் திரள் கூறும் அங்நாளில் இங்கு
 எய்தும் என்றூர் - மாட்சிமை பொருந்திய குதிரைக்கூட்டம்
 மேற்கூறிய மூலங்கூத்திரதினத்தில் இங்கே தப்பாது
 வருமென்று திருவாதவுரடிகள் கூறினார். எ - று.

மன் அண்மைவிளி; நிலைபேறுமாம். படிறு - பொய். அரசனுக்
 கிவ்வாறு பொய்க்கூறிய திருவாதவுரடிகள் மெய்க்கூறிய சேஞ்சீரர்
 கூற்றைப் பொய்யென்றது தப்பன்றேவனின், அரசனுக்
 கங்குனங் கூறுமாறு பணித்தருளிய பரமாசாரியரது திருவாக்கை
 உண்மையென் றுள்ளபடி விசுவசித்த அவ்வடிகட்கு அதற்கு
 மாருகக் கூறிய சேஞ்சீரர் கூற்று ஒருதலையாகப் பொய்யாகவே

தோன்றுமாகவின், அப்பொய்யைப் பொய்யென்றது தப்பன் ரென்க. அல்லதூஉம், சிவஞானச்செல்வராகிய திருவாதலூரடிகளுக்குத் தீமை பயக்குஞ் சேஞ்வீரர் சொன் மெய்போலத் தோன்றினும், “வாய்மையெனப்படுவ தியாதெனின்யாதொன்றுந். தீமை யிலாத சொல்ல்” என்பவாகவின், அது எவ்வாற்றூனும் பொய்யேயாமென்க. அற்றேற் பரமாசாரியர் அங்ஙனம் பொய்க்குறுவித்தது தப்பன்றோவெனின், அஃதவ்வரசனுக்குப் பின்னர் ஒருதலையாற் புரைதீர்ந்த நன்மையே பயக்குஞ் சிறப்புடைமையின் மெய்யெனவே படுமாகவின், அம்மெய்யை மெய்யெனக் குறுவித்ததூஉங் தப்பன்றென்க. அதனைப் “பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த, நன்மை பயக்கு மெனின்” என்பதனாலும் மறிக.

(108)

என்பது கேட்டு மாற
ஞும்மிடை யெமக்குண் டான
மன்பெரு நண்பு நீங்க
நினைத்துள மனத்தார் சொல்லா
லன்பிலர் போல வோலை
யெழுதின மதுகொண் டின்னே
துன்புற லொழிவீ ரென்று
நன்மையாத் தொன்மை கூறி.

இ - ள. என்பது மாறன் கேட்டு - என்றிங்ஙனங் திருவாதலூரடிகள் குறுவதைப் பாண்டியன் கேட்டு, உம்மிடை எமக்கு உண்டான மன் பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லால் - உம்மிடத் தெமக்குள தாகிய நிலைபெற்ற அந்தரங்க நட்புத் தானே நீங்கும் வண்ணம் உபாயஞ் சூழும் மனத்தையுடைய சிலர் வார்த்தையை விசுவசித்தலினால், அன்பு இலர் போல ஓலை எழுதினம் - உம்மிடத் தன்பில்லாதவர்போலத் தீட்சண்ணிய

வசனங்களைப் பிரயோகித்து உமக்கோரோலை யெழுதி யனுப்பினேம், அதுகொண்டு இன்னே துன்பு உறல் ஒழியீர் என்று நன்மை ஆத் தொன்மை கூறி - அதுபற்றி இங்ஙனங்கு துன்புறுதலை பொழித்திரென்று சமாதானமாகப் பழைய் நட்புரிமைகளை யெடுத்துப் பாராட்டி. எ - று.

அது கொண் டென்னே என்பது பாடமாயின் அதுபற்றி எண்டு வந்த குற்ற மென்னை எனப் பொருள் கூறுக. நன்மை தொன்மை என்பன ஆகுபெயர். சமயம்பார்த்து நன்பு பிரிய நினையும் மாற்சரியமனம் முன்றெட்டுச் சிலர்க்குளதாமென்பது விளக்குதற்கே நினைந்த மனமென்னுது நினைந்துள மனமென்ற தெங்க. (109)

கொன்னெடுங் கோயி லூடு

கொடுபுகுந் துரிமை கூரத்
தன்னரு கிருத்தி மேன்மை
தக்கநற் கலைக ணல்கிப்
பொன்மணிக் கலங்கள் யாவும்
புனையுமென் றளித்து முன்போன்
மன்னுள கருமங் கூறி
மனையிடை யேகு மென்றுன்.

இ - ள். கொன் நெடும் கோயில் ஊடு கொடு புகுந்து உரிமை கூரத் தன் அருகு இருத்தி - பிறர்க்கச்சங் தரும் மற்றோர் நெடிய அந்தரங்க மானிகையின்கண் உடனழூத் துக் கொடுசென் றுரிமைமிகத் தன்பக்கத் திருத்தி, மேன்மை தக்க நல் கலைகள் நல்கி - மாட்சிமைபொருந்திய நல்ல வஸ்திரங்களைத் தாரித்துக்கொள்ளுமென்று கொடுத்து, பொன்மணிக் கலங்கள் யாவும் புனையும் என்று அளித்து - வேண்டும் பொன்னுபரணம் இரத்தினுபரணங்களையெல்லாம் அணிந்துகொள்ளுமென்று கொடுத்து, முன்போல் மன் உள

கரும்மகூறி மனை இடை ஏகும் என்றான் - முன்னரேபோல இராச தருமங்களைக் குறித்துப் பேசி இனி நீர் நும்மில்லீன் கட் செல்லுமென்று பாண்டியன் கூறினான். எ - று.

புனையுமென்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது. ஒருவர்க் கொன்றுபகரிக்குமிடத்தும் அந்தரங்க சூழ்சிகளைக் குறித்துப் பேசுமிடத்தும் அததற்கு வேண்டப்படுமவருடன் - மற்றையர் பிரவேசித்தற்கரிய இரகசிய தானத்தை அடையவேண்டுதல் அரசர்க்கு நீதிநூற்றுணிபாகவின், அங்ஙனமே செய்தானென்பார். கொன்னெநாங் கோயிலாட கொடுபுகுஞ்சென்றும், தன்காடின்னிய பத்திரிகையாற் பங்கமுற்ற பழைய நட்புரிமைகளைல்லாம் முன் போல வளருமாறு தன்னேஉ சமமாகவே யிருத்திப் பீதாம்பரங்களையும் உயர்ந்த ஆபரணங்களையுங் தன்கண்ணென்திரே இப்பொழுது தனியுமென்று ஒவ்வொன்றுக்கக் கொடுத்தானென்பார். உரிமை கூரத் தன்னருகிருத்தி மேன்மைதக்க நற்கலைகணல்கிப் பொன்மணிக்கலன்கள் புனையுமென் றளித்தென்றும், ஒருமகற்கு ஆபாத சூடபரியந்தம் வேண்டப்படும் வஸ்திராபரணங்களைல்லா மென்பார் யாவுமென்றும், முன்போலவே தம்மை அரசன் விசுவசித்தன னென்றாட்கள் துணியும்வகை அந்தரங்க வார்த்தைகளைப் பேசினான்பார். முன்போன் மன்னுள கருமங்கூறி என்றும், பராமுக மின்றித் தானே விடைகொடுத் தனுப்பினான்பார். மனையிடையேகுமென்றுனென்றுங் கூறினார். காடினசம்பந்தம் காடின்னிய மென்க. (110)

தம்பெரு மனையிற் சென்று
தாபதர் வைகப் பின்னர்
நம்பரிச் சமூக மெய்து
நாளிரண் டென்னு முன்னர்
வெம்படைச் சுற்ற நீங்கி
யிருந்துழி விரிந்த நேமி
யம்புவிக் கரசன் றன்மு
னமைச்சரி லொருவன் சென்று.

இ - ள். தாபதர் தம் பெருமனையிற் சென்று வைக - சைவ முனிவராகிய திருவாதலூரடிகள் தந்திருமாளிகையின் கட்சென்று தங்க, பின்னர் - அதன்பின்னர், நம்பரிச் சமூகம் எய்தும் நாள் இரண்டு என்னும் முன்னர் - நமது குதிரைக் கூட்டம் வருமென் றவ்வடிகள் அரசனுக்கு வரையறுத்துக் கூறிய தினத்துக்கு இன்னுமிரண்டு தினங்களுள்வென்று சொல்லப்படுவதன் முன்னர், விரிந்த நேமி அம்புவிக்கு அரசன் வெம்படைச் சுற்றம் நீங்கி இருந்துழி-பரந்த சமுத் திரங்குழும்த அழகிய பூமிக்கரசனுகைய பாண்டியன் வெவ்விய படைஞராகிய தன் பரிவாரத்தைத் தவிர்ந்து ஏகாந்தஸ்தா னத்தில் இருக்கும்பொழுது, அமைச்சரில் ஒருவன் முன் சென்று - மந்திரிகளுள் ஒருவன் அவ்வரசனுக் கெதிர்சென்று எ - று.

நம்மென்பது உள்பொட்டுத் தன்மைப்பன்மைப் பெயர். எய்துநாள் எய்துமென்ற நாளென வருவித்து முடிக்க. நாளுக்கென நான்காவது விரிக்க. அஞ்சாளென்பது இரண்டு நாளெனப் பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. உளவென்னும் பயனிலை அவாய்நிலையான் வந்தது. நாளிரண் டென்னு முன்னரெனவே மூன்றாளி வென்பது பெற்றும். எண்டு நாளென்றது ஆவணி மூலங்களத்திரதினத்தை. இருந்த என்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரமாயிற்று. ஏகாந்த ஸ்தானம் - தனியிடம். அம்மங்கிரி தம்முதன்மங்கிரி ஒரு சிறிதுமறியாத பிரகாரம் தான் இதனை அரசனுங்குத் தனியிடத்துச் சென்று கண்டறிவிக்க எண்ணினு னென்பார் அரசன் வெம்படைச் சுற்றங்கி யிருக்குழி யமைச்சரி லொருவன் சென்றென்றார். இனி, நம் பரிச்சமூகம் என்பதனை நம்பு அரிச்சமூகம் எனக் கண்ணழித்து, விரும்பத்தகுங் குதிரைக் கூட்டமெனப் பொருள் கோடலுமொன்று. இப்பொருட்கு நம்பு - விருப்பம். அரி - குதிரை. இனி நன்பரிச்சமூக மென்பது பாடமாயின், மகரத்துக்கு னகரம் இனவெதுகையாய் வந்ததென்று கொள்க; “வருக்க நெடிவினம் வந்தா வெதுகையு மோஜையுமென், ரேருக்கப் பெயரா னுரைக்கப் படும்” என்பதோத்தாகவின். அது “அத்தமும்

வாழ்வு மகத்துமட்டே விழியம்பொழுக, மெத்திய மாதரும் வீதி மட்டே விம்மி விம்மியிரு, கைத்தல மேல்வைத் தழுமைந்தருஞ் சுடுகாடு மட்டே, பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவ முமே” என்பதனுள்ளுக் காண்க. இனி முதலடி முதலைத் தன் பெரு மனையெனப் பாடங்கொள்வாருமூளர். அது முன்வரும் தாபதர் என்பதனேடு நிரேதுவர்ன் முரணி ஒருமைப்பன்மை மயக்கம் பெறுதன் முதலிய குற்றமுறுதலின், அது இலக்கண நுட்பங் கூராதார் பாடமென விடுக்க. (111)

போற்றியெம் பொருநை நாட

போற்றியென் றிறைஞ்சிக் கூறு
மாற்றமுண் டொன்று நின்பேர்

புனைந்துள வரிசை பெற்றேர்
சாற்றருந் துரகங் கொள்ள

நேரியன் றலத்திற் சார்ந்து
நீற்றின ணடியார் கையி

னின்பொருள் யாவு மீந்தார்.

இ - ள. எம் பொருநை நாட போற்றி போற்றி என்று இறைஞ்சி - தாமிரபர்ணிநதி பிரவாகிக்கும் நாட்டையுடைய எமதரசனே பாதுகாக்கப்படுக பாதுகாக்கப்படுக வென்று வணங்கி, கூறும் மாற்றம் ஒன்று உண்டு - இங்ஙனங் தமியேன் விண்ணப்பஞ் செயத்தகும் வார்த்தை யொன்றுள்ளது அது தான் யாதெனின், நின் பேர் புனைந்துள வரிசை பெற்றேர் - தென்னவன் பிரமராயனென்னு நின் சிறப்புப் பெயர் புனையப் பெற்ற மதிப்பையுடைய முதன் மந்திரியானவர், சாற்றரும் துரகம் கொள்ள நேரியன் தலத்திற் சார்ந்து - சொல்லுதற் கரிய குதிரைகளைக் கொள்ளும்பொருட்டுச் சோழதேசத்தை யடைந்து, நீற்றினன் அடியார் கையில் நின்பொருள் யாவும்

எந்தார் - விபூதியையனிந்த சிவபெருமானுடைய அடியார் கள் கையிலே உன்றிரவியங்களை யெல்லாங் கொடுத்தார். எ - று.

போற்றி எண்டும் பரிகாரம். திரவியம் கைகடந்தமையும் குதிரை வாராமையுமாகிய இரண்டிற்கும் பரிகாரமாக எண்டும் இருகாற் போற்றி யென்றான்க. இனி, இவ்விரகசியத்தையான் நினக்கு வெளிவரச் செய்தமைபற்றி அச்சிரேட்ட மந்திரியால் எனக்கு யாதாயினுங் தீங்கு சம்பவிக்குமாயின், அதனை நீயே நேர்நின்று நீக்கி என்னைப் பாதுகாக்கவென்னுங் கருத்தை யுட் கொண்டு அதற்குப் பரிகாரமாகப் போற்றியெம் பொருங்காட போற்றியென் றிறைஞ்சினு னெனக் கோடலுமொன்று. இப் பொருட்குப் போற்றிய என்னும் வியங்கோள் எறு குறைந்து போற்றி என நின்றதாக வரைக்க. அது நினக்குப் பெரிதும் பயன்படும் வார்த்தை யென்பான் கூறுமாற்றமொன் றண்டென விதந்து கூறினுளென்க.

(112)

நின்பெருந் தூத ரேகி

யெழுதுநின் னேலை காட்டும்
பின்புவங் துனது சீற்ற
மொழித்துயிர் பிழைக்க வெண்ணி
யன்பினர் போல நின்முன்
குறுகி யாவணி மூலத்தி
னன்பரித் திரளிங் கெய்து
நானுனக் களிப்ப னென்றார்.

இ - ள். நின் பெரும் தூதர் ஏகி எழுதும் நின் ஓலை காட்டும் பின்பு - நின் விசேட தூதுவர் சென்று நீ யெழுதிய உன் றிருமுகத்தைக் காட்டிய பின்னர் (அச்சங்கொண்டு), வந்து உனது சீற்றம் ஒழித்து உயிர் பிழைக்க எண்ணி - இங்கே வந்து உன் வெகுளியைத் தணித்துத் தாழுயிருப்பிக்

கருதி, அன்பினர் போல நின்முன் குறுகி - நின் மாட்டன் புடையவர் போல நடித்து நின்கெதிர் வந்து, ஆவணி மூலத் தின் நன் பரித்திரள் இங்கு எய்தும் - ஆவணி மாசத்து மூல நகூத்திர தினத்திலே நல்ல குதிரைக் கூட்டங்கள் இங்கே வரும், நான் உனக்கு அளிப்பன் என்றார் - நானே யுனக்கவற் றைத் தருவேனென்று உறுதி கூறினார். எ - று.

எண்டுத் தூதுவருக்கு விசேடம் கடுநடையினை யுடைய சாதல்.

(113)

மற்றவர் மொழிந்த வெல்லாம்
 பொய்யுரை மன்ன வென்னச்
 சொற்றமிழ் வைகை நாடன்
 ரூதரைச் சுழித்து நோக்கி
 யற்றமில் சுருதி வல்லா
 ராக்குப்பெருந் துறையி லெய்தி
 யுற்றவெம் பரிக ஞான்டே
 லொல்லைவந் துரைமி னென்றுன்.

இ - ள். மன்ன அவர் மொழிந்த எல்லாம் பொய் உரை என்ன - அரசனே அவ்வயயச்சர் இங்ஙனங் கூறியவைக ளொல்லாம் பொய்வார்த்தையென் றம்மந்திரி விண்ணப்பஞ் செய்ய, சொல் தமிழ் வைகை நாடன் தூதரைச் சுழித்து நோக்கி - மதுரை முச்சங்கத்தாசிரியர்களாலும் ஆராய்ந்து வழூஉக்களைந் தினிதாக்கஞ் செய்துகொள்ளப்பட்ட செங் தமிழ் மொழியோடு வைகை நதி பெருகுந் தென்னுட்டை யுடைய பாண்டியன் அதுகேட்டுச் சமீபத்தில் நிற்குந் தூது வரை வெகுண்டு நோக்கி, அற்றம் இல் சுருதி வல்லார் அருள் பெருந்துறையில் எய்தி - நிருவாண தீகை பெற்றுச் சிவாக

மங்களைப் போதப்பிரகார நெறியானே குருமுகமாகக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மகான்களுக்கு மறைப்பற்ற வேதங்களிலே மகா பாண்டித்தியத்தையுடைய பெரியோர்கள் வசிக்குஞ் திருப்பெருந்துறையில் நீவிர் போம், உற்ற வெம்பரிகள் உண்டேல் ஒல்லை வந்து உரைமின் என்றான் - சமுத்திர தீரத்தினின்றுஞ் கொடுவரப்பட்ட வேகத்தையுடைய குதிரைக ஞாவாயின் விரைவாக வந்திங் கெமக்கறிவியுங்களென்று பணித்தான். எ - று.

பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்னும் நால்வகைச்சொற்களையுடைய தமிழெழன் றமாம். போதப்பிரகாரம் - அறியும் வகை. அது உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்ஷை என மூவகைப்படும். இவற்றின் விரிவைத் தர்க்கநூல்களுட்காண்க. நிருவாண தீக்ஷை பெற்றுச் சிவாகமங்களை ஓதியுணர்ந்த வர்களுக்கல்லது வேதத்தின் ஞானகாண்டத் துண்மைப் பொருள் ஒருவாற்றூனும் விளக்கா தென்பது “நிருவாணதீக்ஷை செயப் பெற்றுச் சிவாகமத்தை ஓதியுணர்ந்தார்க்கன்றி வேதாந்தத் துண்மைப்பொருள் ஒருவாற்றூனும் விளங்குதல் கூடாமையானும்” என நங்குருமுர்த்திகள் சைவசமயதெறியுறையிற் குறியருளியவாற் றுனுமறிக. அற்றம். மறைவு. இனி, அற்றமில் சுருதி என்பதற்கு மறவியையுடைய பசுக்களாற் செய்யப்பட்ட ஏனை நூல்கள் போலன்றி, அம்மறவியின்றிப் பதியாற் செயப்பட்ட சுருதி என்று மாம். இப்பொருட்கு அற்றம் - சோர்வு. (114)

அருந்திறற் றாத ரேதி
யத்தினங் கடிது மீண்டு
வருந்திமுன் புகுந்து மன்னர்
மன்னை வணங்கி நின்று
பெருந்துறை யென்னு மூரும்
பிறவுள பதியுங் தேடிக்
கருந்தடங் களிற்று வேந்த
கண்டிலம் பரிக ளென்றார்.

இ - ள். அரும் திறல் தூதர் ஏகி அத்தினம் கடிது வருந்தி மீண்டு - அரிய வேகத்தையுடைய தூதுவர் உடனே திருப்பெருந்துறைக்குப் போய் அத்தினமே விரைவாக மன வருத்தத்தோடு திரும்பி வந்து, மன்னர் மன்னை முன் புகுந்து வணங்கி - மகாராசாவாகிய பாண்டியனை அபிமுகத் திற் புகுந்து வணங்கி நின்று, கரும் தடம் களிற்று வேந்த - களிய மலைபோலும் யானைப் படையையுடைய அரசனே, பெருந்துறை என்னும் ஊரும் பிற உள பதியும் தேடிப் பரி கண்டிலம் என்றார் - திருப்பெருந்துறை யென்னுமுரினும் அடுத்த பிறலூர்களிலுங் தேடியும் நாங் குதிரைகளைக் கண்டிலம் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். எ - று.

திறல் ஆகுபெயர். தடம் - மலை; பெருமையுமாம். அபிமுகம் - எதிர்முகம். திருப்பெருந்துறையினும் பிற பதிகளினுங் தேடியுங் குதிரைகளின்மையின் அதுபற்றி இனித் திருவாதனுரடிகளுக்கு அரசனால் யாது சம்பவிக்குமோ வெனத் தூதுவர் மீண்டு செல்லும்போது மனவருத்தத்தோடு சென்று ரென்பார் வருந்தி மீண்டென்றார். போனவுடன் திரும்பி வந்தமைபற்றிச் சரீரம் வருந்தி மீண்டென்றுமாம்.

(115)

பாங்குநின் றின்ன வாறு
 பகர்தலும் வெகுட்சி யெய்தி
 யீங்குநங் கருமஞ் செய்வ
 னென் றிடா செய்வான் றன்னைத்
 தாங்கருந் தூயரஞ் செய்து
 தகைங்குநங் தனத்தை யெல்லாம்
 வாங்குமின் றன்ட லாள
 ரென் றிகன் மன்னன் சொன்னை.

இ - ள். பாங்கு நின்று இன்னவாறு பகர்தலும் - தாது வர்கள் ஒரு மருங்கொதுங்கி நின்றிந்தப் பிரகாரம் விண்ணப் பஞ் செய்தலும், இகல் மன்னன் வெகுட்சி எய்தி - மாறு பாட்டையுடைய அரசன் கோபங்கொண்டு, தண்டலாளர் - தண்டத் தலைவர்களே, ஈங்கு நம் கருமம் செய்வன் என்று இடர் செய்வான் தன்னை-இங்கே நங்காரியங்களை அதுகூலஞ் செய்வேனென் றுடம்பட்டுப் பிரதிகூலஞ் செய்து நமக்குத் துன்பம் விளைக்குந் திருவாதபுரேசனை, தாங்கு அரும் தண்டம் செய்து தகைந்து நம் தனத்தை எல்லாம் வாங்குமின் என்று சொன்னுன் - சகித்தற்கரிய கொடுங் தண்டனைகளைச் செய்துஞ் சிறை செய்தும் நந்திரவியங்களையெல்லாம் வாங்குங்களென் ரூஞ்ஞாபித்தான். எ - று.

தாதுவர்நாமிதனை விண்ணப்பஞ் செய்யுங்கால் நமக்கும் யாது சம்பவிக்குமோ வென்னு மச்சத்தான் எதிர்முகமாக சில்லா தொரு மருங்கொதுங்கி நின்று விண்ணப்பஞ் செய்தாரென்பார் பாங்கு நின் நின்னவாறு பகர்தலு மென்றும், நந்திரவியாபகாரக் குற்றத் தின் மேலும் நங்காரியத்தைச் செய்வேனென் றுடம்பட்டுப் பின்டு செய்யாமை ஓப்பிப்பணி செய்யாமை யென்னுங் குற்றமாகவின் இவ்விரு குற்றங்கட்குந் தகப் பெருங்கொடுங் தண்டனை செய்க வென் றரசன் கூறினுனென்பார் ஈங்கு நங்கருமஞ் செய்வா னென் றிடர் செய்வான் றன்னைத் தாங்கருங் தண்டஞ்செய்துதகைந்தென் றும் கூறினார். இனித் தாழ்ந்தோ ருயர்ந்தோர்க் கொன்றனை விண்ணப்பஞ் செய்யுங்கால் வஸ்திரத்தை யொதுக்கி வாய் புதைத் தோல்கினின்று, அவரை உயர்த்தியுங் தம்மைத் தாழ்த்தியும் மெல்ல விண்ணப்பஞ் செய்தல் வேண்டுமாகவிற் றாதுவ ரங்கனமே விண்ணப்பஞ் செய்தாரென்பது விளக்குவார் பாங்குநின் நின்னவாறு பகர்தலு மென்று ரெனினுமமையும். இப்பொருட்குப் பாங்கென் பது உரிமை.

மன்பெருங் தண்ட லாளர்
 மறையவர் குலத்தின் மிக்கார்
 முன்புநின் இனைய சொல்வார்
 முனிவுடை முகத்த ராகி
 நன்பரித் தொகுதி கொள்ள
 நயந்துமக் கந்நா ஸீந்த
 தன்பொரு எள்லாம் வாங்கச்
 சாற்றினன் சீற்ற மன்னன்.

இ - ன். மன் பெருங் தண்டலாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார் முன்பு முனிவு உடை முகத்தர் ஆகி நின்று இனைய சொல்வார் - அரசனது பெரிய தண்டத் தலைவர் பிரா மணகுல சிரேட்டராகிய திருவாதலூரடிகளுக் கெதிரே போய் அவ்வரசனது கோபக்குறிப்புப் பொருந்திய முகத்தை யுடையராய் நின்றிவைகளைச் சொல்வார், சீற்ற மன்னன் நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயந்து உமக்கு அங்நாள் ஈந்த தன் பொருள் எல்லாம் வாங்கச் சாற்றினன் - கோபத்தையுடைய பாண்டியராசன் நல்ல குதிரைகளைக் கொள்ளும்பொருட்டு விரும்பி உம்மிடத்தன்று தந்த தன் திரவியங்களையெல்லாம் வலாற்காரன் செய்து வாங்கும்படி இன்றேமக்கு ஆஞ்ஞாபித் தனன். எ - று.

உம்மிடத்து நாங்கொண்ட சீற்றம் அரசன் கொண்ட சீற்ற மல்லது நமது சீற்ற மற்றென்பார் சீற்றமன்னெனென விசேஷத்துக் கூறினார். அக்கருத்தை வருஞ்செய்யுளானு முய்த்துணர்க.

மற்றிதன் பயன்யா தென்னின்
 மன்னவன் விடுப்ப வென்றி
 யுற்றவன் ரூதர் வல்லை
 யொண்பெருந் துறையி னெய்திக்
 கொற்றவெம் பரிகள் காணைர்
 மீண்டனர் கோவு நும்பாற்
 பற்றிய நேசம் விட்டான்
 பாரினி யாள வொட்டான்.

இ - ள. இதன் பயன்யாது என்னின் - அரசனிங்குனங் கூறிய கருத்தென்னெயனின், மன்னவன் விடுப்ப-அவ்வரசன் ஜியற்றனுப்ப, வென்றி உற்ற வன் தூதர் வல்லை ஒண் பெருந் துறையின் எய்திக் கொற்ற வெம்பரிகள் காணைர் மீண்டனர்- வெற்றியெயுடைய வலிய தூதுவர்கள் விரைவாகத் திருப் பெருந்துறையிற் போய் வலிமை பொருந்திய வெவ்விய குதிரைகளைக் காணுதவர்களாய்த் திரும்பிவந்து கூறினர், கோவும் நும்பால் பற்றிய நேசம் விட்டான் - அரசனும் உம்மிடத் திறகப்பற்றிய தன்னன்பை நீக்கிவிட்டான், இனிப் பார் ஆள ஒட்டான் - ஆகவின், முதன்மந்திரியாய் உத்தியோக நிலையோடு இளி நீர் பூமியை அரசாள ஒரு போதும் விடமாட்டான். எ - று. (118)

தனமினித் தருதல் வேண்டு
 மென்றுவன் றண்ட லாளர்
 சினமுடன் புகல வாளா
 விருத்தலுங் தீமை கூரு

நினைவுட னமைச்சர் வாழ்வி
 னீக்கிமெய் வாக்கின் மன்னர்த்
 தனியுற வலிதிற் காவற்
 சாலையி லாக்கி ஞர்கள்.

இ - ள். வன் தண்டலாளர் தனம் இனித் தருதல் வேண்டும் என்று சினம் உடன் புகல - வலிய தண்டத்தலை வர்கள் இனி அரசனுடைய திரவியத்தை நீர் இப்பொழுதே தரல்வேண்டுமென்று சினக்குறிப்புடன் கேட்ப, மெய் வாக்கின் மன்னர் வாளா இருத்தலும் - உண்மை வாக்குக் கரசராகிய திருவாதலூரடிகளானவர் அதற்குப் பிரதியுத்தரம் ஒன்றும் பேசாது வாளாவிருத்தலும், தீமை கூரும் நினைவு உடன் அமைச்சர் வாழ்வின் நீக்கி வலிதில் தனி உறக்காவல் சாலையில் ஆக்கிஞர்கள் - அவர்கள் தண்டனைசெய்யுமென்னத்துடன் அவ்வடிகளை ஆமாத்திப் வாழ்வினின்று நீக்கிப் பிடர்பிடித்துந்திக் கொடுபோய்த் தனித்திருக்கும்படி சிறைச்சாலையில் அடைத்தார்கள். எ - று.

அமைச்சர் வாழ்வு மந்திரிக்கோலம். அக்கோலத்தோடவரைத் தண்டித்தல் அரசநீதிக் கடாமையின் அமைச்சர் வாழ்வி னீக்கி என்றார். அமைச்சர்க்கு மெய்வாக் கியல்பா னுளதாயினும், அவர் முன்னேதிய மூலாளிற் பரிகள் வருதல் நிச்சயமாதல் பற்றி மெய்வாக்கின் மன்னரென எண்டு விசேஷித்தார். இவ்வியல் பின்றைச் சிறைசெய்தல் தகாதென்பது கருத்து. மெய்வாக்குத் திருவாசகமெனினுமாம். வலிது வலாற்காரம். சிவஞானச் செல்வராகிய திருவாதலூரடிகளைப் பிடர்பிடித்துந்திக் கொடுபோய்க் காவற்சாலையில் டைத்தார்களெனக் கூற ஆசிரியர்க்கு நா வெழாமையின் வலிதிற் காவற்சாலையி லாக்கிஞர்களெனப் பிற் தோர் வாய்பாட்டாற் கூறினார்; “முன்னின்ற பாதகனுங் தன் கருத்தே முற்றுவித்தான்” எனப் பிறருமிங்ஙனங் கூறுதல் காண்க. மற்றிதன்பயன் யாதென்னும் முற்செய்யுள் இடைப்பிறவரலாய் வந்தமையின் அதன் முற்செய்யுளோடு இச்செய்யுளை இயைத்துப் பொருள் கொள்க.

சற்றுமுட்டளர்வி லாத

தன்மையின் வாத ஓரார்
மற்றவர் செலுத்தச் சென்று
வன்சிறைச் சாலை யெய்த
நற்றவர் வருத்தங் காண
நாணமுற் ரேளிப்பான் போன்று
பொற்றடங் தேரின் வெய்யோன்
போய்க்குட பான்மறைந் தான்.

இ - ள். வாதலூர் அவர் செலுத்தச் சற்றும் உள் தளர்வு இலாத தன்மையின் சென்று - திருவாதலூரடிக ளானவர் அத்தண்டத்தலைவர் இங்ஙனஞ் செலுத்தாநிற்ப அதற்குத் தாமொரு சிறிதும் மனந்தளராத உதாசீனத் தன்மையோடு சென்று, வன் சிறைச் சாலை எய்த - வலிய சிறைச் சாலையையடைய அத்தருணத்திலே, தடம் பொன் தேரின் வெய்யோன் - விசாலமாகிய அழகிய தேரையுடைய சூரியன், நல் தவர் வருத்தம் காண நாணம் உற்று ஒளிப்பான் போன்றி போய்க் குடபால் மறைந்தான் - நல்ல தவத்தை யுடைய அவ்வடிகட் கெய்திய துண்பத்தைத் தான் காணு தற்கு வெட்கமுற் ரேளிப்பவன்போலப் போய்ப் பச்சிம திக்கிண்கணுள்ள அஸ்தமயனகிரியிலே மறைந்தான். எ-று.

திருவாதலூரடிகள் இருவினையொப்புடைய ராகவின் அத்தண்டத் தலைவர்களது தீவினைக்குத் தாமொரு சிறிதும் நாணி வருந்தாது சமபுத்தி பண்ணிச் சென்று ரென்பார் சற்றுமுட்டளர் விலாத தன்மையின் வாதலூர் மற்றவர் செலுத்தச் சென்றென்று கூறினார். உலகத்து கல்லவர்க்கோர் தாழ்வு வந்துழி அவரை அட்சிலைமைக்கட் காணுதற் கேளைப் பெரியோர் காணித் தவிர்வா சன்றே, அதுபோலத் திருவாதலூரடிகட் கெய்திய தாழ்வைக்காண

நானி யொளிப்பவன்போலச் சூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்றென் பது கருத்து. தன்னியல்பான் மறையுஞ் சூரியனைச் சிறைச் சாலையையடைந்த திருவாதனுரடிகளைக் காண நானி ஒளித்ததாக ஆசிரியர் சூறித்தமையின், இது தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்கார மென்க. இச்சூரியனைப் பெயர்பொருளாகக் குறிக்குங்காற் பெயர் பொருட் டற்குறிப்பேற்றமூம், அல்பொருளாகக் குறிக்குங்கால் அல்பொருட் டற்குறிப்பேற்றமூமாம். உதாசினம் - விருப்பு வெறுப்பின்மை.

(120)

கள்ஞாலா மிதழி மாலை
 கவின்பெற முடித்த வேணி
 வள்ளாலா ரேவச் சென்று .
 வழுதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு
 வெள்ளைவான் பிறைப்பற் றேன்ற
 விழுங்கவங் காந்த பேயின்
 கொள்ளிவா யனைய வண்ணங்
 கொண்டது செக்கர் வானம்.

இ - ள். செக்கர் வானம் - சூரியாஸ்தமயனகாலத்திலே தோன்றிய செவ்வானம், கல் உலாம் இதழி மாலை கவின் பெற முடித்த வேணி வள்ளார் வழுதிமேல்ஏவ - தேனேழு குஞ் கொன்றைமாலிகையை அது அடிகுபெற முடித்த சடையையுஞ் கொடையையுமுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் தம்மெய்யன்பராகிய திருவாதனுரடிகளைச் சிறைசெய்து வருத்தும் பாண்டியனைக் கொல்லும்படி அவன்மேல் விடுக்க, சென்று வெகுட்சினய்தி - அவ்வேவவின் வழிச்சென் றரசன் மேற் கோபங்கொண்டு, வெள்ளை வான்பிறைப் பல் தோன்ற விழுங்க அங்காந்த போயின் கொள்ளிவாய் அனையவண்ணங் கொண்டது - வெண்மையாகிய பெரிய பிறையென்னும்

வக்கிரதந்தம் வெளியே தோன்ற அவ்வரசனை விழுங்கும்படி
திறந்த கொள்ளிவாய்ப் பேயினது வாய்போலும் செங்
நிறத்தையுடையது. எ - று.

உலாவுமென்னுஞ் செய்யுமெனெச்ச வீற்றுயிர்மெய் கெட்ட
தது. சென்றென்னுமெச்சம் அங்காந்த என்பதனேடும், கொண்
டென்னு மெச்சம் விழுங்க வென்பதனேடும் முடிந்தன. (121)

தெண்டிரை யுலகி னல்ல
திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு
கண்டுணர் சிறியோர் போல
நகைத்தன கவின்கொண் மூல்லை
யொண்டமிழ் வாத ழூர்க்
குற்றதை யுணர்ந்து துன்பங்
கொண்டவ ரிதயம் போலக்
குவிந்தன கமல மெல்லாம்.

இ - ள். கவின் கொள் மூல்லை-அம்மாலைக்காலத்தின் கண்
அழகையுடைய மூல்லைக்கொடிகளானவை, தெள் திரைஉலகின்
நல்ல திறத்தினர்க்கு உற்ற தீங்கு கண்டுணர் சிறியோர்
போல நகைத்தன - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இங்கிலவுலகத்துள்ள
நன்மக்கட்கெய்திய தீவினையே நேரே கண்டறிந்து நகைத்து
மகிழுங் கீழ்மக்களைப்போல அரும்புகள் விரிந்து விளங்கின,
கமலம் எல்லாம் - தாமரை மலர்களெல்லாம், ஒள் தமிழ்
வாதலூர்க்கு உற்றதை உணர்ந்து துன்பங் கொண்டவர்
இதயம் போலக் குவிந்தன - செந்தமிழ்க் கொருவராகிய
திருவாதலூரடிகளுக்கு எய் திய சிறைத்துன்பத்தைக்
கேட்டறிந்து வருந்துகின்ற பெரியோர்களது வாடுகின்ற
இதய பங்கயங்களைப்போலக் கூம்பின. எ - று.

தெண்டிறை வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தெள்ளால் - கொழித்தல். தெள்ளுதல் வினைக்குச் சங்கு ஒக்கொலை முதலியவற்றுள் ஏற்குஞ் செய்ப்படு பொருள் வருவித்துக்கொள்க. இக்கருத்தைத் “திரை கொழித் திடுஞ் சிந்துவின் சூழல்” என்றற் றெருடக்கத் தனவாகப் பரந்துவரும் ஆன்றே ரிலக்கியங்களானுமறிக. இனித் தெளிவாகிய திரைகளையுடைய சமுத்திரமெனப் பொருள் கொண்டு பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையென்பார், திரைக்கு அத்தெளிவுடைமையாண்டுஞ் செல்லாமையின், அவ்வியாத்திக் குற்றங் தங்குமாகவின், அது போவிவுரையென் றெழிக. நிகழ்ச்சி யறி பொறிகளுட்கண் காதிரண்டுமே சிறந்தமையிற் சிறியோரைக் கண்டுணர் சிறியோரென விசேஷிக்கவே, பெரியோர்க்கு உணர்தல் கேட்டுணர்தலென்பது பாரிசேடத்தாற் பெற்றும். நேரே கண்டறிந்தும் நகுதவிற் சிறியோரது சிறுமையும், பிறர் சொல்லக் கேட்டறிந்தும் பரிதவிற் பெரியோரது பெருமையும் அறியப்படுமென்பார் இங்ஙனம் விதங்து கூறினார். பிறர்கேட்டிற் கிரங்குதலும் இரங்காமையுமே முறையே நல்லோர் அல்லோர்க் கிலக்கணமாதல் அமையுமென்பது கருத்தென்க. சாதுக்கடம் சருவரல் கண்டுழிச் சிறியோர் மகிழுதலும், பெரியோர் துண்பங் கொள்ளுதலுமே அவ்வெவர்க்குக் கூடுமியற்கையாதவின், இது கூடுமியற்கைதெரிதர வந்த மறுபொரு ஞவமாலங்காரமென்க. (122)

தென்னவன் வைத்த காவற்

சிறையினி லுறையுங் தெய்வ
மன்னவ ரொருவர் காணி

ஞைமுற் றயர்வா ரென்றே
யின்னல்கொண் மனத்தாள் போல

விருட்கரங் கொண்டு கூடற்
பொன்னக ரூள்ளார் கண்கள்

புதைத்தனள் கங்குள் மங்கை.

இ - ள். கங்குல் மங்கை - இராக்காலமாகிய பெண் ஞைவன், தென்னவன் வைத்த காவல் சிறையினில் உறையும் தெய்வம் அண்ணவர் - பாண்டியனுல் னவக்கப்பட்ட காவலையுடைய சிறையின்கண் வைகும் ஒரு தெய்வத்தை யொத்தவராகிய திருவாதலூரடிகள், ஒருவர் காணின் நாணம் உற்று அயர்வார் என்று இன்னல் கொள் மனத்தாள் போல - ஒருவர் தம்மைக் காணப்பெறின் வெட்கமுற்று வருந்துவ ரென்று அதற்குத் தான் மனத்திலே துன்பங் கொள்பவள் போல, இருள் கரங் கொண் கூடல் பொன் நகர் உள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் - இருளாகிய கைகளைக் கொண்டு நான்மாடக் கூடலாகிய அழகிய மதுராநகரத்தின் கனுள்ளவர்களது கண்களைப் பொத்தினள். எ - று.

தைவதம் என்னும் வடமொழி தெய்வம் என்றுயிற்று. முன், திவ்தியமென்னும் வடமொழி தெய்வமென்றுயதென்றது பிறர் மதம். வடமொழி வழக்குப்பற்றி இராக்காலம் பெண்ணுக உருவகிக்கப்பட்டது. மாலைக்காலத்து மயங்கிருணீங்கி அந்த காரமாயிற் ரென்பது கருத்து. தன்னியல்பிற் றங்குமிருளை மாணிக்கவாசக சுவாமிகளைக் காணுதிருக்குமாறு மதுரைமா சுகரத்துள்ளாரது கண்களைப் புதைத்தாகக் குறித்தலால் இதுவுங் தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்காரமென்க. (124)

மன்பகை துரப்ப திந்த
மந்திரித் தலைவர்க் குண்டா
மென்பது மூளதோ வந்தோ
வென்செய்து மென்றி ரங்கி
யன்பரை யகன்று நெஞ்சா
லழுலெழு வுயிர்த்து மாழுகுந்
துன்புடை மடவார் போலத்
துயின்றிலர் மதுரை யுள்ளார்.

இ - ள். மதுரை உள்ளார் - மதுரை மாநகர வாசிகளாகிய நன்மக்களெல்லாம், இந்த மந்திரித் தலைவர்க்கு மன்பகை துரப்பது உண்டாம் என்பதும் உள்ளதோ - சூழ்ச்சித் தலைவராகிய இந்தத் திருவாதலூரடிகளுக்கு அரசனது பகைமையை நீக்கிக் கோடலுண்டென்பதும் இனி யுள்ளதோ, அந்தோ என் செய்தும் என்று இரங்கி - ஜயகோ இதற்கு எனிவந்த யாங்கள் யாது செய்வோமென்று மனமிரங்கி, அன்பரைப் பிரிந்து அழல் எழு உயிர்த்து நெஞ்சு மாழ்கும் துன்புடை மடவார் போல - தங்காதலரைப் பரத்தையிற் பிரிவு முதலிய பிரிவின்கட்ட பிரிய விட்டிமுந்து செய்வதொன்று மறியாது அக்கினிப் பொறி சிதறத் தம்முள் நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து மனமறுகுஞ் துன்பத்தையுடைய மகளிரைப்போல; துயின்றிலர் - நித்திரை செய்யாதவராயினர். எ - று.

என்பதென்பது ஈண்டெழுவாயுருபின் பொருள்படங்கிறது; எழுத்தென்பதாலி என்புழிப்போல. ஒகாரம் திர்மறை. ஆல் அசை; ஈண்டு உருபென்றல் பொருந்தாது. அந்தோ என்பது சிங்களச் சொல்; இதனை “ஹந்த” என்னும் வடசொல்லின் சிதைவென்பர் ஒரு சாரார். அரச நறியாது மனமாழ்குதலிற் தலைவரறியாது மனமாழ்கும் மகளிரை யுவமையாக்கி நெஞ்சு மாழ்கு மென்றூர். எனவே திருவாதலூரடிகள் அனைவர்க்கும் கண்ணுமிடு கவசமும்போல் உயிர்த்துனையாய் இருந்தாரென்பது பெறப்பட்டது. தம்மின் மிக்காரிருவரையுஞ் சமாதானஞ் செய்து கோடல் தமக்கொருவாற்றானுங் கூடாமையின் வேறு செய்வதொன்றுமின்றி மனமிரங்கினு ரென்பது விளக்கிய அந்தோ வென்செய்து மென்றிரங்கி என்றும், எல்லாரும் இங்குனமே என்பார் உள்ளாரென்றுங் கூறினார். (124)

செம்மனப் புனிதாக் குண்டாங்
தீங்குதங் கிழுமை யாலே
யைம்முகக் கடவு ஸீன்ற
வறுமுகற் குரைக்கு மாபோல்

விம்முசெஞ் சூட்டு முட்டாள்
வியன்சிறைச் சேவ லெல்லாங்
தம்மனை யிடங்க தோறுங்
தழங்கின புலரிக் காலை.

இ - ள். புலரிக்காலை - அவ்விரவு விடியற்காலையில், விம்மு செம் சூட்டு முள் தாள் வியன் சிறைச் சேவல் எல்லாம் - விம்முகின்ற சிவந்த சூட்டினையும் முட்பொருந்திய கால்களையும் பெரிய சிறகுகளையுடைய சேவற்கோழிக ஓல்லாம், செம் மனப் புனிதர்க்கு உண்டாம் தீங்கு - செவ்விய சித்த சுத்தியையுடைய திருவாதவூரடிகளுக் குளதாகிய சிறைத்துன்பத்தை, ஐம்முகக் கடவுள் ஈன்ற அறுமுகற்குத் தம் கிழமையால் உரைக்குமா போல் - ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சுத்தியோ சாதமென்னு மைந்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமான் தந்தருளிய ஆறுதிருமுகங்களையுடைய சுப்பிரமணியக் கடவுட்குத் தம்முரிமையினுலே விண்ணப்பஞ் செய்யுமாறு போல, தம் மனை இடங்கள் தோறும் தழங்கின - தமது வாசஸ்தானமாகிய இல்லங்கடோறுங் கூவின. எ - று.

உரைக்குமாறு உரைக்குமா எனச் செய்யன் முடிபெய்தி நின்றது. அவ்வைம்முகங்களோ டதோமுகமுஞ் சேர்ந் தாறு முகமாயின வெங்க. அது “ஐந்து முகத்தோ டதோமுகமுஞ் தந்து, திரு முகங்க ஊருகி” என்பதனுனுமறிக. விம்முதல் இறுகிப் பொலி தல். இயற்கையானே ஐம்புலன் வழியன்றி விவேகத்தின் வழிச் செல்லும் நன்மனமென்பார் செம்மனமென்றும், தலைமைபற்றிய வழக்காற் சித்தசுத்தி கூறவே ஏனைத் தேகசுத்தி கூருதே யமைத வின் அதனை வேறுவைத் தென்னைது மனப் புனிதரென்றும், சிவனடியாரது தீங்கைச் சிவகுமாரரத்திமை அவருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தற்குரிமை யுடைமையிற் றங்கிழமையால் என்றுங் கூறினார். இதுவாங் தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்காரம். (125)

சிற்பர முணர்ந்து ஞானச் செந்தமி மோது நீதிப்
பொற்பினையுடையோரின்னல் பொருதுசென்றுரைப்ப
[போல]

விற்பொலி சடிலன் சூல வேலவ னல வாயி
லற்புதன்கோயின்முன் றிலார்த்தனசங்கமெங்கும்

இ - ள. சிற்பரம் உணர்ந்து - சூக்கும சித்தாகிய பரம
சிவத்தை அதுபூதியிற் கண்டுணர்ந்து, ஞானச் செந் தமிழ்
ஒதும் நீதிப் பொற்பினை யுடையோர் இன்னல் பொருது
சென்று உரைப்ப போல - அவ்வனுபவ ஞானமே பொருளா
கச் செந்தமிழ் மொழியினாலே திருவாசகத்தைப் பாடியருளு
முறைமையினையே தமக் கணிகலமாகவுடைய திருவாதலூரடி
களது துன்பத்தைக் கண்டு சகிக்கலாற்றிருது சமீபத்திற்
சென்று விண்ணப்பஞ்செய்வன போல, வில் பொலி சடிலன்
சூல வேலவன் ஆலவாயில் அற்புதன் கோயில் முன்றில் எங்
கும் - செவ்வொளியாற் பொலிகின்ற சடையையுடையவ
ரும் சூலப்படையையுடையவரும் திருவாலவாயில் வீற்றிருக்
கின்ற ஞானமே திருமேனியாக வடையவருமாகிய சோம
சந்தரக் கடவுளது திருக்கோயிற் றிருமுன்றி லெங்கனும்,
சங்கம் ஆர்த்தன - சங்குகள் சத்தித்தன. எ - று.

பொற்பினை யென்னு மிரண்டனுருவைப் பிரித்து நீதி யென்
பதனேடு கூட்டி ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. பொற்பு - ஆகுபெயர்.
வேல் படைக்கலப்பொது. ஆலவாய் - மதுரை, முன்றில் - முற்
றம்; என்றது சந்திதியை. சங்கம் - திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்கூதும்
சங்கம். அது பிரணவ வடிவாகலானும், அப்பிரணவஞ்சு சிவபெரு
மானுக திருப்பிடமாகலானும், அச்சிவபெருமான் திருவாதலூரடி
களுக் கதிதெய்வமாகலானும், அத்திருவாதலூரடிகள் பிரணவத்
துக் குரியராகலானும், தம்முன், இயைபுடைமையின் அவ்வடிகள்
தின்னலைப் பொருது சென்றுரைப்ப போல வென்றார். வைகறை
யாயிற்றென்பது இவ்விரு செய்யுட்குங் கருத்தென்க. (126)

எம்மிறைபரியிலேறுநாளிதோவென் றுபார்க்குஞ்
செம்மலர் மடவா ஸிட்ட திலகசிங் தூரம் போல
வம்மலைமிசையேவைகி யாடகக் கிரிசுழ்போந்து
மைம்மிகு கடன்மேல்வந்து முளைத்தது வாலபானு

இ - ள். வால பானு-பால ஞரியன், அம்மலை மிசையே
வைகி-அவ்வஸ்தமயன கிரியினின்று நீங்கி, ஆடகக் கிரிசுழ்
போந்து - பொன்மயமாகிய மேருகிரியைச் சுற்றிச் சென்று,
மை மிகு கடல் மேல் வந்து - கருமைமிகுஞ்ச கிழக்குச் சமுத்
திரத்தின்மீது வந்து, எம் இறை பரியில் ஏறும் நாள் இதோ
என்று பார்க்கும் செம் மலர் மடவாள் - எம் முழுமுதலாகிய
சிவபெருமான் குதிரையிலேறியருளும் விசேட தினமிதுவோ
வென்றெட்டி நோக்கும் செந்தாமரை மலராசனியாகிய மகா
லக்குமி, இட்ட சிந்தூர திலகம் போல முளைத்தது - தன்னுத்
வின்க ணிட்ட சிந்தூர திலதத்தைப் போல உதித்தது.
ஏ - று.

வைகல் - கழிதல். அது, “வைகலை வைத்துணராதார்” என்-
னும் நாலடியாரானரிக. திலதம் - பொட்டு. வால்-இளமை. அம்
மலையெனச் சுட்டிக் கூறினார். வெய்யோன் போய்க் குடபான்
மறைந்தான் என மேற்கூறிய அத்தொடர்பு தோன்றுதற்கென்கு.
சிவபெருமானுக்குக் குதிரையேற்றம் புதிதாகவின் நோக்கல்
வேண்டிற்றென்க. இதனேனே புதிது நோக்குதற்கண் மகளிர்க்
கவாமிக் குடைமையும், மறைந்துளின் றெட்டி நோக்குதல் அவர்க்
கியற்கை யென்பதும் விளக்கியதாலுமாயிற்று. இங்ஙனங் கூறிய
பொருள் வகைக் கேற்ப மகாலக்குமிக் கிடம் கடலாக வைத்
துரைக்க. (127)

மண்கெழு செங்கோல் வேந்தன்
வைகறை யெழுந்து நீராற்
கண்கழுல் விளக்கி மூழ்கிக்
கண்ணுதல் பூசை செய்து

தண்கதிர் முத்த மாலை
 தரித்துநற் கலன்க டாங்கி
 விண்கிளர் செம்பொற் கோயின்
 முகப்பினில் வீற்றிருந் தான்.

இ - ள. மண்கெழு செம் கோல் வேந்தன் - மண்ணுல
 கெங்குந் தடையின்றிச் செல்லுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்
 டியராசன், வைகறை எழுந்து - இங்குனஞ் சூரியனுதிக்க
 அதன் முன்னமே பிராமி முகூர்த்தத்தின்கண் நித்திரை விட
 டெழுந்து, நீரால் கண் கழல் விளக்கி - நீரினாலே கண் கால்
 முதலிய அவயவங்களைச் சுத்திசெய்து சிவத் தியானுதிகளை
 முடித்து, மூழ்கிக் கண்ணுதல் பூசை செய்து - விதிப்படி ஸ்நா
 னம்பண்ணி உதயகால சந்தியா வந்தனத்தோடு சிவபூசை முத
 விய நித்திய கருமங்களை முடித்துப் போசனஞ் செய்து, தண்
 கதிர் முத்துமாலை தரித்து நல் கலன்கள் தாங்கி - தண்ணிய
 ஒளியையுடைய முத்துமாலைகளைத் தரித்து ஒழிந்த நல்ல ஆப
 ரணங்களையுந் தாங்கி, விண் கிளர் செம்பொன் கோயில் முகப்
 பினில் வீற்றிருந்தான்-விண்ணின்கணுயர்ந்த செம்பொன் மய
 மாகிய அத்தாணியின் பூர்வபாகத்து வீற்றிருந்தான். (அது
 நிற்க.) எ - று.

பிராமி முகூர்த்தம் - சூரியோதயத்துக்குமுன் ஐந்து நாழிகை
 தொடக்கிச் சூரியோதயம் வரையுமூன்ள காலம். சிவத்தியானுதி
 கள்: சிவத்தியானம், சிவமூலமங்திரசெபம், அருட்பாக்களினாலே
 உச்சவிகையோடு செய்யும் தோத்திரமென்னு மிம்முன்றுமாம்.
 மண்ணுலகெங்குந் தடையின்றிச் செல்லுஞ் செங்கோ லென்பார்
 மண்ணுலகத்தில் வழிச் செல்லும் செங்கோலென வரைந்து
 கூறாது வாளா மண்கெழு செங்கோலென்றும், ஆதவின் நெடுநில
 வரசனென்பார் வேந்தனென்றும், வைகறையி னித்திரை விட
 டெழுந்தவுடன் செய்யப்படுஞ் சிவத்தியானுதிகளி னிமித்தம்

ஆண்டுச் சுத்தி செய்யத்தகும் அவயவம் கண்முதற் காலீருயவற்றுள் ஏற்பன வென்பார் ஆதியங்த அவயவமிரண்டனுள் எனையவைவங்களை யடக்கிக் கண் கழல் என்றும், வைகறை யெழுஞ்து நீராற் கண் கழல் விளக்கி எனக் கிளாந்து கூறவே, அதனதாற்றலான், அங்கனமெழுஞ்து சுத்திசெய்வது ஆண்டொருதலையாற் செய்ய வேண்டுஞ் சிவத்தியானுதிகளின் பொருட்டென்பது தானே விளங்குதலின் அச்சிவத்தியானுதிகளை விரியாது தொகுத்தும், நித்தியகருமங்களுள் விசேட கருமங்களை விதங்து கூறவே, உபலக்கணத்தான் எனையவுக் கழுவப்படுதலின், அவசிய கரும், செளசம், தந்தசுத்தி என்னு மிம்முன்றையும் ஸ்நானத்துளடக்கி மூழ்கி என்றும், சிவபூசைக்கு முன் செய்யப்படும் உதயகால சந்தியா வந்தனத்தையும் பின் செய்யப்படும் சிவாலய தரிசனம், சிவசாத்திரபாராயணம், போசனம் முதலியவைகளையும் சிவபூசையு ஸடக்கிக் கண்ணுதற்பூசை செய்தென்றும், நவரத்தினக்களுண் முத்துப்பாண்டிகாட்டின் கண்ணதாகவின் அப்பாண்டியநாட்டை விசேட வுரிமையானுரும் பாண்டியனுக்கு அம்முத்துமாலை விசேடாபரணமென்பார் அதனை எனையாபரணங்களினின்றும் பிரித்து முன் வேறுவைத் தெண்ணித் தண்கதிர் முத்தமாலை தரித்தென்றுங்கூறினார். இன்னும் உதய காலத் தணிதற்கு முத்தாபரணம் விசேடமுடைத் தென்பது இரத்தின பரீஸைஷ நூலுடையாரது துணிவாகவின், அதுபற்றி அம்முத்து மாலையை விசேடத்து விளக்கிய, அதனை இங்கனம் வேறுபிரித்து முன் வைத்தா ரெனக் கோடலுமாம்.

(123)

வன்றிற லாள ரெல்லாம்
 வான்பரித் திரள்கள் கொள்வான்
 சென்றர னடியார்க் கீந்த
 செழும்பொரு டார் ராகி
 லின் றுமை வருத்தஞ் செய்து
 மென்றெற்றி வெயிலி னாடு
 னின்றிடு மென்ன னின்றூர்
 னிள்பெரும் புகழி னிற்பார்.

இ - ள. வல் திறலாளர் எல்லாம் வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான் சென்று-சூரியோதயத்தின் பின் வலிய தண்டத் தலைவர்க் கௌல்லாஞ் சிறைச்சாலையிலிருக்குங் திருவாத மூரடிகளை நோக்கி நீர் தாவுகின்ற குதிரைக் கூட்டங்களைக் கொள்ளும் பொருட் டிம்மதுரையை விட்டுச் சென்று, அரன் அடியார்க்கு ஈந்த செழும் பொருள் தாரீராகில் - திருப்பெருங் துறையிலே சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்த அரசன் திரவியங்களை இதுபொழுது தாராதொழிதிராயின், இன்று உமை வருத்தஞ் செய்தும் என்று - இன்றைக்கு உம்மைத் தப்பாது தண்டிப்பே மென்று முன்னரச்சறுத்தி, எறி வெயிலின் ஊடு நின்றிடும் என்ன - பின்னர் எறிக்கின்ற இவ்வெய்யிலின்கண் அசைவற நில்லுமென்று கூற, நீள் பெரும் புகழின் நிற்பார் நின்றூர் - நெடிதாகிய பெரிய புகழுடம்பான் எஞ்ஞான்றும் நிலைபெறும் திருவாதலூரடிகள் அவ்வாறே நின்றூர். எ - று.

வாவும் என்னுஞ் செய்யுமென் வாய்பாட் டெச்சவீற் றுயிர் மெய் கெட்டது. பூதவுடம்பு போல விரைங் தழிதலின்றிப் புகழுடம்பு தனக்காதாரமாகிய உலகம் பொன்றுந்துணையு மாதேயமா யழிவின்றி நிற்றவின் அதனை நீள்பெரும் புகழென் விசேஷத்தார். புகழ் ஆகுபெயர். (I29)

அங்குநின் றிளைப்பார் தம்மை
யாண்டவான் டகையை யுன்னி
யிங்குணர்ந் திலையோ நாயே
னிடும்பையென் றிரக்க மெய்திச்
சங்கவெண் குழையாய் மன்னன்
றனக்குவாம் பாரிக ஸீத
னங்கட னகு மென்று
நவின்றசொற் பொய்ம்மை யாமோ.

இ - ள். அங்கு நின்று இளைப்பார் தம்மை ஆண்ட
ஆண்டகையை உண்ணி - அங்கே வெப்பிற்கணின்று
சூடுண்டிலோக்குந் திருவாதலூரடிகள் தம்மை ஆட்கொண்
டருளிய சர்வ வல்லமையினையுடைய பரமாசாரியரைத்
தியானித்து, இங்கு நாயேன் இடும்பை உணர்ந்திலையோ
னன்று இரக்கம் எய்தி - இங்கே புழுத்த நாயினுங் கடையே
ஞகிய தமியேன் படுந்துன்பத்தைச் சர்வஞ்ஜுதையுடைய
தேவரீர் அறிந்திலீரோவென்று தம்முளிரக்கங்கொண்டு,
வெண் சங்கக் குழுயாய் - வெண்மையாகிய சங்கக்
குண்டலத்தை யுடையவரே, மன்னன் தனக்கு வாம் பரிகள்
சதல் நம் கடன் ஆகும் என்று நவின்ற சொல் பொய்ம்மை
ஆமோ - இனிப் பாண்டிய ராசனுக்குத் தாவுகின்ற குதிரை
களைக் கொடுத்தல் நமது கடமையாகு மென்று தேவரீர்
தமியேனுக் குறுதி கூறியருளிய திருவாக்குப் பொய்ப்
படுமோ. எ - று.

திருவாதலூரடிகள் பரமாசாரியரை நோக்கித் தம்மை
யிழித்துக் கூறுதல் “நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்
படுத்து”, “நாயிலாகிய குலத்தினுங் கடைப்படு மென்னை
நன்னென்றி காட்டி”, “உடையானே நின்றன்னை யுள்கி யுள்ள
முருகும் பெருங்காத, இடையா இடையாய் நின்பாதன் சேரக்
கண்டிங்கூர்நாயிற், கடையானே னெஞ்சுசுருகாதேன் கல்லா மன்ற்
தேன்கசியாதேன், மிடையார் புழுக்கு டிதுகாத்திங் கிருப்பதாக
முடித்தாயே” என்பவற்றுனுணர்க. அவ்வடிகளி னிடும்பையை
நீக்க வல்லவ ரென்பார் ஆண்டகை யென்றார். இவ்விடும்பையை
அறியவல்ல சர்வஞ்ஜுதுவமுடையார் அறியாரல்லர்; அறிந்தே
நீக்காதிருக்கின்றுரென வுட்கொண்டு பதைத்தா ரென்பார்
இங்குணர்ந்திலையோ நாயே னிடும்பையென் றிரக்க மெய்தி
என்றும், எஞ்சுான்றும் பிறழா மெய்ம்மை செறிந்த பரிசுத்த
வாக்குடையா யென்பார் சங்கவெண் குழுயா யென்றுங்
கூறினார்.

ஊனுடம் புடைய வாழ்க்கை யொழித்துனக் கடிமை
[யென்று]

மாஙிலம் புகலாநிற்பவந்துனையடைந்தேன் றன்னை
மீனவன் றன்பான் மீள விடுத்தனை வேலை நீரு
ளானபி னாந்தீ ராற்று நீரென வாவ துண்டோ.

இ - ள். ஊன் உடம்பு உடைய வாழ்க்கை ஒழித்து -
தசைப்பொதியாகிய இந்த வுடம்போடு கூடி வாழும் பிரபஞ்ச
வாழ்க்கையைப் பொய்யென்று கண்டு கழித்து, மா இம் நிலம்
உனக்கு அடிமை என்று புகலா நிற்ப வந்து உனை அடைந்
தேன் தன்னை - பெரிய இங்கிலவுலகத்தவர் தேவரீருக்குத்
திருவாதலூரன் அடிமையென்று தம்முட் பேசாகிற்பத்
திருப்பெருந்துறையின்கண் வந்து தேவரீரையே புகவிட
மென்று சரணடைந்த தமியேனை, மீள மீனவன் தன்பால்
விடுத்தனை - மீளவும் பாண்டியனிடத் தனுப்பி யருளினீர்,
ஆற்று நீர் வேலை நீர் உள் ஆனபின் அந் நீர் என் ஆவது
உண்டோ - அணைகோலித் தடுக்க ஆண்டுத் தடையுண்டு
தேங்கி நின்ற ஆற்று நீரானது அவ்வளை முறிந்தவழிச்
சமுத்திர நீருட் சென்று கலந் தொன்றுபட்ட பின்னர் அது
அச்சமுத்திர நீராவதல்லது ஆற்று நீர் எனப்பட்டு வேறு
பிரிந்து மீருவதுமுண்டோ. எ - று.

மீளாதென்பது “சிறைசெய்ய னின்ற செழும்புனவி னுள்ளஞ், சிறைசெய் புலனுணர்விற் நீர்ந்து—சிறைவிட், டலைகடவிற் சென் றடங்குமாறு போன் மீளா, துலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று”
“முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகியோடி முங்கீர் சேர்ந் தங்கிராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்” என வருஞ் சுருதிகளானும், அனுபவத்தானுங் துணியப்பட்டமையிற் சரணடைந்த படியே நிற்கவொட்டாது அரசன்பால் மீருவித்த தேவரீர் மேலதே அவனால் வருஞ் துன்பங்களை நீக்கிக் காக்குங் கடமை என்பது

கருத்தென்க. உடம்புடைய வாழ்க்கை உடம்பையே முதற் காரணமாகவுடைய வாழ்க்கை. ஊனுடைய வுடம்பு வாழ்க்கையென மாற்றிப் பொருள் கோடலுமாம். புகலாநிற்ப அடைந்தே வென முடிக்க. இக்கருத்து “எசாநிற்ப ரெண்ணை யுனக்கடியா வென்று பிறரெல்லாம், பேசா நிற்ப ரியான்றானும் பேணு நிற்ப னினதருளே, தேசாநேசர் சூழ்ந்திருக்குஞ் திருவோலக்கஞ் சேவிக்க, வீசாபொன்னாம் பலத்தாடு மெந்தா யினித்தா னிரங்காயே” என்னுங் திருவாக்கினுள்ளுங் காண்க. புகலாநிற்ப என்புழி ஆஙில் நிகழ்கால இடைநிலை.

(131)

அறத்தனிச் செல்வி பாக
வன்பிலே னின்பா வென்று
வெறுத்திடி னடியேற் கிங்கு
வேறெற்று துணையு மில்லை
செறுத்தவர் புரங்க எல்லாஞ்
செற்றவ ரடியான் றன்னை
நிறுத்தினர் வெயிலி னென்று
னின்புகழ்க் கேற்ற மாமோ.

இ - ள. அறத் தனிச் செல்வி பாக - தருமபரி பாலனத்தையே தமக்கோர் செல்வமாகவுடைய பெருங் கருணைப் பிராட்டியாகிய உமையம்மையை வாமபாகமாக வுடையவரே, நின்பால் அன்பு இலேன் என்று வெறுத் திடின் - தேவரீர்மாட்டுத் தமியேன் அவபத்தியுடையே வென்று தேவரீர் அடியேனை வெறுத்தல் செய்தொழியின், அடியேற்கு இங்கு வேறு ஒரு துணையும் இல்லை - தமியேனுக்குத் துணையாவார் வேறெற்றுவரு மின்கில்லை (அதுவு மன்றி), செறுத்தவர் புரங்கள் எல்லாம் செற்றவர் அடியான் தன்னை வெயிலுன் நிறுத்தினர் என்றால் - உலகை

யொறுத்த பாசன்ட தருமிகளது முப்புரங்களையுந் திருப் புன்னகை யக்கினியினுலே எளிதி னழித்த முடிவிலாற்றலை யுடைய சிவபெருமானுக் கடியானேருவனை அரசன் றமர் வெயிலின்கணிறுத்தினர்களென்று லோகவதந்தி நிகழு மாயின், நின் புகழ்க்கு ஏற்றம் ஆமோ - தேவரீரது பிரபஸ்லிய மாகீர்த்திக்குப் பெருமையாகுமோ. எ - று.

ஓகாரம் எதிர்மறையாகவின், ஆகாதென்க. நிறுத்தல் - நிற் கச் செய்தல், அறம் முப்பத்திருவகைத் தருமம். அவற்றுட் பிறர் துயர்காத்தலு மொன்றாகவின் அவ்வறத்தை யோம்புஞ் சத்தியை யுடைய தேவரீருக் கல்லது அஃதிலாத பிறர்க்கதின்மையிற் காப் பவ ரொருவருமில்லை என்பார் அறத்தனிச்செல்வி பாக வன்பிலே னின்பாலென்று, வெறுத்திடி னடியேற்கிங்கு வேரேரு துணையு மில்லை யென்றும், சர்வ வல்லமையையுடைய தேவரீர் தமரை அரசன்றமர் ஒறுத்தல் அச்சர்வ வல்லமைக் கிழுக்காமென்பார் செறுத்தவர் புரங்களொல்லாஞ் செற்றவ ரடியான்றன்னை நிறுத்தி னர் வெயிலினென்றா னின்புகழ்க் கேற்றமாமோ என்றுங் கூறி னர். வதந்தி - பேச்சு. உலோக வதந்தி - உலகப் பேச்சு. (132)

வானா டவர்க்கு மேலோய்
வந்துனக் கடிமை யிப்போ
தானா னிடும்பை யுற்று
லாருனக் கடிமை யாவார்
நானென்னு மனத்தார் சொல்லு
நல்லுரை யன்றி னின்ற
வீன்னு மொருவன் சொல்வ
தேறுமோ வுளத்தி லென்றுர்.

இ - ள. வான நாடவர்க்கும் மேலோய் - விண்ணுலக வாசிகளாகிய அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கட்கும் மேலான

வரே, இப்போது வந்து உனக்கு அடிமை ஆன நான் இடும்பை உற்றால்-இதுபொழுது திருப்பெருந்துறையின்கண் வந்து தேவீருக்குப் புத்தடிமையாகிய தமியேன் அதுநிமித்த பித்துன்பத்தை அதுபவித்தால், உனக்கு ஆர் அடிமை ஆவார்-இனித்தேவீருக்கார்தா மடிமையாவார் ஒருவருமாகார், நான் எனுமனத்தார் சொல்லும் நல் உரை அன்றி - யானென தென் அஞ்செருக்கற்ற சித்த சுத்தியையுடைய மகான்கள் உண்மை யுணர்ந்து செய்யு மினிய விண்ணப்ப வாசகமல்லது, நின்ற ஈனன் ஆம் ஒருவன் சொல்வது உளத்தில் ஏறுமோ என்றார்-அவ்விரு செருக்கு மொருங்கு நிகழப்பெற்ற இழிவினானுகிய தமியேன் கூறுமினிமையற்ற விண்ணப்பமுங் தேவீரது திரு வுள்ளத்தில் ஏறுமோவென் நிவ்வாறு திருவாதலூரடிகள் குறையிரந்து பிரார்த்தித்தார். எ - று.

என்னத என்னும் பெயரெச்சம் எனுவென இடை கடை யிரண்டும் குறைந்து நின்றது. ஏறுதல் பொருட்படுத்தப் பெறு தல். புத்தடிமையைக் காப்பவர் குறிக்கொண்டு பாதுகாப்ப ரன்றே, தமியே னவ்வாறு காக்கப்படாமைபற்றி இனி யொரு வருங் தேவீருக்காடிமையாகாரென்பார் வந்துனக்கடிமை யிப்போ தான் நா னிடும்பையுற்று லாருங்கக்கடிமையாவாரென்றும், சித்த சுத்தியையுடையார் மன வாக்குக்காயமென்னுங் திரிகரணங்களு மொன்றுபட்டுக் கூறுதலின், அது இனிது கேட்கப்படுமென்பார் நானென்று மனத்தார் சொல்லு நல்லுரை யன்றி என்றும், தமக்கு அச்சுத்தி யெய்தாமைக்குக் காரணம் அவ்விருசெருக்கு மொருங்கு நின்ற இழிவே பிறிதில்லையெனத் தம்மை யுபசாரத்தான் என்றிழித்துக் கூறுவார் நின்ற வீனானமொருவனென்றும், இவ்வாருக வின் இது இனிது கேட்கப்படாது போலுமென்பார் ஒருவன் சொல்வதே தேறுமோ வளத்தி லென்றுங் கூறினார். திருவாதலூரடி களுக்க கவ்விரு செருக்கு மொழிந்தமை “நான்கெட்டவாபாடித் தென்னேணங்கொட்டாமோ” “நாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித் தென்னேணங்கொட்டாமோ” “என்னுடைய, செயன்மாண்டவா

பாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ” என வருஞ் திருவாக்குக்களா
னறிக. (133)

அவத்தொழில் புரியா மேன்மை
யன்யருக் கன்பு செய்து
பவக்கட லிடைவி ழாமற்
பரிந்தருட் பார்வை நல்கித்
தவப்பெரு வடிவங் கொண்டு
தாளளித் தாளு மையர்
செவிப்புலன் புகுந்த வன்பர்
செப்பிய மாற்ற மெல்லாம்.

இ - ள. அன்பர் செப்பிய மாற்றம் - மெய்
யன்பராகிய திருவாதலூரடிகள் இங்ஙனங்கு செய்த விண்ணப்ப
வாசகங்களெல்லாம், அவத்தொழில் புரியா மேன்மை அன்ப
ருக்கு பரிந்து அன்பு செய்து - பூர்வ சன்மங்களிலே தமக்கும்
பிறர்க்கும் நன்கு பயன்படாத பாவச்செயல்களிற் பிரவேசியாத
மேம்பாட்டையுடைய அத்திருத்தொண்டர் பொருட்
ஷரங்கி யன்புகூர்ந்து, பவக்கடல் இடைவிழாமல் நல்கி தவப்
பெருவடிவம் கொண்டு-அவர் பிறவியாகிய கடவின்கண் வீழ்ந்
தழுந்தாவண்ணாந் திருவளத் தடைத்து மிகவு மாட்சிமையை
யுடைய ஞானதேசிகமூர்த்தங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து,
அருள் பார்வை தாள் அளித்து ஆளும் ஜீயர் செவிப்புலன்
புகுந்த - சாக்ஷாஷிதீக்ஷேயோடு திருவடிதீக்ஷே செய்தரு
ளிய பரமாசாரியரது திருச்செவியின்கட் புக்கு நுழைந்தன.
எ - று.

ஙல்கல் - விரும்பல். மேம்பாடு அறிவொழுக்கங்களானையே மேம்
பாடு. ஞானதேசிக மூர்த்தமென்பது விளக்குதற்குத் தவப்பெரு

வடிவமென லிசேடிக்கப்பட்டது. பரமாசாரியர் முன்னைத் தொடர்புபற்றித் திருவாதவுரடிகளது விண்ணப்பங்களை உன்முகமாகத் திருச்செவிசாத்தி யருளினுரென்பார் இவ்வாறு பரிந்து, அன்புசெய்து, நல்கி, கொண்டு பார்வையோடு தாளனித்தானுமையர் என முன்னையருட் செயல்களை யெல்லாம் கிளந்தெடுத்தடையாக்கிக் கூறினார். புலன் ஈண்டுப் பொறி. (134)

காம்படு தோளி பாகன்
 கண்ணுத லண்ண லென்பார்
 தாம்படு துயர மெண்ணி
 யத்துயர் தணிக்க வேண்டித்
 தேம்படு மலங்கன் மார்பிற்
 றென்னவன் றனக்குத் தெய்வ
 வாம்பரி யளித்தல் சொல்வாம்
 வல்வினைப் பகையை வெல்வாம்,

இ - ள. காம்பு அடு தோளி பாகன் கண் நுதல் அண்ணல் - பசிய இளைய முங்கிலையும் வென்ற திருத்தோள்களை யுடைய மீனாச்சியம்மை பாகரும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய எப்பொருட்கு மிறைவருமாகிய சொக்கலிங்க மூர்த்தியானவர், அன்பார் தாம் படு துயரம் எண்ணி அத்துயர் தணிக்க வேண்டி - தம் மெய்யன்பராகிய திருவாதவுரடிகள் படுஞ்சுன்பத்தையறிந்து அதனை நீக்கியருளத் திருவுளங்கொண்டு, தேம் படு அலங்கல் மார்பில் தென்னவன் தனக்குத் தெய்வ வாம்பரி அளித்தல் சொல்வாம் - தேன் பொருந்திய வேப்ப மாலையையணிந்த மார்பையுடைய அரிமர்த்தன பாண்டிய அக்குத் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தாவுகின்ற குதிரைகளைக் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலை யாமினிக் கூறுவாம்,

வல்வினைப் பகையை வெல்வாம் - அங்கனங் கூறுதலாகிய சிவ புண்ணிய வலத்தானே இதுகாறும் வென்று கோடற்கரிப வலிய இருவினையாகிய பகையையும் இனி வெல்வாம். எ - று.

காம்பென வாளா கூறினும் பச்சிளங் காம்பென்ப தேற்புழிக் கோடலாற் பெற்றும்; ஒருசிறிதுவமிக்கப்பட்ட டெதிருன்றற்பால ததுவேயாகவின், சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ரெஞ்ச்கது. தாமென் பது கட்டுரைச் சுவைக்கண் வந்தது. எப்பொருட்கு மிறைவரா தல் உலகமுடிவின்கண் அகில பிரபஞ்சங்களையுங் தகிக்கவல்ல அக் கிணியை அடக்கிய கண்ணுதலால் இனிது விளங்குமென்பார் கண் ணுத லண்ணலென்றும், சிவாஞ்ஞஞினு ஹருத்திரிந்தமைபற்றி நரிப்பரியைத் தெய்வவாம்பரி என்றுங் கூறினார். கண்ணுதலண் ணலை உம்மைத் தொகை யென்றலுமாம். வென்றி வாம்பரி என் பது பாடமாயின் வென்றியை இனவடையாகக் கொள்க. நுதவிய பொருளாகிய அடிகளது சரித்திரங் கூறவே, அவரை ஆட் கொண்ட கடவுளது சரித்திரமாகிய வழியும் உடன்கூறப்படுத வின், அவ்விரண்டன் பயனுங் தமக்கொருங்குண்டென்பார் மேல் உற்பவமொழிந்தமை மொழிந்திட ரொழிப்பாமென நுதவிய பொருட்குக் கூறினநீற்போல ஈண்டுத் தென்னவன் றனக்குத் தெய்வ வாம்பரி யளித்தல் சொல்வாம் வல்வினைப் பகையை வெல்வாமென வழிக்குங் கூறினார். ஈண்டு வழி யென்றது குதிரையிட்ட திருவிளையாடலை.

பெருந்துறையென்னும் பெயர்க் காரணம்: தமிழ்நாட்டரசர்களாகிய பாண்டியர்களுக்குட் சுகுணபாண்டியன் காலத்திலே, சிவ புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும், ஆன்மாத சுவாமிக்கும் சிவயோ காம்பிகை யம்மைக்கும் நித்தியழுசை முதலியவை செய்யும் பொருட்டு, இறக்க முத்திதருங் தலமாகிய காசியினின்றும் முந்தாறு பிராமணர் அவ்வரசனால் வருவிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் வந்து சேர்ந்தவுடன் அரசனும் சிவபுரத்தை யடைந்து அவர்களுக்குச் சந்மானங்க் செய்யக் கருதி, முந்தாறு சுவர்னை தட்டங்களில் முந்தாறு பீதாம்பரம் வைத்து, ஒவ்வொருவர்க் கொவ்வொன்றுக்க் கொடுத்துக் கொண்டு வரும்பொழுது ஒரு பீதாம்பரம் ஏற்பவு

ரின்றி விஞ்ச, அரசனும் அந்தணருங் திகைத்துப் பலகாலெண்ணியும் ஒருவர் குறையக் கண்டு மயங்கினார்கள். அப்பொழுது பரமகருணாநிதியாகிய ஆன்மாத சவாமி குருந்தமரத்தினின்றும் ஓர்பிராமண வடிவங்கொண்டு தோன்றி அரசனுக்கு முன்வந்து, எம் முடன் முந்துறைந்துந் தொகை நிரம்பிற்றனரேவன்று மயக்க நிவர்த்திசெய்து, எஞ்சிய பீதாம்பரமும் பெற்று, அவரோடு தாழு மொருவராய் வீற்றிருந்து விளங்கினார். அதனால் அவ்வான்மாதசவாமிக்கு “மூவாயிரத் தொருவர்” என்பது போல, “முந்துறைரூரூவர்” என்னுந் திருநாமமுண்டாயிற்று. அதன்பின் சுகுணபாண்டியன், அம்முந்துறைவர்க்கும் முந்துற அக்கிரகாரம் கட்டுவித்துக் கொடுத்து, அச்சிவபுரத்தை அவர்களுக்குச் சர்வமானியமாகப் பத்திரமும் பிறப்பித்துக் கொடுத்துவிட்டு, மதுரையை யடைந்தான். அவ்வருச்சகர்கள் சவாமி கோயிற்றென்டுகளையும் அம்மை கோயிற் றென்டுகளையும் இராப்பக விடையருது செய்துகொண்டு வருதவினாலே தம் புத்திரர்களுக்கு வேதாத்தியயனஞ் செய்துவைப்பதற்குச் சமயமின்றித் துயரமுற்றுச் சவாமியைப் பிரார்த்தித்திருந்தனர். அப்பொழுது தம் மெய்யடியார் வேண்டிய வேண்டியாங் கீழும் பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய ஆன்மாதசிவம் ஓர் வயோதிகப் பிராமண வடிவங்கொண்டு அவ்வந்தணர்களுக்கு முன் எழுந்தருள, அதுகண்ட அவ்வந்தணர் அவரை எதிர்கொண்டழைத்துக் கொடுவங்திருத்தி உபசரித்து, அவரது வேதாத்தியயன வல்லமையைப் பரீக்ஷித்தறிந்து மகிழ்ந்து தம்புதல்வர்களுக்கு வேதாத்தியயனஞ் செய்துவைக்கும் உபாத்தியாயராக அவரை நியோகித்து, அதற்கு வேதனமாக வீட்டுக் கொவ்வொரு நாண் முறையே முந்துற வீட்டுக்காரரும் அன்னபானுதிகள் கொடுத்து உபசரித்துவர, உபாத்தியாயர், அப்பார்ப்பனப் பிள்ளைகளுக்கு வேதபாராயணத்தில் வேறொருவரும் நிகரில்லை என்னும்படி வேதமோதிக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார். அதனால் அவ்வான்மாத சவாமிக்குச் சத்தாத ரூபாத்தியாயர் என்னுந் திருநாமமுண்டாயிற்று. அப்பால் கௌமாரபாண்டியன் காலத்திலே, இச்சிவபுரத்துக்கயலூரில் வசிப்பவனுகிய லுண்டாக்க னென்னும் குறுநிலமன்னுளைருவன் இளம்பிராயமுடைய நெடுநிலவரசனுகிய அக்கௌமார பாண்டியனது நட்புப்பெற்று, அதனால்

வலிமை படைத்து வாழ்பவன் அச்சிவபுரத்தைத் தான் கவர்ந்து கொள்ளும்படி கருதி, அம்முங்குற்றுவரது சன்மான பத்திரத் தோடும் அச்சிவபுரத்தை மெல்லமெல்லக் கவர்ந்து கொண்டான். அப்பொழுது பிராமணர்கள் வருந்தித் தங்கள் உபாத்தியாயர்களோடும் கெளமார பாண்டியனிடஞ் சென்று முறையீடு செய்ய, அவ்வரசன் பிராமணர்களை நோக்கி அச்சிவபுரம் உம்முடைய தென்பதற்கு ஆட்சி, சாட்சி, சாதனம் என்னுமிம்முன்றனுள் ஒன்றேனும் இங்கே காட்டித் தாபிக்கக் கடவீர்கள் என்றான். அதற்குப் பிராமணர் ஆட்சி இப்பொழுது இவனதாயிற்று; சாட்சியுண்டு; ஆயினும் இவன் கொன்றுவிடுவான் என்னும் அச்சத்தி னாலே ஒருவரும் சாட்சியம் சொல்லமாட்டார், சாதனம் முன்னமே இவனுல் உபாயமாகக் கவர்ந்து கொள்ளப்பட்டது. இனி நாம் செய்வதென்னை என்றார். அப்பொழுது பாண்டியன் பக்கத் திருந்த வுண்டாக்கனைப் பார்த்து இதற்கு நீ சொல்வது யாது? என்று வினவ, அவன் இவர்கள் சிவபுரம் தம்முடையதென்று சாதிப்பார்களாயின், உலகில் முயலுக்குங் கோடுண்டு போலு மென்றான். அப்படியாயின் அச்சிவபுரம் உன்னுடைய தென்பதற்கு நீ ஆதாரங் காட்டென்று வினவ, அதற்கவன் தொன்று தொட்டுள்ள ஆட்சியே எனக் காதாரமென்று கூறினான். அதற்கு அநுபவம் சொல்லென் றரசன் கேட்க, அவன் இரண்டு பனையளவு ஆழமாக வெட்டினாலும், சிவபுரத்திலே தண்ணீரூருது; இதுவே என்னநுபவமென்றான். அரசன் பிராமணர்களை நோக்கி இனி நீங்கள் உங்கள் அநுபவத்தைச் சொல்லுங்களென்று வினவ, மற்றை அந்தனர் அதற்கு அநுபவம் சொல்லமுடியாமல் மயங்கும் போது, உபாத்தியாயராகிய கிழப்பிராமணர், அச்சிவபுரங்கில்தில் மண்வெட்டிகொண்டு வெட்டினால் அவ்வெட்டுவாய்தோறும் நீரூறும். இதுவே நான் சொல்லும் அநுபவமென்று கையுயர்த்திக் கூறினார். கூறவே, தன்னெண்ணம் முழுதும் நிறைவேறிற்றென்று வுண்டாக்கன் சிரித்தான். பிராமணர்களொல்லாம் செந்தாளாக நமது வீடுக்கேடாறும் விலாப்புடைக்க உண்டு திரிந்த இந்தத் தடுமாறு கிழவன் யாது சொன்னான். வெட்டுவாய்தோறும் நீர்காட்ட வல்லஞேவன்று பதைபதைத்தார்கள். அப்பொழுது கெளமாரபாண்டியன் ஜயரே! நீர் சொன்னது உண்மையா என்று

மீளவும் கேட்க, அவ்வையர் இது சத்தியம்! சத்தியம்!! முக்காலும் சத்தியம்!!! என்றனர். அதுகேட்ட பாண்டியன் லுண்டாக்கனைப் பார்த்து இவர் சொல்வது உண்மையோன்று அப்பாற சிவபுரம் யாருக்குரியதென்று வினவ, இவ்வங்தணர்களுக்கே உரியது என்றான். பின்பு பாண்டியன் பிராமணர்களை முன்னே அனுப்பிவிட்டுத் தானும் லுண்டாக்கன் பின்னே வரச் சென்று சிவபுரத்தை யடைந்து, லுண்டாக்கனை மண்டொடு கருவியியினால் வெட்டும்படி பணிக்க, அவன் மேட்டுளிலத்தைச் சார்ந்து வெட்டும் போது உபாத்தியாயராகிய சிவப்பிராமணர் அறுபத்தாறுகோடி தீர்த்தங்களையும் அங்கே வரும்படி நினைத்தருளினார். அங்கனமே தீர்த்தங்கள் வந்தமையினால், அவ்வெட்டு வாயிலே நீர் தோன்றி அவன் முகங் கலங்கும்படி மோதிற்று. லுண்டாக்கன் மீளவும் வேறோரிடத்து வெட்டுதலும் முன்னையினும் மிக நீருறிக் குதி கொண்டது. இப்படி அவன் வெட்டும்பொழுதெல்லாம் ஒரு காலைக்கொருகால் நீர் மிக்குப் பெருகுதலும், அவன் ஓய்வின்றி மேலும் மேலும் அச்சிவபுரமெங்கும் ஓடி ஓடி வெட்டினான். அவ் வெட்டுவாய்க்கேடோறும் ஊறிய நீர் பெருகி ஒன்றுபட்டு எங்கும் பரந்து ஓர் பெருந்துறையாய் நின்ற காரணத்தினாலே அச்சிவபுரத் துக்குப் பெருந்துறையென்னுங் காரணப்பெயர் உள்தாயிற்றென வறிக. இப்படி விப்பிரர்கள் பொருட்டு வழக்காடி வென்று நாயகத்தன்மை யடைந்ததனால் ஆன்மாத சுவாமிக்கு விப்பிராதர் என்னுஞ் திருநாம முண்டாயிற்று. மேல் வெம்பிறவி வேலைதனில் என்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிய பெயர் ஞானர்த்தம் பற்றிப் புனைந்துரை வகையான் வந்த பெயரென வறிக. அது,

“துணைத்தொ ரன்புதன்டு பொருந்தி நாடொறும் போற்றவும் நாடைநைத்தொர் நாணமெய்தி நடுக்கடலு எழுந்திநான் பேணைத்தபெருந்துறைப் பெருந்தோணிபற்றி யுகைத்தலுங் காடைநைத்திருக் கோலீவந்து காட்டினைய் கழுக்குன்றிலே”

என்னுஞ் திருவாக்கினுட்குறிப்பித்த வாற்றுனுமறிக. இன்னும், இத்திருப்பெருந்துறைக்கு அநாதி மூர்த்தஸ்தலம், சிவபுரம், ஞானகேத்திரம், குருந்தவனம், யோகவனம், தென்கைலாயம், வேதபுரம், பவித்திரமாணிக்கபுரம், யோகபீடபுரம், பராசத்தி

புரம், தேசுவனம், ஆதிகைலை, திரிமூர்த்திபுரம், உபதேசபுரி, சோடசாந்தஸ்தலம் என்றற்றெடுக்கத்துப் பல திருநாமங்களுள். இவற்றின் காரணங்களை ஈண்டு விரிப்பின் மிகவும் பெருகுமாத வின் அமைக. இனி இங்கே வீற்றிருக்கும் ஆன்மாதசுவாமிக்கும் அாதிமூர்த்ததலேசர், பெருந்துறையீசர், சிவபுரேசர், ஞான கேத்திரேசர், குருந்தவனேசர், யோகவனேசர், தென்கயிலாய நாதர், வேதபுரேசர், பவித்திரமாணிக்கபுரவாசர், யோகமீட புரவாசர், பராசத்திபுரவாசர், தேசுவனேசர், ஆதிகைலாசநாதர், மும்மூர்த்திபுரவாசர், உபதேசபுரநாதர், முன்னூற்றெருருவர், பரம சுவாமி, சக்கரு, விப்பிரநாதர், சத்தநாதருபாத்தியாயர், அச்சவநாதர், மும்மூர்த்திதேசிகர் என்றற் றெடுக்கத்துப் பலதிருநாமங்களுள். இவற்றின் காரணங்களையும் ஈண்டு விரிக்கின் மிகவும் பெருகுமாதவின் அமைக.

(135)

திருப்பெருத்துறைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் 183.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குதிரையிட்ட சருக்கம்.

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை
 தவிர்ப்ப தேகட னுதலா
 லந்த மின்றிய காத லன்ப
 ரமுங்கல் கண்டபி னரியெலாம்
 வந்து வெம்பரி யாக ஏம்பரி
 வீரர் வானவ ராகவுஞ்
 சிந்தை கொண்டன ரந்த மால்விதி
 தேடு வார்மதி சூடுவார்.

இ - ள. தந்தை என்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்பது
 கடனே ஆதலால்-பிதாவென்பவர்க்குத் தம் புதல்வரது துன்
 பத்தை நீக்கிக் காப்பது முக்கிய கடமையோகலான், அந்த
 மால் விதி தேடுவார் மதி சூடுவார் - அவ்விஷ்ணு பிரமாக்க
 ளான் முறையே அடிமுடி தேடி அறியப்படாதவரும் தக்கனு
 விடருற்றுவந்த சந்திரனை அவ்விடர் நீக்கிச் சூடினவருமாகிய
 சிவபெருமான், அந்தம் இன்றிய அன்பர் காதல் அழுங்கல்
 கண்டபின்-முடிவற்ற சிரத்தை யன்புடைய திருவாதலூரடிக
 ளாகிய தம்புதல்வர் அரசனால் வருந்துதலைக் கண்டருளிய
 பின்னர், னரி எலாம் வந்து வெம்பரி ஆகவும் வானவர் (எலாம்
 வந்து) பரிவீரர் ஆகவும் சிந்தை கொண்டனர் - வனத்தின்க
 னுள்ள குறுநரிகளெல்லாம் வந்து வெவ்விய குதிரைகளாகவும்
 தேவர்களெல்லாம் வந்து குதிரைவீரர்களாகவுங் திருவுளங்
 கொண்டருளினார். எ - று.

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்பதே கடனுதலால்
 என்றது ஏது. தேற்றலேகாரம் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.
 காதல் - மகன். வந்து என்பதனால் வனத்தின்கணுள்ள என்ப

தும், வெம்பரி என விசேஷித்ததனால் குறுநரி என்பதும் பெறப் பட்டன. அ என்னும் பண்டறிசுட்டு அந்த என மீழியற்று. அத் துவ சுத்தியாகிய நிருவாண்தீசைஷ் செயப்பெற்ற சிவபத்தர் சிவ குமாரரென்ப தாகமதூற் றுணிபாகவின், அவ்வியல்புடைய அடி களைக் காதல் என்றும், யானெனதென்னுஞ் செருக்குற்று, அக்கி னிப் பிழம்பாகிய சிவபெருமானது அடி முடிகளைத் தேடி யறியாது தண்டிக்கப்பட்டவரெனப் பண்டு எல்லாரானு மறியப்பட்ட விஷ்ணு பிரமாக்க ளென்பார் அந்தமால் விதி என்றும், அன்பரல் லார்க்குத் தூரிய ரென்பார் தேடுவா ரென்றும், சரணடைந்தா ரைத் தப்பாது காக்கும் பரமதயானு வென்பார் மதிகுடுவாரென் றுங் கூறினார். தேடுவார் மதிகுடுவாரென்னுங் கோபப் பிரசாதத் துள் மதிகுடுவாரென்றதும் அன்பரென்றெழுழியாது காதல் என்ற தும் ஏதுவை வலியுறுத்தி நிற்றவின், அவையிரண்டும் உதாரண மென்க. வெம்பரியாகவுமென்பது அவ்வேதுவான் வந்த காரிய மாகவின், அதுபயனென்க. கோபப் பிரசாதம் துட்ட நிக்கிரக சிட்டபரிபாலனம். நிக்கிரகாநுக்கிரகம், சிகைஷ் ரகைஷ் என்பன ஒருபொருட் டொடர்மொழிகள். இது எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

(1)

தேசி லாநாரி வந்து வந்து
 திரண்டு வெம்பரி யானபின்
 ஞசி லாவிமை யோர்க டாழு
 மமைந்த சேவக ராயினார்
 மாசி லாமணி மன்ற ராரிய
 வாசி வாணிகர் போலவே
 யேசி லாவுரு மாறினார் மறை
 யிவுளி யின்புற மேறினார்.

இ - ள். தேச இலா நரி வந்து வந்து திரண்டு வெம்பரி ஆனபின் - அழகற்ற குறுநரிகளோல்லாஞ் சிவசங்கற்பத்தான் மேன் மேல் வருந்தொருங்கு திரண்டு வேகத்தையுடைய

குதிரைகளாக உருத்திரிந்த பின்னர், ஆச இலா இமையோர் கள் தாழும் அமைந்த சேவகர் ஆயினார் - குற்றமற்ற தேவர் களும் அழகமைந்த குதிரைவீராயினார், பின் மாசு இலா மணி மன்றர் ஆரிய வாசி வாணிகர் போல ஏசு இலா உருமாறினார் - அதன்பின்பு களங்கமற்ற அழகையுடைய வெள்ளி யம்பலத் திருக்கூத்தராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளானவர் ஆரிய தேசத்துக் குதிரை வர்த்தகரைப் போலப் புகழுப்படுந் தந்திருமேனி பிறிதுபட்டவராகி, மறை இவளியின் புறம் ஏறி னார் - வேதமாகிய குதிரையின்மீ திவர்ந்தருளினார். எ - து.

அடுக்குப் பன்மைபற்றி வக்தது. ஏசு முதனிலைத் தொழிற் பெயர். மணிமன்று திருக்குற்றுலத் திரத்தினசபை யெனினு மமையும்; அதுவும் பாண்டியாட்டின் கண்ணதாகவி னென்க; கணகசபையுமாம். மாறி என்னும் வினையெச்சம் மாறினுரென முற்றுயத் திரிந்தது. சேவகர்க்கழகு தம்மதிபதியின்கீழமையும் சூணவழகும் குதிரைவீராகும் வடிவழகுமாம். சிவபெருமான் குதிரைவீரர்க் கதிபராகத் தாம் குதிரைவீராய் அவரை நேரே சேவித்துடன் செல்லும் பெரும்பேறுடையவர் என்பார் ஆசிலா விமையோர்களென்றும், அருட்டிருமேனியென்பார் ஏசிலாவரு வென்றுங் கூறினார். (2)

சேடு கொண்டு திரண்டு வீர
 ரிரண்டு ஞாங்கர் சிறக்கவே
 யூடெ முந்துக ஸிம்ப ரெங்கணு
 மும்ப ருங்கிளர் வெய்தவே
 கோடு டன்றுடி விம்ம நீடிய
 கூடல் சூழ்மதில் வாயில்வா
 யாடல் வெம்பரி கொண்டு சென்றன
 ராதியா ருமை பாதியார்.

இ - ள். ஆதியார் உமை பாதியார் - முதல்வரும் அர்த்தநாரீசுவரருமாகிய சிவபெருமானங்கள், வீரர் சேடு கொண்டு திரண்டு இரண்டு ஞாங்கர் சிறக்க - குதிரை வீரர்கள் கையிற் சவுக்கைக்கொண்டு கூடி இருமருங்கிலும் வரிசையாகச் செல்லவும், ஊடு எழும் துகள் இம்பர் எங்க ணும் உம்பரும் கிளர்வி எய்த - குதிரைக் குளம்புகளி னிடையே யெழும் பூதாளிகள் இவ்வுலகமெங்கும் மேலுல கெங்குங் கிளராநிற்பவும், கொடு உடன் துடி விம்ம - கொம்பு களோடு உடுக்குகளாவிப்பவும், நீடிய கூடல்சூழ் மதில்வாயில் வாய் ஆடல் வெம் பரி கொண்டு சென்றனர் - நெடிய மதுரை யைச் சூழ்ந்த மதிலின்கணுள்ள கோபுர வாய்தலிலே வெற்றியையுடைய வெவ்விய குதிரைகளைக் கொடுசென்றரு னினர். எ - று.

சேடு - திரட்சி. அஃதாகுபெயராய்ச் சவுக்கை யுணர்த் திற்று. சேடு சவுக்குக் கியற்பெயரெனப் பிரமாணமின்றிச் சாதிப் பாருமூளர். சிறக்கச் சேறலைச் சிறக்கவென்ற துபசாரம். மதிலால வாய் எனவும் பாடம். கிளர்வு ஈண்டுப் பெருக்கம். பாதியார் ஆதியாரென்பது இனையியைபுத்தொடை. (3)

அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப
வலங்க லானை வணங்கியே
யெங்க ணுங்துகள் பொங்கி விம்ம
வெழுந்து காகள மார்ப்பவே,
திங்கள் வெண்குடை மன்ன வாரிய
தேச வெம்பரி யின்றுநாங்
துங்க வன்மதி லின்பு றத்த
துவன்றி வந்த வெனச்சொனார்,

இ - ள். அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப அலங்கலானை வணங்கி - அங்கே நின்றவர்கள் சென்று செம்பொற் கோயின்

முகப்பினில் வீற்றிருக்கும் வேப்பமாலையையனிந்த பாண்டி யீனக் கண்டு வணங்கி, திங்கள் வெண்குடை மன்ன - பூரண சந்திரன்போலும் வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசனே, எங்கனும் துகள் பொங்கி விம்ம காகளம் எழுந்து ஆர்ப்ப - எவ்விடங்களினும் பூதூளிகளைமுந்து நெருங்கவும் எக்காளங்கண் மிக்கொலிப்பவும், ஆரிய தேச வெம் பரி இன்று நம் துங்க வல் மதிலின் புறத்ததுவன்றி வந்த எனச் சொன்னார் - ஆரிய தேசத்து வெவ்விய குதிரைகள் இத்தினத்து நமதுயர்ச்சி பொருந்திய வலிய மதிலின் புறத்தனவாய் நெருங்கி வந்தனவென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். எ - று.

புறத்த என்னும் அன்பெரு அகரவீற்று விளைக்குறிப்புமுற்று ஈண்டெச்சப் பொருடங்கு நின்றது. காகளம் ஓர்வித ஊதுகுழல்.

வாசி யின்றிரள் வந்த வென்றலும்

வாதலூ ரூறை யையர்மே

நேசம் வைத்தவர் தம்மை முன்ன

ரழைத்து நீள்கலை யாதிதந்

தாசில் வெம்பரி காண வம்மினெ

ஞவெழுந் தெதி ரடையலார்

கூசு தன்படை சூழ வேயிறை

கோயி லின்புற மெய்தினுன்.

இ - ள். வாசியின் திரள் வந்த என்றலும் - குதிரைக் கூட்டங்கள் வந்தனவென்று கண்டோர் கூறுதலும், இறை வாதலூர் உறை ஜூயர் மேல் நேசம் வைத்து - அதுகேட்ட பாண்டியராசன் திருவாதலூரடிகள்மீது பழைய அன்புரிமை கொண்டு, அவர் தம்மை முன்னர் அழைத்து நீள் கலை ஆதி தந்து - அவ்வடிகளைத் தனக்கு முன் வருவித்து உயர்

வாகிய வஸ்திர முதலியவைகளைக் கொடுத்துபசரித்து, ஆச இல் வெம் பரிகாண வம்மின் எனு எழுந்து - குற்றமற்ற வெவ்விய குதிரைகளைக் கானும்பொருட்டு நீர் வருகவென்று கூறிக்கொண் டெழுந்து, எதிர் அடையலார் கூசு தன் படை சூழ கோயிலின் புறம் எய்தினுன் - மேலெதிரும் பகைவர் கனும் முன்னெதிர்த்தார் வாய்க் கேட்டஞ்சுதற்குக் காரண மாகிய தன் சேனைகள் சூழ அவ்வரசன் கோயிலின் புறத்தே சென்றுன். எ - று.

என்றலு மென்ப தும்மீற்று வினையெச்சம். அது வைத் தென்னும் பிறவினைகொண்டது. உபசரித் தென்பது சொல் லெச்சம். வாதலூருறையையர் முன் வாதலூரிலேயுறைந்தவையர். கூறிக்கொண்டு விரைந்தெழுந் தென்பார் வம்மினை வெழுந் தென்றார். (5)

வண்டுபடி யலங்கனெடுந் தடந்தோன் மாறன்
 மணிச்சிவிகை மீதேறி மதுரை முதூர்
 கண்டிருகண் களிக்கும்வகை யால வாயிற்
 கடவுளிடும் பரிவரவு காண்பா னெண்ணிச்
 செண்டுவெளி தனிற்ஷோந்து பனிநீர் தோய்ந்த
 செங்கழுநீர் மதுமாலை சிறந்து தூங்குந்
 தண்டரள மணிப்பந்தர் நிழற்கீ ழம்பொற்
 றவிசின்மிசை யினிதிருந்தான் ஞை சூழ.

இ - ள். வண்டு படி அலங்கல் நெடும் தடந்தோள் மாறன் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற வேப்பமாலையை யணிந்த நெடிய அகன்ற புயங்களையுடைய பாண்டியராசன், ஆலவாயில் கடவுள் இடும் பரி வரவு காண்பான் எண்ணி - துவாத சாந்த புரமாகிய திருவாலவாயில் வீற்றிருக்குஞ் சோம சுந்தரக்கடவுள் கொடுவரும் குதிரைகளின் வரவைக் கானும்படி கருதி, மதுரை முதுஜார்கண்டு இருகண்களிக்கும்

வகை மணிச் சிவிகைமீது ஏறிச்சென்டு வெளி தனில் போந்து - மதுரையாகிய பழைய நகரவாசிகளெல்லாங் கண்டு தத்தம் இரு கண்களும் களிக்கரும் வண்ணம் முத்துச் சிவிகையின்மீதேறி வையாளி வீதியின்கட்ட சென்று, பணிநீர் தோய்ந்த மது செங்கழுநீர் மாலை சிறந்து தூங்கும் தண் தரள மணிப் பந்தர் நிழல்கீழ் - பணிநீரிலே தோயப் பெற்ற தேனையுடைய செங்கழுநீர் மாலை வரிசையாகத் தூங்குஞ் தண்ணிய முத்துப் பந்தளின் கீழே, அம்பொன் தவசின் மிசை தானை சூழ இனிது இருந்தான் - அழகிய சுவர்னைசனத்தின்மீது சேனைகள் சூழ இனிதாகவிருந்தான். எ - று.

களிக்கும்வகை போந்திருந்தான் என முடிக்க. களிக்கும்வகை இடுமென முடிப்பாருமூலர். ஈண்டுப் புகழ் பொருள் பாண்டிய ஞகலானும், குதிரையிடுமாறு மன்னரவபந்தமுட வென்னுஞ் திருவிருத்தத்தால் முன்னர் விசேஷிக்கப்படுதலானும் அதுமுடிபன் ரெந்க. வையாளிவீதி குதிரை நடத்தும் வீதி. திருவாதலூரடி கள் குதிரைகொள்ளாது தன் திரவியத்தைக் கொன்னே கொடுத் தொழில்தாரென் றுட்கொண்டு கோயின் முகத்துக் கோபலீ றுடன் முன்னிருந்த அரசன் இதுபொழுது மனமகிழ்ச்சியோ டிருந்தா வென்பார் இனிதிருந்தா வென்றார். இது எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம். (6)

முத்தமிழின் றிறநவிலும் புலவர் சூழ [றக்
முதுமறையோர் மங்கலச்சொன் முறையிற்கூ
கைத்திகழும் வளைபுலம்பக் கலன்கண் மின்னக்
கண்ணியர்க ஸிருமருங்குங் கவரி வீசக்
கொத்துலவும் பலமலரின் வாசங் தோய்ந்து
குலவுமிளங் தென்றல்வர மாதர் பாட
மெத்துமணி முத்தமெனும் பணிகள் பூண்டு [ன்.
வெண்மதியின் ரேற்றம்போல் வீற்றிருந்தா

இ - ள். முத்தமிழின் திறம் நவிலும் புலவர் சூழ-இய விசை நாடகமென்னு முத்தமிழின் திறத்தைக் கூறும் புலவர் கள் தற்சூழவும், முதுமறையோர் மங்கலச் சொல் முறையின் கூற - பழைய வேதபாரகர்களாகிய பிராமணர்கள் மங்கல வாழ்த்துக்களை முறையானே கூறவும், கன்னியர்கள் கைத் திகழும் வளை புலம்பக் கலன்கள் மின்ன இருமருங்கும் கவரி வீச - நடனஸ்தீரீகள் கையின்கண் விளங்கும் வளையல்கள் ஒன்றேடோன்று உராய்ந்தொலியாநிற்ப ஒழிந்த ஆபரணங்கள் பிரகாசியாநிற்ப இருமருங்கினும் வரிசையாக நின்று சாமரங்களை இரட்டவும், கொத்து உலவும் பல மலரின் வாசம் தோய்ந்து குலவும் இளந்தென்றல் வர - கொத்தின்கண் மலர்ந்த பல்வகைப் புஷ்பங்களின் வாசனையோடளானித் தவழும் மந்தமாருதம் வீசவும், மாதர் பாட - மதங்கியர் பாடவும், மெத்து முத்தம் எனும் மணிப்பணிகள் பூண்டு வெண் மதியின் தோற்றம் போல் வீற்றிருந்தான் - அந் நாட்டின்கண் மிக்க முத்தென்னு மிரத்தினைபரணங்களைத் தரித்துத் தன்குல முதல்வனுகைய வெள்ளிய பூரணசந்திரனது தோற்றத்தைப் போலப் பாண்டியராசன் வீற்றிருந்தான் - எ - று.

திறம் இலக்கணம், பாகுபாடு.

(7)

மங்குல்படி தடம்புரிசை வாத ஷரார்

மனங்களிப்ப விழிகளிப்ப மறுவி லாத
திங்களெனுங் தன்மரபு விளங்க வென்றுங்

திருநீறு மஞ்செழுத்துஞ் சிறந்து மல்கச்
சங்கினுடன் காகளங்கண் முழவ மார்ப்பத் [லத்

தயங்கியெழுந் துகளூயர்வான் றன்மேற் செல்
துங்கநெடுங் கடல்பரந்து வருதல் போலத் [ன்.
துவன்றிவரு பரித்திரளின் ஞேற்றங் கண்டா

இ - ள. மங்குல் படி தடம் புரிசை வாதவூர் மனம் களிப்ப விழிகளிப்ப - முகில்கள் படிக்கின்ற விசாலமாகிய மதில் சூழ்ந்த திருவாதவூரில் அவதரித்த மாணிக்கவாகக சவாமிகளது மனமுங் கண்ணுங் களிகூரவும், மறு இலாத தன் திங்கள் எனும் மரபு விளங்க - மறுவற்ற தனது சந்திர வம்மி சம் ஏனையிருவம்மிசங்களினும் பிரகாசிக்கவும், என்றும் திரு நீறும் அஞ்செழுத்தும் சிறந்து மல்க - எஞ்ஞான்றும் சிவ சின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷங்களும் சிவமூலமந்திர மாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமும் ஏனைச் சமயசின்னங்களினும் கடவுளர் நாமங்களினும் சிறந்தபிவிருத்தி யடையவும், வெண் சங்கின் உடன் காகளங்கள் முழவும் ஆர்ப்ப - வெண்மையாகிய சங்குகளும் எக்காளங்களும் மிருதங்கங்களு மொலிப்பவும், தயங்கி எழும் துகள் உயர் வான் மேல் செல்ல - பிரகாசித் தெழும் பூதாளிகள் உயர்ந்த ஆகாயத்தின் மீது செல்லவும், துங்க நெடுங் கடல் பரந்து வருதல் போலத் துவன்றி வருபரித் திரளின் தோற்றம் கண்டான் - முன்வந்த உயர்ச்சி பொருந்திய நெடிய கடற்றிரை ஈண்டுப் பரந்து வருகின்றமை போல ஒன்றேருடோன் றிடையீடின்றி நெருங்கி வருகின்ற குதிரைக் கூட்டங்களின் தோற்றத்தை அரசன் கண்டான்.
எ - று.

இல்லாதவென்னும் பெயரெச்சம் மரபென்னும் பெயர்கொண்டது. மறுவடைய குலமுதல்வனுகிய சந்திரன் போலன்றி மறுவின்றி மேம்பட்ட குலமென்பது கருத்து. தன்னென்றது பாண்டியனே. கடல் முன் மதுரை மேல் வருணன் விட்ட கடல். அஃது விடாத ஆகுபெயராய்த் திரையை யுணர்த்திற்று. ஏனை வம்மிசம் குரியாக்கினிகள் வம்மிசம்.

(8)

அங்கிளர் மதுரையம் பதியில் லாவணித் திங்களின் மூலநாள் செறிதி னத்தினி

லெங்கனு நீறுமஞ் செழுத்து மோங்கிடச்
சங்கர னிடும்பரி சமூகம் வந்தவால்.

இ - ள். அம் கிளர் மதுரைப்பதியில் ஆவணித் திங்க
ளில் மூல நாள் சேறி தினத்தினில் - அழகு விளங்கானின்ற
மதுரையாகிய இராசதானியிலே ஆவணி மாசத்து மூல நகஷத்
திர தினத்திலே, எங்கனும் நீறும் அஞ்செழுத்தும் ஓங்கிட -
எவ்விடங்களினும் விபூதி பஞ்சாக்ஷரங்களிரண்டும் தழைத்
தோங்கும்படி, சங்கரன் இடும் பரிச் சமூகம் வந்த - சகஞ்
செய்பவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் கொடுவரும் குதிரைக்
கூட்டங்கள் வந்தன. எ - று.

அம் சாரியை. ஆல் அசை. தம் மெப்பன்பராகிய திருவாத
ஆரடிகளுக்கு வாக்குத் தத்தஞ்செய்தருளிய பிரகாரமே மதுரைச்
சோமசுந்தரக்கடவுள் குதிரை செலுத்திக் கொடுவந்தமையின்,
அவரே அடியவர்க் கெளிய மெய்க்கடவு ளன்பதும் அவரை வழி
படுஞ் சைவசமயமே சற்சமபமென்பதும் உலகிற் கெளிதில் விளங்
குதற்கும், விளங்கியவழி யல்லது அச்சமய சாதனங்களாகிய விபூதி
ருத்திராக்ஷங்களும் அவரது திருநாமமாகிய ஸ் பஞ்சாக்ஷரமும்
எங்கும் பரவாமையின் அவை பரவுதற்கும், அவ்வரவே காரண
மென்பார் எங்கனு நீறுமஞ் செழுத்து மோங்கிடச் சங்கரனிடும்
பரிச்சமூகம் வந்த என்றார். இதெல் - கொடுத்தல். அது “இட்
டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்” என்பதனாலும் மறிக. இது
கவிவிருத்தம்.

(9)

தூத்திரன் மணிகெழு சோதி மாழிப்
பார்த்திபன் விழிநலம் பருக வீதியிற்
கூத்தினர் செயலெனக் குலாவு வாம்பரிச்
சாத்தினர் வரும்பெருங் தன்மை கூறுவாம்.

இ - ள். தூத்திரள் மணிகெழு சோதி மா முடிப்
பார்த்திபன் விழிநலம் பருக - சுத்தமாகிய திரண்ட ரத்தினங்

குயிற்றிய பிரபையை வீசும் பெரிய மகுடத்தையுடைய பாண்டியராசனது கண்கள் நன்கு விருந்தயர, வீதியில் கூத்தி னர் செயல் எனக் குலாவு வாம்பரிச் சாத்தினர் வரும் பெரும் தன்மை கூறுவாம் - வையாளி வீதியிலே நாடகரது நடனத் தைப் போலத் தாளகதிக் கேற்பவினோத நடைநடக்குஞ் தாவு கின்ற குதிரை ராவுத்தர்கள் வரும் பெருஞ் தகைமையைச் சிறிது கூறுவாம். எ - று.

யாமென்னு மெழுவாய் வருவித்துரைக்க. வாயின் தொழிலைக் கண்ணிற் கேற்றிப்பருகவென்றார்; “கட்கோ ராரமுதெய்திற் ரென்ன வன்னது கண்டே யார்த்தார்” என்றார் பிறரும். மணிக்குச் சுத்தம் ஜவகைக் குற்றக்களின்மை. அவைகளை “பிறநிறச் சார்பு புள்ளி புள்ளடி பிறங்கு கீற்று, மறுவறு தராசமென்ன வகுத்த வைங்குற்றம்” என்பதனுமூலமாக பருகுதலாகிய வாயின் தொழிலை விழிக்காரோபித்தவின், இது சமாதியென்னும் குண வலங்காரமென்க. என்னை? “உரிய பொருளான்றி யொப்புடைப் பொருண்மேற், றரும்வினை புணர்ப்பது சமாதி யாகும்” என்ப வாகவின்.

(10)

கட்டிய சுரிகையர் கவின்கொள் வாளினர்
பொட்டணி நுதலினர் பொலன்செய் மேனியர்
பட்டுடை மருங்கினர் பவள நீள்வளம்
விட்டொளி விளங்கிய வியன்கொண் மார்பினர்.

இ - ள். கட்டிய சுரிகையர் - அரையிலே தொங்கக் கட்டப்பட்ட உடைவாளையுடையவர், கவின் கொள் வாளினர் - கையிலே அழகிய வாட்படையையுடையவர், பொட்டு அணி நுதலினர் - சிறு பொட்டணிந்த நெற்றியையுடையவர், பொலன்செய் மேனியர் - பொன்மயமாகிய சரீரத்தை யுடையவர், பட்டு உடை மருங்கினர் - பட்டு வஸ்திர முடுத்த அரையை யுடையவர், நீள் பவள வடம் விட்டு ஒளி விளங்கிய

வியன்கொள் மார்பினர் - நெடிய பவள மாலைகள் விட்டுவிட் டொளி விளங்குகின்ற பரந்த மார்பையுடையவர். எ - று.

பொன்னென்னும் சொல் பொலமென்றால், அது பின்னர்ப் பொலனெனப் போலியாயிற்று. அது “பொன்னென் கிளவி யீறு கெட முறையின், முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரஞ் செய்யுண் மருங்கிற ரெட்டரியலான” “மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த, னகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃப் தென்ப, புகரறக் கிளங்த வஃப்றினை மேன” என்பனவற்றுனரிக. கட்டிய சுரிகையர் என்பதை உறங்கிவாய் பிளங்தானென்பது போலச் சுரிகை கட்டியவர் என விகுதி பிரித்துக் கூட்டிப் பொருளுரைத்தலு மொன்று. இதுவும் கவிவிருத்தம். (11)

புன்மயிற் பீவியர் புலியின் ஞேலினர்
பின்மலர்ப் பாசிலை பினைத்த குஞ்சியர்
வன்மொழிக் குரலினர் வயங்கு தூணியர்
வின்மலி கரத்தினர் வெறித்த பார்வையர்.

இ - ன். மயிற் புன் பீவியர் - மயிலினது நொய்தாகிய பீவிக்குடையையுடையவர், புலியின் தோலினர் - புலித்தோற் சட்டையையுடையவர், மலர்ப் பாசு இலை பினைத்த பின் குஞ்சியர் - பூக்களோடு பச்சிலைகளை வைத்துப் பின்னிய பின்தூங்குஞ் குடுமியையுடையவர், வன்மொழிக் குரலினர் - அதிரப் பேசும் உரத்த குரலையுடையவர், வயங்கு தூணியர் - முதுகில் விளங்கும் அம்புக்கட்டையுடையவர், வில் மலி கரத்தினர் - விற்பொருந்திய கைகளை யுடையவர், வெறித்த பார்வையர் - கண்டோரை அச்சுறுத்தும் சூரத்த நோக்கையுடையவர். எ - று.

பீவியுங் தோலு மாகுபெயர். மயிர்ப்பீவியர் எனவும் பாடம்; “வான் மயிர்ச்செய் கேடகம்” என்றார் பிறரும். (12)

பொன்னியல் குழையினர் பொலன்கொண் மா
பன்னிறச் சாத்தினர் பஜைத்த தோளினர் [லையர்
சென்னியிற் கதிர்மணி யிலங்கு சேடனைப்
பின்னிவிட் டுளதெனப் பிஜைத்த குஞ்சியர்.

இ - ள். பொன் இயல் குழையினர் - பொற்குணங்களை
யுடையவர், பொலன் கொள் மாலையர் - பொன்னிய
மாலைகளை யுடையவர், பல் நிறச் சாத்தினர் - பலநிறம்
பொருந்திய தலைச்சாத்துக்களை யுடையவர், பஜைத்த
தோளினர் - பருத்த புயங்களையுடையவர், கதிர் சென்னியில்
மணி இலங்கு சேடனைப் பின்னி விட்டுளது என - ஒளியை
யுடைய சிரோரத்தினம் விளங்குகின்ற சேஷனைப் பின்னித்
தூங்கவிட்டது போல, பிஜைத்த குஞ்சியர் - தூங்கும்படி
விட்ட பின்னிம மயிர்க்கயிற்றையுடையவர். எ - று.

தலைச் சாத்தைச் சாத்தென்றது முதற்குறை. தலைச்சாத்து,
தலைச்சீரா, தலைப்பாகை என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். குஞ்சிமயிர்;
கயிற்றுக் காகுபெயர். இயலல் - செய்தல். (13)

தாங்கிய சுரிகையுங் தயங்கு வேல்களும்
வாங்கிய சிலைகளுங் கணையும் வாருமாய்
ஞாங்காரி லிவர்வர நாப்பட் டோன்றினார்
தேங்கிய நதிமதிச் சென்னி யண்ணலார்.

இ - ள். தூங்கிய சுரிகையும் - அரையிலே தூங்குகின்ற
உடைவாள்களும், சுடர் செய் வேல்களும் - ஒளிசெய்கின்ற
வேற்படைகளும், வாங்கிய சிலைகளும் - வளைக்கப்பட்ட
விற்களும், கணையும் - அவ் விற்களிலே அநுசந்திக்கப்பட்ட
அம்புகளும், வாரும் ஆய் - கைகளிலே தாங்கிய வாட்
படைகளுமாகி, ஞாங்கரில் இவர் வர - பக்கங்களிலே

இக்குதிரை வீரர்கள் வர, தேங்கிய நதி மதிச் சென்னி அண்ணலார் நாப்பண் தோன்றினூர் - ததும்புகின்ற கங்கா நதியையும் பாலசந்திரனையும் அணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானுனவர் இவர்கட்கு மத்தியிலே தோன்றி யருளினூர்.

(14)

நச்சரக வுச்சிமணி நண்ணுமொரு வண்ணக் கச்சிடை விசித்துள கவின்கொளுடை வாளும் பச்சைமுழு நீலமொடு பன்னிற வடஞ்சேர் செச்சைநிற மன்னிய திரண்டவிரு தோளும்.

இ - ன். உச்சி மணி நண்ணும் நச்ச உரக வண்ணக் கச்ச இடைவிசித்துள கவின் கொள் ஒரு உடைவாளும் - சிரோரத்தினம் பொருந்திய நஞ்ச காலும் பாம்பாகிய அழகிய கச்சின்கண் இறுகக் கட்டித் தூங்கும் விசித்திரமாகிய ஒரு உடைவாளும், பச்சை முழு நீலம் ஒடு பல் நிற வடம் சேர் - பச்சையும் முழுத்த நீலமுமாகிய இவற்றேடு ஒழிந்த பல நிறங்களுமைடைய ரத்தினமாலைகள் பொருந்திய, செச்சை நிறம் மன்னிய திரண்ட இரு தோளும் - செங்கிறம் பொருந்திய திரண்ட இரண்டு திருப்புயங்களும். எ - று.

சேர் தோள் திரண்ட தோளெனத் தனித்தனி முடிக்க. பசப்பாலின்கட்ட பெய்யின், அதனையும் தன்னிறமாக்கும் இலக்கணம் நிரம்பிய நிலமென்பார் முழுநிலமென்றார். கவிவிருத்தம். (15)

ஓப்பாரிய சட்டையு முடுத்திலகு பட்டுந்
தொப்பியு முகத்திடை துலக்கமுள ராகிச் [டே
செப்பரு நலங்குலவு செண்டொருகை கொண்
யிப்படியி லிப்படிவம் யாவருள ரென்ன.

இ - ள். ஒப்பு அரிய சட்டையும் - உவமை கூறுதற் களிய சட்டையும், உடுத்து இலகு பட்டும் - திருவரையின்காணுடுத்து விளங்கும் பட்டுவஸ்திரமும், தொப்பியும் - திருமுடிச்சாத்தும், முகத்து இடை துலக்கம் உளர் ஆகி - திருமுகத்திற் பிரபையு முடையவராகி, செப்பு அரு நலம் குலவு செண்டு ஒரு கை கொண்டு - இத்தன்மைத்தென்று நாங் கூறுதற்களிய அழகு பொருந்திய சவுக்கை ஒரு திருக்கரத்திற்கொண்டு, இப்படியில் இப்படிவம் யாவர் உளர் என்ன - இந்தப்புமியில் இவ்வழகிய வடிவம் வேறியாவருள ரென்று கண்டோர் தம்முள் வியந்து பேச. எ - று.

தொப்பி திசைச்சொல். துலக்கழுமென்னு மெண்ணும்மை. விகாரத்தாற் ரெட்க்கது. (16)

கட்டுபடி மீதின்மணி கச்சைமணி முன்பி
னிட்டவிரு பக்கமணி யின்னெலி புலம்பப்
பட்டிலகு பக்கரை பனிக்கவரி யெட்டும்
விட்டோளி விளங்குமொரு வெண்பரியி லேநி.

இ - ள். படி மீது கட்டு மணி - அங்கவடியின்மீது கட்டிய மணியும், கச்சை (மீது கட்டு) மணி - கச்சையின்மீது கட்டிய மணியும், முன் பின் இட்ட மணி - முன்னும் பின்னு மிட்டமணிகளும், இரு பக்கம் இட்ட மணி - இருபக்கங்களினு மிட்ட மணிகளுமாகிய இவை, இன் ஒலி புலம்ப - செவிக் கிண்ணிசையாக வொலிப்ப, பட்டு இலகு பக்கரை பனிக்கவரி எட்டும் விட்டு ஒளி விளங்கும் ஒரு வெண்பரியில் ஏறி - பட்டினற் செய்து விலங்குகின்ற கலைனயின் சூழ லெட்டினு நிறீய குளிர்ச்சி பொருந்திய சாமரங்களைட்டும் அசையுந்தோறும் விட்டுவிட்டோளி விளங்கப் பெறும் வெண்மையாகிய ஒரு குதிரையின்மீ தேறியருளி. எ - று.

படி மிதித்தேறுங் குதிரையங்கவடி. கச்சை இடைக்கட்டுவார். பக்கரை - சேணம். சூழல் - சுற்றிடம். எட்டும் எட்டுத் திக்கினு மென்பாருமூர். (17)

வீசுகவ ரித்திரண் மிடைந்தொளிர மீதே
தேசொடு கவித்துள செழுங்குடை வயங்கப்
பூசல்புரி வெம்பரி பொருந்துபடை யூடே
மாசில்குல வாரியரின் மன்னனென வந்தார்.

இ - ள். வீசுகவரித் திரள் மிடைந்து ஒளிர - இரட்டு
கின்ற சாமரக் கூட்டங்கள் நெருங்கி விளங்க, மீது தேசு ஒடு
கவித்துள செழும் குடைவயங்க-திருமுடியின்மீது அழகோடு
கவிக்கின்ற செழுமையாகிய குடை பிரகாசிக்க, பூசல்
புரி வெம் பரி பொருந்து படை ஊடே - யுத்தஞ்
செய்கின்ற வெவ்விய நரிக்குதிரைகள் பொருந்திய சேணை
களின் மத்தியிலே, மாசு இல் குல ஆரியரின் மன்னன் என
வந்தார் - குற்றமற்றுபர்ந்த ஆரிய தேச வாசிகளது தலை
வணிப்போல வந்தருளினார். எ - று.

இல்லென்னும் பண்படி இன்றியென விணையெச்சப்
பொருடங்து நின்றது. குலம் - உயர்ச்சி. தாங்கிய சுரிகை
என்னுஞ் செய்யுளினின்றும் அண்ணலாரென்னு மெழுவாயை
வருவித்துக்கொண்டு, அண்ணலார் ஆகி, கொண்டு, ஏறி, வந்தா
ரென ஒரு தொடராக வைத்து முடிக்க. (18)

மன்னவனு மிங்கிவர் வருந்தகைமை கண்டே
தன்னுள மகிழ்ந்திரு தடங்கணிமை யாமே
யன்னமெனு மூர்த்திநெடு மாலரனை யல்லா
தின்னவெழில் யாவருள ரென்றதி சயித்தான்.

இ - ள். மன்னவனும் இங்கு இவர் வரும் தகைமை
தன் தடம் இரு கண் இமையாமே கண்டு உளம் மகிழ்ந்து -

பாண்டியராசனும் இங்களும் இவர் வருந் தன்மையைத் தனது பெரிய இரு கண்களு மிமையாமற் பார்த்து மன மகிழ்ந்து, அன்னம் எனும் ஊர்திநெடுமால் அரனை அல்லாது இன்ன ஏழில் யாவர் உளர் என்று அதிசயித்தான் - அன்ன வாகனத்தையுடைய பிரமாவும் நெடிய விஷஞ்சுவும் அரா னென்னுங் திருநாமத்தையுடைய சிவபெருமானு மல்லது இப்பேரழகை வேறியாவருளரென்று அற்புத மடைந்தான். எ - று.

ஊர்தி என்பது வினைமுதலுணர்த்தும் இகரவிகுதிபுணர்த்து கெட்டு நின்றது; 'நேமியோ குவிசியோ நெடுங்க ணிச்சியோ' என் புழிப்போல. இமையாமே என்பது மேயீற்று வினையெச்சம். இவரென்றது சோமசுந்தரக் கடவுளை. இங்கிவர் ஈண்டு ஒரு சொன்னீர்மைத்தன்று. (19)

பண்ணிய தவத்துள பயன்பரியின் மீதே நண்ணிய தெனத்தமி னயந்தனர் வியந்தா ரென்ணிய முடித்தன ரெனக்கருதி நின்றூர் புண்ணிய மறைத்தமிழ் புகன்றதிரு வாயார்.

இ - ள். புண்ணிய மறைத் தமிழ் புகன்ற திரு வாயார் - சுத்தமாகிய வேதத்தைச் செந்தமிழ் மொழியினாலே திரு வாசகமெனப் பெயர்தந்து பாடியருளிய திவ்விய வாக்கை யுடைய திருவாதலூரடிகளானவர், பண்ணிய தவத்து உள பயன் பரியின் மீது நண்ணியது என - அனந்த கோடி பூர்வசன்மங்களிலே நாம் சிவார்ப்பணமாகச் செய்துகொண்ட தவப்பயனே இப்பொழுது கரசரணதி அவயவங்களோடு பொருந்தி ஒரு குதிரையின்மீதுவர்ந்தெழுந்தருளி வந்த தென்று, தமில் நயந்தனர் வியந்தார் - தம்முட் சிந்தித்

தருட்டிறத்தைத் துதித்து, எண்ணிய முடித்தனர் எனக் கருதினின்றூர் - நாமெண்ணிய இரண்டையும் நம் பரமாசாரியர் தப்பாது செய்துமுடித்தருளினுரென உட்கொண்டு மகிழ்ந்து வாளானின்றனர். எ - று.

நண்ணுதல் இரட்டுறமோழிதல். எண்ணிய என்பது அன்பெரு அகரவீற்றஃறிணப் பன்மைப்பெயர். எண்ணியவிரண்டு சிவப்பேறும், குதிரையீடுமாம். வேதத்துள்ளும் ஞானகாண்டமென்பார் புண்ணியமறை என்றும், அரசனறியாது நயந்து வியந்தாரென்பார் தமின்யந்தனர் வியந்தாரென்றும், தூரத்தேகாணினும் அத்திக்கு கோக்கி வணக்கற்பாலர் அது செய்யாது வாளா நின்றனரென்பார் கருதினின்றூரென நிற்றலை விதந்தும் கூறினார். (20)

தூயசுடர் வேல்பல சுழற்றியெதிர் செல்வார் வாயொலி விளைப்பாரிகல் வாளினை விதிர்ப்பார் நேயமொடு தம்மிலணி நின்றுசமர் செய்வாராயின ரரன்புடையி லானபரி வீரர்.

இ - ள். அரன் புடையில் ஆன பரி வீரர் - சிவபெருமானது திருமருங்கினுள்ள குதிரைவீரர்கள், தூயசுடர் வேல் பல சுழற்றி எதிர் செல்வார் - கறையற்ற ஒளியை யுடைய வேற்படைகள் பலவற்றைச் சுழற்றி ஒருவர்க்கொருவர் எதிரே செல்வாரும், வாய் ஒலி விளைப்பர் - வாயினேலே சிங்கநாதஞ் செய்வாரும், இகல் வாளினை விதிர்ப்பார் - வலிய வாட்படைகளை வீசவாரும், நேயம் ஒடு தம்மில் அணி நின்று சமர் செய்வார் ஆயினர் - ஒருவர்மாட்டொருவர் அன்போடு தம்முள்ளிவகுத்து நின்று யுத்தஞ் செய்வாருமாயினர். எ - று.

சிங்கநாதம் வீராவேசத்தா லார்ப்பது. சானை தீர்க்க வேலென் பார் தூயசுடர் வேலென்றும், வினோதமாகவன்றி உள்ளபடி மாறு பட்டுள்ளின்று யுத்தஞ்செய்வாரல்லர் என்பார் நேயமொடு தம்மிலணி சின்று சமர் செய்வார் என்றுக் கூறினார். (21)

நீறுசிவ நீதிநிலை நிற்கவுல காளு
மாறனு மகிழ்ந்துதவ மன்னரை யழைத்தே
கூறரிய வாரிய குலேசரோரு வீதி [ஞன்.
யேறும்வகை சென்றுரையு மென்றினிது சொன்

இ - ள். நீறுசிவ நீதிநிலை நிற்க உலகு ஆளும் மாறனும் மகிழ்ந்து - விடுதியும் நஞ் சைவசமய நீதியும் எஞ்ஞான்றும் நிலைபெற உலகத்தை அரசாளும் பாண்டியராசனும் மேன் மேன் மகிழ்ச்சியடைந்து, தவ மன்னரை அழைத்து - தவ முதல்வராகிய திருவாதலூரடிகளைத் தன் சமீபத்தில் வரு வித்து, கூறு அரிய ஆரிய குல ஈசர் ஒரு வீதி ஏறும் வகை - தம் பெருமை கூறுதற்கரிய இவ்வாரிய குலாதிபர் ஒரு வீதி யிலே குதிரையேற்றஞ்செய்யுமாறு, சென்று உரையும் என்று இனிது சொன்னான் - நீர் சென் றியம்புமென் றினிதாகக் கூறினான். எ - று.

கூறு முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நீதி - முறைமை. கொடு வக்த குதிரைகளின் வேக பேதங்களையும் எனைப் பயிற்சி வன்மை களையும் நேரே காணுமாறு ஒரு வீதி ஏறும்படி கூறினான்க. ()

என்னிவன் மொழிந்தன ணெனத்துமி லிரங்கா
மன்னிய வருந்தவரும் வாண்முக மலர்ந்தே
கண்ணலைநலங் கொள்கனி யைக்குறுகி நெஞ்சா
முன்னுற வணங்கிவிழி முத்துதிர நின்று. [ன்

இ - ள். மன்னிய அரும் தவரும் - (அதுகேட்ட) நிலை
பெற்ற அரிய தவத்தையுடைய திருவாதலூரடிகளும், இவன்

என்மொழிந்தனன் எனத்தமில் இரங்கா வாள்முகம் மலர்ந்து - இவ்வரசன் எதனைக் கூறும்படி பணித்தானென்று தம்மு ணைந்துபுறத்தே முகமலர்ச்சி காட்டி, நலம்கொள் கண்ணலைக் கனியைக் குறுகி நெஞ்சால் முன் உற வணங்கி-தம் மெய்யடி பவர்க்குத் தித்திக்குங் கரும்பினது சாறும் முக்கணியுமாகிய பரமாசாரியரை அடைந்து மனத்தான் முன்னர் வணங்கி - விழிமுத்து உதிர நின்று - பின் கண்ணீராகிய முத்துச் சொரி தர நின்று. எ - று.

பரமாசாரியரை இன்னது செய்க என்று தயியேனேவும்படி அரசன் பணித்தானே என்பார் என்னிவன் மொழிந்தனனென் ரும், காயத்தான் வெளிப்பட என்டு வணங்கலாகாமையின் மானச ரும், வணக்கமே செய்தனர் என்பார் நெஞ்சால் வணங்கி என்றும், அங்குனம் மறைக்கினும் உண்ணின்ற அன்பு ஒருவாறு வெளிப்படுத்திற் நென்பார் விழிமுத்துதிர என்றும் கூறினார். அன்பு வெளிப் படுத்து மென்பதை “அன்பிற்கு முன்டோ வடைக்குந்தா ழார் வலர், புங்கணீர் பூச றரும்” என்பதனாலுமறிக. (23)

**மன்றன்மல ரோனுநெடு மாலுமுரு வேறு
யன்றுமுத லின்றுமறி யாதவகை நின்றூய்
வென்றிவிடை யன்றியுயர் வெம்பரியின் மீதே
யின்றுனை வணங்கமுன மெத்தவ முயன்றேன்.**

இ - ள. மன்றல் மலரோனும் நெடு மாலும் உரு வேறுய் - மனங்கமமுந் தாமரை மலரை யாசனமாகவுடைய பிரமாவும் நெடிய விஷ்ணுவும் தத்தம் விபரீத ஞானத்தினின் றும் வேறுபடாது வடிவமாத்திரம் வேறுபட்டு, அன்று முதல் இன்றும் அழியாத வகை நின்றூய் உனை - தாம் மமதையற்ற அன்று முதல் இன்றுவரையுங் தேடி அறியாத பிரகாரம் அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நின் றருஞும் அத்துனை அரிய தேவரீரை, வென்றி விடை அன்றி

உயர்வெம் பரியின் மீது இன்று வணங்க - வெற்றியையுடைய விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனத்தின் மீதன்றி அதனினு முயர்ந்த வேதமாகிய வெவ்விய குதிரையின்மீது தரிசித்து இத்தினம் வணங்குதற்கு, முனம் எத்தவம் முயன்றேன் - பூர்வ சன்மங்களில் என்ன அருந்தவஞ் செய்தேனே. எ - று.

அவ்வருந்தவம் இனையவென் றீண்டறியப் பெறுவேணுயின் இன்னும் அவற்றையே செய்வேணன்பது குறிப்பெச்சம். நின்றூ யாகிய வைனையெனக் கூட்டுக. பிரம விஷ்ணுக்களும் அறிதற்கரிய சிவபெருமான் விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனத்தின் மீதன்றித் தம் பொருட்டாகவே இன்று புதிதாக வேதமாகிய குதிரையின்மீதிவர்ந்து வெளிவந்தெளிவந்தருளிப் பரிமேலழகியார் என்னுங் திருநாமம் படைத்தமையின் அடிகள் இங்ஙனங் திருவள கைந்துருகிக் கூறினாரென வுணர்க. இங்கிமித்தம்பற்றியே சோமசுந்தரக்கடவுட்குப் பரிமேலழகியார் என்னுங் திருநாமம் உளதாயிற்றென்பதினிது விளக்குதற்கன்றே ஆசிரியர் இச்சருக்கத்துட்குதிரையைக் கூறுகின்றழி யெல்லாம் வேறு பெயராற் கூருது பெரும்பாலும் பரி யென்னும் பெயராற் கூறிவருகின்றது உமென்க. இது தன் குறிவழக்க மிகவெடுத்துரைத்த லென்னுங் தந்திரவுத்திக்கீனம். இன்னு மிதனை “அண்ணலங்களிற்றூற் கருமறைப் பரிமேலழகியா ரடைவற விரிப்பார்” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற் ரூனுமறிக. (24)

வந்தபடி யிவ்வுரு வணங்குமிது வல்லா
லந்தவடி வாகிலுனை யாரறிய வல்லா
ரிந்தவகை கண்டடி யவர்க்கெளியை யென்றே
சிந்தைதனி லன்பொடு தெளிந்தவுல கெல்லாம்.

இ - ள். வந்த படி இவ் உரு வணங்கும் இது அல்லால்-எண்டெடுமுந்தருளிவந்த பிரகாரம் இவ்வுருவத் திருமேனியைத் தரிசித்து வணங்கு மின்தொன்றல்லது, அந்த வடிவு ஆகில் உனை ஆர் அறிய வல்லார் - அவ்வருவத் திருமேனியைத்

தேவரீர் மேற்கொள்ளின், அங்கனங் தேவரீரை யாவ ரஹிய வல்லுநர், உலகு எல்லாம் இந்தவகை கண்டு - இவ்வுலகத்தின ரெல்லாம் இப்பெருங்கருணைத் திறத்தை நேரே ஈண்டுக் கண் டறிந்து, அடியவர்க்கு எளியை என்று சிந்தை தனில் அன்பு ஒடுதெளிந்த - தேவரீரை அடியவர்க் கெளியீரென்று முன்னையினுங் தம்மனத்தின் மிக அன்புகொண்டு நிச்சயித்தறிந்தனர். எ - று.

ஓடுவருபு வேறுவினையுடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது. தெளிந்த துலகெல்லாமென்பது பாடமாயிற் பன்மை யொருமை மயக்கமாகக் கொள்க. ஏனை முக்கூற்றுப் புறச்சமயிகடாமுங் தெளிந்தா ரென்பார் உலகெலாமென்றார். (25)

என்றுமுக மன்பல வியம்பியரு ளாலே வென்றிபுனை மீனவன் விளம்புமொழி சொன்னார் கொன்றைமுடி யாரும் திசைந்துகொடை மாற னன்றியொடு கானும்வகை நற்பரியு கைத்தார்.

இ - ள. என்று முகமன் பல இயம்பி - என்றிவ்வாறு திருவாதலூரடிகள் சற்கார வசனங்கள் பலவற்றைக் கூறி, அருளால் - பரமாசாரியரது திருவருளினுலே, வென்றிபுனை மீனவன் விளம்பு மொழி சொன்னார் - வெற்றிமாலையை யணிந்த பாண்டியன் கூறிய வார்த்தையை மெல்ல விண்ணப் பஞ் செய்தார், கொன்றை முடியாரும் அது இசைந்து - கொன்றை மாலிகையைத்தரித்த திருமுடியையுடைய சிவ பெருமானும் அதற்குடம்பட்டு, கொடை மாறன் நன்றி ஒடு கானும் வகை நல் பரி உகைத்தார் - கொடையையுடைய பாண்டியராசன் பூர்வ சன்மங்களிலே செய்துகொண்ட நல் வினையாகிய சிவபுண்ணிய வலத்தினுலே நேரே கானும்படி வேதமாகிய நல்ல குதிரையைச் செலுத்தியருளினார். எ - று.

பரமாசாரியர் கூறுகவென்று பணித்தருளிய பின் கூறின ரெண்பார் அருளால் என்றும், தங்கூற்றூகக் கூறிற் குருசிஷ்யக்கிரமங்க தவறுமாகவின் அரசன் கூற்றூகவே கூறினு ரெண்பார் பொருள்பற்றுத் சொல்லேபற்றி மீனவன் விளம்பு மொழி சொன்னு ரெண்றும், ஈண்டுக் குதிரை யேற்றங் தரிசித்தற்குப் பூர்வசன்ம நல்வினையேயன்றி இம்மையிற் கொடையும் காரணமாமென்பார் கொடை மாறனென விசேஷத்துங் கூறினார். நன்றி - நன்மை; ஆகுபெயர். ஒடுவருபு கருவிப்பொருட்கண் வந்தது. (26)

மன்னரவ பந்தமுடன் வட்டநெடு வீதி
யென்னுமிவு ஸித்தொழில்கள் யாவுமினி தேறி
யுன்னுமன வேகமென வோடுமூயர் பாய்மா
நன்னட மிடும்படி நடாத்தியெதிர் வந்தார்.

இ - ள். மன்பதியாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், அரவ பந்தம் உடன் வட்டம் நெடுவீதி என்னும் இவுளித் தொழில்கள் யாவும் இனிது ஏறி - நாகபந்தம், விருத்தம், தீர்க்கவீதி என்னும் பாகுபாட்டையுடைய குதிரை யேற்றங்களையெல்லாம் இனிதாக வேறிக் காட்டி, உன்னும் மனவேகம் என ஒடும் உயர் பாய்மா நல் நடம் இடும் படி நடாத்தி எதிர் வந்தார் - நினைத்தற்கருவியாகிய மனவேகம்போல விரைந்தோடும் வேதமாகிய குதிரை தாளகதிக் கேற்ப நல்ல நடனமிடும்படி செலுத்திக்கொண்டரசனுக் கெதிர்வந்தருளினார். எ - று.

வீதி - நேரோடல். இனி மன்னை அரவபந்தத்தை விசேஷத்த தாகக் கோடலுமொன்று. (27)

வெம்பரியி னண்ணலை வியந்துதமிழ் மாறன்
கம்பமுடி யெய்தவொரு கைவிரல் சுழற்று
வம்பொன்விலை யில்லதொ ராந்கலை யளித்தா
னெம்பரமர் செண்டின்மிசை யேற்றுநகை செய்

[தார்,

இ - ள. தமிழ் மாறன் வெம் பரியின் அண்ணலை வியந்து - அப்பொழுது தமிழையுடைய பாண்டியராசன் அவ்வச்சுவபதியைப் புகழ்ந்து, முடி கம்பம் எஃத ஒரு கை விரல் சுழற்று - சிரக்கம்பஞ்செய்து ஒரு கைவிரலைச் சுழற்றி, விலை இல்லது அரும் அம் பொன் ஓர் கலை அளித்தான் - விலை மதித் தற்கரிய அருமையாகிய அழகையுடைய பிதாம்பரமொன் றைப் பரிசாகக் கொடுத்தான், எம் பரமர் செண்டின் மிசை ஏற்று நகை செய்தார் - எம்முடைய சிவபெருமான் அதனைத் தமது சவுக்கின் மீதேற்றுப் புன்னகை செய்தருளினார். எ-று.

சிர கம்பமுங் கைவிரற் சுழற்சியும் உவகைச் சுவையின் விறல் பற்றி வந்த மெய்ப்பாட்டுத் தொழிற் குறிப்புக்களான்க. (28)

எற்றவொண் கலையை நேச
மெய்தினை ஞெருவன் சென்று
காற்றென விரைவி னெய்திக்
கடிதுதன் கரத்தில் வாங்கிப
போற்றிலன் முடியின் மீது
புனைந்தில னென்று மாற
னீற்றினன் மறைப்பி ஞோலே
நெஞ்சிடை வெகுட்சி கொண்டான்.

இ - ள. மாறன் - அரிமர்த்தன் பாண்டியன், ஒருவன் - மிக ஏழையாகிய இக்குதிரை ராவுத்தன், ஏற்ற ஒண் கலையைதான் ஏற்ற பிதாம்பரத்தை, நேசம் எய்தினான் - விருப்பங்கொண்டு, காற்று என விரைவில் சென்று எய்தி - காற்றைப் போல விரைந்து வந்து சமீபித்து, கடிது தன் கரத்தில் வாங்கிப் போற்றிலன் - விரைவிலே தன் கையில் வாங்கிப் பேணி வன், முடியின்மீது புனைந்திலன் என்று - சிரசின் மீது அணிந்

திலனென்று கருதி, நீற்றினன் மறைப்பினாலே நெஞ்சு இடை வெகுட்சி கொண்டான் - சிவபெருமான் தம்மை மறைத் தெழுந்தருளினமையினாலே தம் மனத்தின்கட்ட கோபங்கொண்டான். எ - று.

எய்தினுடென்ப தெச்சமுற்று. அச்சுவபதி முன் செண்டி வேற்றமையிற் பின்பரசன் கரத்தில் வாங்கிப் பேணிலென்று வென்க. மறைப்பினாலென்பதற்குத் திரோதானசத்தியினு வென்றலு மொன்று. அது வருஞ் செய்யுளான் விளக்குப் பகாராசாவாகிய தான் கொடுத்த பரிசினை அச்சுவபதி அவமதித்தமையினாலே அரசனுக்குக் கோபமுண்டாயிற் ரென்பதாம். அற்றேல், “வாசிவா ணிகர்க்குத் தென்னன் வெண்டுகில் வரிசை யாக, வீசினை பாணற் கேவல் செய்தவர் வெள்கு வாரோ, கூசிலா நேசர்க் காப்பான் குதிரையி ணிழிந்தேற் றந்தத், தூசினை யிரண்டாங் கங்கை யெனமுடி குடி ணின்றூர்” என வழிநூல் கூறியவா ரென்னை யெனின், “இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித், திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்” என்பவாகவின், அது கடாவன்றென்க. பிறவுமன்ன. ஆலாசிய மான்மியம் முதனாலும், திருவிளையாடற் புராணம் வழிநூலும், இவ்வாதழுரடிகள் புராணம் சார்புநாலுமாமென்க. இது அறு சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

(29)

வெளிப்பட வரிய மேனி
விண்ணவன் கண்ணு நெஞ்சுங்
களிப்புற வருதல் கண்டுங்
கண்டிலன் கன்னி நாடன்
ஒளித்துல கெங்கு நிற்போ
நுறுபவ மொழித்து ஞான
மளித்திடி னன்றி யாவ
ரவன்றிற மறிய வல்லார்.

இ - ள். மேனி வெளிப்பட அறிய விண்ணவன் கண்ணும் நெஞ்சும் களிப்புற வருதல் கண்டும் - தந்திருமேனி ஊனக்கண்ணினாலே வெளிப்படக் கானுதற்கரிய சிதாகாச வடிவமாகவடைய சிவபிரானைவர், கண்ணு மனமுங் களிகூர ஈண்டு வெளிப்பட வெழுந்தருளி வருதலை ஊனக் கண்ணால் நேரே கண்டுவைத்தும், கண்ணி நாடன் கண்டிலன் - கண்ணி நாட்டையுடைய பாண்டியராசன் ஞானக்கண் இன்மையினால் உள்ளபடி காணப் பெற்றிலன், உலகு எங்கும் ஒளித்து நிற்போன் உறு பவம் ஒழித்து ஞானம் அளித்திடின் அன்றி - உலகெங்கும் விறகிற் றீயைப் போல மறைந்து நின்றருளும் அம் முதல்வன் அநாதியாய் வரும் பிறவிக்கு நிமித்தமாகிய அஞ்ஞானத்தைப் பற்றறக்கழித்துத் தமது திருவடி ஞானத்தைப் பிரசாதிக்கி னல்லது, யாவர் அவன் திறம் அறிய வல்லார் - யாவர்தாம் அக்கடவுளது உண்மைத் தன்மையைக் கண்டுணர வல்லவர். எ - று.

மேனி விண்ணவன் மேனியாக விண்ணையுடையவன். ஊனக் கண்ணால் உனரப்படாமையை “ஊனக்கண் பாச முனராப் பதியை, ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி” என்பதனானுமறிக. பவம் ஆகுபெயர். உண்மைத் தன்மை சொருபலக்கணம். இது புராணிகர் கூற்று. (30)

எண்டிசை மன்ன ரஞ்பா
லீந்தமென் கலைகள் யாவுஞ்
செண்டிடைக் கோட லன்னேர்
தேயநல் லியற்கை யென்றே
வண்டமிழ் வாத ஷுரர்
மாமது ரேச னெஞ்சிற்
கொண்டிடு முனிவு தீரக்
குறைந்துமுன் னின்று சொன்னார்.

இ - ள். வண்டமிழ் வாதலூர் முன் நின்று - அரசனது வெகுட்சியைக் கண்ட செந்தமிழ்மொழிக்கு அதிபராகிய திருவாதலூரடிகள் அவ்வரசனுக் கெதிர்சென்று செவ்வே நின்று, என் திசை மன்னர் அன்பால்ஈந்த மென்னல் கலைகள் யாவும் சென்று இடைக் கோடல் அன்னேர் தேய இயற்கை என்று - அட்டதிக்கினுமுள்ள அரசர்க் கொல்லாம் தம் மிட்டம் பற்றிப் பரிசுகொடுக்கும் மென்மையாகிய நல்ல வஸ்திரங்களை யெல்லாஞ் சவுக்கின்மீது ஏற்றுக் கோடல் அவரது தேசாசாரமென்று, மா மதுரா ஈசன் நெஞ்சில் கொண்டிடு முனிவு தீரக் குறைந்து சொன்னார் - பெருமை பொருந்திய மதுரையை இராசதானியாகக் கொண்டரசு வீற்றிருக்கும் அரிமர்த்தன பாண்டியன் மனத்தின்கட்கொண்ட கோபங் தணியுமாறு குறையிரந்து கூறினார். எ-று.

குறையிரந்தது அரசன்கோபம் தம்மாசாரிய சுவாமிகட்கியாதானுமேதம் பயக்குமோ வென்னும் அச்சம்பற்றி யுளதாய தடுமாற்றத்தா வென்க. அவ்வாசாரியசுவாமிகண்மீது தம்மை விழுங்கி முறுகியெழுந்த பேரன்பே அவ்வச்சத்திற்குக் காரணமென்க. இனிச் “செல்லாவிடத்துச் சினந்தீது” என்பதனால் அரசன்கோபம் அவ்வரசனையே கெடுக்குமென்பதுபற்றி அவன் பொருட்டுப் பரிந்திரங்கிக் குறையிரந்தாரெனக் கோடலுமா மென்க.

(31)

நலத்தகு மிந்த நீர்மை
 கேட்டபி னயந்து மன்னன்
 கலக்கமி லிவுளி நன்னால்
 கற்றவர் தம்மை நோக்கி
 யிலக்கண விதியா லுள்ள
 விரும்பா யிழிவு மேன்மை
 துலக்குற நும்மி னடி
 யெம்முடன் சொல்லு மென்றுன்.

இ - ள. நலத்தகும் இந்த நீர்மை கேட்டபின் மன்னன் நயந்து - விரும்பத்தகும் இந்தச் சமாதானத்தைக் கேட்டபின்பு பாண்டியராசன் கோபந் தணிந்து, நல் இவுளி நூல் கலக்கம் இல் கற்றவர் தம்மை நோக்கி - நல்ல அசவ லக்கண நூல்களைக் கலக்க மின்றிக் கற்றவர்களை நோக்கி, உள்ள இரும் பரி மேன்மை இழிவு இலக்கண விதியால் துலக்குற நும்மில் நாடி - இங்குள்ள மகிமை பொருந்திய குதிரைகளின் குணகுணங்களை அசவலக்கண நூல் விதிப்படி விளங்க நிவிர்ப்பீக்ஷித்து, எம் உடன் சொல்லும் என்றான் - எமக்குக் கூறுமினென்று பணித்தான். எ - று.

நலத்தகு மென்பது வியத்தகு மென்பது போல நின்றது. கலக்கம் சந்தேக விபரீதம். எமக்கென்பது எம்முடனென மயங்கிற்று. பிறரொடு கலவாது பரீக்ஷித்து எமக்கே கூறுக வென்று வென்பார் நும்மினாடி யெம்முடன் சொல்லு மென்று வென்றார்.

(32)

சொற்றிகழ் துரக நூலின்

றுணிபொரு ஞானர்ந்து ளோருங்
கொற்றவெம் பரிகட் குள்ள

குற்றமுங் குணமு நாடிப்
பொற்றடங் கிரியின் மீது

பொருகயல் பொறித்து மீண்ட
வெற்றிகொண் மன்னர் மன்னன்

முன்னிவை விளம்ப லுற்றார்.

இ - ள. சொல் திகழ் துரக நூலின் துணி பொருள் உணர்ந்துளோரும் - பொருள் செறிந்த சொற்கள் விளங்கும் அசவலக்கண நூல்களின் நிச்சயப் பொருளை யறிந்த பரீக்ஷகர்களும், கொற்ற வெம் பரிகட்கு உள்ள குணமும்

குற்றமும் நாடி - வெற்றியையுடைய வேகம் பொருந்திய குதிரைகளிடத்துள்ள குணகுணங்களைப் பரீக்ஷித்தறிந்து, பொன் தடம் கிரியின் மீது பொரு கயல் பொறித்து மீண்ட வெற்றிகொள் மன்னர் 'மன்னன் முன் இவை விளம்பல் உற்றார் - பொன்மயமாகிய பெரிய மேருகிரியின்மீது போருக்குரிய கயலை எழுதிய கொடியை யெழுதித் திக்கு விஜயஞ் செய்து முடித்த அத்துணை வெற்றியையுடைய அரசர்க்கரசனுகிய பாண்டியன் முன்னின் றிவ்வார்த்தைகளை விண்ணப்பஞ் செய்வாராயினார். எ - று.

அரசன் மேருகிரியின்கட் கயல்பொறித்தமை அதனைத் தன்னரசாட்சிக்குத்தர திக்கின் எல்லையாக யாவருங் கோடற் கென்க. பொருவென்னும் அடைமொழி கொடியென்னு மாகுபெயர்ப் பொருளை விசேஷித்தது. (33).

தாவினைச்சங் திரசுழியா மண்டா வர்த்தங்
 தண்டையடி யிற்சுழியா முடலின் பக்க
 மேவுசுழி கெளவகமாங் காகா வர்த்த
 மேன்மைதிகழ் முன்வளையச் சுழிதா னுகும்
 பாவுசெழுங் கேதாரி யடியிற் சேர்ந்த
 பயனில்கொடுஞ் சுழிகேசா வர்த்த மாகும்
 பூவமருங் கச்சையிற்பட் டடையே யாகப்
 புகன்றசுழி யிச்சுழிகள் புணரா வாகி.

இ - ள். தண்டையடியிற் பொருந்திய கேட்டினைத் தரும் சந்திரசுழி அண்டாவர்த்தச் சுழிகளும் உடம்பின் பக்கத்துப் பொருந்திய கெளவகசுழி காகாவர்த்தச் சுழிகளும் மகிமை விளங்கும் முன்வளையச்சுழி பரந்தசெழுமையாகிய கேதாரிச் சுழிகளும் அடியிற் பொருந்திய பயனற்ற கொடிய

கேசாவர்த்தச் சுழியும் அழகமரும் கச்சைகிலையிற் பொருந்திய
பட்டடைச் சுழியுமென அசுவலக்கண நூலுடையார் கூறிய
இவ்வெண்வகைச் சுழிகளும் பொருந்தப் பெறுதனவாகி.
எ - று.

தண்டை - வால். இது எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம். (34)

கொம்புகன்னாங் திருகுகன்ன நஞ்ச பாதங்

கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் டெனி குன்று
வெம்புதழற் சுடலைமுகம் பரனேர் கண்ட
மண்டப்பாழ் விலங்கிபல வண்ட மாதல்
செம்பொறியா மக்கினிசித் திரங்கண் மூன்று
சிறந்தினிய மட்டிற்பா ஹபா லென்றே
யம்புவியோர் மொழிந்தபழு திவையு மின்றி
யடிநாவிற் குரமிரட்டை யாகா வாகி.

இ - ள். கொம்புபோல நீண்ட செவிகளும் முறுகிய
செவிகளும் நஞ்ச பாதமும் கொள்ளிக்காலும் வெள்ளிய
கண்களும் தீனி குன்றுத சுடுகின்ற அக்கினி சுவாலிக்கும்
சுடலைபோலும் அழகற்ற முகமும் நீலகண்டமும் பிசமின்
மையுங் ஒன்றற்கொன்றேற்றக் குறைவாகிப் பருத்த பிச
முடைமையும் செவ்விய பதுமையும் அக்கினியும் சித்திரமு
மாகிய இம்முன்றையும்போலச் சிறந்து முகம் வால் நான்கு
கால்களாகிய இனிய இவ்வறுப்புக்களிற் சுழியின்மையுமென்
றிந்வன மழகிய பூமியின்கணுள்ள அறிஞர் கூறிய இக்குற்றங்களும் இவைபோல்வன பிறவுமின்றிக் கழுத்தடியின்
மார்க்கண்ட மிரட்டையாகப் பொருந்தப் பெறுதனவாகி.
எ - று.

நஞ்சபாதம் மூன்றுகால் விளர்த் தொருகால் கறுத்திருப்பது. கொள்ளிக்கால் மூன்றுகால் கறுத்து ஒருகால் விளர்த்திருப்பது - தீனி - தின்னப்படுவது. வெம்பு தழற் சுடலை முகப்பரனேர் கண்டமென்பது பாடமாயின் மயானருத்திரரது கண்டம்போலுங் கரிய கண்டமென்றுரைக்க. (35).

சிரமதனி லிரண்டுசெழுங் துளைப்பி னன்கு

சிறந்தவுரங் தனிலிரண்டு நுதன்மே லொன்று
குரவமிசை நின்றசுழி யொன்றி ஞேடு

குலவியவீ ரெந்துசுழி குறையா வாகி
நரிவெருகு கருங்காக மலைகை யோரி

ஞாளிசெழுங் கேழுலெனுங் குரலின் றுகி
விரவுபெருங் திரைவேலை மங்குல் சங்கம்
விடைமுழவம் போன்முழக்க மிகவுண் டாகி.

இ - ன். சிரமதனில் இரண்டு - தலையில் இரண்டு சுழி களும், செழும் துளைப்பின் நான்கு - செழுமையாகிய நாயியின் பின் நான்கு சுழிகளும், சிறந்த உரந்தனில் இரண்டு - அழகிய மார்பில் இரண்டு சுழிகளும், நுதல்மேல் ஒன்று - நெற்றியில் ஒரு சுழியும், குரவமிசைநின்ற சுழி ஒன்றினேடு - உதட்டின்கணுள்ள சுழியொன்றுடனே, குலவிய ஈர் ஜிந்து சுழி குறையா ஆகி - விளங்கானின்ற இப்பத்துச் சுழிகளும். குறையப்பெறுதனவாகி, நரி வெருகு கரும் காகம் அலைகை ஓரி ஞாளி செழும் கேழல் எனும் குரல் இன்று ஆகி - நரியும் வெருகும் கரிய காகமும் பேயும் ஓரியும் நாயும் கொழுத்த பன்றியும் என்னுமிவற்றின் சத்தம் இல்லாதனவாகி, விரவுபெரும் திரை வேலை மங்குல் சங்கம் விடை முழவம்போல் முழக்கம் மிக உண்டு ஆகி - ஒன்றன்பி ஞைன்றுக வரும் பெரிய திரைகளையுடைய சமுத்திரமும் முகிலும் சங்கும்

இடபழும் மிருதங்கமும்போல மிகவுஞ் சத்தமுடையன
வாகி. எ - று.

குரங்கினுண் முசப்போல, ஓரி நரியினுள் ஒருசாதியென்க.()

உருத்திகல்செய் புலியுளியங் கழுதை செந்நா
யொண்டுளை நரியினுடன் கரிய காகங்
தரித்தவழற் புகைநிறமும் புனையா வாகித்

தருக்கிமருத் தெனுங்கவனத் தன்மை யெய்தி
விரித்தகதீர் வெண்டரளாந் திங்க ணீல

மென்கமலத் தாதுசெழுங் கனகங் காயா
வரத்தமலர் நல்லபசுங் கிள்ளோ போல

வமைந்தவொளி தயங்கிய வங்கத்த வாகி.

இ - ள். உருத்து இகல் செய் புலி உளியம் கழுதை
செந்நாய் ஒண்டுளை நரியின் உடன் கரிய காகம் அழல்
தரித்த புகை நிறமும் புனையா ஆகி - வெகுண்டு யுத்தஞ்
செய்யும் புலியும் கரடியும் கழுதையும் செந்நாயும் அழகிய
பூளையும் நரியும் கரிய காகமும் அக்கினியின்கனுள்ள
புகையுமாகிய இவற்றினிறம் பொருந்தாதனவாகி, தருக்கி -
வீராவேசங்கொண்டு, மருத்து எனும் கவனத் தன்மை
எய்தி - வாயுவேகம் பொருந்தி, விரித்த வெண் கதிர்த்
தரளம் திங்கள் ணீலம் மென் கமலத் தாது செழும் கனகம்
காயா அரத்த மலர் நல்ல பசும் கிள்ளோபோல - பரப்புகின்ற
வெள்ளொளியையுடைய முத்தும் சந்திரனும் ணீலரத்தின
மும் மெல்லிய தாமரைப்பூவின் மகரங்தமும் செழுமையாகிய
பொன்னும் காயாம்பூவும், செவ்வரத்த மலரும் நல்ல பசிய
கிளியுமாகிய இவற்றைப்போல, அமைந்த ஒளி தயங்கிய

அங்கத்த ஆகி - பொருந்திய ஒளிவிளங்கானின்ற உடம்பை
யுடையனவாகி. எ - று.

நீலம் நீலோற்பலமெனினுமமையும்.

(37)

நெற்றியகன் றுயர்குரவம் படைத்து வெண்மை
நிறைந்துதமி லொத்திலகு மெயிற்ற வாகித்
துற்றநறுங் கந்தமிகச் சிறந்து நாவுஞ்

குதவிளாங் தளிர்போலு மருணாங் தோய்ந்தே
யுற்றவிரண் டிமைமயிருங் தொகையுண் டாகி

யுக்கிரமாம் விழிப்பார்வை யுடைய வாகி
முற்றுமெயிற் றசையின்றி யுள்வ ளாந்து

முக்கோண மெனத்கிகழு முகத்த வாகி.

இ - ள். நெற்றி அகன்று - நெற்றி விசாவித்து, உயர்
குரவம் படைத்து - உயர்ந்த மேல் உதட்டைப் பொருந்தி,
வெண்மை நிறைந்து தமில் ஒத்து இலகும் எயிற்ற ஆகி -
வெண்ணிற மிகுந்து தம்முட் கடையொத்து விளங்கும்
பற்களை யுடையனவாகி, துற்ற நறும் கந்தம் மிகச் சிறந்து-
இடையருது கமமும் நறுமணத்தான் மிகவுமேம்பட்டு, நாவும்
குத இளம் தளிர்போலும் அருணம் தோய்ந்து - நாக்கும்
மாவினது இளந்தளிர்போலும் செந்திறம் வாய்ந்து, உற்ற
இரண்டு இமை மயிரும் தொகை உண்டாகி - பொருந்திய
இரண்டிமை மயிரும் தம்முளரப் பெற்று, உக்கிரம் ஆம்
விழிப் பார்வை உடைய ஆகி - கண்டோ ரஞ்சி மெய்விதிர்க்
கத் தகும் கொடிய கட்பார்வையை யுடையனவாகி, மெயில்
முற்றும் தசை இன்றி - உடம்பின்கண் மிகவுங் தசைப்பற்
றின்றி, உள் வளைந்து முக்கோணம் எனத் திகழும் முகத்த

ஆகி - உள் வளையப்பெற்று முக்கோணமாகி விளங்கும் முகத்தையுடையனவாகி. எ - று.

நறங்கந்தமென்றது குங்குமம், கருப்பூரம், அகிற்குழம்பு, மிருகமதமென்னு மிவற்றின் கந்தம்போலும் கந்தத்தை என்க. அது “குங்குமங் கருப்பூரங் கொழுந்தின் காரகிற், பங்கமான் மத மெனக் கமழும் பாலதாய்” என்பதனானுமறிக. இன்னும் இவ்விலக் கணங்களுட் சிலவற்றை, “அகவிய நுதலின்” “நெய்த்திடு மாங் தளிர் நிறத்த நாவின்” “வார்ந்து நேரோத்திடு மெயிற்றின்” “புகரறு கோண் மூன்றூகிப் பொற்புறு, முகமுடையன்” என்பன வற்றூனுமறிக. (38)

உளையினுடன் றலைமயிரு நிறமொன் ரூகி

யுரத்தினுடன் கழுத்துரக படமே போன்று
வளைசிறந்த தொனிபரந்து குவிந்துள் வாங்கி
மண்டலமுண் டாய்ரங்கொள் குரங்கள்

[சேர்ந்து]

கிளைகொணரம் புகள்கரந்து தசைதா ஞென்றிக்
கிளர்முழுந்தாணெனித்தபதங் கெழுமலின் றி
நெனிமுதுகு புனைந்துதொடை திரண்டு தண்டை
நீண்டுடல நெய்த்தாநிற நீர்மை யாகி.

இ - ள். உளையினுடன் தலைமயிரும் நிறம் ஒன்று ஆகி - பிடர் மயிருந் தலை மயிரும் ஒரே நிறமாகி, உரத்தினுடன் கழுத்து உரகபடம்போன்று-மார்புங் கழுத்தும் ஆகிருதியாற் சர்ப்ப படம் போன்று, வளைசிறந்த தொனி பரந்து - அவை சங்கைப்போலச் சிறந்த உள்ளொலி விரவப்பெற்று, குவிந்து உள் வாங்கி மண்டலம் உண்டாய் உரங்கொள் குரங்கள் சேர்ந்து - குவிந்து உட்சுழித்து வட்டாகாரமாய் வலிமை பொருந்திய குளம்புகளை யுடையனவாகி, கிளைகொள்

நரம்புகள் மறைந்து - கிளைத்த நரம்புகளைக்கும் மறையப் பெற்று, தசை தான் ஒன்றிக் கிளர் முழுந்தாள் நெளித்த பதம் கெழுமல் இன்றி-முன்னர் ஏனைய அவயவங்கட்டு ஆகாவென்று விலக்கிய அத்தசைப்பற்றுத் தான் செறிந் தொன்றிப் பருத் துக் கிளரானின்ற முழுந்தாள்கள் உள்வளையப்பெற்ற கால்கள் பொருந்துதலின்றி, நெளி முதுகு புனைந்து - நெளித்த முதுகு பொருந்தி, தொடை திரண்டு - தொடைகள் கடைங்தெடுத் தாற்போலத் திரண்டு, தண்டை நீண்டு - வால்நீண்டு, உடலம் நெய்த்த நிற நீர்மை ஆகி - உடம்பு நெய்ப்புப் பொருந்திய நிறம் வாய்ந்த மெருகை யுடையனவாகி. எ - று.

குவிதல் குமிழ் வடிவாதல். முழுந்தா ஜெளியாமையும் முதுகு நெளித்தலும் இலக்கணமா மென்பார். முழுந்தா ஜெளித்த பதங் கெழுமலின்றி நெளி முதுகு புனைந்தென்றார். இச் செய்யுளிற் கூறிய இலக்கணங்களுட் சிலவற்றை “ஆய்ந்த குஞ்சிபோ, னிகரறு கொய்யுளை நிறமொன்றூயின” “உரமுங் கண்டமும், பைத்திடு மராப்படம் போன்ற” “நாலு கால்களுங் கடைங்தெடுத்து நாட்டி ஞற், போல்வதாய்” என்பவற்றை நுமறிக. (39)

மிக்கசெழு மறைநாவிற் கமல நாதன் [ன்

விழிப்புனலில் விண்ணேர்க் கௌண்மர் தம்பா மைக்கடன்மே லமிர்தத்தி லங்கி மீதின்

மல்குகருப் பையிலுலூக வண்டாங் தன்னிற் கிழுக்கவேழு பேதமெனு மிவற்றிற் கிழுங்குந்

தொன்மையவாய்ரிரண்டு துணைத்தாணைற்றி யொக்கவெளுக் கும்பாகிக ஞளவாய் வானி

லொண்புனலிற் செல்லுநெறி யுளவு மாகி.

இ - ள். கமல நாதன் மிக்க செழு மறை நாவில் - செங் தாமரை மலரை யாசனமாகவுடைய பிரமாவினது வேதங்க

ஞட்சிறந்த செழுமையாகிய சாமவேதங் கூறும் காவிலும், விழிப் புனிலில்-அவர் யாகஞ் செய்கின்றுழிக் கண்களினின்று மொழுகிய நீரிலும், அங்கி மீதில்-அவரது யாகாக்கினியிலும், விண்ணேர்கள் எண்மர் தம்பால் - இந்திரன் முதலிய திக்குப் பாலக ரெண்மரிடத்தினும், மைக் கடல் மேல் அமிர்தத்தில் - கரிய சமுத்திரத்திற் ரேன்றிய அமிர்தத்திலும், மல்கு கருப்பையில் - உரிய மாசம் நிரம்பிய கருப்பையிலும், உலாக அண்டங் தன்னில் தொக்க எழு பேதமெனும் இவற்றில் தோன்றும் தொன்மைய ஆய் - இலக்குமி சாபத்தாற் கோட்டான் வடிவமெந்த பிரமா இட்ட முட்டையிலுந் தோன்றிய எழு வகையாகிய இக்குதிரைகளின் மரபிற் பிறந்த பழைய உற்பத்திக் கிரமத்தை உடையனவாய், ஈர் இரண்டு துணைத் தாள் நெற்றி ஒக்க வெளுக்கும் பரிகள் உள் ஆய் - நான்கு கால் களும் முகமும் ஒரு சேர வெண்ணிறம் வாய்ந்திருக்கும் பஞ்சகல்யாணி யென்னுங் குதிரைகளை இக்குதிரைச் சேன சமூகங்கள் உடையனவாய், வானில் ஒண் புனிலில் செல்லும் நெறி உளவும் ஆகி - ஆகாயத்தினும் அழகிய நீரினுஞ் செல்லும் விசித்திர விகற்ப கதிகளை உடையனவுமாகி. எ - று.

மைக்கடல் இனவடை. நான்கு கால்களுள் இவ்விரண் டொவே ரினையாகவிற் றுணைத்தாளென்றார். பஞ்சகல்யாணி யென்னுங் குதிரையி னிலக்கணத்தை “முக மார் புச்சி வால்கா லென் றுரைத்த வெட்டுறப்பினும் வெண்மை, விரவிய தட்டமங்கலங் தலைவால் வியனிற மென்ற விம்முன்று, மொருவிய ஏற்போரெங்கினும் வெண்ணை யுள்ளது பஞ்சகல்யாணி” என்பதனைநிக.

மங்காளன் சாரங்கன் கங்கா நீலன்

மெளவழுகன் கொங்காளன் சன்ன சம்பான் குங்குமச்சோ ரன்கரியா நீலன் சாரன் [லான் குலவுமள்ளா ஞாஞ்சிசீஷந்தா னல்லான் பொல்

றங்குகருங் காற்சம்பா னென்று கூறுங்
 தன்மையுள் பன்னிறமும் புனைந்த சாதித்
 துங்கமிகும் பரியிவையென் றவற் றின் றன்மைத்
 தொன்மையுரைத்தரசனைமுன்றேழுதுநின்றூர்

இ - ள். மங்காளன்.....தன்மை உள் - மங்காள
 னும் சாரங்கனும் கங்காநிலனும் மொவழகனும் கொங்காள
 னும் சன்னசம்பானும் குங்குமச் சோரனும் கரியானும் நீல
 னும் சாரனும் விளங்குகின்ற மன்னானும் உரஞ்சிவந்தானும்
 நல்லானும் பொல்லானும் பொருந்திய கருங்காற் சம்பானு
 மென்று கூறப்படும் பதினைந்து பாகுபாடு பொருந்திய இலக்
 கணங்களையுடைய, பல் கிறமும் புனைந்த சாதித் துங்க மிகும்
 பரி இவை என்று - பல நிறவேறுபாடுகளையுடைய உயர்ந்த
 சாதிக் குதிரைகள் இவையென்று, அவற்றின் தொன்மைத்
 தன்மை உரைத்து அரசனை முன் தொழுது நின்றூர் - அவை
 களின் பழைய வரலாற்றுமுறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து
 பாண்டியராசனை எதிரே வணங்கிப் பரீக்ஷகர் நின்றனர். எ-று.

தாவினை என்னும் செய்யுண் முதல் இதுகாறுமூள் குளக
 மாகிய எட்டுச் செய்யுள்கட்கும் சொன்முடிபு பொருண்முடிபுகளை
 வரையறுத்து அசுவலக்கணங்களை விரித்துரை செய்தற்கு மேற்
 கோள் யாண்டு மகப்படாமையின், சிறுவர் பொருட்டு, அவற்றின்
 பழைய உரையினையே பெரும்பான்மையும் ஈண்டுத் தந்து, இனி
 அப்பாற் செல்லுதுமென்க. (41)

நற்பரியி னியல்புணர்ந்தோ ரின்ன வாறு
 நவின்றமொழி கேட்டுமிக நயங்துவெள்ளி
 வெற்பனைய விடையேறி யளிக்குங் தெய்வ
 வெம்பரிகள் யாவும் விலை மதித்த பின்னர்ப்

பொற்புடைய தன்பொருண்மே லெண்ம டங்கு
 போதுதலாற் பொங்குமகிழ் வெய்தி மாறன்
 றற்பரனை முகநாடிக் கயிறு மாறித
 தருகதூர கத்தொகுதி தம்மை யென்றுன்.

இ - ள். நல்பரியின் இயல்பு உணர்ந்தோர் இன்னவாறு
 நவின்றமொழி மாறன் கேட்டு - நல்ல அசுவலக்கண நூலீ
 ஒதியுணர்ந்த பண்டிதர்களாகிய பரீக்ஷகர் இந்தப் பிரகாரங்
 கூறிய வார்த்தைகளைப் பாண்டியன் கேட்டு, மிக நயந்து -
 முன்னையினும் மிக விருப்பங்கூர்ந்து, வெள்ளி வெற்பு அனைய
 விடை ஏறி அளிக்கும் தெய்வ வெம்பரிகள் யாவும் விலை
 மதித்த பின்னர்-வெள்ளிமயமாகிய கைலாசகிரியைப்போலும்
 இடபத்தை வாகனமாகலூரும் சோமசுந்தரக் கடவுளாகிய
 அச்சுவபதி கொடுக்கும் வெவ்விய குதிரைகளெல்லாம் விலை
 மதிக்கப்பட்ட பின்னர், பொற்பு உடைய தன் பொருள் மேல்
 எண் மடங்கு போதுதலால் - பொலிவையுடைய தன் திரவி
 யத்தின்மேல் எண்மடங்கு விலைமிகுதலினால், பொங்குமகிழ்வு
 எய்தி - பெருமகிழ்ச்சி யடைந்து, தன் பரனை முக நாடி - ஆன்
 மாவுக்கு மேற்பட்ட சோமசுந்தரக் கடவுளாகிய அவ்வச்சுவ
 பதியை முகத்திற் பொருந்தப்பார்த்து, துரகத் தொகுதி தம்
 மைக் கயிறு மாறித் தருக என்றுன் - குதிரைக் கூட்டங்களை
 இனிக் கயிறு மாறித் தருகவென்று கூறினாள். எ - று.

கயிறு மாறுதலாவது அக்குதிரைக் கூட்டத்துள் ஒரு குதி
 ரையை அலங்கரித்துப் பூசித்து, அதன் கயிற்றைப்பற்றி விற்போர்
 வாங்குவோர் கையிற் கொடுத்தலாம். (42)

காத்துல கனைத்து முய்யக்
 கண்ணருள் செய்யு நீதிப்
 பார்த்திவன் கருமஞ் செய்வார்
 ஷற்றியங் கரத்தில் வாங்கச்

சாத்தவர் தம்மி லாங்கோர்
சால்பினர் கயிறு மாறி
யித்தனர் பந்தி யூடு
சேர்த்தன இவுளி யெல்லாம்.

இ - ள் உலகு அனைத்தும் உப்பக் காத்துக் கண் அருள்
செய்யும் நீதிப் பார்த்திவன் கருமம் செய்வார் அம் கரத்தில்
பற்றி வாங்க - உலகங்களைல்லாம் உப்பும்வண்ணம் அவற்
றைப் பாதுகாத்துக் கண்மறை தருள்செய்யும் மனுநீதியை
யுடைய பாண்டியராசனது காரியதரிசிகள் அழகிய கையிற்
பற்றி வாங்க, சாத்தவர் தம்மில் ஆங்கோர் சால்பினர் கயிறு
மாறி ஈத்தனர்-குதிரை ராவுத்தர்களுக்குள்ளே தகுதியுடைய
ஒருவர் கயிறு மாறிக் கொடுத்தனர், இவுளி எல்லாம் பந்தி
ஊடு சேர்த்தனர்-அப்பொழுது குதிரைகளை யெல்லாம் அவர்
கள் அரசனது பந்தியின்கட்ட கொடுசென்றுப்பத்தனர். எ - று.

வாங்க ஈத்தனரென முடிக்க. ஈந்தனர் எனற்பாலது ஈத்த
னர் என வலிக்கும்வழி வலித்தல். இது அறஞிரடியாசிரியவிருத்தம்.

திண்டிறல் கெழுவு நேமித்
தென்றிசைக் கிறையுஞ் செய்ய
வண்டமிழ்க் கிறையுங் காண
வந்திடு திசையி னேகிப்
பண்டைநற் படிவ மாகிப்
பணிந் துவின் ணவர்கள் சூழக்
கொண்டலைப் பொருவு கண்டர்
குலவுதங் கோயில் புக்கார்.

இ - ள். கொண்டலைப் பொருவு கண்டர்-முகிலை நிகர்க்
குங் கரிய கண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளானவர்

தின் திறல் கெழுவும் நேமித் தென் திசைக்கு இறையும் வண்
செய்ய தமிழ்க்கு இறையும் காண வந்திடு திசையின் ஏகி -
தின்னிய வலிமை பொருந்திய ஆஞ்ஞாசக்கிரத்தையுடைய
தென்றிசைக் கதிபனுகிய பாண்டியராசனும் வள்ளிய செங்
தமிழ்க் கதிபராகிய திருவாதலூரடிகளுஞ் தரிசித்து சிற்பத்
தாம் முன்னெழுந்தருளிவந்த பூருவதிக்கை நோக்கிப் போய்,
பண்டை நல்படிவம் ஆகி விண்ணவர் பணிந்து சூழக் குலவு
தம் கோயில் புக்கார் - பழைய நல்ல திருமேனி கொண்டு
தேவர்கள் வணங்கிச் சூழத் தமது விண்ணிழி விமானமாகிய
கோயிலின்கட்ட சென்றருளினார். எ - று.

விண்ணவர்கள் ஏகி, ஆகி, பணிந்து, சூழ; கண்டர் ஏகி, ஆகி,
புக்காரென முடிக்க. (44)

வாய்ந்தன பரிக ணும்மா
 லென்றெழில் வாத ஷுரின்
வேந்தரை மனையி லேக
 விடுத்துள மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
சார்ந்தமெய்த் தகைமை யோருந்
 தானையுஞ் சூழ வேகி
யாய்ந்தநற் றமிழில் வல்ல
 வரசனுங் கோயில் புக்கான்.

இ - ள். ஆய்ந்த நல் தமிழில் வல்ல அரசனும்-முதலிடை
கடைபென்னு முச்சங்கங்களா ஞராயப்பட்ட அந்நன்மை
யினையுடைய தமிழ் மொழியில் வல்ல பாண்டியராசனும்,
எழில் வாதலூரின் வேந்தரை உளமகிழ்ச்சி கூர்ந்து - அதன்
பின்பு திருவாதலூரடிகளை மனமகிழ்ந்து பார்த்து, நும்மால்
பரிகள் வாய்ந்தன என்று மனையின் ஏக விடுத்து - நும்மா

லெமக்குக் குதிரைகள் இனிது வாய்த்தன வென்று பிரிய வசனங்களைக் கூறி அவரைத் தந்திருமாளிகையிற் செல்லும்படி அனுப்பி, சார்ந்த மெய்த் தகைமையோரும் தானையும் சூழ ஏகிக் கோயில் புக்கான் - தன்னைச் சார்ந்த உண்மைத் தன்மையுடைய பெரியோர்களுஞ் சூழச்சென்று தன்மாளிகையிற் பிரவேசித்தான். எ - று.

வாய்த்தன எனற்பாலது வாய்ந்தன என மெவிக்கும் வழி மெவித்தல். உம்மை இறந்ததுதழிலியிற்று. மெய்த்தகைமையோர் புரோகிதர் முதலாயினேர். தமிழ் மொழியின தாராய்ச்சி நன்மையை, “கண்ணுதற் பெருங் கடவுளுங் களாகமோ டமர்ந்து, பண்ணுறத் தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசந் தமிழேனை, மண்ணிடைச்சில விலக்கண வரம்பிலா மொழிபோ, வெண்ணிடைப்படக் கிடந்ததா வெண்ணவும் படுமோ” என்பதனுமறிக. (45)

அத்தின மகல மாலை
யனைதலும் பரிக ளெல்லா
நித்தன தருளி னேல
நெடுங்குரா னாகி ளாகி
மெய்த்தமிழ் மதுரை முதூர்
விழித்துயி லொழிந் திரங்கத்
தத்தமி லுடன்று கூடித்
தனித்தனி களித்து நின்று.

இ - ள். அத்தினம் அகல மாலை அனைதலும் - அப்பகற்கால நீங்க இராக்காலம் வருதலும், பரிகள் ளெல்லாம் நித்தனது அருளினேல நெடும் குரல் நரிகள் ஆகி - அக் குதிரைகளெல்லாம் அாதி நித்தியராகிய சிவபெரு மானுடைய திருவருளினேல உச்சவிசையினு ஹளையிடுங் குறுநரிகளாகி, மெய்த்தமிழ் மதுரை முதூர் விழித்துயில்

ஒழிந்து இரங்க, மெய்ம்மையாகிய தமிழையெடய் பழைய மதுரைமா நகர வாசிக ளெல்லாம் கண்முகிழ்த்து நித்திரை செய்தலை பொழிந் திரங்காநிற்க, தத்தமில் கூடி உடன்று தனித்தனி களித்து நின்று - தம்மிற்றுமே குழீஇப் பகை கொண்டு தனித்தனி செருக்குற்று நின்று. எ - று.

குரலை நெடுங்குரலென விசேஷத்தமையின் நரிக்குக் குறுமை வருவிக்கப்பட்டது. தமிழினது மெய்ம்மையை “தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்தது முதலை, யண்ட பாலனை யழைத்தது மெலும்பு பெண்ணுருவாக் கண்டதும் மறைக் கதவினைத் திறந்த துங் கண்ணித், தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர்” என்பதனுமூறிக. தினம் - பகல். மாலை - இரா. (46)

நின்ற நின்ற நெடும்பரி யாளர்மேற்
சென்று வெம்பகை செய்து வெருட்டியே
துன்று கின்ற துரங்க மொருங்கொடு
கொன்று நின்றுயர் கூவிளிக் கொண்டவால்.

இ - ள. நின்ற நின்ற நெடும் பரியாளர் மேல் சென்று வெம்பகை செய்து வெருட்டி - அந்நரிகளெல்லாம் ஆங்காங்கு நிற்கின்ற நெடிய குதிரைப் பந்திக் காவலாளர்மீ தெதிர்த்துச் சென்று வெவ்விய பகை விளைத்து அவரை யஞ்சுவித் தோட்டி, துன்றுகின்ற தூங்கம் ஒருங்கு கொன்று நின்று உயர் கூவிளிக் கொண்ட - நெருங்கிய பழைய குதிரைகளை யெல்லா மொருசேரக் கொன்று பின்பு கொல்லப்படுதற்குக் குதிரைக ஸின்மையினுலே வாளாநின்று பெருங் கூச்ச விட்டன. எ - று.

அடுக்குப் பன்மைபற்றி வந்தது. ஒடு இசைனிறை. இது கவிவிருத்தம். (47)

வரைசெய் கோபுர மாட நெருங்கிய
வரச வீதியு மாவண வீதியு

முரச வோசை முழுக்கொழிங் தேமிகக்
குரைசெய் வாய்நாரிக் கூக்குர லானதால்.

இ - ள். வரை செய் கோபுரம் மாடம் நெருங்கிய அரச வீதியும் ஆவண வீதியும் - மலைபோலும் தோற்றப் பொலிவையுடைய கோபுரங்களும் மண்டபங்களுங் தம்மு ணெருங்கிய இராச வீதிகளினுங் கடைவீதிகளினும், முரச ஒசை முழுக்கு ஒழிந்து குரை செய் வாய் நரிக் கூக்குரல் ஏ மிக ஆனது - மும்முரசுகளின் பேரொலி அடங்கக் குரைக் கின்ற வாயையுடைய நரிகளின் கூக்குரலே மிக்கது. எ - று.

செய்யென்ப துவமவாசகம். ஒசை முழுக்கென்பன தம்முட் சிறிது வேறுபாடுடைய ஒருபொருட் பன்மொழிகள். ஒழிய என்ப தொழிங்கெனத் திரிந்து சின்றது. மும்முரசு: கொடைமுரசு, வெற்றிமுரசு, மணமுரசு என்பன. ஒசையுமேஜை முழுக்கமு மெனப் பொருள்கோடலுமொன்று. (48)

பாடி யாரணம் போற்ற மன்றிற்பயின்
ரூடி யார்வினை யாட்டின் புதுமையா
லோடி யாரு மொளித்திட வென்றேரு
கோடி யானது கூவு நரிக்குழாம்.

இ - ள். ஆரணம் பாடிப் போற்ற - வேதத்தின் ஞானகாண்டமாகிய உபநிஷத்துக்கள் தம் புகழைப் பாடி நின்று எட்டாமையினுலே துதிக்க, மன்றில் பயின்று ஆடியார் விளையாட்டின் புதுமையால் - வெள்ளியம்பல்த்தின் கண்ணின்று இராசசேகர பாண்டியன் பொருட்டுத் திருவடி மாறியாடியருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளது திருவிளையாட்டின் விசேடத்தினுலே, கூவும் நரிக் குழாம் - ஊளையிடுகின்ற நரிக்கூட்டம், ஓடி யாரும் ஒளித்திட வென்று ஒரு கோடி ஆனது - ஓடி யெவரு மொளிக்கும்படி அவரைவென்று ஒரு கோடியாகப் பெருகிற்று. எ - று.

புதுமையால் வென்று ஒரு கோடியானதென உருபு முடிக்க. அல்லுமித் தாமெவர்க்கு மஞ்சி யோடி யொளிக்குங் குறுநரிகள் திருவிளையாட்டின் விசேடத்தான் என்டுத் தமக்கெவரு மஞ்சி யோடி யொளிக்கும் வண்ணம் வெல்வனவாய் அபிவிருத்திய மாயின வென்பது கருத்து. ஆரணம் - வேதத்தின் ஞானபாகை; எவருமென்றது அங்கரவாசிக ளொவர்களையுமென்க. இனி ஒளித்திட என்று எனக் கண்ணழித்து, என்றென்பதை உண்ண வென்று உடுக்கவென்று வந்தான் என்புழிப் போலக் கொண்டு, ஒடி யெவரு மொளிக்குமாறு ஒரு கோடியாகப் பெருகிற்று எனக் கோடலுமாம். கோடி மிக்க பலவற்றிற்கொன்று காட்டியவாறு. ()

துங்க மாறன் ரெஞ்சுபடை வெங்கொலை
தங்கு மாடுதந் தாங்கி யெதிர்க்கவே
யெங்கு மான நாரிகளெல் லாங்கொடுஞ்
சிங்க மாயமர் செய்யத் தொடங்குமால்.

இ - ள். துங்க மாறன் தொகு படை வெம் கொலை தங்கும் ஆடுதம் தாங்கி எதிர்க்க - உத்துங்கம் பொருந்திய அரிமர்த்தனபாண்டியனதுதொகுதியாகிய சேனைகள் வெவ்விய கொலைத் தொழில் குடிபுகும் பலவகைப் படைக்கலங்களைத் தாங்கி யெதிர்க்க, எங்கும் ஆன நாரிகள் எல்லாம் கொடும் சிங்கம் ஆய் அமர் செய்யத் தொடங்கும் - அங்கரெங்கும் பரந்த குறுநரிக ளொல்லாம் தனித்தனி கொடிய மிருகராச ஞகிய சிங்கம் போன்று அச்சேனைகளோடு யுத்தஞ்செய்யத் தலைப்படும். எ - று.

ஆக்கம் உவமை குறித்து நின்றது. எங்குமான நாரிக ளொன்பதற்குமுன் வனமெங்குங் திரிந்த குறுநரிகள் என இழிபுதோன்றப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். உத்துங்கம்-உயர்ச்சி.

நீடு வாடை யிடந்தொறு நின்றணி
கூடு வார்மிகக் கூவி வெருட்டுவா

ரோடு வாரொளித் தோடிப் புகுமிடங்
தேடு வாரெதிர் சென்றமர் செய்குவார்.

இ - ள். கூடல் உளோர் எலாம் - நான்மாடக்
கூடலாகிய மதுரைமாநகர வாசிகளெல்லாம், நீடு வாடை
இடம் தொறும் நின்று அணி கூடுவார் - நெடிய வீதிக்டோறு
நின்றங்கின் றணியணியாகக் கூறுவாரும், மிகக் கூவி வெருட்டு
வார் - அங்களிகளினுங் தாமிகக் கூச்சலிட் டச்சுறுத்து
அவற்றை யோட்டுவாரும், ஒளித்து ஒடுவார் - தாமவற்றிற்
கஞ்சி யொளித்தோடுவாரும், ஒடிப் புகும் இடம் தேடுவார் -
அங்ஙன மொளித்தோடிப் புகல் புகுமிடங் தேடுவாரும்,
எதிர் சென்று அமர் செய்குவார் - அவற்றிற்கெதிர் சென்று
யுத்தஞ் செய்வாரும். எ - று.

எழுவாய் ‘நற்றவச் செய னண்கில தான்தோ’ என்னும்பிற்
செய்யுளினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது. அணி - அணிவகுப்பு.
வாடை - வீதி. (51)

எங்க ளாருயிர் காத்தரு ஸின்றணி
திங்க ளாயெனத் தெய்வம் பராவுவா
ரங்க பாட மடைத்தரண் செய்குவார்
மங்கு லாடு மதிற்றலை யேறுவார்.

இ - ள். அணி திங்களாய் - திருமுடியின்க ணணிந்த
புனிற்றிளம் பிறையை யுடையவரே, இன்று எங்கள் ஆர்
உயிர் காத்தருள் எனத் தெய்வம் பராவுவார் - இத்தினம்
அடியேங்களது அரிய உயிரைப் பாதுகாத்தருளுமென்று
தங்குலதெய்வமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பிரார்தித்து,
அம்கபாடம் அடைத்து அரண் செய்குவார் - அழகிய கபாட
பந்தனஞ் செய்து தம்மைக் காத்துக்கொள்வாரும், மங்குல்

ஆடும் மதில் தலை ஏறுவார் - முகிலியங்கு மதிலுச்சியி வேறிக் கொள்வாரும். எ - று.

முன்னெருளான்று தக்கனவிடருற்று வந்த சந்திரகலையைத் திருமுடியின்கண்ணிட்டு பாதுகாத்தமைபோல இத்தினம் நரிகளாவிடருற்று வந்த அடியேங்களைத் தேவரீர் பாதுகாத்தருளுமெனப் பிரார்த்தித்தாரென்பார் “எங்களாருயிர் காத்தருளின்றணி திங்களா யெனத் தெய்வம் பராவுவார்” என்றார். கேட்க முத்திதருங் தலமாகிய திருவாலவாயிற் பிறக்கவும் வசிக்கவும் பெற்ற அத்துணை அரிய உயிரென்பது விளக்குதற்கு ஆருயிரென விசேஷிக்கப்பட்டது. திருவாலவாய் கேட்க முத்திதருங் தலமென்பது: “அறந்தழையுந் திருவாலவாய் கேட்டவுடன் போக மளிக்கு மீண்டு, மிறங்கிறவாப் பேரின்பக் கதியளிக்கும்” என்பதனை மறிக. கபாடம் - கதவு. உட்புகுந்தோரை இடருது காக்கும் வலியையுடைய கபாடமென்பார். அங்கபாட மென்றார். பராவுவா ரென்னும் முற்றை எச்சமாக்கி ஈண்டும் முற்செய்யினுங் தனித்தனி கூட்டுக. (52)

நற்றவச் செய னன்கில தானதோ
கொற்றவன் செய்ய கோல்கொடி தானதோ
விற்றிதன் பய னென்னென வின்னண
முற்றிரங் கினர் கூடலு ஸோரெலாம்.

இ - ள். நல் தவச் செயல் நன்கு இலது ஆனதோ - நல்ல தவத்தொழிலானது நந்தேயத்து மிகவு மில்லாதொழிந்ததோ, கொற்றவன்செய்யகோல்கொடிது ஆனதோ - அல்லது வெற்றியையுடைய நம்மரசனது செங்கோல்கொடுங்கோலாயிற்றே, இற்றிதன் பயன் என் என இங்கனம் உற்று இரங்கினர் - பரி நரியாக உருத்திரிந்த இதனது தாற்பரியமென்னேயோவென்று வியாகுலமுற் றிரங்கினர்கள். எ - று.

இற்றிதென்ப தொருசொன்னீர்மைத்து. இன்னவண்ணமென்பது இன்னணமென மீலியிற்று. நன்கு - மிகுதி. மிகவுமின்மை - முழுவது மின்மை.

(53)

தூய வன்றுரா கத்தொழி லாளர்கள்
கோயி லின்கடைக் கூக்குரல் செய்துபோய்:
மாய வெம்பரி வந்தவெ லாநாரி
யாய வென்றர சற்கெதிர் கூறினார்.

இ - ள். தூயவன் தூரகத் தொழில் ஆளர்கள் கோயி
வின் கடைக் கூக்குரல் செய்து போய் - சுத்தமாகிய வலிய
குதிரைகளைக் காக்குங் காவலாளர் அப்பொழுது இராசமாளி
கையின் வாய்தலில் அரசனை விலித்தாரவாரஞ் செய்து
போய், மாய வந்த வெம்பரி எலாம்நரி ஆபன்று அரசற்கு
எதிர் கூறினார் - பகலில் இங்ஙனம் மாயமாக வந்த வெவ்விய
குதிரைகளைல்லாம் இப்பொழுது நரிகளாயினவென்று அரச
னுக்கெதிர்சென்று நின்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். எ - று.

குதிரைக்குச் சுத்தம் அசுவலக்கண நூவில் விதிக்கப்பட்டன
ஒன்மையும் விலக்கப்பட்டன இன்மையுமாம். இது பொழுது
நரிகளானமையினாலே முன் மாயமாக வந்த குதிரைகளைன்பது
அறியப்படு மென்பார் மாயவெம்பரி வந்தவெலா மென்றார். (54)

மாக்க ளோசையும் வாம்பரி யோசையுங்
கூக்கு லாவு குறுநாரி யோசையு
மீக்கொண் மாழுடி மீனவன் றன்செவித்
தீக்கொண் வேலைச் செருகிய தொத்தவே.

இ - ள். மாக்கள் ஓசையும் - அந்கரத்து மனிதர்களது ஆரவாரமும், வாம்பரி ஓசையும் - தாவுகின்ற குதிரைகளின் ஆரவாரமும், கூக்குலாவு குறு நரி ஓசையும் - ஊளை

யிடுகின்ற குறு நரிகளினது ஆரவாரமும், மீக்கொள் மாழுடி மீனவன் செவித் தீக்கொள் வேலைச் செருகியது ஒத்த - சிரகின்மீது கவிக்கின்ற பெரிய முடியையுடைய பாண்டிய னது செவித் துவாரங்களிலே அக்கினியிற் பழுக்கக்காய்ச்சிய வேலைச் செருகியதுபோல மிக வருத்தின. எ - று.

கூக்குரல் குலாவுமென்ற்பாலது கூக்குலாவெனக் கடைக் குறைந்து நின்றது. மீ ஆகுபெயர். மாக்களோசை யெனவே மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய காவலாளரோசையு மடங்கிற்று. ஈண்டு வாம்பரி யென்றது நரிகளாற் கடியுண்டு கொள்ளப்படா தெஞ்சி நின்ற பழைய குதிரைகளை; முன்னர்த் துன்றுகின்ற துரங்க மொருங்கொடு கொன்றென்பது கழுகங்தோட்ட மென்றுந்போல மிகுதிபற்றிக் கூறிய கூற்றுகளின் மாறுகொளக் கூறலன்றென்க. அவ்வோசைகண் மூன்றுஞ் செவிவாயிலாக உட்சென்று அரசனை மிகவும் வருத்தினவென்பார் மீனவன்றன் செவித் தீக்கொள் வேலைச் செருகிய தொத்த என்றுவரை முகத்தான் விளக்கி யொழிந்தார். மீக்கொண் மாழுடி என்பதற்கு இராசசின்ன மிருபத்தொன்றி னுள்ளும் மேற்பட்ட முடியெனினு மமையும். அவை மேலே காட்டப்பட்டன. குறுநரி சாதியடை. (55)

இந்த வாரேயிலி கேட்டிரு கண்டழல்
சிந்த வாகஞ் சிறுவெயர்ப் பெய்திட
வந்த மாறன் வெகுட்சிகண் டண்ணலார்
வந்த மாய நரிப்படை மாற்றினார்.

இ - ள். இந்த ஆறு ஒலி கேட்டு - இந்தப்பிரகாரம் அவ்வொலிகளைக்கேட்டு, இரு கண் தழல் சிந்த ஆகம் சிறு வெயர்ப்பு எய்திட அந்த மாறன் வெகுட்சி அண்ணலார் கண்டு - இரு கண்களும் அக்கினிப் பொறி சிதறச் சரீரம் குறுவெயர்வை கொள்ள அவ்வரிமர்த்தன பாண்டியன் பெருங் கோபமுறுதலைச் சோமசுந்தரக் கடவுள் திருக்கண் சாத்தி,

மாயம் வந்த நரிப்படை மாற்றினார் - வனத்தினின்று மாய மாக வந்த நரிப்படைகளை மாற்றியருளினார். எ - று.

இந்தவாறென ஈண்டுச் சுட்டியது மேலைச் செய்யுளிற் பெறப்பட்ட செவித் தீக்கொள் வேலைச் செருகியதொப்ப வருத்திய வாற்றை யென்க. ஆகம் மார்பெனினு மமையும். இந்நரிகள் முன் குதிரையாய் வந்தமையின் அவற்றைப் படையென்றார். (56)

பொன்கொ ஞைடன் புனைந்த நலந்திகழ்
மின்கொ ளாரம் விளங்கிய மார்பினேன்
றன்க ஞைகி நடப்பவர் தண்டல்செய்
வன்க ஞைளரை வம்மெனக் கூவினேன்.

இ - ன். பொன் கொள் நாடன் புனைந்த நலம் திகழ் மின் கொள் ஆரம் விளங்கிய மார்பினேன் - சுவர்க்கலோகாதிப ஞகிய இந்திரன் ஓர் வினையம்பற்றிக் கொவெந்து தரித்த அழகு விளங்கும் ஒளி செறிந்த பதக்கம் அவ்வினையமற்றுப் பிரகாசியாநின்ற மார்பையுடைய பாண்டியனுவன், தன் கண் ஆகி நடப்பவர் தண்டல்செய் வன்கண்ணரை வம்மெனக் கூவினேன் - தனக்குத் தன் கண்போன் றின்றியமையா தொழு குவராகிய வன்கண்மையையுடைய தண்டலாளரை ஈண்டு வம்மின்களென் றழைத்தான். எ - று.

வம்மினெனக் கூவினே னெனற்பாலது ஈண்டு முன்னிலைப் பண்மை விகுதி புணர்ந்து கெட்டு வம்மென னின்றது. “அது” “செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற், செய்யென் கிளவியாகிட னுடைத்தே” என்னுங் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்து மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியா ததனையு முட்டின்றிமுடித்த லென்னுங் தந்திர வுத்தியாற் கொள்க. நலம்-அழகு. வினையம்-உபாயம். அஃதாவது: முந்தொர்நான் மூவிரு முகமுடை முதல்வன், வந்து தென்பாண்டிமதுரைமா நகர்வயின், உக்கிர பாண்டிய னெனுங்திரு நாமமென், டிக்கினும் வானினுங்

சிவனைவீற் றிருந்துழிக், கோணிலை திரிதவிற் கொண்டு நிலை திரிந், தாண்டுபன் னிரண்டுகா றவனிதீங் தழுலெழு, மாண்டகு சிறப்பின் மாமழை மறுத்தலும், புவியிறு முயிர்பசி பொருதுகொங் திறுவது, செவியிற யாது நாஞ் செய்வதிங் கிணியெனத், தத்தமிற் சாலவுங் தளர்வுறு நிலைமைகொண், முத்தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருங் குழீஇ, யருந்தமிழ்க் கிலக்கண மமலனன் றருளப், பொருந்திய முனிவரன் பொன்னடி வணங்கி, மாரமுகில் வறங்கூர் வண்ணமும் புகன்றிது, தீர்திறமெங்கை தெரித்தருள் செய்யென, மாகநாயக மொடுமக நாயகமு, மேகநாயகமு மிம்மேதினி யரசர்க், கேகநாயகமு மின்திர னுடைமையிற், போகநாயகனும் புரந்தரற் காணுமா, ரேக நுங் கவலைவிட் டேகுமே குவதுஞ், சோமவார விரதீர் தொடங்கு றிற், சோம சுந்தரன் ரேல்பே ரகுளி, ஞகுமென் றவ்விர தத்தை யாகமநெறி, நோற்றிடுமாறு நுவன்றிடு குறுமுனி, பாற்பெறுவிடை கொடு படருமுப் பதிகரு, முப்பெருஞ் சங்க வைப்பிடைக் குறுகி, யம்பலத் தமுதின் செம்பொனு ரடிதொழு, தவாவொடவ் விரதங் தவாதநுட்டித்தலும், விண்டலத்தும்பரவ் விரதநற் பலமாஞ், சண்ட மாரு தந்தமைக் கொண்டுபுக் கெறிதவின், போகிமுன் போகிப் புகுமுன் புரந்தரன், றன்னரி யணையிற் ரூழ்வுறத் தவிசுமூன், றன் னவர்க் கிடுவித் தாங்கினி திருப்பவச், சேரனுஞ் சோழனுஞ் சென் றரி சுட்டிய, சீரிய வாசனங் திகழுவீற் றிருந்துழி, யுக்கிர பாண்டிய னுவன்கீழிருப்பது, தக்கதன் றனக்கெஞ்ததானவன் றவிசிடைப், புக்கவ ஞேடுசமம் பொலியவீற் றிருந்தனன், கெளசிக ஞங்கது கண்டுகட் பொறிதீச், சிதறமற் றிருவரைச் செவ்விதி ஞேக்கிங், வந்ததென்வேண்டும் வரமென்வழங்குது, கொஞ்துளங் கவல்கிலீர் நுவலுமென் றுசவலு, முச்சடர்க் குலத்து முதலிரு குலத்தரும், வச்சிரக்கரன்சொல் வாசகம் வினவி, யாறிரு வற்சரங் கோள்வழுக் குறுதவின், மாரிபொய்த் துலக மம்மருற் றயருங், காரியம் யாவதுங் கழறின்கண்ணருட், பேறலா திலையிதெம் பெருமநம் வரவென, முடிவயின் மூன்றுகொண் முப்பது கோடி, வடிவமை சுரர்க்கொரு வாழ்வெனும் வலாரிகேட், டடைந்தவர்க் குதவவி னறம்பிறி திலாமை, சிறந்திடு தத்தீபாற் றூன்முனங் தெளிதவி, னிங்கிவர்க் குதவ வினிதென மதித்துநும், மல்லனீர் மலைநாட் டெல்லைகு முக வயின், மாதமும்மாரி வழாதுவான் பிலிற்றுமென், ரேதலுஞ்

செலவுபெற் ரெஞ்சுவியவிருவரும் பூதலம் மழைவளங் தம்மொடும்
புக்கனர். எதுனின்றிடவிருந் தவிசிருந் தவனுயிர், காதலேபொருள்
தாக் கடவுளர்க் கரசனு, மணிதரின் ணெவரையு மாருயிர் கவரு
மோர், திணிதரும் மாரமே திண்ணிதிற் கைக்கொளா, வந்துநம்
முக்கிர வழுதிகந் தரமதிற், றந்துசன்மானியிற் ரூனவனிற்றலு,
மீரமொன்றின்றியவ் விந்திரன்னணிதரு, மாரமோவெந்தையை
யடுவதா ரறிகிலார், விண்டுநீள் சக்கரம் வீரமார் தாரகன், கண்டமே
கொண்டவா கவினெடங் குற்றதாற், காரணம் மதுகொடெங் கட
வுணீ ரூலகிடை, யாரமே தாங்கு பாண்டிய ணெனலாயினு, னங்க
வன்றன்வழித் தோன்றலா யமர்தலி, னிங்கிவன் னங்கவன்
னியல்புகோட்பட்டனன், விணையமிங்கிள்தெனு விடுகவிண்மீனன,
விணையதொன் ரூவதோ வறமுகன் ஞடலே.

(57)

நாயினிற் ரெஞ்சுதி யெல்லா
நற்பாரித் தீரள்க ளாக்குஞ்
சரிதியைக் கொணர்தி ரென்னத்
தாடொழு தவர்க ளோடி
யிருப்பிறப் புடைய ராகி
யினிப்பிறப் பில்லார் தம்மை
விரைவினிற் குறுகி நும்மை
யழைத்தனன் வேந்த ணென்றூர்.

இ - ள. நாயினில் தொகுதி எல்லாம் நல் பரித் திரள்
கள் ஆக்கும் சரிதியைக் கொணர்திர் என்ன - அவ்வரசன் அத்
தண்டலாளரை நோக்கி நாயினது கூட்டங்களை யெல்லாம்
நல்ல குதிரைக் கூட்டங்களாகத் திரித்த படிற்றெழுமுக்கத்தை
யுடைய நம் முதன்மந்திரியை ஈண்டழைத்துக் கொடு வருக
வென்று பணிப்ப, அவர்கள் தாள் தொழுது ஓடி இருப்பிறப்பு
உடையர் ஆகி இனிப் பிறப்பு இல்லார் தம்மை விரைவினில்
குறுகி - அவர்கள் அவ்வரசனது பாதங்களைவணங்கி விரைந்து

சென்று, உபநயன்துக்கு முன்னெருப்பிறப்பும் பின்னெரு பிறப்புமாகிய இரு பிறப்புடையராகி இனி ஒரு பிறப்புமில்லாத திருவாதலூரடிகளை விரவின்டைந்து, வேந்தன் நும்மை அழைத்தனன் என்றார் - நம்மரசன் நும்மை அழைக்கின்றன் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். எ - று.

சரிதம் - ஒழுக்கம். எண்டுப் படிற்றெழுக்கின்மேற்றென்பது விளக்குதற்கு நரியினிற் ரெங்குதியெல்லாம் நற்பரித் திரள்களாக்குஞ் சரிதி என விசேஷிக்கப்பட்டது. நரியினிற் ரெங்குதி என் புழி ஆறனுருபின் கிழமைப்பொருள் ஏழனுருபோடு தகுதிபற்றி வந்தது: உயிரி லுணர் வென்புழிப்போல. இது அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம். (58)

சித்தருக் கன்பு பூண்ட

சித்தரு முறுவல் செய்து
நித்திலத் தொளிபோன் மின்னு
நீறனுஞ் சாந்து பூசிப்
பத்தருக் கேவல் செய்வார்
பதமலர் முடியிற் சூடி
முத்தமிழ்ப் பொருநை நாடன்
முன்புசென் றருகு நின்றார்.

இ - ள். சித்தருக்கு அன்பு பூண்ட சித்தரும் முறுவல் செய்து - எல்லாம் வல்ல சித்தராகிய சோமசுந்தரக் கடவுண் மாட்டன்பு பொருந்துஞ் சித்தத்தையுடைய திருவாதலூரடிகளும் அதுகேட்டுத் திருப்புன்முறுவல் செய்து, நித்திலத்து ஒளிபோல் மின்னும் நீறு எனும் சாந்து பூசி - முத்தினது ஒளியைப் போல வெண்ணிறம் பிரகாசிக்கும் விபூதியாகிய அங்கராகத்தைப் பூசி, பத்தருக்கு ஏவல் செய்வார் பத மலர் முடியில் சூடி - தம் மெய்யன்பருக் கெளியராகி அவர் பணி

செய்வாராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளினுடைய பாததாமரை களைச் சிரசில் வைத்து வணங்கி, முத்தமிழ் பொருளை நாடன் முன்பு சென்று அருகு நின்றூர் - முத்தமிழ் வழங்கும் தாமிர பர்ணி நதி பிரவாகிக்கும் நாட்டையுடைய அஸிமர்த்தன பாண் ஷயனுக் கெதிர்சென்று பக்கத் தொதுங்கி நின்றூர். எ - று.

முத்தமிழ்நாடு பொருளைநாடெனத் தனித்தனி கூட்டுக் கித்தரென்பவற்றுட் பின்னையதற்குச் சேதனரெனப் பொருள் கொள்வாருமூனர். தம்பொருட்டு நாரி பரியாக்கியசிவபெருமானை மீளப் பரி நாரியாக்கப்படுமெனவும், அதுபற்றி அரசனுக்குத் தம் மாட்டு வெகுளி நிகழுமெனவும், அவ்வெகுளிபற்றித் தண்டத் தலை வனைத் தம்மாட்டனுப்புவனைவும், அதுபற்றித் தமக்கு வருவதோர் கேடின்றெனவும், வரினும் விரைந் தெதிர் நின்றவரே நீக்கியருளுவா றெனவும் தாம் முன்றூர்ட்டுப்பட உத்தேசித்திருந்த பிரகாரமே பின் நிகழ்கின்றனவெனத் திருவாதவுரடிகள் தம்முட்சிரித்து மகிழ்ந்தாரென்பார் சித்தருக் கண்புடுண்ட சித்தரு முறுவல் செய்தென்றும்; கருநிற விபூதியுஞ் செங்நிற விபூதியும் புகைநிற விபூதியும் பொன்னிறவிபூதியுஞ் தரிக்கத் தகாவென விலக்கப்பட்டமையின், வெண்ணிற விபூதியொன்றே தரிக்கத் தகுமென்பது பற்றி அதனை நித்திலத்தொளிபோன் மின்னு நீறென விசேஷித்தும், புறத்தே செல்வார் விபூதி தரித்தே செல்லவேண்டுமென்பது சமய சம்பிரதாயகமாகவின் அங்ஙனமே செய்தாரென்பார் நீற்புசியென்றும், அங்கீற இவ்வடிகட்கு இராச சமுகஞ் செல்வோர் தரிக்கும் பரிமள திரவியமுமெனக் கொள்ளற் பாலதென்பார் அதனை நீறெறனுஞ் சாங்தென உருவகித்தும், சிவபெருமான் தம் மெய்யன்பருக்கெளியராய் அவர்க்குத் தம்மையின்றியமையாத ஏவல்கள் செய் தொழுகுபவ ராகவின் அவ்வாறே இனித் தமக்கரசனுற் றண்ட நிகழும்வழித் தமக் கெளியராய் வந்து தம்மைத் தவறாது பாதுகாப்பாரெனச் சிந்தித்து அவரை முன்னர் ஆலயத்து வணங்கிக்கொண்டே பின் அரசன் முன் சென்றுரென்பார் பத்தருக்கேவல் செய்வார் பதமலர் முடியிற் குடி முத்தமிழ்ப் பொருளை நாடன் முன்புசென் றென்றும், அரசனுக்கெதிரே சபைக்கு மத்தியி னில்லாது சபைக்கேற்ப ஒருபக்கத்தொதுங்கி நின்றூர் என்

பார் முன்பு சென்றருகுனின்று ரென்றுங் கூறினார். இனித் திருவாதலூரடிகள் சட்காலத்தும் அந்தரியாக பூசை செய்பவராகவின், அதுபற்றிப் பத்தருக் கேவல் செய்வார் பதமலர் முடியிற் குடி என்றுரெனினும்மையும். அடிகள் என்றும் சட்கால பூசை செய்தமையை, “எழுதரு மறைக டேரூ விறைவனை யெல்லிற் கங்குற், பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விடாது செய்தே, தொழுதகை தலைமே வேறத் துரும்புகண் ணீருண் மூழ்கி, யழுதடியடைந்த வன்ப னடியவர்க் கடிமை செய்வாம்” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானுமறிக. அங்கராகம் - பூசம் பரிமளதிரவியம்.)

மூட்டெழு மழல்போன் மன்னன்

முனிவுடை முகத்த ஞகி

யீட்டுநம் பொருள்க ளெல்லா

மிரப்பவர் தமக்கு நல்கி

நாட்டுள நரிக ளெல்லா

நற்பரி யாக்கி நம்முன்

காட்டின ரிவர்செய் மாயங்

கண்டிரோ வமைச்ச ரென்றுன்.

இ - ள. மன்னன் மூட்டு எழும் அழல் போல் முனிவுடை முகத்தன் ஆகி - அப்பொழுது பாண்டியராசன் சுவாலித் தெழுகின்ற அக்கினிபோலக் கோபம் பொருந்திய முகத்தையுடையவனுகி, ஈட்டு நம் பொருள்கள் ளெல்லாம் இரப்பவர் தமக்கு நல்கி - நாமும் நம் முன்னேரும் வருந்திச் சம்பாதித்த நந்திரவியங்களை யெல்லாம் நம் கருத்திற்கு மாறுகத் திருப்பெருந்துறையிலே யாசகர்க்குக் கொடுத் தொழித்து, நாட்டு உள நரிகள் ளெல்லாம் நல் பரி ஆக்கி நம் முன் காட்டினர் - இந் நாட்டின்கணுள்ள குறுநரிகளை யெல்லாம் நல்ல குதிரைகளாக உருத்திரித்து நம்முன்கொடு வந்து இன்று பகற்பொழுது வஞ்சித்துக் காட்டினர், அமைச்சர்

இவர் செய் மாயம் கண்டிரோ என்றான்-நம்மாந்திரிகளே இவர் செய்த மாயவித்தையை நீங்கள் கண்ணார்களா என்று கடிந்து கூறினான். எ - று.

மூண்டெழு மழலென்றபாலது மூட்டெழுமழலென வலிக்கு நின்றது; மூட்டப்பட்டெழு மழல்போ லென்றுமாம். அமைச்சர் அன்மை விளி. அமைச்சிர் எனவும் பாடம். (60)

தன்ரௌதில் வழுவி ஞோர்க
 டமக்குறு துயரஞ் செய்தல்
 வன்றிற லரசர் நீதி
 யாயினு மறைவல் லாளர்
 சென்றுயர் தவத்தி னிற்பார்
 தெரிவையர் ஷிருத்தர் பால
 ரென்றிவர்க் குறுகண் செய்வ
 தெம்மனே ரியல்பன் றென்று.

இ - ள. தன் தொழில் வழுவினோர்கள் தமக்கு - தம துத்தியோக தருமத்தினின்றும் தவறிய அதிகாரிகட்கு, உறு துயரம் செய்தல் வன் திறல் அரசர் நீதி ஆயினும் - பெருங் தண்டஞ்செய்தல் மிக்க வலிமையையுடைய அரசருக்கு நீதி நூற் றுணிபாயினும், மறை வல்லாளர் சென்று உயர் தவத் தில் னிற்பார் தெரிவையர் ஷிருத்தர் பாலர் என்ற இவர்க்கு - வேதத்தில் வல்ல பிராமணரும் வனத்தின்கட் சென்று உயர் வாகிய தவவொழுக்கத்தினிற்கும் முனிவரும் பெண்களும் முதியவரும் சிறுவரும் என்று சொல்லப்படும் இவர்கட்கு, உறுகண் செய்வது எம்மனோர் இயல்பு அன்று என்று - அப் பெருங் தண்டஞ்செய்து நம்மனோர்க்குத் தகுதியன்றென்று அவ்வரசன் விதந்து கூறி. எ - று.

தங்தொழில் எதுகை நோக்கித் தன்றெழிலெனப் பன்மையொருமை மயக்கமாயிற்று. அது முன்னர் வழுவினேர்க் டமக்கென்பதனாலும் மறிக. என்றால் தம்மென்ற தரசரை. நம்மேன் இவர்கட்கு அதிக தண்டஞ்செய்யா ரெனவே அற்ப தண்டஞ்செய்வரென்பதாலும் நாமும் அங்ஙனமே செய்வேம் என்பதாலும் பெறப்பட்டன. இங்ஙனம் திருவாதனுரடிகளுக்கு அற்ப தண்டமே செய்யப்படுமாறு வருஞ் செய்யுளிற் காண்க. இவ்வாறு ஆற் ரெழுக்காக ஆகேஷபத்திற் கிடனின்றிப் பொருள் கொள்ள அறி யாதார் “மறைவல்லாளர் சென்றுயர் தவத்தி னிற்பார் தெரிவையர் விருத்தர் பாலரென்றிவர்க் குறுகண் செய்வ தெம்மனே ரியல் பன்று” ஆயினும், “தன்றெழில் வழிவினேர்க் டமக்குறு துயரஞ்செய்தல் வன்றிற ரெசர் நீதி” எனக் கொண்டுகூட்டிப் பொருள் கொண்டு, இடர்ப்படுப. அங்ஙனங் கொள்ளின், அரசனுக்குத் தம் மவர் நீதியோடு தன்னீதி முரணுதலானும், வருஞ் செய்யுள் திருவாதனுரடிகளுக்கு அற்ப தண்டமே யல்லது அதிக தண்டம் விதியாமையானும் துயரமென்னுது உறுதுயரமென்றது னின்று வற்றுதலானும் பிறவாற்றுனும் அது பொருளன் றென்க. அதிக தண்டம் விலங்கு பூட்டிச் சிறைசெய்தன் முதலியன். அற்ப தண்டம் உபாத்தியாயர்கள் மாணுக்கர்களுக்குச் செய்யுங் தண்டம்போல் வன. அதனை வருஞ் செய்யுளிற் காண்க. எண்டுக் கூறிய ஐவருள்ளும் திருவாதனுரடிகள் மறைவல்லாளராகவின், அவரை முன் வைத்தார் என்க.

(61)

தண்டல்செய் வன்க ணைளர்

தங்களை நோக்கி நங்கண்

கண்டிட முன்னில் லாமற்

கடிதினி லிவர்க்கொண் டேகி

மண்டழல் வெயிலி னூடு

வளைப்பினி னிறுத்தி நம்பாற்

கொண்டுள தனங்க ளெல்லாங்

குறைவற வாங்கு மென்றுன்.

இ - ள். தண்டல் செய் வன்கணூள் தங்களை நோக்கி-வன்கண்மையைடைய தண்டத்தலைவர்களை அரசனேக்கி, நம் கண் கண்டிட முன் நில்லாமல் கடிதினில் இவர்க் கொண்டு ஏகிநங்கண் காணுமாறு நம்முன்னில்லாமல் விரைவாக இவரை அப்பாற் கொடுசென்று, மண்டு அழல் வெயிலின் ஊடு வளைப் பினில் நிறுத்தி - சுவாலிக்கின்ற அக்கினிபோலும் வெய்யி விலே கோட்டின்க ணிறுத்தி, நம்பால் கொண்டுள தனங்கள் எல்லாம் குறைவு அற வாங்கும் என்றான் - நம்மாட்டபகரித்த திரவியங்களை யெல்லாம் முழுவதும் வாங்குங்களென் ருஞ்ஞா பித்தான். எ - று.

முன் இல்லாம்லெனக் கண்ணழி த்துரைப்பினு மமையும். கண் கண்டிட முன்னிற்கின் முன்னைப் பயிற்சிபற்றியும் வருணம்பற்றி யும் கண்ணேடி இடையே பரிகரித்தல் வேண்டும். வேண்டவே, திரவிய மொருங் கிழுத்தல் பயனு மாகவின் நங்கண் கண்டிட முன் னில்லாமற் கடிதினி விவர்க் கொண்டேகி என்று நென்க. (62)

வன்றிற லேவ லாளர்
மற்றவர் தமைக்கொண் டேகி
யொன்றிய வளைப்பி னோடு
நிறுத்தலு மூலகோர் போற்று
நன்றிகொள் வாத ஓரார்
நாரியெலாம் பரிக ளாக்கித்
தென்றிசை நிருபற் கீங்த
சித்தரை நினைந்து சொல்வார்.

இ - ள். வன் திறல் ஏவலாளர் அவர்தமைக் கொண்டு ஏகி ஒன்றிய வளைப்பின் ஊடு நிறுத்தலும் - மிக்க வலியை யுடைய ஏவலாளர்கள் அத்திருவாதலூரடிகளைக் கொடுசென்று இருதலையுங் தம்முளொன்றிய கோட்டினுண் ணிற்பச் செய்த

லும், உலகோர் போற்றும் நன்றிகொள் வாதலூரார்-இங்சிலவுல
கத்தவர் துதிக்கும் நன்மையையுடைய திருவாதலூரடிகள், நரி
எலாம்பரிகள் ஆக்கித் தென் திசை நிருபற்கு எந்த சித்தரை
கிணைந்து சொல்வார் - வனத்தின்கணுள்ள நரிகளையெல்லாங்
குதிரைகளாக்கித் தென்றிசைக் கரசனுகிய அரிமார்த்தன
பாண்டியனுக்குக் கொடுத்த மாய வித்தையையுடைய சோம
சுந்தரக் கடவுளைத் தியானித்து இங்ஙனம் விண்ணப்பஞ் செய்
வாராயினார். எ - று.

மற்று அசை. உலகோர் போற்று என்றி சமயகுருத்துவம்.
அது ஏனைச் சமயிகளாலும் துதிக்கற்பாலதொன்றுகளின் உலகோ
ரெனப் பொதுப்படக் கூறினார். (63)

தொல்லையோ ரிருவர் தேடுஞ்
சோதியே யாது செய்வேன்
நில்லையோர் பரவ நின்ற
தெய்வமே யாது செய்வே
னில்லையோ கருணை நின்பா
வின்றைனை யடிமை கொண்டா
யல்லையோ தமியே னின்ன
லறிதியோ வறிந்தி லாயோ.

இ - ள். தொல்லையோர் இருவர் தேடும் சோதியே
யாது செய்வேன் - பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய பழையோ ரிருவ
ராலுந்தேடி யறியப்படாத செஞ்சோதி வடிவையுடையவரே! தமியே னிதற்கு யாது செய்வேன், தில்லையோர் பரவ நின்ற
தெய்வமே யாது செய்வேன் - தில்லைவாழுந்தனர் வழிபடச்
சதாகாலமும் நிருத்த தரிசனங் கொடுத்துக் கனகசபையின்க
ணின்றருளுகின்ற சுவாமி! தமியே னிதற்கு யாது செய்வேன்,
கருணை இன்று னின்பால் இல்லையோ - தேவீரோடு அபின்ன

மாகிய திருவருள் இன்று தேவீர் மாட்டில்லா தொழின் ததோ, எனை அடிமை கொண்டாய் அல்லையோ - அல்லது தமியேனை அடிமைக்கொண்ட ரல்லீரோ, தமியேன் இன்னல் அறிதியோ அறிந்திலாயோ - சர்வஞ்ஞதையுடைய தேவீர் தமியேனது இத்துன்பத்தை அறிந்தீரோ அல்லது அறியா தொழிந்தீரோ. எ - று.

எத்துனைப் பெரியராயினும் அன்பரல்லாதார்க் கரியராய் மிகச் சேய்மைக்கண்ணும், அஃதுடையார் எவராயினும் அவர்க் கெளியராய் மிக அணிமைக்கண்ணும் நிற்பவர் என்பது போதரத் தொல்லையோ ரிருவர் தேடுஞ் சோதியே என முன் விளித்தவர் பின் தில்லையோர் பரவனின்ற தெய்வமே என விளித்தாரென்க. தேடுமென்பது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய்த் தேடி யறியப்படாமை யுணரவின்றது. “குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறங் தற்றே, யுடம்போ டியிரிடை நட்பு” என்புழி நட்பென்பதுபோல. இனித் தொல்லையோர் என்பதைத் தொல்லை ஓர் எனக் கண்ணழித்து முன்னெரு காலத்திலென் றுரைத்தலுமாம். இன்னும் ஓரிருவர் என்புழி ஓரென்பது இருவரென்பதன் பகுதியை விசேஷித்து நின்றதென்றலு மொன்று. (64)

பரித்திர ணரியே யான

பான்மைகண் டடியேன் றன்னை
வருத்தின் ரிதனை மாற்ற
வல்லநீ வாரா யென்னிற்
றரித்தனை விடத்தை யென்னுங்
தன்மையும் புரங்கண் முன்ன
ளொரித்தது மென்கொ லோவென்
றிரங்கின ரெவர்க்கு மிக்கார்.

இ - ள். பரித் திரள் நரியே ஆன பான்மை கண்டு அடியேன் தன்னை வருத்தினர் - தேவீர் கொடுவந்து நல்கிய

குதிரைக்கூட்டங்கள் பின் நரிகளாய்ப் பிறிதுபட்ட தன்மையைக்கண் டரசனை யுள்ளிட்டோர் தமிழேனை வருத்துகின்றனர், இதனை நீக்க வல்ல நீ வாராய் என்னில் - இவ்வருத்தத்தை நீக்க வல்ல தேவீர் எழுந்தருளி வந்து திருவருள் சரவா தொழித்திராயின், விடத்தை முன்னாள் தரித்தனை என்னும் தன்மையும் புரங்கள் எரித்ததும் என்கொலோ என்று - ஆலகால விஷத்தைத் திருக்கண்டத்திலே முன்றரித்தருளினே ரென்னும் விசேடமும் முப்புரதகனஞ்செய்ததும் அடியாரைப் பாதுகாக்கும்பொருட் டல்லது வேறெதன்பொருட்டோ வென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, எவர்க்கும் மிக்கார் இரங்கி னர் - நால்வகைப் பக்குவிகளைவரினு மிக்க திருவாதலூரடிகள் புலம்பினார்.. எ - று.

எனைத் திருத்தொண்டர்கட்குப்போல வேறு வேறு பிரகாரமாக வன்றிக்கைலாசபதி நேரே ஆகமவிதிப்பிரகாரம் ஞானதேசிக வழிவங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து ஞானேபதேசஞ்செய்யப் பெற்ற மகானுகவின் நால்வகைப் பக்குவிகளுக்குஞ் திருவாதலூரடிகள் சிறங்தவரென்பார் எவர்க்குமிக்கா ரென்றூர். நால்வகைப் பக்குவம் மேலே காட்டப்பட்டன. (65)

நன்றிகொள் கடவுட் கங்கை
நதியினை வைகை யூடு
சென்றெழில் வாத ஓரா்
பேரிடர் தீரென் றேவி
யன்றெரு மடங்தைக் காளா
யடியவர்க் கெளியார் கொன்றை
துன்றிய முடியின் மேன்மன்
சுமங்தது முரைத்தல் செய்வாம்.

இ - ஸ. அடியவர்க்கு எளியார் - திருவாதலூரடிகளது பிரலாபசரத்தைத் திருச்செவி சாத்தியருளிய அடியவர்க்

கெளியவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளானவர், கடவுள் நன்றி கொள் கங்கை நதியினை வைகை ஊடுசென்று எழில் வாதலூர் பேர் இடர் தீர் என்று ஏவி - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நன்மையினையுடைய கந்காநதியை வைகை நதியின்கட்சென்று திருவாதலூரடிகளது பெருந் துன்பத்தை நீக்கக்கடவையென்று முன்னர் அனுப்பிவிட்டு, அன்று ஒரு மடந்தைக்கு ஆளாய் கொன்றை துன்றிய முடியின் மேல் மண் சுமந்ததும் உரைத்தல் செய்வாம் - அத்தினத்து வந்தியென்னு மொரு பெண்ணுக்குக் கூலியாளாகிக் கொன்றை மாலை பொருந்திய திருமுடியின்மீது மண்சுமந்த சரித்திரத்தையும் யாம் இங்ஙனங், கூறுவாம். எ. று.

கங்கைக்குத் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நன்மையாவது அது தன்கட்ச பதிந்த சிவசத்திவலத்தான் விதிப்படி தன்னிடத்து ஸ்நானஞ்செய்தவரது பாவத்தை விமோசனஞ்செய்து புண்ணிய புருஷராக்கி மறுமையிற் றேவகதியின்கட்செலுத்துதலும், வீடு பேறு பயத்தலுமாம். பேரிடர் அநுபவிப்பரது மென்மைக்குப் பெரிதாயுள்ள இடர். நின்றை பெயர்க்கத்தகு மிடரென்றுமாம். இம்மண்சுமந்த திருவிளையாடல் மேற் பாயிரத்துக் கூறிய வழியினது ஒழிபாய், வங்தியின் பேற்றையு மினிது விளக்கி, நதவிய பொருட் கின்றியமையாது நிற்றவின், இதுவும் இங்ஙனம் ஒரு தலையாற் சொல்லற்பாலதாயிற்றெனத் தோற்றுவாய் செய்வார் அதுதோன்ற இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மைகொடுத்து மண் சுமந்தது முரைத்தல்செய்வாம் என்றார். இது புராணிகர் கூற ரெண்க. (66).

குதிரையிட்டசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் 249.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்சுமந்த சருக்கம்.

தங்கிய வருளின் மிக்கார்
 தாம்படு மிடும்பை யுன்னி
 யங்கண ரவன்பா லுற்ற
 வருந்துய ரகற்று கென்று
 கங்கையை விடுப்ப வேகிக்
 கடும்பெருக் கெடுத்து வைகைப்
 பொங்கலைப் புனலா யெங்கும்
 புரண்டது புணரி யேபோல்.

இ - ள. அங்கணர் தங்கிய அருளின் மிக்கார் படும் இடும்பை உன்னி-அருட்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைவர் பொதுத் தருமங்களுளொன்றுகப் பொருந்திய கிருபையினை மேம்பட்ட திருவாதலூரடிகள் அனுபவிக்குஞ் துன்பத்தைத் திருவளத்தடைத்து, அவன்பால் உற்ற அரும் துயர் அகற்று கென்று கங்கையை விடுப்ப - அத்திருவாதலூரனிடத்துப் பொருந்திய சகித்தற்கரிய பெருந்துன்பத்தை நீக்கக் கடவையென்று பணித்துக் கங்கா நதியையனுப்ப, ஏகிக் கடும் பெருக் கெடுத்து வைகைப்பொங்கு அலைப் புனலாய் - அது சென்று மிகப் பெருக்கெடுத்துத் திரைமறிகின்ற நீரையுடைய வேகவதியாய், புணரிபோல் எங்கும் புரண்டது - (முன்னெரு ஞான்று வருணன் மதுரைமேல்விட்ட) கடலைப்போல எங்கும் புரட்டெடுத்தது. எ - று.

தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைக்கண் வந்தது. குச் சாரியை; தன்மையொருமை விகுதியெனக் கொண்டு, நீக்குவேனெனப் பொருளைத்தலுமொன்று. முடிவில் எவ்வாற்றிருஞும் சமுத்திர மாகிய தங்கணையகளிடத்துச் சென்று வைகும் ஏனை நதிகள்போ

லாகாது என்றும் நிலவலயத்து வைகுவதொன்றுகளின் வைகையெனப் பெயர்பெற்றதென்க; வேகத்தையுடையதாகவின் வைகையாயிற்றென்பாருமூளர். பொதுத் தருமங்கள் கொல்லாமை, புலாலுண்ணுமை, கள்ளாமை, கள்ளுண்ணுமை, பிறர்மனையவாமை, வரைவின் மகளிர் நயவாமை, கிருபை, வாய்மை, பொறை, அடக்கம், கொடை, தந்தை தாய் முதலிய பெரியோசை வழிபடுதன் முதலியன. (1)

சேர்ந்தவெண் முத்த மூரல்
 செய்துநீர்க் கலைமே லார்த்துக்
 காந்தளஞ் செங்கை வீசிக்
 கனதனக் குரும்பை காட்டி
 மாந்தளிர்ப் பதங்கண் மீது
 வருதிரை ஞகிழு மார்ப்பப்
 போந்துள கணிகை மாதர்ப்
 போன்றது வைகை யாறு.

இ - ஸ். வைகை ஆறு - அவ்வேகவதி நதியானது, சேர்ந்த வெள் முத்த மூரல் செய்து - தன்கட்சேர்ந்த வெள்ளிய முத்துக்களாகிய பற்கடோன்றச் சிரித்து, நீர்க்கலைமேல் ஆர்த்து - நீராகிய வஸ்திரத்தைமேலே கட்டி, காந்தள் அம் செங்கை வீசி - செங்காந்தண் மலராகிய அழகிய சிவந்த கைகளை வீசி, குரும்பைக் கண தனம் காட்டி - தெங்கின் குரும்பைகளாகிய கனத்த தனங்களை இடையிடையே காட்டி, மாந்தளிர்ப் பதங்கள் மீது வருதிரை ஞகிழும் ஆர்ப்ப - மாந்தளிராகிய கால்களின் மீது ஒன்றன்பி ஞென்றூய் ஒழியாது வருந் திரைகளாகிய சிலம்புகள் சத்திக்க, போந்துள கணிகை மாதர்ப் போன்றது - ஒய்பாரமாக நடக்கும் பொதுமகளிரை ஒத்தது. எ - று.

வியாபகம் நீரும், வியாப்பியம் ஆறுமாகவின், நீர்க்கலைமே லார்த்தென்றார். மூரல் பல்லுக்கும் நகைக்கும் பொதுப் பெயராகவின் எண்டவ்விரு பொருளும் கொள்ளப்பட்டன. சேர்ந்த என்பதற்கு இரட்டுற மொழிதலென்பதனாலே தம்முளியைந்த எனவும் பொருள் கொண்டு பன்மேலேற்றுக. இது உருவகமடியாக வந்த உவமாலங்காரம்.

(2)

திரைப்பெரு மருப்பி ஞலே
செழுங்கரை யிருபாற் குத்தி
மரத்திரண் முறித்துச் சாலி
வயலெல்லா மழித்து வாயா
நுரைத்திரள் சிந்தி மீதே
நுண்மண லிறைத்து வண்டு
நிரைத்தலின் மதத்த வேழு
நிகர்த்தது வைகை யாறு.

இ - ள. திரைப் பெரு மருப்பினாலே செழும் இருபால் கரை குத்தி - திரையாகிய பெரிய கொம்புகளினாலே செழுமையாகிய இரு கரைகளினுங் குத்தி, திரள் மரம் முறித்து - கூட்டமாகிய மரங்களை முறித்து, வயல் சாலி எலாம் அழித்து - வயலின்கணுள்ள நெற்களை யெல்லாம் அழித்து, வாயால் நுரைத் திரள் சிந்தி - வாயினாலே நுரைக் கூட்டங்களைச் சிதறி, மீதே நுண்மணல் இறைத்து - மேலே நுண்ணிய புழுதியைத் தூற்றி, வண்டு நிரைத்தலின் - வண்டுகள் வரிசையாக மொய்க்க வருதலின், வைகை ஆறு மதத்த வேழும் நிகர்த்தது - வைகைநதி மத யானையை நிகர்த்தது. எ - று.

ஆற்றின்மேற் செல்லுங்கால் வாய் கால்வாய்; வண்டு சுரும்பேயன்றி இரட்டுற மொழிதலாற் சங்குமாம். இதுவும் மேலை அலங்காரமென்க.

(3)

மைத்திகழ் குழலா ஸந்த
 மலைமகன் மூலையிற் ரேய
 வத்தனை வருத்து மேன்மை
 யங்கவா யுதமென் றெண்ணி
 யொத்தெழுங் தொளிருங் கன்ன
 லுயங்கு செங்கழுநீர் கஞ்சம்
 புத்தவை யழிக்க வேண்டிப்
 புரண்டது பழன மெல்லாம்.

இ - ஏ. மைத் திகழ் குழலாள் அந்த மலைமகள் மூலை
 ஹில் தோய அத்தனை வருத்தும் மேன்மை அஙங்க ஆயுதம்
 என்று எண்ணி-கருமை விளங்குங் கூந்தலையுடைய அப்பார்ப்
 பதியினது தனங்களிற் புனரும்படி பரம பிதாவாகிய சிவ
 பெருமானை வருத்தும் அம்மகிமையையுடைய மன்மதனது
 போர்க்கருவிகளென்று கருதி, ஒத்து எழுந்து ஒளிரும்கன்னல்
 உயங்கு செங்கழுநீர் கஞ்சம் புத்தவை அழிக்க வேண்டி - தம்
 மூள் ஒன்றை யொன்றோத்து வளர்ந்தொளிருங் கரும்பு காழு
 கரை வருத்தும் அழிகிய நீலோற்பலம் தாமரை மலர்களாகிய
 இப்புதியவற்றை அழிக்க விரும்பி, பழனம் எல்லாம் புரண்
 டது-வைகைநதி வயல்களினெல்லாம் புரட்டெடுத்தது. எ-று.

சுட்டுப் பண்டறி சுட்டு. கழுநீர் காழுகருக்குச் சாக்கா
 டென்னு மவத்தையைச் செய்தவின், உயங்கு செங்கழுநீரென்றார்.
 உயக்கென்பது மெலிந்து நின்றது. மதன் பஞ்சபாணங்களுள்
 முதலிறுதிகளினுள்ள இரண்டையுமே யெடுத்துக் கூறினார் எனை
 யவற்றையு மகப்படுத்துத் தழீஇக் கோடற்கென்க. பஞ்சபாணங்களை,
 “நினைக்கு மரவிந்த நீள்பசலை மாம்பு, வனைத்திட ருண்டாக்கு
 மசோகு - வனத்திலுள், மூல்லை கிடைகாட்டு மாதே முழுநீலங்,
 கொல்லுமத னம்பின் குணம்” என்பதனுறிக. பழனங்களிலுள்ளன
 அவை யிரண்டுமே யாகவின் அதுபற்றி அவ்விரண்டை

யுமே மீண்டெடுத்து விதந்தாரெனக் கோடலு மொன்று. இளங் கரும்பும் நாண்மலர்களு மல்லது முதுகரும்பும் பழம் பூக்களும் மதன்போற் கருவிகளாகாமையிற் புத்தவை என்றார். புய்த்தவை எனப் பாடங்கொள்வாரு மூளர். புய்த்தல் - பறித்தல். புய்தலும் அழித்தலு எடங்குதவின், அது நின்றுவற்று மென்க. மலைமகளுங் கங்கையும் சிவபெருமானுக்ருத் தேவியர்களாதலானும், அவருண் மலைமகன்மீது வேட்கைமிகும்படி அச்சிவபெருமானை வருத்திய மன்மதனது போர்க்கருவிகளை அழித்தல் அக்கங்கைக்கு உவப் புடைய தொன்றுகலானும், கங்கைக்கும் வைகை நதிக்கும் ஈண்டு வேறுபாடின்மையானும், வைகைநதி அப்போர்க்கருவிகளை அழிக்க வேண்டிற்றென்க. புரட்டெடுத்தல் குதிகொண்டு பாய்தல். தன் னியல்பிற் பரந்த நிரை அவைகளை அழிக்க வேண்டிப் புரண்ட தாகக் குறித்தவால் இது ஏதுத் தற்குறிப்பென்னும் அலங்கார மென்க.

(4)

வடம்படைத் துடைய பார
வனமுலை முகத்து மாத
ரிடுஞ்துகில் கடுகி வீழ்வ
தென்னாநின் றழகு செய்து
தடம்படக் கிடந்த தெங்கின்
றயங்குசெங் குரும்பை மீது
நெடும்புனற் றிறைபோய் மீள
நிவந்தது வைகை யாறு.

இ - ள். வடம்படைத் துடையபாரவன மூலை முகத்து மாதர் இடும் துகில் கடுகி வீழ்வது என்ன - முத்துவடந் தங் கப்பெற்றகனத்தசந்தனக்கோலமெழுதிய தமதுமூலைமுன்றில் களின்கண் மகளிரிடும் வஸ்திரங் கடுகி நழுவி விழுவதுபோல, தடம் படக் கிடந்த தெங்கின் தயந்து செம் குரும்பை மீது நெடும் புனல் திரை போய் மீள - தனது கரையிற் பொருந்த நிற்குங் தெங்குகளின் விளங்குகின்ற செவ்விய குரும்பை

களின் மீது நெடிய நீர்த்திரைகள் போய் மூடிக் கடுகி வழிய, வைகை ஆறு அங்கு செய்து நிவந்து - வைகைநதி அலங்காரஞ்செய் துயர்ந்து நின்றது. எ - று.

விகுதி பிரித்துக் கூட்டிப் பொருஞ்சைக்கப்பட்டது. முத்து வடங்கள்தம்மழகினும் பேரழகு பெற இனிது தங்கப்பெறு மூலை யென்பார் வடம்படைத்துடைய மூலையென்றும் வஸ்திரத்துண் மறையாது வெளியே தோன்றுங் தனங்கள்போலன்றி, அகனுண் மறைந்து ஒரேவழி வெளியே தோன்றுங் தனங்கள் அழகுசெய்த வின் இடுங் துகில் கடுகி வீழ்வ தென்ன அழகுசெய் தென்றுங் கூறினார். வைகைநதி தெங்கினளவுயர்ந்து நெடிது பாய்ந்ததென் பது கருத்து. (5)

மீதெழு பரிதி கையால்
விடுங்கதிர் வெம்மை தீரப்
பூதல மடவாள் போர்க்கும்
புதியவெண் டுகிலே போல
யாதலர் பழனஞ் சோலை
யாதெனப் பரந்து கஞ்ச
மாதுறை மதுரை மூதூர்
மதிற்புறஞ் சென்று சேர்ந்து.

இ-ள். மீதெழு பரிதி கதிர் கையால் விடும் வெம்மை தீரப் பூதலமடவாள் போர்க்கும் புதிய வெண் துகிலேபோல-மேலாக வெழுஞ் சூரியன் கிரணமாகிய கைகளால் வீசும் வெம்மை தன்மீது தாக்காது நீங்கப் பூமிதேவியாகிய பெண் போர்க்கும் வெண்மையாகிய புதிய வஸ்திரத்தையே போல, அலர் பழனம் யாது சோலை யாது எனப் பரந்து - அகன்ற வயல் யாது சோலை யாது என்றங்குள்ளார் வினவித் தடுமாற அவைகளை மூடிப் பரந்து, கஞ்ச மாது உறை மதுரை மூது

ஊர் சென்று மதிற் புறஞ்சேர்ந்து - செந்தாமரை யாசனி யாகிய இலக்குமி வசிக்கும் மதுரையாகிய பழைய இராசதானியிற் சென்று மதிலின் பக்கத்தை யடைந்து. எ - று.

போலப் பரங்தென முடிக்க. குளகம்.

(6)

தாங்கிய துவச வாயிற்

றடமதி லிடியத் தள்ளி
யாங்கெழின் மதுரை முதூ
ரழிப்பது போன்று செல்லப்
பாங்குள விடங்க ளெல்லாம்
பரந்தது வைகை நன்னீ
ரீங்கினிச் செய்வ தென்னென்
நியாவருங் கவற்சி கொண்டார்.

இ - ள. துவசம் தாங்கிய வாயில் தட மதில் இடியத் தள்ளி ஆங்கு எழில் மதுரை முதூர் அழிப்பது போன்று செல்ல - கொடிகளைத் தாங்கிய வாயிலையுடைய பெரிய மதி லிடியுமாறு அதனை மோதிச் சாய்த்து அப்பொழுதே அழகிய பழைய மதுரைமாநகரை நாசஞ்செய்வது போன்று வைகை நதி குதிகொண்டு பெருக, பாங்கு உள இடங்கள் ளெல்லாம் வைகை நல் நீர் பரந்தது இனி ஈங்குச் செய்வது என் என்று யாவரும் கவற்சி கொண்டார் - நம் பக்கத்துள்ள இடங்களி னெல்லாம் வைகையினது நல்ல நீர் பரவிற்று நாமிதற்கினி ஈண்டுச் செயற்பால தென்னையோவென்று மதுரைமாநகர வாசிகளெல்லாம் மனக்கவலை கொண்டார். எ - று.

வைகைநதி சிவாஞ்ஜனையினாலே திருவாதலூரடிகளது சிறைத் துன்பத்தை நீக்கி அரசன் முதலாயினேரை அச்சுறுத்தன் மாத்திரமல்லது அழிவு செய்ய வாராமையின் அழிப்பது

போன்றென்றும், அதனது பிரவாகத்தைத் தடுத்தற்குக் தம்மாற் செயற்பாலதொன்று மின்மையின் ஈங்கினிச் செய்வதென் என்ன்றுங் கூறினார். (7)

மைக்கடுங் களிற்றுத் தானை
 வழுதியுங் கடிது நண்ணித்
 தொக்கபொன் மலரு முத்துங்
 துகின்மணிப் பணியு நல்கித்
 தக்கவண் புவியு லுள்ளோர்
 தமக்குயி ரென்னு முன்னே
 மிக்களின் கோப மாறல்
 வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றுன்.

இ - ள். மைக் கடும் களிற்றுத் தானை வழுதியும் கடிது நண்ணித்தொக்க நன் மலரும் முத்தும் துகில் மணிப்பணியும் நல்கி-அப்பொழுது கொடுமையாகிய கரிய யானைச் சேனையை யடைய பாண்டியராசனும் விரைவாகச் சென்று தொகுதி யாகிய நல்ல மலர்களையும் முத்துக்களையும் வஸ்திரங்களையும் இரத்தினுபரணங்களையும் மிட்டு, தக்க வண் புவியில் உள்ளோர் தமக்கு உயிர் என்னும் அன்னே மிக்க நின் கோபம் ஆறல் வேண்டும் என்று இறைஞ்சி நின்றுன் - தகுதியாகிய வளவிய பாண்டி நாட்டு மக்களுடம்புகட் குயிரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுந் தாயே மிகுதியாகிய நின் கோபங் தனிதல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கி நின்றுன். எ - று.

எண்டுப் புவியென்றது பாண்டி நாட்டை யென்பது விளக்கு தற்குத் தக்கவன்புவி யென விசேஷிக்கப்பட்டது. பாண்டி நாட்டினை, “வெள்ளாற்றின் ரெற்கு விளக்குகள் னிக்குவடக், குள்ளார் பெருமலைக் கொண்கிழக்குத் - தள்ளாத, வாழ்ந்தகடல் கிழக் கைம்பத் தறுகாதம், பாண்டி நாட்டெல்லை யெனப் பார்”

என்பதனுனரிக. சிறப்புடைப் பொருளைத்தா னினிது கிளத்த
லென்பதனுற் பாண்டிநாட் யீர்தினைப் பொருள்கட் குயிரென்
கூழியினும், ஏனை அஃறினைப் பொருள்கட் குயிரென்பதுஉங்
கொள்ளப்படுமென்க. நதியைப் பெண்பாற்படுத்துக் கூறுதல்
வடமொழிவழக்கென்பது மேலுங் காட்டினும். வழுதியுமென்னு
மும்மை எச்சத்தோடு சிறப்புமாய் ஸின்றது. தானுள்ள துணையுஞ்
சவியாது வேண்டுவன கொடுத்துப் பாதுகாத்தவிற் பிறழாமையின்
அன்னே யென்று னென்க. ஓர் கான் மறந்தும் அஞ்சா செஞ்ச
ஞகைய பாண்டியனும் அஞ்சிக் கடிது போந்தா னென்பது போதர,
'மைக்கடுங் களிற்றுத் தானை வழுதியுங் கடிது நண்ணி' என்றார். ()

கலைமதிக் குலத்து மன்னன்
கன்னிநன் ஞடன் கூறுங்
தலைமைமிக் குடைய சொல்லாற்
றன்முனி வொழித லின் றி
மலையெனத் திரைகண் மேன்மேல்
வருதல்கண் டிதுவென் னென்ன
ஙிலையுறச் சிந்தை யுள்ளே
நேடிடு னேடிப் பின்னர்.

இ - ள. கலை மதிக் குலத்து மன்னன் கூறும் தலைமை
மிக்கு உடைய சொல்லால் - சோடச கலைகளையுடைய சந்திர
குலத் தரசஞகைய பாண்டியன் இங்ஙனும் இரங்து பிரார்த்
தித்துக் கூறும் மிக்க தலைமைப்பாட்டையுடைய சொற்களீ
ஞற்றுனும், தன் முனிவு ஒழிதல் இன்றி மலை எனத்திரைகள்
மேல் மேல் வருதல் கண்டு - தன் கோபங் தணியாது மலைப்
பிரமாணமாகத் திரைகள் மேலுமேலும் அடர்ந்து வருதலைக்
கண்டு, நல் கண்ணி நாடன் இது என் என்னு சிந்தை உள் நிலை
உற நேடினுன் - நல்ல கண்ணி நாட்டையுடைய அவ்வரசன்
இது அடர்தற்குக் காரண மென்னையோ வென்று தன் மனத்

தின்கட் பதிய நெடிது சிந்தித்து ஆராய்ந்தான், நேடிப் பின்னர் - அங்ஙனமாராய்ந்து அதன் பின்னர். எ - று.

கன்னிநாட் னென்பதனைச் சுட்டின்பாற்படுத்தி இங்ஙனக் கொண்டு கூட்டாது நின்றாங்கு நிறுத்திப் பொருளுரைப்பினு மழையும். கன்னிநாடு கன்னியா லரசெசய்யப்பட்ட நாடு. கன்னிதடாதகைப்பிராட்டி. அது “வரைசெய் பூண்மூலைத் தடாதகை மடவரற் பிராட்டி, விரைசெய் தார்முடி வேய்ந்துதன் குடைமனு வேந்த, னுரைசெய் தூல்வழிக் கோல்செலக் கன்னியாம் பருவத், தரச் செய்தலாற் கன்னி நாடாயதந் நாடு” என்பதனுனுமறிக. தலைமைமிக்குடையசொல் நதிக்கு முதன்மைக்குடைய சொல். அதனை முற்செய்யுளிற் காண்க. தன்னென்றது நதியை. (9)

ஆதியாங் கடவு ளெங்தை
யாலவா யமலன் மங்கை
பாதியான் சிறந்த பூசை
பண்டையிற் குறைந்த துண்டோ
நீதியாங் தவத்தின் மிக்கார்
நெஞ்சகம் புழங்க மண்மேற்
நீதியாஞ் செய்த துண்டோ
செப்புமி னமைச்ச ரென்றுன்.

இ - ள். ஆதி ஆம் கடவுள்-முதற்கடவுளும், எங்தை - எம்பரமயிதாவும், ஆலவாய் அமலன் - திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கு மலவினைரும், மங்கை பாதியான் சிறந்த பூசை பண்டையில் குறைந்தது உண்டோ-அர்த்தநாரீசுவரருமாகிய சொக்கநாதசுவாமிக்குச் சௌவாகம விதிப்படி செய்யும் நித்திய மகாபூசை முன்னிலைமையிற் சுருங்கியதுண்டோ, நீதி ஆம் தவத்தின் மிக்கார் நெஞ்சகம் புழங்க மண் மேல் தீது யாம் செய்தது உண்டோ - அல்லது நீதியாகிய

தவத்தான்மேப்பட்ட பெரியோர்களது மனம் புழுங்க ஈண்டவர்க்கு நாங் கொடுமை செய்ததுண்டோ, அமைச்சர் செப்புமின் என்றான்-மந்திரிகளே! இவ்விரண்டுள்ள இதற்குக் காரணம் யாது சொல்லுங்களென்று அரசன் வினாவினான். எ - று.

“முன்னவார் கோயிற் பூசைகண் முட்டிடின், மன்னர்க்குத் தீங்குள்” வாகவின், ஆலவா யமலன் பூசை பண்டையிற் குறைந்த துண்டோ எனவும், அடியார்க்குச் செய்த தீங்கு ஆண்டார்க்குச் செய்த தீங்கென்பது இடைந்காட்டர் சரித்திர முதலியவற்றான் விளங்குதலின், தவத்தின் மிக்கார் நெஞ்சகம் புழுங்கத் தீதியான் செய்ததுண்டோ எனவும் வினவவேண்டிற்றென்க. அமைச்சர் அண்மைவிளி. நீதி மெய்ம்மை; என்றது ஈண்டு மனத்தொடு பொருந்துதலே. ‘மந்திரிக் கழகு வரும்பொரு ஞரைத்தல்’ என்ப வாகவின், அரசன் மந்திரிகளை வினாவினான்க. இது ஒப்புமைக் கூட்டமென்னும் அலங்காரம். “கருதிய குணத்தின் மிகுபொரு ஞடன்வைத், தொருபொரு ஞரைப்ப தொப்புமைக் கூட்டம்” என்பதோத்தாகவின். இதனை வடநூலார் துல்லிய யோகிதாலங்கார மென்பர். விகீனர் - முழுதுமில்லாதவர், விடப்பட்டவர். ()

விளங்கின மதிசேர் சென்னி
வித்தகர் பத்த ரான
வளந்திகழி வாத லூரா
வருந்திய வளைப்பி ணீக்கி
யுளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யி
ஞறுபுன லூர்கொ ளாதென்
றளந்தறி வறிந்து கூறி
யாங்கவர் தொழுது னின்றூர்.

இ - ள். விளங்கு இள மதி சேர் சென்னி வித்தகர் பத்தர் ஆன வளம் திகழி வாதலூர் வருந்திய வளைப்பின்

நீக்கி - பிரகாசிக்கின்ற இளம் பிறை பொருந்திய திருமுடியை
யுடைய அகில சாதுரியராகிய சிவபெருமானுக்கு அன்பரா
யுள்ள அருட்செல்வம் விளங்குஞ் திருவாதலூரடிகளை அவர்
துன்பமுறுங் கோட்டினின்று நீக்கி, உளம் கொள மகிழ்ச்சி
செய்யின் உறுபுனல் ஊர் கொளாது என்று - மனங்கொள்ளு
மாறு அவரை மகிழ்விக்கின் மிக்க நீர் நம் மதுரையை அழித்
யாதென்று, அளங்து அறிவு அறிந்து கூறி அமைச்சர் கை
தொழுது நின்றார் - காரிய நிகழ்ச்சியாற் காரணத்தை உள்ள
வாறு அளவைசெய்து உய்த்துணரு மறிவானறிந்து கூறி
அம்மந்திரிகள் அஞ்சலிசெய்து நின்றனர். எ - று.

தகழப்பிரசாபதியின் சாபம் சந்திரனை அனுகப்பெறுது
அவனைக் காத்த சாதுரியங் தோன்ற 'விளங்கிளா மதிசேர் சென்னி
வித்தகர்' என்றார். (11)

மன்னனு மவர்க டம்மேன்
மகிழ்ந்தருட் பார்வை நல்கி
யென்னுள மதித்த வாரே
யிங்கினி துரைத்தீ ரென்று
கொன்னுறு வளைப்பி னாடு
நிற்குநற் குணத்தி னரை
முன்னுற வழைத்து நட்பான்
முகமலர்ந் திதுமொ ழிந்தான்.

இ - ள். மன்னனும் மகிழ்ந்து அவர்கள் மேல் அருள்
பார்வை நல்கி - பாண்டியராசனும் அது கேட்டு மனமகிழ்ந்து
தம் மந்திரிகண்மீது கிருபாநோக்கஞ் செய்து, என் உளம்
மதித்த ஆறே இங்கு இனிது உரைத்தீர் என்று - என் மனம்
உத்தேசித்த பிரகாரமே நீங்களும் ஈண்டினிதாகக் கூறினீர்

களென்று, கொன் உறு வளைப்பின் ஊடு நிற்கு நல் குணத்தி ஒரை முன் உற அழைத்து நட்பால் முக மலர்ந்து இது மொழிந்தான் - அச்சங் தருங் கோட்டின்க ணிற்கும் குணக் குன்றுகிய திருவாதலூரடிகளைத் தன்முன் வருவித்துப் பழைய நட்புரிமைகளோடு முகமலர்ச்சி கொண்டு இதனைக் கூறினான். எ - று.

உண்மை யுணர்ந்த அப்பொழுதே நீசபங்கமாகிய நட்புரிமை களாற் பெரிது நன்கு மதித்து மகிழ்ந்து கூறினுரென்பார் நட்பான் முகமலர்ந்திது மொழிந்தா னென்றார். (12)

பாம்பணி செய்ய வேணிப்
பரம்பர னடியார் கையி
லாம்பொரு ணமதே யானு
லறம்பிறர்க் காவ துண்டோ
தேம்படு மலங்கன் மார்பிர
செயலிதற் குமது மேனி
சாம்பிய தவமே யான்செய்
தண்டமே தகவி லாமை.

இ - ள். பாம்பு அணி செய்ய வேணிப் பரம் பரன் அடியார் கையில் ஆம் பொருள் நமதே ஆனால் - பாம்பை யணிந்த சிவந்த சடையையுடைய சுத்த மாயாதீதராகிய சிவ பெருமானது உத்தமோத்தம சற்பாத்திரமாகிய அடியார் கையிற் கொடுக்கப்பட்ட திரவியம் நம்முடையதேயானால், அறம் பிறர்க்கு ஆவது உண்டோ - அக்கொடையால் வருஞ் சிவபுண்ணியம் அப்பொருட் கந்தியராகிய பிறர்க்காகுமோ ஆகாது, தேம்படும் அலங்கல் மார்பிர் செயல் இதற்கு உமது மேனி அவமே சாம்பியது - வாசனைபொருந்திய

தாமரைமலர் மாலையை யணிந்த மார்பையடையவரே! நீதி யாகிய இச்சற்கருமத்தின் பொருட்டு உமது திருமேனி இதுகாறுங் கொன்னே வருந்திற்று, யான் செய் தண்டமே தகவு இலாமை - அங்கனம் வகுந்தும்படி பொறியிலியாகிய யான் உமக்கிழைத்த இத்தண்டமே அந்தியுடையது- எ-று.

நம்மென்றது சந்திரகுலத் தேனையரசரையுங் தன்னேஞ்சூப் படுத்தி யாகவிற் பின்னர் யானென்பதனெடு பன்மை யொருமை மயக்கமாகாமை யறிக. ஒகாரம் எதிர்மறையாகவின், அவ்வறம் நமக்கேயாகு மென்பதாம். தண்டமே யென்னு மேகாரம் நங் கொடை குற்றமுடைத்தன்று என் தண்டமே குற்றமுடைத் தெனப் பிரித்தவிற் பிரிசிலை. தகவு - நீதி, தகவிலாமை - அந்தி. தகவிலாமையுடையதைத் தகவிலாமை யென்றோழிந்தது உபசாரம். அவமே யென்னு மேகாரம் தேற்றம். சிவகாருண்ணியம். ஸிறைந்த உள்ளமுடைய நீர் எவ்வாற்றானுங் தண்டிக்கப்படும் பாலீ ரல்லீ ரென்பான் செஞ்சின் தண்ணளி விசேடத்தை மாலைக் கேற்பதோர் விசேடத்தானேற்றித் தேம்படு மலங்கன் மார்பிரென விளித்தான் என்க. இதனை வீரக்கழல் என்பதுபோற் கொள்க.

உற்றவித் தகைமை முன்னே
யுணருமிவ் வுணர்வி லாமை
குற்றமித் துஜையு நம்மேற்
கொண்டனங் குறை கொளாமன்
மற்றினிப் புகலு மாறென்
வைகைநம் மூர்கொ ளாது
நற்றவத் தலைவர் நீரே
யடைப்பியு மெனந வின்றுன்.

இ - ள். உற்ற இத்தகைமை முன்னே உணரும் இவ் உணர்வு இலாமை குற்றம் இத்துஜையும் நம் மேல் கொண்ட-

னம் - சிகழ்ந்த இச் சுனைகளை முன்னரே பகுத்தறியும் அறிவின்மை குற்றமே அது முழுவதையும் நம் மேலதாகவே கொண்டனம், குறை கொளாமல் மற்று இனிப் புகலும் ஆறு என் - நீர் மனக்குறை கொள்ளாதொழியும்படி நாம் இனி அகலப் பேசவேண்டியதென்னை, வைகை நம் ஊர் கொளாது நல் தவத் தலைவர் நீரே அடைப்பியும் என நவின்றூன் - வைகை நதி நம் மதுரையை அழியாத பிரகாரம் நல்ல தவ முதல்வர் நீரே அதற்கு இனி அணை கட்டுவியுமென்று அரசன் கூறினான். எ - று.

எண்டு மரசன் நம்மேற் கொண்டன மெனத் தன்னைப் பன்மையாற் கூறியது தன் குழுவினரையு மூன்ஸிட்டென்க. இது புத்திபூர்வகமாகவன்றி அபுத்திபூர்வகமாக வந்த குற்ற மென்பான் மூன்னே யுணரு மிவ்வுணர்விலாமை குற்றமென உணர்வின்மேல் வைத்துக் கூறினான்க. உணர்விலாமைக் குற்ற மெனவும் பாடம்.

(14)

அருட்பெரு வழுதி யிவ்வா
றன்புரை பகர்ந்த போதுங்
தரிப்பரி தென்ன முன்னந்
தழிலென வெகுண்ட போதும்
விருப்பொடு வெறுப் பிலாத
மெய்ம்மையார் தம்மை யாண்ட
திருப்பத நினைந்தார் வைகைச்
செழும்புன லூர்கொ ளாமல்,

இ - ள. அருள் பெரு வழுதி இவ் ஆறு அங்கு உரை பகர்ந்தபோதும் - அருளையுடைய நெடுஞ்சிலவரசனுகிய பாண்டியன் இந்தப் பிரகாரங் தன்னன்பை வெளிப்படுத்துங் கலப் புரைகளைக் கூறிய தருணத்தும், தரிப்பு அரிது என்ன

முன்னம் தழல் என வெகுண்டபோதும் - இது சகித்தற் கரிதரிதென்று கண்டோர் கூற முன்னரே அக்கினிப்போலக் கோபங்கொண்ட தருணத்தும், விருப்பு ஒடு வெறுப்பு இலாத மெய்ம்மையார் வைகைச் செழும் புனல் ஊர்கொளாமல் தம்மை ஆண்ட திருப்பதம் நினைந்தார் - அவ்வரசன் மாட்டு முறையே விருப்பு வெறுப்புக்களில்லாத இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமாகிய உண்மை நிலையையடைந்த திருவாதவுரடிகள் வைகை நதியினது செழுமையாகிய நீர் அம்மதுரையைக் கவளீகரியா திருக்கும் பொருட்டுத் தம்மை அடிமைகொண்டருளிய திருவடிகளைத் தியானித்தார். எ-று.

நிரனிறை. ஒடு என்னென்று. சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியாற் சுக துக்கங்க டருதற்கேதுவாகிய கன்மமலம் ஒன்றற்கொன்றே ரூது துலைபோலத் தம்முளொத்தல் இருவினையொப்பும், தன் சத்தி கெடுதற்குரிய காஷணங்களோடு கூடிப் பதனழியும் பருவ முன்மையே மலபரிபாகமுமென்க. அது “நீடு மிருவினைகளே ராக நேரோத்தல், கூடுமிறை சத்தி கொளல்” என்றற் றூடக்கத் தான்றேர் திருவாக்குகளா னறிக. (15)

சுந்தரப் பரிமேல் வந்த

தோற்றமே மனத்தி லுன்னி
யந்தரத் திறைஞ்ச நன்னீ
ரடங்கியுள் வாங்கிச் செல்ல
வெந்துயர்ப் பிறவி யான
விடங்கிளர் வேலை நீந்தி
வந்தருட் கரையிற் சேர்வார்
வைகையங் கரையிற் சென்றூர்.

இ - ள். பரிமேல் வந்த சுந்தரத் தோற்றமே மனத்தில் உன்னி அந்தரத்து இறைஞ்ச - மேற்கூறிய பிரகாரம் சோம-

சுந்தரக் கடவுள் பரிமேலழகரா யெழுந்தருளிவந்த திருவுருவத்தையே தியானித்து அவர் அந்தர்த்தானமாகிய ஆகாயத்தை நோக்கி மனத்தால் வணங்க, நல் நீர் அடங்கி உள்வாங்கிச் செல்ல - அப்பொழுது நல்ல வைகைகநதிநீர் பிரவாகங் குறைந்துள் வாங்கி வடிந்தடங்க, பிறவி ஆன விடம்கிளர் வெந்துயர் வேலை நீந்தி வந்து அருள் கரையில் சேர்வார் - பிறவியாகிய நஞ்செழும் கொடிய துக்கசாகரத்தைத் திருவடிப் புணியா ணீந்தி வந்து முத்திக்கரை சேர்பவராகிய திருவாதலூரடிகள், வைகை அம் கரையில் சென்றூர் - அழகிய வைகைகநதிக் கரையின்கட் சென்றூர். எ - று.

நோக்கி யென்பது சொல்லெச்சம். இனி அந்தரத் திறைஞ்சென்பதற்குத் தனியிடத்து வணங்க எனவும், இரகசியமாகவணங்க எனவும் பொருளுரைப்பினு மழையும். அருளா னுயதை அருளென்று உபகாரம். ஈற்றிற் றரிசித்த திருவுருவம் பரிமேல்வந்த திருவுருவமாதவின் அதுவே ஈண்டுத் தியான ஞாபகமாயிற் ரெங்க.

(16)

முறைமுறை வணங்கி னின்ற
 வாரியர் முகத்தை நோக்கி
 யறைதிரை நெடுநீர் வைகை
 யஜைகடி தடைத்தல் வேண்டு
 முறையுமிம் மாந்த ரல்லா
 மொல்லையில் வம்மி னென்று
 பறையறை வித்து நம்மூர்க்
 கிவ்வுரை பரப்பு மென்றூர்.

இ - ள். முறைமுறை வணங்கி னின்ற ஆரியர் முகத்தை நோக்கி - திருவாதலூரடிகள் தம்மைப் பலமுறை வணங்கி யெழுந்து நிற்கின்ற காரியதரிசிகளது முகத்தைப் பார்த்து,

அறை திரை நெடுஞ்செழகை அனை கடிது அடைத்தல் வேண்டும் - கரையோடு மோதுகின்ற திரைகள் மறியுமிக்க நிரையுடைய வைகை நதி அனையை அதிசீக்கிரத்திற் கட்டுதல் வேண்டும் ஆதலின், உறையும் இம்மாந்தர் எல்லாம் ஒல்லையில் வம்மின் என்று பறை அறைவித்து நம் ஊர்க்கு இவ்வுரைபரப்பும் என்றார்-என்டு வசிக்கும் பிரசைகளைல்லாம் அதன் பொருட்டு விரைவாக அங்கதிக் கரையிலே வருக வென்று பறை யறைவித்து நம் மதுராபுரிக்கு இவ்வார்த்தையைப் பிரசித்தி செய்யுங்களென்று பணித்தருளினார். எ - று.

அமைச்சரோ டொருபுடை யொப்ப அறிவுடைய ராகவிற் காரியதரிசிகளை ஆரியரென்றும், திருவாதலூரடிகளது அடிமைத் திறத்தை ஈண்டை சிகழ்ச்சிபற்றி ஒருவாற்றுமித்தறிந்து பலமுறை வணங்கினார்பார் முறை முறை வணங்கி என்றங்கு கூறினார். ஒருவர்பின் ஞாருவராக வணங்கி யென்றுமாம். இனி ஆரியர் என்பதற்கு மிலேச்சர் எனப் பொருள் கோடலுமொன்று. அக்கருத்தை, “செங்கட் புன்மயிர்த் தோறிரை செம்முக, வெங்கஞேக்கிற் குப்பாய மிலேச்சனை” என்றற் றெட்க்கத்துப் பண்டை இலக்கியங்களா னுய்த்துனார்க.

(17)

ஆரியர் கடிதி ஞேடி

யகன்பறை யறைவித் தம்பொற்

றேரியல் வீதி தோறுஞ்

சென்றுரை பரப்பு முன்னே

கூரிய கொட்டு மண்சேர்

கூடையுங் கொண்டு வைகை

நீரியல் கரைமேல் வந்து

நின்றனர் மதுரை யுள்ளார்.

இ - ஸ். ஆரியர் கடிதின் ஒடி அம் பொன் தேர் இயல்-
வீதி தோறும் சென்று அகன் பறை அறைவித்து உரை பரப்பு:

முன்னே - காரியதரிசிகள் வல்விரைந்தோடி அழகிய பொற் பொடிசெறிந்த தேர் ஒடும் வீதிக்டோறும் சென்று பெரிய பறையறைவித் திவ்வுரையைப் பிரசித்தி செய்யு முன்னரே, மதுரை உள்ளார் கூரியகொட்டும் மண்சேர் கூடையும்கொண்டு வைகை நீர் இயல் கரைமேல்வந்து நின்றனர் - மதுரைமாநகர வாசிகளூல்லாம் வாய்க்கூரிய மண்டொடு கருவிகளையும் மண் சுமக்கும் கூடைகளையுங் கொண்டு வைகை நதியினது நீரை யடைய கரையின்கண் வந்து நின்றனர். எ - று.

பரப்பியபின் வந்து நின்றவரைப் பரப்புமுன் வந்து நின்றன ரென்றது விரைவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி. சேய்மைக்க ணிற் பார் செவிக்கும் விடயமாம் ஓசைதரும் பெரும்பறை என்பார் அகன்பறை என்றும், எல்லாரு மென்பார் மதுரையுள்ளா ரென் றுங் கூறினார். மண்டொடு கருவி மண்வெட்டி. கொட்டு கிரா மியச்சொல்.

(18)

நீறுகொண் டிலங்கு மேனி
மறையவர் நியமஞ் செய்த
வீறுகொண் டிடங்க டோறு
மாரியர் விரைவிற் சென்று
கூறுகொண் டெவர்க்கும் வேறு
கோலறை யளந்து செங்கை
மாறுகொண் டெறுக்கி வைகை
வன்கரை யடைக்க லுற்றூர்.

இ - ள். ஆரியர் நீறு கொண்டு இலங்கும் மேனி மறையவர் நியமம் செய்த வீறுகொண்டு இடங்கள் தோறும் விரைவில் சென்று - காரியதரிசிகள் விபூதியைத் தன்கட்கொண்டு விளங்குங் திருமேனியையுடைய வேதபண்டிதராகிய திருவாதலூரடிகள் தமக்கு நியோகித்த அதிகாரத்தை மேற்

கொண்டு நதிதீரங்கடோறும் விரைவாகச் சென்று , கோல் அறை அளந்து எவர்க்கும் வேறு கூறு கொண்டு - கோலான் வரையறுத் தளந்தனைவர்க்கும் தனித்தனி பகிர்ந்துகொடுத்து, செங்கை மாறுகொண்டு உறுக்கி வன் வைகைக்கரை அடைக்க அற்றார் - சிவந்த கைகளிற் பிரம்பைக் கொண்டுறுக்கி வலிய வைகை நதிக்கரைக்களை கட்டுவிப்பாராயினார். எ - று.

அடைப்பிக்கலுற்றாரென்னும் பிறவினை பிவ்விகுதி தொக்கு அடைக்கலுற்றாரெனத் தன்வினையாய் நின்றது. இனிக் கொண்ட டென்பதை மூன்றாவதன் சொல்லுருபெனக் கொண்டு நீற்றினால் விளங்குங் திருமேனியென்றலு மொன்று. (16)

கண்பெறு கழையின் முத்துங்
கடகரி மருப்பின் முத்தும்
வெண்பணி லத்தின் முத்து
மேதகு கரும்பின் முத்தும்
வன்புனற் றிரைகள் வீச
வரையெனக் குவைகள் செய்து
பண்படைப் பொருத்தி நீருட
பதித்துயர் வரம்பு செய்வார்.

இ - ள: கண் பெறு கழையின் முத்தும் - கனுக்களை யுடைய மூங்கின் முத்துக்களையும், கடகரி மருப்பின் முத்தும்- மதத்தையுடைய யானைக் கோடுகளின் முத்துக்களையும், வெண் பணிலத்தின் முத்தும் - வெண்மையாகிய சங்கு முத்துக்களை யும், மேதகு கரும்பின் முத்தும் - மாதுரியச் சுவையான் மேன்மைபொருந்திய கரும்பின் முத்துக்களையும், வண் புனல் திரைகள் வீச - அழகிய நீர்த்திரைகள் கொடுவாங் தொதுக்க, வரை எனக்குவைகள் செய்து - அவற்றை மலைபோல வாரிக் குவித்து, பண் படப்பொருத்தி நீர் உள் பதித்து உயர் வரம்பு

செய்வார் - தம்முளியைபுபடப் பொருந்தி நீரின்கீழ்ப் படுத்து உயர்ந்த அணை கட்டுவாராயினார். எ - று.

அத்திபாரஞ் செய்கின்றுழி ரத்தினங்கியாசஞ் செய்தன் முறையாகவின் முத்தை நீருட் பதித்தென்றார். “ஷுழியர்கோன், ரென் னடு முத்தடைத்து” என்பவாகவின், அவ்வியைபுபற்றி இங்ஙனங்கூறினு ரென்றலுமொன்று. செல்வ வீறு தோன்றக் கூறினமையின், இது வீறுகோளனியாம். இதனை வடநூலார் உதாத்தமென்பர்; “வியத்தகு செல்வமு மேம்படு முள்ளமு முயர்ச்சி புனைந்துரைப்ப துதாத்த மாகும்” என்பதனுன்றிக. முற்கவி கட்டுவிப்பார் செய்தியும், இது கட்டுவார் செய்தியும் கூறின. நீருட் பதித்துயர்வரம் பென்பதற்கு நீரை உள்ளே பதியச் செய்துயரும் வரம் பென்றலு மொன்று.

(20)

பாரித்திர ணிறுத்து மென்பார்
 பாம்புக ஞருட்டு மென்பார்
 திரைப்புனன் மிகுத்த தென்பார்
 தேவர்கட் கபய மென்பார்
 நிரைப்படு மகிலோ டார
 நெறிப்பட வொதுக்கி நீடு
 வரைப்பிடைக் குவித்து நிற்பா
 ராயினர் மதுரை யுள்ளார்.

இ - ள். மதுரை உள்ளார் - மதுரை மாநகர வாசிகளெல்லாம், பரித்திரள் நிறுத்தும் என்பார் - குதிரைப்பாய்ச்சலாக மரங்களை நிறுத்து மென்பாரும், பாம்புகள் உருட்டும் என்பார் - நீர்த்திரை அணையைக் கரைக்காத பிரகாரம் வைக்கோற் பழுதைகளை உருட்டு மென்பாரும், திரைப்புனல் மிகுந்தது என்பார் - திரைகளையுடைய நீர் அதிகரித்த தென்பாரும், தேவர்கட்கு அபயம் என்பார் - நங்குல தெய்வங்கட்கு நாமடைக்கலமென்பாரும், நிரைப்படும் ஆகிலோடு ஆரம்

நெறிப்பட ஒதுக்கி நீடுவரைப்பு இடைக் குவித்து நிற்பார் ஆயினர் - தொகுதியாகிய அகின் மரங்களோடு சந்தன மரங்கள் மேன் மேல் அன்றூண் டொழுகிவர, அவற்றை ஒரு சாரோதுக்கி நெடிய கரையின்கட் குவித்து நிற்பாருமாயினார். எ - று.

இவற்றையல்லது பிறிதொன்றை முயல்வாரில்லை யென்பது கருத்து. பரித்திரள் பாம்பென்பன ஆகுபெயர். அது நிறுத்தல், உருட்ட லென்னும் வினைவகை பற்றிய முய்த்துணர்க. பரித்திரளை இக்காலத்தார் கத்தரிக்கைக் காலென வழங்குப. பாம்பு ஆகு பெயராய் வைக்கோற் பழுதையாமாறு “பிறை யொழுக வொழுகு புனற் கங்கை யாற்றின் பேரணையிற் ரெடுத்துவிட்ட பெரும் பாம்பென்னக், கறையொழுகு படவரவும் படரும் வேணிக் கண்ணுதலாற் கமலையிற் பைங் கமலை போல்வீர்” என்பதனாலுமறிக. மிகுந்தது மிகுத்தது என வலிந்து நின்றது. (21)

ஏருடைப் புதுநீர் வைகை

யிவ்வகை யடைக்கு மெல்லை
நீருடைப் பொலிந்த வேணி
 நின்மலற் கன்பு மிக்காள்
சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள்
 செம்மனச் செல்வி யென்னும்
பேருடை நரைழு தாட்டி
 பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வாள்.

இ - ள். ஏர் நீர் உடைப் புது வைகை இவ்வகை அடைக்கும் எல்லை - அழகிய நீரையுடைய புதுப் பிரவாக மாகிய வைகைநதிக் கிந்தப் பிரகாரம் அணை கட்டும்பொழுது, நீர் பொலிந்த வேணி உடை நின்மலற்கு அன்பு மிக்காள் - கங்காசலம் பொலிதற் கேதுவாகிய சடையையுடைய மலரகித

ராகிய சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடையவள், சிருடைத் தவத்தின் மிக்காள் - புகழையுடைய தவத்தான் மேம்பட்ட வள், செம்மனச் செல்வி என்னும் பேர் உடை நரைமுதாட்டி- செம்மனச் செல்வி யென்னும் காரணப் பெயரையுடைய மயிர் நரைத்த வயோதிகப் பெண்ணெருத்தி, பிட்டு விற்று உணவு கொள்வாள் - பிட்டு விற்றுச் சீவனஞ் செய்பவள். எ - று.

உடைய என்பது நான்கிடத்தும் ஈறு குறைந்து நின்றது. ஆட்டி - பெண்; செம்மனச் செல்வி - சத்தமாகிய மனச் செல் வத்தை யுடையவள்; மனச் செல்வம் பாவசிங்கை யின்மை, உள் எது போது மென்னு மனவமைதி என்பன. இவட்கு வந்தி யென்றும் பெயர். அது “அளவிலாண்டு, மன்னிய நரைமுதாட்டி யொருத்திபேர் வந்தியென்பாள்” என வழிநூலாசிரியர் கூறிய வாற்றுனுமறிக. (22)

ஆங்கவட் களாந்து நீக்குங்

கோலறை யடைப்ப தின்றி

யோங்கலைப் புதுநீர் வைகை

யுடைப்பெலா மடைக்கு மெல்லை

தீங்குள தறுக ஞோள்

சென்றவட் குறுகன் செய்ய

வீங்கெனக் குறுதி யாவார்

யாவரோ வென் றிரங்கி.

இ - ள். ஆங்கவட்கு அளாந்து நீக்கும் கோல் அறை அடைப்பது இன்று-அவ்வந்தி யென்னும் வயோதிகப் பெண் னுக்குக் கோலாலளாந்து வரையறுத்து விடப்பட்ட பங் கொன்று மாத்திரம் அடைக்கப்படுவதின்றி, ஒங்கு அலைப் புதுநீர் வைகை உடைப்பு எலாம் அடைக்கும் எல்லை - உன் நதமாகிய திரைகளையுடைய புதிய நீர் பிரவாகிக்கும் வைகை

நதியின் ஏனை யுடைகரைகளெல்லாம் அடைக்கப்படும் பொழுது, தீங்கு உள் தறுகணூர் சென்று அவட்கு உறுகண் செய்ய - கொடுமையையுடைய வன்கண்ணர்களாகிய காரியதரிசிகள் சென்று அவ்வம்மைக்குத் துன்பஞ் செய்ய, ஈங்கு எனக்கு உறுதி ஆவார் யாவரோ என்று இரங்கி - அவ்வம்மை இவ்வாபத்தின்கட்டமியேனுக்கு உறுதுணையாவார் யாவரோ வென்று சிந்தித்து மனமிரங்கி. எ - று.

ஆங்கவன் ஒரு சொன்னீர்மைத்து. ஆங்கு வைகை நதிக்கரை என்றுமாம். அதை வரையறுக்கப்பட்டது. உடைப்பெலா மடைக்கு மெல்லை என்புழிச் செய்யப்படுபொருள் செய்ததுபோலக் கூறப்பட்டது. (23)

பிட்டினைக் கூலி கொண்டு
பெருங்கரை யடைப்பா ரின்றி
நெட்டிலைச் சூல மேந்து
நின்மலன் கோயி லெய்தி
மட்டறத் தளர்ந்த கொங்கை
மார்பினிற் கண்ணீர் வார
வெட்டுருத் திரண்ட பாத
மிறைஞ்சினின் றிதைனைக் கூறும்.

இ - ள். பிட்டினைக் கூலி கொண்டு பெருங்கரை அடைப்பார் இன்றி - சிற்றுணவாகிய பிட்டினையே கூலியாக ஏற்றுக்கொண்டு பெரிய வைகை நதிக் கரைக்கு அணைகட்டும் கூலியாள் ஒருவரும் இல்லாமையான், நெட்டு இலைச் சூலம் ஏந்தும் நின்மலன் கோயில் எய்தி - அவ்வந்தி ஐமை வடிவாகிய நெடிய சூலவேலைத் தாங்கும் நிருமலராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் விண்ணிழி விமானமென்னும் கோயிலை வீடைந்து, மட்டு அறத் தளர்ந்த கொங்கை மார்பினில் கண்

நீர் வார - அளவிறப்பச் சாய்ந்த தனங்களையுடைய தன் மார் பிலே கண்ணீர் ஒழுக, எட்டுருத்திரண்ட பாதம் இறைஞ்சி நின்று இதனைக் கூறும் - அஷ்ட மூர்த்தங் திரண்ட. அக்கடவு ஞடைய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணக்கி யெழுந்து நின்று இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வாளாயினான். எ - று.

கூவி முற்கூவி; பிற்கூவியாயின் அதனை விற்றுக் கொடுத்தல் கூடுமாகவினென்க. மட்டறத் தளர்தல் சாயுமளவெல்லாஞ் சாய்தல். மட்டு - அளவு. அட்டமூர்த்தமாவன: “நிலகீர் செருப் புயிர் நீள்விசம்பு நிலாப் பகலோன், புலனுய மைந்தனே டெண் வசையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்” என்னுங் திருவாக்கானு மறிக- உயிர் - வாயு. மைந்தன் - ஆன்மா. இனி, மட்டறத் தளர்ந்த கொங்கை என்பதனை, “கைபரந்து வண்டிசைக்குங் கூங்தல்” என்புழிப் போல வெகுபத் வெகுவிரீகி என்றலுமொன்று. வெகுவிரீகி அன்மொழி.

(24)

நெட்டரவக் கச்சடையாய்

நீலநிறத் திருமாதின்
வட்டமூலைத் தழும்புபட
வந்தனையுங் திருமார்பா
கட்டியசெஞ் சடையாயுன்
கண்ணருள்கொண் டெப்பொழுதும்
பிட்டினைவிற் றுண்பேற்கும்
பேரிடும்பை யுளதாமோ.

. இ - ள். நெட்டு அரவக் கச்ச உடையாய் - நெடிய சர்ப்பக்கச்சையுடையவரே, நீல நிறத் திருமாது இன் வட்டமூலைத் தழும்புபட வந்து அணையும் திருமார்பா - பசிய திருமேனியையுடைய காமாக்ஷி யம்மை இனிமையாகிய பர அபர ஞானமாகும் வட்ட வடிவையுடைய ஸ்தனங்களினாலே தழும்புண்டாக வந்தனையுங் திருமார்பையுடையவரே, கட்டிய

செம் சடையாய் - மகுட ரீதியாகக் கட்டப்பட்ட சிவந்த சடையை யுடையவரே, நின் கண் அருள் கொண்டு எப் பொழுதும் பிட்டினை விற்று உண்பேற்கும் - தேவீரது கிருபானோக்கத்தைக் கொண்டு அன்றன்று பிட்டினைவிற்று ஊதியங் கொண்டு சீவிக்குங் தரித்திர சிரோமணியாகிய தமியேனுக்கும், பேர் இடும்பை உளது ஆமோ - அரசனாற் பெருங் துன்பம் சம்பவிக்குமோ. எ - று.

மிக்க வறுமையால் உலகத்தோடு தொடர்பில்லாத தமியே னுக்கு அவ்வுலகை யோம்பும் அரசனால் இடும்பை யுறுதற்கு யாது மியைபில்லை யென்பது கருத்து. சிற்றின்ப நுகர்ச்சிக்கேது வாகிய மகளிர் மூலைபோலன்றிப் பேரின்ப நுகர்ச்சிக் கேதுவாகிய பர அபர ஞானங்களே எண்டு மூலையாக உருவகிக்கப்படுமென்பார் அவ்விசேடங் தொன்ற மூலையென வாளா கூருது இன்மூலை என விதந்து கூறினார். பரஞானம் அநுபவஞானம். அபரஞானம் சாத்திரஞானம். இன்மூலை, வட்டமூலை எனக் கூட்டுக. இரீதி - ஒழுங்கு. உம்மை இழிவு சிறப்பு. இது கொச்சகக் கவிப்பா. (25)

யாருடன னினிப்புகல்வே

னென்னுடையாய் வைகையினன்
னீருடையா தடைக்கும்வகை

நீசிறிதின் றருளாயேற்

சீருடையா யுனக்கடிமை

செய்யுமவர்க் கெளியையெனும்

யேருடையா யெனப்பலரும்

பேசுமொழி பழுதாமே.

இ - ள. என் உடையாய் நான் இனி யாருடன் புகல்வேன் - என்னை அடிமையாக வுடையவரே! தேவீரோ டல்லது தமியேன் வேறு இனி ஆரோடு முறையிடுவேன், வைகையின் நல் நீர் உடையாது அடைக்கும் வகை நீசிறிது

இன்று அருளாயேல் - வைகை நதியின் நல்ல நீர் உடையாது அடைக்கப்படும் வண்ணங் தேவரீர் சிறிது இப்பொழுது அடியேற்கதுக்கிரகஞ் செய்யா தொழிலீராயின், சிருடையாய்-சுத்தசாட்குண்ணியமாகிய சிறப்பியல்பை யுடையவரே, உனக்கு அடிமை செய்யும் அவர்க்கு எளியை எனும் பேர் உடையாய் எனப் பலரும் பேசும் மொழி பழுது ஆமே - தேவரீருக்கு ஆட்செய்யுங் திருத்தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தேவரீர் எளிவாந்து அருள் செய்வீரென்னும் புகழுடையீரென்று நம்மவர் பலரும் பேசு மூலோக வதந்தி இன்று என்னளவிற் பிழைப்பட்டுவிடுமன்றே. எ - று.

ஒ சிறிதின் றருளாயேல் யாருட னனினிப் புகல்வேனன மேலே கூட்டி முடிக்க. சுத்தசாட்குண்ணியம் மேலே விளக்கப் பட்டன. உலோக வதந்தி உலகப் பேசுசென்பது மேலுமூரைத் தாம். இனிப் பேருடையாயென்பதற்குத் தாற்பரியம்பற்றித் தீனரகஷகரென்னும் பேருடையீர் என்றும், அடிமை செய்யும் அவர்க்கெளியீரென்னும் பெருமை உடையீரென்றும், உரைப் பினுமமையும். யாவர் யாரெனக் கெட்டது. இது விதியின்றி வரும் புணர்ச்சியில் விகாரக் கேடென்க. (26)

தாயுமிலை தந்தையிலை தமருமிலை தமியேனைப் பேயினுட னின்றூலும் பிரித்தறிய வொண்ணைது தீயதெனதிலம்பாடென்சிந்தையில்வெந்துயர்தீர நீயருளா தொழியினுயிர் நீப்பேன்மற் றென்செய் [கேன்.

இ - ள். தாயும் இலை தந்தை இலை தமரும் இலை - எனக்கு மாதாவுமில்லை பிதாவுமில்லை ஞாதிகளுமில்லை, தமியேனைப் பேயினுடன் நின்றூலும் பிரித்து அறிய ஒண்ணைது - இவ்வாறு தனித்தவளாகிய யான் பேயோடொருங்கு நிற்பி னும் பேய் இது, வந்தி இவள் என்று என்னை வேற்றுமை

தெரித்துள்ள ஒருவர்க்குக் கூடாது, எனது இலம்பாடு தீயது - என் வறுமை இங்னனம் மிகக்கொடியது, என் சிந்தை யில் வெம் துயர் தீர நீ அருளாது ஒழியின் உயிர் நீப்பேன்-இவ்வியல்புடைய நிராதார சகிதையாகிய என் மிக்க மனத் துயர் என்னை விட்டகலக் கருணைதியாகிய தேவரீர் சிறி தநுக்கிரகஞ் செய்யாதொழியிற் பிராணத்தியாகஞ் செய் வேன், மற்று என் செய்கேன் - அஃதொழிந்து வேறு யாது செய்வேன். எ - று.

இல்லை என்பது மூவிடத்தும் இடைக் குறைந்து நின்றது. நீ என்பதற்குக் கருணைதியாகிய நீ என்பது இசையெச்சத்தான் வருவிக்கப்பட்டது; “அந்தாமரை யன்னமே நின்னை யானகன் ரூற்றுவனே” என்புழி நின் என்பது போல. தாயின்றியுங் தந்தை யின்றியுங் தமரின்றியுங் தான் தனித்தமையிற் பேயினுடனின்று ஹும் பிரித்தறிய வொன்னுமெற் றன்னை நிராதாரஞ் செய்தது தன் வறுமையே யென்பாள் தீயதென திலம்பாடு என்றான். இலம்பாடு-வறுமை. ஒருவற்குத் தாயின்மை முதலியன நிராதார நிமித்தமா மென்பதை, “தாயோடறுசவைபோாங் தந்தையொடு கல்விபோஞ், சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம் போம்—ஆயவாழ், வற்றூ ருடன்போ முடற்பிறப்பாற் ரேள்வலிபோம், பொற்றூலியோ டெவையும் போம்” என்பதனான்றிக. பேய் நிராதார நீர்மைய தாகவிற் பேயினுடன் நின்றூஹும் பிரித்தறிய வொன்னுதென்று வளங்க.

(27)

இன்றெனக் குறுதி யாகி
யானிடும் பிட்டு வாங்கி
வன்றிறற் கூலி யாளாய்
வன்கரை யடைப்பா ரில்லை
யுன்றனக் கபயம் யானென்
நூரைப்பவ டன்மே லன்பு
சென்றவட் காளா மாறு
துணிந்தனர் தேவ தேவர்.

இ - ள. இன்று எனக்கு உறுதி ஆகி யான் இடும் பிட்டு வாங்கி - இத்தினமெனக் குறுதுணையாகி யான் கொடுக்கும் பிட்டினையே கூலியாகப் பெற்று, வன் திறல் கூலி யாளாய் வன் கரை அடைப்பார் இல்லை - மிக்க வலியையுடைய கூலி யாளாகிப் பெரிய அஜீன கட்டுவார் ஒருவருமில்லை ஆகலான், யான் உன்றனக்கு அபயம் என்று உரைப்பவள் மேல் அன்பு சென்று - தமிழேன் இனித் தேவரீருக் கடைக்கலமென்று பிரார்த்திக்கும் வந்தியினிடத்துத் திருவருண் மிக்குச் சேறலான், தேவதேவர் அவட்கு ஆளாமாறு துணிந்தனர் - மகாதேவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் அவ்வந்திக்குத் தாங் கூலியாளாம்படி திருவளங் கொண்டருளினார். எ - று.

சேறலான் என்பது சென்றெனத் திரிந்து நின்றது. வன்கரை பேரணை. பிட்டினையே கூலி கொள்ளப்பெறுதலும் அதன் பொருட் உற்று நின்று வன்கரை யடைத்தற் காவாரை இவ்வொரு தினத்துட் பெறுதலும் நின்றிருவருளா னல்லது என்செயலால் ஒன்றுமின்றெனப் பிரார்த்தித்தாளென்பார் உன்றனக் கபயம் யாளென்றும், எத்துணையுமரிய தாம் எத்துணை மெளிய இதனை விடாது செய்யத் திடசித்தங் கொண்டருளினாரென்பார் அவட்காளாமாறு துணிந்தனர் தேவதேவரென்றுங் கூறினார். இது அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம். (28)

ஆடையுந் துணிந்த சீரை
யாகியே கூலி யாளாய்க்
கூடையுந் தலைமேற் கொண்டு
கொட்டுடைத் தோள் ராகிப்
பீடைகொண் டயர்வாள் காணப்
பெரும்பசி யுடையார் போல
வேடைகொண் டொல்லை வந்தார்
வேண்டிய வடிவங் கொள்வார்.

இ - ள. வேண்டிய வடிவம் கொள்வார் - ஆங்காங்குத் தமக்கு வேண்டிய திருவுருவங் கொண்டருளுஞ் சிவபெருமா னனவர், கூலி ஆளாய் - ஈண்டுக் கூலிக்காரராகி, ஆடையுங் துணிந்த சீரை ஆகி - வஸ்திரமுங் கந்தை வஸ்திரமாகப் பெற்று, கூடையுங் தலைமேல் கொண்டு - மண்சுமக்குங் கூடையையுங் சிரமேற்கொண்டு, கொட்டு உடை தோளர் ஆகி - மண்வெட்டி தங்குங் தோளையுடையவராகி, பெரும் பசி உடையார்போல வேடை கொண்டு - மிக்க பசியுடையார் போல உணவின்மேல் வேணவாக்கொண்டு, பிடை கொண்டு அயர்வாள் காண ஒல்லை வந்தார் - மேற் கூறிய பிரகாரங் துன்பங்கொண் டயரும் வந்தி காண விரைவாக வீதியின்கண் வந்தருளினார். எ - று.

துணிதல் - கிழிதல். ஆடையுங் துணிந்த சீரையாகி எனச் சினைவினை முதன்மே லேறிற்று. அது வேற்றுமைச் சினையாயினும் ஒற்றுமைச் சினைபோல உடற்கின்றியமையாமையின். இஃப் துணராதார் ஏனைத் தன்வினை வினையெச்சங்களோடு மாறுபடப் பிறவினை வினையெச்சமாக ஆக்கி எனத் திரித்துரைப்பர். பெரும் பசி யுடையார்போல வேடைகொண்டென்பதற்கு மிக்க பசியுடையவரைப் போல உதராக்கிணி வெம்மைகொண் டென்றும், மிக்க பசியுடையவரைப் போலச் சோர்வுகொண் டென்றும் பொருள் கூறினும் பொருந்தும். பசக்கட்குரிய பரதந்திரம் சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்கள் விருப்பு வெறுப்புக்களாகிய உபாதிகளொன்று மின்றி, ஆணவ நீங்கிய அறிவையுங் தொழிலையுங் கொண்டு நிற்றவிற் றமக் காங்காங்கு வேண்டப்படுங் திருமேனி கோடற்கோரிமுக்கின் றென்பார் வேண்டிய வடிவங் கொள்வாரென்றார். அது “குறித்ததொன் ரூகமாட்டாக் குறைவில ஞதலானு, நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை சிலைமையானும், வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பான் மேவுத விலாமையானு, நிறுத்திடு நினைந்த மேனி நின்மல னருளினாலே” என்பதனானு மறிக. தலைமேல் கொண் டென்புழி எகார வியல்பு மன் புகுந்தும் விண்பறந்து மென்புழிப் போல ஏழாம் வேற்றுமையில் எதிர் மறுத்து வந்தமை புறக்கடையாற் கொள்க. (29)

வந்தெனை யேவல் கொள்வா
 ருளர்கொலோ மற்றிங் கென்று
 புந்தியின் மகிழ்ந்து கோயில்
 வாயிலிற் புகன்ற போதி
 லந்தநன் மொழியைக் கேளா
 வன்னைதன் னயர்ச்சி கூருஞ்
 சிந்தை யொழிந்து கூவி
 யாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள்.

இ - ள். வந்து எனைப் புந்தியின் மகிழ்ந்து ஏவல் கொள் வார் இங்கு உளர்கொலோ என்று கோயில் வாயிலின் புகன்ற போதில் - கூவியாளர் அங்ஙனம் வந்து என்னை மனமகிழ்ந்து வேலைகொள்வா ரிங்குளரோவென்று கோயில் வாய்தவி னின்று விளித்த தருணத்து, அன்னை அந்த நல்மொழியைக் கேளா அயர்ச்சி கூரும் தன் சிந்தை ஒழிந்து - அவ்வம்மை தன் செவிக்கினிய அவ்வசனத்தைக் கேட்டு மயக்க மிகும் பல தலையாய வெண்ணாங்களை யெல்லாம் விட்டு, கூவியாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள் - அக் கூவியாளரை விரைந்து சென்று சமீபித்தனள். எ - று.

மனமுவங் தின்முகங் காட்டி யேவல் கொள்வார்க் கல்லது வெறுத்து வெகுளிமுகங் காட்டி யேவல்கொள்வார்க்குத் தாழுடம் படாமை விளக்குதற்குப் புந்தியின் மகிழ்ந்தென விசேஷத்தார். வந்தி மனமுவங் தின்முகங்காட்டி யேவல்கொள்ளுமாறும், காரிய தரிசிகள் வெறுத்து வெகுளி முகங்காட்டி யேவல்கொள்ளாமையும் முன்னர் விளக்குப். (30)

புடையின்மே லூலகோ ரின்றிப்
 புனைந்துள புலித்தோ லாடை
 யுடையின்மே லசைக்குங் கச்சா
 யோங்குஙச் சுரக மின்றிச்

சடையின்மேன் மதிய மின் றித்
 தாங்கிய மழுமா னின் றி
 விடையின்மே லின் றி னின் ற
 வெளியீண வெளியிற் கண்டாள்.

இ - ள. புடையின் மேல் உலகோர் இன்றி - இரு மருங்கினும் முறையே னின்று சேவிக்கு மேலுலக வாசிகளா கிய அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் என்னும் பரிசனங்களின் றியும், புனைந்துள புலித்தோல் ஆடை உடையின் மேல் அசைக்கும் நச்சு உரகமாய் ஒங்கு கச்சு இன்றி-திருவரையிலே புனையப் பெற்ற புலித்தோலாகிய வஸ்திர வுடையின் மீதே இறுகப் பிணிக்கு நஞ்சையுடைய பாம்பாய் விளங்கும் உதர பந்தனமின்றியும், சடையின்மேல் மதியம் இன்றி - திருச் சடையின்மீதே பாலசந்திரனுகிய தலைக்கோலமின்றியும், தாங்கிய மழு மான் இன்றி - திருக்கரங்களிலே தாங்கியருளிய மழுவும் மானுமாகிய படைக்கலமும் புற்கல வாத்திபமுமின்றியும், விடையின் மேல் இன்றி னின்ற வெளியீண - அறக் கடவுளாகிய இடபவாகனத்தின் மேல் இவர்த லின்றியும் வறிதே னிற்கின்ற சிதாகாச வடிவையுடைய சிவபெருமானுகிய கூளியாளரை, வெளியில் கண்டாள் - வந்தி வாய்தவின் வெளியே னிற்பக் கண்டாள். எ - று.

புடையிலின்றியென முடிக்க. ஆடை யுடை என்பது இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. தோலாடை யுடை என்பது பன் மொழித் தொடர். கச்சு மதியமுமாகிய ஆதேயங்களோடு முறையே புலித்தோலாடையுஞ் சடையுமாகிய ஆதாரங்களை உடம்பொடு புணர்த்துக் கூறினார். அவற்றினது அபாவமும் ஈண்டுக் கொள் ளப்படுதற்கென்க. புற்கல வாத்தியம் உயிர்ப்பொருள் வாத்தியம்.. அது “மற்றதன் பின்றை யெங்தை மான்பினை யதனை நோக்கித், தெற்றென விலித்து நந்தஞ்சு செவியினுக் கணித்தாய் மேவி, னிற்ற

துங்கூவுகென்றே நீட்ருள் செய்து வாமப், பொற்றடங் கையிற்
பற்றிப் பொருக்கென வேந்தி நின்றூன்” என்பதனாலும் முத்து
ஞார்க. நின்ற எளியனை யெனக் கண்ணழித்து எண்டைக்
கேற்ப அடியவர்க் கெளியவரை யென் றுரைத்தலு மொன்று.(31)

மைந்தநீ யெனக்கிங் காளாய்
வருகென முன்னர்க் கூலி
தந்தியேல் வருவ னென்று
சாற்றலு நுகர விப்போ
திந்தவா ரமுதம் போலு
மினியபிட் டளிப்பே னல்லா
லந்திவா யிதனை விற்றே
யளிப்பனின் கூலி யென்றூள்.

இ - ள. மைந்த நீ எனக்கு இங்கு ஆளாய் வருகெனமகனே நீ யெனக் கிப்பொழுது கூலியாளாய் வரக்கடவை யென்று வந்தி கேட்ப, முன்னர்க் கூலி தந்தியேல் வருவன் என்று சாற்றலும் - அதற்கு அவர் முற்கூலி தருவாயாயின் வருவேனன்று கூறுதலும், நுகர ஆர் அமுதம் போலும் இனிய இந்தப் பிட்டு அளிப்பேன் - அதற்கு அவ்வம்மை நீ உண்ணும் பொருட்டு அரிய அமிர்தம் போலும் இனிய பிட்டை யுனக்கு முற்கூலியாகத் தருவேன், அல்லால் இதனை விற்று அந்திவாய் நின் கூலி அளிப்பன் என்றூள்-அது நினக்குக் கருத்தன்றூயின் இப்பிட்டை விற்று அஸ்தமயன காலத் தில் நின் கூலியைக் கைப்பொருளாகத் தருவேனன்று கூறி னூள். எ - று.

வருக வென்னும் வியங்கோளீறு குறைந்து நின்றது; வியம் - ஏவல். அது ‘வியவனே யேவுவான்பேர்’ என்பதனாலும் மறிக. அல்லால் என்பது வினையெச்சக் குறிப்பு. சாற்றலுமென்பதும்

மீற்று விழையெச்சம்; வாய்பாடின்மையிற் புதியன் புகுதலாற் கொள்க. அது என்றாளன்னும் பிறவிழை முதல்விழை கொண்டது. பிட்டை யுபகாரமாகத் தந்து பின்னர் அந்தியிற் கூவியுங் தருவே ணன்றுமாம். அந்தி சாயரகை. அந்திவா வெனவும் பாடம்.

(32)

இரும்பசி யுடையே ணன்னே

யினியபிட்டளிப்பை யாகிற்
குரம்புகொண்டடைப்பன் யானே

கோலறை முழுது மென்னக்
கரும்புறத் துகின்மே லிட்ட

பிட்டினைக் கரத்தா லள்ளி
விரும்பியிங் கிதனைக் கொள்வா
யென்றனள் விருப்ப மிக்காள்.

இ - ள. அன்னே இரும்பசி உடையேன் இனிய பிட்டு அளிப்பை ஆகில் - தாயே நான் இதுபொழுது பெரும்பசி யுடையேன் ஆகவின் இனியபிட்டினைத் தருவாயானால் அதனை யண்டு பசி தீர்ந்து, கோல் அறை முழுதும் யானே குரம்பு கொண்டு அடைப்பன் என்ன - கோலால் வரையறுக்கப்பட்ட நின் பாக முழுவதையும் யானே வரம்புயர்த்துக் கட்டுவேன் என்று கூற, விருப்ப மிக்காள் விரும்பி - ஆதரவுமிக்க வந்தி கேட்டு முன்னையினும் மிக விரும்பி, கரும் புறத் துகில் மேல் இட்ட பிட்டினைக் கரத்தால் அள்ளி இங்கு இதனைக் கொள் வாய் என்றனள் - கறுத்த புறத்தையுடைய வஸ்திரத்தை மேலே இட்டு மூடிய பிட்டைக் கைகளா லள்ளி மகனே நீ இதனை வாங்கிக்கொள்ளென்று கூறினாள். எ - று.

இறக்கிக் கொட்டியவுடன் மூடுகின்றழுபி பிட்டி னவிபட்டுக் கறுத்த வஸ்திர மென்பார் கரும்புறத்துகில் என்றார். வஸ்திரத்தை

மேலே இட்டு மறைத்தல் என சாதியாருஞ் சமயத்தாருங் காலை
மைப் பொருட்டும் எ முதலியன அதன்மேல்வீழாமைப் பொருட்டு
(33) மென்க.

கூற்றுநூல் கமல பாதர்

குறுந்துணிக் கரிய சீரை
யேற்றிடும் பிட்டு வாங்கி
யின்புற வழுது செய்து
மாற்றரும் பசியை யன்னே
மாற்றினை யினிப்போய் வைகை
யாற்றினின் கூற்றி லுண்டா
மருங்கரை யடைப்ப ணன்றூர்.

இ - ள். கூற்று அடும் கமல பாதர் - யமனைக் கொன்
றருஞுங் திருவடித் தாமரையினையுடைய சிவபெருமானுகிய
கூலியாளர், குறும் கரிய துணிச் சீரை ஏற்று - குறுத்த கரிய
கந்தை வஸ்திரத்தை விரித்தேந்தி, இடும் பிட்டு வாங்கி இன்பு
உற அழுது செய்து - வந்தி இடும் பிட்டை வாங்கி இன்ப
மிகத் திருவழுது செய்தருளி, மாற்று அரும் பசியை அன்னே
மாற்றினை - தன்னை யுடையாரது மான முதலிய பத்தையு
மொருசேரமாற்றுகின்ற பொறுத்தற்கரிய பசியைத் தாயே நீ
மாற்றினைய், இனி வைகை ஆற்றிற் போய் நின் கூற்றில் உண்
டாம் அரும் கரை அடைப்பன் என்றூர் - இனி நான் வைகை
நதிக்கரையிற் சென்று நின் பங்குக்குளதாகிய பெரிய அஜை
யைக் கட்டுவேன் என்று கூறியருளினார். எ - று.

உமையம்மை வருடப் பொருது சிவக்கும் மென்மையதாயி
னும் யமனை யுதைத்துக் கோற்றகேற்ற வன்மையதென்பார் கூற்
றாங்க கமலபாதர் என்றூர். தன்னை யுடையாரது மான முதலிய
பத்தையும் பசி தப்பாது மாற்றுமென்பது, “மானங் குலங் கல்வி

வண்மையறிவடைமை, தானாந் தவமுயற்சி தாளாண்மை-தேனின், கசிவந்த சொல்லிய மேற் காழுறுதல் பத்தும் பசி வங்திடப் பறந்து போம்” என்பதனாலும் மறிக. நீக்குதற்கரிய பசியென்றுமாம். அது “பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானே” என்பதனாலும் மறிக. பசியையின்னே மாற்றினே எனவும் பாடம். (34)

நன்றான் றின்னு மன்னே
நயந்துபிட்டளித்தல் வேண்டு
மென்றுதாந் துணிந்த சீரை
யேற்றது நிறைய வாங்கித்
தின்றுதின் றலைநீர் வைகைச்
செழுங்கரை யதனிற் சென்று
குன்றெனுந் தவத்தா யுன்றன்
கோலறை காட்டு கென்றூர்.

இ - ள். அன்னே பிட்டு நன்று நன்று நயந்து இன்னும் அளித்தல் வேண்டும் என்று தம் துணிந்த சீரை ஏற்று அது நிறைய வாங்கி - தாயே இப்பிட்டு மிகவும் நன்று ஆகவின் என் மேல் விருப்பங்கொண் டின்னுந் தரல்வேண்டு மென்று தமது கந்தை வஸ்திரத்தை விரித்தேந்தி அது நிறைய வாங்கி, தின்று தின்று அலை நீர் வைகைச் செழும் கரை அதனில் சென்று - அதனைத் தின்று தின்று அலைமறிகின்ற நீரையுடைய வைகை நதியின தழுகிய கரையின்கட்ட போய், குன்று எனும் தவத் தாய் உன்றன் கோலறை காட்டு கென்றூர் - மலையென்று சொல்லத்தகுந் தவத்தையுடைய தாயே இனி உன் பஞ்கைக் காட்டுக என்று கூறியருளினார். எ - று.

அடுக்கிரண்டனுண் முன்னையது மிகுதியினும், பின்னையது ஒரு தொழில் பலகானிகழுதற்கண்ணும் வந்தன. வியங்கோளீறு தொக்கது. சலியாமையும் பெருமையும்பற்றித் தவம் குன்றுக உரு

வகஞ் செய்யப்பட்டது. கோலறை கோலால் வரையறுக்கப்பட்டது. தன், குச்சாரியை. (35)

மெய்த்தவம் புரிவார் தம்மின்
 விழுப்பமிக் குடைய வன்னை
 யித்தடங் கரையை வல்லே
 யெம்பின் யடைப்பா யென்னப்
 பைத்தவெம் பகுவாய் நாகம்
 பனிமதிப் பாதி கொன்றைக்
 கொத்துடன் முடிக்க வல்லார்
 கோலறை யடைக்க லுற்றூர்.

இ - ள். மெய்த் தவம் புரிவார் தம்மின் விழுப்பம் மிக் குடைய அன்னை - மெய்ம்மையாகிய தவத்தைச் செய்பவர்களுள் மிகவும் மகிழ்மையையுடைய நம்மாதாவாகிய வந்தியான வள், இத் தடம் கரையை வல்லே எம்பி நீ அடைப்பாய் என்ன - இவ்விசாலமாகிய கரையினை விரைவாக என் தம்பி நீ யடைப்பாயாக வென்றுகூற, பைத்த வெம் பகுவாய் நாகம் பனி மதிப் பாதி கொன்றைக் கொத்து உடன் முடிக்க வல்லார்-படத்தையும் நஞ்சு கக்குங் கொடிய பகுவாயையுழடைய பாம்பையும் குளிர்ச்சி பொருந்திய பாலசந்திரனையும் பகை தீர்த்துக் கொன்றைப் பூங்கொத்தோ டொருதன்மையவாகச் சூட்டவல்லசிவபெருமானுகிய கூலியாளர், கோலறை அடைக் கல் உற்றூர் - அவ்வம்மையின் பங்கை அடைத்தல் செய்வாராயினார். எ - று.

பைத்த நாகம் பகுவாய் - நாகம் எனத் தனித்தனி முடிக்க. பகுவாய் - பேழ்வாய். பாம்பினது தோற்றக்கொடுமையும் விழுங்கியுமிழும் வாயினது வெம்மையும், மதியினது தண்மையும் அதனது தோற்றத் தெளிமையும் விளக்குமுகத்தால் அவையிரண்

திற்குஞ் தம்முள் வேறுபாடுண்மை சாதித்தற்குப் பைத்த வெம்பகு
வாய் நாகம் பனிமதிப்பாதி என விசேஷத்தார். பாதி . பங்கு;
என்டொரு கலையென்றதாம். ஏனைத் தவங் தானம் கன்மயோக
முதலிய பசுபுண்ணியங்கள் பயக்குஞ் சுவர்க்கபோகப் பயன் அதுப்
விக்கப்பட்டு விரைவிற் ரூஸங்தவழி அவ்வான்மா மீண்டு பிறப்
பிறப்புக்களிற் பட்டு முன்போலத் துயருறுதல் தப்பாமையின்
அவற்றைப் பொய்த்தவமென்பார், எவ்வாற்றூனும் ஞானம்
வாயிலாகப் பரமுத்தியைப் பயந்தேவிடுஞ் சரியை கிரியை
யோகங்களாகிய சிவபுண்ணியங்களோ எண்டு மெய்த்தவம் என்றும்,
அரிபிரமேந்திராதி தேவருங் கனவிலுங் காண்டற்கரிய முழுமுத
லாகிய சிவபெருமான் கூலியாளராகி வந்து தன் பிட்டை அழுது
செயப் பெறுதலின் மேற், கரையடைக்கவும் பெறுதலின்
இவ்வம்மை அவரினும் மற்றெவரினும் மிக மகிழையுடையளாதன்
மேல், அக்கடவுட்குப் பிட்டமு தருத்தித் தாயாகி நிற்றலின்,
அக்கடவுளோ வழிபடு நமக்கும் அரும் பெருங் தாயோமென்பார்
தவம்புரிவார் தம்மின் விழுப்பமிக்குடைய அன்னை யென்றுங்
கூறினார்.

(36)

பேர்ப்பர்மண் கூடை பெய்வர்
பிறைமுடி மேற்சும் மாடு
சேர்ப்பர்பின் சுமந்து சென்றச்
செய்கரை சிந்தி மீன்வர்
வேர்ப்பர்மெய் யிளைப்பார் போல
மென்றுபிட் டிரத நாவிற்
பார்ப்பரவ் வன்னை தன்மேற்
பரிந்தருட் பார்வை செய்வார்.

இ - ள். மண் பேர்ப்பர் - மண்ணை வெட்டுவர், கூடை
பெய்வர் - அதனைக் கூடையின்க ணிடுவர், பிறை முடி மேல்
சும்மாடு சேர்ப்பர் - பிறையையுடைய திருமுடியின்மேற்
சுமையடை கோலி வைப்பர், பின் சுமந்து சென்று அச்

செய் கரை சிந்தி மீள்வர் - பின்னர் அதனைச் சுமந்து சென்று கட்டப்படும் அவ்வடைகரையிற் கொட்டித் திரும்புவர், மெய் இளைப்பார்போல வேர்ப்பர் - அவ்விடாமுயற்சியினாற் சரீரம் வருந்தி இளைப்பார் போலக் குறுவெயர்வை கொள்வர், பிட்டு மென்று இரதம் நாவிற் பார்ப்பர் - அவ்விளைப்பு நீங்கும் வண்ணங் கந்தையிலுள்ள பிட்டை அள்ளிவாயிலிட்டு மென்று தின்று அதன் சுவையை நாவினு லுணர்வர், அ அன்னை மேல் பரிந்து அருள் பார்வை செய்வார் - அப் பிட்டமுதைத் தமக்குக் கொடுத்த அவ்வம்மை மீது முன்னையினு மிக அன்புகூர்ந்து கிருபாநோக்கஞ் செய்வார். எ - று.

செய்கரை சிந்தி என்புழி இயல்பு வேற்றுமைப் புறனடையாற் கொள்க. பின் என்பதனைப் பேர்ப்பர் மன் என்னு முதற்றெடு ரொழிந்த ஏனை யைந்தொடரொடுங் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. அம்முதற்றெடுர் முதலிய ஏழுதொடரும் ஒன்றன்பினென்று காரணகாரிய முறையாகத் தொடர்ந்து நிற்றவின் இது காரணகாரியத் தொடர்பு உவிற்சியென்னு மலங்காரமென்க. (37)

பிட்டுநன் றென்று கூறிப்
பிறைமுடி யசைப்பார் வேட
னிட்டமென் றசையிற் சால
வீசனுக் காமி தென்பார்
கொட்டுடன் கவிழ்த்த கூடை
கொண்டுநின் றுடல் செய்வார்
வெட்டிமண் குவிப்பா ரோடி
விரைந்தடிப் பாய்ந்து மீள்வார்.

இ - ள். பிட்டு நன்று என்று கூறிப் பிறை முடி அசைப்பார் - இப்பிட்டு வரவர மிக நன்றாகவிருக்கின்ற தென்று சற்காரங் கூறிப் பிறையையுடைய சிரசை மகிழ்ச்சியினால் அசைப்பார், வேடன் இட்ட மென் தசையின் ஈசனுக்கு

இது சால ஆம் என்பார் - கண்ணப்ப நாயனாகிய வேடுவர் திருக்காளத்தி மிசருக்குப் படைத்த மென் தசை யழுதினும் இஃது இம்மதுரைச் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்குப் பூரண பீதிபாகு மென்பர், கொட்டு உடன் கவிழ்த்த கூடை கொண்டு நின்று ஆடல் செய்வார் - தோளின்கணிட்ட மண்டொடு கருவியுடன் சிரகிற் கவிழ்த்த கூடையையுங் கொண்டு நின்று ஆநந்தக்கூத்தாடுவர், மண் வெட்டிக் குவிப்பார் - மண்ணை வெட்டிக் குவித்து, ஒடி விரைந்து அடிப் பாய்ந்து மீள்வார் - அடியளங் தெல்லை குறித்துவிட்டுப் பின்னுக்கோடிச் சென்று மீள முன்னுக்கு விரைந்தோடி வந்து அம்மணற்குன்றைக் கடந்து அவ்வெல்லைக் கப்பாற குதித்துத் திரும்புவர். எ - று.

கண்ணப்பானார் பக்குவம் பரீக்ஷித்துப் படைத்த தசையழு தென்பார் மென்றசையென முடித்தார். கண்ணப்பாயனாரது பத்திவிசேடத்தை, “கண்ணப்ப ஞெப்பதோ ரங்பின்மை கண்டபி, னென்னப்ப னென்னெப்பி லென்னைபுமாட் கொண்டருளி” என்பதனாலும் முனர்க. பிறைமுடி இபற்கையடை. (38)

பரிவுடை மனத்தி ஞஞம்
பரமர்தங் செய்தி கண்டு
கரையினை யடைத்தல் வேண்டு
மென்றுதன் கருமங் கூறுள்
உரனுடை வழுதி தூதர்
காண்பரே லுறுகண் செய்வார்
இருவினை யுடையேன் மற்றிங்
கென்செய்வே னென நினைந்தாள்.

இ - ள். பரிவுடைமனத்தினஞம் பரமர் தம் செய்தி கண்டு-சீவகாருண்ணியம் பொருந்திய மனத்தையுடைய வந்து

யுஞ் சோமசுந்தரக் கடவுளினது திருவிளையாடலைக் கண்டு, கரையினை அடைத்தல் வேண்டும் என்று தன் கருமம் கூறுள்ள அணைக்கட்டுதல் செய்யவேண்டுமென்று தன் காரியத்தைக் குறித்து ஒன்றும் பேசாதவளாய், உரன் உடை வழுதி தூதர் காண்பரேல் உறுகண் செய்வார் - வலியையுடைய பாண்டிய னது தூதுவர் காண்பாராயின் எமக்குத் துன்பஞ் செய்வார், இருவினை உடையேன் மற்றிங்கு என்செய்வேன் என நினைந்தாள் - இருவினையையுடைய பாவியாகிய தமிழேன் இதற்கு யாது செய்வேன் என்று பலவற்றைபும் எண்ணினால். எ-று

இங்கனாக் தானென்று கருதத் தன் வினைவயத்தான் அதற்கு மாருகப் பிறிதொன்று சம்பவித்தமையின், இருவினையுள்ள துணையும் அவ்வினை வயத்தானல்லது தன்வயத்தா னென்று நிகழாதென இன்னேரன்ன பலவற்றையும் நினைத்தா ளன்பார் மற்றிங்கென்செய்வேனென நினைந்தா ளன்றார். ஈண்டுக் கூவியாள் கிடைத்தல் நல்வினை வயத்தானும், அவன் உற்று நின்று வேலை செய்யாமை தீவினை வயத்தானும் நிகழ்ந்தன என்பது வந்தியின் கருத்தென்க. (39)

மற்றவ ணிலைமை வெள்ளி
மன்றுணின் றுடு கின்ற
கொற்றவ ரறிந்து பின்னுங்
கூடைமண் கரைமேற் கொட்டு
யற்றவிக் கரையை யன்னே
யொல்லையி லடைப்ப னின்னே
சற்றிதற் கிரங்கா தேகுன்
றகவுடை மனையி லென்றார்.

இ - ள். அவள் ணிலைமை வெள்ளி மன்றுள் நின்று ஆடுகின்ற கொற்றவர் அறிந்து - அவ்வங்தியினது அங்

நிலைமையை வெள்ளியம்பலத்தின்கணின்று திருநடனஞ் செய்தருளும் பசுபதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளென்னுங் கூலியாளர் திருவுளத்தடைத்து, பின்னும் கூடை மண் கரை மேல் கொட்டி-பின்னரும் ஒரு கூடை மண்ணைக் கரையிலே கொட்டிவிட்டு, உற்ற இக்கரையை அன்னே யான் ஒல்லையில் அடைப்பன - உனக்காக விடப்பட்ட இக்கரையைத் தாயே நான் விரைவாக அடைப்பேன், நீசற்று இதற்கு இரங்காது உன் தகவு உடை மனையில் இன்னே ஏகு என்றார் - நீ சிறிது மிதன்பொருட்டு மனமிரங்காது உந்தகுதியுடையவீட்டிற்கு இப்பொழுதே செல்வாயென்று கூறியருளினார். எ - று.

அந்தரியாமியாய் எவற்றையு முண்ணின் றுணர்பவராகவின் மற்றவணிலைமை வெள்ளி மன்று ணின்றாடுகின்ற கொற்றவ ரறிந் தென்றும், சிவபிரான் முன்னர்ப் பிட்டமு தருந்தப்பெற்ற திருமனையாகவிற் ரகவுடைமனையென்றுங் கூறினார். இனி வங்கி வறியளாகவின், தகவுடைமனை என்பழி, உடை மனை என்பதனை வினைத்தொகையாகக் கொண்டு தகவுற்றமனை யென்றது மொன்று. “சங்கு தரு நீணிதியஞ் சாலவுடை நாய்கன்” என்பழி உடைநாய்கன் என்பது வினைத்தொகை என்றார் நச்சினார்க்கினி யாரு மென்க.

(40)

நீறணி புனித மேனி
 நின்மலன் விடுப்ப வேகித்
 தோறிரை முகத்தி ஞடன்
 ரேஞ்மனை புகுது மெல்லைக்
 கூறருந் தவத்தின் மிக்காள்
 கோலறை யடைப்ப வஞ்சி
 மாறிடு திரைக்கை தன்னுற்
 ரேமுதனள் வைகை மங்கை.

இ - ள். நீறு அணி புனித மேனி தின்மலன் விடுப்ப - விபூதியையணிந்த நிஷ்களங்கமாகிய திருமேனியையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் அனுப்ப, தோல் திரை முகத்தினுல் ஏகித் தன் தொல் மனை புகுதும் எல்லை - தோல் திரைந்த முகத்தையுடைய வந்தி சென்று தன் பழைய வீட்டிற் புகும் பொழுது, கூறு அரும் தவத்தின் மிக்காள் கோல் அறை அடைப்ப - விதந்து கூறுதற்கரிய தவத்தான் மேம்பட்ட வந்தியினது பாகமாகிய செய்கரையைச் சிவபெருமான் அடைக்கும்பொழுது, வைகை மங்கை மாறிடு திரைக் கை ஆல் தொழுதனள் - வைகைநதியாகிய பெண் வேகங் தணிகின்ற திரைகளாகிய கைகளினுலே சுவாமியை அஞ்சலி செய்தனள். எ - று.

சத்திகாரியமாகிய திருமேனியாகவிற் புனிதமேனியென்றும், முன் நன்னீரடங்கி யுள்வாங்கிச்செல்ல என்றாதவின், அதற் கேற்ப ஈண்டு மாறிடுதிரைக்கை என்றுங் கூறினார்; ஒன்றன்பி ஞென்றாக மாறிவீசுங் திரையென்றுமாம். நீறிடுனிதமேனி எனவும், கூறிடு தவமெனவும் பாடம். (41)

சிறந்தமண் கூடை வேணித்
திருமுடிக் கொட்டை யாக
நிறந்திகழ் கொன்றை நீழு
னிறைமண லைணய தாக
வுறுந்தொழின் முயற்சி யாலே
யுயங்கிமெய் யினைத்தார் போல
மறைந்துல கெங்கு மான
வள்ளலார் பள்ளி கொண்டார்.

இ - ள். மண் கூடை வேணித் திருமுடிச் சிறந்த கொட்டை ஆக - மண் சுமக்குங் கூடை சடையை யுடைய திருமுடிக் கழகிய தலையறையாகவும், நிறம் திகழ்

கொன்றை நீழல் நிறை மணல் அனை ஆக - பொன்னிறம் விளங்கும் பூவையுடைய கொன்றைமர நீழலிலே! கிறைந்த மணல் சயனமாகவும், உறும் தொழில் முயற்சியால் உயங்கி மெய் இளைத்தார் போல - மிகுந்தொழின் முயற்சியாலே அறவருந்திச் சரீரமினைத்தார் போன்று, உலகு எங்கும் மறைந்து ஆன வள்ளலார் பள்ளிகொண்டார் - உலகெங்கும் விறகிற நீயைப் போல வியாபித்து மறைந்து நிற்கும் வள்ளலாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் பள்ளிகொண்டருளினார். எ - று.

நீழலிலே பள்ளிகொண்டாரென முடிக்க; நீழல் என்பதை நிறை என்னும் வினைத்தொகையோடு முடிப்ப தாசிரியர் கருத்தாயின் நிறந்திகழ் கொன்றையின்கீழ் நிறை மணலெனத் தம்முடிபி னிது விளக்கக் கூறுவார். அங்ஙனங்கூருது கொன்றை நீழலெனக் கூறுதலின் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. மண் கூடையைத் தங்திருப்பள்ளியறைச் சித்திரப்பூம்பட்டாடைத் தலைக்கொட்டை போலக் கொண்டருளினமை தோன்றச் சிறந்த கொட்டையாக என்றும், மணலைனையை அதன்மீது உதிர்ந்து கிடக்கும் பூவான் மலரைனெயன்று குறிப்பித்தற்கு நிறந்திகழ் கொன்றை என்றும், உலகெங்கு மறைந்து நிற்பினும் தம் மெய்யன்பர்க் கெளிவுத்து வெளிநின்று, அவர் வேண்டிய வேண்டியாங்கீயுங் கொடைமடந் தோன்ற மறைந்து உலகெங்குமான வள்ளலென்றுங் கூறினார். ()

ஆங்கவர் துயிலு மெல்லை
 யருட்பெரு வாழ்வின் மிக்கார்
 ஓங்கிய கருமஞ் செய்வா
 ராகியொண் பிரம்பு தாங்கிப்
 பாங்குஙின் றவரை நாடிப்
 பகிர்ந்தகோ லறையி லுள்ள
 தீங்குநன் குணர்வீ ரென்னச்
 சென்றகன் கரையிற் சேர்ந்தார்.

இ - ள். ஆங்கு அவர் துயிலும் எல்லை - அங்ஙனமவர் ஆனந்த நித்திரை செய்தருளுஞ் சமயத்து, அருள் பெருவாழ்வின் மிக்கார் - திருவருளானுய பேரானந்தப் பெருவாழ்வின் மிகமகிழ்ப்பவராகிய திருவாதலூரடிகள், ஒங்கிய கருமம் செய்வார் ஆகி ஒண் பிரம்பு தாங்கிப் பாங்கு நின்றவசை நாடி - உயர்வாகிய இராசகாரியங்களைத் தங்கிழுங்கின்று நடத்து பவராகிக் கையில் அழகிய பிரம்பைக்கொண்டு பக்கத்தே நிற்குங் காரியதரிசிகளைப் பார்த்து, பகிர்ந்த கோலறையில் உள்ள நன்கு தீங்கு உணர்வீர் என்ன - அவரவர்க்கு வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட உடைகரைப் பாகங்களினுள்ள சூழ குணங்களைப் பார்த்தறிமென்று பணிக்க, சென்று அகன்கரையில் சேர்ந்தார் - அவர் சென்று விசாலமாகிய அச்செய்கரையை யடைந்தார். எ - று. (43)

நன்குற வடைத்தல் செய்தா
ரியாவரு மென நயந்து
சங்கர னடைக்கு நீடு
தடங்கரை யவர்க ளைய்தி
யெங்கணு முயர்ந்து தாழ்ந்த
திவ்விடம் யார்க்கு நேர்ந்த
பங்கிது மொழிமி னென்ன
நின்றவ ரிவை பகர்ந்தார்.

இ - ள். அவர்கள் யாவரும் நன்கு உற அடைத்தல் செய்தார் என நயந்து - அக்காரியதரிசிகள் பங்காளரனைவரும் உடைகரையைச் செவ்விதாகக் கட்டினார்களென்று மன மகிழ்ந்து, சங்கரன் அடைக்கும் நீடு தடம் கரை எய்தி - சுந்தரேசராகிய கூலியாளர் நின்றடைக்கு நெடிய விசால

மாகிய கரையை யடைந்து, எங்கனும் உயர்ந்து இவ்விடம் தாழ்ந்தது - இவ்வைன மற்றெல்லவ்விடங்களுமுயர்ந்து இவ்விடம் மாத்திரங் தாழ்ந்திருக்கின்றது, இது யார்க்கு நேர்ந்த பஞ்சு மொழிமின் என்ன - இஃது யார்க்கு வகுத்துவிடப்பட்ட பஞ்சு சொல்லுங்களன்று வினவ, நின்றவர் இவை பகர்ந் தார் - அங்கே நிற்கின்றவர்கள் இவைகளைக் கூறினார்கள். எ - று.

(44)

பெருவள நீடு கூடற்
 பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வாள்
 ஒருமுது மடந்தைக் காளா
 யொருவன்வாங் திங்ஙு னெய்தி
 யிருங்கில மகழ்ந்து கூடை
 யுட்சொரிந் திரங்கி நிற்பன்
 சிரமிசை யெடுப்பன் மீள்வன்
 சிந்துவ னகுதல் செய்வான்.

இ - ள். பெரு வளம் நீடு கூடல் பிட்டு விற்று உணவு கொள்வாள் ஒரு முது மடந்தைக்கு ஆளாய் ஒருவன் வந்து இங்ஙன் எய்தி - பெருஞ் செல்வம் அபிஷிருத்தியடையும் இம்மதுரைமா நகரத்திலே பிட்டு விற்று உண்பவளாகிய வந்தியென்னும் ஒரு வயோதிகப்பெண்ணுக்குக் கூலியாளாய் ஒரு காளை வந்திவிடத்தை யடைந்து, இரு கிலம் அகழ்ந்து கூடையுள் சொரிந்து இரங்கி நிற்பன் - பெருமை பொருந்திய மண்ணை வெட்டிக் கூடையின்கணிட்டு இதனைத் தனித் தெடுப்பதெங்கனமென்று மனமிரங்கிச் சிறிது வாளாங்றிப்பன், சிரமிசை எடுத்து மீள்வன் - பின்பு தலைமீ தெடுத்து வைத்து மண் கொட்டப்படு மிடத்திற்கு எதிர்ப்பக்கள் செல்வான்,

சிந்துவன் - அப்பக்கத்து அனை காணப்படாமையினால் இஃது மிகு பாரமாயிருக்கின்றதென்று அம்மண்ணைச் சிதறு வான், நகுதல் செய்வான் - இஃதென்னை திசை மயக்கமாயிற் ரென்று சிரிப்பான். எ- று.

எண்டு நிலத்திற்குப் பெருமை தன்னை யகழ்வாரையுங் தானு தாரமாய் நின்று தாங்கும் பொறுமை. சிரமிசை யெடுத்துச் செல்வ னென்னுது மீள்வன் என்றமையா னெதிர்ப்பக்கஞ் செல்வா னென்பது பெற்றூம். எண்டுச் சிந்துதல் அனையின்கணன்றி வேற்றிடத்துச் சிதறுதலென்பது வருஞ் செய்யுளில் ஓர் கூடை மண்ணை நீடுதின்கரையிலேறச் சொரிகுவ னென்பதனானு மறிக. குனம் என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. (45)

பாடுவ ஞடல் செய்வன்

பையவோர் கூடை மண்ணை
நீடுதின்கரையிலேறச்

சொரிகுவ னெடிது நிற்ப
ஞேடுவ ஞேடி மீள்வ

ஞெருகைமன் கரையிலேறப்
போடுவன் போக வென்னில்
வருவன்வா வென்னிற் போவன்.

இ - ள. பாடுவன் ஆடல் செய்வன் - பொழுது போக்குதற்பொருட்டுக் கொன்னே நின்று பாடுவான் கூத்தாடுவான், பைய ஓர் கூடை மண்ணை நீடுதின்கரையில் ஏறச் சொரிகுவன் - பின்பு மெல்ல நடந்து ஒரு கூடை மண்ணை நெடிய திண்ணிய கரையில்விழுக் கொட்டுவான், நெடிது நிற்பன் - அதனான் மிக மெலிந்தவன் போன்று நெடுகேரம் அசையாது நிற்பான், ஒடுவன் ஒடி மீள்வன் - பின்னர் விரைந்தோடுவான் ஒடிக்கடிது திரும்புவான், ஒரு கை மண்

கரையில் ஏறப் போடுவன் - ஒரு கைப்பிடி மண்ணை மறித்துங் கரையில்விழுப் போடுவான், போக என்னில் வருவன் - நீ போவென்றால் வருவான், வா என்னில் போவன் - நீ வா வென்றால் போவான். எ - று.

எற என்பதற்கு உயர எனப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும். இயல்புக்கு விரோதமானவன் என்பது கருத்து. (46)

பிட்டினை நுகர்வ ணயா

பெரிதுநன் றென்று கையைக்
கொட்டுவன் செய்கை காணி
லரசிளங் குமர ஞெப்பான்
நெட்டலர்க் கொன்றை நீழு
னெடுந்துயில் கொள்கின் றுனங்
கட்டுரை சிறிதுங் கேளா
னவன்றனைக் காண்மி னென்றார்.

இ - ள. பிட்டினை நுகர்வன் - பின்னர் வந்தியாகிய எச்மாட்டி கொடுத்த பிட்டை யள்ளி உண்பான், ஐயா பெரிதும் நன்று என்று கையைக் கொட்டுவன் - ஐயா ! இப்பிட்டு மிகவும் நன்றென்று கூறிக் கையோடு கையைக் கொட்டுவான், செய்கை காணில் அரசு இளம் குமரன் ஒப்பான் - அவனது இன்னேரன்ன செல்வச் செயல்களை நாம் உற்று நோக்குமிடத்து அரசிளங் குமரனையே யொக்கின்றன, நெட்டு அலர்க்கொன்றை நீழுல் நெடும்துயில் கொள்கின்றன - அவன் நெடிய பூங்கொத்துக்களையுடைய கொன்றை மர நீழுலிலே நெடுநேரம் நித்திரை செய்கின்றன, நம் கட்டுரை சிறிதும் கேளான் - கூவியாளாகிய உனக்கு இவை நன்மையல்லவென்று நாங் கூறும் உறுதிமொழிகளுளொன்றையும் ஒரு சிறிதும் பொருட்படுத்துகின்றிலன், அவனைக்

காண்மின் என்றார் - அவனை இதோ பாருங்களென்று சுட்டிக் காட்டிக் கூறினார். எ - று.

ஆர்ய என்னும் வடமொழி தமிழில் ஜயாவென்றுயிற்று. மாலைபோலத் தொடர்ந்து பூத்தவின் நெட்டலர் என்றார். (47)

என்றலு மவனை யிங்கே

கொணர்மினென் றவரு ணின் ற
வன்றிற லொருவன் கூற
வாரியன் வல்லை யோடிச்

சென்றலு ஞான யோகச்

செழுந்துயி லொழிந்து மூன்று
துன்றிய புரங்கள் செற்றார்
துண்ணென விழித்தெ முந்தார்,

இ - ள். என்றலும் - என்றிவ்வாறு அவர்கள் கூறுதலும், அவருள் நின்ற வன் திறல் ஒருவன் அவனை இங்கே கொணர்மின் என்று கூற - அக்காரியதரிசிகளுள் நிற்கின்ற மிக்க வலிமையுடைய ஒரு அதிகாரி அக்கலியாளை இங்கே எம்முன் கொடுவருக வென்று பணிக்க, ஆரியன் வல்லை ஒடிச் சென்றலும் - அதுகேட்ட காரியதரிசிகளுளொருவன் விரைந் தோடிச் சென்று சமீபித்தலும், மூன்று துன்றிய புரங்கள் செற்றார் ஞான யோகச் செழும் துயில் ஒழிந்து துண்ணென விழித்து எழுந்தார் - சிவபெருமானுகிய கூவியாளர் ஞானயோகமாகிய ஆனந்த நித்திரை செய்தலை நீங்கித் திடுக்கெனக் கண்களை விழித்தெழுந்தார். எ - று.

என்றலும் சென்றலு மென்பன உம்மீற்று வினையெச்சங்கள். மூன்று துன்றிய புரம் மூன்றென்னு மென்பொருங்திய புரம். தமது எசமாட்டியாகிய வந்திக்கு முற்கூலி வாங்கிய தம்மாற் செய்யப்படவேண்டும் கடன்மையாகிய கூவிவேலை முடிவதன்

முன் இடையே நித்திரை வந்து தம்மைக் கெடுத்ததென்றும்,
அதன்பொருட்டு இனிக் காரியதரிசிகளாலே தமக்கு என்ன
தண்டஞ் சம்பவிக்குமோவென்றும் அஞ்சியெழுபவர்போலக்
காட்டியெழுங்தா ரென்பார் துண்ணென விழித்தெழுங்தா
ரென்றார். (48)

விழித்தலுங் கடிது சென்ற
வாரியன் வெருவ நோக்கி
மொழிக்கனல் சிந்தி யந்த
முன்னவன் றன்னை யெய்த
வழைத்தலும் வருதல் செய்யா
தஞ்சினின் றிரங்கல் கண்டு
பழித்தவர் செங்கை பற்றி
யீர்த்தனன் பரிவி லாதான்.

இ - ள். விழித்தலும் - மேற்கூறிய பிரகாரம் அவர்
நித்திரைவிட்டெழுதலும், கடிது சென்ற ஆரியன் வெருவ
நோக்கி - விரைந்து சென்ற அக்காரியதரிசி அவர் அஞ்சம்
படி வெகுண்டு பார்த்து, மொழிக்கனல் சிந்தி - கொடுஞ்
சொற்களாகிய அக்கினியைச் சிதறி, அந்த முன்னவன் றன்னை
எய்த அழைத்தலும்-அவ்வதிகாரியிடத்து வரும்படி அழைத்
தலும், வருதல் செய்யாது அஞ்சி சின்று இரங்கல் கண்டு -
அவரங்களும் வாராது பயந்து நின்றமுதலைக் கண்டு, பரிவு
இலாதான் பழித்து அவர் செம்கை பற்றி ஈர்த்தனன் - சீவ
காருண்ணிய மில்லாத அக்காரியதரிசி இவ்வளவுதானு நின்
குறும்பென்று இழிமொழிகளால் வைது அவருடைய சிவந்த-
கையைப் பிடித்திமுத்தான். எ - று.

அவரஞ்சம்படி வெகுண்டு வெருட்டி சோக்கினுளென்பார்
வெருவ நோக்கி என்றும், அக்கினிபோல வருத்தவல்ல கொடுஞ்

சொற்களை மிகவும் பேசினாலென்பார் மொழிக்கனல் சிக்தியென் றுங்கூறினார். அக்காரியதரிசிகள் பலருள் விசேஷத்தை ஒருவனே கூலியாளரைத் தன்முன் கொடு வருகவென்று மற்றொரு காரியதரிசிக்கு முன் பணித்தானாகவின் அவனை அந்த முன்னவனை ஞார். இது ரெளத்திரமும், அச்சமுங் கலந்துவந்த உபயரசாலங்காரமென்க. (49)

ஆங்கவன் கடிதிற் றள்ளி
 யண்ணலை யெண்ணி லாத
 தீங்கினன் முன்னர்க் கொண்டு
 சேறலும் வெகுட்சி யெய்திப்
 பாங்குஞின் றவரு ணின்ற
 பாவியைப் பாவி நோக்கி
 யீங்குவெங் குருதி சோர
 வடித்திடிங் கிவனை யென்றுன்.

இ - ன். ஆங்கவன் அண்ணலை என் இலாத தீங்கினன் முன்னர்க் கடிது தள்ளிக்கொண்டு சேறலும் - அக்காரியதரிசி கூலியாளாக எழுந்தருளிவந்த சோமசுந்தரக் கடவுளை முடிவற்ற தீமையையுடைய அவ்வதிகாரிக்கு முன் விரைவாகப் பிடர்பிடித் துந்திக்கொடுசெல்லுதலும், பாவிவெகுட்சி எய்திபாவியாகிய அவ்வதிகாரி கண்டு கோபங்கொண்டு, பாங்கு ஞின் றவருள் ஞின்ற பாவியை நோக்கி - தன் பக்கத்து நிற்பவர்களுள் ஒரு பெரும் பாவியைப் பார்த்து, ஈங்கு வெம் குருதி சோர இங்கு இவனை அடித்திடு என்றுன் - இங்கே கொடிய இரத்தமொழுகும்படி நீ இவனுக்குத் தப்பாது அடி யென்றுன். எ - று.

அபுத்திபூர்வமாக சிகழி நும், அடிக்கும்படி ஏவினே நூம் ஏவப்பட்டோனுமாகிய இருவரும் பெரும்பாவிகளே யென்பார் எண்ணி

லாத தீங்கினனென்றும் பாவியைப் பாவினோக்கி யென்றும் உடம் பில் நன்கழுந்தும்படி விசைத்தடியென் ரேவினு னென்பார் வெங்குருதிசோர வடித்திடிங் கிவனையென்றுங் கூறினார். (50)

கடுத்தசொல் வன்க ணைளன்
கதத்துடன் மாறு கையிழை
லெடுத்தனன் முனிவர் விண்ணே
ரெடுத்தனர் தொழுது செங்கை
யடித்தன னடித்த போதி
லன்புடை யரிவை பாகங்
கொடுத்திலர் துணுக்க மெய்த
மறைந்தனர் குறைவி லாதார்.

இ - ள். கடுத்தசொல் வன்கணைளன் கதத்துடன் மாறு கையில் எடுத்தனன் - கடஞ்சொல்லைப் பேசும் அத்தறுகண் னைன் அடிக்கும்படி கோபத்துடன் கையிற் பிரம்பை எடுத்தான், முனிவர் விண்ணேர் செம் கை எடுத்துத் தொழுதனர்-அத்துராகிருதத்தைக் கண்ட இருடிகளுந்தேவர்களும் தமது சிவந்த கைகளையர்த்திக் கூப்பிச் சிரசில் வைத்துக் கும்பிட்டனர், அடித்தனன்-அப்பொழுது அத்துரான்மா கிஞ்சித்தும் கிருத கிருத்திய பரியாலோசனை யில்லாதவனும் அடித்தான், அடித்தபோதில் - அவ்வா றவனடித்த தருணத்தில், குறைவு இலாதார் அன்பு உடை அரிவை பாகங்கொடுத்திலர்-அதனந்த றமக்கொரு குறைவுமில்லாத சிவபெருமானுனவர் தம்மாட்டு அபரிமித அன்பையுடைய சத்திபாகமாகிய வாமபாகத்தை அவ்வடிபடும்படி கொடுத்தாரல்லர், துணுக்கம் ஏய்த மறைந்தனர் - அங்கு உள்ளவரெல்லாங் திடுக்கிட அந்தர்த்தானமாயினார். எ - று.

அரிவை பாகங்கொடுத்திலரெனவே தங்கூருகிய வலப்பாகங் கொடுத்தாரென்பது அருத்தாபத்தியாற் பெற்றும். தம்மைச் சர

ண்டெட்டோர்க்குக் களைக்கணைய் நின்று அவரைக் குறிக்கொண்டு காத்தலே தமக்குக் கடப்பா டென்பதனைப் பிறரறிந்தீடேறுமாறு அன்புடை யரிவை பாகங் கொடுத்தில்லென்க. குறைவிலாதா ரென்பதற்கு எங்கும் நிறைந்தவரெனப்பொருள் உரைப்பினும்மையும். துராகிருதம் - தூர்ச்செய்கை. கிஞ்சித்து - அற்பம். கிருத கிருத்திய பரியாலோசனை - செய்தொழிலின் பயன்து ஆராய்ச்சி. அரசனடித்ததை ஆரியனடித்ததென்றார் சார்புநாவிலக்கணம் பாதுகாத்தற்கென்க. (51)

தார்மேனின் றிலங்குபுய வழுதி மேலுங்

தன்மனைமங் கையர்மேலு மமைச்சர் மேலு
மார்மேலுஞ் சென்றுபொருஞ் சேனை மேலு
மயன்மேலு மான்மேலு மறவோர் மேலுங்
தேர்மேல்வெம் பகன்மேலு மதியின் மேலுஞ்
சிறந்துளவிங் திரன்மேலுங் தேவர் மேலும்
பார்மேலுங் கடன்மேலு மரங்கண் மேலும்
பட்டதரன் மெய்யிலடி பட்ட போதே.

இ - ன். அரன் மெய்யில் அடிப்பட்டபோது - சங்கார கருத்தாவாகிய சிவபெருமானது திருமேனியில் அடிப்பட்ட தருணத்து, அவ்வடி, தார்மேல் நின்று இலங்குபுய வழுதி மேலும் - மாலையானது மேனின்று விளங்குதற்குக் காரண மாகிய புயங்களையுடைய பாண்டியராசன் மீதும், தன் மனை மங்கையர் மேலும் - அவ்வரசனது இவ்வாழ்க்கைத் தருமபத் தினிகண்மீதும், அமைச்சர் மேலும் - அவனது மந்திரிகண் மீதும், ஆர் மேலும் சென்று பொருஞ் சேனை மேலும் - எத் துணை வலிமையுடைய பகைவர் மாட்டு மஞ்சாது சென்று யுத்தஞ்செய்யு மவனுடைய சேனைகளின் மீதும், அயன் மேலும்-பிரமாவின் மீதும், மால் மேலும்-விஷ்ணுவின் மீதும்,

அறவோர் மேலும் - சனகர் முதலிய துறவிகண்மீதும், தேர்மேல் வெம்பகல் மேலும்-ஒருருளையினையுடைய தேரின்கணிவர்ந்து செல்லும் உஷ்ணத்தையுடைய சூரியன் மீதும் மதியின் மேலும்-சந்திரன் மீதும், சிறந்துள் இந்திரன் மேலும்-முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக்கும் நாயகமாகிய சிறப்பை யுடைய இந்திரன் மீதும், தேவர் மேலும்-ஒழிந்த அத்தேவர்கண் மீதும், பார் மேலும்- பூமியின் மீதும், கடல்மேலும்-சமுத்திரத்தின்மீதும், மரங்கள் மேலும் பட்டது-மரங்களின் மீதும் ஒருங்கே பட்டது. எ - று.

மாலை வேப்பமாலை. மகா சங்கார கருத்தாவே உலகத்துக்கு முதற்கடவுளைன்ப துண்மை நூற்றுணிபாகலானும், இக்கடவுளின் மீது பட்ட அடி அவ்வுலகெங்குங் படுதலானும், இவரே அம்மகா சங்கார கருத்தாவாகிய முதற்கடவுளைன்பார் அது குறிப்பாற்ற ரேன்ற அரன் என்றார். சிவபெருமான் விச்சுவருபியாகவின் அவர் மீது பட்ட அடி உலகெங்கும் பட்டதென்பது கருத்து. முன் ஓர் ஞான்று அருச்சனானுக்கு அருள் புரிவான் கிராத வருக்கொடி சென்று விளோதார்த்தமாக அவனுடன் சமர்விளைத்த வழி அங்கு வருச்சனன் வெகுண்டு தன் கைக்கொண்ட வில்லாற் சிவபிரானது அருமைத் திருமேனியிற் புடைத்தலும் இங்கனமே உலகின்கணுள்ள ஆன்மாக்க எனைத்தினும், அவ்வடிப்பட் டிறைத்ததென்பது “விண்ணி லுறை வானவரில் யாரடிபடாதவர் விரிஞ்சனரியே முதலினேர், மண்ணிலுறை மானவரில் யாரடி படாதவர் மனுக்கள் முதலோர்க எதலக், கண்ணிலுறை நாகர்களில் யாரடி படாதவர்கள் கட்செவி மகிபன் முதலோர், எண்ணில் பல யோனியிலும் யாவடி படாதன விருந்துழி யிருந்துழி யரோ” “வேதமடியுண்டன விரிந்தபல வாகம விதங்களடி யுண்டன வொரைம், பூதமடி யுண்டன விநாழிகை முதற்புகல்செய் பொழுதொடு சலிப்பில் பொருளின், பேதமடியுண்டன பிறப்பிலி யிறப்பிலி பிறங்க வரசன்றன் மகளார், நாதனம லண்சமர வேடவடி வங்கொடு நரன்கை யடி யுண்ட பொழுதே” எனவரும் வில்லிபுத்தாரர் வாக்குக்களானுமறிக. இது என்சீரடி யாசிரிய விருத்தம். (52)

தந்தமுரு வொழிந்துபிறி துருவ மாகிச்
 சமுர்முகனுஞ் சங்காழி தரித்த மாலு
 மந்தமுத றெரிவரிதாய் வெளியே நின்ற
 வண்ணலார் வடிவிலடி பட்ட போதி
 லெந்தவுல கங்களினு மிருந்து ளோர்க
 ளெம்முடலி ஸடியுரைத்த தென்று கூற
 முந்தியெழும் பன்மொழிக ஞகாந்த வெல்லை
 மோகரிக்கு மெழுகடலின் முழக்கம் போன்ற.

இ - ள். சதுர்முகனும் சங்கு ஆழி தரித்தமாலும் தம்
 தம் உரு ஒழிந்து பிறிது உருவம் ஆகி - நான்கு முகங்களை
 யுடைய பிரமாவஞ் சங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கும் விஷ்ணுவுங்
 தத்தம் நிசருபங்களை விட்டு முறையே அன்னமும் பன்றியு
 மாகிய வேற்றுருக்கொண்டு தேடி, அந்தம் முதல் அறிவு
 அரிது ஆய் வெளியே நின்ற அண்ணலார் வடிவில் அடிபட்ட
 போது - முடிவு முதலு மறிதற்கரிதாகி மறைந்து நிற்பினும்
 தம் மெய்யடியார்க் கிங்ஙனம் வெளிப்பட்டு நின்றருளு மெப்
 பொருட்கு மிறைவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளினது திரு
 மேனியில் அவ்வடிபட்ட தருணத்து, எந்த உலகங்களிலும்
 இருந்துளோர்கள் எம் உடலில் அடி உறைத்தது என்று கூற
 முந்தி எழும் பல் மொழிகள் - எல்லா வுலகங்களினும் வசிப்
 பவர்களும் எங்கள் சரீரத்தில் அடிபட்டதென்று தனித்தனி
 ஒருங்கு கூறுதலான் முற்பட்டெழும் பலதிறச் சொற்களி
 னைவிகள், யுக அந்த எல்லை மோகரிக்கும் எழு கடலின்
 முழக்கம் போன்ற - உகழுடிவின்கட் கொந்தளிக்குஞ் சத்த
 சமுத்திரங்களின் பேரோலி போன்றன. எ - று.

பிறிது தனித்தனி சென்றியையும். அரிது பண்புப்பெயர்;
 “உரை செயற்கரிதுமாகி யெளிதுமா யொழுகி நின்றான்” என்

புழிப்போல. பிரம விஷ்ணுக்கள் வருந்தித் தேடிய வழியும் அடிமுடி அறியப்படாது மறைந்து நிற்பினும் தம் மெய்யடிவர்க்குத் தாமே வந்து வெளிப்பட்டு நிற்பதன் மேலும் அவர்பொருட் டடி பட்ட டெளிவங்தவரென்பார் தந்தமுருவொழிந்து பிறிதுருவமாகிச் சதுரமுகனுஞ் சங்காழி தரித்தமாலு, மந்தமுத ஹரிவரிதாய் வெளியே நின்ற வண்ணலார் என்றார். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ரூக்கது. விஷ்ணு பிரமாக்கள் அடிமுடி தேடி அறியாவண்ண நீண்ட திருவருவினிலை அவரே முதற்கடவுளாமாற்றைச் சாதிப்ப தொன்றென்பது “ஆதி யரியயற் கறியவொண்ணே, மேவுரு நிலையு மோரார்” என்பது முதலிய திருவாக்குக்களா னினிது விளங்குத வின், அப்பெற்றியையுடைய முதற்கடவுண் மீது பட்டமையின், அவ்வடி உலகெங்கும் பட்டதென்பது கருத்து. எதுகை நோக்கி அந்தம் முன் பிரயோகிக்கப்பட்டது. சதுரமுகனும் மாலு மென் பவற் றும்மை எண்ணேடு சிறப்புமாய் நின்றன. (53)

மாயையெனுங்கரும்பெரியபுனன்மேன்மொக்குள்
வண்ணமெனு மெண்ணிலா வண்டத்துள்ளு
மேயவகை யெண்பத்து நான்குநூரு
யிரமான பலயோனி யெவற்றினுள்ளு
மாயவுயிர்க் குயிராகி நிற்குந்தன்மை
யவனிதலத் தஞ்ஞான ரறிந்துபாதச்
சேயமலர் வழுத்துதற்கோ கூலியாளாய்ச்
சென்றுமுடி மண்சுமந்தார் தில்லைநாதர்.

இ - ள. மாயை எனும் கரும் பெரிய புனல் மேல் மொக்குள் வண்ணம் எனும் எண் இலா அண்டத்து உள்ளும் ஏயமாயையென்று சொல்லப்படுங் கருமையாகிய பெரிய கடவிலே தோன்றும் குழிழிகள் போலும் அளவற்ற அண்டங்கடோறு மூள்ள, பல எண்பத்து நான்கு நாறுயிர யோனி வகை ஆன எவற்றின் உள்ளும் ஆய உயிர்க்கு உயிர் ஆகி நிற்குந்தன்மை-

மிகுதியாகிய எண்பத்து நான்கு நூற்றுயிர யோனிபேதத்தை யுடைய ஆன்ம வர்க்கங்கட்டகல்லாம் பரமான்மாவாகி உண்ணின்றியக்குஞ் தமது சூக்குமத்தன்மையை, அவனி தலத்து அஞ்ஞானர் அறிந்து பாதச் சேய மலர் வழுத்துதற்கோ-இங்கிலவுலகத்துள்ள அஞ்ஞானிகளும் பிரத்தியக்ஷமாக அறிந்து தமது சிவந்த திருவடித் தாமரைகளை வணங்கித் துதித்துக் கடைத்தேறும்பொருட்டேயோ, தில்லை நாதர் கூலியாளாய்ச் சென்று முடி மண் சுமந்தார்-சிதம்பர சபாநாயகர் வந்திக்குக் கூலியாளாகிச் சென்று தந்திருமுடியில் மண்சுமந்தருளினார். எ - று.

அஞ்ஞானருமென்னு மிழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ரூக்கது. புனல் ஆகுபெயர். வழுத்துதற்கோ வென்னு மோகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது; “சீலமோ வுலகம் போலத் தெரிப்பரிது” என்புழிப் போல. அவனிதலத் தஞ்ஞானிகளும் அகிலகாரணர் சிவபெருமானே எண்பதறிந்து கோடற்கு இதுபோலும் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் பிறிதொன்றில்லை எண்பது கருத்து. அது “ஏக நாயக ணெவ்வயிர்களுஞ் தானே யென்பது மன்பினுக் கெளிய, ஞகிய திறனுங்காட்டுவா னடிப்பட்டு” என வழிநூலாசிரியர் கூறிய வாற்றுனு மறிக. ஈண்டஞ்ஞானிக ளௌன்றது சிவபெருமானே உலகிற்கு முதற்கடவுளைன்னு முண்மையை யறியாத பொய்ச்சமயிகளைவரையுமென்க. இது கவிகூற்று. (54)

மையஜையுங் திருமிடற்றூர்
மெய்யிலடி வாதலூ
ரையருடம் பிலுங்கடிது
படுதலுமே யயர்வெய்தி
யுய்யவெனை யாட்கொள்வா
ஞுவந்தொருவர்க் காளாகி
மெய்யரெரழுங் தருளினரோ
வென்றென்று மிகளொங்து.

இ - ள். மை அணையும் திரு மிடற்றூர் மெய்யில் அடி வாதலூ ரையர் உடம்பினும் கடிது படுதலும் அயர்வு எய்தி - நஞ்சக் கறை பொருந்திய திருக்கண்டத்தையுடைய சிவபெரு மானது திருமேனியின்கட்பட்ட அவ்வடி திருவாதலூரடிக ஞடைய திருமேனியிலும் அப்பொழுதே படுதலும் அவர் அறிவழிந்து பின்னர்த் தேறி, மெய்யர் உய்ய எனை ஆட் கொள்வான் உவங்து ஒருவர்க்கு ஆள் ஆகி எழுந்தருளினரோ என்று என்று மிக நொந்து - மெய்ப்பொருளாகிய நஞ்சிவ பெருமான் தமிழேனுய்யும்பொருட்டு என்னை ஆட்கொண் டருஞம்படி நாயேனை யுவங்து தாமொருவர்க்குக் கூவியாளாகி ஈண்டெழுந் தருளினராக வேண்டுமென்றென்று சிந்தித்து மனம் மிகவுமிரங்கி. எ - று.

திருவாதலூரடிகஞ்கு அடிப்பா ரொருவரு மின்றித் தம்மீ தடிபட்டமையானும், சிவஞான முடைமையானும், தம்பொருட் டரசனுக்குக் குதிரை கொடுத்தன் முதலிய முன்னை நிகழ்ச்சிகளானும், இதுவும் அவரது திருவிளையாட்டென்பது தெற்றென விளங்கிற்றென்க. ஒருவர்க்குக் கூவியாளாயவழி யல்லது அவர் அடிபடுதற்கு ஏதுவின்மையின் ஒருவர்க் காளாகி மெய்ய ரெழுந் தருளினரோ என்றார். ஒசாரம் கழிவிரக்கப்பொருட்கண் வந்தது. இது நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா. (55)

தம்பெருமை யறியாத
தம்மிறைவர் தமக்கிரங்கிக்
கம்பிதமுங் கண்ணீரும்
வரக்கவற்சி யுறும்போதில்
வெம்பிறவி தொலைத்தார்முன்
ஞாயிர்கள் விரைந்தோடி
யும்பர்பிரான் றிருவிளையாட்
டெல்லாமங் சூரைத்தார்கள்.

இ - ள். தம் பெருமை அறியாத தம் இறைவர் தமக்கு இரங்கி - திருவாதலூரடிகளானவர் தம் பெருமையைத் தாம் அறியாத தங் கடவுளாகிய சிவபெருமான் பொருட்டு மனமிரங்கி, கம்பிதமும் கண்ணீரும் வரக் கவற்சி உறும் போதில் - அச்சத்தாற் சரீர நடுக்கமும் அன்பாற் கண்ணீரு முன்டாக மனம் கவலைமிகுஞ் சமயத்தில், ஆரியர்கள் வெம் பிறவி தொலைத்தார் முன் விரைந்து ஒடி - காரியதரிசிகள் கொடிய பிறவியை நீக்குந் திருவாதலூரடிகளுக்கு முன் விரைந்தோடிச் சென்று, உம்பர் பிரான் திருவிளையாட்டு எல்லாம் அங்கு உரைத்தார்கள் - தேவநாயகராகிய சிவ பெருமானுடைய திருவிளையாடல்களை யெல்லாம் அங்கே ஒன்றேழியாது விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். எ - று.

விளையாட்டெல்லா மென்றது கூவியாளாதல் எழுவாய் அடியுண்டமை இறுவாயாயுள்ள எல்லாவற்றையுமென்க. தம் பெருமை சுட்டறிவா னறியப்படுதலும் தாம் சுட்டறிவுடையராத ஹும் தமக் கிலக்கணமாகவுடைய பசுக்களைப்போலன்றித் தம் பெருமை சுட்டறிவா னறியப்படாமையும் தாம் சுட்டறிவுடைய ரல்லராதலும் தமக்கிலக்கணமாகவுடைய பதியாகவின், அவரைத் தம் பெருமை யறியாத தம்மிறைவ ரென்றூர். இக்கருத்தை, “பேதைமை யொருகுண மவன்கட் பேசதல்” என்றற் றூடக்கத் தான்றேர் திருவாக்குக்களானு முய்த்துணர்க. “தம்பெருமை தான்றியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ” “முழுதுங் தானுங் காண்கில னின்னமுங் தன்பெருங் தலைமை” என்பனவு மிக்கருத்தே பற்றி வந்தன. இனி உலகத்துப் பெருஞ் செல்வனென்றுவனை அவன் தன் செல்வத்தைத் தானும் அறியான் என உபசாரம் பற்றிக் கூறுதல் போலப் பெருங் தலைமையையுடைய கடவுளை அவர் தங் தலைமையைத் தாழு மறியாரென உபசாரம் பற்றிக் கூறியதாகக் கோடல் இத்துணைச் சிறப்பின்றென்க. இன்னும் சிவாகமங்கள் விதந்து கூறும் பரசிவனது பெருங் தலைமையைப் புராணங்கள் விதந்து கூறும் கைலாசபதியாகிய ஸ்ரீகண்டருத்திரர் இன்னமும் முழுது மறிய மாட்டாரென் உரைத்தலு மொன்று.

தம்மிறைவ ரென்றுர் திருவருளை முன்னிட்டு நில்லாத எம்போலு
மன்பிவிகளது அங்கியமுடைமை போதருதற்கென்க. (56)

வேட்டுருகும் பெருங்காதல்
வித்தகரித் தன்மையெலாங்
கேட்டுமனங் தளர்ந்துமிகக்
கிளர்ந்துவிழிப் புனல்பெருக
வாட்டிகழுஞ் சடையண்ணன்
மண்சுமந்த விடங்கொடுபோய்க்
காட்டுமென மொழிந்தவரோ
டவ்விடநேர் கடிதெய்தி.

இ - ன். வேட்டு உருகும் பெரும் காதல் வித்தகர் இத்
தன்மை எலாம் கேட்டு - தரிசிக்க விரும்பி மனம் நெக்கு
நெக்குருகும் பேராசையையுடைய சாதுரியராகிய திருவாத
ஆரடிகள் இச்சம்பவங்களை யெல்லாங் கேட்டு, மனம் மிகத்
தளர்ந்து விழிப் புனல் கிளர்ந்து பெருக - மன மிக மெவிந்து
கண்ணீர் ததும்பிப் பெருக, வாள் திகஞும் சடை அண்ணல்
மண்சுமந்த இடம் கொடுபோய்க் காட்டும் என மொழிந்து-
செவ்வொளி விளங்குஞ் சடையையுடைய சொக்கநதசவாமி
தமதருமைத் திருமுடியில் வைத்து மண் சுமந்தருளிய
பெரும் பேற்றையுடைய ஸ்தானத்தை என்னைக் கொடு
சென்று நீஙிர் காட்டுங்களென்று, அவரோடு அவ்விடம்
நேர் கடிது எய்தி - அக்காரியதரிசிகளோடு அவ்விடத்து நேர்
வழியால் அதி சீக்கிரத்திற் சென்று. எ - று.

இனி, வான் என்பதனை ஆகுபெயராகக்கொண்டு இளம்பிறை
விளங்குஞ் சடையெனினு மமையும். மனம் மிகத் தளர்தற்கும்
கண்ணீர் மிகப் பெருகற்கும் காரணம் முன்னர்க்கூறுப. (57)

அழுங்கியரும் பெருநரகி
 லடியேனும் வீழாம
 வெழுந்தருளும் பெரியோனே
 யெங்கனுளா யென்றென்று
 தொழுங்கரமுங் கண்ணீருங்
 துளங்கியமெய்ப் புளகமுமாய்
 விழுந்துபுரண் டிவ்வாறு
 புலம்பினர்மெய் யன்பாளர்.

இ - ள. மெய் அன்பு ஆளர் - மெய்யன்பை யாளுங் திருவாதலூரடிகள், அடியேனும் அரும் பெரு நரகில் அழுங்கி வீழாமல் எழுந்தருளும் பெரியோனே - நாயினுங் கடையே னகிய தமியேனும் ஏறுதற்கரிய பெரிய நிரயமாகிய படு குழியின்கண் வீழ்ந்து வருந்தி அமிழ்ந்தாவண்ணம் முன்னர்க் குருமூர்த்தங்கொண் டெழுந்தருளி வந்த பெருந் தகை மையையுடைய சுவாமீ!, எங்கண் உளாய் என்றென்று - இப்பொழுது தமியேனுக் கெவ்விடத் தொளித்தருளினீரன்று பன்னிப் பன்னி, தொழும் கரமும் கண் நீரும் துளங்கிய மெய்ப் புளகமும் ஆய் - கும்பிடுங் கைகளும் மார்பில் வண்டலாடுங் கண்ணீரும் நடுங்குகின்ற சரீரத்தில் அரும்பிய புளகமுமாகி, விழுந்து புரண்டு இவ்வாறு புலம்பினர் - அந்தத் திவ்வியஸ்தானத்தில் வீழ்ந்து தமது திரு மேனியில் அப்புழுதி திவளும்படி பலதரம் புரண்டு கீழ்க் கூறும் இந்தப்பிரகாரம் வியாகுலங்கொண்டு புலம்புவாராயினர். எ - று.

அடியேனு மென்னு மும்மை இழிவுசிறப்பின்கண் வந்தது. ()

நீறுபடும் பொன்மேனினின்மலனேநடுங்கங்கை யாறுபடுஞ் சடைமுடியா யடியவர்க கெளியானே மாறுபடும் புரமெரித்தாய் மாறுபடும்போதுடலிற் கூறுபடுஞ் சிவளூனக் கொம்பினுளங் குழையாதோ.

இ - ள். நீறுபடும் பொன் மேனி நின்மலனே - விபூதி தரிக்கப்படும் பொன்போலுங் திருமேனியையுடைய மலரகி தரே, நெடும் கங்கை ஆறுபடும் சடை முடியாப் - நெடிய கங்காநதி பிரவாகிக்குஞ் சடாமுடியை யுடையவரே, அடியவர் கட்கு எளியானே - அடியவர்கட் கெளியவரே, மாறு படும் புரம் எரித்தாப்-வேத நடையோடு மாறுபட்ட திரிபுரங்களை எரித்தவரே, உடலில் மாறு படும் போது - தேவரீருடைய திருமேனியிற் பிரம்படி படும்போது, (உடலில்) கூறுபடும் சிவஞானக் கொம்பன் உளம் சூழையாதோ - அத்திருமேனி யின்கட் கூறுபட்ட சிவஞானக் கொம்பாகிய உழையம்மை யினது திருவுளம் வருந்திற்றில்லையோ. எ - று.

வருங்துமே என்பதாம். மாறு ஆகுபெயர். உடலிற் கூறுபடுதல் - வாமபாகமாயிருத்தல். (59)

கொங்கையான் மணிமார்பிற்
குறியிடுமெவ் வீறுடைய
மங்கையாள் பெருமானை
மண்சுமக்க மதித்தாளோ
கங்கையா ளலைக்கரத்தாற்
கரைத்திலோ புள்ளுருவாம்
பங்கையா சனன்றியாப்
பணிமுடியென் றறியாளோ.

இ - ள். கொங்கையால் மணி மார்பில் குறி இடும் அவ் வீறு உடைய மங்கையாள் பெருமானை - தந் தனங்களான் மாணிக்கமணி போலுங் திருமார்பிலே தழும்பு படுத்திய அவ்வெற்றிப்பாட்டை யுடைய காமாக்ஷி யம்மைக்குப் பிராணநாயகராகிய சிவபெருமானை, கங்கையாள் மண் சுமக்க

மதித்தாளோ - கங்கையாகிய மாற்றுண் மன் சுமப்பிக்கும்படி கருதினுளோ, அலீக் கரத்தால் கரைத்திலுளோ - அக்கங்கை தான் வைகு மம்முடி மண்ணைத் திரையாகிய கைகளாற் பின்பு கரைத் தழித்தா ஸில்லையோ, புள் உருவாம் பங்கையா சனன் அறியாப் பணி முடி என்று அறியாளோ-அன்னப்புள் வடிவாகிய பிரமாவும் அறிந்து கோடற்கரிய அதி விசேடத்தையுடைய திருமுடியென்று அவள் அறியாளோ. எ - று.

அரசனெடுத்த வாலயமென்பழிப் போல மன் சுமப்பிக்க எனற்பாலது ஈண்டுப் பிறவினைவிகுதி தொக்கு மண்சுமக்க வென்றூயிற்று. பங்கையாசனன் என்பழி, அகரம் நின்றுழி, ஐகார மொத்து வந்தது போவி. உமை கங்கை என்னுமிருவருஞ் சிவபெருமானுக்கு மனைவியரென்பது நூல்வழக் காதலானும், அவ்விருவருள் உமையம்மை தந்தனங்களான் ஞஞஞகத் தழுவி வசீகரிப்ப அவர் திருமேனி குழைஞ்து வசீகரிக்கப்பட்டமையானும், அதுபற்றி அப்பெருமானை அவ்வம்மைக் கதிப்பிரிய நாயகரெனக் கோடலமைவுடைத்தென்பது பெறப்படுதலின், அக்கடவுளைக் கொங்கையான் மணிமார்பிற் குறியிடுமல்லே றுடைய மங்கையாள் பெருமானென்றும், அச்செற்றம்பற்றி மாற்றுளாகிய கங்கை: அவ்வுமாபதியைப் பணிகொள்ளும் பொருட்டிங்ஙனம் எண்ணிச் செய்தானென்பார் பெருமானைக் கங்கையாள் மண்சுமக்க மதித்தாளோ என்றும், கற்புடைமகளிர் நாயகரோ டேடினும் அது மிகுதுனியாதன்முன் இணங்கி இரங்குவ ரென்பது பொருணாற் றுணிபாகவின் அதுபற்றி அம்மண்சமையை அக்கங்கை பின் கரைத் தழித்தலும் அமைவுடைத் தென்பார் கங்கையா ளைக் கரத்தாற் கரைத்திலுளோ வென்றும், அங்ஙன மிரங்காதொழியி னும் அம்முடி விசேடம்பற்றி அது செய்தல் வேண்டு மென்பார் புள்ளுருவாம் பங்கையாசன னையாப் பணிமுடியென் றறியாளோ வென்றுங் கூறினார். பணிமுடி என்பதற்குத் தாருகாவனத்து இருடிகளது அபிசார ஓமாக்கினியிற் ரேன்றிய பாம்புகளையுடைய முடியெனினு மழையும்.

இதற்கின்னுமோருரை:— கொங்கையால் மணி மார்பில் குறியிடும் அவ் வீறு உடைய மங்கையாள் - தந் தனங்களான் மாணிக்க மணிபோலும் திருமார்பிலே தழும்புபடுத்திய அவ்வ பின்னையாகிய உமையம்மையானவர், பெருமானை மண் சுமக்க மதித்தானோ - தம் பிராண்நாயகரைக் கொண்டு மண் சுமப்பிக்கத் திருவளமிசைந்தனரோ, கங்கையாள் அலைக் கரத்தால் கரைத் திலனோ - மற்றைக் கங்கையாகிய அதிப்பிரியை திரையாகிய கைகளால் அம்மண்ணைக் கரைத்தழுத்தா வில்லையோ, புள் உருவாம் பங்கையாசனன் அறியாப் பணி முடி என்று அறியானோ - அம்முடி அன்னப்புள் வடிவாகிய பிரமாவும் அறிந்து கோடற் கரிய அதிவிசேடத்தையுடைய திருமுடியென்று அவள் அறியானோ என்க.

அறிந்தாற் கரைத்தழுயாதொழியா ளென்பது கருத்து சத்தியையின்றிச் சத்திமான் ஒன்றுஞ் செய்யலாகாமையின், இதுவும் அச்சத்திக்கு உடம்பாடுபோலு மென்பார் மங்கையாள் பெருமானை மண் சுமக்க மதித்தானோ என்றும், உடம்பாடின்றேல் அபின்னையாதலும் மண் சுமக்க விடாமைக்கோ ரேதுவென்பார் அபின்னையாதற்குத் தவஞ்செய்த காமாக்ஷியம்மையின தியல்பை எண்டு விதந்தெடுத்துக் கொங்கையான் மணிமார்பிற் குறியிடுமல் வீறுடைய மங்கையா ளென்றுங் கூறினார். வீறு - அன்பின் வீறு. சத்திமானுக்குச் சத்தி இன்றியமையாமையை, “அருளது சத்தியாகு மரன்றனக் கருளையின்றித் தெருள்சிவ மில்லையந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை” என்னுஞ் திருவாக்கானுமறிக. (60)

பிரமனுடன் றிருமாலும் பிறப்பகலப் பலகாலும் பரிவினுடன் தருமலரோ பத்தரிடும் பச்சிலையோ புரிதருசெஞ் சடையோநற் புதுமதியோ வாயிர [வாய்] வரியரவின் பலபடமோ மண்சுமக்குஞ் சும்மாடு.

இ - ன். மண் சுமக்கும் சும்மாடு - தேவரீர் மண்சுமந் தருளிய சுமையடையானது, பிரமனுடன் திருமாலும்

பிறப்பு அகலப் பலகாலும் பரிவு உடன் தரு மலரோ - பிரம
விஷ்ணுக்களாகிய இருவருங் தம் பிறவியறும்படி பலமுறையு
மன்போடு சாத்திய பூக்களோ, பத்தர் இடும் பச்சிலையோ -
அல்லது அன்பர்கள் அருச்சித்த பச்சிலைகளோ, புரிதரு
செம் சடையோ - அல்லது முறுக்கைத்தருஞ் சிவந்த
சடையோ, நல் புது மதியோ - அல்லது நல்ல ஒரு கலையாகிய
புதிய சந்திரனே, வரி அரவின் ஆபிரவாய்ப் பல படமோ -
அல்லது ரேகையையுடைய சர்ப்பத்தினது ஆயிரம் வாய்களை
யுடைய பல படங்களோ. எ - று.

இவற்றுள் இன்னதென்றும், அல்லது இவையனைத்துமென்
றும், அல்லது இவையல் பிறவென்றும், அல்லது ஒன்றுமின்
றென்றும் துணிதல் கூடாதென்பது கருத்து. ஒகாரங்கள் வினைப்
பொருட்கண் வந்தன.

(61)

கலையறியும் புகழ்வைகைக் கரைதிருவும் பலமாக
வலையெறியும் புன்ளோசையந்தரதுங் துபியாகத்
தலைவன்டங்கண்டார்களரவமெனுந்தவழுமனியுங்
கொலைதவிரும் புலியென்னுங் குலமுனியு மானு
[ரோ.

இ - ள். கலை அறியும் புகழ் வைகைக் கரை திரு
அம்பலம் ஆக - நால்களான்றிந்து பேசப்படும் புகழையுடைய
வைகை நதிக்கரை அழகிய வெள்ளியம்பலமாக, அலை ஏறியும்
புனல் ஓசை அந்தர துந்துபி ஆக - திரை மறிகின்ற நீரின
தொலி தேவதுந்துபிளாக, தலைவன் நடம் கண்டார்கள் - பசு
பதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய மண் சுமக்கும்
திருவிளையாட்டாகிய திருநடனத்தை நேரே தரிசித்த ஏனைக்
கூவியாளர்களுங் காரியதரிசிகளும் பிறருமெல்லாம், அரவும்
எனும் தவழுமனியும் கொலை தவிரும் புலி என்னும் குலமுனி

யும் ஆனாரோ - பதஞ்சலி பென்னுங் தவத்தையுடைய முனிவரும், ஒருபிரையுங் கொலை செய்யாத வியாக்கிரபாதரென்னும் உயர்ந்த முனிவருமாயினார்களோ. எ - று.

கலை நூல், மதுரையின்கணிருங்த முச்சங்கப் புலவர்களும் தாயியற்றிய நூல்களான் விதங்து பேசப்பட்ட புகழையுடைய வைகை என்பார் கலையறியும் புகழ்வைகை என்றார். இனிக் கலையறியும் புகழ்வைகை என்பதற்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “வாழ்க வந்தனர் வானவ ரானி னம்” என்னுங் திருப்பாசுரத்தின் மகிமைபை யறிந்த புகழையுடைய வைகைநதி யென்றுரைப்பாருமூளர். ஈண்டுக் கலையறியும் புகழ் வைகைக்கரை திருவம்பலமாக என்றது கவிகூற்றன்றித் திருவாதனுரடிகள் கூற்றுகலானும், திருவாதனுரடிகள் அரிமர்த்தனபாண்டியன் காலத்தினும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் கூன்பாண்டியன் காலத்தினும் இருந்தவர்களௌன்பதும் அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்குக் கூன்பாண்டியன் வழித்தோன்றலென்பதும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரும் திருநாவுக்கரசநாயனாரும் ஒருகாலத்துள்ளவர்க் களௌன்பதும் புராணநூற் றணிபாகலானும், திருவாதனுரடிகள் பொருட்டு நிகழ்ந்த நரி பரியாக்கிய திருவிளையாடலையும் மண்சமக்க திருவிளையாடலையும் முறையே திருகாவுக்கரச நாயனார் “நரியைக் குதிரை செய்வானும் நரகரைத் தேவு செய்வானும்” எனவும், “அணிபார் வைகைத் திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுங் தோன்றும்” எனவும் வரும் தங் தேவாரத் திருப்பதிகங்களில் நன்கெடுத் தருளிச்செய்தமையின், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் முன்னும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் பின்னும் உள்ளவர்களௌன்பது தெற்றென விளங்குதலானும், ஆலாசிய மான்மியமாகிய முதனாலும், திருவிளையாடற் புராணமாகிய வழி நூலும் அங்ஙனமே கூறுதலானும் அது பொருந்தாதென்க. கண்டார்கள் வினையாலைண்டும் பெயர். கொலை தவிரும் புலியென்றது கொலைபுரியுஞ் சுபாவமுடைய வனத்தின்கட்டு விழைநீக்கி வியாக்கிரபாத முனிவரையுணர்த்தலாற் குறிப்புமொழியாய்ப் பிறிதினியைப் நீக்கிய விசேடணத்தின்பாற் படுமென்க. சோமசுந்தரபாண்டியர் தடாதகைப் பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்சு செய்

தருளிய பின்னர் விவாக போசனங்கிமித்தம் வருவிக்கப்பட்ட தேவர் முனிவர்களுட் பதஞ்சலி முனிவரும் வியாக்கிரபாதமுனிவரும் அடியேமிருவரும் விராட்புருடனுக்கு இருதயஸ்தானமாகிய சிதம் பரத்துள்ள பொன்னம்பலத்திலே தேவரீர் செய்தருளும் திருநடனத்தைத் தரிசித்தல்லது ஒன்றையுமுட்கொள்ளாத நியமமுடையே மென்று விண்ணப்பஞ் செய்தவழிச் சிவபெருமான் அங்கடனத்தைத் துவாதசாந்த ஸ்தலமாகிய இம்மதுரையிலுள்ள வெள்ளியம்பலத்திலே செய்வேம் தரிசியுங்களென்று திருவாய்மலர்க்கு நடித்தருள், அம்முனிவரிருவரும் நேரே தரிசிக்கப்பெற்றார்களாக வின், தலைவளடங்கண்டார்க னரவமெனுங் தவமுனியுங், கொலை தவிரும் புவியென்னுங் குலமுனியு மானுரோ என்றுங் கூறினார். அது “பன்ன கேசனு மடுபுலிப் பாதனும் பணிய, மின்னு வார்சடை மன்னவன் வெள்ளிமன் ரூடல், சொன்ன வாறிது” என்பதனுமறிக. (62)

மீனேறுங் கொடித்தென்னன்
விழிக்கேற விரைதுரகங்
தானேறு வதுகண்டு
தருங்கலைபொற் செண்டேறத்
தேனேறு மலர்க்கொன்றைத்
திருமுடிமேன் மண்ணேற
யானேறுங் சிவபதமு
மெனக்கேற விண்ணது.

இ - ன். மீன் ஏறும் கொடித் தென்னன் விழிக்கு ஏற்மீனை எழுதும் கொடியையுடைய பாண்டியராசனது கண்களுக்குப் புலப்பட, விரைதுரகம் தான் ஏறுவது கண்டுதரும் கலை பொன் செண்டு ஏற-விரைந்து நடக்குமியல்பையுடைய குதிரையின்மீது தாமிவருதலைக்கண்டு அவ்வரசன் பரிசாகக் கொடுக்கும் பிதாம்பரம் அழகிய சவுக்கின்மீது தங்குத

லானும், தேன் ஏறு கொன்றைமலர்த் திருமுடிமேல் மண் வற - தேன் பொருந்திய கொன்றைப் பூமாலையைத் தரித்த திருமுடியின்மீதே மண்சுமை யேறுதலானும், யான் ஏறும் சிவபதமும் எனக்கு ஏற இன்னுது - யான் எய்தக்கடவதாகிய இனிய சிவபதப்பேறும் இனி எனக்கிண்ணுமையையுடைய தாயிற்று. எ - று.

மீன் தானுகவே கொடியைச் சார்ந்து மேன்மை பெறுமாறு விரும்பி ஏறியதென அக்கொடியுடையோனை இறப்ப உயர்த்து வார் மீனேறுங்கொடித் தென்னனென்றார். செண்டேற, மண் ஞேற என்புழி ஏறலான் என்பன ஏற எனத் திரிந்து நின்றன. தருங்கலைபொற் செண்டேறலும் பெருங்கொடும்பாவமென்பது ‘அழுக்காடை யண்டர்தொழும் பெருமானுக் களித்தேனன் பிழைசெய்தேன்’ என அரசன் முன்னர்க் கூறுமாற்றானாக. இன்னுமை - இனிமையின்மை; எனவே, துன்பச் தருமென்பதா யிற்று. ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. என்பொருட் டிங்கு னங் குருமூர்த்தியைக்கொண்டு தம்பெருமைக்குத் தகாதன செய்வித் தெய்துஞ் சிவபதப்பேறு, எனக்கு இறப்பத் துன்பமே மற்றில்லை என்பது கருத்து. (63)

பொன்னுலகத் துள்ளோரும்
புரந்தரனுங் திருமாலு
மன்னுமறைக் குரியோனும்
வழியடிமைத் தொழில்செய்ய
வன்னைதனக் காளாகி
யணிவைகை யடைத்தடியுண்
டென்னையருட் பணிகொள்ள
விசைந்தனையோ விறையோனே.

இ - ள. பொன் உலகத்து உள்ளோரும் - சுவர்க்க லோகவாசிகளாகிய தேவர்களும், புரந்தரனும் திருமாலும்

மன்னும் மறைக்கு உரியோனும் வழி அடிமைத் தொழில் செய்ய - இந்திரனும் விஷ்ணுவும் நிலைபெறும் வேதங்கட்குரிய பிரமாவுஞ் தேவரீருக்கு வழித்தொண்டு செய்யானிற்பவும், இறையோனே அன்னை தனக்கு ஆள் ஆகி அனிவைகை அடைத்து அடிஉண்டு என்னை அருள் பணிகொள்ள இசைந்தனையோ - சுவாமி! ஈண்டுத் தேவரீர் மாதாவாகிய வந்திக்குக் கூவியாளாகி அழகிய வைகைநதிக் கரையை மன்சுமந்தடைத்துப் பிரம்படியுண்டு நாயினுங் கடையேனுகிய தமியேனையும் திருவளத்து முகிழ்த்த பெருங்கருணைத் திறத்தினுலே புத்தடிமை கொண்டருளத் திருவளம் பொருந்தினீரோ. எ - று.

வைகை ஆகுபெயர். எத்துனையும் பெரிய தேவரீர் எத்துனையுஞ் சிறிய தமியேனைத் தொண்டுகொண்டருளும்பொருட்டு எனி வந்த பெருங்கருணைத்திறம் இருந்தபடி என்னை என்பதாம். (64)

கட்டுமரைத் துணிச்சீரைக்
கச்சையுமத் திருத்தோளிற்
கொட்டுமூடித் தலைமீது
கவிழ்த்ததொரு கூடையுமாய்ப்
பிட்டுநற் றவமுடையாள்
பின்புவருங் திருக்கோல
மிட்டமுறத் தொழும்படிநான்
கண்டிலனே யிறையோனே.

இ - ன். அரைக்கட்டும் துணிச் சீரைக் கச்சையும் - திருவரையிற் கட்டிய கந்தையாகிய வஸ்திரக் கச்சையும், அத்திருத்தோளில் கொட்டும் - அந்த அழகிய திருப்புயத் தின்கட்க கொண்ட மன்வெட்டியும், முடித்தலைமீது கவிழ்த்தது ஒரு கூடையும் ஆய் - சடையே முடியாகக் கட்டிய

சிரசின்மீது கவிழ்க்கப்பட்டதொரு கூடையுமாகி, பிட்டு இடு நல் தவம் உடையான் பின்பு வரும் திருக்கோலம் - பிட்டமுது படைத்த நல்ல தவத்தையுடைய வந்தியாகிய ஏசமாட்டியின் பின் வந்தருளிய கூவித் திருக்கோலத்தை, இட்டம் உறத் தொழும்படி இறையோனே நான் கண்டிலனே - எனதிச்சைப் படியெல்லாம் தரிசித்து வணக்குதற்குச் சுவாமீ! தமியேன் அத்தருணத்துத் தேவீரைத் தரிசிக்கப் பெற்றேறனில்லையே. எ - று.

கச்சை - கொடுக்கு. கண்ட, பிறர்சொல்லக் கேட்ட கோலத் தைத் தாங் கானுமைக்குத் தம்மை நொந்து கூறுகின்றூராகவின் இட்டமுறத் தொழும்படிநான் கண்டிலனேயிறையோனேன்று. தமியேன் காணப்பெறிற் கண்ணுற்ற பிறரைப்போலத் தொழுது விடமாட்டேனன்பது கருத்து. (65)

தாரூருஞ்சடைமுடியாய்தவம்பெரிதுமுயன்றவர்க் கீருரும்புகழ்வைகைநெடுங்கரைமேனின்றோ சீருருங்கனகமுடித்தென்னவானேமதுரையெனும் பேரூரி லிருப்பவரோ பிட்டமுதிட்டருள்வானோ.

இ - ள். தார் ஊரும் சடை முடியாய் - கொன்றைமாலை பெயருஞ் சடாமுடியை யுடையவரே, தவம் பெரிதும் முயன்றவர்கள் - தேவீர் மண் சமத்தலாகிய திருவிளையாட்டைச் செய்தருளுதற்குக் காரணமாகிய சிவ புண்ணியங்களைப் பூர்வசன்மங்களிலே மிகவுஞ் செய்தவர்கள், நீர் ஊரும் புகழ் வைகை நெடுங் கரைமேல் நின்றோ - நீர் பிரவாகிக்கும் புகழையுடைய இவ்வைகை நதியினது நெடிய கரையின்கண் எய்தி நின்றவர்களோ, சீர் ஊரும் கனகமுடித் தென்னவானே - அழகொழுகும் பொன்முடியையுடைய பாண்டியராசனே, மதுரை எனும் பேர் ஊரில் இருப்பவரோ -

மதுரையென்னும் பெயரையுடைய இவ்விராசதானியின்க
னுள்ளவர்களோ, பிட்டு அழுது இட்டருள்வாளோ -
தேவீருக்குப் பிட்டமுதிட்டருளிய அவ்வம்மையோ பணித்
தருளுக. எ - று.

தற்புகழ்ச்சியின் பாற்பட்டுக் குற்றமாய் முடியுமாகவின்,
தம்மை யொழித்து எனையோர்மேல்வைத்து வினாவினாரென்க.
இனையரென்று குறித்தலருமையின் யாவருமே யென்பது குறிப்
பெச்சம். இனையரென் றநியின் அவர்க்கடிமைசெய்வே நென்பது
குறிப்பெச்சமென்றலு மொன்று. (66)

பொன்மௌலித் தலைமீது
புண்ணியர்மண் சுமங்தே றுங்
கொன்மலியுங் கோலறையுங்
குளிர்வைகைப் பேரா றுங்
கன்மைனும் பகைநீங்கக்க
கண்ணுதல்வெம் பரியே றுங்
தென்மதுரை முதூரு
மல்லவோ சிவலோகம்.

இ - ள். புண்ணியர் பொன் மௌலித் தலைமீது மண்
சுமங்து ஏறும் கொன் மலியும் கோலறையும்-அறவியல்பின
ராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் பொன்போலுஞ் சடாமுடியை
யுடைய திருமுடியின் மீது மண்சுமங் தேறியருள்பிபறும்
பெருமை மிகுந்த வந்தியினது இப்பங்கு நிலமும், குளிர்
வைகைப் பேர் ஆறும் - குளிர்ச்சிபொருந்திய வேகவதி
யென்னும் பெயரையுடைய இந்தியும், கண்ணுதல் கன்மம்
எனும் பகை நீங்க வெம்பரி ஏறும் தென்மதுரை முது
ஊரும் அல்லவோ சிவலோகம் - அக்ஷடவளானவர் தரி
சித்த தம் மெய்யன்பரைக் கன்மமுதலிய மும்மலங்களும்

விட்டு சீங்கும்படி வெவ்விய குதிரையின்மீதிவர்ந்தருளப் பெறுங் தெற்கின்கனுள்ள மதுரையாகிய பழைய இந்கரமு மன்றே சிவலோகமாவது. எ - று.

சிவபெருமான் திருமுடிமீது மண்சுமந்து இடப்பெற்ற பெருமை மிக்க கோலறை என்பார் கொன்மலியுங் கோலறை என்றார். “ஓருமொழி யொழிதன் னினங்கொள்ள குரித்தே” என்பதனாற் கன்ம முதலிய மூன்று மெனப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. சிவலோகத்திற் போல இம்மூலிடங்களினும் சிவபெருமான் உருவத் திருமேனிகொண்டு கேரே வெளிவந்து நின்றனுக்கிரகித்தமையின், இவை அச்சிவலோகமாக உருவகிக்கப் படுதற்கிழுக்கென்னை என்பதாம். இக்கருத்து “அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப்பார் சடையப்பன்” என்னுங் திருவாக்கானு முனர்க. புண்ணியர் என்றார் நஞ்சன்டும், திரிபுரமெரித்தும், நமனை யுதைத்தும் பல்லுயிர்களைக் காத்த பரமதயானு என்பது போதருதற்கென்க. (67)

இன்னவகை யன்புடையா

ரிரங்கினரா யிடைவைகைத்
 துன்னுதிரைப் பேராறுங்
 தொலையவடிந் ததுபின்னர்த்
 தென்னவனுஞ் சிவன்செயலா
 மெனத்தெளிந்து வாதலூர்
 மன்னவர்தம் பால்வந்து
 வணங்கியிது கூறுவான்.

இ - ள. இன்னவகை அன்பு உடையார் இரங்கினர் - இந்தப்பிரகாரம் சிவபத்திமானுகிய திருவாதலூரடிகள் இரங்காநின்றனர், ஆயிடை துன்னுதிரைப் பேர் வைகை ஆறும் தொலைய வடிந்தது-அப்பொழுது நெருங்கிய அலைகளை யுடைய பெரிய வைகை நதியும் முழுதும் நீர்வடிந்தது,

பின்னர்த் தென்னவனும் சிவன் செயலாம் எனத் தெளிந்து - அதன்பின்னர்ப் பாண்டியராசனும் இவை சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய திருவிளையாடலேயாமென்று நிச்சயித்தறிந்து, வாதலூர் மன்னவர் தம்பால் எப்தி வணங்கி இது கூறுவான்-அத்திருவாதலூரடிகளை அடைந்து தான் அரசனும் அவர் அமைச்சரு மென்னும் அபிமான பரித்தியாகனும் அவ்வடிகளை வணங்கி இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வானினான். எ - று.

பேராறுங் தொலைய வடிந்ததென இடத்து நிகழ் பொருளின் ரூழில் இடத்தின்மே லேற்றிக் கூறப்பட்டது. இவை யென்றது தான் முன் அமைச்சரது செயலென் ரெண்ணியிருஉத் தன் திரவியாபகாச முதலியவற்றை. தொலைய வடிந்தது என்பதற்கு மதுரையினுள்ளாரது இடர்கெட வடிந்ததெனினு மமையும். (68)

அந்தரார்தம் பதியினிழிந்

தருள்புனைமாத் தியர்குலத்தில்
வந்தருளித் தமியேற்கு

மந்திரியாய் மகிழ் வெய்தி
யெந்தைவயப் பரியேறல்

காட்டியெனக் கொழியாத
பந்தமறத் திருவுள்ளம்

பற்றினைநற் றவத்தோனே.

இ - ள. நல் தவத்தோனே - நல்ல தவத்தையுடைய வரே, அந்தர் தம் பதியின் வந்து - சிதாகாசரூபராகிய சிவ பெருமானது முக்கியஸ்தானமாகிய கைலாசகிரியினின்றும் வந்து, அருள் புனை மாத்தியர் குலத்தில் இழிந்தருளி - அருளையுடைய ஆமாத்தியரது குடியின்கண்ணே திருவவதாரஞ் செய்தருளி, தமியேற்கு மந்திரியாய் மகிழ்வு எப்தி -

தமியேனுக்குச் சிரேட்ட மந்திரியாகிய மகிழ்ச்சியைத் தந்து, எந்தை வயப் பரி ஏறல் காட்டி - எம் பரமாதொவாகிய சோம சுந்தரக்கடவுள் சின்மயமாகிய இடபத்தின்கணன்றி வேதமாகிய குதிரையின்மீ திவர்ந்தருளுதலைத் தரிசிப்பித்து, (இவ்வாறெல்லாம்) எனக்கு ஒழியாத பந்தம் அறத் திருவுள்ளாம் பற்றினை - தமியேனுக்கு இதுகாறுமருத் பாசக்கட்டறும்படி தேவீர் திருவுளம்பற்றியருளினீர். எ - று.

தம்மென்பது எண்டு ஆரூவதனுரிமைப்பொருளுணர்சின்றது. எய்துவித்தெனற்பாலது விவ்விகுதிதொக்கு எய்தி என்றுயிற்று. எந்தை மகிழ் வெய்தி வயப்பரி யேறல் காட்டி யெனக் கொண்டு கூட்டுவாரு மூளர். அது தனக்கவர்செய்த நன்றியை விளக்காமையின் நின்றுவற்றுமென்க. எய்திக் காட்டி யெனத் தன்வினையாக்கியவழியும் பொருட்சிறப்பின்மை தெளிக. திருக்கைலாசகிரியிலே ஸ்ரீகண்டபரமசிவனை அங்குள்ள தீவிரதர பக்குவிகளாகிய ஆயிரஞ் சிவகணாதர்கள் ஒருநாள் வணங்கிச் “சவாமி, சைவாகமங்களின் உண்மைப்பொருளை அவைகளை ஆக்கியோராகிய தேவீர் அடியேங்கட்கு உபதேசித்தருள வேண்டு” மென்று குறையிரந்து பிரார்த்திக்க, அக்கடவுள் திருவுளமிரங்கி அவர்களை நோக்கி அன்பர்களே, நீங்கள் பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருவுத்தரகோசமங்கை யென்னும் நமது திவ்விய கேஷத்திரத்திலே போய் நமக்குத் தொண்டுசெய்து கொண்டிருங்கள்; நாம் அங்கே வந்து உங்களுக்குச் சைவாகமோபதேசம் செய்வேமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். கணாதர்கள் அவ்வாஞ்சளுயைச் சிரமேற்கொண்டு திருவுத்தரகோசமங்கையை அடைந்து சிலகாலஞ் சிவாலயத்திலே திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருப்பக் கைலாசபதி அவர்களது திருத்தொண்டின் மனவுறுதியைக் கண்டு, பிராமண வடிவங்கொண்டு அங்கே எழுந்தருளினார். அப்பொழுது கணாதர்கள் வணங்கச் சிவபெருமான் அவர்களை ஓரிடத் திருத்தித் தாழும் வீற்றிருந்து ஆகமங்களின் உண்மைப்பொருளை உபதேசிக்கத் தொடங்கினார். அப்பொழுது சுவர்க்க லோகாதிபதியாகிய இந்திரன் அநேக ஆடம்பரங்களுடன் ஆகாயமார்க்கமாகப் பவனிவர, அவ்வாயிர

வருள் ஒருவர் அதனைக் கண்டு மதிழ்ந்து உடனே அப்பவனியை மறந்தார். அதனைச் சிவபெருமான் திருவளத்தடைத்து, அக்கணாதரை நோக்கி “நாம் ஆகம உண்மையை உபதேசிக்கத் தொடங்கும்போது நீ பிறதோர் விஷயத்தில் மனஞ் செலுத்தினையாகவின், இப்புமியிற் பிறந்து இந்திரசம்பத்தை யனுபவித்துப் பின்பு நம்மை யடையக் கடவை” யென்று ஆஞ்ஞாபித்தருளினார். கணாதர் அதுகேட்டுச் சீரம் நடுங்கங்கி இதற்கிணி யாதுசெய்வே னென்று மிக வருந்திப் பிரலாபித்து வணங்கச் சிவபெருமான் அக் கணாதரை நோக்கி “நீ சிறிதும் அஞ்சற்க; நாம் அப்பொழுது வந்து தடுத்துத் திருவடி தீஸ்ஷஶெய்து பாச கஷயம்பண்ணி உனக்கு முத்திதந்தருளுவோ” மென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார், உடனே அவர் சிவபெருமானிடத்து அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு திருவாதலூரை யடைந்து, அக்காலத்தில் எங்கும் பரந்திருந்த புத்தசமய கண்டனமும் சைவசமய ஸ்தாபனமும் செயவல்ல ஓர் சற்புத்திரரைச் சிவானுக்கிரகத்தினாலே பெறக் கருதி அங்கே சிவாலயத்தில் விரதம்பூண்டு நெடுங்காலம் நியமமாகச் சுவாமியை வழிபட்டு வரும் ஆமாத்தியகுல திலகராகிய சம்புபாதாசிரயர் என்னுங் திருநாமத்தையுடைய பிராமணேத்தமருக்கு, அவரது நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய இல்வாழ்க்கைத் துணைவியாகிய சிவஞானவதி யென்னும் ‘திருநாமத்தையுடைய பதிவிரதாசிரோ மணியினது திருவயிற்றினின்றும் திருவவதாரஞ் செய்தா ராகவின், “அந்தராதம் பதியினிழிந் தருள்புனை மாத்தியர் குலத்தில் வந்தருளி” என்றார். முன், வரமுடன்புவியிற்றேன்று மறையவர்க் கிறைவர் என்றதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இச்சம்பந்தம்பற்றியே திருக்கைலாசபதி ஞானதேசிகத் திருமேனி கொண்டு திருவாதலூரடிகளுக்குத் தீக்ஷிக்கும் பொருட்டுத் திருப் பெருந்துறைக் கெழுந்தருளியபொழுது இக்கணாதர் ஆயிரவருள் இவரொருவரை ஒழிந்த ஏனைக்கணாதர்களாகிய தொளாயிரத் துத் தொண்ணுற்றேன்பதின்மர்களோடு எழுந்தருளியதால் மென்க.

(69)

கருமாளத் திருமேனி காட்டினென்றுணராமற் றிருமாலும் பரவரியான் றேவருடன் பாரியேறு

மருமாயச்சூழலினுலமுக்காடையன்டர்தொழும்
பெருமானுக் களித்தேனென் பிழைசெய்தேன்
[பெரியோனே.

இ - ள். திருமாலும் பரவு அரியான் தேவர் உடன்
பரி ஏறும் அருமாயச் சூழலினல் - விஷ்ணுவாலும்
இத்தன்மையரென்றறிந்து துதித்தற்கரிய சிவபெருமான்
தேவர்களோடு குதிரையின்மீதிவர்ந்தருளிவந்த அறிதற்
கரிய மாயாகுழ்ச்சியினை மயங்கி, கருமாளத் திருமேனி
காட்டினன் என்று உணராமல் - தமியேனது பிறவியறும்படி
உருவத்திருமேனிகொண்டு தம்மைத் தரிசிப்பித்தருளினை
ரென்று அறிந்துகொள்ள மாட்டாமை மேலும், அண்டர்
தொழும் பெருமானுக்கு அழுக்கு ஆடை அளித்தேன் -
தேவர்களுஞ் தொழும் பெருந்தகைமையினையுடைய அக்கட
வட்கு அழுக்கு வஸ்திரமொன்றைப் பரிசு கொடுத்தேன்,
பெரியோனே என் பிழை செய்தேன் - எம் பெருமானே
எத்துணைப் பெருங் குற்றத்தைச் செய்தேன். எ - று.

பரவென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் எச்சப்பொருடங்து
நின்றது. வருஞ்செய்யுளிற் செப்பென்பதுமது. முன்னையதினும்
பின்னையது உய்தியில் குற்றமென்பது கருத்து. வருஞ்செய்யுட்கு
மீதொக்கும். எட்டவுஞ் சுட்டவும் படாத பெருமையையுடைய
இறைவர் சங்கிதியிற் பொன்னைடையும் அழுக்காடை யென்னுஞ்
தரத்ததாதவி விங்கனம் கூறினான். திருமாலுங் காண்பரியான்
எனவும் பாடாஞ்தரம்.

(70)

அப்பணிசெஞ் சடையானை
யரும்பரிமே லாளாக்கு
மெய்ப்பொருளென் றுணராமல்
வெய்யவினைப் பொருள்வேண்டிச்

செப்பருமித் தறுகண்மை
செய்வித்தேன் சிறுமையுளேன்
எப்பிழையும் பொறுத்தருளா
யானரகிற் புகுதாமல்.

இ - ள். அப்பு அணி செம் சடையானை அரும் பரிமேல் ஆள் ஆக்கும் மெய்ப்பொருள் என்று உணராமல் - கங்காசலத்தைத் தரித்த சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை அரிய குதிரையின்மேல் மனித வடிவாக வரச்செய்தும் மெய்ப்பொருள் தேவரீரென்ப துணரமாட்டாமை மேலும், வெய்ய வினைப்பொருள் வேண்டி - கொடிய பொய்ப்பொருளையே விரும்பி, சிறுமை உளேன் செப்பு அரும் இத்தறுகண்மைசெய்வித்தேன்-சிறுமையையுடையபாவியேன்வாயாற் சொல்லுதற்காரிய இக்கொடுங் தண்டங்களைச் செய்வித்தேன், யான் நரகில் புகுதாமல் எப்பிழையும் பொறுத்தருளாய் - (அபுத்திபூர்வமாகச் செய்தமையில்) யான் நிரயத்தின்கட்டிரவேசியாதொழியும் பொருட்டிந்த எவ்வகைக் குற்றங்களையுங் தேவரீர் பொறுத்தருஞ்சீர். எ - று.

தறுகண்மை ஆகுபெயர். மெய்ப்பொருள் - மெய்யை உபதேசிக்கும் பொருள். வினைப்பொருள் - வினையைட்டுதற்குக் காரணமாகிய பொருள்; என்றது குதிரை கொள்ளும்பொருட்டுக் கொடுத்த திரவியத்தை; ஒருவனுழை வருங்காற் ஸ்ரீவினையோடு கூடிவரும் பொருளென்றலு மொன்று. வேதமாகிய குதிரையென்பது விளக்குதற்கு அருங் குதிரையென்றும், சிவனடியார்க்குச் செய்த தீங்கு தப்பாது நிரயத் துண்பத்துஞ்சுறுத்து மென்பதுண்மைநூற் றணிபாகவின் யானரகிற் புகுதாம லெப்பிழையும் பொறுத்தருளாய் என்றங் கூறினான். சிறியோர் செய்த சிறுபிழையல்லாம், பெரியோ ராயிற் பொறுப்பது கடனே என்பது கருத்து.

தூநாக மணிந்தபிரான்
 றுங்கமிகும் பரியேறிப்
 பூநாறுஞ் சடைமேன்மண்
 சுமந்தபுகழ் போதாதோ
 யானஞ் நின்பணியே
 செய்தொழுக விவ்வுலகந்
 தானஞ் வேண்டுமினி
 யென்றிரந்தான் றமிழ்மாறன்.

இ - ள். தூநாகம் அணிந்த பிரான் துங்க மிகும் பரி
 ஏறி - சுத்தமாகிய பாம்பையணிந்த சிவபிரான் உத்துங்க
 மிகுங் குதிரையின்மீ திவர்ந்தருளி வரப்பெற்றதன்மேலும்,
 பூநாறும் சடைமேல் மண்சுமந்த புகழ் போதாதோ -
 கொன்றைப்பூ மணங்கமழுஞ் சடாழுடியின்மேன் மண் சுமந்
 தருளிய கீர்த்தி ஒன்றும் எனக்குப் போதாதோ, யான்
 நாளும் நின் பணியேசெய்து ஒழுக - தமியேன் நாடோறும்
 தேவீரது பணிகளையே செய்துகொண்டு திரிய, இனி இவ்
 வுலகம் ஆளவேண்டும் என்று தமிழ்மாறன் இரந்தான் - இனி
 இவ்வுலகத்தைத் தேவீரே அரசாளுதல் வேண்டுமென்று
 தமிழழுடைய அரிமர்த்தன பாண்டியராசன் குறையிரந்து
 விண்ணப்பஞ் செய்தான். எ - று.

துங்கமிகும் பரி என்பதற்குமேல் அரும்பரி யென்புழி உரைத்
 தாங் குரைக்க. சிவபெருமானுக்குக் குண்டலிசத்தியே நாகமாக
 உருவகிக்கப்படுதலின் தூநாகமென்றும், பரியேறுதலும் மண்
 சுமத்தலுமாகிய புகழ்க்காரணமிரண்டனுள் முன்னையதினும்
 பின்னையதே சிறந்ததாகவின் சடைமேன் மண்சுமந்த புகழ்
 போதாதோ என்றும், தேவீர் செய்த நன்றிக்கு எதிர் நன்றியாக
 ஒரு சிறிதேனு மெதிரூன்றவல்லது இஃதொன் றல்லது பிறி
 தொன்றில்லை யென்பான் யானஞ் நின்பணியே செய்தொழுக

விவ்வுலகங் தானால் வேண்டுமினி யென்றிரந்தான் என்றங் கூறினார்.

(72)

வன்றிறன் மன்ன னிவ்வா
 றிரத்தலும் வாத ஹரார்
 தென்றிசை புரக்கு நீதித்
 தென்னவன் றன்னை நோக்கிப்
 பின்றிகழ் சடையான் மன்னும்
 பெருந்துறை நகரி லேக
 வின்றெனை விடுப்ப தேமற்
 றிவ்வுல களிப்ப தென்றூர்.

இ - ள. வன் திறல் மன்னன் இவ்வாறு இரத்தலும் - மிக்க வலிமையையுடைய பாண்டியராசன் இவ்வாறு குறையிரந்து கூறுதலும், வாதலூர் தென் திசை புரக்கும் நீதித் தென்னவன் தன்னை நோக்கி - திருவாதலூரடிகள் தென்றிசையைக் காக்கும் நீதியையுடைய பாண்டியராசனது முகத்தைப் பார்த்து, பின் திகழ் சடையான் மன்னும் பெருந்துறை நகரில் ஏக - பின்றாங்கி விளங்காநிற்குஞ் சடையையுடைய கைலாசபதி வீற்றிருக்கப்பெறுங் திருப்பெருந்துறையாகிய ஸ்தலத்திற் செல்லுமாறு, இன்று எனை விடுப்பதே மற்று இவ்வுலகு அளிப்பது என்றூர் - இத்தினம் இவ்வுத்தியோகத் தினின்று நெகிழ்த்து எனதிச்சைப்படி என்னைச் செல்ல விடுத்தலே இவ்வுலகைத் தருதலாமென்று கூறினார். எ - று.

மற்று வினைமாற்று. பின்றிகழ் சடை பின்னுதல் விளங்குஞ் சடை யென்றுமாம். இப்பொருட்குப் பின் முதனிலைத் தொழிற் பெயர். தென்றிசை புரக்குஞ் தென்னவன் என்பது “கருங்கண்ணன்” என்பது போலநின்றது. தொழிலுருவகம். இது அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

(73)

தென்புலத் தலைவன் றானுஞ்
 சிந்தையி னெங்து முன்னே
 னன்பருக் கரசர் வாழ்வி
 லாசையிங் குளதோ வென்று
 மென்பதத் திறைஞ்சி யையா
 வேண்டிய செய்க வென்று
 தன்புகழ்க் கூடன் முதூர்
 புகுந்தனன் றானை சூழி.

இ - ள. தென்புலத் தலைவன் தானும் - தென்றிசைக் கரசனைகியபாண்டியனும் அதுகேட்டு, முன்னேன் அன்பருக்கு இங்கு அரசர் வாழ்வில் ஆசை உளதோ என்று சிந்தையில் நொந்து - சிவபத்தருக்கு இம்மைக்கண்ணதாகிய அரசர் வாழ்க்கையில் இன்பம் சனிக்குமோவென்று மன நொந்து, மென் பதத்து இறைஞ்சி ஐயா வேண்டிய செய்க என்று - மெல்லிய திருவடிக்கீழ் வணங்கிச் சுவாமி! திருவுளப்பிரகாரம் செய்தருளுக என்று விண்ணப்பஞ்செய்து விடை பெற்றுக்கொண்டு, தானை சூழத் தன் புகழ்க்கூடல் முதூர் புகுந்தனன் - சேனைகள் சூழத் தனது புகழையுடைய நான் மாடக் கூடலாகிய பழைய இராசதானியுட் பிரவேசித்தான்.
 எ - று.

உடன் சென்று வழிவிடுதலும் பிறவும் சுருங்கிய நூலாகவின் விரிக்கப்பட்டில். தன்கருத்தநுகூலமாகாமையிற் சிந்தை நொந்தானன்க. (74)

சற்றவத் தொழில்செய் யாத
 தானைமன் போன பின்னர்
 அற்றவர்க் கற்ற சோதி
 யருட்பெரு வாழ்வு வேண்டிக்

கொற்றவர்க் குற்ற கோலங்
 குறையென நீத்து மேலாம்
 நற்றவக் கோலங் கொண்டார்
 நம்பனுக் கன்பு மிக்கார்,

இ - ள். சற்று அவத்தொழில் செய்யாத தானை மன் போன பின்னர் - ஒருகான் மறந்துங் கேடுபெயக்கு முயற்சி களிற் சிறிதும் பயிறல் செய்யாத சேனைகளையுடைய பாண்டிய ராசன் தன்னகருட் சென்றபின்னர், நம்பனுக்கு அன்பு மிக்கார் - அதிபரமாத்தராகிய சிவபெருமானிடத்துச் சிரத்தை யுடைய திருவாதலூரடிகள், அற்றவர்க்கு அற்றசோதி அருள் பெருவாழ்வு வேண்டி - இருவகைப்பற்று மற்றவர்க்கு இரண்டற்ற சுயஞ்சோதியாகிய சிவபெருமானது திருவருளினாலே பேரின்பவாழ்வைப் பெறவிரும்பி, கொற்றவர்க்கு உற்ற கோலம் குறை என நீத்து-அரசர்கட்குரிய அமைச்சவேடம் குற்றமுடையதென்றதனை ஒழித்து, மேலாம் நல் தவக் கோலம் கொண்டார் - உயர்வாகிய நல்ல தவவேடத்தை மேற்கொண்டருளினார். எ - று.

குறையுடையதனைக் குறையென் ரெழிந்ததுபசாரம். இரண்டற்றல் கண்ணேளியும் ஞாயிற்றினேளியும்போலச் சிவமு மான் மாவும் சுத்தாத்துவிதமாயியைதல். இருவகைப்பற்று - அகங்காரமமகாரங்கள். நம்பன் பழையோ னன்றுமாம். அவத்தொழில் செய்யாமையாவது அழியுங்குறக்கொடை யயில்வே லோச்சாமை முதலியன. (75)

அத்தனை யால வாயி
 வன்னனலை விறைஞ்சி யந்த
 மைத்தவழி சோலை நீடு
 மதுரையம் பதியை நீங்கி

வித்தகர் தம்மை யாண்ட

மேனிகண் இறைஞ்ச வேண்டும்
பித்தினர் கடிது சென்றூர்
பெருந்துறை பொருந்த வெண்ணி.

இ - ள். அத்தனை ஆலவாயில் அண்ணலை இறைஞ்சி - திருவாதழுரடிகள் உயிர்கட்குப் பரமபிதாவும் திருவாலவா யின்கண் வீற்றிருக்கும் சகலலோக நியந்தாவுமாகிய சோம சுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கி அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு, மைத்தவழ் சோலை நீடு அந்த மதுரையம்பதியை நீங்கி - முகில்க டவழுஞ் சோலைகளுயர்ந்த அம்மதுரையாகிய இராசதானியைவிட்டு நீங்கி, வித்தகர் தம்மை ஆண்ட மேனி கண்டு இறைஞ்சவேண்டும் பித்தினர் - சர்வ சாதுரியராகிய கைலாசபதி மார்ச்சார சம்பந்தமாக வந்து தம்மை ஆட்கொண்டருளிய ஞானதேசிகத் திருமேனியைத் தரிசித்து வணங்கவேண்டுமென்னும் பிராந்தியையுடையவராய், பெருந்துறை பொருந்த எண்ணிக் கடிது சென்றூர் - திருப்பெருந்துறையை அடையும்படி கருதி வல்விரைந்து சென்றனர். எ - று.

வித்தகரென்றது வாதழுரடிகளை என்பாருமூளர். அது மேனி யென்பதனாலே டியையாமையை அவர் நோக்கிற்றிலர். இங்கு னம் மயங்குவார் மயங்காமைப் பொருட்டன்றே வருஞ் செய்யுளின் ஆசிரியர் மிடை கெடவைத்த பாதவித்தகரென அனுவதித்தது உமென்க. நியந்தா - நடத்துபவன்.

(76)

மிடைகெட வைத்த பாத

வித்தக ரூரை நோக்கி
நடையிடு மெல்லை துன்னி
னன்மன விரைவுங் காற் றுங்

தடைபடு கன்றை நாடுங்
 கபிலையுங் ததும்பி னின்று
 மடையினை யுடைக்கு நீரு
 மாயினர் வாத ழூர்.

இ - ள். வாதலூர் மிடைகெடவைத்த பாத வித்தகர் ஊரைநோக்கி நடை இடும் எல்லைதன்னில் - திருவாதலூரடிகள் தமது முத்தி வறுமைகெடத் திருவடிதீகைச் செய் தருளிய பரமாசாரியர் வீற்றிருக்குங் திருப்பெருந்துறையை நோக்கி நடக்கும்பொழுது, நல் மன விரையும் காற்றும் தடைபடு கன்றைநாடும் கபிலையுங் ததும்பினின்று மடையினை உடைக்கும் நீரும் ஆயினர் - நல்ல மனேவேகமும் வாயு வேகமும் பிறரானெடிது தடையுண்டு கானுதுங்கின்ற தன் புனிற்றிளங்கன்றைப் பின்னர் நிற்புழியறிந்து நாடியோடிச் செல்லுங் தலையிற்றுப் பசுவினது வேகமும் நிறைந்துங்கின்று பின் அணையையுடைத்தோடும் நீர்வேகமும் போலாயினார்.
 எ - று.

விரைவை ஏனையவற்றேஞ்குங் கூட்டுக. மிடை - வறுமை. அஃதிக்காலத்து முடையென மாலையிற்று. முத்திவறுமை - முத்தியைப் பெருமையாகிய வறுமை. மனேவேகமும் காற்றும் அதிவேக செலவிற்கும், நாடுங் கபிலை கதியோடு பிரிவாற்றுமை அன்பு மிகுதிகட்கும், மடையினையுடைக்கு நீர் கதியோடு மீளாமைக்கும் உவமையாய் வந்தன. (77)

கண்ணுழை யாத கானும்
 பதிகளுங் கடிது நீங்கி
 யெண்ணறு முனிவர் மேவு
 மெழிற்பெருந் துறையி லெய்திப்

புண்ணிய வினத்தர் சூழ
 முன்புபோ லிருந்த போதில்
 விண்ணவ ரதிபன் பொற்றுள்
 வீழ்ந்திது தாழ்ந்து சொல்வார்.

இ - ள். கண் நுழையாத கானும் பதிகளும் கடிது நீங்கி எண் அறு முனிவர் மேவும் எழில் பெருந்துறையில் எய்தி - திருவாதனுரடிகள் கண்ணினது பார்வையும் நுழை தற்கரிய செறிவு பொருந்திய காடுகளையும் ஊர்களையும் அது சீக்கிரத்திற் கடந்துபோய் அநேக இருடிகள் வசிக்கும் அழகிய திருப்பெருந்துறையையடைந்து, விண்ணவர் அது பன் புண்ணிய இனத்தர் சூழ முன்புபோல் இருந்தபோதில் பொன் தாள் வீழ்ந்து தாழ்ந்து இது சொல்வார் - தேவ நாயகராகிய சிவபெருமான் அப்புண்ணிய புருஷர்களாகிய தொளாயிரத்துத் தொண்ணுற்றெழுன்பதின்மரென்னும் சூழ வினர் பக்கத்தே சூழ்ந்து சேவிப்ப முன்னரேபோலச் சபா நாயகமாக மத்தியில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சமயத்து அவரது பொன்போலுங் திருவடிகளிலே சிரசதோயும்படி சந்திதி யிலே வீழ்ந்து வணங்கி இங்நனம் விண்ணப்பஞ் செய்வா ராயினார். எ - று.

கண் ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ரெக்கது. எய்துவீழ்ந்து தாழ்ந்து இது சொல்வாரென முடிக்க. (78)

தீண்டுதற் காரிய மார்பிற்
 சேயிழை தனத்தி னலு
 மீண்டொரு மாற்றி னலு
 மெய்திய தழும்ப போற்றி

வேண்டிய வடிவ மாகி
 வெம்பரி மேல்கொண் டெம்மை
 யாண்டருள் செய்ய வந்த
 வண்ணலே போற்றி போற்றி.

இ - ள. தீண்டுதற்கு அரிய மார்பில் சேயிழை தனத்து
 னலும் ஈண்டு ஒரு மாற்றினுலும் எப்திய தழும்போற்றி -
 முன்னெருஞான்று சத்தபுரிகளுள் ஒன்றுகிய காஞ்சிபுரத்தின்
 கண்ணே அகிலலோக செனனியாகிய காமாக்ஷியம்மை
 விசேடசருதியாகிய ஆகமவிதிப்படி பரமானுப் பிரமாண
 மேனும் வழுவாது சிவபூசை செய்து வருகின்றுழி ஒருநாள்
 நித்தமுத்த சுத்த சித்தாகிய ஏகாம்பரநாதசுவாமி அச்சிவ
 பூசாபத்திமையி னுறுதியை உலகினர்பொருட்டுப் பரீக்ஷித்து
 அநுக்கிரகஞ்செய்யுமாறு கம்பாநதியிலே சர்வ தீர்த்தங்களை
 யும் வருஷிக்க, அது ஆகாயத்தையளாவிப் பிரவாகித்து
 வருதலும் இஃதிச்சிவபூசைக்கிடையூறுப் வருகின்றதென்
 றஞ்சி அவ்வம்மை சிவலிங்கப்பெருமானை ஞெழுங்கத் தழு
 விக்கொள்ளுதலால் மற்றொருவராலுமொருகாற் றீண்டுதற்
 குரிய திருமார்பிலே செவ்விய இழையினையுடைய அவ்வம்மை
 யின்து இரு தனங்களிலும் இம் மதுராபுரியின்கண் ஒரு
 பிரம்பினுலும் முதுகிற் பொருந்திய தழும்பையுடைய
 தேவரீர் தமியேனிப் பாதுகாத்தருஞாக, வேண்டிய வடிவம்
 ஆகி வெம்பரி மேல் கொண்டு எம்மை ஆண்டு அருள் செய்ய
 வந்த அண்ணலே போற்றி போற்றி - ஆங்காங்கு வேண்டிய
 வேண்டிய வடிவங் கொள்ளுதலை மேற்கொண்டு ராவுத்தராகி
 வெவ்விய குதிரையின்மேலிவர்ந்து அடியேங்களை ஆட்கொண்
 டனுக்கிரகஞ் செய்யும்பொருட்டு எழுந்தருளிவந்த எப்
 பொருட்கு மிறைவரே தமியேனிப் பாதுகாத்தருஞாக,
 பாதுகாத்தருஞாக. எ - று..

போற்றிப் என்னும் விபக்கோள் ஈறு குறைக்கு போற்றி என விண்றது. அது “வாழிய வென்னும் சேபென் கிளவி, யிருதி யகரக் கெடுதலு முரித்தே” என்னும் முயிர்மபங்கியற் குத்திரத்து மொழிந்த பொருளோடொன்ற வவ்வயின் மொழிபாததனையு முட்டின்றுமுடித்த லென்பதநெற்கொள்க. எம் மென்றது அரசனையு மூலப்படுத்தி. அது “வென்றி மன்னவன் பிறப்பறுக்கவும் வார்கழல் வீக்கி” என வழி நூலாசிரியர் கூறியவாற்றானுமறிக. சத்திகாரியமாகிய திருமார்பென்பார் தீண்டுதற்கரிய மார் பென்றும், காஞ்சிபுரம், அருட்சத்தியாகிய காமாக்ஷியம்மையினது பராபரஞானமாகிய இருதனங்களின் முயக்கத்தாற் சிவபெருமான் தழும்பெய்துதற்குத் தான் இடமாகப் பெற்றுக்கொண்டமையினும், ஒருவனது வெறும் பிரம்படி மாத்திரையிற் சிவபெருமான் தழும்பெய்துதற்குத்தான் இடமாகப் பெற்றுக்கொண்டமை மதுரைக்கு விசேடமுடைத்தென்பார் மாற்றினுலென்றமையாது என்டொரு மாற்றினுலென்றும் கூறினார். தம் பொருட்டு வைகை எதியடைத்தற்கு வந்துபட்ட அடித்தழும்பாதவினுலும் உடனிகழுந்தமையானும், அவ்வபராதங் தம்மாற் சகிக்கலாற்றாது எய்திய தழும்போற்றியென்று இப்புதிய தழும்பே எடுத்துக் கொண்ட விஷயமாயினும், இது பேசுதற்கண் தழும்புவர்க்கு வொப்புமை பற்றிப் பழைய தழும்பும் நினைக்கப்படுமாதவின் தழும்பு ஒன்றன்று இரண்டே யென்பார், தனத்தினுலு மெய்திய தழும்பு வென்றுங் கூறினார். முன்வடுவும் பின்வடுவும் உள்ள ரென் நின்தாஸ்துதி கூறியதென்றலுமொன்று; வைகைநதி யடைத்தது வந்தி பொருட்டாயிருக்கத் திருவாதபுரேசர் பொருட்டென்ற தென்னையெனின்? நதி அடைக்கப்படுதலாகிய காரிய நிகழுமாறு பெருகுதலாகிய காரணம் அவ்வடிகள் பொருட்டு நிகழுந்தமையினென்க.

(79)

அண்டருக் கரியாய் போற்றி

யடியவர்க் கெளியாய் போற்றி

வண்டமிழ்ப் பாண்டி நாடு

வாழுமண் சுமந்தாய் போற்றி

கண்டனக் கிணிய மேனி
 காட்டியென் சென்னி மீது
 முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த
 முத்தனே போற்றி போற்றி.

இ - ள். அண்டருக்கு அரியாய் போற்றி-தேவர்களுக் கரியவரே பாதுகாத்தருளுக, அடியவர்க்கு எளியாய் போற்றி - அடியவர்கட்கு எளியவரே பாதுகாத்தருளுக, வண்டமிழ்ப் பாண்டிநாடு வாழ மண் சுமந்தாய் போற்றி - செந்தமிழழுடைய பாண்டிநாடு வாழும்படி திருமுடிமேன் மண்சுமந்தருளினவரே பாதுகாத்தருளுக, என் கண் தனக்கு இனிய மேனி காட்டிச் சென்னி மீது முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த முத்தனே போற்றி போற்றி - என் கண்களுக்கு இனிய ஞானதேசிகத் திருமேனியைத் தரிசிப்பித்து என் புன்றலைமீது செந்தாமரை மலர்போலும் உபய திருவடிகளைச் சூட்டியருளிய அநாதிமலமுத்தரே தேவரீர் அடியேனைப் பாதுகாத்தருளுக, பாதுகாத்தருளுக. எ - று.

எழுவகைத் தோற்றத்துட் சிறந்த தேவர்கட்காயினும் அடிமையில்வழி அவர்கட்கு எளிவங்து அனுக்கிரகன் செய்யாதவ ரென்பார் அண்டருக்கரியாய் போற்றி என்றும், அத்தேவரிற் ரூழங்த மக்கட்கேனும் அடிமையுள்வழி எளிவங் தனுக்கிரகன் செய்வாரென்பார் அடியவர்க்கெளியாய் போற்றி என்றும், வேதசிரசகளாகிய உபங்கீத்துக்களும் அறிந்து கோடற்கரிய அருமைத் திருமுடிமேன் மண்சுமந்தருளிய பெரும் பேற்றைப் பெற்றுள்ளது பாண்டிநாடோன்றுமே யாகவின், அங்காட்டின் கணுள்ளவரே பதிப்பொருளிச்சயம் பூண்டு நிரதிசய வின்பவாழ் வடைதற்குரியவ ராவரென்பார் வண்டமிழ்ப் பாண்டிநாடு வாழ மண் சுமந்தாய் போற்றி என்றும், திருமேனி யழகான் முன்வசீகரித்துப் பின்னர்த் திருவடிதீகைசெய் தாட்கொண்டரு

வீனவ ரென்பார் கண்டனக்கினிய மேனி காட்டியென் சென்னி
மீது முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த முத்தனே போற்றி என்றுங்
கூறினார். திருமேனி யழகான் முன் வசீகரித்தா ரென்பது
“முத்தாவுன்றன் முகவொளி நோக்கி முறுவன் னகைகாண,
வத்தாசால வாசைப்பட்டேன் கண்டா யம்மானே” என்பதனுலை
மறிக.

(80)

போற்றியென் றின்ன வாறு
 புகன்றவர் முடிமேற் செங்கை
 யேற்றியங் கினிய கூறி
 யெழுகென வெழுந்த பின்னர்
 நீற்றையும் புனைந்து ஞான
 நிறையருட் பார்வை நல்கி
 வீற்றிருந் தன்பர் கூட்டம்
 விளங்கினர் களங்க மில்லார்.

இ - ள். போற்றி என்று இன்னவாறு புகன்றவர்
 முடிமேல் செம் கை ஏற்றி - அடிமையைத் தேவீர் பாது
 காத்தருஞக வென்று இந்தப் பிரகாரம் ஸ்தோத்திரஞ்
 செய்த திருவாதபுரேசராகிய சீடசது சிரசின்மீதே
 ஞானசாரியர் தமதருமைத் திருக்கரத்தை வைத்து அஸ்த
 மத்தக சம்யோகமாகிய பரிசத்தீகைஷயுஞ் செய்தருளி,
 நீற்றையும் புனைந்து ஞான நிறை அருள் பார்வை நல்கு -
 தமது அருமைத் திருக்கரத்தினாலே விழுதியையும் தரித்து
 ஞானத்தை முறுகுவிக்கும் பூரணகிருபாநோக்கமுஞ் செய்து,
 அங்கு இனிய கூறி எழுகென எழுந்த பின்னர் - அங்கே
 சற்கார வசனங்களைத் திருவாய்மலர்ந்து அன்பனே நீ எழுந்
 திரு என்று அருளிச்செய்ய எழுந்த பின்பு, களங்கமில்லார் -
 கிர்த்தோஷராகிய திருவாதஹரதிகள், அன்பர் கூட்டம்

வீற்றிருந்து விளங்கினர் - தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற் ரூன்பதின்ம் ரென்னும் தொகையினை யுடைய திருத் தொண்டர் கூட்டத் தினி திருந்து துலங்கினார். எ . று.

சிவஹஸ்தமத்தக சம்யோகமாகிய பரிசதீகைஷபாவது பரிசன வேதியினுலே தாமிராதி லோகங்கள் களிம்பு நீங்கிப் பொன்னுதல் போல ஆசாரியர் தமது கையைச் சிவன் கையாகப் பாவித்து அங்ஙனமே அருச்சனை செய்து அதனைச் சீடனுடைய சிரசில் வைத்துப் பாசத்திரயத்தை நீக்கி அவனைச் சிவஞக்குதலாம். இவ்வாற்றூனே பரமாசாரியர் சைவாகமங்கள் விதந்து கூறும் எழுவகைத் தீகைஷகளும் திருவாதலூரடிகளாகிய தமது சீடருக்குச் செய்தருளியவா றுய்த்துணர்ந்து கொள்க. எழுவகைத் தீகைஷகளை, “நயனத்தருள் பரிசவாசகமானதமு மலகில் சாத்திர மியோக மெளத்திராதி” என்பதனுணரிக. ஒரு தீக்கையை இருகாற் செய்தல் சீடாது பக்குவ முதிர்ச்சி பற்றி வந்த ஆதரவா வென்க. அன்பர்கூட்டத் தொருவராய் விளங்குதற்குக் களங்க மில்லாரென்று தகுதி கூறியவாறு; களங்க மில்லார் பாசபந்த வலியாகிய தோஷ எழுவுஞ் சுத்தராகிய திருவாதபுரேசர். சிவ பெருமான் அடியார்க்கெளிவந்து மண்சமத்தல் பிரம்படிப்படன் முதலியன் செய்தருளினமை அவ்வடிக டிருவுள்ளத்துக்குப் பாங்கன் ரென்பார் களங்கமில்லார் என்றார் எனக் கோடலு மொன்று. களங்கமில்லா ரென்றது பரமாசாரியரையே யென் துரைப்பாரு மூளாலோவெனின், வீற்றிருந்தெனவே முன்னர் நின்றூரென்று கொள்ளப்படும். அங்ஙனம் பரமாசாரியர் நின்றன ரென யாண்டுங் கூறப்படாமையானும், முன் இருத்தலையே பின்னுங் கூறுதல் புனருத்தமாதலானும், வீழ்ந்து வணங்கிய திருவாதலூரடிகள் எழுகென எழுந்த பின்னர் யாது செய்தன ரென்ப தொருதலையாகக் கூறவேண்டுதலானும் அது போவியசை யென்க. திருவாதலூரடிகளுக்குப் பரமாசாரியர் செய்த தீக்கை சிவதருமினி தீக்கையென்பது சிவாகமம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

(81)

அந்தமு முதலு மில்லா ரடியவர் தம்மை நாடி வந்துள கரும மெல்லா முடித்தன மகிழ்ச்சி கூர

நந்திகழ்வடிவங்காணவேண்டிநற்கயிலையுள்ளார்
சிந்தனை செய்தார் வல்லே யாண்டுநாஞ் சேறல்
[வேண்டும்.

இ - ஸ. முதலும் அந்தமும் இல்லார் அடியவர் தம்மை
நாடி - ஆதிமத்தியாந்தரகிதராகியபரமாசாரியர் அதன் பின்பு
தம்மடியார்களை நோக்கி, வந்துள கருமம் எல்லாம் முடித்
தனம் - நாமுத்தேசித்துவந்த தீக்ஷாகருமங்களை யெல்லாம்
இனிது முடித்துக்கொண்டேம், நல்கயின் உள்ளார் நம் திகழ்
வடிவம் காண வேண்டிச் சிந்தனை செய்தார்-நல்ல கைலாசகிரி
யில் வசிக்கும் நம்மன்பர்களொல்லாம் நமது விளங்கானின்ற
உருவத்திருமேனியை நேரே தரிசிக்க விரும்பி நம்மை
அன்போடு தியானிக்கின்றார்கள் ஆகவின், மகிழ்ச்சிகூர நாம்
ஆண்டு வல்லே சேறல்வேண்டும் - அவர்கட்கு மகிழ்ச்சி மிக
நாமினி அவ்விடத்துத் தவறுது விரைந்து செல்லுதல்
வேண்டும். எ - று.

வேண்டுமென்பது தேற்றப்பொரு டருவதோர் தொழிற்
பெயராகவிற் றவரூது என உரையில் விசேஷிக்கப்பட்டது. கரும
மெல்லாமென்பதற்குக் குதிரை யிடுதன் மண்சுமத்தன் முதலிய
கருமங்களென்பாரு முளர்; முடித்தன மென்பதற்கு விசேஷண
மாக்கினும் அமையும்.

(82)

வாழ்ந்திரு மின்பின் யாழு

மேகுவ மென்ன வந்து

சூழ்ந்தரு ஞருவா மன்பர்

தோத்திரம் பலவுஞ் செய்து

தாழ்ந்தெதி ரிறைஞ்சி யையா

தரிப்பரி தென்று மண்மேல்

வீழ்ந்தயர்ந் தமுதா ரெம்மை

விடுதியோ வென்று நொந்தார்.

இ - ள. இன்பின் வாழ்ந்து இரும் யாழும் ஏகுவம் என்ன-நீங்கள் இன்பத்தோடுங்கனம் வாழ்ந்திருங்கள் நாழும் கைலாச சிரிக்குச் செல்வே மென்று பரமாசாரியர் திருவாய் மலர்ந்தருள, அருள் உருவாம் அன்பர் எதிர் வந்து தாழ்ந்து இறைஞ்சி சூழ்ந்து தோத்திரம் பலவும் செய்து - அன்புருவா கிய திருத்தொண்டர்கள் அதுகேட்டுச் சந்திதியில் வந்து வீழ்ந்து வணங்கி வலம்வந்து பல தோத்திரங்களையுஞ் சொல் வித் துதித்து, ஐயா தரிப்பு அரிது என்று மன்மேல் வீழ்ந்து அயர்ந்து அழுதார் - சுவாமி! அடியேங்கள் தேவரீரது பிரிவைச் சகித்தீண்டிருப்பதறிதென்று விண்ணப்பஞ் செய்து மறித்தும் பூமியில் வீழ்ந்தமுது அறிவழிந்தார், எம்மை விடுதியோ என்று நொந்தார் - மீள அறிவு வந்துழித் தேவரீர் அடியேங்களைக் கைவிடுகின்றோ வென்று வருந்தினார். எ-று.

அயர்ந்தமுதாரென்பதனை அழுதயர்ந்தார் என விகுதி பிரித்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. அருள் அன்பாமாறு மேலுங் காட்டப்பட்டது. (33)

பரிந்தமு மடியார் தம்மேற் பரமனு மன்பு கூர்ந்து வருந்துவ தொழிமி னிந்த மணமலி குருந்த நீழற் பொருந்திய தெய்வபீடம் பொலிவொடு குயிற்றி திருந்தியமறையுந்தேடுநம்பதமாகச் செய்து[மீதே

இ - ள. பரிந்து அழும் அடியார் தம்மேல் பரமனும் அன்பு கூர்ந்து - இவ்வாறு மனம் வருந்தி மேலுமேலும் அழுந்தம்மடியார் மீதே பரமாசாரியரும் முன்னையினு மிக அன்பு கூர்ந்து, வருந்துவது ஒழிமின் - நீவிர் வருந்துதலை இனி ஒழியுங்கள், மணமலி இந்தக் குருந்த நீழல் தெய்வம் பொருந்திய பீடம் பொலிவு ஒடுகுயிற்றி - மணமிகுந்த இந்தக் குருந்தமர நீழலை தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பீடிகை யொன்றை

அழகோடு செய்து, மீதே திருந்திய மறையும் தேடும் நம்பதம் ஆகச் செய்து - அப்பேடிகையின் மீதே திருத்தமாகிய வேதங்களும் இன்னுங் தேடும் நம்முட்டய பாதங்களை நிருமித்து. எ - று.

ஆக்கம் பிறிதொன்றுற் செய்வதுணர நின்றது. உபநிஷத் துக்கஞ்சேடு நம்பதமென்பார் திருந்தியமறையுங் தேடு நம்பத மென்றார். (84)

தாங்கரு மரந்தை நீங்கி

யாமெனுங் தன்மை கண்டு
நீங்கரு மன்பி ஞலே

நித்தலு நயந்தி றைஞ்சி
யீங்கருண் மனத்த ரெல்லா
மமர்ந்திரு மொருநா ஸிந்தத்
தீங்ககல் பொய்கை யூடு
செழுந்தழல் வந்து தோன்றும்.

இ - ள். தாங்கு அரும் அரந்தை நீங்கி - சகித்தற்கரிய இத்துண்பத்தினின்று நீங்கி, யாம் எனுங் தன்மை கண்டு - அவற்றை நாமே யென்னும் பாவனைபண்ணி, நீங்கு அரும் அன்பினுலே நித்தலும் நயந்து இறைஞ்சி-நீங்குதற்கரிய அன்பினுலே நாடோறும் விரும்பி வணங்கி, அருள் மனத்தர் எல்லாம் ஈங்கு இனிது இரும்-நம்மாட்டன்புபொருந்திப மனத்தை யுடைய நீவிரெல்லாம் இங்கே இனிதிருங்கள், தீங்கு அகல் பொய்கை ஊடு ஒருநாள் செழுந்தழல் வந்து தோன்றும் - தீங்கற்ற இப்பொய்கையின் கண்ணே ஒருதினம் செம்மையாகிய அக்கினி வந்து தோன்றும். எ - று.

தீங்ககல் பொய்கைக்கு ஞானக்கிணி தீர்த்தமெனவும் திருத்தமாம் பொய்கை எனவும் பெயர். இவற்றுட் பின்னையதைத் திரு

வாசகத்துள் விதங்தெடுத்தோதியவாற்றனுமறிக. பூதாக்கினியோ
ஷதனிடை வேற்றுமை தோன்றச் செழுந்தழலென்றார். (85)

எழுந்தழல் விளொந்த போதில்
யாவருந் தடத்தி னாடு
விழுந்துபின் னெய்தி நம்பால்
விடுகனுங் கவற்சி யென்று
தொழுந்தவ மியற்றுந் தொண்டர்
சூழுந்துபின் செல்ல மெல்லச்
செழுந்திருக் கயிலை நாடிச்
சென்றனர் தில்லை நாதர்.

இ - ள். தடத்தின் ஊடு எழும் தழல் விளொந்த போதில்
யாவரும் விழுந்து - அப்பொய்கையின் கண்ணே தோன்றும்
அக்கினி சுவாசிக்கும் சமயத்தில் நீவிரெல்லாம் அதன்கண்
வீழுந்து நம்பால் எய்தி - நம்மையடைந்து, பின் நும் கவற்சி
விடுக என்று - அதன்பின் நம் பிரிவானுய நுந் துன்பத்தை
முழுவதும் விடக்கடவீர்க் களன்று திருவாய் மலர்ந்து,
தொழும் தவம் இயற்றும் தொண்டர் சூழுந்து பின் செல்ல -
எவருந் தொழுத் தகுந் தவத்தை இயற்றுந் தொண்டர்கள்
ஒருங்கு திரண்டு தம் பின்னாக வர, தில்லை நாதர் செழும் திருக்
கயிலை நாடி மெல்லச் சென்றனர் - சபாநாயகர் செழுமையாகிய
திருக்கைலாசகிரியை நோக்கி மெல்லச் சென்றருளினார். எ - று.

என்று நாடிச் சென்றனர் என முடிக்க. அத்திருத்தொண்ட
ருக்குப் புலப்படுமாறு சென்றருளினு ரென்பார் மெல்லச் சென்றன
ரென்றார். (86)

நீங்கரு மன்ப ரெல்லா
நில்லுமி னென்று சூற
வாங்கவ ரிறைஞ்சி யெங்நா
ளையநிற் காண்ப தென்று

தாங்கரு மயக்க மெய்தித்
 தாயகன் மகவு போலப்
 பூங்கழல் வணங்கி நின்றூர்
 போயினர் மாயை வல்லார்.

இ - ள. நீங்கு அரும் அன்பர் எல்லாம் நில்லுமின் என்று கூற - பிரிதற்கரிய நம்மன்பர்க ஸௌவரும் இனி நில்லுங்க ஸௌன்று சிவபெருமான் பணித்தருள, ஆங்கவர் இறைஞ்சி ஜய நின் காண்பது எந்நாள் என்று - அத்திருத் தொண்டர்கள் வணங்கிச் சுவாமீ! அடியேங்கள் தேவரீரை இனிக் காணப்பெறுவது எந்நாளௌன்று பிரலாபித்து, தாய் அகஸ் மகவுபோலத் தாங்கு அரும் மயக்கம் எய்தி - தாயை நீங்கும் குழந்தைகளைப் போலச் சகித்தற்கரிய மயக்கமடைந்து, பூங்கழல் வணங்கி நின்றூர் - அழகிய திருவடிகளை வணங்கி அவரது பணிமறுக்க அஞ்சிகின்றனர், மாயைவல்லார் போயினர் - அப்பொழுது மாயங்களில் வல்ல சிவபெருமான் சென்றருளி னர். எ - று.

திருவாதழுரடிகளை யொழித் தொழிந்த திருத்தொண்டர்களுக்கெல்லாம் மறைந்து சென்றருளினுரென்பார் மாயைவல்லார் போயினர் என்றூர். ஈண்டு மாயமென்றது ஓர் குழுவினுள் ஒரு வருக்குமாத்திரம் புலப்பட்டு ஏனையோருக்குப் புலப்படாது மறைதலையென்க.

(87)

இங்கிவர் நின்ற பின்னு மின்னருள் வாத ழூர் தங்கிலை வாழ வந்த தலைவர்பின் சென்ற போதிற் பொங்கிளமுலையாள்பாகர் புரிந்திவர்வாவுகாண வங்கொருகொன்றைநீழ லிருந்தனரரந்தைநீக்க.

இ - ள. இங்கு இவர் நின்ற பின்னும்-இங்கே இவ்வடியார்கள் செல்லாது நின்ற பின்னரும், இன் அருள் வாதழுர்

தம் கிளை வாழ வந்த தலைவர் பின்சென்றபோதில்-இனிய திருவருளையுடைய திருவாதலூரடிகளானவர் தமது சுற்றம்வாழும் படி குருமூர்த்தங்கொண் டெழுந்தருளிவந்த சிவபெருமானுக்குப் பின்னுகச் செல்கின்ற சமயத்தில், பொங்கு இள மூலையாள் பாகர் புரிந்து இவர் வரவு காணு - பொலிவபொருந்திய இளைய தனங்களையுடைய உமையம்மையினது வலப்பாகராகிய சிவபெருமான் திரும்பி இவரது வரவைக் கண்டு, அரந்தை நீக்க அங்கு ஒரு கொன்றை நீழல் இருந்தனர்-இவரது துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு அங்கே ஓர் கொன்றைமர நிழலிலே வீற்றிருந்தருளினார். எ - று

ஓர் சிவஞானியின் சுற்றம் இருபத்தொரு தலைமுறைகாறும் பேரின்ப வாழ்வடையுமென்னும் நூற்றுணிபுபற்றித் திருவாதலூரடிகளைச் சிவஞானியாக்கியருளிய சிவபெருமானை வாதலூர் தங்கிளை வாழவந்த தலைவர் என்றார். அது “மூலேழ் சுற்ற முரணுறுநரகிடை, யாழாமே யருளரசே போற்றி” என்னுங் திருவாக்காலுமறிக. இனி வாதலூராகிய தலைவரெனக் கோடலுமொன்று. நித்திய கண்ணிகையாதவின் என்றுஞ் சாயாத தனங்களென்பது விளக்குவார் பொங்கிளமூலை என விசேஷித்தார். (33),

தன்புடைக் கவடு கொண்டோர்

தடங்கிரி நிரந்த மாலை

பொன்படைத் தனைய கொன்றை

பொலிவுற விருந்த போதின்

மென்பதத் திறைஞ்சிக் கண்ணீர்

விழுவிழுத் தொழுது நிற்கு

மன்பரைப் பரிவா லைய

ர்ருகுவைத் தருளிச் செய்வார்.

இ - ள். ஓர் தடம் கிரி தன்புடைக் கவடு கொண்டு -

ஓர் பெரிய மலையானது தன்பக்கத்தே பெருங் கொம்பர்களைக்

கொண்டு, நிரந்த பொன்மாலை படைத்து அனைய கொன்றை பொலிவு உற இருந்தபோதில் - அக்கொம்பர்களிலே நிறைவு பொருந்தப் பொன்னரிமாலைகள் தூங்கப்பெற்று நின்றூற் போன்ற அக்கொன்றை மரமானது பொலிவுமிகப் பரமாசாரி யர் அதன் நிழலிலே வீற்றிருக்குஞ்சமயத்தில், மெல் பதத்து இறைஞ்சிக் கண் நீர் விழு விழுத் தொழுது நிற்கும் அன்பரை- மென்மையாகிய திருவடிகளிலே சிரசு தோயும்படி சந்திதியில் வீழ்ந்து வணங்கி யெழுந்து கண்ணீரானது தைலதாரைபோல் இடையறு தொழுக அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நிற்கும் மெய் யன்பராகிய திருவாதலூரடிகளை, பரிவால் ஜூயர் அருகுவைத்து அருளிச் செய்வார் - அவரது அன்பு காரணமாகப் பரமாசாரி யர் தம் பக்கத்திருத்தி வைத்துக்கொண் டின்னனாங் திருவாய் மலர்ந்தருளவாராயினார். எ - று.

படைத்தது எனற்பாலது படைத்து என விகாரமாயிற்று. இல் பொருளுவமை. அடுக்குப் பன்மைபற்றி வந்தது. (89).

அவ்விய மில்லார் தங்கட்

கருடர முன்னு மன்னுங்
திவ்விய தலமா மிந்தச்
சிறந்துள குருந்த நீழு
லெவ்வுல கெங்கு முள்ளே
மாயினு மிங்கு ளோர்கள்
வெவ்வினை யகற்றி யாள
வேண்டியீண் டுறைவோ மென்றும்.

இ - ள். எவ் உலகு எங்கும் உள்ளேம் ஆயினும் - நாம் சர்வலோகங்களின் அகத்தும் புறத்தும் பாலின்கணைப்போல வியாபித்திருப்பினும், இங்கு உளோர்கள் வெவ்வினை அகற்றி

ஆளவேண்டி - இத்திருப்பெருந்துறையின்க னுள்ளவர்களது கொடிய இருவினைகளையு நீக்கி அவர்களை ஆட்கொள்ளும்படி கருதி, அவ்வியம் இல்லார் கட்கு அருள் தர முன் நாம் மன் னும் இந்தத் திவ்விய தலம் ஆம் சிறந்துள குருந்த நீழல்ஈண்டு என்றும் உறைவோம் - சித்தசுத்தியையுடைய நன்மக்கட கநுக்கிரகஞ் செய்யும்பொருட்டு முதற்கண் நாம் கோயில் கொள்ளப்பெறும் இந்த கேஷத்திரத்தின்கணுள்ள இக்குருந்த மர நீழலாகிய இவ்விடத்துத் தயிரின்கணப்போல எஞ் ஞான்றும் விசேட வியாபகமாக வசிப்பேம். எ - று.

தம் சாரியை. இந்தச்சிறந்துள குருந்த நீழல் திவ்விய தலமா மென முடிப்பாருமுளர். (90)

பொங்கொளிச் சூழுனையூடு புலம்பிசைக் குறியேயான மங்கலசங்கமல்லால் வாய்ந்தபல் லியங்கள்யாவு மிங்கெமக் காகாவோசை யடங்கிட மாதலாலு நங்குலக் கவுரி காண நடநவி லுதலினைலும்.

இ - ள். ஒசை அடங்கு இடம் ஆதலாலும் - இஃது நாதலயஸ்தான மாதவினைலும், நம் குலக் கவுரி காண நட நவி அதவினைலும் - நங்குலமகளாகிய பார்ப்பதி காண நாம் பஞ்ச கிருத்திய நிருத்தஞ் செய்யுமிட மாதவினைலும், பொங்கு ஒளிச் சூழுனை ஊடு புலம்பு இசைக் குறியே ஆன மங்கல சங்கம் அல்லால் வாய்ந்த பல்லியங்கள் யாவும் இங்கு எமக்கு ஆகா - மேனேக்கிக் கிளராங்கிற்கு மொளியையுடைய சூழுமுன நாடியிலே சத்திக்கும்குக்கும நாதத்திற்குப் பிரதிநாதசின்ன மாகிய மங்கலமுள்ள சங்க வாத்திய மொன்றல்லது செவிப் புலங்கட கின்பஞ்செய்து மனத்தைப் புறத்தேயிழுக்கு மேனை வாத்திய வர்க்கங்களைத்தும் இந்த ஸ்தலத்தின் கண்ணே நமக்காகாவாம். எ - று.

திருப்பெருஞ்துறை சோடசாந்தத் தலமும், துரியாதீதத்தலமும், ஞானகேத்திரமும், யோகவனமு மாகவின் இங்ஙனம் கூறப் பட்டதென்க. சுழுமுனையூடு புலம்பிசைகளை சிவ்டாநுழுதி தூவிற்காண்க. உழையம்மை அக்கினிக்குச் சூடுபோலத் தமக்கபின்ன மாகிய தந்திருவருளோயாகவின், அவ்வம்மையை உங்குலக் கவுரி என்றார். நவிலல் - செய்தல். சுழுமுனை சுழுனை என மீஇயிற்று..

ஓழுங்குட னின்ன வாறிங்
 குணர்ந்துநற் குருந்த நீழுற்
 செழுந்தவக் குழுவி னீய
 நங்கழல் சேவை செய்தே
 யெழுங்கனன் மடுவிற் காணில்
 யாவரு மதனிற் சென்று
 விழும்பொழு துடன்வீ ழாம
 லவ்வுழை விரைவி னீங்கி.

இ - ள். ஓழுங்குடன் இன்னவாறு உணர்ந்து - கிரமமாக இத்தன்மைகளை நீயறிந்து, இங்கு கல் குருந்த நீழுல் செழும் தவக் குழுவில் நீயும் நம் கழல் சேவைசெய்து - இங்கே நல்ல குருந்தமர நிழவிலே செழுமையாகிய தபோதனர் கூட்டத்தோடு நீயும் நம்முடைய பாதங்களை வழிபட்டுக் கொண்டிருந்து, மடுவில் எழும் கனல் காணின் யாவரும் அதனில் சென்று விழும்பொழுது உடன் வீழாமல் - நாம் மேற்கூறியிரகாரம் பொய்க்கையின்கட் சுவாலிக்கும் அக்கினி நுங்கண்களுக்குப் புலப்பட்டுழி நம்மன்பர்களெல்லாம் அவ்வக்கினியிற் பிரவேசிக்கும்போது நீயுமவருட நதன்கட் பிரவேசியாமல், அவ் உழை விரைவின் நீங்கி - அவ்விடத்தை விரைவாகவிட்டு நீங்கி. எ - று.

உத்தர கோச மங்கை யென்னுநம் மூரிற் சென்று சித்தியங்கெவையுமெய்தித்தெய்விகலிங்கமேனி வைத்தநம்பதிகடம்மிலிவையிவைவணங்கிலங்கே யித்திகழ்வடிவேகாண்டிகாட்டுதுமெனவியம்பி.

இ - ள. உத்தரகோசமங்கை என்னும் நம் ஊரில் சென்று அங்கு சித்தி எவையும் எய்தி - திருவுத்தரகோச மங்கையென்று தன் பெயர் கூறப்படும் நம்முடைய ஸ்தலத் திற் போய் அங்கே இட்டசித்திக ளைவைகளையும் பெற்று, தெய்விக லிங்கமேனி வைத்த நம்பதிகள் தம்மில் இவை இவை வணங்கில் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நமது சகள நிஷ்கள் வடிவாகிய மகாலிங்கப் பிரதிட்டை செயப்பெற்ற நம்முடைய ஸ்தலங்களுள் இன்ன இன்ன ஸ்தலங்களை யடைந்து நீ நம்மைத் தரிசித்து வழிபடின், அங்கே திகழ் இவ்வடிவே காண்டி - அவ்வத் தலங்களினெல்லாம் விளங்கா னின்ற இக்குருவடிவத்தையே நீ தரிசிப்பாய், காட்டுதும் - நாமுனக்குத் தரிசிப்பிப்பேம், என இயம்பி - என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி. எ - று.

திருவாதலூரடிகள் திருவுத்தரகோசமங்கையை விட்டு நீங்கி அப்பாற்சென்று தரிசித்து வணங்கும் ஸ்தலங்களையெல்லாம் ஆசிரியர் பின் தனித்தனி விதங்தோதுபவாகவின், அது பற்றிப் பின் உரைத்துமென்னுமுத்தியான் அவற்றைப் பரமாசாரியர் கூற்றுக்கே தாம் இவை யிவையென எண்டுத்தொகுத்துச் சுட்டி யொழிந்தாரென்பது. எனவே, பரமாசாரியர் ஆண்டுவிரித்துரைத் தாரென்பது போதருமென்க. (93)

இங்கார் வணங்கி நீங்கி

யெழுங்கழுக் குன்ற மென்னு
மங்நெடும் பதியி றைஞ்சி
யாண்டுநின் நீண்டுப் போந்து

பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப்
 புத்தரை வாதில் வென்ற
 பின்னரெம் பதமே யான
 பெரும்பதம் பெறுதி யென்றார்.

இ - ள. இங்கார் வணங்கி நீங்கி - நீ இந்த ஸ்தலங்களை யெல்லாங் தரிசித்து வணங்கி நீங்கி, எழும் கழுக்குன்றம் என்னும் அந்நெடும்பதி இறைஞ்சி - உயர்வாகிய திருக்கழுக்குன்றமென்னும் அந்தப் பழைய ஸ்தலத்தைத் தரிசித்து வணங்கி, ஆண்டு நின்று எண்டுப் போந்து - அவ்விடத்தினின்றுங் தெற்கு நோக்கி இங்கே மீண்டு வந்து, பொன்னின் அம்பலத்தில் எய்திப் புத்தரை வாதில்வென்ற பின்னர் - சிதம்பரத்திலே கனகசபையை யடைந்து புத்தர்களைத் தருக்கத்திற் செயித்தபின்னர், எம்பதமே ஆன பெரும்பதம் பெறுதி என்றார் - நம்பாத கலப்பாகிய சாயுச்சியத்தைப் பெறக்கடவை யென்றருளிச்செய்தார். எ - று.

பொன்னினம்பலம் என்பழி இன்சாரியை தவிர்வழி வந்தமையின் விரித்தல் விகாரம். வருஞ் செய்யுளினு மீதொக்கும். பெரும்பதமென விசேஷத்தார் பதமுத்திகளி ணீக்கிப் பரமுத்தி யாகிய சாயுச்சியமென்பது விளக்குதற்கென்க. “இறுமாங் திருப் பன்கொலோ லீசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச், சிறுமானேந்தி தன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்றங், கிறுமாங் திருப்பன் கொலோ” என்னும் திருவாக்கானு முனர்க. (94)

மன்னுமன் புடையார் தெய்வ
 வாசகம் புகலு மாறும்
 பன்னகம் புனைவோன் மேவும்
 பதிபல வணங்கு மாறும்

பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப்
 புத்தரை வென்று மன்றன்
 றன்னருங் கமல பாதஞ்
 சார்தலும் பகர்த லுற்றும்.

இ - ன். மன்னும் அன்பு உடையார் தெய்வ வாசகம் புகலும் ஆறும் - நிலைபெற்ற அன்பையுடைய திருவாதனுரடிகள் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவாசகம் பாடியருளுங் திறத்தையும், பன்னகம் புனைவோன் மேவும் பதிபல வணங்கும் ஆறும் - சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத் தரித்த சிவபெருமானுடைய ஸ்தலங்கள் பலவற்றைத் தரிசித்து வணங்குங் திறத்தையும், பொன்னின் அம்பலத்தில் எய்திப் புத்தரை வென்று - சிதம்பரத்திடிலே சனகசபையை யடைந்து புத்தர்களைத் தருக்கத்திலே செயித்து, மன்றன் அரும் பாதகமலம் சார்தலும் பகர்தல் உற்றும் - சபாநாயகரது அருமையாகிய திருவடித்தாமரைகளை யடையுங் திறத்தையும் யாம்கூறத் தொடங்கினாம். எ - று.

பதிகரணம்பற்றி நின்று செய்தமையிற் சிவவாக்கெனவே கொள்ளப்படுமென்பார் தெய்வ வாசகமெனவும், விஷ்ணுவுக்கும் அடைதற்கருமைநோக்கி அருங்கமலபாதமெனவும் கூறினார். இச் செய்யுளிடைப் பிறவரலாய் வந்த புராணிகர் கூற்றென்க. (95)

மண்கமந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் 344.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவம்பலச் சருக்கம்.

வரந்தர விருந்தார் தம்மை
 வாதலூ ரிறைவர் போற்றிப்
 பெருந்துறை நகரி லன்றிப்
 பிஞ்ஞகா புலியூர் மன்றிற
 பொருந்துவை முத்தி யென்று
 புகன்றதிங் கெவானே வென்னத்
 திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி
 யென்றவர் செப்ப ஒற்றூர்.

இ - ஸ். வரம் தர இருந்தார் தம்மை வாதலூர் இறைவர் போற்றி - அத்தருணத்துத் தமக்கு வரங்கொடுத் தருளும் பொருட்டு அங்ஙனம் வீற்றிருக்கும் பரமாசாரியரத்திருவாத ஆரடிகள் வணங்கித் துதித்து, பிஞ்ஞகா - தலைக்கோலத்தை யுடைய சுவாமி! பெருந்துறை நகரில் அன்றிப்புலியூர் மன்றில் முத்தி பொருந்துவை என்று இங்குப் புகன்றது எவானே என்ன - திருப்பெருந்துறையாகிய இந்தப் புண்ணிய கேஷத் திரத்தின்கணன்றிச் சிதம்பரத்துள்ள கணகசபையிலே நீ பர முத்தி பெறுவையென்று தேவீர் அடியேனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளியதற்குக் காரணம் என்கொலோ வென்று அதி விநயத்துடன் வினவ, திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி என்று அவர் செப்பல் உற்றூர் - திருத்தமாகிய தவத்தையுடைய நம் அன்பனே அதனைக் கேட்கக்கடவை யென்று பரமாசாரியர் இங்ஙனங் திருவாய் மலர்ந்தருளுவாராயினார். எ - று.

வரம் - விரும்பியது; வடமொழித் திரிபு. ஏனைத் திருத் தொண்டரினும் இது கேட்டற்குப் பூர்வ தவத்தாற் றிருந்தினை என்பார் திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி என்றூர். (1)

இத்தலத் திடையே கீட

மெடுத்துள விடத்தி லன்றி
வைத்துள விடத்தே யந்த

வேட்டுவன் வடிவங் கொள்ளும்
வித்தக வுனக்கிங் கன்பான்

மெய்யுணர் வுரைத்தே மேன்மை
யொத்திடுஞ் சிவாநு பூதி
முத்தியம் பலத்தி லுண்டாம்.

இ - ள. இத்தலத்து இடையே கீடம் எடுத்துள இடத் தில் அன்றி-இந்தப் பூமியின்கண்ணே புழுவானது தானெடுக் கப்பட்ட இடத்தின்கண்றி, வைத்துள இடத்தே அந்த வேட்டுவன் வடிவங் கொள்ளும் - வைக்கப்பட்ட இடத்தின் கண்ணேயே எடுத்த அவ் வேட்டுவனது வடிவத்தை அடையும் அதுபோல, வித்தக-அநித்தியப் பொருளாகிய தனுகரண புவன போகமென்னும் பிரபஞ்சத்தானே நித்தியப் பொருளாகிய பரமுத்தியைச் சாதித்துப் பெறும் சதுரப்பாட்டை யுடைய நன்மானுக்கனே, இங்கு அன்பான் மெய்யுணர்வு உனக்கு உரைத்தேம்-நீ யெமக்கு எதிர்ப்பட்ட இந்த ஸ்தலத் தின்கண்ணே நின் அன்பு காரணமாக நாம் உனக்கு மெய்ஞ்ஞானத்தை உபதேசித்தேம், மேன்மைஒத்திடும் சிவாநுபூதி முத்தி அம்பலத்தில் உண்டாம்-மேன்மை பொருந்திய சிவாநுபூதியாகிய பரமுத்தி சிதம்பரத்தின்கணுள்ள கனகசபையிலே உனக்கு உளதாம். எ - று.

வேட்டுவன் - பறந்து சஞ்சரிக்கு மோர் செந்துவின் பெயர். இதனை வேட்டைவாளி எனவும் வழங்குப. அநுபூதி அநுபவம். என்கு வேட்டுவனுக்குப் பரமாசாரியரும், கீடத்துக்குத் திருவாதலூரடிகளும், வேட்டுவனுத்த இடத்துக்குத் திருப்பெருந்துறை

யும், வைத்த இடத்துக்கு அம்பலமுமாமென்க. “வேட்டுவனு மப் புழுப்போல் வேண்டிருவைத் தான் கொடுத்தாக், கூட்டானே மன் போற் குளிர்ந்து” “மற்றோர் செங்கு, பண்டைய வடிவங் தானே வேட்டுவனுய்ப்பி றக்கும்” என்றார் பிறரும். இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பென்னு மலங்காரம்; “முன்னென்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப், பின்னெஞ்சு பொருளி னுலகறி பெற்றி, யேற்றி வைத் துரைப்பது வேற்றுப்பொருள் வைப்பே” என்பதனுணரிக.()

இடம்படு முடம்பின் மூலத்
தெழுந்தநற் சுழுனை நாடி
யுடன்கிளி ரொளியே யாகி
யொளியிலஞ் செழுத்து மொன்றுய்
நெடுங்குழி லோசை யாகி
நிலவுமவ் வோசை போயங்
கடங்கிய விடமே யென்று
மாடுமம் பலம தாகும்.

இ - ள். இடம் படும் உடம்பின் மூலத்து எழுந்த நல் சுழுனை நாடி உடன் கிளர் ஒளியே ஆகி - இடவிதாகிய இச் சரீரத்தின்கண் மூலாதாரத்தினின்று மெழுகின்ற நல்ல சுழு முனுநாடியோடு ஒருங்கு எழாநின்ற தேசோமயமாகியும், ஒளியில் அஞ்ச எழுத்தும் ஒன்றுய் - அவ்வொளியிலே ஸ்ரீ பஞ்சா க்ஷரமும் ஏகாக்ஷராகாரமாகியும், நெடும் குழல் ஒசை ஆகி - நெடிய நாததாரையி னியங்கு மொலியாகியும், நிலவும் அவ் ஒசை போய் அங்கு அடங்கிய இடமே - அதிகுக்குமமாய் விளங்கும் அவ்வோசை மேனேஞ்கிச் சென்று அங்ஙனம் லயிக் குஞ் தானமே, என்றும் ஆடும் அம்பலம் ஆகும் - நாம் அந வரததாண்டவஞ் செய்தருளுங் கனகசபை யாகும்.. எ - று.

மூலாதாரம் ஆரூதாரத்துளொன்று. அது குதத்திற்கும் கோசத்திற்கும் மத்தி. அதற்கு வடிவு முக்கோணம். நிறம்

மாணிக்கனிறம். அதி தெய்வம் கணபதி. சத்தி குண்டலி. அக்கரம் பிரணவம். அது சாலிதழ்க் கமலம் போல்வது. சமூழைன லலாடத்தானம். அதுவே புருவமத்தி. அதற்கு வடிவு வட்டம். நிறம் படிக நிறம். அதிதெய்வம் சதாசிவம். சத்தி மனோன்மனி. அக்கரம் யகாரம். அது மூன்றிதழ்க் கமலம் போல்வது. அஞ்செழுத்து மொன்றாதன்மேற்காட்டப்பட்டது; “நகாரமகாரசிகார நடவாய், வகார யகார வாசி யெனவே, நகாரமகார மிரண்டு மறுத்துச், சிகார முதல்வன் சிறந்து நின்றானே” என்பதனாலும் மறிக. ஓசைபோயங்கடங்கிய விடம் சத்தமாயை. இதுவே இறைவனுக்குப் பரிக்கிரக சத்தி. பரிக்கிரகசத்தி - வேண்டியபோது கைக் கொள்ளுஞ் சத்தி. இந்த லலாட ஸ்தானமே பஞ்சகிருத்திய நடனத்திற் கிடமாகவின் ஓசைபோயங்கடங்கிய விடமே யென்று மாடும்பலமதாகு மென்றார். இன்னும் இது உரைக் கிரமத்தா னன்றி உபதேசக் கிரமத்தா னறியத்தகும் இரகசியப் பொருளாகவிற் குருமுகமாகக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்துகொள்க. முன்வரும் இன்னேரன்ன பிறவுமன்ன. (3)

எண்டரும் பூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்று மண்டல மூன்று மாகி மன்னிய புணர்ப்பி ணலே பிண்டமு மண்ட மாகும் பிரமனே டைவ ராகக் கண்டவர்நின்றவாறு மிரண்டினுங் காணலாமே.

இ - ள். எண் தரும் பூதம் ஜிந்தும் - எண்ணத்தகும் ஜிம்பூதங்களும், எய்திய நாடி மூன்றும் - பொருந்திய இடை பிங்கலை சமூழைன யென்னும் நாடிகண் மூன்றும், மண்டலம் மூன்றும் ஆகி மன்னிய புணர்ப்பிணலே - சோமசூரியாக்கினிக ளென்னும் மண்டலத் திரயங்களுமாகி ஈரிடமும் நிலைபெற்ற சம்பந்தத்தினாலே, பிண்டமும் அண்டம் ஆகும் - பிண்டமும் அண்டமும் தம்முளொப்பனவாம், பிரமனேடு ஜவர் ஆகக் கண்டவர் நின்ற ஆறும் இரண்டினும் காணலாம்-பிரமாவிஷ்ணு உருத்திரன் மகேசூரன் சதாசிவனெனப் பகுக்கப் பட்ட பஞ்ச கர்த்தாக்களும் நிற்கின்ற முறைமையும் இவ் விரண்டிடத்தினு மொப்பாகக் காணலாம். எ - று.

ஜம்புதம் வெளிப்படை. நாடிகள் மூன்றனுள் இடை இட மூக்கிலும், பிங்கலை வலமூக்கிலும், சமுழைன மத்தியிலும் நிற்பன. மண்டல மூன்றனுட் சந்திரமண்டலம் மூலாதாரங் தொடங்கி ஒவ்வோரக்கரத்தை முற்கொண்டு சிரமத்தியிற் கோடிகுரியப் பிரகாசமாய் விளங்கும். சூரியமண்டலம் இருதய கமலத்தில் அறுகோணமாய் எட்டிதழக் கமலம்போல விளங்கும். அக்கினி மண்டலம், பிருதிவியும் அப்புவங்கூடின இடத்துச் சதுரமாயும் நடு முக்கோணமாயும் நாவிதழக் கமலம்போல விளங்கும். பிண்டம் சரீரம். அண்டம் பிரமாண்டமாகிய உலகம். பிரமனேடைவராகக் கண்டவர் பிண்டத்தின்கணின் றவாரூவது சுவாதிட்டானத்திலே பிரமாவும், மணியூரகத்திலே விஷ்ணுவும், அநாகதத்திலே உருத்திரனும், விசத்தியிலே மகேசரனும், ஆஞ்ஜையிலே சதாசிவனுமாக நிற்றலாம். சுவாதிட்டானம் கோசத்திற்கும் நாபிக்கும் மத்தி. மணியூரகம் நாபிக்கமலம். அநாகதம் இருதயகமலம். விசத்தி கண்ட ஸ்தானம். ஆஞ்ஜை லலாடஸ்தானம். இது பிண்ட தரிசனம். இனி அகண்டத்தின்கண்ணே திருவாரூர் மூலாதார ஸ்தலமும், திருவாணக்கா சுவாதிட்டான ஸ்தலமும், திருவண்ணமலை மணியூரகஸ்தலமும், சிதம்பரம் அநாகதஸ்தலமும், திருக்காளத்தி விசத்தி ஸ்தலமும், காசி ஆஞ்ஜைத்தலமுமாம். இது தூலசமஷ்டி யபிமான மென்க. பிண்டத்தின்கண் மூலாதாரமும் பிறவுமுன்மை போலப் பிரமாணத்தின்கண் மூலாதாரமும் பிறவு முன்மை தெரித்துக் காட்டியவாறு.

(4)

ஆதலா லிங்த வண்டத்
தறிவரும் பொருளா யென்றுந்
தீதிலா மூல நாடிற்
றிகழ்சிவ லிங்க மேனி
மீதிலா மந்த நாத
வெளியின்மே லொளிமன் றங்குக்
காதலான் மடவாள் காணக்
கருத்துற நிருத்தஞ் செய்வேம்.

இ - ள. ஆதலால் - இங்ஙனமாதலான், இந்த அண்டத்து-இப்பிரமண்டத்தின் கண்ணே, என்றும் அறிவு அரும் பொருள் ஆய்த் தீது லிலா மூலம் நாடில் - எஞ்ஞான்றும் எவிதி னறிந்து கோடற்கரிய பொருளாய்த் தீதற்ற மூலத்தை ஆராயு மிடத்து, திகழ் சிவலிங்க மேனி - அது பிரகாசியா னிற்குஞ் சிவலிங்க வடிவமேயாம். மீதில் ஆம் அந்த நாதவெளியின் மேல் ஒளி மன்று-மேலாகவுள்ள அந்தப் பரநாத வெளியிற் சுத்த மாயாமயமாகிய கனகசபை விளங்குகின்றது, அங்குக் காதலான் மடவாள் காணக்கருத்து உற னிருத்தம் செய்வேம்- அச்சபையின் கண்ணே ஆன்மகோடிகளின் மீது முகிழ்த்த பெருங் கருணைத் திறத்தினாலே சிவகாமி யம்மையார் தரிசிக் கப் பக்குவிகளது கருத்தின்கட்ட பதியுயாறு நாம் அங்கு திருநடனஞ்சு செய்தருளுவேம். எ - று.

எண்டுச் சிவலிங்கமேனி யென்றது நாதவின்துக்களின் ஐக்கியத்தானமாகிய சாதாக்கியத்தை யென்க. சிவகாமி சிற்சத்தி. மூலம் மன்றென இயைத்தலு மொன்று. (5)

அந்தநன் நடமே தென்னி
 னெங்தொழி னிகழ்த்த லாகும்
பந்தம தகற்று மிந்துப்
 படிவமு மதுவே யாகும்
வந்துல கத்தில் யாருங்
 காண்பரேல் வழுவா முத்தி
தந்தரு ளளிக்குங் தெய்வ
 தலமுமத் தலமே கண்டாய்.

இ - ள. அந்த நல் நடம் ஏது என்னில் - அந்தத் திருநடனந்தான் யாதென்று நீ வினவின், ஐங்தொழிலில் நிகழ்த்தல் ஆகும் - சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகம் என்னும் பஞ்சகிருத்தியமுஞ் செய்தலேயாம், பந்தம் அகற்

றும் இந்தப் படிவமும் அதுவே ஆகும்-பக்குவான்மாக்களது பாசக்கட்டை யவிழ்க்கும் இக்குருவடிவமும் அங்கடன கர்த் திருத்துவ வடிவமேயாம், உலகத்தில் யாரும் வந்து காண்ப ரேல் வழுவாழுமத்தி தந்து அருள் அளிக்கும் தெய்வ தலமும் அத்தலமே கண்டாய் - இவ்வுலகின்கட்ட பக்குவிகள் யாவராயி னும் வந்து தரிசிக்கிற் றவறுது முத்திபை அவர்கட் கீந்து திருவருள் சுரக்குஞ் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மகாகோஷத் திரமும் அந்தச் சிதம்பரமே யென்றறிவாயாக. எ - று.

பஞ்சகிருத்தியங்களுட் சிருட்டி ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரண புவன போகங்களை முதற்காரணத்தினின்றுங் தோற்றுவித்தலும், திதி தோற்றுவிக்கப்பட்ட தனு கரண புவன போகங்களை விறுத்தலும், சங்காரம் தனுகரண புவனங்களை முதற்காரணத்தில் ஒடுக்குதலும், திரோபவம் ஆன்மாக்களை இருவினைப்பயன்களாகிய போக்கியப்பொருள்களில் அமிழ்த்துதலும், அநுக்கிரகம் ஆன்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்கலுமென மேற்கூறிய யவைகளுமாம். முதற்காரணம் மாயை. பஞ்சகிருத்திய நிருத்தங்களையை, “தோற்றங் துடியதனிற் ரேயுங் திதியமைப்பிற், சாற்றி யிடு மங்கியிலே சங்கார—மூற்றமா, யூன்று மலர்ப்பதத்தே யுற்ற திரோதமுத்தி, நான்றமலர்ப் பதத்தே நாடு” என்பதனுனுமறிக. எனை லெளாகிக டனம் போலன்றி வைதிக நடனமாகவின் நன்னடமென்றும், முன் நங்குலக் கவுரிகாண நடங்கிலுதலினுலும் என்றாகவின் அதற்கேற்ப ஈண்டுப்பந்தமகற்று யின்தப்படிவமு மதுவே யாகுமென்றும், தரிசிக்க முத்திதருஞ் தலமாகவின் வந்துலகத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவாழுமத்தி, தந்தருளளிக்குஞ் தெய்வதலமு மத் தலமே என்றுங் கூறினார். கர்த்திருத்துவம் செய்பவனது தன்மை.

(6)

தாவரும் பணில் நேமி
தரிப்பவர் பிரம ரென்போர்
யாவரும் புலிபாம் பென்னு
மிருவரும் புரத்தி லூளார்

மூவருந் தெய்வ மூவா
 யிரவரு முனிவர் தாழுங்
 தேவருந் தொழுது போற்று
 மெல்லையத் தில்லை முதூர்.

இ - ள. தா அரும் பணிலம் நேமி தரிப்பவர் பிரமர் என்போர் யாவரும் - கற்பங்கடோறுமுள்ள கேடற்ற சங்குசக்கரங்களைத் தாங்கிய விஷ்ணு பிரமாக்க எனைவரும், புலி பாம்பு என்னும் இருவரும் - வியாக்கிரபாதர் பதஞ்சலி யென்னு முனிவரிருவரும், புரத்தில் உள்ளார் மூவரும் - தாரகாக்கன், கமலாக்கன், வித்தியுன்மாவி என்னும் திரி புரத்தசரர் மூவரும், தெய்வ மூவாயிரவரும்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தில்லைவாழுந்தனர் மூவாயிரவரும், முனிவர் தாழும் - நாற்பத்தெண்ணையிரம் இருடிகளும், தேவரும் தொழுது போற்றும் எல்லை-முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் தரிசித்து வணங்கித் துதிக்கப்பெறும் மகா கேஷத்திரமாயுள்ளது, அத் தில்லை முதூர் - அந்தப் பழைய தில்லைமாநகரம். எ - று.

இன்னுமென்னின்கணின் ற எச்சவும்மையானே உபமன்னியு இரணியவன்மா முதலாயினேரையுங் தழீஇக்கொள்க; எல்லை - இடம்.

(7)

மற்றிவை தெளிவா யென்று
 பணிந்தெதிர் வணங்கி நிற்பார்
 நெற்றியி ணீறு சாத்தி
 நிற்றியென் றகல நில்லார்
 சற்றிடஞ் சென்றூர் பின்னு
 மிங்கிவர் தன்மை கண்டு
 கற்றையஞ் சடையார் நின்று
 கண்ணருள் செய்து போங்கு.

இ - ள். இவை தெளிவாய் என்று - இச்சிதம்பர மகாண்மியங்களை நீ நிச்சயித் தறிந்துகொள்வாயாகவென்று போதித்து, எதிர் பணிந்து வணங்கி நிற்பார் நெற்றியில் நீ று சாத்தி நிற்றி என்று அகல - தமது சங்கிதியிலே வணங்கி யெழுங் தொல்கி நிற்குஞ் திருவாதலூரடிகளது நெற்றியில் விடுதி தரித்து நமது வாற்சல்லிய குழந்தாய் இனி ஈண்டு நில்லென்று பரமாசாரியர் அக்கொன்றைமர நீழலை விட்டு நீங்குதலும், பின்னும் நில்லார் சற்று இடம் சென்றார் - திருவாதலூரடிகள் பின்னரு மாண்டுப் பிரிந்து நிற்கமாட்டாதவராய்ச் சிறிதுதூரம் பின்றோடர்ந்து சென்றனர், கற்றை அம் சடையார் இங்கிவர் தன்மை கண்டு நின்று கண் அருள் செய்து போந்து - அப்பொழுது தொகுதியாகிய சடையை யுடைய சிவபெருமானுவர் இவரது தீவிரதர பக்குவத்தைக் கண்டு சிறிது தங்கிகின்று கிருபாநோக்கஞ் செய்து சென்று. எ - று.

மற்று அசைஷிலை. இங்கிவர் ஒரு சொன்னீர்மைத்து. ஆசாரிய ரோடு சம்பாவிக்கும்போது சீடர் சரீரம் ஒல்கி நிற்கவேண்டு மென்பது “கைகுவித்து மெய்வளைத்துக் கண்ணியருங் காரியமும், பையப் பகர்க் பயந்து” என்பதனாலும் மறிக. (8)

கண்ணென்தீர் நடக்கு மாறு
கண்டுளங் களித்து நிற்கும்
புண்ணியர் காண முன்னர்
மறைந்தனர் புலியூ ரையர்
துண்ணென்ன விரக்க மெய்தித்
தொழுதுகை தலைமேற் கொண்டு
நண்ணரு மன்பர் கூட்ட
நணுகினர் வாத ஹர்.

இ - ள. புலியூரையர் - சபாநாயகரானவர், கண் எதிர் நடக்கும் ஆறு கண்டு உளம் களித்து நிற்கும் புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர் - தாம் அவரது கண்ணுக் கெதிரே நடந்தருளுமாற்றைக் கண்டு களித்துப் பின் ரூடர்தலை மறந்து நிற்கும் புண்ணிய புருஷராகிய திருவாத ஆரடிகள் காண எதிரே அந்தர்த்தானமாயினார், வாதலூர் துண்ணென இரக்கம் எய்திக் கை தலைமேல் கொண்டு தொழுது - அப்பொழுது திருவாதலூரடிகள் விரைவாக மனமிரங்கிக் கைகளைக் கூட்டப்பிச் சிரசில் வைத்துக் கும்பிட்டு, நண் அரும் அன்பர் கூட்டம் நனுகினர் - நம்போலும் அசத்தர்களால் நனுகுதற்கரிய சிவபத்தர்களது திருக் கூட்டத்தை யடைந்தருளினார். எ - று.

மறந்தென்பது களித்தென்பதுபற்றி வருவிக்கப்பட்டது. தம் பிரிவாற்றூது பின்ரூடர்ந்து செல்லுங் தமது வாற்சல்லிய குழந்தையாகிய திருவாதலூரடிகள் காணுதிருக்கத் தாமறைதல் தயானிதியாகிய தமதிரக்கமுடைமைக்குச் சிறிதுங் தகாமையின், அவரே கண்டு களித்தயர்ந்து நிற்கும்வண்ணம் நடந்தருளினார் என்பார் அந்தையை விதந்து கண்ணென்திர் நடக்குமாறென்றும், அவர் காணுதிருக்கத் தாமறைதல் தம் விரக்கமுடைமைக் கிழுக்கா கவின் அது சாராமைப்பொருட்டு அவர்க்கவ்வயர்ச்சி நீங்கி நினைவுக்கு மல்வெல்லைக்கண் முற்பிற்பாடற எதிரே மறைந்தருளினு ரென்பார் புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர் என்றும், அதன்பின் அவர் காட்சிக்கு அகப்படாமைபற்றிச் சிறிதிரங்கினும் ஆண்டை சிகழ்ச்சிகளான் மற்றெவரினுங் தம் மாட்டருளுடையரென்பது தெற்றென விளக்குதலின், அதுவே பற்றுக்கோடாக அவ்விடைசெடிது நின்று பெரிதும் வருந்தாது திருவருள் துணையாகச் சிவாஞ்ஜைப்படி திருத்தொண்டர் கூட்டத்தை விரைவினடைந்தாரென்பார் துண்ணென விரக்க மெய்தித் தொழுது கைதலைமேற் கொண்டு நண்ணரு மன்பார்கூட்ட நனுகினர் என்றுங் கூறினார்.

அருந்தவ மகலா நெஞ்சத் தன்பருந் தாழு மந்தத்
திருந்திய குருந்தின் கீழோர் தெய்வபீ டிகையுஞ்

[செய்து

வரந்தரு செய்ய பாத மலர்வகுத்திறைஞ்சியாங்க
ணிருந்தனரிருந்தநாளி லெய்தியதியம்பலுற்றும்.

இ - ள். அருந் தவம் அகலா நெஞ்சத்து அன்பரும்
தாழும் - அரியதவவொழுக்கம் நீங்காத மனத்தையுடைய
திருத்தொண்டர்களுந் தாழுமாக, திருந்திய அந்தக் குருந்தின்
கீழ் ஓர் தெய்வ பேடிகையும் செய்து - மேலை விசேட
சம்பவங்களொல்லாந் தன்மாட்டு நிகழப்பெறுதற்கேதுவாகிய
பூர்விக தவத்தாற் றிருந்திய அக்குருந்தமரத்தின்கீழே
தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ஒரு யோகபீடமுன் செய்து,
வரம் தரு செய்ய பாத மலர் வகுத்து இறைஞ்சி ஆங்கண்
இருந்தனர் - அதன்மீதே தமக்கு வரத்தைத் தருஞ் செந்தா
மரைமலர்போலுந் திருவடிகளை நிருமித் தருச்சனைசெய்து
வணங்கிக்கொண் டவ்விடத்தி னிருந்தார்கள், இருந்த நாளில்
எய்தியது இயம்பல் உற்றும் - அவ்வாறிருக்குங் காலத்து
நிகழ்ந்த சரித்திரத்தை யாம் கூறத்தொடங்கினும். எ - று.

தவம் ஆகுபெயர். பேடிகையுமென்னு மும்மை எதிரது
தழீஇயிற்று. வரந்தருசெய்ய பாதமென்றது பரமாசாரியரது
திருவடிகளை. (10)

வெண்பிறை முடித்த வேணி
விண்ணவ ரன்பி லாத
பண்பின ரெனினுங் தம்மைப்
பாடினர்க் கிரங்கு வாரென்

நெண்பெறு நமச்சி வாய்
 வாழ்கவென் நெடுத்து நாதன்
 வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான
 வாசகம் புகல லுற்றூர்.

இ - ள. (திருவாதலூரடிகளானவர்) வெண் பிறை முடித்த வேணி விண்ணவர் - வெண்மையாகிய பிறையைப் பிஞ்ஞகமாக முடித்த சடையையுடைய சிதாகாசரூபராகிய நமதிறைவர், அன்பு இலாத பண்பினர் எனினும் தம்மைப் பாடினர்க்கு இரங்குவார் என்று - தம்மிடத்தன்பற்ற அபக்கு வர்களாயினும் தம்மைப் பாடித் துதிப்பவர்களுக்குத் திருவள மிரங்கி யதுக்கிரகஞ் செய்தருளுவாரென்று கடைப்பிடித்து, எண்பெறு நமச்சிவாய வாழ்கவென் நெடுத்து - பெரியோர்களால் நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற “நமச்சிவாய வாழ்க” என்று தொடங்கி, நாதன் வண்பதம் புகழ்ந்து ஞானவாசகம் புகலல் உற்றூர் - எப்பொருட்கு மிறைவராகிய சிவபெருமானது வண்மையையுடைய திருவடிகளைத் துதித்து ஞானபாதப்பொருளை யுடைய சிவபுராணமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியறஞ்ஞவாராயினார். எ - று.

விண்ணவர் என்னும் பலர்பால் செய்யுமென்னும் முற்றுக் கொள்ளாதாகவின் இரங்குமென்பது பாடமன்றென்க. உம்மை “மறப்பினு மோத்துக் கொள்ளாகும்” என்புழிப்போல எதிர்மறைக்கண் வந்தது. தம்மை வழிபட்டார்க்கு வேண்டிய வேண்டியாங்கு ஈயும் பதமாகவின் வண்பதமென விசேஷித்தார். (11)

சி வ பு ரா ணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன் ரூள்வாழ்க
விமைப்பொழுதுமென்னஞ்சினீங்காதான்ரூள்வாழ்க
*
* சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.”

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்பதங் கடந்து நின்ற
சோதிவங் தருளை நல்கு
மற்புத மறியே னென்று
மதிசயங் கண்டா மென்று
மெற்பொலி சடையாய் நெஞ்சங்
குழுத்தனை யென்னை யென்றுஞ்
சிற்பரன் றனது பாதஞ்
சென்னியின் மன்னு மென்றும்.

இ - ள். சொல் பதம் கடந்து நின்ற சோதி வந்து அருளை நல்கும் அற்புத மறியேன் என்றும் - சொல்லும் பொருளுமாகிய இரு கூற்றுப் பிரபஞ்சங்கட்கும் அப்பாற் பட்டுச் சுத்தமாயாதீதமாய் நிற்கும் நின்மலவாளிவடிவாகிய சிவம் தானே வந்து திருவருள் சுரந்த “அற்புதமறியேனே”

என்று அற்புதப்பத்தும், அதிசயங்கண்டாம் என்றும் - “தன்னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே” என்று அதி சயப்பத்தும், எல் பொலி சடையாய் நெஞ்சம் என்னைக் குழூத்தனை என்றும் - செவ்வொளியாற் பொலிகின்ற சடையையுடையவரே! மனம் “என்னைக் குழூத்தாயே” என்று குழூத்தபத்தும், சிற்பரன் தனதுபாதம் சென்னியில் மன்னும் என்றும் - ஞானதீதராகிய சிவ்பெருமானுடைய “சேவடிக்கணஞ் சென்னிமன்னிச் சுடருமே” என்று சென்னிப் பத்தும். எ - று.

அற்புதப்பத்து முதலியவற்றைத் திருவாசகத்துட் காண்க;
எண்டு விரிக்கின் மிகவும் பெருகுமாகவினமைக. (12)

ஜயனே நின்னைக் காண
வாசைப்பட் டேஞ் னென்று
முய்கிலேன் வாழே னென்று
முனக்கடைக் கலமே யென்றுஞ்
செய்யுமா றறியே னாந்தோ
செத்திலே னென்றும் பொய்யர்
பொய்யனே நின்பொற் பாதம்
புனருநா ளெங்நா ளென்றும்.

இ - ள். ஜயனே நின்லைக் காண நான் ஆசைப்பட் டேஞ் னன்றும் - சுவாமீ! தேவரீரைத் தரிசிக்க அடியேன் “ஆசைப் பட்டேஞ் கண்டா யம்மானே” என்று ஆசைப் பத்தும், உய்கிலேன் வாழேன் என்றும் - தமியேனுயிருய்யே ணய் “வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென் றருள்புரியாயே” என்று வாழாப்பத்தும், உனக்கு அடைக்கலமே என்றும் -

“அடியேனுன் னடைக்கலமே” என்றிறதிதோறும் தந்து அடைக்கலப்பத்தும், செய்யும் ஆறு அறியேன் செத்திலே னந்தோ என்றும் - இங்னனஞ் செயற்பாலது இன்னதென் றறியாது மயங்குகின்றேன் “செத்திலேனந்தோ” என்று செத்திலாப்பத்தும், பொய்யர் பொய்யனே நின் பொன் பாதம் புணரும் நாள் எந்நாள் என்றும் - நிரீச்சரவாதிகட்கு நிரீச்சரராய் நிற்பவரே! தேவீரது பொன்போலுங் திருவடி களை அடியேன் “புணர்ந்து” இருப்பதினி யெந்நாளோவென்று புணர்ச்சிப்பத்தும். எ - று.

எண்டுப் பொய்ச்சமயம் என்றது நிரீச்சரவாதத்தோடு, ஏனை வைதிகப் புறச்சமயங்களை என்றலு மொன்று. (13)

ஆதரித் தழைக்கி லிங்கே
யதெந்துவென் றருளா யென்றும்
போதமிக் குடைய பாட
 விவையிவை புகன்ற பின்னர்
மாதிரத் தெவரும் போற்ற
 வருந்திரு வார்த்தை யெண்ணைங்
தீதறச் சிறந்த வெண்பாத்
 திகழேழு நான்கு மோதி.

இ - ள். இங்கே ஆதரித் தழைக்கி லதெந்துவென் றருளாய் என்றும் போதம் மிக்கு உடைய பாடல் இவை இவை புகன்ற பின்னர் - இவ்விடத்து “அடியே னதரித் தழைத்தா லதெந்துவேயென் றருளாயே” என்றருட்பத்து மாகிய ஞானபாதப்பொருளை மிகவுமுடைய அத்தியற்புத அதிமதுர சுத்தச் செந்தமிழ் வேதமாகிய இவ்விவற்றைப் பாடியருளிய பின்னர், மா திரத்து எவரும் போற்ற வரும்

திருவார்த்தை - மிகத் திட்பத்துடன் அட்டதிக்கின்கணுள்ள எவருந் துதிக்கத்தகும் திருவார்த்தையும், எண்ணம் - எண்ணப்பதிகமும், தீது அறச் சிறந்தவெண்பா ஏழும் நான்கும் ஒதி - குற்றமறச் சிறந்த வெண்பாப் பதினேண்றுமாகிய திருவாசகங்களையும் பாடியருளி. எ - று.

ஏழும் நான்கு மென்பது இடைச்சொற்றெடுத். எழுநான் கென்பது இருபத்தெட்டெனப் பொருள்படுவதல்லது ஏழும் நான்குமெனப் பொருள்படாமையின், அது பாடமன்றென்க. திகழ்வெண்பா எனவியையும். மாதிரம் இரட்டுறமொழிதல். எந்துவென்பது மலைநாட்டு வழக்கு; என்ன வென்னும் பொருட்டென்க. (14)

இயல்புடன் மொழியும் பள்ளி
யெழுச்சி யேசறவு நெஞ்சத்
தயர்வற வுரைக்கு மின்னே
ரனைய பூங்கழல் களென்று
முயிருணி யெனுநற் செய்யுள்
பிரார்த்தனை யோங்கு நீதி
வியனெடுங் கூடற் பாண்டி
விருத்தமெய்த் தமிழுங் கூறி.

இ - ஸ். இயல்பு உடன் மொழியும் பள்ளி எழுச்சி விதிப்படி ஒத்தகுந் திருப்பள்ளி யெழுச்சியும், ஏசறவு - திருவேசறவும், நெஞ்சத்து அயர்வு அற என்றும் உரைக்கும் மின்னேரனைய பூங்கழல்கள் - சிவபத்தர்களாயினேர் தம் மனத்தின்கணுள்ள பிறவித்துன்ப நீங்க எப்பொழுதும் பாராயனஞ்சு செய்யத்தகும் “மின்னேரனைய பூங்கழல்களைடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்” என்னுஞ் சொற் ரெட்டரை முதலாகவுடைய ஆனந்தமாலையும், நல் செய்யுள்

எனும் உயிருணி - நல்ல பத்தியருபமாகிய உயிருண்ணிப் பத்தும், பிரார்த்தனை - பிரார்த்தனைப் பத்தும், ஒங்கு நீதி வியல் நெடுங்கூடல் விருத்தம் பாண்டிமெப்தமிழும் கூறி - உயர்வாகிய நீதியினுடே வியக்கற்பாலதாகிய நெடிய மதுரை யைக் குறிக்கும் விருத்தமாகிய திருப்பாண்டிப் பதிகமுமென் னும் மெய்ப்பொருளையுடைய திராவிடவேதமாகிய திருவாசகங்களையுந் திருப்பெருந்துறையின்கண்ணே திருவாய்மலர்ந்தருளி. எ - று.

இவற்றுள் எண்ணப் பதிகமும் ஆனந்தமாலையுங் தில்லையிலருளீச் செய்யப்பட்டன வென்பர் திருவாசகக் கருத்துரை யாசிரிய ரெஞ்க. உயிருண்ணி என்பது பசுபோதத்தைச் சிவபோதம் விழுங்குவதென்னும் பொருட்டாகவின் அது விளக்குதற்கு நற் செய்யுளைன விசேஷத்தார். பண்டாய நான்மறை என்னுக் திருவாசகம் ஈண்டு ஆசிரியரால் எடுத்துரைக்கப்பட்டிலது. (15)

மருவுங் தொண்ட ருடன்கூடி
வைகிச் சிலநாட் செல்லமுதற்
பரமன் சொல்லும் படியேயின்
பயிலும் பொய்கைத் தழல்கண்டு
கருதுங் திருவைஞ் செழுத்தோதிக்
காணக் கிளருங் கனன்மீது
விரவும் பேரன் புடையார்க
ளெல்லாஞ் சென்று வீழ்ந்தார்கள்.

இ - ள். மருவும் தொண்டர் உடன் கூடி வைகிச் சிலநாள் செல்ல - மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அக்குருந்தின்கீழ் வசிக்கும் திருத்தொண்டர்களோடு கூடி வசிக்கப்பெற்றுச் சில தினங்கு செல்ல, முதல் பரமன் சொல்லும் படியே - முன்னரே பரமாசாரியர் அருளிச்செய்த பிரகாரமே, பின் பொய்கைப் பயிலும் தழல் கண்டு-பின்பு தடாகத்திற் ரேன்றும் ஞானுக்

கினியைக் கண்டு, கருதும் திரு அஞ்செழுத்து ஓதி - உயிர்க் குறுதுணையாகக் கருதப்படும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித் துக்கொண்டு, காணக் கிளரும் கனல் மீதே - கானும்படி சுவாலிக்கும் அவ்வக்கினியிலே, விரவும் பேர் அன்பு உடையார்கள் எல்லாம் சென்று வீழ்ந்தார்கள்-அக் கடவுளிடத்துச் சென்றுகலக்கும் பேரன்பையுடைய திருத்தொண்டர்களெல்லாருஞ் சென்று குதித்தார்கள். எ - று.

இப்பொய்கையிலே மிகச் சுவாலிக்கும் அக்கினியின்மீது முன் ஐங் சிவவாக்கை விசுவசித்து அதனால் ஒரு சிறிதுமச்சமின்றிச் சிவத் தியானத்தோடு எல்லாரும் போய் வீழ்ந்தார்கள் என்பார் முன்னம் பரமன் சொல்லும்படியேயின் பயிலும் பொய்கைத் தழல் கண்டு, கருதுங் திருவஞ்செழுத் தோதிக் காணக் கிளருங் கனன் மீது, விரவும் பேரன்புடையார்கள் எல்லாஞ் சென்று வீழ்ந்தார்கள் என்றார். இத்தீர்த்தம் அக்கினி தீர்த்தமெனவும், சத்தி தீர்த்தமெனவும் பெயர்பெறும். இது சிவாலயத்திற்குத் தென் மேற்கி லுள்ளது; சிவபெருமான் தமது கெற்றிக்கண் அக்கினியினு லுண்டாக்கியது. இவ்வக்கினி சத்தபாதலங்களை ஊடுருவி நிற்கும். இன்னும் இந்த ஸ்தலத்திலே சிவதீர்த்தம் முதலிய எட்டுத்தீர்த்தங்களுள்ளன. இந் நவதீர்த்தங்களும் சிவ முதற் பிரமா ஈருகிய நவந்தரு பேத மயமாமென்க. ஈண்டுச் சுவாலித்த அக்கினி ஞானக்கினி என்பது பூரவரு ஞான வனல் சேர்வித்து என முன் வருவதற்குமறிக.

(16)

வீழ்ந்த போதிற் புலியூர்

விடைமே லேறிக் கவுரியுடன்

சூழ்ந்தங் கிமையோர் மலர்சிந்தித்

தொழுவிண் ணிடையே தோன் றுதலு
மாழ்ந்த தடத்துட் கனன்மூழ்கு

மன்ப ரடங்கத் துயர்நீங்கி

வாழ்ந்து வணங்கிக் கணநாத

வடிவாய்த் திருமுன் வந்தார்கள்.

இ - ள். வீழ்ந்த போதில் - அக்கினிப் பிரவேசன் செய்த சமயத்தில், புலியூர் கவுரி உடன் விடை மீது ஏறி - சபாநாயகர் சிவாமியம்மையோடு இடபாருடராகி, அங்கு இமையோர் சூ. து மலர் சிந்தித் தொழு - அங்கே முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்து புஷ்பாஞ்சலி செய்து வணங்க, விண்ணிடையே தோன்றுதலும் - ஆகாயத் திலே பிரசன்னமாதலும், ஆழந்த தடத்துள் கனல் மூழ்கும் அன்பர் அடங்கத் துயர் நீங்கி வாழ்ந்து வணங்கி - ஆழமாகிய அத்தடாகத்து அக்கினியிற் பிரவேசித்த திருத்தொண்டர்களைல்லாம் பிரிவாற்றுமையான் வந்த துன்பத்தை விட்டு நீங்கிப் பேரின்ப வாழ்வை யடைந்து நமஸ்கரித்து, கணாத வடி வாய்த் திருமுன் வந்தார்கள் - பழைய சிவகணாதர்களாகிச் சங்கிதியிலே வந்து சேர்ந்தனர். எ - று. (17)

துரியத் தலையிற் பயில்வாருந்
 தொழுதங் கெழுவார் முகநாடி
 யொருசற் றகலா தமர்நிரிங்
 கொழியத் தனிநா மெய்தியதுங்
 கரையிற் றிரைபோய் விழவீசுங்
 கழுநீர் வாசங் கமழ்வாவி
 யெரியிற் புகுவீ ரென்றதுவும்
 யாதோ வெனினிங் கிதுவாகும்.

இ - ள். துரியத் தலையில் பயில்வாரும் அங்குத் தொழுது எழுவார் தம்மை நோக்கி - நின்மல துரியமுடிவில் விளங்குஞ் சிவபெருமானும் அங்கே தம்மை வணங்கி யெழு கின்ற திருத்தொண்டர்களைப் பார்த்து, ஒரு சற்று அகலாது அமர் நீர் இங்கு ஒழியத் தனி நாம் எய்தியதும் - ஒரு சிறிது

மெம்மை விட்டகலாத நீரிங்கு அகன்றிருப்பத் தனித்து நாம் கைலாசத்திற்குச் சென்றமையும், கரையில் திரைபோய் விழ வீசுங் கழுநீர் வாசம் கமழ் வாவி எரியில் புகுவீர் என்றதுவும்- கரையின்கண்ணே திரை போய் விழும்படி வீசுகின்ற கழுநீர் னது நறுமணங் கமழும் இத் தடாகத்திலே தோன்றும் அக் கிணியிற் பிரவேசியுங்களென்று உமக்கு நாங் கூறியதும், யாதோ எனின் - யாது காரணம்பற்றியெனின், இங்கு இது ஆகும்- அது கீழ்க்கூறும் இதுவாகும். எ - று.

வீசும்வாவி கமழ் வாவியெனத் தனித்தனி சென்றியையும். இதுவாகும் என்பதை முன்வரும் விடைக ஸிரண்டோடும் தனித் தனி கூட்டுக. துரியம் நான்காமவஸ்தை. அதன் முடிவெனவே ஐந்தா மவஸ்தையாகிய துரியாதீதமென்றதாயிற்று. துரியமாவது பிராணவாயுங்கும் புருடனுமாகிய இரண்டு கருவிகளுடன் ஆன்மா நாயித்தானத்து நிற்கும் அவசரம். இது கீழாலவத்தைக் கிரம மென்க. இனி மேலாலவத்தைக் கிரமத்திலே நின்மல துரியமா வது ஆன்மா கேவலம் நீங்கித் திருவருளினுலே தன்னையும் அருளை யுங் கண்டு அவ்வசத்ததாய் நிற்பதாம். நின்மல துரியாதீதமாவது ஆன்மா சிவத்தைத் தரிசித்துச் சிவானந்தத்து அழுங்தலாம். என்றுத் துரியத்தலை என்றது இம்மேலாலவத்தையில் நின்மல துரியா தீதத்தை யென்க.

(18)

உத்தம னென்னுங் திருவாத
லூரனை மன்னும் புலியூரிற்
புத்தரை வெல்லும் படிநாமிப்
புவிமிசை வைத்தோம் யாமேகிற்
சித்த மயர்ந்தே துயர்கூருஞ்
செய்திய ஞமென் பதுதோரா
வித்தல மீதே சின்னுளிங்
கெம்முடன் வாரா திருமென்றேம்.

இ - ள். உத்தமன் என்னும் திருவாதலூரனை மன்னும் புவியூரில் புத்தரை வெல்லும்படி நாம் இப் புவி மிசை வைத் தோம் - உத்தம புருஷனைகிய திருவாதலூரனை நிலைபெற்ற சிதம்பரத்தின்கண்ணே புத்தரை வாதில் வெல்லும்படி உம் முடன் வாராது தவிர்த்து நாம் இப் பூமியின்கண் இருத்தி னேம், சித்தம் அயர்ந்து துயர் கூரும் செய்தியன் ஆம் என் பது தேரா - அங்கனம் யாமெல்லாம் பிரியின் அவன் மன நொந்து துன்பமிகுந் தன்மையை யுடையனுமென்னு முன் மையையறிந்து, எம்முடன் வாராது, இத் தல மீதே சில் நாள் இங்கு இரும் என்றேம் - எம்முடன் கைலைக்கு வாராது அவ ஞேடு இத் திருப்பெருந்துறையின்கண்ணே சில தினம் இங்கு இருங்களென்று நாம் உங்கட்கு முன் பணித்தேம். எ - று.

இச்செய்யுள் ஒருசற் றகலா தமர் சீரிங்கொழியத் தனிகா மெய் தியது யாதோ என்னும் முன் வினாவுக்கு விடைகூறியவாறென்க.

மலமகல் பவரும் புவிமீதே

மானுட வடிவந் தனையெய்திச்
சிலபக லெனினும் பயில்காலைச்

சேர்தரு மலவா தனையென்றே
பலமலர் கமமுந் தடமீதிற்

பரவரு ஞான வனல்சேர்வித்
திலதென நீடுஞ் சடம் வேவித்
திவ்வுட லீங்தோ மிங்நாளில்.

இ - ள். மலம் அகல்பவரும் மானுட வடிவந்தனை எய் திச் சில பகல் எனினும் புவி மீது பயில் காலை - ஆணவம் மாயை காமிய மென்னு மும்மலங்களும் நிங்கப்பெற்ற சிவ ஞானிகளும் எடுத்த மனித சரீரத்ரோடு சில தினமேனும்

பூமியிற் சீவிக்கும்போது, மலவாதனை சேர்த்தும் என்று - அம் மலவாசனை மீள வந்து தாக்குமென்று கருதி, பல மலர்கமழும் தட மீது பரவு அரு ஞான அனல் சேர்வித்து - பல வித மலர்கள் நறுமணங்கமழும் இத் தடாகத்திலே சொல்லு தற்கரிய ஞானக்கினியை வருவித்து, நீடும் சடம் இலது என வேவித்து இந்நாளில் இவ்உடல் ஈந்தோம்-மாயாகாரியமாகிய தூல சரீரத்தை இல்லை யென்னும்படி தகித்து இப்பொழுது இந்தத் திவ்விய சரீரத்தை உமக்குத் தந்தேம். எ - று.

வாதனை அனுபவத்தா ஊண்டாகிப் பின் ஞாபகத்திற் கேது வான வுணர்வு. இச் செய்யுள் வாவியெயரியிற் புகுவீ ரெந்றது யாதோ வென்னும் பின் வினாவுக்கு விடைக்கறியவாறென்க. (20)

என்று விளம்பிக் கணநாத

ரெங்கனு மல்கப் புலியூரின்
மன்று விளங்கப் பயில்வாரும்
வானின் மறைந்தா ரவ்வெல்லைத்
துன்றிய ஞானச் சிவநாமச்
சொற்றமிழ் வல்லார் வேறூகச்
சென்றெருரு கொன்றைச் செழுங்கிழற்
நிகழ விருந்தார் சிவயோகம்.

இ - ள். என்று விளம்பிப் புலியூரின் மன்று விளங்கப் பயில்வாரும் கணநாதர் எங்கனும் மல்க வானின் மறைந்தார் - என்று இங்கனம் அருளிச்செய்து சிதம்பரத்திலே கனகசமையின்கண் வெளிப்படத் திருநடனஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாயகரும் அக்கணநாதர்கள் எவ்விடத்தும் பரவி வர ஆகாயத்தின் கண் மறைந்தருளினார், அவ் வெல்லைத் துன்றிய ஞானச் சிவநாமச் சொற்றமிழ் வல்லார் வேறூகச் சென்று - அப்பொழுது

பூரண ஞானத்தைத் தரும் சிவநாமங்களினுடே திருவாசக மாகிய தமிழ் வேதத்தைப் பாடியருள் வல்லவராகிய திருவாத ஆரடிகள் தனியே சென்று, ஒரு கொன்றைச் செழு நீழல் திகழுச் சிவயோகம் இருந்தார் - ஒரு கொன்றை மரத்தினது செழுமையாகிய நிழலிலே விளக்கமுறைச் சிவயோகஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். எ - று. (21)

அன்ப ரழற்கே புகுமாறு
மையர் விடைக்கே வருமாறு
முன்பு தமக்கா முருவெய்து
முன்னவ னற்று டொமுமாறும்
பொன்பொது விற்கே யன்பாளர்
புகுவது மெல்லா மொருகாலத்
தின்புறு மெய்ப்போ தகயோகத்
தியல்பொடு கண்டா ரென்செய்தார்.

இ - ள. அன்பாளர் - திருவாதலுரடிகள், அன்பர் அழற்கே புகும் ஆறும்-திருத்தொண்டர்கள் ஞானக்கிணியிற் பிரவேசித்தமையும், ஐயர் விடைக்கே வரும் ஆறும் - அது பொழுது சிவபெருமான் இடபாருடராயெழுந்தருளிக் காட்சி கொடுத்தமையும், முன்பு தமக்கு ஆம் உரு எய்தும் முன்ன வன் நல் தாள் தொழும் ஆறும் - இனித் தம்மால் விரும்பப் படும் ஞானதேசிகத் திருமேனியை ஆங்காங்குக் கொள்ளும் முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய நல்ல திருவடிகளை ஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று தாம் தரிசித்து வணங்குங் தன்மையும், பொன் பொதுவிற்கே புகுவதும் - கனகசபையிலே தாம் சபாநாயக ரோடு அத்துவிதமா யியைவதும், எல்லாம் - புத்தரை வாதில் வெல்லுதன் முதலியவுமாகிய இறந்தகால எதிர்கால வர்த்த

மானங்களையெல்லாம், ஒருகாலத்து - நிகழ்காலமொன்றிலே, இன்பு உறு மெப்ப போதகயோகத்து இயல்பு ஒடு கண்டார் - இன்ப மிகும் மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தரும் சிவயோகப் பிரத்தி யகூத்தின்கண் உள்ளபடி கண்டறிந்தார், என் செய்தார் - அவர் பின் யாது செய்தாரெனின். எ - று.

உருபு மயக்கம். எனின் என்பதெஞ்சினின்றது. இனி முன்பு தமக்கா முருவெய்தி முன்னவ னற்றுடொழுமாறும் என்பது பாட மாயின் முன்னரே தமக்குரிய கணாத வடிவத்தைப் பொருந்திச் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கிய தன்மையுமெனக் கணாதர் மேலேற்றிக் கூறுக. ஏனை இருகால வர்த்தமானங்களையெல்லாம் நிகழ்கால மொன்றிலே சிவயோகத்தான் உள்ளபடியறிந்த பெருந்தகைமையினர் பின் யாது செய்தாரோவெனக் கேட்போரது மனம் அக்கேள்விகட்பெரிது மவாவி முந்துற்று நிற்குமாகவின் அது விளக்குதற்கு அச்சரித்திரத் தொடர் இடையீடுபட்டுச் சிதையாமல் இச் செய்யுளி ஸிறுதிக்கண் என் செய்தாரென வினவி, வருஞ் செய்யுள்களான் ஆசிரியர் விடைகூறுவாராயினாரென்க. திரிகால சம்பவங்களும் ஒருகாலத்து யோகப் பிரத்தியட்சத்தா னுணரலாமென்பது 'பொருந்திய தேசகால வியல்பகல் பொருள்களை எல்லா, மிருந்துணர்கின்றஞான மியோகநற் காண்டலாமே' என்பதனுணரிக. (22)

செங்கை குவித்தார் விழிந்ரைச்
சிந்தின ரெந்தாய் வந்தாய்பின்
நெங்க ணைளித்தா யெனமாலுற்
றெய்தினர் பொய்கைக் கரைமீதே
கங்கை முடித்தார் விடையேறிக்
கண்ணுற நண்ணுங் தலமோவென்
றங்க ணிலத்தே போய்வீழ்வுற்
றமுதமு தந்தோவென நைந்தார்.

இ - ள. செங்கை குவித்தார் - சிவந்த கைகளைக் கூப்பிக் கும்பிட்டார், விழி நீரைச் சிஞ்சினர் - கண்ணீர் சொரிந்தார், எந்தாய் வந்தாய் பின் எங்கண் ஒளித்தாய் என மால் உற்றுப் பொய்கைக் கரை மீது எய்தினர் - எம்பரமபிதாவே! ஈண்டு வந்தருளினீர் பின்ன ரெங்கே யொளித்தீ ரென்று மனமயங்கி அத் தடாகக் கரையை அடைந்தார், கங்கை முடித்தார் விடை ஏறிக் கண் உற நண்ணும் தலமோ என்று - கங்கையைத் தரித்த சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின்மேவிவர்ந்து கண்களுக்குப் புலப்பட எழுந்தருளி வரப்பெறுந்தலமேயோ வென்று விதந்து, அங்கண் நிலத்தே போய் வீழ வுற்று அழுது அழுது அந்தோ என நைந்தார் - அக் கீழ்நிலத்தின்கட்டபோய் விழுந்து தேம்பித் தேம்பி அழுதழுது அந்தோ அந்தோ வென்றிரங்கித் திருவாதலூராடிகள் வருந்தினார்.

எ - று.

கீழ்நிலம் சிவபெருமான் வெளிப்பட்ட ஆகாயத்துக்கு நேரே கீழுள்ள நிலம்.

(23)

அன்னை நிகர்ப்பீ ரென்னை யொழித்தே யன்பாளர் பொன்னடிபெற்றேபொய்கையழற்கேபுகலாமோ மின்னுரு வத்தீர் நும்மருள் கூடா வினையேனுக் கின்னலளித்தீரங்ஙு ஞானித்தீரனெநாந்தார்.

இ - ள. அன்னை நிகர்ப்பீர் - எனக்கு என் மாதாவை ஒத்தவரே, அன்பாளர் என்னை ஒழித்துப் பொய்கை அழல் பெற்றுப் பொன் அடிக்கே புகல் ஆமோ - அன்பை யானுந் திருத்தொண்டர்கள் தமியேனை இங்கே நீக்கிவிட்டுத் தடாகத் தக்கினியின் மூழ்கித்தேவரீருடையபொன்போலுங் திருவடிகளை அடையலாமா, மின் உருவத்தீர் - மின்னலைப்போலச் செவ்வொளி விளங்குங் திருமேனியை யுடையவரே, நும்

அருள் கூடா வினையேனுக்கு இன்னல் அளித்தீர் எங்கன் ஒளித்தீர் என நொந்தார் - தேவரீருடைய திருவருளோடு கூடனிடாது தடுத்த தீவினையையுடைய தமியேனுக்குத் துன் பத்தைத் தந்து நிரெங்கே மறைந்தருளினீரென்று திருவாத ஆரடிகள் பிரலாபித்து வருந்தினார். எ - று.

இது கவித்துறை; காப்பியக் கவித்துறை எனவும் வழங்குப.

அங்கிலை தெளிந்து பொய்கை
யகன்றுயர் குருந்த நீழற்
பன்னரு மறைகள் காணுப்
பதமலர் பற்றி வீழ்ந்து
மன்னிய நிலத்தி னுள்ளார்
வல்வினைப் பிறவிமாள
வின்னருட் சதக மெய்தா
னரும்பியென் றெடுத்துச் சொன்னார்.

இ - ள். அங்கிலை தெளிந்து பொய்கை அகன்று - திருவாதலூரடிகள் அத் துக்க நிலையினின்று மொருப்பாரம் மனக் தெளிந்து எழுந்து அத் தடாகக் கரையை விட்டு நீங்கி, உயர் குருந்த நீழல் பன் அரும் மறைகள் காணுப் பதமலர் வீழ்ந்து பற்றி - உயர்வாகிய குருந்தமர நிழலிலே துதித்தற் கரிய வேதங்களும் முடிவு காண்டற்கரிய பாததாமரை மலர்களைக் கீழே வீழ்ந்து இறுகப் பற்றிக்கொண்டு, நிலத்திலுள்ளார வல்வினை மன்னிய பிறவி மாள - இப்பூமியின்கணுள்ளாரது வலிய வினையால் வரும் கிலைபெற்ற பிறவிகெட்ட தொழிய, இன் அருள் சதகம் மெய்தானரும்பி என்று எடுத்துச் சொன்னார் - இனிய திருவருளையுடைய திருச்சதகத்தை “மெய்தா னரும்பி” என்று தொடங்கிப் பாடியருளினார். எ - று.

சதம் - நாறு. சதகம் - நாறு செய்யுட்களையடைய பிரபஞ்சம். குருஞ்து ஆன்மாயகரது திருவருண்மயமாகவின் உயர் குருக் தென்றும், பிரவாகநாதியாய்த் தொடரும் வினையாகவின் வல்வினை என்றுங் கூறினார். இது அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம். (25)

இத்திறங் கூறி யாங்கே
புலம்பினின் றிரங்கு மெல்லை
நித்தனன் றுரைத்த நீர்மை
நெஞ்சினு ணினைந்து பின்ன
ரத்தலத் திறைஞ்சி யெங்கோ
னருட்பெரு விடைபெற் றேகி
யுத்தர கோச மங்கை
யூர்தனி ஞெல்லை புக்கார்.

இ - ள். இத்திறம் கூறி ஆங்கே புலம்பி நின்று இரங்கும் எல்லை - திருவாதவூரடிகள் இந்தப்பிரகாரம் பாடியருளி அங்கனம் புலம்பி நின்றிரங்குகின்றுழி, நித்தன் அன்று உரைத்த நீர்மை நெஞ்சினுள் ணினைந்து - நித்தியராகிய சிவபெருமான் அன்றருளிச் செய்ததனைத் தம்மனத்தின்கண் ணினைந்து, பின்னர் - அதன் பின்னர், அத்தலத்து இறைஞ்சி எம் கோன் அருள் பெரு விடை பெற்று ஏகி - அத்திருப்பெருந்துறையின்கண் வணங்கி நம் பசுபதியினது அருளை யடைய பிரியா விடைபெற்று நடந்து, உத்தரகோசமங்கை ஊர்தனின் ஒல்லை புக்கார் - திருவுத்தரகோசமங்கை யென்னும் ஸ்தலத்திலே விரைவிற் சென்றூர். எ - று.

அன்று முன்னெருந நாள். அன்றுரைத்த நீர்மை உத்தரகோசமங்கையென்னு நம்முரிற் சென்று, சித்தியங்கெவையுமெய்து என மேல் வந்தமை காண்க. (26)

சடையவர் கோயி லெய்தித்
 தம்மைவங் தடிமை கொண்ட
 வடிவது கானு ராகி
 மயங்கிவெய் துயிர்த்து வீழ்ந்து
 விடுதிகொ லென்னை யென்று
 நீத்தல் விண்ணப்ப மென்னுங்
 தொடைகெழு பாட லோதக்
 காட்டினர் தொல்லை மேனி.

இ - ள. சடையவர் கோயில் எய்தித் தம்மை வங் தடிமைகொண்ட வடிவு கானுர் ஆகி-திருவாதலூரடிகள் திரு வுத்தரகோசமங்கையிலே சடையையுடைய சிவபெருமானது ஆலயத்தையடைந்து மார்ச்சார சம்பந்தமாகத் தம்மை வலியவங் தடிமைக்கொண்ட பரமாசாரிய வடிவத்தைத் தரி சிக்கப் பெறுதவராகி, மயங்கி வெய்துயிர்த்து வீழ்ந்து - மயக்கமடைந்து நெட்டுயிர்த்துக் கிழேவிழுந்து, என்னை விடுதிகொல் என்று நீத்தல் விண்ணப்பம் என்னும் தொடை கெழு பாடல் ஒத - இரண்டாமடிகடோறும் “என்னை விடுதி கண்டாய்” என்று நீத்தல் விண்ணப்பமென்னுங் திருவாசகத் தைப் பாடித் துதிக்க, தொல்லை மேனி காட்டினர் - சிவபெருமான் பழைய தேசிகத் திருமேனியை அவருக்குத் தரிசிப்பித்தருளினார். எ - று.

தொடை செய்யுள்ளுப்பு எட்டினுளொன்று. அது “தொடையே யடியிரண் டியையத் தோன்றும்” என்பதனுறிக.

கன்னலை யமுதை யங்கே
 கண்டுகொண் டிறைஞ்சிச் சின்ன
 ளங்நக ரிருந்து தங்கோ
 னருண்மொழிப் படியே சென்று

தந்திக ரில்லாத் தெய்வத்
தலம்பல வணங்கி நீங்கிச்
சென்னிநன் ஞட்டி லெய்தித்
திருவிடை மருதூர் சேர்ந்தார்.

இ - ள. கன்னலை அழுதை அங்கே கண்டு இறைஞ்சிக் கொண்டு சில்நாள் அந்கார் இருந்து - திருவாதழுரடிகள் பரமாசாரியராகிய கரும்பை அழுதை அங்கே தரிசித்து வணங்கி வழிபட்டுக்கொண்டு அந்த ஸ்தலத்திலே சில தின மிருந்து, தம் கோன் அருள் மொழிப்படியே சென்று - அதன் பின்பு தம் ஆன்மாயகராகிய சிவபெருமா னருளிச் செய்த திருவாக்கின்படியே அப்பாற்சென்று, தம் நிகர் இல்லாத் தெய்வத் தலம் பல வணங்கி நீங்கி - தமக்கொப்புயர் வில்லாத் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஸ்தலங்கள் பல வற்றையடைந்து தரிசித்து வணங்கி அவைகளையுங்கடந்து, நல் சென்னி நாட்டில் எய்தித் திருவிடைமருதூர் சேர்ந்தார் - நல்ல சோழநாட்டிற் போய்த் திருவிடைமருதூரென்னும் ஸ்தலத்தை அடைந்தார். எ - று.

அங்கப் பிரத்தியங்க சாங்கோபாங்கமாகிய அனைத்தும் அருணமயமாகவின் முழுவது மினிதாங் கன்னல் என்றும், கழிபெருஞ்சுவையோடுறுதி பயத்தவின் அழுது என்றுங் கூறினார். அங்கம்: சிரச, முகம், இருதயம்; (3) பிரத்தியங்கம்: வகூஸ், கண்டம், தனம், தோள், நாபி, உதரம் குய்யம், சேத்திரம், நாசி, சுரோத்திரம், மஸ்தகம், பாதம், அங்குவி, ஊரு, முழுந்தாள், கணைக்கால்; (16) சாங்கம்: திரிசூலம், பரசு, கட்கம், வச்சிரம், அபயம், நாகம், பாசம், அங்குசம், கண்டை, அக்கினி; (10) உபாங்கம்: வஸ்திரம், உபவீதம், மாலை, கந்தம், ஆபரணம், ஆசனம், ஆவரணம்; (7) சோழநாட்டை, “கடல்கிழக்குத் தெற்குக்கரைபொருவள்ளாறு, குடதிசைக்குக் கோட்டக் கரையாம் - வடதிசையி, வேணைட்டுப்

பெண்ணை யிருபத்து நாற்காதன், சோன்டடுக் கெல்லையெனச் சொல்” என்பதனை நூமறிக. (28)

அப்பதி தொழுத பின்ன
ரன்புட ஞா ரெய்திச்
செப்பரு மலர்த்தாள் போற்றித
திகழ்திருப் புலம்ப லோதி
யெய்ப்பற விறைஞ்சி யண்ண
வியம்பிய பதிக ளெல்லாங்
தப்பற வணங்கி நீங்கித்
தடமதிற் புகலி சார்ந்தார்.

இ - ன். அப்பதி தொழுத பின்னர்-திருவாதலூரடிகள் அந்த ஸ்தலத்தைத் தரிசித்து வணங்கிய ஏன்னர், அன்பு உடன் ஆரூர் எய்திச் செப்பு அரு மலர்த்தாள் போற்றித் திகழ் திருப்புலம்பல் ஒதி எய்ப்பு அற இறைஞ்சி - அன்போடு திருவாரூரையடைந்து அங்கே வீற்றிருந்தருளுங் தியாகராச சுவாமியினது துதித்தற்கரிய பொற்றுமரை மலர்போலுங் திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து, “பூங்கமலத் தயனைடு மாலறியாத நெறியானே” என்னுஞ் சொற்றே டரை முதலாகவுடைய திருப்புலம்பலென்னுங் திருவாசகத் தைப் பாடியருளிச் சனன மரண இளைப்பு நீங்கும்வண்ண மறித்தும் வணங்கிச்சென்று, அண்ணல் இயம்பிய பதிகள் எல்லாம் தப்பு அற வணங்கி நீங்கி - முன் பரமாசாரியர் கூறி யருளிய ஸ்தலங்களையெல்லாங் தவறறத் தரிசித்து வணங்கி நீங்கி அப்பாற்சென்று, தடமதில் புகலி சார்ந்தார் - பெரிய மதில் சூழ்ந்த சீர்காழியை யடைந்தார். எ - று.

திகழ் திருப்புலம்பல் சிவானந்த முதிர்ச்சி விளங்காளின் ற
திருப்புலம்பல். புகவி தேவர்களுக்குப் புகவிடமாயுள்ளது. (29)

குன்றென வயங்கு கோயிற்
கோபுர வாயி ணங்கிச்
சென்றுயர் கயிலை யான
செய்திகண் டிறைஞ்சு மெல்லை
மன்றிடை நடித்த பாத
மலரடி பிடித்துக் கொண்டு
பின்றிகழ் சடையோன் முன்னர்ப்
பிடித்தபத் தருளிச் செய்தார்.

இ - ள். குன்று என வயங்கு கோயில் கோபுர வாயில் ணங்கிச் சென்று - திருவாதலூரடினள் அங்கே மலையைப் போல விளங்கானிற்கும் சிவாலயத்தினது திருக்கோபுர வாயிலைக் கடந்து உள்ளே சென்று உயர் கயிலை ஆன செய்தி கண்டு இறைஞ்சும் எல்லை - அஃதுயர்ச்சி பொருந்திய கைலாச கிரியாகிய பாவகம் பொருந்தக் கண்டு வீழ்ந்து வணங்கு கின்றுழி, மன்று இடை நடித்த பாத மலர் அடி பிடித்துக் கொண்டு - கனக சபையிலே திருநடனஞ் செய்தருளுகின்ற செந்தாமரை மலர்போலுங் திருவடிகளை இறுகப் பற்றிக் கொண்டு, பின் திகழ் சடையோன் முன்னர்ப் பிடித்த பத்து அருளிச் செய்தார் - பின்றாங்கி விளங்கா நிற்குஞ் சடையை யுடைய தோணியப்பரது சங்கிதியிலே “உம்பர்கட் கரசே யொழிவற நிறைந்தயோகமே” என்று தொடங்கி “உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே” என்றிருதி தோறு முடித்துப் பிடித்தபத்தென்னும் திருவாசகத்தைப் பாடியருளினார். எ - று.

பின்றிகழ் சடை என்பதற்குப் பின்னுதல் விளங்குஞ் சடை யென்றுரைப்பினும் அமையும். (30)

தொல்வினைப் பகைமை யுள்ளார்
 யாவருங் தொழுதா லிங்கு
 வெல்வரப் பகையை யென்று
 விருப்புடன் சிலநாள் வைகி
 மல்குமத் தலத்தை நீங்கி
 வண்கழுக் குன்றி லன்பாற்
 செல்வதற் கிசைங்து தில்லைத்
 திசைகுறித் திறைஞ்சி யேகி.

இ - ள. தொல் வினைப் பகைமை உள்ளார் யாவரும்
 இங்குத் தொழுதால் - அநாதியாக வரும் வினைப் பகையினை
 யுடையார் யாவரு மீண்டு வந்து சுவாமியைத் தரிசித்து
 வணங்கினால், அப்பகையை வெல்வர் என்று - அப்பகைமை
 யைத் தப்பாது வெல்வரென்று திருவாதலூரடிகள் சிந்தித்து,
 விருப்பு உடன் சிலநாள் வைகி - விருப்பத்தோடு சில தின
 மங்கிருந்து, மல்கும் அத்தலத்தை நீங்கி அன்பால் வண்
 கழுக்குன்றில் செல்வதற்கு இசைந்து - திருவருள் சுரக்கும்
 அச் சீர்காழியை விட்டு நீங்கி அப்பாலுள்ள வளவிய
 திருக்கழுக்குன்றமென்னுஞ் சிவகோஷத்திரத்தில் அன்போடு
 செல்வதற்கு அபேக்ஷித்து, தில்லைத் திசைகுறித்து இறைஞ்சி
 ஏகி - அதி சமீபத்திலுள்ள சிதம்பரத்தைத் திக்கு நோக்கி
 வணங்கிச் சென்று. எ - று. (31)

உத்தர நெடுஞ்சிசையி லேகியோளி குன்று
 முத்தநதி சூழமுது குன்றினை வணங்கி
 யத்தல மகன்றுய ராட்டுறையி தென்றே
 மெய்த்தவர்க ளைண்ணியுறை வெண்ணையை
 [யடைந்தார்.

இ - ள். நெடும் உத்தர திசையில் ஏகி - திருவாத ஆரடிகள் நெடிய உத்தர திக்கின்கட் சென்று, ஒளி குன்று முத்தநதி குழும் முது குன்றினை வணங்கி - வெள்ளொளி மிக்க மணிமுத்தாநதி சூழ்ந்த திருமுதுகுன்றினைத் தரிசித்து வணங்கி, அத்தலம் அகன்று - அந்த ஸ்தலத்தை விட்டு நீங்கி, மெய்த்தவர்கள் இது உயர் அரூட்டுறை என்று எண்ணி உறை வெண்ணேயை அடைந்தார் - சாமுசித்தராகிய மெய் கண்டதேவர் முதலிய மகாங்கள் இது சிவபெருமானது திருவருட்டுறை யென்றுட்கொண்டு வீற்றிருக்கப் பெற்ற திருவெண்ணைய்நல் ஹாரை அடைந்தருளினார். எ - று.

திருமுதுகுன்று - விருத்தாசலம். திருவருட்டுறை என்பது திருவெண்ணைய்நல் ஹாரிலுள்ள சிவாலயத்துக்கு ஒருபெயர். இது கவிவிருத்தம். (32)

அந்நகர் வணங்கியபி னன்புட னகன்றே
நன்னர்வதி சென்றுநடு நாடுமூயர் காடுங்
கொன்னிப மடங்கலுறை குன்றமு மிகந்தே
மன்னுமரு ஞபுரி மருங்கணைய வந்தார்.

இ - ள். அன்பு உடன் அந்நகர் வணங்கிய பின் - திருவாதஹரடிகள் அன்போடு அத்திருவெண்ணைய்நல் ஹாரைத் தரிசித்து வணங்கியபின்னர், அகன்று நன்னர் வதி சென்று நடு நாடும் உயர் காடும் கொன் இபம் மடங்கல் உறை குன்றமும் இகந்து - அந்த ஸ்தலத்தை விட்டகன்று நல்ல நெறியின்கட் போம் நடு நாட்டையும் உயர்ந்த காட்டையும் அச்சத்தைத் தரும் யானைகளும் சிங்கங்களும் வசிக்கும் மலைகளையுங் கடந்து, மன்னும் அருணைபுரி மருங்கு அஜைய வந்தார் - விராட்புருடனுக்கு மணிபூரகஸ்தானமாகப் பொருந்திய திருவண்ணமலைக்கு அதிசமீபமாகச் சென்றருளினார். எ - று.

நடுநாடு சோழ நாட்டுக்கும் தொண்டை நாட்டுக்கும் நடுவே
யுள்ள நாடு. (33)

மாடமொடு கோபுரமு மன்னுமணி முத்தஞ்
சுடுமதி லும்பெரிய தோரண முகப்பு
நீடுகமு காடவி நெருங்கியுள தண்கா [தார்.
ஷுடுயர்தல் கண்டுவகை கொண்டுதொழு துய்ந்

இ - ள். மன்னும் மணி முத்தம் சுடும் மாடம் ஒடு
கோபுரமும் - அங்கே நிலைபெற்ற அழகிய முத்துமாலைகளைத்
தம்மேற் கொண்ட மண்டபங்களும் கோபுரங்களும், மதிலும்-
மதில்களும், பெரிய தோரண முகப்பும் - மகாதோரணங்களை
யடைய பெரிய உபரிக்களுமாகிய இவைகளெல்லாம், நீடு
கமுக அடவி நெருங்கி உள தண் கா ஊடு உயர்தல் கண்டு -
நெடிய கமுகங்காடு தம்முனைருங்கிய குளிர்ந்த சோலையின்
மத்தியிலே உயர்ந்து தோண்றுதலைக் கண்டு, உவகை கொண்டு
தொழுது உய்ந்தார் - திருவாதலூரடிகள் மனமகிழ்ச்சி
கொண்டு வணங்கிக் கும்பிட்டுய்ந்தார். எ - று.

ஓடு எண்ணெடு. முகப்பு முயர்தல் கண்டென முடிக்க.
கழிகாமத்த ராயினேர்க்குத் தம்மால் விரும்பப்பட்ட கண்ணிகைக்
குரிய அசேதனமாகிய புறப்பொருள்களும் அவளாகவே கண்டு
நன்குமதிக்கப்படுமாறு போலச் சிவபத்திமானுகிய திருவாத
லூரடிகளுக்குத் தம்மால் விரும்பப்பட்ட சிவபெருமானுக்குரிய
அசேதனமாகிய புறப்பொருள்களென்னுங் திருமண்டபம் முதலிய
வெல்லாம் அவராகவே கண்டு வழிபடப் பெற்றன என்பார்
கண்டு உவகைகொண்டு தொழு துய்ந்தார் என்றார். இக் கருத்து
“ஈசனுக் கண்பில்லா ரடியவர்க் கண்பில்லா ரெவ்வுயிர்க்கு மன்
பில்லார் தமக்குமன் பில்லார்” என்பதனுமறிக. மணிமுத்தம்
என்பதனை உம்மைத்தொகை என்றலுமொன்று. (34)

அன்றிருவர் தேடவழி லானதொரு வெற்பாய்
நின்றவடி வோமன நிறைந்தபெரு வாழ்வோ

வென்றுமலையண்ணலை யிறைஞ்சியருள்கொண்
சென்றருணை யாகிய செழும்பதி புகுந்தார். [டே

இ - ள். அன்று இருவர் தேட அழல் ஆனது ஒரு
வெற்பு ஆய் நின்ற வடிவோ-அக்காலத்துப் பிரமவிஷ்ணுக்க
ளாகிய இருவரும் முடியையும் அடியையுங் தேட அகப்படா
தக்கினிப் பிழும்பாகியதொரு மலையாய் நின்ற வடிவமோ
அன்று, மன நிறைந்த பெரு வாழ்வு என்று மலை அண்ணலை
இறைஞ்சிச் சென்று - மனத்தின்கணிறைந்த பேரின்ப வாழ்
வேயாமென்று திருவாதலூராடிகள் துதித்துப் பெருமையிற்
சிறந்த திருவண்ணமலையைத் தரிசித்து வணங்கிச் சென்று,
செழுமை ஆகிய அருணைப்பதி புகுந்தார் - செழுமையாகிய
திருவருணைமாநகரத்திற் பிரவேசித்தார். எ - று.

வெற்பாய் நின்ற வடிவு உண்மையானேக்குமிடத்து நிறைந்த
பெருவாழ்வென்பது கருத்து. ஓகாரமிரண்டனுள் முன்னைய
தெதிர்மறையினும், பின்னைய தசை நிலையினும் வந்தன. வெற்பாய்
நின்ற வடிவோ அன்றி மன நிறைந்த வாழ்வோ எனக் கோடலும்
ஒன்று. (35)

சோலையு மதிலும் பல்பூந்

தோரண மறுகுந் தெய்வ
சாலைகள் பலவு நீங்கிச்

சங்நிதி மறுகிற் சென்று
மாலையும் பாம்புந் திங்கன்

மத்தமு முடியில் வைத்தோ
ஞலைய மிறைஞ்சிக் கண்டார்
தம்மையன் றுண்ட மேனி.

இ - ள். சோலையும் மதிலும் பல் பூங் தோரண மறுகுஞ் தெய்வசாலைகள் பலவும் நீங்கிச் சங்கிதி மறுகில் சென்று - திருவாதவூரடிகள் சோலைகளும் மதில்களும் அழகிய பல தோரணங்களையடைய திருவீதிகளும் தேவாலயங்களுமாகிய இன்னேரன்ன பலவற்றையுங் கடந்துட்பிரகாரத்திற்போய், மாலையும் பாம்பும் திங்கள் மத்தமும் முடியில் வைத்தோன் ஆலையம் இறைஞ்சி - கொன்றை மாலையையும் சர்ப்பத்தையும் பிறையையும் பொன்னாமத்த மலரையுங் திருமுடியின்க ணைருஞ்கு தரித்த அருணசலேசவரரது ஆலயத்தைத் தரிசித்து வணங்கி, தம்மை அன்று ஆண்டமேனி கண்டார - தம்மை முன்னடிமைகொண்ட ஞானதேசிகத் திருமேனியைப் பின்பு தரிசிக்கப் பெற்றார். எ - று.

திங்களுமென உம்மை விரித்துரைக்க. ஆலயமென்னும் வடமொழி எதுகை சோக்கி ஆலையமென்றாயிற்று. இது அறு சீரடியாசிரிய விருத்தம். (36)

மாலுடன் பிரமன் ரேவர்
வந்துனக் கடிமை யென்றென்
ஞேலிடும் பொழுதி லால
முண்டிருள் கண்ட போற்றி
மேலிடும் பவநோய் தீர
விண்ணவர் மண்டோர் பச்சைப்
பாலுடன் கலந்துட் கொள்ளும்
பனிமலை மருந்தே போற்றி.

இ - ள். மால் உடன் பிரமன் தேவர் வந்து உனக்கு அடிமை என்று என்று ஒல் இடும் பொழுதில் - அரிபிர மேந்திராதி தேவர்கள் வந்து தேவரீருக்கு நாம் வழியடிமைக

ளாகவின் இவ்வாபத்துக் காலத் தின்கண் அடியேன்
 தேவரீருக்கு அடைக்கல மடைக்கலமென்று முறையிடுந்
 தருணத்து, ஆலம் உண்டு இருள் கண்ட போற்றி - அவர்
 பொருட் டிரங்கி ஆலகால விஷத்தையுண்டு கறுத்த திருக்
 கண்டத்தை யுடையவரே! அடியேனைத் தேவரீர் பாதுகாக்க,
 விண்ணவர் மண்ணேர் மேலிடும் பவநோய் தீர் - தேவர்களும்
 மனிதர்களும் தம்மை யடர்த்து மீதாரும் பவரோக
 அவிர்த்தியைப் பெறும் பொருட்டு, பச்சைப் பால் உடன்
 கலந்து உட்கொள்ளும் பனிமலை மருந்தே போற்றி -
 பசுமையாகிய திருமேனியையுடைய வாம பாகமாகிய உண்ணு
 முலை யம்மையோடு சேரத் தியானிக்கப்படும் குளிர்ச்சி
 பொருந்திய இத் திருவண்ணமலையிற் சாவாமருந்தா
 யுள்ளவரே! அடியேனைத் தேவரீர் பாதுகாத்தருளுக. எ - று.

அடுக்குப் பன்மைபற்றி வந்தது. ஓலம் ஓலெனக் கடைக்
 குறைந்து நின்றது. இனிச் சிவபெருமானை மருந்தென்ற
 உருவகத்திற் கேற்பப் பச்சைப் பாலுடன் கலந்துட்கொள்ளும்
 பனிமலை மருந்தென்பதற்குப் பச்சைப் பாலாகிய அநுபானத்தோடு
 கலந்து பருகப்படும் மலையின்கணுள்ள மருந்தெனவு முறைத்துக்
 கொள்க. பச்சைப்பால் காய்ச்சப்படாத பால் என்றும், பசிய
 நிறத்தையுடைய வாம பாகமாகிய அம்மை யென்றும் இருபொருட்கு
 மேற்பக் கொள்க. (37)

நெடியவன் கேழு லாகி

நீணில மகழ்ந் துங் காணை
 வடிகளென் றலைமேல் வைத்த
 வருட்பெருங் கடலே போற்றி
 படியிடம் புரக்கு முண்ணை
 முலையெனும் பச்சை மேனிக்
 கொடியிடங் கொண்ட செம்பொற்
 குன்றமே போற்றி போற்றி.

இ - ள். நெடியவன் கேழல் ஆகி நீள் விலம் அகழ்ந்தும் கானு அடிகள் என் தலை மேல் வைத்த பெரும் அருள் கடலே போற்றி - நெடிய வடிவத்தையுடைய விஷ்ணு பன்றியாகி நீண்ட பூமியை அகழ்ந்தும் கானுதற்கரிய திருவடிகளை என் புன்றலை மீது வைத்துத் தீவித்தருளிய பெரியகிருபாசமுத்திரமே! தேவரீர் அடியேனைப் பாதுகாத் தருஞுக, இடம் படி புரக்கும் உண்ணுமூலை எனும் பச்சை மேனிக் கொடி இடம் கொண்டசெம் பொன் குன்றமே போற்றி போற்றி - இடவிதாகிய பூமியை(த் தருமங்களை வளர்த்து)ப் பரிபாலனஞ் செய்யும் உண்ணுமூலையம்மை யென்னும் பசிய திருமேனியையுடைய கொடியை வாம பாகத்திற் கொண்ட மாற்றுயர்ந்த பொன்மலையா யுள்ளவரே! தேவரீர் அடியேனைப் பாதுகாத் தருஞுக பாதுகாத் தருஞுக. எ - று.

இனி உருவகஞ் செய்துகொண்டமைக் கேற்பக் கொடியிடம் கொண்ட செம் பொற் குன்றம் என்பதற்குக் கொடியானது தனக்கிடமாகக் கொண்ட செம்பொற் குன்றமெனவு முரைத்துக் கொள்க. (38)

வென்றிடுங் கன்னி மேதிச்
 சென்னி விக்கிரமன் றன்னைக்
 கொன்றதன் பாவங் தீரக்
 குறித்திட வருள்வாய் போற்றி
 யன்றுவங் தென்னை யாளு
 மணியன்னை மலையாய் போற்றி
 யென்றுதம் பரிவா லேத்தி
 யிறைஞ்சியங் குறையு நாளில்.

இ - ள். வென்றிடும் கண்ணி - சயமகளாகிய தூர்க்கை, மேதிச் சென்னி விக்கிரமன்றன்னைக் கொன்ற தன் பாவம் தீரக் குறித்து இட - மகிடாசரனைக் கொன்ற தன் கொலைப் பாவந் தவிரச் சங்கற்பித்து வழிபட, அருள்வாய் போற்றி - அத் தூர்க்கைக்கு அநுக்கிரகன் செய்தவரே! தேவீர் அடியேனைப் பாதுகாத்தருளுக, அன்று வந்து என்னை ஆளும் அணி அண்ணுமைலையாய் போற்றி என்று தம் பரிவால் இறைஞ்சி ஏத்தி - அன்று பரமாசாரியராகத் திருப்பெருங் துறையின்கண் எழுந்தருளி வந்து தமியேனை அடிமை கொண்டருளிய அழகிய அனலாசலநாதரே! தேவீர் அடியேனைப் பாதுகாத்தருளுக என்று திருவாதவுரடிகள் தம் மெய்யன்பினாலே வணங்கித் துதித்து, அங்கு உறையும் நாளில் - அங்கே வசிக்கும் காலத்தில். எ - று.

விக்கிரமன் - வீரன். இதெல் ஈண்டு அருச்சித்தவின்மேற்று. அது “பத்தரிடும் பச்சிலையோ” வென மேற்கநியவாற்றுனுமறிக. [திருவண்ணமைலை தியானிக்கத் துதிக்கமுத்திதருங்தலமாதவினால் இரு விருத்தங்களைத் திருவாதவுரடிகள் துதித்ததாக இயற்றி யுள்ளார்; திருவண்ணமைலையை யிட்டுப் பாடும்போது இங்ஙனம் தோத்திரமாகப் பாடுதல் தொல்லாசிரியர் மரபென்க.] (39)

மாதர்கொண் மாத ரெல்லா
மார்கழித் திங்க டன்னி
லாதிரை முன்னீ ரைந்தே
யாகிய தினங்க டம்மின்
மேதகு மனைக டோறு
மழைத்திருள் விடவ தான
போதிவர் தம்மிற் கூடிப்
புனற்றட மாடல் செய்வார்.

இ - ள். மாதர் கொள் மாதர் எல்லாம் மார்கழி திங்கள் தன்னில் ஆதிரை முன் ஈரைந்து ஆகிய தினங்கள் தம்மில் - அழகையுடைய எழுவகைப் பருவ மகளிரும் மார்கழி மாசத்துத் திருவாதிரை நகூத்திரத்துக்கு முற்பத்துத் தினங்களிலெல்லாம், இருள் விடிவது ஆனபோது மேதகு மனைகள் தோறும் அழைத்து இவர் தம்மில் கூடிப் புனல் தடம் ஆடல் செய்வார் - இருள் புலருகின்ற விடியற்காலத் திலே மேன்மை பொருந்திய வீடுக்கோறும்போய் ஒருவரை யொருவரழைத்துத் தம்முளொருங்குகூடி நிரையுடைய தடாகத்திலே ஸ்நானஞ்சு செய்வார்கள். எ - று. • (40)

அன்னவ ரியல்பு கண்டா
ராங்கவர் புகன்ற தாக
மன்னிய திருவெம் பாவை
வாசகம் பேசிப் பின்னர்க்
கன்னியர் பாடி யாடுங்
கவின்கொளம் மனைகண் டன்னர்
பன்னிய பாட லாக
வம்மனைப் பாடல் செய்தார்.

இ - ள். அன்னவர் இயல்பு கண்டார் - அம்மகளிரது தன்மையைக் கண்ட திருவாதலூரடிகள், ஆங்கவர் புகன்றது ஆக மன்னிய திருவெம்பாவை வாசகம் பேசி - அவர் கூறிய கூற்றுகளிலைபெற்றதிருவெம்பாவை யென்னுங்திருவாசகத்தை “ஆதியுமந்தமு மில்லாவரும் பெருஞ்சோதியை” என்றெடுத் துப் பாடி, பின்னர் - அதன் பின்னர், கன்னியர் பாடி ஆடும் கவின் கொள் அம்மனை கண்டு - மங்கைப் பருவத்து மகளிர் பாடி விளையாடுகின்ற அழகையுடைய அம்மாளை விளையாட டைக் கண்டு, அன்னர் பன்னிய பாடல் ஆக அம்மனைப்

பாடல் செய்தார் - அம்மகளிர்கூறிய கூற்றுகத் திருவம்மானை யென்னுங் திருவாசகத்தை “செங்கணேடுமாலுஞ் சென்றிடங் துங் காண்பரிய, பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போங் தருளி” என்றெடுத்துய் பாடியருளினார். எ - று. (41)

விரவுமன் புடையா ரந்த

மேதகு தலத்தை நீங்கிப்
பரிவுடன் கச்சி யேகாம்

பரந்தனிற் பரனை யேத்தித்
தெரிவருங் காமக் கோட்டி

சீறடி வணங்கித் தேவர்
வரானினாந் திறைஞ்சுங் தெய்வ
வண்கழுக் குன்றிற் சென்றூர்.

இ - ள். விரவும் அன்பு உடையார் மேதகு அந்தத் தலத்தை நீங்கி - பரமாசாரியர் மாட்டுச் சென்று கலக்கும் பேரன்பையுடைய திருவாதலூரடிகள் மாட்சிமை பொருங் திய அந்தத் திருவண்ணமலை யென்னும் ஸ்தலத்தைவிட்டு நீங்கிச்சென்று, கச்சி ஏகாம்பரந்தனில் பரனைப் பரிவு உடன் ஏத்தி - தொண்டை நாட்டிலே காஞ்சிபுரத்தை யடைந்து திருவேகம்பமென்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற ஏகாம்பரநாத சுவாமியை அன்போடு தரிசித்து வணங்கித்துதித்து, தெரிவு அரும் காமக்கோட்டி சீறு அடி வணங்கி - இத்தன் மையின ரென்றியாவராலு மறிந்து கோடற்காரிய காமக் கோட்டமென்னு மாலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற காமாக்கி யம்மையினது சிறிய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து, தேவர் வரம் நினைந்து இறைஞ்சும் தெய்வ வண்கழுக்குன்றில் சென்றூர் - அதன்பின்பு அரிபிரமேந்திராதி

தேவர்களெல்லாம் வரத்தைப் பெறும்பொருட்டு என்னித்தம் பதங்களினின்றும் வந்தருச்சித்து வணங்கப்பெறும் தெய்வத் தன்மையையுடைய வளவிய திருக்கழுக்குன்றத்திற் சென்றருளினார். எ - று.

தேவர்களும் இவ்வுலகின்கண் வந்திரைஞ்சுதலை, “வானிடத்தவரு மன்மேல் வந்தரன்றனை யர்ச்சிப்பர்” என்னுங் திருவாக்கானுமறிக. தொண்டைகாட்டை, “மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நேர்வடக்கா, மாற்கு முவரி யணிகிழக்கா—மாற்றரிய, தெற்குப் பீனுகி திகழிரு பதின்காத, நற்கரூண்டை நாடெனவே நாடு” என்பதனுமறிக. பினுகி - பெண்ணைநதி. (42)

கோட்டிதழ் கமமுங் கொன்றைச்
சென்னியன் குலவு மன்பர்
சூட்டிய மலர்த்தாள் போற்றித்
துணைவநின் செய்ய மேனி
காட்டினை கலங்கா வண்ண
மிக்கழுக் குன்றி லென்று
பாட்டினைப் பொழிந்து சின்னை
பயின்றுபின் பணிந்து போந்தார்.

இ - ள். கோட்டு இதழ் கமமும் கொன்றைச் சென்னியன் குலவும் அன்பர் - கொம்பர்களிலே இதழ்கள் நறுமணங்கமமும் கொன்றை மாலிகையைத் தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு மெய்யன்பராகிய திருவாதலூரடிகள், சூட்டிய மலர்த்தாள் போற்றி - முன்னரே தஞ்சிரசிற் சூட்டியருளிய செந்தாமரை மலர்போலுங் திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து, துணைவ - உயிர்த் துணைவரே! இக்கழுக்குன்றில் கலங்காவண்ணம் நின் செய்ய மேனி காட்டினை என்று பாட்டினைப் பொழிந்து - இத்திருக்

கழுக்குன்றத்திலே தமியேன் மனங்கலங்காத பிரகாரம் சிவந்த பரமாசாரியத் திருயேனியை நன்கு தரிசிப்பித்தருளி ணீரென்று, “பினக்கிலாத பெருந்துறைப்பெரு மானுன் ஞமங்கள் பேசுவார்” என்று தொடங்கி “வந்து காட்டினுய் கழுக்குன்றிலே” என்று இறுதிக்கோறும் முடித்துத் திருக் கழுக்குன்றப்பதிகம் என்னுங் திருவாசகமாகிய மழையை வருஷித்து, சிலாள் பயின்று - சிலதினம் அங்கே வசித்து, பின் பணிந்து போந்தார் - அதன் பின்பு சுவாமியை வணங்கி அனுமதிபெற்றுத் தெற்கு நோக்கித் திரும்பிச் சென்றருளி னர். எ - று. (43)

அத்தல் முதலா நாப்ப
 ணடைந்துள தலமுங் கானு
 மைத்தடங் கிரியுங் காவும்
 வாவியு நதியு நீங்கிப்
 பைத்தவெம் பாம்பொ டாடி
 நரியெலாம் பரிக ளாக்குஞ்
 சித்தர்தென் றில்லை மூன்று
 காவத மென்னச் சென்றூர்.

இ - ள். அத்தலம் முதலா நாப்பன் அடைந்துள தலமும் கானும் மைத்தடம் கிரியும் காவும் வாவியும் நதியும் நீங்கி - திருவாதலூரடிகள் அந்த ஸ்தலம் முதலாக மத்தியில் எதிர்ப்படுகின்ற ஸ்தலங்களையும் காடுகளையும் கரிய விசாலமாகிய மலைகளையும் சோலைகளையும் தடாகங்களையும் நதிகளையுங் கடந்து, பைத்த வெம் பாம்பு ஒடு ஆடி-படத்தையுடைய வெவ்விய சர்ப்பாபரணத்தோடு நடிப்பவரும், நரி எலாம் பரி கள் ஆக்கும் சித்தர் தென் தில்லை மூன்று காவதம் என்னச்

சென்றூர்-குறுநரிகளையெல்லாம் உத்தம லக்கணங்களையுடைய குதிரைகளாக உருத்திரித்த சித்து வித்தையை யுடையவருமாகிய சபாநாயகரது தெற்கின்கணுள்ள தில்லைமாநகரம் இனி முக்காவத தூரத்தினதென்று கண்டோர் தம்முட்கூறச் சமீபமாகச் சென்றருளினார். எ - று.

ஆகவென்பது ஆவெனக் கடைகுறைந்து நின்றது. ஆடி -
பெயர். (44)

• தூழுரன் மடப்பாவையர் தோளாசையில் லாளா மாழுகரு மிட்டுண்டுயிர் வாழாதவர் தாழுங் தீழுள்கர வரன்மேலருள் செய்யாதவர் பலரும் போழுர்வழி போகாதவர் புலியூர்வழி போனார்.

இ - ள. தூழுரல் மடப் பாவையர் தோள் ஆசையில் ஆள் ஆம் மா முகரும்-சுத்தமாகிய முறுவலையுடைய இளமை பொருந்திய மகளிரது தோள்களைத் தழுவ மாதர வொன்றுனே அம்மகருக்குத் தாஞ்சு சதாகாலமு மாட்படுகின்ற முழு மூடரும், இட்டு உண்டு உயிர் வாழாதவர் தாழும் - பிறருக்குக் கொடுத்துத் தாழுமுண் உயிர்வாழாத லோபிகளும், தீழுள்கர அரன் மேல் அருள் செய்யாதவர் பலரும் போம் ஊர் வழி போகாதவர்-அக்கினி சுவாலிக்குங் கையையுடைய சிவபெருமான்மாட்டு அன்பு செய்யாத பொறியிலிகளுமாகிய பாவிகள் மறுமைக்கட்ட செல்லு நிரய நெறிக்கட்ட செல்லாத திருவாதலூரகடிள், புலியூர் வழி போனார்-வியாக்கிர புரமாகிய சிதம்பரத்துக்குச் செல்லும் அந் நெறிக்கட்ட சென்றருளினார். எ - று.

மூரலென்பது பல்லுக்கும் நகைக்கும் பொதுப் பெயராகவின், சுத்தமென்னு முரைக்கு முறையே பரிசுத்தமும் வென்றையும் மெனப் பொருள் கொள்க. புனர்ச்சிக் காலத்து மகளிரது உறுப்

புக்கள் சத்தமுடையன வென்பது இன்பநூற் றணிபாகவின், அது
பற்றித் தூழுரலென விசேஷித்தார்; இனி நகைக்கியையப் பொருள்
கொள்ளுங்கால் தா என்பதற்குப் பற்றுக்கோடெனப் பொருள்
கோடலுமொன்று; ஆசைக்குப் பற்றுக்கோடாகிய நகை யென்க.
இதனுடைய பாவையர் மூக்கரைத் தமக்காளாக்குதற்குக் கருவிகூறிய
தூழுமாயிற்று. இது கவிவிருத்தம். (45)

செல்லுஞ்சுர மிருபாலோளி
திகழ்கொன்றைகண் மலரா
வெல்லொன்றிய விமையோருல
கெனங்கின்றன வெங்கும்
புல்லுஞ்சிவ நாமத்தமிழ்
போல்வண்டிசை பாடச்
சொல்லும்பொருள் வல்லார்தம
கைபோன்றன தோன்றி.

இ - ள. செல்லும் சுரம் இரு பால் ஒளி திகழ் கொன்
றைகள் மலரா எல் ஒன்றிய இமையோர் உலகு என எங்கும்
நின்றன - இங்கனங் திருவாதலூரடிகள் செல்லும் வழியினிரு
மருங்கினும் செவ்வொளி விளங்கானின்ற பொற்கொன்றை
கண் மலருதலினால் அவ்வனம் பொற் பிரகாசத்தையுடைய
தேவருலகென்று சொல்லும்படி அவைகளெங்கும் பரந்து
நின்றன, சிவ நாமம் புல்லுங் தமிழ் போல் வண்டு இசைபாடு
சிவ நாமத்தோடு பொருந்துங் தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்
தைப் போல இனிதாக வண்டுகள் கீதம் பாட, தோன்றி
பொருள் சொல்லும் வல்லார் தம கை போன்றன - செங்காந்
தண் மலர்கள் அவ்விசைப் பாட்டிற்குப் பொருள் சொல்லுஞ்
சாதுரியத்தையுடைய நாடகமகளிரது அபிநயங்காட்டுங்
கைகளையொத்தன. எ - று.

பொருள் சொல்லும் கை என முடிக்க; நாடகமகளிர் வாயாற் பாடுமிசைப் பாட்டிற்கு அவர் அபிநயக் கைகளே பொருள் கூறு மென்பது நாடக நூல்வழக்கென்க. அது “வாயுரை செய்சொற் பொருண் மலர்க்கரமுரைப்ப, மீழயர் விசம்பினெழு மென்புளொவி யெல்லாம், பாயோளிய பஞ்சறு பத்துற மிதித்துப், பேயோடு நடித்த விறை பித்துற நடித்தாள்” என்னும் பிரபுவிங்கலீலை மாயை பூசனைசெய்கதிச் செய்யுளானுமறிக. இஃது அங்காடக மகளிர்க் கல்லது ஏனையர்க்கு வாராமையின் அவரை வல்லா ரென்றூர். அவ்வனம் பொன்னுலகையும், அவ்வன்டுக ஸிசை அப்பொன்னுலகத்துமரிய திருவாசகத்தையும், அவ்வனத்தசைகின்றசெங்காங்தன் மலர்கள் அப்பொன்னுலகத்து நாடக மகளிரது அபிநயக் கைகளையும் ஒத்தன என்பது கருத்து. பெருந்தகைமையையுடைய இவ்வடிகளது வரவின் பொருட்டு அவ்வனம் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பாடியாடப் பெற்றிருந்தாற் போன்ற தென்பது தாற்பரியமென்க. இனிச் சொல்லும் பொருள் வல்லார் தம் கை போன்றன என்பதற்குப் பொருள் சொல்லுங்கால் வித்துவான்களது கைகளை ஒத்தன எனப் பொருள் கூறுவாருமூர். அவர் பொருள் சொல்லுங்காற் கைகாட்டுதல் கூத்தாட்டு நீர்மைத்தாய்க் குற்றமாவதல்லது குணமாகாமையின் அது போலியுரையென்றோழிக. (46)

தெள்ளுஞ்சிவ ஞானஞ்சிறி
தில்லார்தவ வேடங்
கொள்ஞஞ்செய லெனவொண்மலர்
குலவுங்கவி ரெல்லாம்
பள்ளம்படர் புனல்போற்புலன்
வழியேபயில் சிறியோ
ருள்ளங்தமை யொக்குந்திகழ்
மைக்கொண்டொளிர் காயா.

இ - ள. தெள்ளும் சிவஞானம் சிறிது இல்லார் தவ வேடம் கொள்ஞம் செயல் என - தெளிவைத் தருஞ் சிவ

ஞானஞ் சிறிது மில்லாத கபடிகள் தவவேடத்தை மேற் கொள்ளும் தன்மைபோல, கவிர் எல்லாம் ஒன் மலர் சூலவும்-முருக்குக்களெல்லாம் வாசனையற்ற செவ்வொளி மிக்க மலர்களாற் சிறந்து விளங்கும், திகழ் மைக்கொண்டு ஒளிர் காயா-மிக விளங்காதின்ற கரு நிறத்தைக்கொண்டு பிரகாசிக்கும் காயாமலர்களானவை, பள்ளம் படர் புனல் போல் புலன் வழியே பயில் சிறியோர் உள்ளம் தமை ஒக்கும்-பள்ளத்தை நோக்கித் தானே செல்லும் நீரைப் போலச் சத்தாகி யைம் புலன் வழியே தடையற்றுச் செல்லும் கீழ்மக்களது கரிய மனங்களை நிகர்க்கும். எ - று.

சிறிதுமென்னு மிழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ரெங்கது. மை யென்னும் விசேடணம் மலராகிய ஆகுபெயர்ப் பொருளை விசேடித்து நின்றது. பாவத்துக்கு நிறம் கருமையாகவின், அப் பாவத்தையுடைய கரிய மனங்கள் காயா மலர்களுக்கு உவமையாயினவென்க.

(47)

பாயுங்குல மந்தித்திரள் பயிலுந்தொறு மசையா
வீயின்குழு வெழுதேனி னிறுல்சேர் மலர்நாக
மாயங்திகழ்தாராகண மகல்வான்மிளிர்மதிய [ம
மேயும்படிகிளர்பொங்களி னிடைங்றனவெங்கு

இ - ள். பாயும் குல மந்தித் திரள் பயிலும் தொறும் அசையா ஈயின் குழு எழு தேனின் இருல் மலர் சேர் நாகம்-பாயுமியல்பை யுடைய மிருகசாதியாகிய குரங்குக் கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்குந் தோறு மசைதலான் ஈயினது கூட்டங்கள் எழப்பெறுந் தேன்கூடும் மலர்களும் பொருந்தப்பெற்ற புன்னைமரங்கள், அகல் ஆயம் வான் திகழ் தாராகணம் மிளிர்-மதியம் ஏயும்படி கிளர் பொங்களின் இடை எங்கும் நின்றன-

அகன்ற ஆகாயமும் அதன்கண்விளங்குகின்ற நட்சத்திரக்கூட்டமும் சோடச கலைகளோடு கூடி விளங்கும் பூரண சந்திரனு மொக்குமென்று கவிஞர் கூறும்படி கிளரானின்ற சோலைகளின் எவ்விடத்தும் நின்றன. எ - று.

ஆகாயம் ஆயமென இடைக் குறைந்து நின்றது. நாக மாத தின் இலைச் செறிவு ஆகாயத்திற்கு உவமை. மலர் விதங்து கூறப் பட்டமையின், இனம் பற்றி இலை விதப்புங் கொள்க. புன்னை மரங்கள் ஆகாயத்தையும், மலர்கள் நட்சத்திர கூட்டத்தையும், தேங்கூடு பூரணசந்திரனையு மொக்குமென்பது கருத்தாகவின் எதிர்நிரனிறை. ஆய மென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமூளர். (48)

பக்கங்கிளர் கழுகின்றிரள்
பலசாமரை வீசக்
கொக்கின்றளிர் போதும்பல
குயில்காகள மூதத்
தொக்கன்பொடு விண்ணதிபர்
சொரியும்பல பொற்பூ
வொக்கும்படி மலர்சிந்தின
வொன்சண்பக சோலை.

இ - ள. பக்கம் கிளர் கழுகின் திரள் பல சாமரை வீச-
திருவாதனுரடிகள் செல்லும் நெறியின் இருபக்கங்களினுங்
கிளரானிற்கும் கழுகுகளினது கூட்டங்கள் தம் பூம்பாளை
யாகிய பல சாமரங்களை அவ்வடிகட்கு இரட்டவும், கொக்கின்
தளிர் கோதும் பல குயில்கள் காகளம் ஊத-மாவினது இளங்
தளிர்களைக் குடையும் பல குயில்கள் தம் அலகுகளாகிய சிறு
சின்னங்களை ஊதவும், பல விண் ஆதிபர் தொக்கு அன்பு ஒடு
சொரியும் பொன்பூ ஒக்கும்படி - பல தேவத் தலைவர்கள்
ஒருங்கு திரண்டு அன்போடும் உகந்து அவ்வடிகண்மீது

சொரியும் சுவர்னா புஷ்பாஞ்சலியை ஒக்குமென்று கூறும்படி, சண்பக சோலை ஒண் மலர் சிந்தின - சண்பகச்சோலைகள் பொன்னிறம் பொருந்திய மலர்களைச் சிதறின. எ - று.

கொக்கு திசைச்சொல். திருவாதலூரடிகளது வழி வருத்தங் தீரும்பொருட்டுச் சாமரங்களை வீசியும், வினேதத்தின் பொருட்டு மங்கல வாத்திய கோஷங் செய்தும், அவரது தெய்வத் தன்மையின் பொருட்டுச் சொர்னபுஷ்பாஞ்சலி செய்தும் உபசரிப்பவரை ஒத்திருந்தன என்பது கருத்தென்க.

(49)

நீங்காவள மிவ்வாறுள நீள்சுத நரந்தங்
தேங்காரளி முரல்பாதிரி தெங்கின் றிரள் வகுளங்
கோங்காசினி கொந்தார்செழு மந்தாரநெருங்கும்
பூங்காவை யகன்றூர்புலி யூர்நன்னகர் கண்டார்.

இ - ள். நீள்சுதம் நரந்தம் தேம் கார் அளி முரல் பாதிரி தெங்கு வகுளம் கோங்கு ஆசினி கொந்து ஆர்செழும் மந்தாரம் நெருங்கும்-நெடிய மாவும் நாரத்தையும் மதுபானங்கு செய்யுங் கரிய வண்டுகள் சத்திக்கின்ற பாதிரியும் தெங்கும் மகிழும் கோங்கும் பலாவும் கொத்தார்ந்த செழிய மந்தாரமு மாகிய மரங்கள் நெருங்கப்பெறும். இவ்வாறு நீங்கா வளம் உள பூங்காவை அகன்றூர் நல் புவியூர் நகர் கண்டார் - மேலே கூறிய இந்தப் பிரகாரம் ஓர்காலும் நீங்காத வளங்களையுடைய மூஞ்சோலையைத் திருவாதலூரடிகள் நீங்கி நல்ல சிதம்பரமாகிய சிவகோத்திர தரிசனங்கு செய்தார். எ - று.

வளமிவ்வாறுள பூங்கா, நெருங்கும் பூங்கா வெனத் தனித் தனி கூட்டுக. திரவெளன்பதைச் சூத முதலியவற்றேரு தனித் தனி கூட்டிப் பன்மைசெய்து கொள்க. ஆசினி பலாவினேர் விசேடம்.

(50)

சேனைன்றிய மதிலும்பணி
 திகழ்கோபுர நிரையுஞ்
 சோணந்தரு கும்பங்கிளர்
 துஜீனமாளிகை பலவுங்
 காணுந்தொறு மெழில்செய்வது
 கண்டஞ்சலி கொண்டே
 பூணுந்திரு வருளன்பர்
 புகழ்ந்தாருண் மகிழ்ந்தார்.

இ - ள. சேண் ஒன்றிய மதிலும் - மேற்றளம் ஆகா
 யத்தி லுயர்ந்தமதிலும், பணி திகழ் கோபுர நிரையும் - சிற்
 பத்தொழில் விளங்குஞ் திருக்கோபுர வரிசைகளும், சோணம்
 தரு கும்பம் கிளர் துஜீன மாளிகை பலவும்-பொற்கும்பங்கள்
 பிரகாசியாநின்ற இஜீனமாடங்கள் பலவும், காணும்தொறும்
 எழில்செய்வது கண்டு அஞ்சலி கொண்டு-பார்க்குஞ் தோறுங்
 கண்களுக் கழகு செய்வதைக் கண்டு அஞ்சலிசெய்து, திரு
 அருள் பூணும் அன்பர் புகழ்ந்தார் உள் மகிழ்ந்தார்-சபாநாய
 கரது திருவருளைப் பெறத்தகு மன்பையுடைய திருவாதலூ
 ரடிகள் அவற்றைத் தம் வாக்காற் புகழ்ந்து மனமகிழ்ச்சி
 யுடையராயினார். எ - று.

சோணம் - செங்னிறம்; ஆகுபெயர். துஜீனமாளிகை - அடுக்கு
 மாளிகையுமாம். (51)

வேதந்தரு மொலியுந்தொழும்
 விண்ணேர்தம தொலியுங்
 கீதந்தரு மொலியுங்கிளர்
 முழவங்களி ஞெலியும்

போதந்தரு சிவஞானிகள்
புகலாகம வொலியு
மோதுந்தமி மூலியுங்கட
லொலிசெய்தன புலியூர்.

இ - ள். புலியூர் - அந்தச் சிதம்பரத்திலே, வேதம் தரும் ஒலியும்-வேதாத்தியயனஞ் செய்யு மொலியும், தொழும் விண்ணேர் தமது ஒலியும் - வழிபடுந்தேவர்களது தோத்திர வொலியும், கீதம் தரும் ஒலியும் - சங்கீதங்களி னேலியும், கிளர் முழுவங்களின் ஒலியும் - பெரிய மிருதங்களி னேலியும், சிவஞானிகள் புகல் போதம் தரு ஆகம ஒலியும் - சிவஞானிகள் படனஞ் செய்கின்ற எம்போலிகட்கும் நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்துஞ் சைவாகமங்களின் ஒலியும், ஒதும் தமிழ் ஒலியும் கடல் ஒலி செய்தன - ஒதுகின்ற தமிழ்ப் பிரபந்தங்களின் ஒலியும் சமுத்திரம் போல வொலித்தன. எ - று. (52)

நிறையொன்றிய மணிமாளிகை
நெடுவீதிக ளகலா
வரையொன்றிய வுயர்கோபுர
மணிவாயில் புகுந்தே
யுரையொன்றிய சிவஞான
முணர்த்துஞ்சிவ நன்னாற்
கரைகண்டவர் மணிமன்றைதிர்
கண்டாரருள் கொண்டார்.

இ - ள். உரை ஒன்றிய சிவஞானம் உணர்த்தும் நல் சிவநூல் கரைகண்டவர் - உயர்ச்சி பொருந்திய சிவஞானத்தை விளக்கும் நல்ல சைவாகம சமுத்திரத்தைக் கரைகண்ட திருவாதலூரடிகள், நிறை ஒன்றிய மணிமாளிகை நெடுவீதிகள்

அகலா - வரிசையாகப் பொருந்திய திருமாளிகைகளையுடைய நெடிய திருவீதிகளைக் கடந்து, வரை ஒன்றிய உயர் மணி கோபுர வாயில் புகுந்து - மலைபோல வயர்ந்த அழகிய திருக் கோபுர வாய்தலின் வழியாக ஆலயத்தினுட் பிரவேசித்து, மணி மன்று எதிரி கண்டார் அருள்கொண்டார் - அழகிய கணக்கைப்பையே நேரே தரிசித்து முன்னையிலும் பத்தி மிக குடையராயினார். எ - று.

கண்டா ரென்ப தெச்சமுற்று. அருள் - அன்பு. அது “தீ மூள் கரவரன் மேலருள் செய்யாதவர் பலரும், போழுர் வழி போகாதவர்” என ஆசிரியர் மேற்கூறியவாற்றானு மறிக; காரண காரிய வுபசார மென்றலு மொன்று. இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் அத்துணைக் கோடி கிரங்தங்களுடையன வாகவின் அவ்விரி வுடைமை தோன்றச் சிவநன்னாற்கரை என்றும், இடையருது தானே முறுகிவளரும் பத்திமை யுடையார்க்குஞ் சங்கிதி காட்சிப் பட்டுழி இத்துணைத்தென்ற கூறுதலாற்றுத அதிவிசேடபத்தி சனிக்குமாகவின், மணிமன் ரெதிர்கண்டா ராள் கொண்டார் என்றுங் கூறினார். (53)

பொன்னர்பொது நின்றூடிய புனிதன்றனை முடி லந்நாளடி வைக்கும்பா ஞகும்படி கண்டார் [மே மன்னைவுயிரன்னுய்மணி மன்றுசர ஜென்றே சொன்னர்பல காலன்பொடு தொழுதார்மிகவழி [தார்.

இ - ள். பொன் ஆர் பொது நின்று ஆடிய புனிதன்றனை முடிமேல் அந்நாள் அடிவைக்கும் பரன் ஆகும்படி கண்டார் - திருவாதலூரடிகள் கணக்கைப்பயின்கணின்று திருநடனஞ் செய்தருஞ்கின்ற நிருமலராகிய சபாநாயகரை முன்னரே தஞ்சிரசின்மீது திருவடிதீகை செய்தருளிய பரமாசாரிய சுவாமிகளாகத் தரிசிக்கப் பெற்றார், பலகால்

அன்பு ஒடுதொழுதார் - பலதரம் அன்போடு வணங்கினார், மிக அழுதார் - பின் மிகவும் பிரலாபித்தார், மன்னு - முழு முதலே! உயிர் அன்னுப்-எனக்கு என்னையொப்பவரே! மணி மன்று சரண் என்று பலகால் சொன்னார் - அழகிய சபாநாயகரே! அடியேன் தேவரீருக்கு அடைக்கலமடைக்கலமென்று பலமுறை தோத்திரஞ்செய்தார். எ - று.

தம்மினும் மிகத் தமக்கினிய சபாநாயகரைத் திருவாதவூரடி கள் தமக்குத் தம்மையொப்பவரென்றது, ஒருவர்க்குத் தம்முயிரி னுஞ் சிறந்த பிறிதொரு பொருளில்லையென்னு மூலகவழக்கின் வைத்தவரது அருமை எளிதில் விளக்குதற்பொருட்டென்க. “என்னில் யாரு மெனக்கினியாரிலை, யென்னிலுமினியா ஞாருவ னுளன்” என்பதனுமுறிக. (54)

விண்டேயிரு கண்ணீர்விழு
வீழ்ந்தின்னடி முடிமேற்
கொண்டேபி னெழுந்தன்பொடு
குறையாவரு ணிறையா
வண்டேர்குழி ஒமைபங்களை
வண்டில்லையு ஸின்னே
கண்டேனென நற்பாடல்
கருத்தார வுரைத்தார்.

இ - ள். இரு கண் விண்டு நீர் வீழுப் பின்வீழ்ந்து இன் அடி முடிமேல்கொண்டு எழுந்து - திருவாதவூரடிகள் இரு கண்களுமிமையாது ஆனந்த பாஷ்பம் பொழியப் பின்னருஞ் சங்கிதியில் வீழ்ந்து தமக்குத் தம்மினுமினிய திருவடிகளைச் சிரகில் வகித்துக்கொண்டு வணங்கி யெழுந்து நின்று, குறையா அன்பு ஒடு அருள் நிறையா - தம் பேரன்பினுலே திருவருள் நிறையப்பெற்று, வண்டு ஏர் குழல் உமை

பங்களை - வண்டுகள் மொய்க்கப்பெறும் ஆகிய கூந்தலீலையடைய சிவகாமியம்மை சமேதராகிய சபாநாயகரை, வண்டு தில்லை உள் இன்னேகண்டேன் என நல்பாடல் கருத்து ஆரா உரைத்தார் - “இந்திரியவயமயங்கி” என்றெடுத்து வளவிய தில்லைமாநகரத்திதுபொழுது “கண்டேனே” என்றிருதிக் டோறும் பெய்து நல்ல பாடலாகிய கண்டபத்தென்னுங் திருவாசகத்தை மனங்கொளப் பாடியருளினார். எ - று.

சபாநாயகரது திருவருளைப் பெறுதற்குத் திருவாதலூரடிகளதன்பு கருவியாகவின், ஒடுவருபு கருவிப்பொருட்கண் வங்ததென்க. தேவமகளிர் கூந்தலிலேயே வண்டு வீழ்தலின்றுக வும், அகில தேவநாயகியாகிய சிவகாமியம்மையினது கூந்தலில் வண்டு வீழ்வதாக ஈண்டாசிரியர் கூறியது கூந்தற் பொதுமை பற்றி என்க. தேவமகளிர் கூந்தலில் வண்டு வீழாமையை, “வண்டே யிழையே வல்வி பூவே, கண்ணே யலமர விமைப்பேயச்சமென், றன்னவை பிறவு மாங்க ணிகழா, நின்றவை களையுங் கருவியாகும்” என்பதனுனரிக. (55)

குன்றுவருண் மூலந்திகழ் குறியாகிய சுடரு மன்றுகிய வெளியூடு மகிழ்ந்தாடிய வொளியு மொன்றுகிய வநுபூதியில் லுற்றூர்செய லற்றூர் நின்றுரசை வில்லாவொரு நிலையோவிய மானார்.

இ - ன். குன்று அருள் மூலந் திகழ் குறி ஆகிய சுடரும் மன்று ஆகிய வெளி ஊடு மகிழ்ந்து ஆடிய ஒளியும் ஒன்று ஆகிய அநுபூதியில் உற்றூர் - திருவாதலூரடிகள் குறைவற்ற கிருபையையுடைய திருமூலஸ்தானத்தில் விளங்குஞ் சிவவிங்கப் பெருமானுகிய சோதியும், கனகசபையாகிய சிதாகாசத்திலே மகிழ்ந்து திருநிருத்தஞ்செய்தருளஞ் சபாநாயகராகிய சோதியுங் தம்முளிரண்டற்ற சிவாநுபூதியையடைந்து, செயல் அற்றூர் - ஆன்மசேட்டைகளற்று, அசைவு

இல்லா ஒருகிலை ஓவியம் ஆனார் நின்றூர் - புருஷாகாரமாக
எழுதிய ஒரு சித்திரம்போன்றவராய் அசைவற நின்றூர்.
எ - று.

அனுபக්ஷத்து நவந்தரு பேதங்களை அதிட்டித்து நின்று
யிரேரித்தன் மாத்திரைக்கே சம்புபக්ஷத்தும் நவந்தரு பேதம்
கொள்ளப்பட்டனவன்றிச் சிவஞானிகள் சம்புபக්ஷத்தில் மெய்
யுணர்வால் நோக்குமிடத்து எல்லாமொன்றே யாகவிற் குன்று
வருண் மூலந்திகழ் குறியாகிய சுடரு, மன்றுகிய வெளியூடு
மகிழ்ந்தாடிய வொளியுமொன்று என்றார். அது “சயம்புமாலரனே
யீசன் சதாசிவன் விந்து நாதம், பயந்தரு சத்திமேலாம் பரசிவ
ஞெஉங்குஞ் தானம், வியந்திடு நிருத்தானங்த மெய்மைகொள் குரு
ஏருப, முயர்ந்திடு வானிற்சாப முருகுநெய்க் கணமும் போலும்”
மென்பதனானும், “நவந்தரு பேதமேக நாதனெ நடிப்பன் கண்
டாய்” என்பதனானும், பிறவாற்றுனு முய்த்துணர்க. (56)

மைகால்குழு லுமைபங்கினன் வழிபாடு மறந்தே
கைகாலசைவிலவாயின கண்ணுஞ்சிறிதிமையா
செய்காரிய மென்னேவிது தெருளாமருளென்னு
மெய்காவலர் மணிமன்றை விடப்போமினி யெ
[ன்றூர்.

இ - ன். மைகால் குழல் உமை பங்கினன் வழிபாடும்
மறந்து - அத்தருணத்துக் கருமைவிளங்கும் கூந்தலையுடைய
சிவகாமி சமேதராகிய சபாநாயகருக்கு மனவாக்குக் காயங்
களினற் செய்யும் வழிபாட்டையு மறத்தவினாலே, கை கால்
அசைவு இல ஆபின - கரசரணுதி அவயவங்களும் நிஷ்கம்ப
மாயின, கண்ணுஞ் சிறிது இமையா - கண்களுஞ் சிறிது
மிமைக்கின்றில், செய்காரியம் என்னே - இதற்கு நாம்
செய்யுங்காரியம் யாதோ, இது தெருளா மருள் என்னு - இது
மணிமந்திர ஒளஷதங்களாலே தீராததொரு மயக்கமாமென்று

கவலைகூர்ந்து, மெய்காவலர் மனி மன்றைவிடப்போம் இனி என்றார் - மெய்காப்பாளர் அழகிய கனகசபையைவிட்டினி யகலப்போமென்று காட்டுக்கூறினார். எ - று.

செய்காரிய மென்னே என்பதைத் திருவாதலூரடிகண்மீ தேற்றி இவர் செய்யுங்காரியம் யாதோ என்றலு மொன்று. (57)

பூண்டருள் கொண்ட காவல்
புரியவ ரூரைத்தல் கேளார்
தாண்டவ நிகழு ஞானத்
தன்மையின் ரெஞ்மை நாடிக்
காண்டகு துரியா தீதக்
கழிபரத் தொளியின் மூழ்கி
நீண்டதோர் தம்ப மாகி
நின்றனர் நெடிது போது.

இ - ள். பூண்டு கொண்ட அருள் காவல் புரிபவர் உரைத்தல் கேளார் - தம்மதிகாரிகண் மாட்டுத் தாம் பெற்றுக்கொண்ட ஏவலையுடைய மெய்காப்பாளர் கூறிய வார்த்தையைத் திருவாதலூரடிகள் கேட்கப்பெறுதவராகி, நிகழும் தாண்டவம் தொன்மைத் தன்மை ஞானத்தின் நாடி - அண்டத்தே சுத்த மாயாமயமாகிய கனகசபையினும் பிண்டத்தே தமது லலாடத் தானமாகிய புருவமத்தியினும் முறையே தூலசுக்குமமாக நிகழும் அநவரத தாண்டவத்தைப் பழைய திவ்விய ஞானத்தாலே தம்முளொப்பத் தரிசித்து, காண் தகு துரியாதீதக் கழி பரத்து ஒளியில் மூழ்கி - அவ்வழிக் காணத் தக்க துரியாதீதமாகிய சுத்த சிவ நின்மலவொளியின்கட்புக்கழுந்தி, நெடிது போது நீண்டது ஓர் தம்பம் ஆகி நின்றனர் - நெடுநேரம் நீண்டதொரு ஸ்தம்பம்போல அசைவற நின்றார். எ - று.

சிவமூர்த்தி பேதங்களைக் கடந்த சிவமென்பார் கழிபரமென்றார். கழிபரம் விணத்தொகை; கரைகழிபந்தம் என்புழிப்போல் மேல் அசைவில்லா வொருளிலை யோவியமாய் நின்ற ஆரம்ப நிலையோ டிதனிடை வேற்றுமை தெரித்துக் காட்டுவார் “ஒண்ட தோர் தம்பமாகி நின்றனர் கெடிதுபோது” என்று கூறினார். “தாண்டவ சிகமுஞானத் தன்மையின் ரூண்மைநாடி” என்பதற்கு நிருத்தகாரியத் திருவளக் குறிப்பின் மூலத்தை ஆராய்ந்தென்று மாம். துரியாதீதக் கழிபரத் தொளியின் மூழ்குதலை, “தத்துவம் போய்க் கேவலம் போய்த் தான் போயருள்கழன்று, சத்தபரை யாய்த் தன் சுதந்தரம்போய்ச்—சத்தி, யொழிவிலே போதம்போ யொன்றுகா வொன்றி, னழிவிலே யின்பவ தீதம்” என்பதனாலும் மறிக. இது அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம். (58)

போமெனப் போகா ரொன்றும்

புகல்கிலர் பித்தங் கொண்டா
ராமெனக் காவ லாள

ரஞ்சிநின் றழுங்கு மெல்லைச்
சாமுடற் குயிர்வந் தெய்துங்
தன்மைபோற் குவிந்த கஞ்சத்
தேமலர்க் கரமேல் கொண்டு
சிவசிவ போற்றி யென்றார்.

இ - ள். போம் எனப் போகார் ஒன்றும் புகல்கிலர் - நாம் போமென்று சொல்லவும் போகின்றிலர்; அதன்மேல் ஒன்று பேசுவதுஞ் செய்கின்றிலர், பித்தம் கொண்டார் ஆம் எனக் காவலாளர் அஞ்சி நின்று அழுங்கும் எல்லை - இவர் பித்தாதிக்க ரோகங் கொண்டார் போலுமென்று மெய் காப் பாளர் அச்சமுற்று நின்று வருந்துகின்றுழி, சாம் உடற்கு உயிர்வந்து எய்தும் தன்மைபோல் குவிந்த தேம் கஞ்ச மலர் கரம் மேல் கொண்டு சிவ சிவ போற்றி என்றார் - இறந்த

வுடம்பினுண் மீள அவ்வுயிர்வந் தெய்துமாறு போலத் தாமே
அஞ்சலியாகக் குவிந்த தேனையுடைய செந்தாமரை மலர்போ
லுங் திருக்கரங்களைச் சிரசின்மேல் வைத்து ‘சிவசிவபோற்றி’
என்றார். எ - று.

பித்தாதிக்கரோகம் - பைத்தியம். தெளிந்தாரென்பதாம். ()

முன்னவன் செம்பொன் மன்றை
மும்முறை வலங்கொண் டங்குத்
தன்னிக ரில்லா மூலத்
தலைவனை வணங்கிப் பின்னர்
அன்னையம் பிகைதன் பாத
மன்புட னிறைஞ்சி யந்தப்
பொன்னவிர் கோயின் மேல்பாற்
புலீச்சரஞ் சென்று சேர்ந்து.

இ - ள். முன்னவன் செம்பொன் மன்றை மும்முறை
வலம் கொண்டு - முழுமுதலாகிய சபாநாயகரது மாற்றுயர்ந்த
கனகசபையை மூன்று தரம் பிரதக்ஷிணம் செய்து அதன்பின்பு,
அங்குத் தன் நிகர் இல்லா மூலத் தலைவனை வணங்கி - அங்கே
தமக்கு நிகரில்லாத சிவலிங்கப் பெருமானுகிய திருமூலட்டா
னேசுரரைத் தரிசித்து வணங்கி, அன்னை அம்பிகைதன் பாதம்
அன்பு உடன் இறைஞ்சி - அகில லோக சனனியாகிய உமை
யம்மையினது திருவடிகளை அன்போடு தரிசித்து வணங்கி,
பின்னர்ப் பொன் அவிர் அந்தக் கோவில்மேல் பால் புலீச்சரம்
சென்று சேர்ந்து - அதன்பின்னர்ப் பொன் மயமாய் விளங்கு
கின்ற அவ்வாலயத்தின் மேலைத் திக்கிலுள்ள திருப்புலீச்
சரத்திற் போய்ச் சேர்ந்து. எ - று. (60)

வரந்தர விருந்த நாதன்
 மலரடி வணங்கி நாகேச்
 சரந்தனி லிருந்த வண்ண
 றன்பத மிறைஞ்சி நீங்கித்
 திருந்திய மறையோர் வாழுந்
 தில்லையம் பலஞ்சுழ் வீதி
 பொருந்துழி யமிர்த மான
 வாசகம் புகல லுற்றூர்.

இ - ள. வரம் தர இருந்த நாதன் மலர் அடி வணங்கி - அத் திருப்புலீச்சரத்திலே தம் மெய்யன்பர்களுக்கு வேண் டிய வரங்களைப் பிரசாதித்தருளும் பொருட்டுச் சிவலிங்கத் திருமேனிகொண்டு வெளிப்பட எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவ பெருமானது செந்தாமரை மலர்போலுங் திருவடிகளைத் தரி சித்து வணங்கி, நாகேச்சரந்தனில் இருந்த அண்ணறன் பதம் இறைஞ்சி நீங்கி - திருநாகேச்சரத்தி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கி அவ்விடத்தினின்று நீங்கி, திருந்திய மறையோர் வாழும் தில்லையம்பலம் சூழ் வீதி பொருந்துழி - திருத்தமாகிய தில்லைவாழுந்தனர் வசிக்கின்ற கனகசபையைச் சூழ்ந்த திருவீதியிலேதாம் செல்கின்றுழி, அமிர்தம் ஆன வாசகம் புகலல் உற்றூர் - கேட்போரது செனிப்புலங்கட்கு அமிர்தமயமாகிய திருவாசகங் களைப் பாடி யருளுவாராயினார். எ - று.

திருப்புலீச்சரம் வியாக்கிரபாத முனிவர் ஆன்மார்த்த லிங்க பூசை செய்த தானம். திருநாகேச்சரம் சேஷனது அவதாரமாகிய பதஞ்சலி முனிவர் ஆன்மார்த்த லிங்க பூசை செய்த தானம். (61)

ஆடுமிக் குலாநற் றில்லை
 யாண்டவன் றனைக்கொண் டென்னும்
 பாடலைப் புகன்று கோயி
 லிருவகைப் பதிகங் கூறி
 நாடுமெச் சிவ புராண
 மொழிந்தநல் லகவன் மூன்று
 நீடுமெய்த் தமிழு மன்பா
 லோதினர் நீதி மிக்கார்.

இ - ள. நீதி மிக்கார் - ஒழுக்கத்தின் மிக்க திருவாதனுரடிகள், ஆடும் குலாத் தில்லை ஆண்டவன் தனைக் கொண்டு என்னும் இந் நல் பாடலைப் புகன்று - “ஆடுங் குலாத் தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே” என்னும் இந் நல்ல சொற் ரேட்டரை ஈற்றடியாகவுடைய குலாப்பத்தென்னுங் திருவாச கத்தைப் பாடியருளி, கோயில் இருவகைப் பதிகம் கூறி - கோயின்முத்த திருப்பதிகம் கோயிற்றிருப்பதிக மென்னும் இவ் விருவகைத் திருவாசகங்களையும் பாடியருளி, நாடும் அச் சிவபுராணம் ஒழிந்த நல் மூன்று அகவல் மெய் நீடு தமிழும் அன்பு ஆல் ஓதினர் - ஆராயத்தகும் அச் சிவபுராணமாகிய கவிவெண்பாவை யொழித்தொழிந்த நல்ல கீர்த்தித் திருவக வல் திருவண்டப்பகுதி போற்றித்திருவகவலென்னும் ஆசிரியப்பா மூன்றுமாகிய உண்மை மிக்க தமிழ் வேதங்களையும் சிரத்தையோடு பாடியருளினார். எ - று.

கோயில் - சிதம்பரம். முத்தல் - உயர்தல். அது “பேறிழ வின்பமோடு பினிமூப்புச் சாக்கா டென்னு, மாறுமுன் கருவட்பட்டது” என்பதனும், “வின்னேர்க் கெல்லா மூப்பாய்” என்பத னனுமறிக.

கைவளை சிலம்பச் செம்பொற்
 கிண்கிணி கறங்கச் சூழ்ந்து
 மைவளர் குழன்மேல் வண்டு
 மருண்டிசை திரண்டு பாட
 மெய்வியர் வரும்ப வெம்போர்
 விழிக்கயல் புரட்டி ஞாங்க
 ரிவ்வகை நின்று சுண்ண
 மிடித்தனர் மடந்தை நல்லார்.

இ - ள. மடந்தை நல்லார் - மடந்தைப் பருவத்தை
 யுடைய மகளிர்கள், கைவளை சிலம்ப - கைகளில் தரித்த வளை
 யல்க ளொன்றேடொன்றுராய்ந்து சத்திக்கவும், செம்பொன்
 கிண்கிணி கறங்க - மாற்றுயர்ந்த பொன்னுலாகிய சதங்கைக
 ளொலிக்கவும், மை வளர் குழன்மேல் வண்டு மருண்டு திரண்டு
 சூழ்ந்து இசை பாட - கருமை வளரானின்ற கூந்தலின் மீது
 வண்டுகள் மயங்கி ஒருங்கு திரண்டு சூழ்ந்து கீதம் பாடவும்,
 மெய் வியர்வு அரும்ப - சரீரத்திலே வெயர்வை பொடிக்கவும்,
 வெம் போர் விழிக் கயல் புரட்டி - குழழையோடு பொரும்
 வெவ்விய கண்களாகிய கயல்களைப் பிறழச் செய்து, ஞாங்கர்
 இவ்வகை நின்று சுண்ணம் இடித்தனர் - அத் திருவீதியின்
 பக்கத்தே இந்தப்பிரகாரம் நின்று திருப்பொற் சுண்ண மிடித்
 தார்கள். எ - று.

விழிக்கயல் புரட்டி என்பதற்கு உலக்கை செல்லுமிடமெல்
 லாம் கட்பார்வையைச் செலுத்தி யென்றுரைத்தலுமொன்று..
 மடந்தைப் பருவம் மகளிரெழுவகைப் பருவத்து ளொன்று. அஃது
 பத்தொன்பதுயாண்டளவான பருவம். ஈண்டுச் சுண்ண மென்
 றது சுவாமிக்குச் சாத்தும் பரிமளப் பொடியை. மடந்தை பருவங்
 குறியாது நிற்றலுமொன்று. (63)

அத்திரு வனையார் பாடல்
 கேட்டவ இசைத்த தாக
 மெய்த்தமி ழதனு னன்கு
 மிகுதிருச் சுண்ண மோதி
 மைத்திகழ் காவி னாடு
 வருதலு மாங்கே பொய்த
 றத்தமின் முயலுங் காதற்
 சிறுமியர் தம்மைக் கண்டார்.

இ - ள். அத் திரு அனையரார் பாடல் கேட்டு-திருவாத
 ஆரடிகள் இலக்குமிபோலும் அம்மகளிர் பாடுகின்ற வள்ளைப்
 பாட்டைக் கேட்டு, அவர் இசைத்தது ஆக - அம்மகளிர் கூறிய
 கூற்றுக, மெய்த் தமிழ் அதனால் நன்கு மிகு திருச் சுண்ணம்
 ஒதி - மெய்ம்மையாகிய தமிழ் மொழியினாலே “முத்துநற்று
 மம் பூமாலை தூக்கி” என்றெடுத்துப் “பொற் சுண்ண மிடித்து
 நாமே” என்றிருதிதோறுமுடித்து நன்மைமிக்க திருப்பொற்
 சுண்ணமென்னுங் திருவாசகத்தைப் பாடியருளி, மைத்-திகழ்
 காவின் ஊடு வருதலும் - கருநிறம் விளங்காநிற்கும் சோலை
 யின்கட் செல்கின்றுழி, மருங்கே பொய்தல் தத்தமில் முய
 அலும் காதல் சிறுமியர் தம்மைக் கண்டார் - தம்பக்கத்தே
 பொய்தல் விளையாட்டைத் தம்முட் கூடித் தனித்தனி முய
 அலும் விருப்பத்தையுடையசிறு பெண்களைக் கண்டார். எ-று.

பொய்தல் மகளிர் விளையாட்டு. தந்தமின் எனற்பாலது தத்
 தமினென வலிந்து சின்றது. வள்ளை மகளிர் பரிமளப்பொடி
 இடிக்கும்போது பாடும் உலக்கைப் பாட்டு”. “கண்ணுதற் பெருங்
 கடவுளங் கழகமோ டமர்ந்து, பண்ணுறத்தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசந்
 தமிழ்” ஆகவின் மெய்த் தமிழழன விசேஷிக்கப்பட்டது. (64)

கண்டபின் வறிது கூறுங்
 கசட்டுரை சிறிது மற்றே
 மண்டனை யுரைமி னீரென்
 றவரவ ரூரைத்த தாக
 வெண்டரு திருத்தெள் ளேணங்
 திருவுந்தி யெழிற்றே ஞேக்கம்
 பண்டிகழ் திருப்பூ வல்லிப்
 பாடல்பொன் னாசல் சொன்னார்.

இ - ள. கண்ட பின் - திருவாதலூரடிகள் அச்சிறுமியர் களைக் கண்டருளிய பின்னர், நீர் வறிது கூறும் கசட்டு உரை சிறிதும் அற்றுஎம் அண்டனை உரைமின் என்று ஆங்கு அவர் உரைத்தது ஆக-நீவிர் கொன்னே பாடும் நரஸ்துதியாகிய குற்ற முடைய இப்பாடல்களை முழுவதுங் கைவிட்டு அண்ட வடிவின் ராகிய நஞ் சிவபெருமானையே பாடுங்களென்று அம்மகளிர் ஒருவர்க்கொருவர் கூறிய கூற்றுக, எண் தரு திருத்தெள் ளேணம் - “திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்று” என்றெடுத்து “நாங்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ” என்றிருதிதோறுந் தந்து நன்குமதிப்பைத் தருந் திருத்தெள்ளேணமும், திருவுந்தி - “வளைந்தது வில்லு” என்னுஞ் சொற்றெடுதை முதலாக வடைய திருவுந்தியாரும், எழில்தோனேக்கம் - “பூத்தாரும் பொய்கைப் புனிதிதுவே யெனக்கருதி” என்று தொடங்கித் திருத்தோனேக்கமும், பண்திகழ் திருப்பூவல்லி - “இஜையார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தலுமே” என்று தொடங்கி “பூவல்லி கொய்யாமோ” என்றிருதிதோறும் பிரயோகித்துப் பண் விளங்கானிற்கும் திருப்பூவல்லியும் பொன்னாசல் பாடல் சொன்னார் - “சீரார் பவளங்கான் முத்தங் கயிறுக” என்று தொடங்கிப் “பொன்னாச லாடாமோ” என்றிருதிதோறும்

அந்தித்துத் திருப்பொன்னாசலுமாகிய திருவாசகங்களைப் பாடியருளினார். எ - று.

கசடு - சூற்றம். கட்டுரை உறுதிமொழியாகவின் ஈண்டது பாடமன்றென்க. கட்டுரை கற்பனைக்கதை என்பாருமூலார். மகா யுத்தத்தை வென்ற சுத்த வீரனேருவன் தன்றேள்களையும் மார் பையும் நோக்கிநோக்கிக் களித்தவியல்பு. அதுபோல ஈண்டுப் பிரபஞ்சப் போரை வென்ற களிப்பினுலே தோள்களை நோக்குதல் தோன்னேக்கமென்க. அது “ஏந்தெழுவிலாகத் தெம்முனிறந்தன னென்றுநீநீ, சாந்தகன்மார்பங்கின்டோட்டலங்களு நோக்கி நோக்கிப், போந்தகைக் குரியாயல்லை போகலை போகலென்ன, நாந்தக மின்னுவீசி நராந்தகனவின்று வந்தான்” என்பதனாலும் ரிக.

(65)

ஆங்கொரு சிறுமி தன்சீ
ரன்னையை நோக்கிக் கூறுங்
தாங்கிசை மொழியே யாகத்
தகுமவை யீரெந் தோதி
ஞாங்காரின் மூறலுங் தும்பி
தன்னையு நயந்து நாதன்
பூங்கழல் வழுத்து கென்று
புனிதர்கோத் தும்பி சொன்னார்.

இ - ள். புனிதர் - அதிசுத்தராகிய திருவாதலூரடிகள், ஆங்கு ஒரு சிறுமி தன்சீர் அன்னையை நோக்கிக் கூறும் மொழியே ஆக - அங்கனமொரு சிறு பெண் தன்னற்றையை நோக்கிக் கூறுங் கூற்றூக, தகுமவை ஈரெந்து ஒதி - “வேத மொழியர் வெண்ணீற்றர் செம்மேனியர்” என்றெடுத்துத் தகுதியுடைய அன்னைப்பத்தைப் பாடியருளி, ஞாங்காரில் மூறலும் தும்பி தன்னையும் (நோக்கி) - தம்பக்கத்தே மலர்மீ

நூதிப் பாடுகளின்ற தும்பியையும் விளித்து, நாதன் பூம் கழல் நயந்து வழுத்துக் என்று - சிவபெருமானது பொலிவாகிய திருவடிகளை விரும்பிப் பாடக்கடவையென்று, கோத் தும்பி சொன்னார் - “பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த, நாவேறு செவ்வியு நாரணனு நான்மறையு, மாவேறு சோதி யும் வானவருந் தாமறியாச், சேவேறு சேவடிக்கே சென்று தாய் கோத்தும்டே” என்றெடுத்துத் திருக்கோத்தும்பி என்னுங் திருவாசகத்தைப் பாடியருளினார். எ - று.

தாங்கிசை ஏஞ்சிசை. தகுமவை வைகுதிவெற்ற அஃறினைப் பன்மைப் பெயர்: தகுமவைகளாகிய ஈரைஞ்தன விரிக்க. நோக்கி என்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. தன்னையு மென்னு மும்மை சிறப்பும்மை; எச்சமுமாம்; பத்துச் செய்யுள்ளடமையிற் பத்தென் எண்ணுகுபெயராயிற்றென்க. (66)

பொங்கரி னிடையே வாழும்

பொற்பிளங் குயிலே கூவி
யிங்கழை யெம்பி ராஜை

யென்பதுங் கிளியை நோக்கித்
திங்களஞ் சடையான் பாதஞ்

செப்பெனத் தசாங்க மென்னுங்
தங்கிசைத் தமிழுஞ் சொன்னார்
தங்கிக் ரொருவ ரில்லார்.

இ - ள். தம் நிகர் ஒருவர் இல்லார் - தமக்கு நிகரொரு வருமில்லாத திருவாதலூரடிகள், பொங்கரின் இடையே வாழும் பொற்பு இளம் குயிலே - சோலையின் மத்தியில் வாழும் அழகையுடைய இளமையாகிய “கீதமினிய குயிலே”, கூவி எம்பிராஜை இங்கு அழை என்பதும் - நீ கூவி எம்முடைய சிவபெருமானை இங்கே அழையென்பதாகிய குயிற்பத்தும்,

கிளியை நோக்கித் திங்கள் அம் சடையான் பாதம் செப்பு என - அவ்வியல்பிற்றுகிய கிளியை, “ஏராளிளங்கிளியே” என விளித்து நீ பிறை தலைமும் அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதியென்று, தசாங்கம் என்னும் தமிழும் சொன்னார் - திருத்தசாங்கமென்னும் திருவாசகமும் பாடியருளினார். எ - று.

பொங்களினிடையே வாழும் பொற்பிளமையாகிய குயிலடை கிளிக்குங் கூட்டப்பட்டது. அவ்விருவகைப் புடைகளின் றண்மை விளக்குதற்குப் பொங்களின் வாழுமென்னது பொங்களினிடையே வாழுமென்றார். இடை என்பதனை ஏழஞ்சிருபென் றலுமொன்று. தங்கிசைத் தமிழ் ஏந்திசைச் செப்பலோசையுடைய தமிழ் வெண்பா. தசாங்கம் - பத்தங்கம், அவை பெயர், நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, வாகனம், படை, வாத்தியம், மாலை, கொடி என்பன. அது “புல்லு மலையாறு நாடுர் புனைதார்மா, கொல்லுங்களிறு கொடி, முரசு—வல்லகோ, வென்றிவை நஞ்செழுத்தோ டேலா வகையுரைப்ப, நின்ற தசாங்கமென நோ”, “நேருங் தசாங்கத்தை நேரிசை வெண்பாவா, வீரம்பது தொண்ணு றீண்டெழுபா— நேரைம்பான், நேரங்துரைக்கிற் சின்னப்பு வீரங்தாற் செப்பினு, நேரங்த தசாங்க நிலை” என்பவற்றுனரிக. (67)

மண்ணிடத் தெம்மை யாண்ட
 வாழ்வினை யன்றி மற்றே
 ரண்ணலைக் கடவு ளென்பார்க்
 கஞ்சதும் வினையே மென்றும்
 பண்ணுறச் சிறந்த பாடல்
 பகரங்துநற் பன்ன சாலை
 யொண்ணகர்ப் புறம்பு செய்தாங்
 கிருந்தன ருண்மை மிக்கார்.

இ . ள. உண்மை மிக்கார் - மெய்யுணர்வின்மிக்க திருவாதலூரடிகள், மண்ணிடத்து எம்மை ஆண்ட வாழ்வினை அன்றி - இம்மண்ணுலகின்கண் வந்தெமை யடிமைகொண்ட போனந்தப் பெருவாழ்வாகிய சிவபெருமானை யல்லது, மற்று ஓர் அண்ணலைக் கடவுள் என்பார்க்குவினையேம் அஞ்சுதும் என்று - மற்றொரு விசேட புருட்னைப் பதியென்னும் பாவிகட்கே திவினையையுடைய தமியேம் அஞ்சுதல் செய்வே மென்று, பண் உறச்சிறந்த பாடல் பகர்ந்து - “புற்றில்வாழுவு மஞ்சேன்” என்று தொடங்கி இறுதிதோறும் “அஞ்சுமாறே” என்று முடித்துப் பண்பொருந்தச் சிறந்த அச்சப்பத்தாகிய திருவாசகமும் பாடியருளி, நல் பண்ணசாலை ஒள் நகர்ப்புறம்பு செய்து ஆங்கு இருந்தனர் - நல்ல பண்ணசாலையை அழகிய அநந்கரின்புறத்தே அமைத்து அதன்கண் வீற்றிருந்தருளி அர். எ - று.

எண்டும் எம்மையெனப் பண்மையாற் கூறியது பாண்டியனையு முளப்படுத்தற்கென்க. எச்சவும்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பண்ணசாலை என்பழிப் பண்ம - இலை. எண்டுண்மையிகுதி யென்றது ஞானபூசை செய்யும் விசேடவுணர்வை; ஞானபூசையாவது பிருதுவி முதலிய தத்துவங்களையெல்லாம் கடமெனக் காணும் பூதசத்தியும், அவ்வாறு காணுதல் திருவருளாலெனக் கருதும் ஆன்மசத்தியும், அக்கருத்தானே கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறியுளிலை அத்திருவருளென சிற்குங் திரவிய சத்தியும், ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களை ஐந்துமுதலாகக் கருதும் மஞ்திரசத்தியும், சிவபெருமான் யாண்டும் சிறைந்திருக்கிறரென வணரும் இலிங்க சத்தியுமாகிய இவ்வைந்தானும் கடவுளை வழிபட்டுத் துதிப்பதாம். அது “மன்முதல் கரணமெல்லா மறுவசத் தாக்கிஞானக் கண்ணினி ஊன்றியந்தக் கருத்தினு லெவையுநோக்கி, யெண்ணியஞ் செழுத்துமாறி யிறைநிறை வுணர்ந்து போற்றல், புண்ணியன் றனக்கு ஞான பூசையாம் புகலுமன்றே” என்பதனைனுமறிக. திருவாதலூரடிகள் சிதம்பரத்தில் இங்ஙனம் பூசை செய்துகொண்

திருந்தாரென்பதை, “மாசறுமணிபோற் பன்னாள் வாசகமாலை சாத்திப், பூசனை செய்து பின்னர்ப் புண்ணிய மன்றுளாடு, மீசன் தழிக்கீழூட்டி மீறிலா வறிவானந்த, தேசொடு கலங்துநின்றார் சிவனாருள் விளக்கவந்தார்” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றூ னறிக. சிதம்பரத்தினது திருவெல்லைக்குள் வசித்தல் ஆன்றே ராசாரமன்றென்பதைத் திருத்தொண்டர் பெரியபுராண முதலிய உண்மை நூல்களுட் காண்க. (63)

பரம்பரப் பொருளா மிந்தப்
பைந்தமி மோதி வையம்
பெரும்பிறப் பகல வந்து
பிறந்தவர் செய்தி யெல்லா
மிருந்தநற் ரேகுதி தோறு
மியம்பிநன் மகிழ்ச்சி யெய்தி
யரும்புகழ்த் தில்லை யுள்ளா
ரியாவரு மதிச யித்தார்.

இ - ள. வையம் பரம்பரப் பொருள் ஆம் இந்தப் பைந்தமிழ் ஒதிப் பெரும் பிறப்பு அகல வந்து பிறந்தவர் செய்தி எல்லாம் - உலகமானது முதனோல்களாகிய வேதசிவாக மங்களின் பாரம்பரியப் பொருளையுடைய இத்திருவாசகத் தைப் பாராயணஞ்சு செய்து அநாதியாயுள்ள பிறவிநீங்க வந்து திருவவதாரஞ்சு செய்த சென்மசாபல்லியராகிய திருவாதலூரடிகளது இவ்வத்தியற்புத் சமாசாரங்களையெல்லாம், அரும்புகழ்த் தில்லை உள்ளார் யாவரும் இருந்தநற் ரேகுதிதோறும் இயம்பி நல்மகிழ்ச்சி எய்தி அதிசயித்தார் - அரிய புகழூ யுடைய தில்லைமாநகர வாசிகளெல்லாம் தாமொருங்கு குழீஇயிருக்குஞ் சபைகடோறு மெடுத்தினிது பாராட்டி நல்ல மனமகிழ்ச்சியோடு அதிசயமடைந்தார்கள். எ - று.

பரம்பரன் கடவுளாகவிற் கடவுளையே பொருளாகவுடைய
பைந்தமிழூன்றுமாம்; பைந்தமிழ் - செந்தமிழ். (69)

தத்துவ முடிவி லாடுங்

தாண்டவங் தம்முட கண்டு
நித்தலுஞ் சென்று மன்றி
நிமலை யிறைஞ்சி யன்பா
லித்திற மையர் தில்லை
யெல்லையி லிருந்தா ரிப்பாற்
புத்தரை வாதில் வென்ற
புகழினை யுரைத்தல் செய்வாம்.

இ - ள. தத்துவ முடிவில் ஆடும் தாண்டவம் தம் உள்
கண்டு - முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் முடிவில் நிகழும்
சூக்கும் நடனத்தைத் தம்முளே தரிசித்தும், நித்தலும்
சென்று மன்றில் நிமலை அன்பு ஆல் இறைஞ்சி -
நாடோறுஞ் சென்று புறத்தே கனகசபையின்க ணிகழும்
திருமலர்கிய சபாநாயகரது தூல நடனத்தையுந் தரிசித்து
அன்பினாலே வணங்கித் துதித்தும், இத்திறம் ஜயர் தில்லை
எல்லையில் இருந்தார் - இந்தப்பிரகாரம் திருவாதலூரடிகள்
சிதம்பரத்தினது திருவெல்லையின் மருங்கே வில்வாரணியத்து
வீற்றிருந்தருளினார். அதுநிற்க; இப்பால் புத்தரை வாதில்
வென்ற புகழினை உரைத்தல் செய்வாம் - இனி இவ்வடிகள்
புத்தரை வாதில்வென்ற புகழூழுடைய சரித்திரத்தை யான்
கூறுவாம். எ - று.

கண்டு, இறைஞ்சி என்னும் செய்தென்வாய்பாட்டு வினை
யெச்சங்களிரண்டும் எண்ணுப்பொருட்கண் வந்தன; “வினையொடு
வரினுமென்னினைய வேற்பன” என்பதோத்தாகவின். தில்லை
யெல்லையி லிருந்தாரென்றது விட்டலக்கணை; கங்கைக்கணிடைச்

சேரி என்பழியோல. அது, ஒன்றிடையிட்ட மேலைச் செய்யுளில் “நற் பன்னசாலை யொண்ணகர்ப்புறம்பு செய்தாங்கிருஞ்சனர்” என்றதனேனு முனர்க. வில்வாரணியம் சிதம்பரத்துக்குக் கிழக்கே நான்கு மைல் தூரத்திலுள்ளது; இது பிற்காலத்திற் பித்தர்புரம் என வழங்கப்பட்டு இக்காலத்திற் பிச்சபுரம் என மருவி வழங்கப்படுகின்றது. பித்தர் மாணிக்கவாசகசவாயிகள்; அது “பித்தன் வருமாலென்றிங்கெனைக்கண்டா, ரோடாவண்ணம் மெய்யன்பையுடையாய் நல்க வேண்டுமே” என்ற ரூடுக் கத்தவுடிகள் திருவாக்குக்களானுமறிக. தத்துவா தீதமாயுள்ளது பராசத்தியும், பராசத்தியின் மத்தியில் விளங்குவது பரானக்தமும், பரானக்த மத்தியில் விளங்குவது சிவானக்தமும், சிவானக்தத்தை விளைவிப்பது. ஆனந்த தாண்டவமும், ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்பவர் ஹரப்பிரபுவமோகலின் தத்துவ. முடிவிலாடுங் தாண்டவம் என்றார். அது “தத்துவாதீதே பராசத்தி” என்னும் சிவாகம வசனத்தானும், தத்துவமாடச் சதாசிவங் தாஞ்டசு, சித்தமுமாடச் சிவசத்திதாஞ்ட, வைத்தசரா சரமாட மறையாட, வத்தனு மாடினு னெந்தக் கூத்தே” என்பதனுமறிக. பின் டத்தினிகழும் சூக்கும் நடன மாகலின் தரிசித்து வணங்கித் துதித்தென்னுது வாளா கண்டென்றும், ஏனையது அண்டத்தின் கணிகழும் தூலநடனமாகலின் தரிசித்து வணங்கித் துதித்தென் பதுபட இறைஞ்சி என்றுங் கூறினார்.

(70)

திருவம்பஸ் சநுக்கம் முற்றிற்று

ஆ திருவிருத்தம் 414.

திருவிருத்தம் 414
 திருவம்பஸ் சநுக்கம்
 முற்றிற்று

புத்தரை வாதில்வென்ற சருக்கம்

தாழுநீடு வேணியண்ண ரூள்விடாவொர் மாதவ
ஞீழிஞராலவண்மையுண்மையாயுநேயெங்சினென்
சோழநாடு கண்டுதில்லை தொழுதபின்பு பழுதிலா
வீழநாடு தன்னைநாட வெண்ணீயங்கு நண்ணி
[னென்.

இ - ன். தாழு நீடு வேணி அண்ணல் தாள் விடா ஓர்
மாதவன் - தாழ்ந்த நெடிய சடையையுடைய முழுமுதலாகிய
சிவபெருமானது திருவடிகளை ஒருபோதும் மறவாத
பெருமைபொருந்திய ஒரு தபோதனர், ஆழி ஞால வண்மை
உண்மை ஆயும் நேய நெஞ்சினென் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த
பூமியின்கண் நானுதேசவளவிகற்பங்களை ஆராய்ந்தறியும்
விருப்பம் பொருந்திய மனத்தையுடையவர், சோழ நாடு
கண்டு தில்லை தொழுத பின்பு - அவர், சோழநாட்டு வளங்
களைக் கண்டறிந்து தில்லைமாநகரைத் தரிசித்து வணங்கிய
பின்னர், பழுது இலா ஈழ நாடு தன்னை நாட எண்ணி அங்கு
நண்ணினென் - குற்றமற்ற ஈழநாட்டுவளங்களைக் கண்டறியும்
படி கருதி அந்நாட்டையுடைந்தார். எ - று.

தாழுநீடென்னும் காலங்கரந்த பெயரெச்சங்களூடுக்கி வேணி
யென்னும் பெயர்கொண்டன. வண்மையுண்மை - வளமுடைமை.
தேவாரம் பெற்ற திருக்கேதீச்சரம் திரிகோணசலம் என்னும்
சிவஸ்தலங்க ஸிரண்டும், திருப்புகழ்பெற்றி கதிர்காமமென்னும்
சப்பிரமணிய ஸ்தலமொன்று முடைமையின் ஈழநாட்டைப்
பழுதிலா ஈழநாடென விசேஷித்தார். அக்கருத்து, “திருக்கோவி
வில்லாத திருவிலூருந் திருவெண்ணீ றணியாத திருவிலூரும்,
பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடாஆரும் பாங்கினெடு பலதளிக
ளில்லாஆரும், விருப்போடு வெண்சங்க முதாஆரும் விதானமும்
வெண்கொடிய மில்லாஆரு, மருப்போடு மலர்பறித்திட் உண்ண

ஆரு, மலையெல்லா மூரல்லவடவிகாடே” என்பதனை மறிக. ஈழ நாட்டை, “நாற்றிசையி மாழ்க்கடலா நற்செந்தமிழ் வடக்காந், தேற்றமிரு சிங்களாந் தென்கிழக்கா—நீற்றழகர், வாழுந்தளி யிரண்டா மற்றென்பதின்காத, மீழநாட்ட டெல்லையி தென்றென்” என்பதனை மறிக. இது கலிவிருத்தம். (1)

நண்ணுமாதி மாதவ னலங்கொள்ளி நாடனு
மண்ணரு னிருந்தவு ரடைந்துசே ரிடந்தொறு
மெண்ணிலாதகாலம்வாழி தில்லைமன்றமென்றுகூ
ருண்ணிலாவு மன்பினு ஒரைக்குமா தொடங்கி
[ஞன்.

இ - ள. நண்ணும் ஆதி மாதவன் - அங்கனம் வந்தடைந்த அத்தபோதனர், நலம் கொள் ஈழ நாடன் ஆம் அண்ணல் இருந்த ஊர் அடைந்து - பலதிற நன்மைகள் பொருந்திய ஈழநாட்டையுடைய அரசனிருக்கும் இராசதானியயடைந்து, சேர் இடந்தொறும் தில்லை மன்றம் எண் இலாத காலம் வாழி என்று கூர் உள் நிலாவும் அன்பினு ஒரைக்குமா தொடங்கினான் - தாம் போயிருக்கு மிடங்க டோறும் சிதம்பரத்துள்ள பொன்னம்பலம் நீடுழி வாழுக என்று மிகத் தம்மனத்தின்கணிகமும் பேரன்பினாலே சொல்லும்படி தொடங்கினார். எ - று.

உரைக்குமாறென்பது உரைக்குமா எனச் செய்யுண் முடி பெய்தி விண்றது. திரிலோகராச பூசிதனுகிய இந்திரனுக்காக விசுவகர்மா என்னும் தேவபதியினு ஒண்டாக்கப்பட்டமையும், இருசிதிக் கிழவனுகிய குபேரனுக்கு நெடுங்கால மிராசதானியா விருந்தமையும், குற்றமற்ற மாணிக்கம் உயர்வாகிய முத்து முதலிய ரத்தினங்களுடைமையும், தன்மாட்டுள்ள பதார்த்தங்களின் சுவை மிகுதியும், தன்கண் வாழ்வார்க்கு மிகவும் சரீராரோக்கியக் கொடுத்தலும், இன்னேரன்ன பிறவும்பற்றி எலங்கொ ளீழநாடு

என விசேஷத்தார். முன் எனப் பொருள்படும் ஆதி என்பது தாற்பரியத்தாற் சட்டுப்பொருண்மேலதாயிற்று; முதன்மை என்றுமாம்.

(2)

சென்றுசேரி டந்தொறுஞ்
சிறந்தசெம்பொ னம்பல
மென்றுகூறி வைகுநாளி
லீழாடன் முன்புபோய்
நன்றிலாத மூகார்தா
நயந்திறைஞ்சிமன்னகே
ளான்றியா முரைத்துமென்
றுவந்திவ்வாறு கூறினார்.

இ - ள. சென்று சேர் இடம் தொறும் சிறந்த செம் பொன்னம்பலம் என்று கூறி வைகு நாளில்-அத்தபோதனர் தாம் போயிருக்கு மிடங்கடோறும் அழகிய மாற்றுயர்ந்த “பொன்னம்பலம் நீடுழி வாழுக” வென்றிங்னனம் உச்சரித்துக் கொண்டிருக்கப்பெறு மின்நாட்களில் ஒரு நாள், நன்று இலாத மூகர் ஈழநாடன் முன்புபோய் நயந்து இறைஞ்சிக்-நல் வாக்குக்கு ஊமர்களாகிய புத்தர்கள் சிலர் அவ்வீழதேயத் தரசன் முன்னரே போய் அவனை விரும்பி வணங்கி, மன்ன யாம் ஒன்று உரைத்தும் உவந்து கேள் என்று இவ்வாறு கூறி னார் - நம்மரசனே! யாமொன்று கூறுதும் அதனை நீ மன மகிழ்ந்து கேட்பாய்கவென்று இவ்வாறு கூறுவாராயினார்.

எ - று.

நன்று ஒன்று என்பன ஆகுபெயர். நன்றிலாத மூகர் எனப் தற்கு நல்வாக்குக்கு ஊமர்கள் என்றது தாற்பரியப் பொருள் என்க. ஊமர் - ஊமைகள்.

(3)

ஓற்கமில்க ருத்தனை
 மொருத்தனின் நகர்க்குளா
 னற்கலன்க ளக்குமாலை
 நாளுமுன்ப தையமே
 நிற்கினும்மி ருக்கினுங்
 நிலாவுசெம்பொன் மன்றெனுஞ்
 சொற்கிளாந்து ரைக்குமென்று
 சொல்லிமுன் வணங்கினார்.

இ - ள். ஓற்கம் இல் கருத்தனும் ஒருத்தன் இந் நகர்க்கு
 உளான் - மிக்க வொழுக்கத்தையுடைய ஒரு சைவன் இந் நக
 ரத்தின்கண் வந்திருக்கின்றன, நல் கலன்கள் அக்குமாலை-அவ
 னுக்கு நல்ல ஆபரணங்கள் உருத்திராக்ஷமாலிகைகள், நாளும்
 உண்பது ஜூயமே - அவன் நாடோறும் உண்பது பிகையே,
 நிற்கினும் இருக்கினும் நிலாவு செம் பொன் மன்று எனும்
 சொல்கிளாந்து உரைக்குமென்று முன் சொல்லி வணங்கினார்-
 அவன் நிற்கும்போது மிருக்கும்போதும் விளங்காங்கின்ற
 “பொன்னம்பலம் நீடுழி வாழுக” என்னுஞ் சொல்லை விதந்
 துரைக்கும் என்றெதிரே கூறி மறித்தும் வணங்கினார். எ-று.

ஓற்கம் ஈண்டொடுக்கம். கருத்தன் - செய்பவன். தலைமை
 பற்றிய வழக்கான், அது நல்லொழுக்கத்தின் மேலதாயிற்று. (4)

இன்றிங் கவனைக் கொணர்வீரன்
 நிசைத்தா னிருப னைக்கவருஞ்
 சென்றன் புடையாய் வருகவுனை
 யழைத்தான் றிறன்மன் னவனென்ன

நன்றென் பதுவுங் தீதுமின்றி
நாளும் பலியேற் றுண்பதொழிங்
தொன்றுங் கருதா ரொடுங்கரும்
முளதோ வேந்தற் கெனவுரைத்தான்.

இ - ன். நிருபன் இன்று அவனை இங்குக் கொண்டீர் என்று இசைத்தான்-அரசன் அதுகேட்டு இத்தினம் அவனை இங்கே அழைத்துக்கொடுவருக வென்று பணித்தான்; ஆங்கு அவரும் சென்று அங்பு உடையாய் திறன் மன்னவன் உளை அழைத்தான் வருக என்ன - அவ்விடத்தவர்களுஞ் சென்று அன்பை யுடையவரே! வலியையுடைய நம்மரசன் உம்மை அழைக்கின்றுன் வருக என்று கூற, நன்று என்பதுவும் தீதும் இன்றி நாளும் பலி ஏற்று உண்பது ஒழிந்து ஒன்றும் கருதார் ஒடும் வேந்தற்குக் கருமம் உளதோ என உரைத்தான்-அதற் கவர் இது நல்லது இது தீயது என விஷயங்களில் வரும் விருப்பு வெறுப்புக்கள் சிறிதுமின்றி நாடோறும் பிச்சை யேற்றுண் னும் இஃதொன்றல்லது ஏறிதொன்றுஞ் சிந்தியாத சர்வ சங்க பரித்தியாகிகண் மாட்டும் நும் மரசனுக்கு லௌகிக சம் பவ முண்டோ என்று கூறினார். எ - று.

பிறர் கடத்தற்கரிய ஆணையையுடைய அரசனென்பார் திறன் மன்னவனென்றார். அரசன் பரமசமயி யாகவின், அவனுழைச் சென்று காணும் விருப்பமற்ற தபோதனர் தம்மைச் சர்வசங்க பரித்தியாக நிலையில் வைத்தோதி மறுத்தா ரென்பது கருத்தென்க. “துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு” ஆகவின் அதுபற்றி இங்ஙனம் கூறினாரென்பது கருத்தென்றலு மொன்று. இது மூன்றாண்டிரும் ஆளாண்திரும் காய்ச்சீரும் ஏனை நான்கும் மாச்சீருமாய் வந்த அறு சீர்க்கழிசெடிலடி ஆசிரியவிருத்தமென்க. (5).

ஊரிற் பலிகொண் டென்கினுமற்
கிறுன்றுங் கரும மில்லெனினும்
பாரிற் பயில்வா ருயிர்புரத்தல்
பரமா நிருபர்க் காதலினுல்

வேரிற் கமழ்தா ரெம்மரசன்
 றன்பால் வருதல் வேண்டுமெனச்·
 சீரிற் றிகழ்வேற் றாதருடன்·
 சென்று ஞென்றுங் தீமையிலான்.

இ - ள். ஊரில் பலி கொண்டு உண்கினும் - ஊரிலே
 பிகூட்டியேற்றுண்கினும், மற்று ஒன்றும் கருமம் இல் எனி
 னும்-உலகத்துப் பிறிதோர் காரியமுமில்லையெனினும், பாரில்
 பயில்வார் உயிர் புரத்தல் நிருபர்க்குப் பரம் ஆம் ஆதவிலை -
 தமது நாட்டின்கண் சஞ்சரிக்கும் பிரசைகளது உயிரைப்
 பாதுகாத்தல் அதனையாளும் அரசருக்குமுக்கிய கடன்மையா
 மாதவினுலே, வேரில் கமழ் தார் எம் அரசன் தன் பால் வரு
 தல் வேண்டும் என - வெட்டிவேரினற் கட்டப்பட்டு நறு
 மணங் கமழு மாலையையுடைய நம்மரசன்மாட்டு நீர் தப்பாது
 வருதல் வேண்டுமென்று தூதுவர் கடிந்து கூற, ஒன்றும்
 தீமை இலான் சீரில் திகழ் வேல் தூதர் உடன் சென்றுன் -
 ஒரு தீமையுமில்லாத அத் தபோதனர் அழகுடன் விளங்கும்
 வேலையுடைய அத் தூதுவரோடு சென்றுர். எ - று. (6)

முந்தும் பிடக மூன்றுணர்ந்து
 செயிர்நான் கொழிந்து முதுசீல
 மைந்தும் புனைந்து பாரமிதை
 யாறைந் தடக்கு மியல்புடையோன்
 கந்தங் கெடுதன் முத்தியெனக்
 காட்டுங் குரவ னுடனிருப்பச்
 சந்தஞ் சிறந்த புயனிருப
 னிருந்தான் றைன புடைசூழ.

இ - ள. முந்தும் பிடகம் மூன்று உணர்ந்து-ஆதியான பிடக நூன் மூன்றையுஞ் சந்தேக விபரீதமறக் கற்றுத் தெளிந்து, செயிர் நான்கு ஒழுகின்து - குற்றங்க ணெங்கையுஞ் தவிர்ந்து, முது சீலம் ஐங்கும் புளைந்து - பழைய சீலங்களைக் கையும் மேற்கொண்டு, பாரமிதை ஆறைந்து அடக்கும் இயல்பு உடையோன்-பாரமிதை முப்பதையு மடக்கும் இயல்புடையஞ்சிய, கந்தம் கெடுதல் முத்தி எனக் காட்டும் குரவன் உடன் இருப்ப-பஞ்ச கந்தமும் தீரக் கெடுவதே முத்தியெனச் சாதிக்கும் பெளத்தாசாரியன் ஒருங்கு இருப்பவும், தானை புடைசூழ-சேணைகள் பக்கத்தே சூழவும், சந்தம் சிறந்த புய சிருபன் இருந்தான்-உத்தமலக்கணஞ் சிறந்த புயங்களையுடைய புத்தராசா வீற்றிருந்தான். எ - று.

இயல்புடையோனுகியகுரவன், காட்டுங்குரவன் எனத் தனித் தனி முடிக்க. பிடகநூன் மூன்றாவன: விம்மாயபிடகம், அபிதன்ம பிடகம், சூத்திர பிடகமென்பன. இவற்றுள் விம்மாய பிடகத்தை நீக்கி அபிநயபிடக மென்பதொன்று சேர்த்து மூன்றென்பாரும், அதனையு நீக்கி வினையபிடக மென்பதொன்று சேர்த்து மூன்றென்பாரு மூனர். செயிர் நான்காவன: ஜராத்மவாதம், கர்த்திருத்துங் பாவவாதம், ஆகாசகாலதிக்கான்ம அரூபத்திரவிய பாவவாதம், அவயவகுண பதார்த்த பாவவாத மென்பன. இவற்றுள் ஜராத்ம வாதமாவது கொலையுடன்படல். கர்த்திருத்துவபாவ வாதமாவது கர்த்தாவையுடன்படல். ஆகாசகாலதிக்கான்ம அரூபத் திரவிய பாவவாதமாவது ஆகாசமுதலிய அரூபத்திரவியங்களை உடன்படல். அவயவகுண பதார்த்த பாவவாதமாவது அவயவம் குணம் என்னும் பதார்த்தங்களைத் திரவியங்களுக்கு வேறென உடன்படல். இங்கான்கும் அவர் மதத்துக்குக் குற்றங்களாகவின் செயிர் எனப்பட்டன. சீலமைந்தாவன: அகிம்ஸை, பிரமசரியம், அஸ்தேயம், சங்கிரகம், சத்தியம் என்பன. சீலமைந்தின்னு மொருபிரகாரம் வருமாறு:—கொல்லாமை, கள்ளுண்ணுமை, பொய்யாமை, கள்ளாமை, காமமின்மை என்பன. இவற்றே தரையிற்றுயிலாமை, சுகந்த வர்க்கந் தரியாமை, இரவிலுண்ணுமை என்னும் மூன்றையும் சேர்த்

துச் சீலம் எட்டென்றலும் அவர் மதசித்தாந்தமென்க. பாரமிதையாறைந்தாவன:—தானம், சீலம், பொறை, சிஷ்கர்மம், பிரக்கினை, வீரியம், சத்தியம், துணிவு, மயித்திரி, ஆசையறுதி என்னும் தசபாரமிதைகளும் உயிருறப்புப் பொருணேர்ச்சியான் வரும் முப்பதுமாம். அது “அருணைறியாத் பாரமிதை யாறைந்து முடன்டக்கிப், பொருண்முழுதும் போதினிழ னன்குணர்ந்த முனிவரன்ற, னருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணைறியாம் பிறநாலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ” என்னும் அம்மதசித்தாந்தத் தொகையானுமறிக. பாரம் கரை. இதை—அடைந்து. இனிப் பார்மீதே யாறைந்தடக்கு மியல்புடையோன் எனப் பாடமோதி, இங்னிலவுலகின் கண்ணே உட்பகைகளாறனையும் பொறிகளைந்தையும் சேர அடக்கு மியல்புடையவன் எனப்பொருளுறைத்தலு மொன்று. உட்பகை ஆருவன: காமம், குரோதம், லேபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்பன. பொறிகளைந்தாவன: சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்ச, சிங்சுவை, ஆக்கிராணம் என்பன. இனி ஐங்தென்பதற்குச் சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்களாகிய அவற்றின் புலனெனக் கொள்ளினு மமையும். பஞ்சகந்தங்களாவன: உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்பன. இவற்றுள் உருவகந்தமாவது, பூதவுருநான்கு உபாதாயவுரு நான்கென்னு மெட்டின்கூட்டமாம். பூதவுரு நான்காவன: பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்பன. உபாதாயவுரு நான்காவன: கடினம், ரசம், உருவம், கந்தம் என்பன. வேதஞகந்தம்: குசலவேதனை, அகுசலவேதனை குசலாகுசல வேதனை என மூன்றும்.. இவை முறையே சுகவறிவு, துக்கவறிவு, சுகதுக்கவறிவு என்னும் பொருளன. குறிப்புக்கந்தமாவது பொறி ஐங்கும் சித்தம் ஒன்றுமாகிய ஆறுமாம். பாவனகந்தமாவது புண்ணியம் பத்தும் பாவம் பத்துமாகிய இருபதுமாம். இவற்றுட் புண்ணியம் பத்தாவன: அருள், அவாவின்மை, தவவிச்சை, இனியவை கூறல், உண்மை கூறல், பயனுள கூறல், அறங்கூறல், வணக்கம், ஈகை, தவஞ்செயல் என்பன. இவற்றுண் முதன் மூன்றும் மனத்தானும், இடைநான்கும் வாக்கானும் கடைமூன்றும் காயத்தானும் நிகழ்வன. பாவம் பத்தாவன: தீச்சிந்தை, ஆசை, கோபம், கடுஞ்சொல், பொய்யரை, பயனில கூறல், குறளை கூறல், களவு, கொலை, பயனில செயல் என்பன. இவற்றுள்ளும்

முதன் மூன்றும் மனத்தானும் இடைநான்கும் வாக்கானும், கடைமூன்றும் காயத்தானும் நிகழ்வன. விஞ்ஞானகந்தமாவது புலனைந்தும் சிந்தனையொன்றுமாகிய முன்னைய ஆரைனுமறியுமாற்றிவுமாம். உருவகந்தமெட்டு, வேதங்கந்தம் மூன்று, குறிப்புக்கந்தம் ஆறு, பாவங்கந்தம் இருபது, விஞ்ஞானகந்தம் ஆறு; ஆகப்பஞ்ச கந்த விரி இங்காற்பத்துமூன்றுமென்க. அது “எட்டவை யிருவழன்று வேதனை யாறுஞான, மொட்டிய குறிப்போராறு செய்கையு மிகுபதாகக், கட்டியபஞ்சகந்தங் கணத்தினிற் பங்கமாகித், தொட்ட நாற்பத்துமூன்றுஞ் சுத்தநூற் றணிவதாமே” என்பதனைனுமறிக. கந்தம் சமூகம் என்னும் பொருட்டு. கந்தங்கெடுதல் முத்தியெனக்காட்டுங் குரவனென்றார்; இப் பஞ்ச கந்தமுங் கெடக் கூடும் முத்திகந்தவீடென்பதும், இவை கெடாதுகூடும் முத்தி குற்றவீடென்பதும் அம்மத சித்தாந்தமாகவினென்க. இனிப் பெளத்தமத உற்பத்தி எங்கனமெனின், முன்னேர் காலத்துத் திரிபுரத் தசரர் செய்யும் கொடுமைக்காற்றாது இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் விஷ்ணுவைச் சரண் அடைந்து விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் மேருவின் வடபாற் சென்று ஓர் யாகஞ்செய்து, அவ்வியாகத்தினின்றும் பல பூதகணங்களை எழுப்பி, அவர்களோடுயித்தஞ்செய்யும்படி அனுப்பி னேர். அப்பூதகணங்கள் சென்று யித்தஞ்செய்து சிவ பத்தியிற்கிறந்த அவ்வசரர்க் காற்றாது உடைந்து மீண்டன. அதனை அறிந்த விஷ்ணு இனி உபாயத்தால் இவரை வெல்ல வேண்டும் என்று கருதிப் புத்த சமயம் எனப் பெயரிய ஓர் சமயத்தை உண்டாக்கித் தாழும் புத்தகுரு வருக்கொடு சென்று அதனைப் போதித்துப் பரப்பிச் சைவமதக் கொள்கை நீக்கினார். இதனாலே திருமால் உபவவதாரம் பதினைந்தனுட் பெளத்தாவதாரமு மொன்று யிற்று. இதுவே அதனதுற்பத்தி யென்க. அது “மாயனிடைபுத்தவிரு ஞடைந்தோட வந்தொருவர், சேயவிளம் பரிதியெனச் சிவனருளாலவதரித்தார்” என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானும், “சாக்கிய குருவின் மாய ஞங்கவர் புரத்திற் சார்ந்து, கோக்களிற் றுரிவை போர்த்த கொன்றைவே ணியன்மே வன்பு, நீக்கியவ் வசரர் தம்மை நிகழ்த்துபுன் சமயங் தன்னி, லாக்கிநல் விலிங்க பூசையறிவொடு மகற்றி ஞானே” என்னுங் கூர்மபுராணச் செய்யுளானும், விஷ்ணுபுராணத்தானுமறிக. இனி பெளத்தமதக் கொள்ளும்,

கையைச் சங்கிரகமாக ஒருவாறு விளக்குதும்: பெளத்தர் தண்ணங்காரன், மகாவீரன் என்றிவர் முதலாக இருபதிற்குருவர். இவர் யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறத்தல் குற்றமென்று தாயாரது வயிற்றின் விலாப்புற இடைபிளக்கப்பிறக்கனர். பெளத்தர்க்குப் பிரமாணம்: பிரத்தியக்கூம், அனுமானம் என்னுமிரண்டுமே. ஆகமப்பிரமாணம் அவர்களுக்கின்று. இவ்விரு பிரமாணமுங் கொண்டு அறியப்படும் பொருள் ஞானமும் ஞேயமுமென இருவகைப்படும். இவை இரண்டுங் கணந்தோறும் சந்தானத்தே பங்கப்படுதலாகிய கணபங்கமுறும். சந்தானம் - தொடர்ச்சி. கணமாவது எட்டுத் தாமரையிதழை உளி ஊடறுக்குங் காலம். பங்கம் - சிதைவு. இக்கணபங்கம் வாயுசந்தானம், தீபசந்தானம், தாராசந்தானம், பிழீவிகாசந்தானம் என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் வாயுசந்தானம் வாயுவினைமுக்கம்; தீபசந்தானம் தீபத்தின் சுடரழிவு. தாராசந்தானம் ரொழுக்கம். பிழீவிகாசந்தானம் எறும்பினைமுக்கம்; இவற்றைக் கெட்டுக் கெட்டே போதல், கெட்டுக்கூயித்தல், கெட்டுவர்த்தித்தல், கெட்டெடாத்துநிற்றல் எனவும் வழங்கும். இவற்றூற்போங்த பொருள் உலகம் கணந்தோறும் வேறுபாடுற்றுக்கொண்டேயிருக்குமென்பதாம். இனிமேற்சுட்டிய ஞானமாவது அவ்விரு பிரமாணமுமாம். ஞேயமாவது அவ்விரு பிரமாணங் கொண்டறியப்படும் பதார்த்தமாம். அவை உருவம், அருவம், வீடு, வழக்கு என நான்கு வகைப்படும். அவற்றுள் உருவம் மேலேகாட்டிய சூதவரு, உயாதாயவரு என்னும் இருதிறத்தனவுமாம். அருவம் சித்தருவம், கணவருவமென இருவகைப்படும்; சித்தருவமாவது மேலேகாட்டிய குறிப்புக்கந்தமாம். கணவருவமாவது மேலேகாட்டிய விஞ்ஞானகந்தமாம். வீடு குற்றவீடு, கந்தவீடு என இருவகைப்படும். குற்றவீடாவது பஞ்சகந்தமுங்கெடாது கூடும் முத்தியாம். கந்தவீடாவது அவை கெடக்கூடும் முத்தியாம். அது “வீட்டின் மருவியல் குற்றங்கந்தமென வழங்கப்படும்” என்னும் பரபக்கச் செய்யுளானுமறிக. வழக்கு உள்வழக்கு, இல்வழக்கு என இருசிறப்படும். இவற்றுள் உள்வழக்கானது தொகையுண்மை வழக்கு, மிகுத்துரையுண்மை வழக்கு, தொடர்ச்சியுண்மை வழக்கு, உள்ளது சார்ந்த வுள் வழக்கு, இல்லது சார்ந்த உள்வழக்கென ஐந்துபிரகாரமும்; இல்வழக்கானது தொகையின்மை வழக்கு, மிகுத்துரையின்மை

வழக்கு, தொடர்ச்சியின்மைவழக்கு, உள்ளது சார்ந்த இல்வழக்கு இல்லது சார்ந்த இல்வழக்கு என ஐந்துபிரகாரமுமாம், உள்ளதை உண்டென்றல் உள்வழக்கு. உள்ளதை இன்றென்றல் இல்வழக்கு. இவ்விரண்டனுள் இல்வழக்கு முன்னர் வாதத்துட்போதருமென்க.

(7)

உடுக்குங் தனிவெண் கோவணமு
மொளிர்பொக் கணமு மாத்திரையு
மெடுக்குஞ் சதங்கை நெடும்பிரம்பு
மிலகுங் திலதத் திருமுகமு
மடுக்குஞ் சிறுபுன் முறுவலுநின்
றசையுஞ் சடையுங் கண்டரசன்
நிடுக்கங் கொளவந் தருகா
விருந்தான் நிருவம் பலமென்று.

இ - ள். உடுக்கும் தனிவெண் கோவணமும் - அப்பொழுது அத்தபோதனர் அரையிற் கட்டிய சத்த வெண்மையாகிய ஒரு கொடினமும், ஒளிர் பொக்கணமும் - தோண் மேல் விளங்காநின்ற பிகைப்பையும், மாத்திரையும் - காதுகளிலே தாங்கும் ஆறுகட்டி சுந்தரவேடமும், எடுக்கும் சதங்கை நெடும் பிரம்பும் - கையிலே தாங்கும் சதங்கை ஒலிக்கும் நெடிய பிரம்பும், இலகுங் திலதத் திருமுகமும் - நெற்றியிலே பிரகாசிக்குங் திலதப்பொட்டையுடைய திருமுகமும், அடுக்கும் சிறு புன்முறுவலும் - பதிப்பொருட்டியான சுகத்தால் இடையிடையே வாயின் கணரும்புங்குறமுறுவலும், நின்று அசையுஞ் சடையும் கண்டு அரசன் திடுக்கம் கொள வந்து - பின்றூழிந்து நின்றசையுஞ் சடையுமாகிய இவைகளைப் புத்தராசன் கண்டு மனமுஞ் சரீரமுமொருங்கே அஞ்சிக் கம்பிக்கும்படி வந்து, திருவம்பலம்

என்று அருகா இருந்தான் - “பொன்னம்பலம் நீடுழிவாழுக” என்று உச்சரித்துக்கொண்டு சமீபமாக இருந்தார். எ - று.

சிறுபுன்முறையில் நாகிளங்கமுகென்புழிப்போல ஒருபொருட் பன்மொழி. ஆறுகட்டி சுந்தரவேடம் துறவிகளது காதனி விசேடம். அது “வேடங் காதனி குழையின் சிரும்” என்பதனாலும் மறிக. எண்டச்சமென்றது அருளச்சத்தை. (8)

இருக்குஞ் தலைவன் றனைநோக்கி.

யிப்போ தேயம் பலமென்றிங்
குரைக்குஞ் தலைமை யெவன்கொலென
வுலகாள் பவனுக்கவ னுரைப்பான்
பெருக்கும் புகழாற் றிகழ்வளவன்
பிரியா விருகட் பேரருளாற்
புரக்குஞ் திருநாட் டறந்தழைக்கும்
புலியூ ரென்பதோன் றுளதால்.

இ - ள். இருக்கும் தலைவன் தனை நோக்கி - இங்ஙனம் வந்திருக்குஞ் சைவ தபோதனரை அரசன் நேர்நோக்கி, இப்போது அம்பலம் என்று இங்கு உரைக்கும் தகைமை எவன் கொல் என-இத்தருணத்து நீர் “பொன்னம் பலம்” என்றிங்குச்சரித்தமை என்கொலோ வென்று வினவ, உலகாள்பவனுக்கு அவன் உரைப்பான் - அவ்வரசனுக்கு அவர் விடை கூறுவாராயினர், பெருக்கும் புகழால் திகழ் வளவன் பிரியா இரு கண்பேர் அருளால் புரக்கும் திரு நாட்டு அறம் தழைக்கும் புலியூர் என்பது ஒன்று உளது - தன் குலத்தோர் பெருகச் செய்த புகழான் விளங்குஞ் சோழராசா தம்மினின்றும் எஞ்ஞான்றும் பிரிதவில்லாத இரு கண்களின் பூரண கிருபாநோக்கத்தாற்

பாதுகாக்கின்ற காவிரி நாட்டின்கண்ணே தன்கண் வாழ்வார் செய்யுங் தருமம் ஒன்று பலவாக விருத்தியெய்தப்பெறும் சிதம்பரம் என்றேரு சிவஸ்தலம் இருக்கின்றது. எ - று.

குலத்தோர் பெருக்கிய புகழென்றது புக்கடைந்த புறவின் பொருட்டுத் துலைபுகன் முதலாயினவற்றை. “குழுவின் வந்த குறுங்கிலவழக்குச் சான்றேர் செய்யுட்கண் னும் வழக்கின்கண் னும் வாராது” என ஆசிரியர் சேனைவரையர் விலக்குதலின், இப்போ என்பது சான்றேர் செய்யுட் சொல்லும் வழக்குச் சொல்லும் ஆகாமையின், இப்போது திருவம்பலம் என்பது பாடமன்றென மறுக்க. (9)

அந்தப் பதிமுன் றில்லைவன

ம.:தே புவன மனைத்தினுக்கு
முந்தக் கிளருங் தெய்வதல

மதனை மூலத் தானமதா
மிந்தப் புவிக்கு நாப்பணை

விலங்கும் பொதுவா மிடமதனிற்
சந்தத் தனத்தா ஞமைகாணத்

தலைவன் றிருத்தாண் டவம்புரியும்.

இ - ள். அந்தப்பதி முன் தில்லை வனம்-அந்த ஸ்தலம் முன்னரே தில்லைவனம், அதுவே புவனம் அனைத்தினுக்கும் முந்தக் கிளரும் தெய்வதலம்-அதுவே சகல புவனங்களுக்கும் முதற்கனுண்டாகிய சிவஸ்தலம், அதனால் அது மூலத்தானம் ஆம் - அந்தக் காரணத்தால் அது மூலஸ்தானமென்று சொல்லப்படும், இந்தப் புவிக்கு நாப்பண் எனப் பொது இலங்கும் - இப் பூமிக்கு நடுவாகக் கனகசபை அங்கே விளங்குகின்றது, அதனில் சந்தத் தனத்தாள் உமை இடம் காணத் தலைவன் திருத்தாண்டவம் புரியும் - அந்தக் கனக

சபையிலே சந்தனக் குழம்பு திமிர்ந்த ஸ்தனங்களையுடைய வீவகாமியம்மை வாமபாகத்தினின்று தரிசிக்கச் சபாநாயகர் பஞ்சகிருத்தியத்துக்குக் காரணமாகிய அநவரததாண்டவஞ்ச செய்தருளுவர். எ - று.

திருமூலஸ்தானம் திருமூலட்டானமென இக்காலத்து மரீஇயிற்று; தானம் - நிலையானது எனினுமாம். பொன்னம்பலம் கனகசபை என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். பொதுவா மிடமதனில் என்றிருந்தவாறு வைத்துப் பொருள்கொள்ளினு மமையும்.

(10)

மன்னுங் திறலான் மனுமைந்தன்
 வடிவிற் ரெஞ்சூய் மாற்றிநெடும்
 பொன்னங் கிரிபோ லுருநல்கும்
 புனிதத் தடமுன் டதின்மூழ்கி
 முன்னம் புவியிற் றவமொன் று
 முயலா தவரு மைந்துதொழி
 லென்னுங் திருத்தாண் டவம்புரிதல்
 கண்டா லுலகி லினிப்பிறவார்.

இ - ள். மன்னும் திறலான் மனு மைந்தன் வடிவில் தொழுநோய் மாற்றி நெடும் பொன்னம் கிரிபோல் உரு கல்கும் புனிதத் தடம் உண்டு - நிலைபெற்ற வலியையுடைய சிங்கவன்மனைன் னும் மனுகுமாரனது சரீரத்தின்கணுள்ள குட்டநோயை நீக்கி நெடிய மேருவைப்போலும் பொன்மய மாகிய திருமேனியைக் கொடுத்து அவனை இரணியவன்மன் ஆக்கிய பரிசுத்தம் பொருந்திய சிவகங்கை யென்னும் ஒரு தீர்த்தம் அங்கே இருக்கின்றது, முன்னம் புவியில் தவம் ஒன்றும் முயலாதவரும் அதில் மூழ்கி ஐந்து தொழில் என்னுங் திருத்தாண்டவம் புரிதல் கண்டால் - பூர்வ

சன்மங்களிலே இப் புண்ணிய பூமியில் ஒரு சிறிதுந் தவஞ் செய்யாத பாவிகளும் அத் தீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சகிருத்தியத்துக்கு நிமித்தமாகிய திருக்கிருத்தத்தை அங்கே தரிசிக்கப்பெற்றால், உலகில் இனிப் பிறவார் - அவர்கள் இவ்வுலகின்கண் வந்து இனி ஒருபோதும் பிறவார்கள். எ - று.

பரமுத்தி யடைவரென்பதாம். ஐந்து தொழிலென்னும் திருத்தாண்டவும் என்றது காரண காரிய வுபசாரம். (11)

நண்ணும் பிறவி யொழித்துயிர்க்கு
நலஞ்சேர் முத்தி கொடுப்பதற்கிங்
கெண்ணுஞ் சமயக் கடவுளரில்
யானேவல்ல னெனப் பதமேல்
வண்ணாங் திகழ்பொற் கழலணிந்து
மதுகைக் கொடியுங் கட்டியருட
பெண்ணம் பிகைகண் காணநடஞ்
செய்வா னந்தப் பெருந்தருக்கால்.

இ - ள். நண்ணும் பிறவி ஒழித்து உயிர்க்கு நலம் சேர் முத்தி கொடுப்பதற்கு இங்கு எண்ணும் சமயக் கடவுளரில் யானே வல்லன் என-அநாதியாக வரும் பிறவியை நீக்கி ஆன்மாக்கட்டுப் பரமுத்தியைக் கொடுத்தற்கு ஈண்டு நன்குமதிக்கப்படும் பலசமய கருத்தாக்களுள் நாமே வல்லே மென்பதற்கு அறிகுறியாக, பதமேல் வண்ணம் திகழ் பொன் கழல் அணிந்து மதுகைக் கொடியும் கட்டி - தந்திருவடியின் மீது அழகுவினங்காநின்ற பொன்னூலாகிய வீரக்கழலைத் தரித்து விருதுக்கொடியையுங் கட்டி, அந்தப் பெரும் தருக்கால் - அவ் வதுல சாமர்த்தியத்தினால், அருள் பெண்

அம்பிகை கண் காண நடம் செய்வான் - அருட்சத்தியாகிய சிவகாமியம்மை தரிசிக்க அங்ஙனஞ் சபாநாயகர் பஞ்ச சிருத்திய நிருத்தஞ் செய்தருளுவார். எ - று.

பொற்கழல் - இனவடை. சுட்டு முதன் மூன்றடிப் பொருளையும் சுட்டிற்று. எண்டு முத்தியென்றது பரமுத்தியென்பார்நலஞ்சேர் முத்தியென்றும், சமயக் கடவுளரென்றது புறப்புறச் சமயமும் புறச்சமயமும் முதலியவற்றை பிரதிபாதிக்கப்படுங் கடவுளா என்பார் இங்கெண்ணுஞ் சமயக்கடவுளரென்றும், அக்கடவுளரும் சனன மரண துக்கத்துட்படுதலின் அஃதற்ற தாமே சுத்தசாட்குண்ணியங்களையுடைய பரமபதியென்பதும், பரமுத்தியைக் கொடுக்க வல்லவரென்பதும் ஆகமப்பிரமாணத்தானுய்த்துணரும் நன்மக்கட்கன்றி எனை மந்தமதிகட்குங் காட்சிப் பிரமாணத்தான் இனிது விளங்குதற் பொருட்டென்பார் யானே வல்லனெனப் பதமேல் வண்ணந்திகழ் பொற்கழ வணிக்து மதுகைக் கொடியுங் கட்டி என்றும், அங்கடனத்தை என்றும் உள்ளபடி தரிசித்தற்குரியவர் அவ்வம்மையே யென்பார் அருட் பெண்ணம்பிகை கண்காண என்றும், இன்னேரன்னவை எனைச் சமயக் கடவுளர்க்கின்றென்பார் அந்தப் பெருந்தருக்கா வென்றுங்கூறினார். மதுகை - வலி. கண்காண என வேண்டா கூறினார். அவ்வம்மையது காட்சியே தஞ்சிறுவர்களாகிய பக்குவான் மாக்களது நடனகாட்சிக்கும் நிமித்தமாய், இன்றியமையாப் பெருஞ்சிறப்பினதென்னுங் தந்துணிவு முடித்தற்கென்க. (12)

தேங்குஞ் சடில முடிக்கடவு
 ஸிருதாள் கருதாத் தீமனமும்
 வாக்குஞ் செயலுங் கொடியோரு
 மொருகாற் பொன்னம் பலமென்னி
 லாக்காந் தருமஞ் செழுத்திருபத்
 தோரா யிரத்தோ டறுநாறு
 நாக்கொண் டுரைக்கு மதற்குநிக
 ரென்றுன் குன்று நற்புகழான்.

இ - ள. கேக்கும் சடில முடிக் கடவுள் இருதாள் கருதாத் தீ மனமும் வாக்கும் செயலும் கொடியோரும் ஒரு கால் பொன்னம்பலம் என்னில் - கங்காசலம் கிறையப்பெற்ற சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானது உபய திருவடிகளைத் தியானியாத நன்மையற்ற மனமும் வாக்குஞ் செய்கையும் கொடிய பாவிகளும் ஒரு தரம் “பொன்னம்பலம்” என்று உச்சரிக்கப்பெறின், நாக்கொண்டு ஆக்கம்தரும் அஞ்செழுத்து இருபத்தோராயிரத்தோடு அறுநாறு உரைக்கும் அதற்கு நிகர் என்றான் - நாக்கினாலே மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்தைத் தரும் சிவமூல மந்திரமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை இருபத்தோராயிரத்தற்றுநாறுதரம் செயிப்பதற்கு நிகராகுமென்றார், குன்று நல்புகழான் - இன்றுங் குறையாத நல்ல கீர்த்தியை யுடைய அத்தபோதனர். எ - று.

தெங்குமென்பது வலிந்து நின்றது. மனம் வாக்குச் செயல் கொடியாரென்புறி உயர்தினை தொடர்க்கசினை அதனைடு சார்த் தப்பட்டு அம்முடிபேற்று நின்றது. தரமென்பது அவாய்நிலையான் வருவிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒருநாண் முழுதும் செயிக்கும் பலத்திற்கு ஒருகாற் “பொன்னம்பலம்” என்றுச்சரிக்கும் பலம் ஒக்குமென்பார், “ஒருகாற் பொன்னம்பலமென்னி, லாக்கங்கரு மஞ்செழுத் திருபத்தோராயிரத்தோ டறுநாறு, நாக்கொண்டுரைக்கு மதற்கு நிகரென்றான்” என்றார்; ஒருநாண் முழுவதுஞ் சுவாசிக்கும் சுவாசம் இருபத்தோராயிரத்தற்றுநாறே யாகவின், அத்தொகையால் அங்காண் முழுவதையுங் குறிப்பித்தது தொகைக் குறிப்பின் பாற்படுமென்க. இந்தச் சுவாசம் இருபத்தோராயிரத்தற்றுநாற்றுள் மூன்றிலிரு கூருகிய பதினாலாயிரத்து நானூறு சுவாசம் மீளவும் அகத்தே சென்றடங்க மூன்றிலொரு கூருகிய ஏழாயிரத்திருநாறு சுவாசம் நாடோறும் புறத்தே கழியுமென்க. இங்ஙனம் நாடோறும் ஏழாயிரத்திருநாறு சுவாசம் புறத்துக் கழிதலினாலேயே நமக்கு மரணஞ் சம்பவிப்பதாலும், அங்ஙனங் கழியவிடாது தடுத்து யோகநெறியாற் பிரானையாமஞ்

செய்தவினாலேயே நரைதிரை மூப்பின்றி செடிதுகாலம் சீவிப்
பதாலுமென்க. (13)

நீறுங் திருவன் செழுத்துமிலா
நிருபா திருவம் பலமென்று
கூறும் பொருளிங் கிதுவாகு
மென்றேன் குன்று மெனுங்குணத்தான்
றேறும் பிடக மூன்றுமுரை
செய்யுங் தலைவ னல்லாது
வேறுங் கடவு ளான்றுளதோ
வென்றேபுத்தன்வெகுண்டுரைப்பான்.

இ - ள. குன்று ஆம் எனும் குணத்தான் - மலையென்று
சொல்லத்தகுங் குணத்தையுடைய தபோதனர், நீறும் திரு
அஞ்செழுத்தும் இலாங்கிருபா - மகிமை பொருந்திய விபூதி
பஞ்சாக்ஷரங்களில்லாத புத்தராசனே, திருவம்பலம் என்று
இங்குக் கூறும் பொருள் இது ஆகும் என்றேன் - பொன்னம்
பலம் என்றிங்கே நாங் கூறிய பொருள் இதுவேயாகு மென்ற
னர், புத்தன் வெகுண்டு - அப்போது அரசனேடொருங்
கிருந்து இது கேட்ட புத்தகுரு கோபங்கொண்டு, தேறும்
பிடகம் மூன்றும் உரைசெய்யும் தலைவன் அவ்வாறு வேறும்
கடவுள் ஒன்று உளதோ என்று உரைப்பான் - தளிவு
பொருந்திய பிடகநான் மூன்றையுமருளிச்செய்த நங்
கடவுளே யல்லது உலகத்திற்கு வேறுமொரு கடவு
ஞன்டோ வென்றிங்கனங் கூறுவானையினேன். எ - று.

திருவை நீற்றுக்குங் கூட்டுக. சலியாமையும் பெருமையும்
பற்றிக் குணம் குன்றுக விசேஷிக்கப்பட்டது. ஈண்டுக் குண
மென்றது துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்
களை யாகவிற் சாதியொருமை. பொருள் - காரணம், கடவுள்

என்பது எண்டுத் தெய்வமென்னுங் துணையாய் இருதிணைக்கும்
பொதுப்பெயராக நின்று உள்தோ என்னும் அஃறிணைப் பயனிலை
கொண்டது.

(14)

சென்றே தில்லை யெனும்பதியிற்
சேர்வேன் வாது செய்தவன்று
னின்றே நடிக்குங் கழலீடு
நீடுங் கொடியு மீங்கறுப்பே
ஞென்றே கடவுள் புத்தனென
வுலகோ ரறிய வுரைத்தந்த
மன்றே போதி நிழுற்பெருமான்
பள்ளியென்ன வழங்கு விப்பேன்.

இ - ள். சென்றே தில்லை எனும் பதியில் சேர்வேனான் இது பொழுதே சென்று சிதம்பரமென்னும் ஸ்தலத்தை யடைவேன், வாது செய்து அவன்றுன் நின்றே நடிக்கும் கழலீடும் நீடும் கொடியும் ஈங்கு அறுப்பேன் - அங்குள்ள சைவர்களோடு வாதஞ்சிசய்து அக்கடவுளானவர் அனவரத நடனஞ் செய்கின்ற பாதத்திற் பிணித்த வீரக்கழலீயும் உயர்த்துப் பிடிக்கின்ற விருதுக்கொடியையும் விரைந்தறுப்பேன், கடவுள் ஒன்றே - உலகத்துக்குப் பதி ஒன்றே, புத்தன் என உலகோர் அறிய உரைத்து - அப்பதியும் புத்த கடவுளே என எவருமறியப் பிரதிபாதித்துத் தாபித்து, அந்த மன்றே போதிநிழல் பெருமான் பள்ளி என்ன வழங்கு விப்பேன் - அக்கனகசபையினையே அரசமர நீழுவிலிருக்கும் நம் புத்த கடவுளது பள்ளியென்று சொல்லும்படி வழங்கச் செய்வேன். எ - று.

பரமத கண்டனமும், சுவமத ஸ்தாபனமும் முறையே செய் வேன் என்பது கருத்தென்க.

(15)

இந்தக் கருமங் தினமூன் றில்
 யானே முடிப்ப னெனவெழுந்து
 தந்தச் சிவிகை மேல்கொண்டு
 தன்றுள் வணங்குங் கணஞ்சூழ
 நந்தக் கிளருந் திரைக்கடலு
 நாடுங் காடு மகன்றேகிப்
 புந்தித் துயரங் கொண்டெடால்லை
 சென்றுன் புத்தன் புவியூரில்.

இ - ள. புத்தன் இந்தக் கருமம் தினம் மூன்றில் யானே முடிப்பன் என எழுந்து - புத்த குருவானவன் இக் காரியத்தை இன்று முதன் மூன்று தினங்களுள் யானே முடிப்பேனன்று பிரதிக்கரை செய்தெழுந்து, தந்தச் சிவிகை மேல்கொண்டு தன் தாள் வணங்கும் கணம் சூழ ஏகி-யானைத் தந்தத்தினுற் செய்த சிவிகைமே விவரங்து, தன் பாதங்களை வழிபடும் சீடவர்க்கம் சூழசென்று, நந்தக் கிளரும் திரைக் கடலும் நாடும் காடும் அகன்று - ஒன்றடங்க ஒன்றெழழுந் திரைகளையுடைய கடலைபும் நாட்டையுங் காட்டையுங் கடந்து, புந்தித் துயரங் கொண்டு ஒல்லை புவியூரில் சென்றுன்-என் சமயத்தைச் சிதம்பரம் முதலிய இடங்களில் இதுகாறும் பரப்பாது வாளா இருந்தேனே என்று மனவியாகுலங் கொண்டு விரைவாகச் சிதம்பரத்திற் சென்றுன். எ - று.

இந்தக் கருமமென்றது மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய பரமத கண்டனம் சுவமத ஸ்தாபனமென்னு மிரண்டையும். மேல்கொள் னல் ஒரு சொல். நந்தங்கிளரும் என்பது வலிந்து நின்றதெனினு மமையும். கடலும் நாடுங் காடுங் கடத்தலாற் புந்தித்துயரங் கொண்டென்றுமாம்.

மன்னனுங் தனது செல்வ
 மகட்குள முகை நீங்கப்
 பொன்னினம் பலத்தி லேக
 வென்பது பொருந்த வுன்னித்
 தன்னெடுங் தானை சூழத்
 தனிப்பெருஞ் சிவிகை யேறிச்
 சென்னிநன் ஞடு சேர்ந்து
 தில்லையி னெல்லை புக்கான்.

இ - ள. மன்னனும் தனது செல்வ மகட்கு உள முகை நீங்கப் பொன்னின் அம்பலத்தில் ஏக என்பது பொருந்த உன்னி - புத்தராசனுங் தனது செல்வ மகட்குளதாகிய ஊமைத்தன்மை நீங்கச் சிதம்பர யாத்திரை செய்க என்று சைவ நூல்கள் விதிப்பதை யுத்தியினும் பொருந்த நினைந்து, போலும், தன்னெடும் தானை சூழத் தனிப்பெரும் சிவிகை ஏறி நல் சென்னி நாடு சேர்ந்து தில்லையின் எல்லைபுக்கான் - தனது மிக்க சேனைகள் சூழ ஒப்பற்ற பெரிய சிவிகையின் மீதிவர்ந்து நல்ல சோழநாட்டிற் சென்று சிதம்பரத்தின் எல்லையை யடைந்தான். எ - று.

மன்னனுமென்னும் இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை புக்கா னென்னும் இறந்தகாலவினை முற்றுக்கொண்டது. செல்வ மக னொன்பது செல்வமாகிய மகள் செல்வம்போலும் மகள் செல்வத் துக்கு நிமித்தமாகிய மகள் செல்வத்தையுடைய மகள் என நான்கு பொருளான் மயங்கும். போலுமென்பது சொல்லெல்ச்சம். [மன்னனுங் தனது செல்வமகட்குள முகை நீங்க என்பதற்கு அரசனும் தன் மகட்குளதாகிய ஊமைத் தன்மை நீங்க வேண்டிய ஊழ் காரணமாக எனக் கோடலுமொன்று. விதியின்வண்ணம், மதி செல்லுமாதவின் தன் மகளையும் உடன் கூட்டிச் செல்ல வேண்டுமென்ற புத்தி அவனுள்ளத்திற் பிறந்தது.] (17)

இங்கிவன் செல்லு முன்ன
 ரெய்திய புத்த னங்கிச்
 செங்கரன் றில்லை யெல்லைச்
 சிவிகையி னிழிந்து சென்று
 பொங்குதண் புனல்சேர் சென்னிப்
 புலீச்சர வரன்பொற் கோயிற்
 றங்குசெங் கனக சாலங்
 தயங்கு மண்டபத்தி லானைன்.

இ - ள். இங்கிவன் செல்லுமுன்னர் எய்திய புத்தன் - இப்புத்தராசன் செல்லுவதற்குமுன் சென்ற புத்தகுருவானவன், அங்கிச் செங்கரன் தில்லை எல்லைச் சிவிகையின் இழிந்து சென்று - அக்கினியைத் தரித்த சிவந்த திருக்கரத்தையுடைப் சிவபிரானது தில்லைமாநகரத் தெல்லையிலே சிவிகையை விட்டிறங்கிச் சென்று, பொங்கு தண் புனல் சேர் சென்னி அரன் புலீச்சரப் பொன் கோயில் தங்கு செம் கனகசாலம் தயங்கு மண்டபத்தில் ஆனைன் - தீர்த்தங்களுண்மிக்க தண்ணிய கங்கா நதி பொருந்திய திருமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருப் புலீச்சரமாகிய அழகிய ஆலயத்துள்ள நானைவிதமாகிய செம்பொன்மயமாகி விளங்கும் ஓர் மண்டபத்தை யடைந் திருந்தான். எ - று.

இங்கிவன் இரு சொல்லுமாம், சாலம் - விகற்பம், அது ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூநதமென நான்கு. இப்பதி தன் திருமண்டபத்தை அடைந்தமை அதிபாதகமாதவின் அதனைக் கூறுதற்கு மனம் பொருந்தாமையின் மண்டபத்தைச் சார்ந்தானெனச் சிறப்புச் சொல்லாற் கூறாது மண்டபத்திலானைன் எனப் பொதுச்சொல்லாற் கூறினார். (18)

ஆங்கவ னிருப்பச் சென்ற
 வரசனு மிறைஞ்சி யேத்தி
 யோங்கிய மகிழ்ச்சி யெய்தி
 யமர்ந்துழி யுரக ராசி
 தாங்கிய சடிலன் கோயி
 றன்னிலுட் கருமஞ் செய்வோ
 ரீங்கிவர் வரவு கண்டே
 யாவரு மொருங்கு சேர்ந்தார்.

இ - ள். ஆங்கு அவன் இருப்பச் சென்ற அரசனும் இறைஞ்சி ஏத்தி ஒங்கிய மகிழ்ச்சியெத்தி இருந்துழி-அங்கனம் புத்தகுருவிருப்பப் பின்சென்ற புத்தராசனும் அவனைச் சமீபித்து வணங்கித் துதித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கின்றுழி, உரக ராசி தாங்கிய சடிலன் கோயிறன்னில் உட்கருமஞ் செய்வோர் ஈங்கு இவர் வரவுகண்டு யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்தார் - சர்ப்பக்கொத்தைத் தாங்கிய சடையையடைய சிவபெருமானது ஆலயத்திலே உட்பணி செய்பவர்களாகிய திருத்தொண்டர்கள் ஈண்டிவர்களது வரவைக் கண்டு அனைவரு மொருங்கு திரண்டார்கள். எ - று. (19).

தத்தமன நொந்துகன றுனென வெகுண்டே
 சித்தமயர் வெய்தும்வகை சின்மொழிகள் கூறு
 வத்தனுறை தில்லைநக ரெல்லையை யகன்றே
 புத்தகடி தேகிது பொரோமென வுரைத்தார்.

இ - ள். தத்தம் மனம் நொந்து கனருனென வெகுண்டு - அங்கனங் திரண்ட சைவர்களெல்லாங் தங்கள் தங்கள் மனம் வருங்கி அக்கினி யென்று சொல்லும்படி மகா

கோபங்கொண்டு, சித்தம் அயர்வு எய்தும் வகைசில் மொழி கள் கூறு - அப்புத்தர்கள் கேட்டு மனங் திகைக்கும்படி சில குரூர வார்த்தைகளைப் பேசி, அத்தன் உறை தில்லைநகர் எல்லையை அகன்றே புத்த கடிது ஏகு - நம்பரமயிதாவாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கப் பெறுகின்ற இத்தில்லைமாநகரி னெல்லையை விட்டுப் புத்தகுருவே நீ சீக்கிரம் ஓடிப்போய் விடு, இது பொரோம் என உரைத்தார் - இவ்வபசாரத்தை நாம் எவ்வாற்றினும் சகிக்கமாட்டோமென்று கூறினார். எ - று.

இது கலிவிருத்தம்.

(20)

தார்வளவன் முன்னருயர்தார்க்கவுரை கொண்டே நீர்ப்பரவு சைவங்கிலை யன்றென மறுத்துச் சீர்மருவு புத்தனுபார் தெய்வமென விப்போ தேர்பெற சிறுத்தியல் தேருவதி லென்றுன்.

இ - ள். தார்வளவன் முன்னர் உயர் தார்க்க உரை கொண்டு - வெற்றிமாலையைத் தரித்த சோழராசாவுக்கெதிரே உயர்வாகிய தார்க்கஞ் செய்து, நீர் பரவு சைவம் நிலையன்று என்மறுத்து - நீவிர் அனுசரிக்கும் சைவசமயம் பொய்ச்சமய மென்று அதனை நிராகரித்து, சீர்மருவு புத்தன் உயர் தெய்வம் என இப்போது ஏப்பெற நிறுத்தி அலது - புகழை யடைய நம் புத்தனே உலகத்துக்கு முதற்கடவுளௌன் றிந்தக்ஷணமே தார்க்க நீதி பொருந்தத் தாபித்தல்லது, ஏகுவது இல் என்றுன் - யாமிவ்விடத்தை விட்டுப் போவ தில்லையென்று கூறினான். எ - று.

உரை - நூல்; ஆகுபெயர்; வினாவிடைகளௌன்றலு மொன்று.

புத்தகுரு வின்னன புகன்றபி னெவர்க்கு மித்திற முரைக்குவ மெனக்கடி தகன்றே

மெய்த்தவர்கள் வேதமுத லோர்பரி கலத்தோர்
தத்தமனை தோறுமிது சாற்றினர்க ளன்னேர்.

இ - ள். புத்தகுரு இன்னன புகன்றபின் - புத்தகுரு
இன்னேரன்ன வார்த்தைகளைக் கூறியபின்னர், அன்னேர்
எவர்க்கும் இத்திறம் உரைக்குவம் எனக் கடிது அகன்று -
அச்சைவர்கள் சிதம்பரதலவாசிகளைவர்கட்கும் இச்சமா
சாரத்தைச் சொல்வேமென்று அவ்விடத்தை விட்டகன்று,
மெய்த்தவர்கள் வேதமுதலோர் பரிகலத்தோர் தத்தமனை
தோறும் இது சாற்றினர்கள் - உண்மையாகிய தபோதனர்
கருக்கும் வேதவித்துக்களாகிய தில்லைவாழுந்தனர்கருக்கும்
ஏனைப் பரிகலத்தோர்கட்கும் அவ்வவரில்லங்கடோறும்
சென்றிதனைக் கூறினார்கள். எ - று.

இன்ன அன்ன என்பது இன்னனவென மாலீயிற்று.
பரிகலத்தோர் - பரிவாரசனம்; கோயிற்குரிய உட்டொழும்பு
பூண்டொழுகுவோர் என்றதாம். பரிகரத்தோர்என்று பாடமோது
வாருமூளர். (22)

புண்ணுழையும் வேனிகர் புகன்றமொழி கேளா
வண்ணலுறை கோயிலிடை யாவரு மடைந்தே
வண்ணமனி மண்டபம் தெய்திவரு புத்த
னெண்ணமது கேட்குவ மெனக்கடிது சென்றார்.

இ - ள். புண் நுழையும் வேல் நிகர் புகன்ற மொழி
கேளா - புண்ணின்கணுழையும் வேற்படைபோலும் அவ்
வார்த்தையை அவர்களைவருங்கேட்டு, அண்ணல் உறை
கோயில் இடை யாவரும் அடைந்து-அப்பொருட்கு மிறைவ
ராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற பேரம்பலத்தின்கண்
வந்தனைவரு மொருங்கு திரண்டு, வண்ணமனி மண்டபம்
அது எய்தி - இனி நாம் புலீச்சரத்திலுள்ள அழகிய அவ்

விரத்தின மண்டபத்தின்கட்ட போய், வரு புத்தன் எண்ணம் அது கேட்குவம் எனக் கடிது சென்றூர் - அம்மண்டபத்தின் கண் வந்திருக்கும் புத்த குருவினது மனக்கருத்தென்னையென்று கேட்டறிவோமென்று அங்குணம் விரைந்து சென்றூர்கள். எ - று.

நிகர்மொழி, புகன்றமொழி எனத் தனித்தனி முடிபுசெய்க- எண்ணமது எண்ணமாகிய அது. எண்டது வென்றது முக்கிய விஷயமென்னுங் கருத்திற்று. (23)

தெய்வநர ராணவர்கள் செல்லவெதிர் வாரா மெய்யுணர்வில்புத்தனைவெகுண்டுபலசொல்லா வுய்வதறி யாதவொரு நீபயமு ரூதே யிவ்வகை யிருந்தமதி யாமையெது வென்றூர்.

இ - ள். தெய்வ நரராணவர்கள் செல்ல-பூசர்களாகிய தில்லைவாழுந்தணர்கள் அங்கே செல்ல, எதிர் வாரா மெய் உணர்வு இல் புத்தனைவெகுண்டு பல சொல்லா-எதிர்கொண்டு வாராத மெய்யறிவற்ற புத்த குருவைக் கோபித்துப் பலவற்றைக் கோபித்துப் பலவற்றைப் பேசி, உய்வது அறியாத ஒரு நீபயம் உறுது இவ்வகை இருந்த மதியாமை எது என்றூர்-உய்யுநெறி அறியாத முழுமகனுகிய நீரூசிறிதும் அச்சமின்றி இங்ஙன மிறுமாந்திருந்த அவமதிப்புக்குக் காரணமென்னை யென்று வினாவினார். எ - று.

பரமபதியாகிய சபாநாயகர் “நாயிவரிலொருவர்” என்றெடுத்தருளிச் செய்யப்பெற்ற தெய்வத்தன்மையையுடைய நரர் என்பார் தெய்வ நரர் என்றாரென்றலுமொன்று. அவர் வரவுக் கெதிர்கொண்டு சேறல் புண்ணியமும் செல்லாதொழிதல் பாவமுமாமென்னு முன்மையறிவு தலைப்படாத புத்தகுரு என்பார் செல்லவெதிர் வாரா மெய்யுணர்வில் புத்தன் என்றும், குற்றஞ் செய்தாரைத் தண்டித்தல் தகுதியேயாமாகவின் நன்கு மதியாமையே

யாகிய இக்குற்றஞ் செய்த புத்த குருவை எண்டுக் கோபித்துரைத் தல் தக்கதேயா மென்பார் புத்தனை வெகுண்டுபல சொல்லா என்றும், இன்னேரன்ன தூலவறிவுமில்லாத நீ உன்னுயிர் ருப்தற் கேற்ற சூக்குமவறிவு முட்டையை யல்லையாதவின் மேல் “தன்னி வத்தி னிற்குறு முயறஞ்தி யின்வலிது” என்பதறியாது நமது நிலத் துத் தனிவந்த நீ என்பார் உய்வதறியாதவாரு நீ என்றும், அஞ்ச வேண்டுமிரு அஞ்சாலை மேலும் இங்ஙன மிறுமாங்திருத்தற் கேற்ற மகிழ்ச்சி ஒன்றும் சின்னிடத்தின்றென்பார் பயமுருதே, யிவ்வகை யிருந்த மதியாமை யெதுவென்றார் என்றங் கூறினார். (24)

அங்கமறை யாகம புராண மவையாலே
நுங்கடவு ளோகடவு ளென்றுநவில் ஹீரே
லெங்கடவு ளோகடவு ளென்றுநவில் வேன்யா
னிங்கெனதீர் கூறுமென வேயவ னிசைத்தான்.

இ - ள். அங்கம் மறை ஆகம புராணம் அவையாலே நும் கடவுளே கடவுள் என்று நுவல் ஹீரேல் - ஆறங்கம் நால் வேதம் இருபத்தெட்டாகமம் பதினெண்புராணமாகிய நஞ்ச சமய சாஸ்திரங்களினுலே மது சிவனே உலகத்துக்கு முதற் கடவுளென்று நீவிர் பிரதிபாதித்தல் குடுமாயின் அதனை திராகரித்து, எம் கடவுளே கடவுள் என்று யான் நவில்வேன் - நஞ்சமய சாத்திரங்களைக் கொண்டு எம் புத்தகடவுளே உலகத்துக்கு முதற் கடவுளென்று யான் பிரதிபாதிப்பேன், இங்கு என் எதீர் கூறும் எனவே அவன் இசைத்தான் - ஆகவின், இங்கெனக்கெதிரே நீவிர் வாதஞ் செய்யுங்களென்று அப்புத்த குரு கூறினான். எ - று.

ஆறங்கம்: வியாகரணம், தர்க்கம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம் என்பன. ஏனைய வெளி. அவை தொகுதி. நும்மை ஒட்டி வாதிக்க வந்தமையின் மதியாதிருங்தே னென்றார் னென்பது கருத்து. (25)

போற்றுமறை யந்தணர்கள் புத்தனை வெகுண்டே
தோற்றனை யெனக்கலைஞர் சொல்லவுனை வெல்
மாற்றமினியுன்னுடனுரைக்குமதுமற்றேர் [வோ
சேற்றினெதிர்கல்லெறிதல்செய்வதலதுண்டோ

இ - ள். போற்றும் மறை அந்தணர்கள் புத்தனை
வெகுண்டு-யாவராலும் துதிக்கத்தகும் வேதங்களை அத்தியய
னஞ்செய்யுங் தில்லைவாழுந்தணர்கள் இங்ஙனங் கூறிய புத்த
குருவைக் கோபித்துப் பார்த்துக் கூறுவாராயினார், தோற்
ற்றனை எனக்கலைஞர் சொல்ல உனைவெல்வோம்-நி தோற்றனை
யென்று தார்க்கீகர் சொல்லும்படி நாம் உன்னைத் தப்பாது
வெல்வோம், இனி மற்று ஓர் மாற்றம் நின்னுடன் உரைக்கும்
அது - அஃதொழிந்து இனிப் பிறிதொரு வார்த்தையை நின்
ஞேடு கூறுமக் கூற்று, சேற்றின் எதிர் கல் ஏறிதல் செய்வது
அலது உண்டோ - சேற்றின்மீது கல்லு விட்டெறிந்தவழி
அச்சேறு ஏறிந்தார்மீது தெறித்தல்போல அவப்பிரயோசன
மாவதல்லது சற்பிரயோசனமாவதுண்டோ, எ - று.

இல்லையென்பதாம். உரைக்குமது என்பதனில் அது என்ப
தனைப் பகுதிப்பொருள் விகுதி எனினும் அமையும். மற்று-வினை
மாற்று. (26)

நன்றித்ரு வாருமொரு ஞானிகுரை செய்தா
னின்றதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல் கடனுமா
வின்றிழியுங்னின்னுடனிகழ்ச்சியெனினுஞ்சீ[வேம்.
ரொன்றுமிலை யானவுனை யோருரையில் வெல்

இ - ள். நன்றி தருவார் ஒருஞாளி குரை செய்தாலும்
நின்று அதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல் கடனும் - தமக்கும்

பிறர்க்கும் நன்மையை ஈட்டும் புருஷோத்தமர் ஒரு நாய் குரைக்கினும் அங்ஙனங் தங்கி நின்று அதன் வெகுளியைத் தணித்தல் அவருக்கு முக்கிய கடமையாகும், அதுபோல, இன்று இழியும் நின் உடன் இகழ்ச்சி எனினும் - இத்தின மிழிவு பொருந்திய நின்னேடு வாதஞ் செய்தல் எமக்கிழிவாயி னும், சீர் ஒன்றும் இலை ஆன உனை ஒர் உரையில் வெல்வேம்- சமயவாதஞ் செய்தற்கு வேண்டப்படுஞ் சிறப்பிரண்டினுள் ஒரு சிறப்புமில்லாத ஓராகேஷபத்தில் வெல்வேம். எ - று.

சிறப்பும்மைபிரித்துக்கூட்டியரைக்கப்பட்டது. உரை ஈண்டு ஏற்பழிக்கோடலான் வினாவுரையின்மேற்று. சமயவாதஞ் செய் தற்கேற்ற கல்விச்சிறப்புச் சமயச்சிறப்பென்னு மிரண்டனுள் ஒன்றுமுடையையல்லையாகவின் விரைவில் வெல்லுது மென்பார் சிரோன்றுமிலையானவைனை யோருரையில் வெல்வே மென்று ரென்க. வேதமாகிய மதாநுசாரியாயுள்ள நின்னேடொட்டி வாதஞ் செய்தல் நஞ் சமயக் கொள்கைக்குத் தகுவதன்றுமினும் உலகவழக்குபற்றி வாதித்து ஒருதலையாக விரைவில் வெல்லுது மென்றுரென்பது கருத்தென்க. வேதபாகியம் வேதத்திற்குப் புறமானது.

(27)

மிக்கதிறன் மன்னவருமெய்யுணர்வி ஞேருங்
தொக்கசபை முன்னர்நம தர்க்கவுரைசொன்னுற்
றக்கதென லாமிது தகாததிது வென்று
லெக்கலக மும்மிலை யிதேகரும மாமால்.

இ - ள். மிக்க திறல் மன்னவரும் மெய் உணர்வினே ரும் தொக்க சபை முன்னர் நம தர்க்க உரை சொன்னால் - மிக்க வலிமையையுடைய அரசர்களும் மெய்யுணர்வையுடைய சகலகலா பண்டிதர்களு மொருங்கு திரண்ட மகாசபைக் கெதிரே நாமிருதிறத்தேமும் நம்முடைய பக்க சபக்க விபக்

கங்களைக் கொண்டு சுட்டி வாதித்தால், இது தக்கது இது தகாதது எனலாம் - இது குணம் இது தோஷம் என்று அவர்களே வாதசித்தாந்தஞ் செய்துவிடலாம், என்றால்-அங்குள்ள சித்தாந்தஞ் செய்யப்படின், எக்கலகமும் இல்லை - ஒருகலகமுமில்லை ஆகவின், இதே கருமம் ஆம்-இதுவே ஈண்டுச் செயற்பாலதாகிய காரியமாம். எ - று.

கலைங் தோன்றினு மடக்கி இடையீடின் றி வாதத்தை நடத்தற்கு மிக்க திறன் மன்னவரும், வாத விகற்பங்களை உள்ளவாறுணர்ந்து நடுநின்று விஷய சித்தாந்தஞ் செய்தற்கு மெய்யுணர்வி ஞேரும் சபைக்கங்கமாக வொருதலையான் வேண்டப்படுதலின் மிக்கதிறன் மன்னவரு மெய்யுணர்விஞேருங் தொக்கசபை யென்றும், சபைகூட்டிப் பேசுதலே துணிந்த கருமமென்பார். பினிலை ஏகாரங் தந்து இதே கருமமாமென்றுங் கூறினார். (28)

உத்தர முரைக்கவறி யாதுபுலி யூரா
புத்தனை முனிந்தனர் புடைத்தனர்க ளென்றே
யித்தல முரைத்துவிடு மென்றுவள வன்யான்
மெய்த்தவர் விரித்தெழுது மோலையை விடுத்தார்.

இ - ள். மெய்த்தவர்-மெய்மையாகிய தவத்தையுடைய தில்லைவாழுந்தனர்கள், புலியூர் உத்தரம் உரைக்க அறியாது புத்தனை முனிந்தனர் புடைத்தனர்கள் என்று இத்தலம் உரைத்துவிடும் என்று - சிதம்பர தலவாசிகள் புத்தகுருவின் வினாக்கட்கு விடைகூற வகையறியாமல் அப்புத்த குருவை வெகுண்டு புடைத்தார்களென் றிவ்வுலகந் தப்பாது தம்மை அபவாதஞ் சொல்லுமென் றூலோசித்து, வளவன் பால் விரித்து எழுதும் ஓலையை விடுத்தார்-சோழராசாவினிடத் துச் சம்பவங்களைக் கூறுபட விரித்தெழுதி, அவன்து வரவை அபேக்ஷிக்கும் ஒரு திருமுகமனுப்பினார்கள். எ - று.

உரைத்துவிட மென்பது வந்துவிட்டா னென்பதுபோலத் தவறாது சொல்லுமெனுஞ் துணிவுப் பொருடங்கு நின்றது. புவி மூரரென்றது என்டுத் தில்லைவாழுஞ்தணர்களே. (29)

அந்தணர் பெருந்தவ ரருங்கலை யுணர்ந்தோர் வந்தனுகு நாளைமணி மன்றுதொழு வென்றே புந்திமகி மோலைபல போக்கியபின் வெய்யோன் முந்துற வொளித்தனன் முளைத்தன னிராவோன்.

இ - ள். அந்தணர் பெருந்தவர் அருங்கலை உணர்ந்தோர்-பிராமணர்களும் பெரிய தபோதனர்களும் அரிய சகலகலா பண்டிதர்களும், மணிமன்று தொழு நாளை வந்து அணுகும் என்று புந்திமகிழ் ஒலைபல போக்கியபின் - அழகிய கனகசபையத் தரிசித்து வணங்க நாளை இங்ஙனம் வந்து சேருங்களென்று வாசிப்பவர் கேட்பவரது மனம் மகிழுதற் கேதுவாகிய திருமுகங்கள் பலவற்றை எழுதியனுப்பிய பின்னர், வெய்யோன் முந்துற ஒளித்தனன் - சூரியன் முன்னர் அஸ்தமயனமாயினேன், இராவோன் முளைத்தனன்-சந்திரன் பின்பு உதயஞ்செய்தான். எ - று.

அரசனுதவின், அச்சத்தாற் சம்பவங்களைச் சிறப்புவகையாற் றெரித்தெழுதி முன்னர்த் திருமுகமனுப்பினுரென்பார் மேலைச் செய்யுளில் வளவுங்பான் மெய்த்தவர் விரித்தெழுது மோலையை விடுத்தார் என்றும், அவ்வச்சமின்மையின் அந்தணர் முதலாயினேர்க்குச் சம்பவங்களைப் பொதுவகையாற் பின்னர் விதவாதெழுதினுரென்பார் இச்செய்யுளில் அந்தணர் பெருந்தவ ரருங்கலை யுணர்ந்தோர் வந்தனுகு நாளை மணிமன்றுதொழுவென்றே புந்திமகிழோலைபல போக்கியபின் என்றும், இழிந்த புத்தனுடன் வாது செய்ய வருகவென்றெழுதல் எழுதுவோர் எழுதப்படுவோரென்னுமிருவர்க்குக் தகுதியன்மையின் சிறந்த பிறிதோரேதுவின்மேல்வைத்து மணிமன்றுதொழு வென்றெழுதினுரென்றுங் கூறினார்.

அரசனை வருகவென்று பணியாதெழுதியதூஉம், எனையோரை வருகவென்று பணித்தெழுதியதூஉம் அக்கருத்தேபற்றி யென்க.

துங்கவா னன்னு மாதின்
 சுடர் நுதற் றிலக மென்னக்
 கங்குலா மடந்தை பார்க்குங்
 கவின்கொள் கண்ணைடு யென்னச்
 சங்கவார் குழையார்க் கிட்ட
 தரளவெண் கவிகை பென்னத்
 திங்கண்மா கடவு டோன்றச்
 சிறந்தது ஞால மெல்லாம்.

இ - ள. துங்க வான் என்னும் மாதின் சுடர் நுதல் திலகம் என்ன-உயர்ச்சி பொருந்திய ஆகாயமென்னும் பெண் னின தொளியையுடைய நெற்றியின்கண் விளங்குஞ் சிந்தூர திலகம்போலவும், கங்குல் ஆம் மடந்தை பார்க்குங் கவின் கொள் கண்ணைடு என்ன - இராக்காலமாகிய பெண் தன் வடி வழகநோக்கு மழுகிய கண்ணைடியைப் போலவும், சங்கவார் குழையார்க்கு இட்ட தரளவெண் கவிகை என்ன-நெடிய சங்கக்குண்டலத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு இந்திரன்கவித்த வெண்மையாகிய முத்துக்குடையைப் போலவும், திங்கள் மாகடவுள் தோன்ற-தெய்வத்தன்மையையுடைய சந்திரனுதிக்க, ஞாலம் எல்லாம் சிறந்தது - இவ்வுலகமுழுதும் சிறப்படைந் தது. எ - று.

சந்திரனுதிக்கும்போது சிவங்கு தோன்றுதவின், அதுபற்றிச் சிந்தூரதிலகமாக அதனையுலமிப்பார் அதற்கேற்ப ஆகாயத்தைப் பெண்ணைக் குவகன்கு செய்து வானென்னு மாதின் சுடர் நுதற் றிலகமென்ன என்றும், மாலைக்காலத்து மயங்கிருளான் மறைந்த உருவங்களை விளக்குதலின், அவ்விளக்கமுடைமைபற்றி அதனைக்

கண்ணுடியாக உவமிப்பார் அதற்கேற்ப இராப்பொழுதைப் பெண்ணேக உருவகஞ் செய்து, கங்குலா மடந்தை பார்க்குங் கவின்கொள் கண்ணுடியென்ன என்றும், உலகமே உருவமாகிய கடவுட்குங் கவிக்குங் குடை உலகெங்கும் சிழற்றுமாகவின், அவ்விசோடம்பற்றி அதனைக்கடவுளது வெண்கொற்றக்குடையாக உவமிப்பார் சங்கவார் குழுயார்க்கிட்ட தரளவெண் கவிகை யென்ன என்றும், பகற்போதிற் சூரியனது உஷ்ண கிரணங்களானுய வெம்மையைத் தன் அமுதகிரணங்களாற் றணித் திராப்போதில் உலகத்தை இன்புறுத்தி யழகுசெய்தவின், அவ்வேதுபற்றித் திங்கண்மா கடவுடோன்றச் சிறந்தது ஞால மெல்லாம் என்றுங் கூறினார். உவமவுருபிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த என்ன வென்னும் செயவெனைச்சங்கண் மூன்றும் தோன்ற வென்னும் காரணப்பொருட்டாய வினையெச்சத்தைத் தனித்தனி கொண்டன; இது அறுசிரடியாசிரிய விருத்தம். (31)

இன்றெரு தினமுந் தேரா
விங்கிரு நாளை யாங்க
ஞன்றன துயர்ச்சி யின்மை
காட்டுது மூலகிற் கென்று
நன்றிகொண் மனையிற் சென்றே
யாருநல் லுணவு மாந்தி
யன்றிருண் மேன்மை யாள
ராருந்துயில் பயிலுங் காலை.

இ - ள். மேன்மையாளர் - மகிமையையுடைய தில்லை வாழுந்தணர்கள், தேரா இன்றெரு தினமும் இங்கு இரு - புத்த குருவே இவ்வொரு தினமாத்திரம் நீயிங்கிரு, நாளை யாங்கள் உன்றனது உயர்ச்சியின்மை உலகிற்குக் காட்டுதும் என்று - நாளை நாம் உன்னுடைய இழிவை உலகிற்கு நேரே காட்டுதுமென்று கூறி, நன்றி கொள் மனையில் சென்று

யாரும் நல் உணவு மாந்தி - நன்மையையுடைய தம்மில்லங் களிற் சென்றைவரும் நல்ல உணவுகளை யுட்கொண்டு, அன்று இருள் அரும் துமில் பயிலும் காலை - அவ்விராக் காலத்தின்கண் அரிய நித்திரை செய்யும்போது. எ - று.

இருள் ஆகுபெயர். தில்லைவாழுந்தனர் அறுவகைச் சைவருள் மேம்பட்ட ஆதிசைவரென்பார் மேன்மையாளர் என்றும், விருந்தினரை யுபசரித்தன் முதலிய நன்மைகளைக் கடைப்பிடிக்கு மனையாளையுடைய இல்லங்களென்பார் இடத்து நிகழ்பொருளின் ரெழித்பண்பை இடத்தின்மேலேற்றி நன்றிகொண்மனை யென்றும், அதிதிமுதலாயினர்க்கு உதவி யுண்ணு மறுசுவைப் போனக மென்பார் நல்லுணவென்றும், புறப்புறச்சமயிகளாகிய புத்தரைச் சிதம்பரத்தின் எல்லையினின்றும் ஓட்டுதற்குரிய யோசனைமேலீடு மிகவுழுடையரென்பார் அருந்துயிலென்றுங் கூறினார். நடேசபிரான் கனவில் வெளிப்படுங் துயிலென்பார் அருந்துயிலென்றுரெனினு மமையும். (32)

அழகுற மன்றி லாடு
மையர்கைப் பிரம்பு தாங்கித்
தழைச்சடை முடியு மேனி
சாத்திய நீறு மாகி
விழைதரு வடிவங் கொண்டு
வெளிப்படக் கனவில் வெய்யோ
னெழுவதன் முன்ன ரெய்தி
யாவர்க்கு மிதுபு கன்றூர்.

இ - ள். அழகு உற மன்றில் ஆடும் ஜையர் - தரிசித்த பக்குவான்மாக்கள் பரமுத்தி அடையும்படி கனகசபையின் கண்ணே ஞான நடனஞ் செய்தருளும் பரமபிதாவாகிய சபாநாயகர், கைப் பிரம்பு தாங்கி-தமதருமைத் திருக்கரத்திற் பொற்பிரம்பைத் தாங்கி, தழை சடை முடியும் மேனி

சாத்திய நீறும் ஆகி - தழைத்த சடாமுடியையும் திரு
மேனியிலே தரித்த விபூதியையு முடையவராகி, விழைதரு
வடிவம் கொண்டு - எவரும் விரும்பத்தகும் பேரழகு
பொருந்திய ஒரு சித்த வடிவங்கொண்டு, கனவில் வெய்யோன்
எழுவதன் முன்னர் வெளிப்பட எத்தி - அவ்வந்தனரது
சொப்பனுவத்தையிற் சூரியோதயத்திற்கு முன்னர் நான்காஞ்
சாமத்தில் வெளிப்பட வந்தருளி, யாவர்க்கும் இது புகன்றூர்-
அவரணைவர்க்கும் இதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ - று.

அழகிய பொருள்க ளைவற்றினும் மிக வழகிய பொருண்
முத்தியாகவின் அஃதீண்டு அழகெனப்பட்டது. நாடகநூல்
அழகமைய நடிப்பவராகவின் அழகுற மன்றிலாடு மையரென்றூ
ரெனினு மமையும். வெய்யோனெழுவதன்முன்னரெனவே
கடைச்சாமமென்ப தினிதுபெறப்படும். படவே, அக்காலத்துக்
கானுங் கனவின் பலன் உடனே பலதமாமென்னுங் கனவு
நூற்றுணிபுங் குறிக்கப்பட்டதாயிற்று. (33)

வருந்துவ தொழிமி னம்மூ
ரெல்லையின் வைகி யன்பா
லிருந்தனன் வாத ஹுர
னிவ்வுரை கேட்ட போதே
பொருந்திய தர்க்க நூலாற்
புத்தரை வெல்வா னின்னே
யருந்தவ முடைய நீர்போ
யழைத்திடு மவனை யென்றூர்.

இ - ள. வாதஹுரன் அன்பால் நம் ஊர் எல்லையில்
வைகி இருந்தனன் - திருவாதஹுரன் உண்மை யன்பினுன்
நமது தில்லைமாநகரின் புறவெல்லையிற் சிவயோகஞ் செய்து
கொண்டிருக்கின்றனன், இவ்வுரை கேட்டபோதே பொருந்

திய தர்க்கநூலால் புத்தரை வெல்வான் - இவ்வார்த்தையை நீவீர் சொல்லக் கேட்ட துணையானே சித்தாந்தத்திற் பொருந்திய தர்க்கநூல் விதிப்படி பெளத்தர்களைத் தவறாது வாதித்து வெல்வான், அரும் தவம் உடைய நீர் இன்னே போய் அவனை அழைத்திடும் - அரிய தவத்தையுடைய நீவீர் இப்பொழுதே போய் அவனைத் தப்பாது அழையுங்கள், வருந்துவது ஒழியின் என்றார் - இஃதன்றி வெல்லுதற்கண் ஜயற்று மனம் வருந்துதலே இனி நீக்கிவிடுங்க என்றருளிச் செய்தார். எ - று.

சிதம்பரம் பூலோக சிவலோகமாகவின் அதன் உள்ளெல்லைக் குள் வசித்தல் சிவஞானிகட்குங் தகாதென்னு முன்மையைத் திருவாதனுரடிகள் தம்மெய்யன்போடுணர்ந்து அதன் புற வெல்லையில் வசித்தவின், நம்மு ரெல்லையில் வைகி யிருந்தனவென் ரெழியாது அன்பா விருந்தனவென்றும், சைவசித்தாந்தத்திற்குப் பொருந்தாத தர்க்கநூற் பாகுபாடுகளும் உண்மையின், அவற்றை யொழித்தற்குத் தர்க்க நூலென வாளாக்கருது பொருந்திய தர்க்க நூலென்றும், சிவாநுபுதிமானைகிய திருவாதனுரடைக்கண்டு வசனித்தற் கேற்ற அரிய தவத்தைச் செய்த நீவீர் என்பார் அருந்தவழுமையை நீர் என்றும், இது பொய்க்கனவென்றிகழுது ஒருதலையான் அவனைச் சென்றழையுங்களென வற்புறுத்துவார் அழையுமென்னது அழைத்திடு மென்றும், அவன் வரின் நீவீர் வெல்லுதல் நிச்சயமென்பார் வருந்துவதொழியி வென்றுங்கூறினார். வைகியிருத்தலென்னுமொருபொருட் பன்மொழி நன்கிருத்தலென்னும் பொருடாய், எண்டுச் சிவயோகஞ் செய்துகொண் டிருத்தன் மேலதாயிற்று. ஊரெல்லை யென்றது எண்டுக் கிழக்கெல்லையின் புறத்துள்ள வில்வவனத்தை. அது, “விண்டுமாவியகுடுமி மன்றுடையான் றிருவாக்கான் மிகுந்த நேயங், கொண்டுபோய்க் குணதிசையி வருந்தவர்வாழ் தபோ வனத்தைக் குறுகி” என வழி நூலாசிரியர் விதங்து கூறியவாற்றுளு முனர்க.

கண்டனர் கனவு தன்னில்
 விழித்தனர் கனக மன்றி
 வொண்டொடி பாக னன்பா
 லுரைத்தது கருத்தி லாய்ந்து
 கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை
 குவித்தனர் முடியிற் கோயின்
 மண்டப மிசையே யெல்லா
 மாந்தரும் வந்து தொக்கார்.

இ - ள. கனவு தன்னில் கண்டனர் விழித்தனர் - சொப்பனுவத்தையின்கண் இங்நனங் கண்ட தில்லைவாழுந்தனர்கள் நித்திரைவிட்டெழுந்து, கனகமன்றில் ஒண் தொடி பாகன் அன்பால் உரைத்தது கருத்தில் ஆய்ந்து மகிழ்ச்சி கொண்டனர் - கனகசபையின் கண்ணே திரு நிருத்தஞ் செய்தருளும் ஒளி பொருந்திய வளையலைத் தரித்த சிவகாமியம்மை சமேதராகிய சபாநாயகர் தம்மாட்டு முகிழ்த்த பெருங்கருணைத் திறத்தாற் றுமாகவே வந்து திருவாய்மலர்ந்தருளிய தர்க்க ஜயோபாயத்தைத் தம் மூளைத்தின்கட்ட பலகாற் சிந்தித்துத் தெளிந்து மனமகிழ்ச்சி கொண்டார்கள், முடியில் செம் கை குவித்தனர் - சிரசிலே சிவந்த கைகளைக் கூப்பிவைத்தஞ்சலி செய்தார்கள், கோயில் மண்டப மிசையே எல்லா மாந்தரும் வந்து தொக்கார் - பின்னர் அவ்வாலயத்தின்பேரம்பலமாகிய திருமண்டபத்தின் கண் அவரணைவரும் வந்து ஒருங்கு கூடினார்கள். எ - று.

தில்லைவாழுந்தனர்கள். ஓர் நிமித்தத்தின்மேல் வைத்துச் சபை கூடுங்கால், அது கூடுமிடம் பேரம்பலமே என்பதைக் கண்ணபரம்பரையானும், தற்கால அனுபவத்தானுமறிக. (35)

புல்லறி வுடைய புத்தன்
 புகன்றதற் கிரங்கிப் பின்ன
 ரெல்லையில் கருணை யான்வந்
 திருங்கன வதனி லெய்தச்
 சொல்லிய மொழியி ஞேலே
 சோதிகொண் முகத்த ராகி
 வல்லிருட் கொடுங்கி வெய்யோன்
 வரவிரி கமல மொத்தார்.

இ - ள். புல் அறிவு உடைய புத்தன் புகன்றதற்கு இரங்கி - மேற்கூறிய பிரகாரம் பேரம்பலத்தின்கண் வந்து ஒருங்கு கூடிய தில்லைவாழுந்தணர்கள் அற்ப அறிவையுடைய புத்தகுரு முன்னர் “எங்கடவுளே கடவுள் என்று நவில்வேன் யான்” எனக் கூறிய அக் கூற்றிற்குத் தம் முக மொளி குன்றி வாடப்பெற்று, பின்னர் எல்லை இல் கருணையான் இரும் கனவதனின் வந்து எய்தச் சொல்லிய மொழியினுலே சோதிகொள் முகத்தர் ஆகி - அதன் பின்னர் முடிவற்ற பேரருளையுடைய சபாநாயகர் பெரிய சொப்பனுவத்தையின் கண் வந்து வாதலூரடிகளிடத்துத் தம்மைச் சென்று சொல்லும்படி பணித்தருளிய திருவாக்கினுலே அவ்வொளி நிறையப்பெற்று மலருமுகத்தை யுடையவராகி, வல் இருட்கு ஒடுங்கி வெய்யோன் வர விரி கமலம் ஒத்தார் - செறிந்த இருளையுடைய இராக் காலத்திற்குக் குவிந்து சூரியனுதிக்க மலரும் தாமரை மலரை ஒத்தனர். எ - று.

வல்லிருட் குடைந்து எனவும் பாடம்.

(36)

தெய்விக மான மன்றிற் றிருநடம் புரியு நாதன் .
 றைவருநீறுஞ் செய்ய சடையுநற் பிரம்புந் தாங்கி

மைவிரி கங்குற் காலை வந்துநன் மகிழ்ச்சி யெய்த
விவ்வகை மொழிந்தா ரென்றே யாவருங் கனவு
[சொன்னார்.

இ - ள். தெய்விகம் ஆன மன்றில் திரு நடம் புரியும்
நாதன் - தெய்வத் தன்மை பொருந்திப் கனகசபையின்
கண்ணே திருநடனஞ் செய்தருளஞ் சபாநாயகர், தெவரு
நீறும் செய்ய சடையும் நல் பிரம்பும் தாங்கி மைவிரி கங்குல்
காலை வந்து - பரவப் பூசிய விபூதியும் சிவந்த சடாமுடியும்
பொற் பிரம்புங் கொண்டு இருள் விரிந்த இவ்விராக்காலத்தின்
கண் நமது சொப்பனுவத்தையில் வந்து, இவ்வகை மொழிந்
தார் என்று யாவரும் கனவு சொன்னார் - இந்தப் பிரகாரங்
திருவாய்மலர்ந்தருளினார் என்று அவர் அனைவருங்
தாங்கண்ட கனவு நிலையைத் தனித்தனி ஒருவர்க்கொருவர்
மாறின்றிக் கூறினார். எ - று.

நாதன் மொழிந்தார் என்பதனைச் சிவபெருமான் வந்தார்
என்பதுபோலச் சமய சம்பிரதாயமாகக் கொள்க. கனகசபை
பராசத்தியால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சுத்தமாயாரூபமாகவின் தெய்
விகமான மன்றென்றும், கொண்ட சித்த வடிவமும், கண்ட கால
மும், கனவு நிலையும் எமக்கெல்லா மொத்திருந்தன என்பார்
தெவருநீறுஞ் செய்ய சடையுநற் பிரம்புங் தாங்கி மைவிரி கங்குற்
காலைவந்து நன்மகிழ்ச்சி யெய்த, இவ்வகை மொழிந்தா ரென்றே
யாவருங் கனவு சொன்னார் என்றங் கூறினார். மைவிரி கங்கு
லென்றது கண்டகனு உடனே பயத்தற்குரிய குமரி இருள் செறிந்த
விடியற் காலத்தை உணர்த்திற்று. (37)

அத்தனை மன்று ளாடு

மையனை வியந்து கூறித்
தத்தமி லன்பு கூர்ந்து

தரித்துள வருத்த நீங்கி

மெய்த்தவ வாத லூர்
 மேவிடத் தனுகு வோமென்
 றுத்தம் பன்ன சாலை
 யொல்லையிற் குறுகி ஞர்கள்.

இ - ள். அத்தனை மன்றுள் ஆடும் ஜயனீ வியந்து கூறி -
 பரமபிதாவும் கனகசபையின்கண் நடிக்கும் பூசிதை யுடைய
 வருமாகிய சபாநாயகரது திருவருட் டிறத்தை எடுத்துத்
 தோத்திரங் செய்து, தத்தமில் அன்புகூர்ந்து தரித்துள
 வருத்தம் நீங்கி - தங்கள் தங்களுள் அன்பு மிக்குத் தாங்
 கொண்ட சமய வாதத்தைச் சுட்டிய மனவருத்தத்தினின்று
 நீங்கி, மெய்த்தவ வாதலூர் மேவு இடத்து அனுகுவோம்
 என்று - மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய திருவாதலூரடி
 கள் வீற்றிருக்கு மிடத்தை அடைவோமென்று கருதி, உத்
 தம் பன்னசாலை ஒல்லையில் குறுகிஞர்கள் - அவரது நல்ல
 பன்னசாலையை அதிசீக்கிரத்தில் அடைந்தார்கள். எ - று.

தில்லைவாழுந்தனர்கள் தாமெல்லா மீண்டொருங்கு கூடிய
 வழித் திருவருளால் நிகழ்ந்த கனவு நிலைபற்றி முன்னையினும் மிகச்
 சபாநாயகர் மாட்டுப் பேரன்புடையர்களாயினார்களென்பார், அத்
 தனை மன்றுளாடு * மையனை வியந்து கூறித், தத்தமி லன்புகூர்க்
 தென்றும், இடத்து நிகழ் பொருளின் விசேடத்தை இடத்திற்
 கேற்றிக் கூறுவார் உத்தம் பன்னசாலை யென்றும், வாதலூரடி
 களைக் காண்டற்கண் வேணவாவோடு சென்றன ரென்பார் ஒல்லை
 யிற் குறுகிஞர்களென்றுங் கூறினார். (38)

கூடினர் பன்ன சாலை
 கூரருட் குன்றை யன்பா
 ஞடின ருவங்து கண்டார்
 நளினவா சனத்தின் மீது

பீடின ரிருந்த யோகம்

பெயர்ந்தனர் பிறங்கு மன்றி
லாடின ரூரைத்த வெல்லா
மாங்கவர்க் கியம்பி ஞர்கள்.

இ - ள். பன்னசாலை கூடினர் - இங்ஙனம் வில்வா வனத் துள்ள பன்னசாலையை யடைந்த தில்லைவாழுந்தனர்கள், கூர் அருள் குன்றை அண்பால் நாடினர் உவந்து கண்டார் - ஒரு காலைக் கொருகான் மிக்கோங்குங் திருவருட் குன்றுகிய வாத மூரடிகளைப் பேரன்போடு நாடி மனமுவந்து தரிசிக்கப்பெற்றுக் கொண்டனர், பீடினர் நளின ஆசனத்தின்மீது இருந்த யோகம் பெயர்ந்தனர் - அப்பொழுது சிவபத்த சிரோமணி யாகிய எம்பெருமான் பதுமாசனமாக வீற்றிருந்து சாதித்த சிவயோகங் குலைந்தெழுந்தனர், அங்ஙனமெழுதலும், பிறங்கு மன்றில் ஆடினர் உரைத்த எல்லாம் ஆங்கவர்க்கு இயம்பினார்கள் - பஞ்ச சபைகளுள் மேம்பட்டு விளங்குங் கனகசபையின் கட் பஞ்சகிருத்திய நிருத்தங்க் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகர் தமக்குச் சொப்பனுவத்தையின்கண் வெளிப்பட்டுத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய மங்கல சமாசாரங்களை யெல்லாம் அவ்வடிகட்கு அவ்வந்தனர் விரித்து விண்ணப்பஞ்ச செய்தனர். எ - று.

கூடினர் என்பது வினையாலனையும் பெயர். ஆங்கவர் ஒரு சொல். நாடல் - விரும்பல். எதிர்காலத்துள்ள பக்குவான்மாக்கள் ஒதி முத்திபெற்றுயியும் வண்ணங் திருவாசகமாகிய தமிழ் வேதத்தை திருவாய் மலர்ந்தருளும் அசைவற்ற கிருபாழுர்த்தி யாகவிற் கூராடு குன்றெற்றும், அறிவாகிய வுள்ளீட்டாற் றமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்பட்ட பெருந்தகைமையினராகவிற் பீடினர் என்றுங் கூறினார். பதுமாசனம் அட்டாங்க யோகாசனத்து ளொன்று; அஃது இருகாலையும் மடக்கி இரு தொடைமேல் இரண் டுள்ளபடிகளையும் மாறி வைத்திருத்தல். (39)

அந்தமொழி யன்பினர் செவிப்புல னிலங்குதலு
 மன்றிறை பணித்த துணரா
 வந்தவரு டன்கடிது சென்றுதிரு மன்றனை
 வணங்கியருள் பெற்று மயலாஞ்
 சிந்தைய ரிருந்தமணி மண்டபம் தெய்தியவர்
 தீயமுக நாடி லிடரே
 நந்துமென வேயெழினிகொண்டு மறைவித்தெதி
 ரிருந்தனர் நலங்கொ என்ன மேல்.

இ - ள். அந்த மொழி அன்பினர் செவிப்புலன் இலங்கு
 தலும் - அவ்விண்ணப்ப வாசகம் சிவபக்திமானுகிய திருவாத
 லூரடிகளது செவிப்புலங்கட்கு விடயமாதலும், அன்று இறை
 பணித்தது உணரா - திருப்பெருந் துறையின்கண் ஞானேப
 தேசஞ் செய்த அக்காலத்துப் பராமாசாரியர் தமக்காஞ்ஞா
 பித்தருளிய அவ்வாஞ்சையை நினைந்து, வந்தவர் உடன்கடிது
 சென்று திருமன்றனை வணங்கி அருள் பெற்று - தம்மிடத்து
 வந்த தில்லைவாழுந்தனர்களோடு விரைந்து சென்று அழகிய
 சபாநாயகரைத் தரிசித்து வணங்கித் திருவருள் பெற்று,
 மயல் ஆம் சிந்தையர் இருந்த மணி மண்டபம் எய்தி-ஜயந்திரி
 பறியாமையாகிய மயக்கங்கள் பொருந்திய மனத்தையடைய
 புத்தர்களிருக்கும் இரத்தின மண்டபத்தை யடைந்து, அவர்
 தீய முகம் நாடில் இடரே நந்தும் எனவே எழினி கொண்டு
 மறைவித்து - அப்புத்தர்களது தூர்முகத்தை நாம் நேரே
 நோக்கிற் பாவமே மிகுமென்று இடுதிரை கொண்டு அவர்
 களைத் தமக்கு வெளிப்படாதிருக்கும்படி மறையச் செய்து,
 எதிர் நலம் கொள் அண்மேல் இருந்தனர் - அவர்கட்கெதிரே
 அழகுபொருந்திய ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளினர்.
 எ - று.

இடர் ஆகுபெயர். வேதத்துக்குப் புறமாகிய மித்தியா சமயிகளைக் காணிற் சைவசித்தாந்திகட்டு அதுபெரும்பால் மென்பதுண்மை நூற்றுணிபாதலாலும், இப்புத்தமதம் பொய்ம்மதமாதலானும், அவர் தீயமுக நாடி விடரே நங்குமெனவே யெழினிகொண்டு மறைவித் தென்றும், சிவஞானிகள் திருவருளை முன்னிட்டல்லது தத்போத முனைப்பை முன்னிட்டொன்று செப்பவரல்லராகவின் வந்து திருமன்றனை வணங்கியருள் பெற்றென்றுங் கூறினார். இது எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

(40)

மன்னுமறை யந்தணர் புராணிக ராநுங்கலைகள்
வல்லவர்நல் லோர்க ஞடனே
சென்னிவள வன்கடது வந்துதிரு மன்றனெதிர்
சென்றுதொழு தங்க ணகலா
மின்னுமணி மண்டபம் தெய்தியரு ளன்பரை
வியந்தடி வணங்கி யருகா
நன்னரணை யின்புற மிருந்தனன் விரிந்தகலை
நாணிறைவு கொண்ட மதிபோல்.

இ - ள. சென்னி வளவன்-தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருள் ஞம் சிரஸ்தானமாக வைத்து நன்கு முதிக்கற் பாலனுகிய சோழமகாராசா, மன்னும் மறை அந்தணர் புராணிகர் அரும் கலைகள் வல்லவர் நல்லோர்கள் உடனே கடிது வந்து - ணிலை பெற்ற வேத சிவாகமங்களிலே மகா பாண்டித்தியமுடைய பிராமணர்களும் பெளராணிகர்களும் அரிய கலை ஞானங்களில் வல்ல விற்பன்னர்களுமாகிய இந் நல்லவர்களுடனே விரைந்து சிதம்பரத்திற்கு வந்து, திரு மன்றன் எதிர் சென்று தொழுது அங்கண் அகலா மின்னு மணி மண்டபம் எய்தி-அழகிய சபா நாயகரது சந்திதியையடைந்து தரிசித்து வணங்கி அவ் விடத்தை விட்டகண்று திருப்புலீச்சரத்துள்ள இரத்தின

மண்டபத்தை யடைந்து, அருள் அன்பரை அடி வணங்கி வியந்து-திருவருளையுடைய மெய்யன்பராகிய திருவாதலூரடிகளது திருவடிகளை வணங்கி ஸ்தோத்திரங்குசெய்து, விரிந்தகலை நாள் நிறைவு கொண்ட மதிபோல் அருகா நன்னர் அணையின் புறம் இருந்தனன்- சோடச கலைகணிறைந்த பூரண சந்திர ஜெப்போல் அவ்வடிகளதொரு திருமருங்காக இடப்பட்ட நல்ல ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருந்தனன். எ - று.

சென்னிவளவன் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை யென்றுமாம்; வேத சிவாகமங்களாகிய முதல்நூல்க ஸிரண்டும் ஆதி நித்தியமாகவின் மன்னுமறை யென்றும், தன் கலைகண் முழு வதும் தன்மாட்டு நிறையப்பெற்ற பூரண சந்திரஜெப்போல அறு பத்துநான்கு கலைகளும் தன்னகத்து நிறையப் பெற்ற புலமைத் திறத்தோ டிருந்தா னென்பார் விரிந்தகலை நாணிறைவு கொண்ட மதிபோனன்றையின்புற மிருந்தனன் என்றுங் கூறினார். தன் ஜெச் சார்ந்து வந்தவர்கள் புடைசூழ இருந்த அரசன் நஷ்டத்திரங்களினடுவிற் பிரகாசிக்கின்ற பூரணசந்திரன் போன்று னென்னினு மமையும்.

(41)

எழுவள நாடனு மெழுந்தடி பணிந்துதிறை
 யிட்டகுறை நல்கி யிறைவா
 வாழிமிக வாழியென நின்றபொழு தங்கவளை
 மன்னர்பெரு மானு மகிழா
 வேழுமிவை நல்லவிலை யில்லையிம் மணிக்கென
 வியந்தரு கிருத்தி யெவருஞ்
 சூழுமிவை தங்குதலு மங்கய லிருந்தனர்கள்
 சூழ்ந்துகரி சொல்லு மயலோர்.

இ - ள். ஈழ வள நாடனும் எழுந்து அடி பணிந்து திறை இட்ட குறை நல்கி-வளம் பொருந்திய ஈழமண்டலாதி

பதியும் சோழமண்டலாதிபதியைக் கண்டு விரெந்தெழுந்து பாதங்களை வணங்கி முன் கொடுத்தெஞ்சிய திறைப் பொருட் குறையைக் கொடுத்து, இறைவா வாழி மிக வாழி என நின்ற பொழுது-மகாராசாவே நீடுழிவாழுகவாழுகவென்று துதித்து நிற்குங் தருணத்து, அங்கவனை மன்னர் பெருமானும் மகிழா-அப்புத்த ராசாவைச் சோழராசாவும் மனமுவந்து நோக்கி, வேழம் இவை நல்ல-நீதந்த இவ்வியானைகள் மிகவும் நல்லன, இம்மணிக்கு விலை இல்லை என வியந்து அருகு இருத்தி - இவ் விரத்தினங்கட்கு விலைமதிப்பென்ப தொன்றிலையெனப் புகழுந்து தன்பக்கத்திருத்தி, எவரும் சூழும் அவை தங்குத ஹம்-அனைவரும் சூழுந்திருக்கும் அச்சபையின்கட்டானு மின் நனம் நடுநாயகமாக வீற்றிருத்தலும், சூழுந்து கரிசொல்லும் அயலோர் அங்கு இருந்தனர்கள் - வாதி பிரதிவாதிகளது விகேஷப் ஆகேஷபங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்து செய அபசெயங்களை நடுநின்று வரையறுத்து நிச்சயித்துக்கூறும் மத்தியஸ் தர்களாகிய நொதுமலர் அவ்வரசனுக்குப் பக்கத்தே யிருந்தார்கள். எ - று.

கரி - சாட்சியம். நொதுமலர் பகை நட்பென்னு மிரண்டி னும் படாதவர். யுத்தராசா குறுநில மன்னங்களின் அது விளக்கிய அவனை ஈழநாடனென்றும், சோழராசா நெடுநில வரசங்களின் அவனை மன்னர் பெருமானென்றும், ஈழதேயத்து யானையும் மாணிக்கம் வைடுரியம் முத்து முதலிய ரத்தினங்களும் ஏனைத் தேயத்து யானையினும் இரத்தினங்களினும் மிகச் சிறந்தன வாகவின் வேழ மிகவை நல்ல விலை யில்லை இம்மணிக்கென வியந்தென்றங் கூறினார். அடுக்குவப்பின் கண்ணும் உம்மையுயர்வு சிறப்பின்கண்ணும் வந்தன. உம்மை யிரண்டனுண் முன்னையது உயர்வு சிறப்போடு எதிரது தழீஇபவெச்சமுமாம்; ஈழவளநாடனும் பணிந்தெனவே பணியத்தக்கவர் பிறரும் பணிந்தென்பது முன்னர்ப் பெறப்படுதலினென்க. (42)

தில்லைக ரந்தனர் தபோதனர் சிறந்தினி
 திருந்துழி விரிந்த சிவநூல்
 வல்லவ ரிழிந்தகுண புத்தனுடன் வாதுசெய
 மன்னுசபை காண வருவோர்
 தொல்லைமறை தந்தவன் முகுந்தன்முனி வோரை
 சூழுமிரு நான்கு திசைமே [முவர்
 வெல்லையி லிருப்பவ ருருத்திரர்கள் விஞ்சைய
 ரிராப்பக லிலங்கு கதிரோர்.

இ - ள. தில்லை நகர் அந்தனர் தபோதனர் சிறந்து
 இனிது இருந்துழி - இவ்வாற்றுனே தில்லைவாழுந்தனர்கள்
 தபோதனர்களோடு மனமகிழ் சிறந்தினிதாக வீற்றிருக்கும்
 பொழுது, விரிந்த சிவ நூல் வல்லவர் இழிந்தகுண புத்தன்
 உடன் வாது செயும் மன்னு சபை காண வருவோர் - பரந்த
 சிவாகமங்களில் வல்ல திருவாதலூரடிகள் இழி குணம்
 பொருந்திய புத்தகுருவோடு சமயவாதஞ் செய்யும் திலை
 பெற்ற சபையைக் காணும்படி இன்னும் வந்தவர்கள்
 யாரெனின், தொல்லை மறை தந்தவன் - பழைய வேதங்களை
 இங்கிலவுலகில் தந்து பரப்பிய பிரமாவும், முகுந்தன் - விஷ்ணு
 வும், முனிவோர் எழுவர் - சத்த இருடிகளும், சூழும் இரு
 நான்குதிசை மேல் எல்லையில் இருப்பவர், இவ்வுலகைச்
 சூழ்ந்த அட்டதிக்கின் முடிவுக்டோறும் வசிக்குமிந்திரன்
 முதலிய திக்குப்பாலக ரெண்மரும், உருத்திரர் - உருத்திரர்
 களும், விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்களும், இராப்பகல் இலங்கு
 கதிரோர் - சந்திர சூரியர்களும் பிறருமாம். எ - று.

இறுதிக்கண் ஆமென்னும் வினைப்பயனிலை கொடாது அவாய்
 நிலையான் முடித்தமையான் இன்னேரன்ன மேலுலகவாசிகள்

பிறரும் வந்தாரென்பது பெற்றும். இனிக் கீழிரண்டடியினரை யும் எழுவாயாக்கி வருவோர் என்பதைனப் பயனிலையாகக் கொண்டு முடித்தலு மொன்று. தில்லைவாழுந்தனர்கள் சபை கூட்டுதற்கட் கருத்தாக்களாகிச் சிறந்தமையின் அது பற்றி அவரை முன்னர் விதந்து தில்லைக் ரங்தனர் என்றும், அவர்களோடுடன் வைகு தற்குத் தக்கவர்கள் தயோதனர்களே யாதவின் அதன்பின்னர்த் தபோதனர் என்றும் தாமே வேறல் நிச்சயமென்னுங் துணிவான் ஓர்கவலையுமற்றிருந்தா ரென்பார், சிறந்தினி திருந்துழிபென்றும், சிவாகமங்களிருபத்தெட்டும் இருபத்தெட்டுக்கோடி கிரந்தங்க ஞுடைமையின் விரிந்த சிவதூல் என்றும், அபரஞ்சானமாகிய சிவாகமங்களைப் பரஞ்சானமாகிய அநுபுதிஞானத்தோடொட்டு யுணர்ந்தவராகவின் சிவதூல் வல்லவரென்றும், இருதிறத் தரசர் முன்னும் சமயவாதஞ் செய்து பதி நிச்சயம் பண்ணும் மகாசபையாகவின் மன்னுசபையென்றுங் கூறினார். தொல்லைமறை யென்ப தற்கு மேல் மன்னுமறை என்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. எல்லை யென்னது மேலெல்லை யென்றார் திகந்தமென்பது விளக்குதற்கு. திருமுகம் பெருது தாமே அறிந்துவந்த மேலுலக வாசிகளாதவின், இவரை வேறுசெய்யுளான் இறிதிக்கண்தந்து கூறினார். சபையின் கண் வருவோர் என இடம்பற்றிக் கூறாது சபை காண வருவோர் எனச் செயல்பற்றிக் கூறினமையின், இவரெல்லாம் ஆகாயநெறிக் கண் வந்து நின்று ஈண்டைச் சபைநிகழ்ச்சி கண்டு பின்னர் அங்கிலையே மீண்டாரென்பது பெற்றும்.

(43)

தன்பெருந் தானை சூழ
 விருந்ததன் பொன்னி நாடன்
 றென்பெருந் துறைசூழ் நாடன்
 றிருவடி வணங்கி நின்று
 நின்பரஞ் சைவ ஞான
 நிலைமையை நிறுத்தல் பின்ன
 ரென்பரம் புத்தர் தம்மை
 யீங்குயிர் செகுப்ப தென்றுன்.

இ - ள. தன் பெரும் தானை சூழ இருந்த தன் பொன்னி நாடன் - தன் மிக்க சேனைகள் சூழச் சபாநாயக மாக வீற்றிருந்த தன்னிய காவிரி நாட்டையுடைய சோழ மகாராசா அப்பொழுதெழுந்து, தென் பெருந்துறை சூழ நாடன் திருவடி வணங்கி நின்று - தெற்கின்கணுள்ள திருப் பெருந்துறையைச் சூழந்த பாண்டிநாட்டையுடைய திருவாத வூரடிகளது திருவடிகளை வணங்கி நின்று, சைவ ஞான நிலைமையை நிறுத்தல் நின்பரம் - சிவஞான நீர்மையையுடைய நமது சித்தாந்த சைவத்தைத் தாபித்தல் தேவீரது கடமை யாகும், புத்தர் தம்மை எங்கு உயிர் செகுப்பது என்பரம் என்றான் - அதனைத் தாமே நிராகரிக்க எண்டு வந்த இப்புத் தர்களைத் தப்பாது உயிர்வதை செய்வது தமியேனது கடமை யென்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். எ - று.

திருப்பெருந்துறை உபதேசத் தானமாகவின் அவ்வரிமை தோன்றப் பாண்டிநாட்டைத் தென்பெருந் துறைசூழ நாடென விசேஷித்தார். முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்து நின்ற செம்பொருளைச் சிவஞானம் வாயிலாக உள்ளவாறு உணர்த்துவது சித்தாந்த சைவமொன்றே யாகவின் அதனையே எண்டுத் தாபிக்க என்பான் நின்பரஞ் சைவஞான நிலைமையை நிறுத்தல் என்றும், சிவநித்தகர் வேதசிவாகம நிந்தகர்களுக்குப் பிராணதண்டமே பிராயச்சித்தமென்பது உண்மைதாற் றணிபாகவின், அது தப் பாது செய்வேன் என்பான், என்பரம் புத்தர் தம்மை யீங்குயிர் செகுப்பதென்றான் என்றுங் கூறினார். சித்தாந்தசைவக் கடவுளாகிய முதற்பொருள் பூதமுதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்து நின்றதென்பது, “மொய்தரு பூதமாதி மோகினி யந்த மாகப், பொய்தரு சமயமெல்லாம் புக்குநின் றிடும்புகன்று, மெய் தரு சைவமாதி யிருமுன்றும் வித்தையாதி, யெய்துதத் துவங்க னேயுமொன்றுமின் றெம்மிறைக்கே” என்பதனுணரிக் சிவநித்தகர் களைக் கோறவே பிராயச்சித்த மென்பது, “கண்டனஞையின் முக்கட் கடவுளை நிந்திப்போனைத், தண்டனை புரிந்து கொல்க வரி

தெனிற் சமிக்க நின்று, மண்டனில் வலிய னன்றேல் வான்செவித் துளைகள் பொத்திக், கொண்டவ ணகன்று செல்க குலைகுலைஞ் தமல பத்தன்” என்பதனுறுமறிசு. இது அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

(44)

வளவனில் வகையிற் கூற
வந்தபொய்ப் புத்த ரெல்லா
முளமயர் வெய்த வாத
ஷராருண் மகிழ்ச்சி யெய்திக்
களவுரை பகர்வோய் வந்த
காரண முரைநீ யென்னக்
கிளர்செவி நுழைவே லென்னக்
கேட்டவ னிதனைச் சொல்வான்.

இ - ள். வளவன் இவ்வகையில் கூற - சோழமகாராசா இந்தப் பிரகாரம் வாதஹூரடிகளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய, வந்த பொய்ப் புத்தர் எல்லாம்உளம் அயர் எய்த - இலங்கையி னின்றும் வந்த பொய்ச்சமயிகளாகிய பெளத்தர்களெல்லாம் அது கேட்டு மனமயர்ச்சியடைய, வாதஹூர் உள்மகிழ்ச்சி எய்தி - திருவாதஹூரடிகள் மனமகிழ்ச்சி யடைந்து, களவு உரைபகர்வோய் நீ வந்த காரணம் உரை என்ன - மயக்க வார்த்தைகளைப் பேசும் புத்தகுருவே! நீ ஈண்டு வந்த காரண மென்னை சொல் என்று வினவ, கிளர் செவி நுழைவேல் என்னக் கேட்டவன் இதனைச் சொல்வான் - கிளராங்கின்ற செவித்துவாரங்களில் நுழையும் பழுக்கக் காய்ச்சிய வேலைப் போல அவ்விளியுரை வினாவுரைகளைக் கேட்ட புத்தகுரு இதனைச் சொல்வான். எ - று.

விளியுரையான் வெகுளியும், வினாவுரையான் அவரது சொற் சாதுரிய முதலியவற்றிற்கு அழுக்காறுங் கொண்டா னென்பார்,

கிளர்செவி நுழை வேல் என்னக் கேட்டவனென்றார். களவு - மயக்கம்; திருட்டென்பாருமூர். கலு என்னும் வடமொழி தமிழிற் களவெனத் திரிந்ததென்றுமாம்; தீயதென்னும் பொருட்டு. உளம் மயர்வெய்தவெனக் கண்ணழித்தலும் ஒன்று, சோழமகாராசாவினது சிவபத்தி மேலீட்டை நோக்கி வாதழுரடி கள் உண்மகிழ்ந்தாரென்க. (45)

மன்னுமெங் கடவு ளல்லான்
 மற்றிலை கடவு ளன்றே
 யிந்நெடும் பதியிலைய்தி
 யியம்பியிங் கெவருங் காணப்
 பொன்னினம் பலத்தே யெங்கள்
 புத்தரை வைத்தல் வேண்டி
 நென்னல்வந் திருந்தே னிங்கு
 வேற்றிலை நினைந்த தென்றுன்.

இ - ள. இங் நெடும் பதியில் எய்தி - இப் பெரும்பதி யின் கண்வந்து, மன்னும் எம் கடவுள் அல்லால் மற்றுக் கடவுள் இலை என்று இயம்பி - நிலைபெற்ற நம் புத்த கடவு ளல்லது உலகிற்கு வேறு கடவுளில்லை யென்று நும்மோடு வாதித்து வென்று, இங்கு எவரும் காணப் பொன்னின் அம்பலத்தே எங்கள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி - இங்கே நிலிரல்லீருங் காணக் கனகசபையின்கண்ணே நம் புத்த கடவுளைத் தாபனஞ்சு செய்யும்படி கருதி, நென்னல் வந்து இருந்தேன் - முன்னை நாளின்கண் வந்திருந்தேன், இங்கு நினைந்தது வேறு இலை என்றுன் - இங்கே நான் எண்ணிவந்த காரியம் பிறிதொன்றில்லை என்று கூறினேன். எ - று.

நுமது வாதத்தான் நங்கடவுள் கடவுள்லரென இடையே வாதிக்கப் படமாட்டாத நித்தியரென்பான் மன்னுமெங் கடவு

ளென்றும், நும்மைவாதில் வென்று நம் புத்தசமயக் கொள்கைக்கு உடம்படுத்தி நுமது சம்மதமுங் கொண்டே நங்கடவுளைக் கனக சபையிற் ரூபனஞ் செய்வே னென்பான் இங்கெவருங் காணப் பொன்னினம்பலத்தே யெங்கள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி என்றுங் கூறினேன். (46)

என்றலும் வாத ஓரெம்
 மிறைவர்புன் முறுவ லெய்தி
 முன்றவ மொன்று மில்லாய்
 முயலிப மாவ துண்டோ
 நன்றது நிற்க வுன்ற
 னற்பெருங் கடவு டானுஞ்
 சென்றவ னடியிற் சேருஞ்
 செய்தியுஞ் செப்பு கென்றூர்.

இ - ள. என்றலும் - என்றிங்கனம் புத்தகுரு கூறுதலும், வாதலூர் எம்மிறைவர் புன்முறுவல் எய்தி - நஞ் சமயகுரவராகிய திருவாதலூரடிகள் திருப்புன்னைக் செய்து, முன் தவம் ஒன்றும் இல்லாய் - பூர்வசன்ம தவம் ஒரு சிறிது மில்லாத புத்தகுருவே! முயல் இபம் ஆவது உண்டோ - எவ்வாற்றினும் முயல் யானையாவது முளதோ, நன்று - நீ கூறிய இது மிகவும் நன்று, அது நிற்க - அஃதவ்வளவி னிற்க, உன்றன் நல்பெரும் கடவுடானும் அவன் அடியில் சென்று சேரும் செய்தியும் செப்புக என்றூர் - உனது நல்ல பெரிய கடவுளினது இலக்கணத்தையும் உயிர்கள் அக்கடவுள தடியிற் சென்றடைய முத்தி இலக்கணத்தையும் இங்கே சொல்லுக வென்று வினாவியருளினோர். எ - று.

என்றலு மென்பது உம்மீற்று வினையெச்சம்; “அன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய, வென்ன கிளவியும்” என்பதற்கு கொள்க-

ஒகாரம் எதிர்மறை. நன்றென்பது குறிப்பு மொழியாய்த் தீதென்னும் பொருடந்தது. முயல் இபமாயின், நீயும் நஞ் சைவ மதகண்டனமும் நின் புத்தமத ஸ்தாபனமும் செய்து, கனக சபையிலே நஞ்சபாநாயகரை நீக்கி நின் புத்தகடவுளைத் தாபனஞ் செய்வாய்; முயவிபமாகாமையின், நீயும் அங்ஙனஞ் செய்ய வல்லையல்லை என்பார் ஓட்டென்னு மலங்கார நெறியான் முய விபமாவதுண்டோ என்றார். ஓட்டெனினும் பிறிது நவிற்செயனினு மொக்கும்.

(47)

அண்ணலா ருரைத்த போதி
லாங்கவன் வெகுட்சி யெய்திக்
கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன்
கதிரொளி காட்ட லாமோ
நண்ணலா வெங்க ணைத
நற்புக முரைக்கி னன்னை
வெண்ணிலா யிரங்கள் வேண்டு
மென்றுபி னிதுபு கன்றுன்.

இ - ள. அண்ணலார் உரைத்த போதில் - பெருமை யிற் சிறந்த திருவாதலூரடிகள் இவ்வாறு வினவிய சமயத்தில், ஆங்கவன் வெகுட்சி எய்தி அப் புத்தகுரு கோபங்கொண்டு, கண் இலாதவற்கு வெய்யோன் கதிர் ஒளி காட்டல் ஆமோ - பிறவிக் குருடனுக்குச் சூரியகிரணத்தின் ஒளியைக்காட்டுதல் கூடுமோ கூடாதன்றே அதுபோல, நண்ணலா எங்கள் நாதன் நல் புகழ் உரைக்கின் - நும்மறிவு சென்றறிதற்கரிய நங்கட வளது உத்தமலக்கணத்தைச் சொல்லப் புகின், நல் நா எண் இல் ஆயிரங்கள் வேண்டும் என்று- அஃதிவ்வொரு நாக்கிற்கு அமையுமோ நல்ல பல்லாயிரம் நாக்குகள் வேண்டுமென்று முன்னர்ப் பொதுவகையாற் கூறி, பின் இது புகன்றுன் -

பின் சிறப்பு வகையால் இதனைக் கூறத் தொடங்கினேன்.
எ - ரு.

ஈண்டொரு சொன்னீர்மைப்பட்டு நின்ற நண்ண லாகாத்
வென்னும் எதிர்மறைப் பெய்தாச்சம் நண்ணலாகா வெனக்
குறைந்து நின்றது. அறிவென்னும் வினைமுதல் அவாய்நிலையான்
வருவிக்கப்பட்டது. புகழ் ஆகுபெயர். கண்ணிலாதவற்கு
வெய்யோன் கதிரொளி காணப்படாதவாறுபோல நுண்ண றிவில்
லாத நும்மனேர்க்கு நங்கடவுளது இலக்கணமறியப்படாதென்பது
கருத்து. அக்கடவுளது புகழாகவின் நற்புகழ் என்றும், அப்
புகழைக் கூறும் நாவாகவின் நன்னைவன்றும் விசேஷத்தான்.
சேடன் போல்வார்க்கல்லது நம்போல்வார்க்கு விரித்துரைக்க
முடியாதென்பதாம். (43)

அறந்திகழ் பிடக நன்னா
லோதியன் புடைய ஞகிப்
பிறங்குபல் யோனி தோறும்
பிறந்துயிர்க் குறுதி செய்து
மறந்தரு கோற லாதி
நால்வகை யொழித்து மாண்பு
சிறந்துள போதி நீழற்
சேர்வனெம் மிறைவ ஞவான்.

இ - ள. எம் இறைவன் ஆவான் - நங் கடவுளாவார்.,
அறம் திகழ் நல் பிடக நால் ஒதி - கொல்லாமை முதலிய
தருமங்களை விரித்து விளங்கும் நல்ல பிடகநால்களைக் கூறி,
அன்பு உடையன் ஆகிப் பிறங்கு பல் யோனிதோறும்
பிறந்து - உயிர்களிடத்து அன்புடையவராகி விளங்கானின்ற
பல யோனிக்டோறும் பிறந்து, உயிர்க்கு உறுதிசெய்து -
அவ்வுயிர்கட்டு நன்மைகளைச் செய்து, மறம் தரு கோறல்

ஆதி நால்வகை ஒழித்து - வன்கண்மையையுடைய ஜூராத்மவாத முதலிய குற்றங்க ணைங்கையு நீக்கி, மாண்பு சிறந்துள்போதி நீழல் சேர்வன் - மகிழை சிறந்துள்ள அரசமர நீழலில் உருவத் திருமேனிகொண்டு வீற்றிருப்பர். எ - று.

கோறலாதி நால்வகை மேற்செயிர் நான்கென்புழி விஸ்தரிக்கப்பட்டன. தம்பொருட்டன்றி ஆன்மாக்களாகிய பிறர்பொருட்டுச் செய்யப்படுவனவாய் ஆகியென்ப தொழித் தொழிந்த வினையெச்சங்கணைங்கானும் அடையடுத்த பயனிலையானும் விளக்கிய இவ்வைந்தும் இவைபோல்வன பிறவும் நங்கடவுட்கு இலக்கணமென்று னென்பது கருத்து. இவை போல்வன பிறவுமென்பது முன்னர் நிராகரிக்கப்படுகின்றுழி இனிது விளங்கும். இதனை வினா இரண்டனுட் கடவுட்செய்தி கூறென்னும் முதல் வினாவுக்கு விடை கூறப்பட்டது. சென்றவனடியிற் சேருஞ்செய்திகூறென்னும் இரண்டாம் வினாவுக்கு விடைவருஞ்செய்யுளாற் கூறப்படும்.

மேவிய கருவிற் சேரு முருவம் வேதனை குறிப்புப் பாவனை யுடன்விஞ்ஞானப் பஞ்சகங் தங்கள்கூடி யோவில்பல் லுணர் ஏண்டாகி யொழிவது பிற [வித் துன்பமாவதுபொன்றக்கேடாயழிவதுமுத்தியென்றுன்.

இ - ள். மேவிய கருவில் சேரும் உருவம் வேதனை குறிப்புப் பாவனை உடன் விஞ்ஞானம் பஞ்ச கந்தங்கள்கூடி - உதரத்திற் பொருந்திய கருப்பத்தின்கட் சேரும் உருவம் வேதனை குறிப்புப் பாவனை விஞ்ஞானமாகிய இப்பஞ்சகந்தங்களுங் கூடித் தேகஞ் ஜனித்து, ஒவில் பல் உணர்வு உண்டாகி ஒழிவது பிறவித் துன்பம் - ஒழிவற்ற பலதிற அறிவுகளும் உதித்துப் பின்பு தாங்கூடியவாறே அக்கந்தங்களின் கூட்டம் ஒவ்வொன்றும் அழிவைப் பொருந்துவதே பிறவித் துன்ப

மாம், ஆவது போன்றக் கேடாய் அழிவது முத்தி என்றான்-அங்கனங் கூடிய அப்பஞ்சகந்தக் கூட்டமும் இல்லையென்னும் படி நாசமாயழிவதே நமது முத்தியென்று புத்தகுரு கூறி னன். எ - று.

“ தூக்கிற்சட்டு, நீளின் யகரமுங் தோன்றுத னெறியே ” என் புழி நெறியே என்னு மிலேசாற் சுட்டு நீண்டவழி யகரங் தோன்றுது வகரங் தோன்றிற்று. துன்பமாவதெனக்கூட்டிப் பின் மொழியை எழுவாய் வேற்றுமையின் சொல்லுருபென்றலு மொன்று. இப்பஞ்சகந்தங்களின் பாகுபாடும் பிறவும் மேல் முங் தும் பிடகமென்னும் செய்யுள்ளையில் விரித்துக் கூறினும்; ஆண்டுக் காண்க. பிறவித் துன்பமாகிய பந்தகாரியத்தை முன்னர் விளக்கிய வழி யல்லது பந்த நீக்கமாகிய முத்தியின்பம் தெற்றென விளங்காமையின், மேவிய கருவிற்சேரு முருவும் வேதனை குறிப்புப், பாவனையுடன் விஞ்ஞானப் பஞ்சகந்தங்கள் கூடி, யோவில்பல் லுணர்வுண்டாகி யொழிவது பிறவித் துன்பமென அதனை முன்னர் விளக்கி, ஆவது போன்றக் கேடா யழிவது முத்தியென இதனைப் பின்னர்க் கூறினுளென்க. (50)

வாதலு ரண்ண லாரும்
 வண்புனற் பொன்னி நாடன்
 றீதிலா முகத்தி னாடு
 சிறந்தருட் பார்வை நல்கிப்
 பேதையா யறிமால் கொண்டு
 பித்துரை பகரும் புத்தற்
 கேதியா மின்று சொல்வ
 தென்று பின்னிது புகன்றூர்.

இ - ள். வாதலூர் அண்ணலாரும் பொன்னி வண்புனல் நாடன் - பெருமையிற் சிறந்த திருவாதலூரடிகளும் காவிரிநதி வளஞ் சுரக்கும் புனனுட்டையுடைய சோழமகாராசாவினது,

தீது இலா முகத்தின் ஊடு சிறந்த அருள் பார்வை நல்கி-நன் முகத்தின்கட் பொருந்தத் திவ்விய கிருபாநோக்கஞ் செய்து, பேதையாய் அறிமால் கொண்டு பித்து உரை பகரும் புத்தற்கு-முழுமகனுய் அறிமடம் பூண்டு ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமற்ற பித்து உரைகளை வசனிக்கும் இப்புத்த குருவுக்கு, யாம் இன்று சொல்வது ஏது என்று - யாமின்று சொல்லற்பால தென் ஐன்யோவென்று சிறிது சிந்தித்து, பின் இது புகன்றூர் - பின் னர் இதனைக் கூறியருளுவாராயினர். எ - று.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று. பேதை - யாதுமறியாதவன். அறிமால் - அறிமடம். அஃதாவது தான் சிற்றறிவின ஞகவே யிருந்துகொண்டு தன்னைப் பேரறிவினஞக வைத்து நன்கு மதித் தல். அது “கானுதாற் காட்டுவான் றுங்கானைன் கானுதான், கண்டாஞ்ச் தான் கண்ட வாறு” என்பதனாலும் முய்த்துணர்க. ஏன்றியாங் கூறப்புகுவன தெற்றென விளங்கும் அறிவிலஞகவின் யாதுசொல்லி விளக்குதுமென்பார் பித்துரை பகரும் புத்தற் கேதியா மின்று சொல்வ தென்றும், தருக்கமுகத்து வாளா விருத் தல் தோல்வித் தானத்தின்பாற் படுமாகவின் பின்னிது புகன்றூர் என்றுங் கூறினார். அறிமால், அறிமடம், புல்லறிவென்பன ஒரு பொருட் கிளவி. (51)

தருமமுன் டென்று நன்னால்
சாற்றினன் றலைவ னென்பை
மருவிய வுணர்வுண் டாகி
மறைந்திடுங் கணத்தி னென்பை
பொருளூட னுரௌ தேடிப்
புகலுமுன் னுணர்வு போன
விருடரு நின்னால் சொல்வ
தெப்படி யியம்பல் வேண்டும்.

இ - ள். தருமம் உண்டு என்று நல் நால் தலைவன் சாற் றினன் என்பை - கொல்லாமை முதலிய அறங்கருண்டென்று நல்ல பிடகநால்களை நங் கடவுள் கூறினுரென்று முற்கூறினை, மருவிய உணர்வு உண்டாகிக் கணத்தில் மாய்ந்திடும் என்பை-பொருந்திய அறிவுண்டாகிப் பின்னர் அது கணப்பொழுதிற் கெடுமென்று பிற்கூறினை, உரை உடன் பொருள் தேடிப் புக அம் முன் உணர்வு போனால்-சொல்லையும் பொருளையுங் தேடி நால் செய்வதன் முன்னமே அவ்வறிவு கஷணபங்கமுறுமே யானால், இருள் தரும் நின் நால் சொல்வது எப்படி நீ இயம் பல் வேண்டும் - மயக்கத்தைத் தரும் நின் பிடக நால்களை நங் கடவுள் கூறிய தெங்கனம் நீ சொல்வாயாக. எ - று.

இரண்டும் பரஸ்பர விரோதமாகவின் நங்கடவுள் நால்செய்தா ரென நீ கூறியது அசம்பாவிதமே என்பதாம். இதனால் அறங்திகழ் பிடக நன்னாலோதி என்னும் முதலாங் கூறு மறுக்கப்பட்டது.()

ஆதலா லறநூ லென்ப
துனக்கிலை யுயிர்கட் காகப்
பேதமாம் யோனி தோறும்
பிறந்தன னிறைவ னென்றுய்
தீதுசே ரொருவர் மாலைத்
தீர்க்கவந் தவர்க டாமும்
போதமால் கொள்ளி னம்மால்
போவதங் குள்ள தாமோ.

இ - ள். ஆதலால் அற நால் என்பது உனக்கு இலை - ஆதலினுலே தருமசாஸ்திரமென்பதொன் றுனக்கில்லை, அது நிற்க, உயிர்கட்கு ஆகப் பேதம் ஆம் யோனி தோறும் இறை வன் பிறந்தனன் என்றுய் - உயிர்கண்மாட் டன்பு பூண்டு

அவைகட்காக நானு பேதமாகிய யோனிக்டோறும் நங்கடவுள் பிறந்தாரென்றனை, (சனனமானது மயக்கங் தருவது சரதமே யாகலின்), தீதுசேர் ஒருவர் மாலைத் தீர்க்கவந்தவர்கள் தாழும் போதமால் கொள்ளின் - தீமை பொருந்திய ஒருவரது மயக்கத்தை நீக்கும்படி வந்தவர்கள் தாழும் அவரினும் மிக மயக்கத்தைக் கொள்ளின், அம் மால் அங்குப் போவது உளது ஆமோ - அம்மயக்கம் அங்கீக்கப்படுபவரினின்றும் நீங்குவது உண்மையாகுமோ. எ - று.

ஆகாதென்பார் எதிர்மறை ஓகாரந்தந்து உள்ளதாமோ என்றும், பிறர் மயக்கங் தீர்க்கவந்து தாம் மயங்குதலே பெரு மயக்கென்பார் போத மால் கொள்ளின் என்றும் கூறினார். இனிப் போதமால் என்பதனைப் போதம் மால் எனக் கண்ணழித்து, அறிவு மயக்கம் என்றலு மொன்று. இதனால் அன்புடையஞகிப் பிறங்கு பல் யோனிதோறும் பிறந்துயிர்க் குறுதி செய்தென்னும் இரண்டாங் கூறு மறுக்கப்பட்டது. (53)

கொல்வது கருதா னெங்கள்
 கோவென வுரைத்தாய் முன்னம்
 பல்வகை யோனி தோறும்
 பார்மிசைப் பிறக்கு நாளில்
 வெல்புலி நாரியே யாகி
 வெம்பசி யுற்றுன் மற்றுப்
 புல்லெலாடு தழையோ தின்பா
 னின்பெரும் போதி நாதன்.

இ - ள். எங்கள் கோ கொல்வது கருதான் என முன்னம் உரைத்தாய் - நங்கடவுள் உயிர்க் கொலை செய்ய நினைக்க வும் மாட்டாரென்று முன்னர்க் கூறினுய், நின் பெரும் போதி நாதன் பல்வகை யோனி தோறும் பார்மிசைப் பிறக்கும்

நாளில் - அதற்கு முன்னர்க் கூறியபிரகாரம் அக்கடவுள் நானு வித யோனிக்டோறும் பூமியிற் பிறந்து திரியுங் காலத்தில், வெல் புலி நரி ஏ ஆகி வெம் பசி உற்றுல்-தன் பகையை வெல் இும் மாமிச பக்ஷணிகளாகிய புலியும் நரியுமாய்ப் பிறந்து கொடும்பசி பொருந்தப்பெறின், மற்றுப் புல்லொடு தழையோ தின்பான் - அவ்வுயிர்க் கொலைக் கேதுவும் பயனுமாய ஊன் தின்பதை விட்டுப் புல்லையும் பச்சிலைகளையுமா தின்பார், சொல்வாயாக. எ - று.

ஆண்டுப் புல்லையுங் தழையையுங் தின்னார் ஊனையே தின்பா ரெனப் பொருட்டருதவின் மற்றுப் பிறிதென்னும் பொருட்கண் வந்தது; வினைமாற்றெனினு மமையும். ஆகவே, ஊன் தின்றல் எவ்வாற்றினும் உயிர்க் கொலையை இன்றியமையாமையின், கொல் வது கருதா னெங்கள்கோ என்றதும் அசம்பவமே என மறந்தரு கோறலாதி நால்வகை யொழித்தென்னும் மூன்றாங்குறு மறுக்கப் பட்டவாரூயிற்று. பொறுத்தற்கரிய பசியென்பார் வெம்பசி என்றார். பசியற்றுவென்பது, “நீரின் றமையா துலகெனின்” என் பழிப்போல ஈண்டுச் சங்கேத திருட்டாந்த வாய்பாடாய் நின்று பசியிறு மென்பதை வலியுறுத்திற்று. புலி பசியறினும் புற்றின் னுமையை, “புலியது பசியறிற் புல்லுங் துய்க்குமோ” என்பதனுமூலமாக (54)

கரவெனு முன்ற னோலிற்
கந்தமைந் துடனே கூடி
யுருவமு மழியு மென்று
யுன்னிறைக் குருவ மெங்கே
விரவிய யோனி தோறு
முயிர்க்கருள் செய்ய வேண்டி
மருவொரு வடிவங் கொண்டா
னென்பதே மதியி லாதாய்.

இ - ள. கரவு எனும் உன்றன் நூலிற் கந்தம் ஐஞ்சு
உடனே கூடி உருவமும் அழியும் என்றால் - பொய்யென்று
சொல்லப்படும் நின் பிடக நூலிற் கூறியபிரகாரம் பஞ்சகந்த
சகிதமாகி உருவமும் பங்கமுறுமென்றனை, உன் இறைக்கு
உருவம் எங்கே - இதுவே நின்மத சித்தாந்தமாயின், நின்
கடவுட்கு நின் பிடகநூல் உண்டென்று கூறுமுருவம் பின்
னர் யாண்டையதோ, மதி இலாதாய்-இங்ஙனம் கொள்கின்ற
கழிமடவோனே, விரவிய யோனிதோறும் உயிர்க்கு அருள்
செய்யவேண்டி மருவு ஒரு வடிவங் கொண்டான் என்பதே -
பொருந்தியபலயோனிகடோறும் ஆன்மாக்கட்கு அருள்செய்ய
விரும்பி நங்கடவுள் அதற்கியைந்த வடிவங் கொண்டு பிறந்தா
ரென்று நீ கூறலாமா! அங்ஙனங் கூறின், அத்திருஷ்டாந்தங்
கள் பரஸ்பர விரோதமுறுகின்றனவன்றே. எ - று.

அப்பஞ்சகந்தங்களேயன்றி உருவமும் பங்கமுறுமெனப்
பொருடருதல்ன் உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று. முன்னர் நங்கட
வுட்கு உருவமுண்டென்று கூறிப்பின்னர் அது பங்கமுறுமென்றல்
விரோதம்; அதன்பின்னர் நங்கடவுள் ஆன்மாக்கட்கு அருள்செய்ய
விரும்பி யோனிகடோறும் உருவங்கொண்டு பிறந்தா ரென்பது
அதன்மேல் விரோதமாகவிற் பரஸ்பர விரோதமுறத் தருக்கிக்கும்
நீ குதர்க்கியென்பார் மதியிலாதாய் என்றார். பரஸ்பர விரோதம்
என்றற்கொன்று விரோதம்.

(55)

காரண வுயிரிற் கூடுங்
காரிய வுருவின் ரேவுன்
சீரணி போதி நீழுற்
சேரிறைக் குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய்
பொன்றுதன் முத்தி யென்னும்
பேருணர் வில்லா வுன்றன்
பிடக நூல் யாவர் சொன்னார்.

இ - ள். காரண உயிரில் கூடும் காரிய உரு இன்றேல்-
காரண வஸ்துவாகிய ஆன்மாவோடு கூடும் காரியமாகிய உரு
வம் இவ்வாற்றினில்லையாயின், சீர் அணி போதி நீழல் சேர்
நின் இறைக்கு உருவம் இல்லை - அழகு பொருந்திய அரசமர
நீழலிலிருக்கும் நின் புத்த கடவுட்கு உருவந்தான் இல்லையே,
பூரண ஞானம் இல்லாய்-அற்ப அறிவைபுடைய புத்தகுருவே,
பொன்றுதல் முத்தி என்னும் பேர் உணர்வு இல்லா உன்றன்
பிடக நூல் யாவர் சொன்னார் - பஞ்சகந்தமுங் கெடுதலே
முத்தியென்று கூறும் பேரறிவற்ற நின் பிடகநூலை வேறு
யாவர் கூறினார், சொல்வாயாக. எ - று.

ஒருவாற்றுன் முறையே ஆன்மாவுக்கும் உருவத்திற்கும் காரண
காரிய சம்பந்தம் உண்டென்பார் காரணவுயிரிற் கூடுங் காரிய வரு
வென்றும், நின்மதத்திற் கஃதில்லையென்பார் இன்றேல் என்றும்,
இல்லையாகவே நின்கடவுட்கு உருவமில்லை யென்பதும் பெறப்படு
மென்பார் நின் சீரணிபோதி நீழற் சேரிறைக்குருவமில்லை என்
றும், இவ்வவசித்தாந்தம் நினக்குடன்பாடாயது நின் அற்ப ஞானத்
தானென்பார் பூரண ஞானமில்லாய் என்றும், இறத்தலே முத்தி
யென்று கூறும் நின் விபரீத நூல் அஞ்ஞான நாலென்பார்
பொன்றுதன் முத்தியென்னும் பேருணர்வில்லா வன்றன் பிடக
நாலென்றும், அந்நூலை உருவமில்லாத கடவுள் கூறமாட்டாராக
விற் பாரிசேடத்தால் உருவமுடைய ஏனைப் பசக்களே கூறியிருத்
தல் வேண்டுமென்பார் நின் பிடகநூல் யாவர் சொன்னார் என்றுங்
கூறினார். ஆன்மாவுக்கும் உருவத்திற்கு மொருவாற்றுற் சம்பந்த
முன்மை முன்னர்ப் பெறப்படும். இவ்விரு செய்யுளானும் உருவ
மின்மை சாதித்தன்மேல் வைத்து, மேன்மைசிறந்துள போதிநீழற்
சேர்வனெம் இறைவனுவான் என்னும் நாலாங் கூறு மறுக்கப்
பட்டது.

(56)

இருபதிற் ரெருவ ராக
வெண்ணுமுன் புத்த ரெல்லாம்
வருவது சிறந்த தாயர்
வயிற் றினைப் பீறி யென்பை

பரிவொடு சுமந்து பெற்று
 ருயிர்கெடப் பழுது செய்தே
 யருநர் கத்தில் வீழு
 மவர்களோ கடவு ளாவார்.

இ - ன். இருபதிற்று ஒருவர் ஆக எண்ணும் உன் புத்தர் எல்லாம் வருவது சிறந்த தாயர் வயிற்றினைப் பேறி என்பை-தண்ணங்காரன், மகாவீசன் முதலாக இருபதிற் ரேருவராகச் சொல்லப்படும் நின்புத்தகடவுளரெல்லாம் பிறப்பது ஐவகைத் தாயருட் சிறந்த தமது நற்றுயரது வயிற்றைப் பின்தென்று கூறுவை, பரிவு ஒடு சுமந்து பெற்றூர் உயிர்கெடப் பழுது செய்து அருநரகத்தில் வீழும் அவர்களோ கடவுளாவர் - வருத்தத்தோடு பத்துத்திங்கள் சுமந்து தம்மைப் பெற்ற நற்றுயரை உயிர் துறக்கும் வண்ணங் கொன்று முடிவில் அப்பா வத்தாற் பிறர்புக்கழுந்துதற்கரிய நரகக்குழியின்கண் வீழ்ந்தழுந்தும் அவ்வதி பாதகர்களோ கடவுள் ரென்று கொள்ளத் தக்கவர், இது சாலவும் நன்று. எ - று.

அருநரகம் வேதனை சகித்தற்கரிய நரகமென்றுமாம். ஐவகைத் தாயராவார்: பாராட்டுங் தாய், கைத்தாய், ஊட்டுந்தாய், மூலைத்தாய், நற்றுயென்பவர். பசு வர்க்கத்துள்ளும் அதி பாதக காரிகளாகிய இவரைப் பதியென்று கோடல் பெரும் பேதைமை என்பது கருத்து. இதனை நாலாங்கூற்றிற் பெறப்பட்ட இறைவனவான் என்பது பன்மை பற்றியும் செயல்பற்றியும் இறைவனல்ல னென மறுக்கப்பட்டது.

(57)

கரவுடைப் பூத நான்கின்
 கலப்பினிற் பேத மல்லா
 துருவினுக் குயிரவே றின்றென்
 றுரைப்பானின் பொய்ம்மை நூலி

விரவினிற் ருயிலுங் காலுன்
 முகத்தினி லேறிப் போகு
 மரவினைப் பூத பேத
 மறிந்ததோ வறிவி லாதாய்.

இ - ள். கரவு உடைப் பூதம் நான்கின் கலப்பினில் பேதம் அல்லாது உருவினுக்கு உயிர் வேறு இன்று என்று நின் பொய்ம்மை நூலில் உரைப்பை-தத்தங் காரணதன்மாத் திரைகளுள்ளே அடங்கி மறைதலையுடைய பிருதிவி முதலிய சாதுரப்பூத சம்மிச்சிரத்தானுய ஓர் வேறுபாடே யல்லது இவ்வருவத்தின்கண் இதற்கு அங்கியமாக உயிரென்றேரு பதார்த்த மில்லையென்று நின் பொய்யாகிய டிடக்நூற் கோட்டு பாடு பற்றிக்கூறுவை - இரவினில் துயிலுங்கால் உன் முகத்தி னில் ஏறிப் போகும் அரவினைப் பூத பேதம் அறிந்ததோ அறிவு இலாதாய்-இராக்காலத்து நீ நித்திரை செய்யும்போது அச்சாதுரப்பூத சம்மிச்சிரத்தானுய வேறுபாடு நின்மாட்டு னதேயாகவும் நின் முக முதலிய உறுப்புக்களினேறிச் செல்லும் பாம்பை அப்பூதபேதம் அறியாத தென்னையோ முழு மகனே நீ சொல்வாயாக. எ - று.

சத்ததன் மாத்திரையும் அதன்களைஞ்கு மாகாய பூதமும் ஆசீர்வகர்க்குடும்பாடன்மையின், ஏனை நான்கு தன்மாத்திரை களும் அவற்றின்களைஞ்கும் ஏனை நான்கு பூதங்களுமே எண்டுக் கொள்ளப்பட்டன. அவை அவ்வாற்று ஞைஞ்குதலைச் சங்காரக்கிரமத்தின் வைத்துக் கண்டுகொள்க. பாக்கு வெற்றிலை சன்னைம்பென்னும் இம்முன்றும் தம்முட்கூடுங் கூட்டத்தின்கண் ஓர்கிற வேறுபாடு தோன்றுதல்லோபலப் பிருதிவி முதலிய நான்கு பூதமும் தம்முட்கூடுங்கூட்டத்தின்கண் ஓர் அறிவு வேறுபாடு தோன்றுவதல்லது உடம்பின்கண் அதற்கு அங்கியமாக உயிரென்றேரு பதார்த்தமில்லையென்று இங்கனம் பொய்ப்பொருளைக் கற்

பித்துப் பிடகநூல் கூறுதலின் அதனைப் பொய்ம்மை நூலென் றும், பாம்பு ஏனை ஊர்வன பலவற்றுள்ளும் மிக அஞ்சிப் பரிகரித்தற் குரிய தொன்றுகவின் அதனையே விதந்து அரவினை என்றும், அங்கான்கு பூதக்கலப்பும் துயிலுங்காலத்து முன்னாதே யாகவும் ஆண்டை நிகழ்ச்சியை அறியாமையின் பூதபேதக் கலப்பான் ஆண் டோரறிவு தோன்று மென்றல் ஒருவாற்றுனும் பொருந்தா தென் பது நின் காட்சி யளவையான் அறிதற்பால தொன்றே யாகவும் அதனை யறியாது பினங்கும் நீபெரிதும் பேதமையை யுடையை யென்பார் அறிவிலாதாய் என்றும் கூறினார். சம்மிச்சிரம்-கலப்பு.

உருவமு முயிருங் கூடு
 முணர்வுனக் கில்லை யிந்த
 வுருவமிங் கிறந்த காலை
 யுயிர்கடி தகன்று போகு
 முருவமு முயிரும் கூடிப்
 பிறக்குமே லிதனு லுன்ற
 னுருவமு முயிரும் வேறு
 மென்றுரை யுன்றன் வாயால்.

இ - ள. உருவமும் உயிருங் கூடும் உணர்வு உனக்கு இல்லை - மேற்கூறியவாற்றது உடம்பு முயிரும் தம்முட் கூடுதலானே அறிவு நிகழு மென்னும் உண்மையறிவு நின் மதத்திற்கில்லை, அற்றேல் அங்கனங் கூடிய உடம்பு முயிரும் பின்யாது செய்யுமெனின்? , உருவம் இங்கு இறந்தகாலை உயிர் கடிது அகன்று போகும் - இவ்வுடம்பு இங்கனம் இறந்தவழி அவ்வுயிர் சூக்கும் தேகத்தோடு தன் வினைகாட்டும் கதி நிமித் தம் பற்றி விரைந்து செல்லும், சென்றபின் யாது செய்ய மெனின்? மேல் உருவமும் உயிரும் கூடிப் பிறக்கும்- மேலும் அவ்வாறே தன் வினைக்கீடாகப் பொருந்துவதோர் தூலதேக மும் அவ்வுயிருங் கூடிப் பிறக்கும், இதனால் - இவ்வாற்றுண்

உடம்பு முயிருங் கூடியவழியே அறிவு நிகழுக் கானும் இவ்வனுமான அளவையால், உன்றன் உருவமும் உயிரும் வேறும் என்று உன்றன் வாயால் உரை - உன் உடம்பு முயிரும் தம் மூள் வேறும் என்னும் நமது சித்தாந்தமே கொள்ளற்பால தென்று நீயே உன் வாயால் இட்டபங்கள் சொல்லக்கடவை. எ - று.

சொற்பொருட் பின்வருள்ளை. மேலுமென்னுமெச்சவும்மை விகாரத்தாற் ரெருக்கது. வாயாலென வேண்டா கூறினார், பஞ்ச கந்தங்கட்கு அங்கியமாய் உயிரென்பதொன்றில்லையெனச் சாதித்த வாயென அதன் புன்மை விளக்குதற்கும், இன்னும் இதன்கட்படுங் கடாவிடைகளை யெல்லாம் ஈண்டுத் தந்துரைத்துக் கொள்க வென்னும் தந்துணிபு முடித்தற்கு மென்க. உடம்பிறத்தல் நின் காட்சிப் பிரமாணத்தான் அறிந்து கொள்ளற்பாலதொன்றென்பார் உருவ மிறங்காலை யென்னது உருவமிங் கிறங்காலை யென்றும், உருவ மிறக்கின்றுழி உயிர் அவ்வுடம்பினின்றும் முற்பிறபாடற நீங்கு மென்பார் உயிர் கடிதகன்று போகுமென்றும் கூறினார். மேலைச் செய்யுளான் நான்கு பூதக் கலப்பானே அறிவு நிகழுமென்னும் அவன் மதம் மறுக்கப்பட்டது. இதனால் உடம்பு முயிருங் கூடிய வழியே அறிவு நிகழுமென்னும் சுவமத ஸ்தாபனம் அவாய்னிலைப் பொருள் கோளான் மேலைச் செய்யுளோடுளதாகிய இயைபுபற்றிச் சாதிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டற்கும் தம்முள் வேற்றுமை. புத்தசமயிகளுக்குக் காட்சியும் அனுமானமுமென்னும் இரண்டுமே பிரமாணமாம். ஆகமப் பிரமாணம் அவர்கட்கு இன்று. அது, “மருவிய வளவை காட்சி மானமென் றிரண்டி வற்றூல்” என்னும் பரபக்கச் செய்யுளானுமறிக. (59)

வானமு மில்லை வானத் தோசையு மில்லை வானமானதில்வழக்கதாமென் றரற் றுவையுன் றனுவி கானிலம்புனரீநான்குங்கலப்பதற்கிடமதாகும்[ற நீநவி லோசை வானி னிகழ்ந்துள செய்தி யென் [பாய்.

இ - ள். வானமும் இல்லை வானத்து ஒசையும் இல்லை வானமானது இல் வழக்காம் என்று உன்றன் நாவில் அறறுவை - ஆகாயமென்றீரு திரவியமுமில்லை அதன்கட்சத்த மென்றீரு குணமுமில்லை அவ்வாகாய மென்பது இல் வழக்காமென்று நின் பிடகநூற் கோட்பாடு பற்றிப் பிதற்றுவாய், நீ நவில் ஒசை - நீ வானமுமில்லை வானத்தோசையுமில்லை வானமானது இல்வழக்கதாம் என்றிங்ஙனம் தன்னை மறுத்துக் கூறிய இச் சத்த குணந்தானும், நிலம் புனல் தீகால் நான்கும் கலப்பதற்கு இடம் ஆகும் வானின் நிகழ்ந்துள செய்தி என்பாய் - பிருதிவி முதலிய நான்கு பூதமுங் கூடிப் பரிணமித்துத் தொழிற்படுதற்குத்தான் இன்றியமையாது வேண்டப்படும் இடமாயிருக்கும் அவ்வாகாயத்தின்கட்சம் வித்த காரியமேயென்று நீயே உடம்பட்டுக் கூறக்கடவாய். எ - று.

அரற்றுதல் பயனில் சொற்களைப் பலகாற் பேசுதல்; இழித்தறகண் வந்தது. ஆகுமென்னும் பெயரெச்சம் வானென்னும் இடப் பெயர் கொண்டது. செய்தி - காரியம். நினக்குப் பிரத்தியட்சம் பிரமாணமாதலானும், சத்த குணமென்பது ஒன்றுண்மை நீ தன்னை ஏண்டில்லை யென அழித்துக் கூறும் இக் கூற்றின்கண்ணும் பிரத்தியட்சமாகத் தெளியக் கிடத்தலானும், அச்சத்த குணத்துக்குப் பிருதிவியாதி ஏனை நான்கும் குணியல்லாமையிற் பாரிசேடத்தால் ஆகாயமே குணியென்பது பெறப்படுதலானும், படவே, அதுவுமோர் திரவியமெனக் கோடலே நினக்கினி யமைவுடைத்தென அவனைத் தம்மதத்திற்கு உடம்படுத்துவார் கானிலம் புனரீ நான்குங் கலப்பதற்கிடமதாகு, நீ நவிலோசை வானி நிகழ்ந்துள செய்தி யென்பாய், என்றார். இதனால் ஆகாய பூதமும் அதன்கட்சத்த குணமும் இல்லை யென்னும் அவன் மதம் முறையே காரிய வேதுப்பற்றியும் காட்சிப் பிரமாணம்பற்றியும் மறுக்கப்பட்டது. ()

இடமிகுந் திசைதா னென்ப
 தில்வழக் கென்னு நீயே
 வடநெடுந் திசையிற் போதி
 மரமென வணக்கஞ் செய்வை
 புடவியிலரிவி லாரும்
 பித்தரும் பொய்ம்மை யோரு
 முடனிக ழவையிற் கூறி
 ஞைக்குநீ யுரைப்ப வெல்லாம்.

இ - ள். இடம் மிகும் திசை என்பது தான் இல்வழக்கு என்னும் நீயே நெடும் வட திசையில் போதி மரம் என வணக்கம் செய்வை - மிகவும் விசாலமாகிய திசையென்ப தொரு திரவியமானது இல்வழக்கென்று கூறும் நீயே அதனேடு மாறு பட உயர்வாகிய உத்தர திக்கின்கணுள்ள அரசமரமென அதை ணைக் குறித்து ஈண்டிருந்து நமஸ்காரஞ் செய்வாய், புடவியில் அறிவு இலாரும் பித்தரும் பொய்ம்மையோரும் உடன் நிகழ் அவையில் கூறின் - இப்பூமியின்கண் மந்தமதிகளும் பித்தா திக்க ரோகிகளும் குதர்க்கிகளும் ஒருங்கிருக்கும் அவைக் களத்தின் மாத்திரம் கூறப்படின், நீ உரைப்ப எல்லாம் ஒக்கும் - நீ கூறுவன வெல்லாம் பொருந்தும். எ - று.

கூர்த்த விவேகிகளாகிய கல்விமான்களது அவைக்களத்துக்கூறப்படின் நின்கூற்றுள் ஒன்றும் அங்கீகரிக்கப்படமாட்டாதென்பது குறிப்பெச்சம். முன் இல்வழக்கென்றதனைப் பின் உள்வழக் கெனக் கொண்டு இங்கனம் வெளிப்பட முன்னேடு பின் மலையமயங்கிக் கூறும் நின்னேடு வாதித்தல் நம்போல்வார்க்குத் தகாதென்பது கருத்து. அரசு வெள்ளரசு. அது தன் கடவுட்கு வாசஸ்தானமாகவின் வணங்கற்பால தென்பது அவன் மத சித்தாந்த மென்க. உரைப்ப என்பது அன்பெரு அகரவீற் றஃறி ஜைப் பலவறிசொல். இதனாலே திசையென்பது இல்வழக்கென்னும் அவன் மதம் மறுக்கப்பட்டது.

மரமுயி ரல்ல வென்பை
 மன்னுமைம் பூத மான
 வருவினர் போல நன்றீ
 ருணவினாற் கிளைகொண் டோங்குஞ்
 சருகெழு முணவின் ரூயி
 நைலாற் சனன பேதத்
 தருவினை யருத்த வெங்கோ
 ஞருயிர்க் கமைத்த தென்பாய்.

இ - ள. மரம் உயிர் அல்ல என்பை - புன்மர முதலிய வற்றை உயிரில்லாத சடப்பொருளென்று சொல்வாய், மன் னும் ஐம்பூதம் ஆன உருவினர்போல நல் நீர் உணவினால் கிளைகொண்டு ஒங்கும் - அவை நிலைபெற்ற பஞ்சபூத காரிய மாகிய சரீரத்தைபுடைய நம்மேனூர் உணவுள் வழி அங்க விருத்தியும் அஃதில்வழி. அங்ககஷ்ணமும் அடைவதுபோல நல்ல நீராகிய உணவுண்டாயிற் கவடு கோடு கொம்பு வளார் முதலிய கிளைகளை என்று செழித்தோங்கி வளராநிற்கும், உணவு இன்று ஆயின் சருகெழும் - அவ்வணவில்லைபாயிற் சருகாய் உலர்ந்தழியும், ஆதலால் - இங்ஙனமாதலினாலே, சனன பேதத்து அருவினை அருத்த எங்கோன் ஆருயிர்க்கு அமைத்தது என்பாய் - பலதிறத்தனவாகிய பூர்வ சன்மங்களிற் செய்துகொண்ட அனுபவித்தற்கரிய தீவினைப் பயன்களை நுகர்வித்தற்கு நங்கடவுள் அரிய ஆன்மாக்கட்கியற்றி யது அப்புன்மர முதலிய அசர வடிவமென்று நீயே சொல்வாயாக. எ - று.

சருகெழுமென்பது எண்டொரு சொன்னீர்மைத்து. எனை நில நீர் முதலிய சடப்பொருள்கள் போலத் தம்மியற்கையானன் றிப் புன்மர முதலியவை உணவுடைமையாகிய செயற்கையான்

வளர்தலும் அஃதின்மையான் வளராது கெடுதலும் கண்கூடாகக் காண்டவின், நின் பிரமாணங்களிரண்டனுள் ஒன்றுகிய பிரத்தி யசஷப் பிராமாணத்தானும் அவை உயிர்ப்பொருளாமென்றுடம் படுதலே நினக்கினிச் சால்புடைத் தென்பார் எங்கோளுயிர்க் கமைத்த தென்பாய் என அவனையே அங்குனங் கூறென்றார். இதனால் புல்மர முதலிய ஓரறிவுயிர்களை உயிரல் பொருளென் எனும் அவன் மதம் மறுக்கப்பட்டது. (62)

வன்பெரும் பழுது கோறன்
மண்மிசைப் பிறர் செகுத்த
புன்புலா றின்ன னன்றென்
றுரைப்பையின் பொய்ம்மை நூலிற்
றின்பையென் றுனக்கு நல்லூ
ஞுடனுயிர் செகுத்தே யூட்டி
யுன்பசி தணித்தார் பாவ
மெய்துவ துனக்கு நன்றே.

இ - ள். கோறல் வன் பெரும் பழுது - யாதானுமோ ருயிரை அதற்கு நிலைக்களமாகிய உடம்பினின்றும் தாமாகவே கொன்று நீக்கி அவ்வுனை உண்ணுதலே ஒருவர்க்குப் பெருங் கொடும் பாவமாம், மண்மிசைப் பிறர் செகுத்த புன்புலால் தின்னல் நன்று என்று நின் பொய்ம்மை நூலில் உரைப்பை அஃதன்றி இவ்வுலகத்து ஒருவர் கொன்ற புல்லிய ஊனை மற்றொருவர் உண்ணுதல் பாவமாகாதென்று நின்பொய்ம்மை யாகிய பிடகநூற் கோட்பாடு பற்றிப் பேசவை, உடல் உயிர் செகுத்து நல் ஊன் தின்பை என்று உனக்கு ஊட்டி உன் பசி தணித்தார் - உயிரை உடம்பினின்றுங் கொன்று நீக்கி இந்நல்ல ஊனை உண்பாயென்று உபசாரத்தோடு உனக்கூட்டி இங்குனம் உன் பசியைத் தணித்தவர், பாவம் எய்துவது

உனக்கு நன்றோ - அக்கொலைப்பாவத்தை அடைவது அவ் ஆனை மகிழ்ந்துண்ட உனக்கு நல்லதோ. எ - று.

நன்றாகாதென்பார் எதிர்மறை ஓகாரங் தந்து நன்றோ என்றும், இங்ஙனம் குற்றத்தைக் குணமாகத் திரித்துக்கூறும் நின்னால் மெய்தூலன் ரென்பார் அதனைப் பொய்ம்மை நூலென் றுங் கூறினார். பாவமென வந்தமையின், முன் அதனைச் சாதிக்க வந்த பழுதென்பது பாவமென்பதும், நன்றென்பது பாவமாகாமை என்பதும் தாமே போதருமென்க. உடலுயிர் செகுத்தேழுட்டி என்பது எதிர்நிர்வை. ஊன் முன்னும் கொலையால் வந்தமையின் ஊனுண்டல் கொலைப் பாவத்திற்குக் காரியமாதலும், பின்னும் கொலையை உண்டாக்குதலின் அதற்குக் காரணமாக ஒம் ஒருங்குடைமையானும், செய்ந்கன்றி மறத்தலாகிய உய்தியில் குற்றங் தங்குதலானும், பிறர் கொன்ற ஊனை உண்ணுதலும் பெரும் கொடும் பாவமென்பது இதனாற் சாதிக்கப்பட்டது. செய்ந்கன்றி மறத்தல் உய்தியில் குற்றமென்பது, “எங்கன்றி கொன்றார்க்கு முய்வண்டா முய்வில்லை, செய்ந்கன்றி கொன்ற மகற்கு” என்பதனானுமறிக. இருபதிற் ரெருவரென்னாஞ் செய்யுண் முதல் இதுகாறுமூன்றா ஏழு செய்யுட்களானும் பின்வரும் ஐந்தாங்குற்று எடங்காது எஞ்சின்ற புத்தமத ஆபாசங்களுட் சில அவாய்சிலைப் பொருள்கோளானும் இடையே ஈண்டெடுத்தோதி மறுக்கப்பட்டன. இனி ஐந்தாங்குறு மறுப்ப. (63)

காரண நிற்க வென்றுங்
காரியங் கெடுதல் வீடென்
ஞரணம் பரவு மெங்கோ
ஞகமம் புகல்வார் சொல்வார்
போரணங் குயிருஞ் சேரப்
பொன்னுதன் முத்தி யென்று
பேரணங் குற்ற நீயே
பிறிவறி யாது சொன்னைய்.

இ - ள். காரணம் (என்றும்) நிற்க என்றும் காரியம் கெடுதல் வீடு என்று - காரணமாகிய ஆன்மா நித்தியப் பொருளாய் நிற்க எஞ்ஞான்றும் காரியப் பொருளாகிய சரீரம் கேட்டைதலே முத்தியென்று, ஆரணம் பரவும் எங்கோன் ஆகமம் புகல்வார் சொல்வார் - வேதங்களுந் துதிக்கும் பச பதியாகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த ஆகமங்களை ஒதியுணர்ந்த மகான்கள் கூறுவர், போர் அணங்கு, உயிரும் சேரப் பொன்றுதல் முத்தி என்று - ஐம்புலன்களாகிய வேட்டுவரால் நிகழும் பிரபஞ்சப் போரால் வருந்து, முயிரும் அச்சரீரத்தோடு தீரக்கெடுதலே முத்தியென்று, பேர் அணங்கு உற்ற நீயே பிறிவு அறியாது சொன்னும் - கழிமடச் செயலையுடைய நீயே அவற்றின் வேறுபாடுகளை யுணராது இங்ஙனம் கூறினும். எ - று.

அணங்கு பிண் னையதாகுபெயர்; இயற்பெயரெனக்கொண்டு பைசாச மென்பாருமூர். காரியப்பொருள் - இடையே ஆக்கப்படும் பொருள். (64)

அழிந்திடி னைந்து கந்த
முத்தியென் றுரைத்தா யைந்து
மழிந்திடின் முத்தி பெற்று
ராரென வினவுங் காலை
யழிந்திடு மைந்தி னுண்டா
முனர்வென வுரைக்கி னைந்து
மழிதன விலையா முத்தி
யாவது மில்லை யென்றூர்.

இ - ள். ஐந்து கந்தம் அழிந்திடின் முத்தி என்று உரைத்தாய் - பஞ்ச கந்தங்களுந் தீரக் கெடின் அதுவே

முத்தியென்று நீ கூறினாய், ஐந்தும் அழிந்திடின் முத்தி பெற்றூர் ஆர் என வினவும் காலை - அவ்வைந்தும் அங்கன மழிந்தவழி ஆண்டு முத்தி பெற்றவர்தாம் யாவரென்று வினவுமிடத்து, அழிந்திடும் ஐந்தின் உண்டாம் உணர்வு என உரைக்கின் - அழிந்த அப்பஞ்சகந்தங்களினும் உளதாகிய அறிவென நீ விடைகொடுக்கின், ஐந்தும் அழிந்தன இலையாம் - அப்பஞ்சகந்தங்களும் அழிந்தனவல்லவாகும், முத்தி ஆவதும் இல்லை என்றூர் - ஆகவே அம்முத்தியு மொன்றில்லை யெனத் திருவாதலூரடிகள் புத்தமத ஆபாசங்களை யெடுத்து விளக்கி இங்கனம் பரமத கண்டனஞ் செய்தருளினார். எ-று.

சொற்பொருட் பின்வருங்கிலை. புத்தகுருவே, நின் முத்தியா வது பஞ்சகந்த நாசமாம். அவை நாசமாகவே, முத்தியெபற்றவர்யார் என்பார்க்கு அப்பஞ்சகந்தங்களினுண்டாகி நிகழும் அறிவென் பையாயின், அவ்வறிவு அப்பஞ்சகந்தங்களுள்வழி உள்ளதாய், அவை இல்வழித் தானும் இல்லையாம். ஆகவே, அப்பஞ்சகந்தங்களுமிய அவ்வறிவும் உடனழியு மென்பது நன்கு சித்தித்தவின், அறிவே முத்தியெபற்றதென்று நீ அவ்வறிவை உள்பொருளாகக் கோடல் பொருந்தாது. பொருந்தின், அப்பொழுது பஞ்சகந்தமுழியாமை நிச்சயமெனவே படும். படவே, பஞ்சகந்தமுழிதலே தனக்கிலக்கணமாகவுடைய நின் முத்தியும் இல்லையென்று ரென்பதாம். இல்விரு செய்யளானும் பஞ்சகந்தங்களழிந்துழியும் முத்திப்பேறின்று, அழியாவழியும் முத்திப்பேறின்றென மேவியகருவிற் சேருமென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிய ஐந்தாங்கூறு மறுக்கப்பட்டது.

(65)

பொங்கு புகழ் மங்கியுள் புத்தனும் வெகுண்டே யெங்கடவு ளேதுபெறு முத்தியெது வென்றீ ருங்கடவுள் யாதுமது முத்தியெது வென்னத் தங்குசிவ ஞானமுணர் சைவரிது சொல்வார்.

இ - ள். பொங்கு புகழ் மங்கிடள புத்தனும் வெகுண்டு-இதுகாறும் மேன்மேற் கிளரும் தன் புகழாகிய தீபம் ஈண் டோளி மழுங்கப்பெற்ற புத்தகுருவும் அதுகேட்டுக் கோபங் கொண்டு, எம் கடவுள் ஏது பெறு முத்தி எது என்றீர் - நீர் நமக்குக் கடவுளும் நம்மாற் பெறப்படும் முத்தியுமில்லையென் ரித்துணையுஞ் சாதித்தீர் அதுசிற்க, உம் கடவுள் யாது உமது முத்தி எது என்ன - நுங் கடவுளிலக்கணம் யாது? நீர்பெறும் முத்தியாவதென்னை? சொல்லுமென்று வினவ, தங்கு சிவ ஞானம் உணர் சைவர் இது சொல்வார் - சைவாகமங்களிற் கூறப்படும் சிவஞானத்தை அதாகுதியில் வைத்துணர்ந்த சைவாசாரியராகிய திருவாதலூரடிகள் அவ்வினக்கட்கு இங்களும் விடைகொடுத்தருளுவராயினர். எ - று.

குறிப்புருவகம். எதுவென்பது எதுவெனக் குறுகிற்று. வினா விரண்டும் ஈண்டு இன்மை குறித்து ஸின்றன; எவன் என்னும் வினாப்பெயர் இன்மை குறித்து நிற்புழிப்போல. இனி எங்கடவுளேதுபெறு முத்தியெது வென்றீர் என்பதற்கு நமது கடவுள் யாது நம்மாற் பெறப்படும் முத்தியாது என்று நீர் முன் வினவினீர் எனப் பொருள்கூறி, ஆதலின், யானும் அவ்வாறு உம்மை வினாவுகின்றே வென்பது தாற்பரியமாக்குவாருமூலர். இது கவி விருத்தம்.

(66)

ஆலமணி நீழலி லிருந்தற முரைக்குங்
கோலமது கண்டுபலர் கும்பிட நடிப்போன்
மேலணியு நீறனுமை கூறனருண் மேவுஞ்
சீலனவ னற்பெருமை செப்பவெளி தாமோ.

இ - ள். மணி ஆல நீழலில் இருந்து அறம் உரைக்கும்-நங்கடவுள் அழகிய கல்லால விருக்க நீழலிலே தக்கினை மூர்த்தியாயிருந்து சனகர் முதலிய முனீந்திரர்களுக்குத் தருமோபதேசங்கு செய்பவர், கோலம் பலர்கண்டு கும்பிட

நடிப்போன் - தந்திருமேனியைத் தம்மடியவர் பலரும் தரிசித்து வழிபடும்பொருட்டு இங்கே கனகசபையின்கண் அவரததாண்டவஞ்செய்தருஞ்சுபவர், மேல் அணியும் நீறன்-திருமேனியிலணிந்த சிபூதியையுடையவர், உமை கூறன் - உமாதேவியை வாமபாகமாகவுடையவர், அருள் மேவும் சீலன் அவன் நல் பெருமை செப்ப எனிது ஆமோ - திருவருள் நிரம்பும் சுபாவ குணத்தை யுடையவராகிய அக்கடவுளது நல்ல மகிழமை இவ்வியல்பிற்றென்று நாஞ்சொல்வதற்கு அது எனியதோ! எ - று.

நற்பெருமை - மெய்ப்பெருமை. உரைக்கு மென்பது செய்ய மென்னும் வாய்ப்பாட்டு விணைமுற்று லைண்பும் பெயர். உரைக்கும் கோலமெனப் பெயரெச்சமாகக் கோடலும், அருண்மேவுஞ்சு சீல ணென்பதனை அடைமொழி யாக்காது மேலனவற்றேஒடு வைத் தெண்ணி அடைகொளி யாக்கலும் பொருந்தாமை, முன்னர்த் தோஷாரோகணஞ்செயப்படுகின்றுழியும் அத்தோஷம் பரிகரிக் கப்படுகின்றுழியும் உய்த்துணர்க. தோஷாரோகணம் - குற்ற மேற்றல்.

(67)

தில்லைமணி மன்றிலுறை திங்களணி யெங்கோ னெல்லையுள் ஞேமொழிய வென்றாருள் புரிந்தே சொல்லுமள விற்பல தொடுத்து முயலாதே நில்லுமிது கூறுமென நீசனி துரைத்தான்.

இ - ள். தில்லை மணி மன்றில்உறை திங்கள் அணி எம் கோன்-இத் தில்லைமாநகரின்கணுள்ள அழகிய கனகசபையில் வீற்றிருக்கும் வாக்கு மனதீத கோசரப் பொருளாகிய நங்கடவுளானவர், மொழிய எல்லை உள்ளே என்று அருள் புரிந்து சொல்லும் அளவில் - இவ்வியல்பினரென்று வரையறுத்துக் கூறி நாம் நினக்கு விளக்குதற்கு அவர் ஓர் வரையறையுள் அகப்பட்டவரோ அல்லராகலான் நினக்கெங்கனம் விளக்குது

மெனத் திருவாதவூரடிகள் கூறியருளி, அப்பாலும் ஒருவாறு தூலசிலையில் வைத்து விளக்கத் தொடங்குகின்றுதி, பல தொடுத்து முபலாது நில்லும் - நீர் மேலும் நானுவித சொற் பிரயோகஞ் செய்து பரக்கச் சொல்லாது நங்கூற்றை இவ் வளவினிறுத்தும், இதுகூறும் என நீசன் இது உரைத்தான்-இவ்வினைக்கு விடைகூறுமென்று பதிதனுகிய புத்தகுரு இதனைக் கூறுவானுயினேன். எ - று.

எல்லை - அளவை. திங்களணிதல் எல்லையிலனுதலைச் சாதிக்க வந்த குறிப்பேது. வாக்கு மனதீதகோசரம்-வாக்கையும் மனத்தை யுங் கடஞ்து வெளிப்படுவது. (63)

முன்னர்வட நீழலி லிருந்தற மொழிந்தா
னென்னிறவ னென்னுமுரை யென்னெதி

[ரூரைத்தீர்
மன்னுசெப மாலைகொ டிருக்குமது மற்றே
ருன்னரிய நற்கடவு ஞன்டென நினைந்தோ.

இ - ள். என் இறைவன் - நங்கடவுளானவர், வட நீழ வில் இருந்து அறம் மொழிந்தான் என்னும் உரை என் எதிர் முன்னர் உரைத்தீர்-கல்லாலவிருஷ்ட நிழலிலிருந்து தருமோப தேசஞ் செய்தாரென்னும் வார்த்தையை நீர் எனக்கெதிரே முன்னர்க் கூறினீர், மன் செபமாலை கொடு இருக்குமது - அக்கடவுள் செபமாலை கையிற்கொண்டிருக்கு மத்தன்மை, மற்று ஓர் உன்னரிய நல் கடவுள் உண்டு என நினைந்தோ - தமக்குப் பிறிதோர் தியானித்தற்கரிய முதற்கடவுள் உண்டென்று கருதிப்போலும். எ - று.

கருத்ததுவாயின், அம்முதற்கடவுள் நம் புத்தகடவுளோயா மென அறிதிரென்பது குறிப்பெச்சமென்க. உகரம் சாரியை. மன்னுதல் நிலைபெறுதலுமாம். இதனால் ஆலமணிநீழவிலிருந்து

அறமுரைக்குமென்னும் முதலாங்கூற்றிற்குத் தோஷங் கற்பிக்கப்
பட்டது. (69)

மல்லலூல கத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன்
நில்லையிறை யென்னவுரை செப்பினிர் செகத்
நல்லறிவி ஞேர்கள்சிலர் நாடுபவ ருண்டா [தே
யல்லதுத மிச்சைதனி லாடுபவ ருண்டோ.

இ - ள. தில்லை இறை - நம் சிதம்பர சபாநாயகர், மல்
லல் உலகத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன் என்ன உரை செப்பி
னிர் - வளவிய இவ்வுலகத்தவர் தரிசித்து வணங்கி வழிபட
அனவரத தாண்டவஞ் செய்தருஞ்வா ரென்று கூறினீர்,
செகத்தே நல் அறிவிஞேர்கள் சிலர் நாடுபவர் உண்டாய் அல்
லது தம் இச்சைதனில் ஆடுபவர் உண்டோ - இவ்வுலகின்
கண்ணே தம்மினும் நல்லறிவை உடையோர் ஒரு சிலராயி
னும் காண்போர் உள்ளவிடத்தல்லது சுவேச்சையான் நட
னஞ் செய்பவருமுண்டோ இல்லையே. எ - று.

ஆதலால், நுங்கடவுளது நடனம் அவரினும் மேம்பட்டவர்
நோக்கும்பொருட்டுச் செய்யப்படுமென்பது பெறப்படும்; படவே,
அம் மேம்பட்டவர் நம் புத்த கடவுளோயாமென அறிதிரென்பது
குறிப்பெச்சமென்க. உண்டாயவழி யல்லதென்பது உண்டா
யல்லதெனத் திரிந்து நின்றது. உம்மிரண்டும் விகாரத்தாற்
ரூக்கன. உலகத்தவரென்றது தம்மிற் ரூழ்ந்த பசுக்களென்னுங்
துணையாய் நின்றது. இதற்கேலமது கண்டுபலர் கும்பிட
நடிப்போன் என்னும் இரண்டாங்கூற்றிற்குத் தோஷம் கற்பிக்கப்
பட்டது. (70)

வையமுழு துய்யமணி மன்றினு ணடிப்போன்
மெய்யணியு நீறனென மேன்மைகொடுரைத்தீர்
செய்யவொளி தங்குதிரு மேனிதனி ணேறே
துய்யதென வோவுமது தொல்லிறை புனைந்தான்.

இ - ள. வையம் முழுது உய்ய மணி மன்றினுள் நடிப் போன் - உலக முழுவது உய்யும் வண்ணம் அழகிய கணக சபையின்கண்ணே திருநடனஞ் செய்தருளும் நங்கடவுளான வர், மெய் அணியும் நிறன் என மேன்மைகொடு உரைத்தீர் - திருமேனியிலணியும் விபூதியையுடையவரென அதனை நுமக் கோர் மேம்பாடாகக் கொண்டு கூறினீர், உமது தொல் இறை- நும் பழைய கடவுள், செய்ய ஒளி தங்குதிருமேனிதனின் நீறு துப்யது எனவோ புனைந்தான்-செவ்வொளி பொருந்திய திருமேனியிலேவிபூதி அதிபாவனமென்று கருதிக்கொல்லோ தரித்தார். எ - று.

தங்திருமேனி அதிசத்தமுள்ளதென்று கருதின், அதன்மீது நீற்றைப் புனைய நினையார்; அதினும் அதிசத்தமுள்ளதென்று கரு தியே நீற்றைப் புனைந்தாராகவின், நங் கடவுள் நிருமலதேகியல்லர் சமலதேகியேயா மென்பது நுமக்கு முடன்பாடுபோலும் மென்பது குறிப்பெச்சமென்க. அதிபாவனம்-அதிசத்தம். இதன் மேலணிபு நீறனென்னும் மூன்றாங் கூற்றிற்குத் தோஷம் கற்பிக்கப்பட்டது.

மங்கையொரு பங்களென வண்மைகொடு உரைத் பங்குபடுபெண்வடிவு பாரின்மிசையுண்டோ [தீர் வங்கமொரு பாதிமட மாதினுரு வானு லுங்களிறை நீர்துறவி லுற்றதவ மன்றே.

இ - ள. மங்கை ஒரு பங்கன் என வண்மை கொடு உரைத்தீர் - நங்கடவுள் எஞ்ஞான்றும் மங்கைப்பருவத்தை யுடைய உமாதேவியை வாமபாகமாக வுடையவரென்று அத ணையுமோர் மேம்பாடாகக் கொண்டு கூறினீர், பெண் பங்குபடு வடிவு பாரின்மிசை உண்டோ-ஸ்தீரி புருஷ ரூபமாய்ப் பங்கு பட்ட வடிவமொன் றிவ்வுலகத்தின்கணுள்ளதோ இல்லையே ஆதலான் அஃதசம்பாவிதமே அதுநிற்க, உங்கள் இறை அங்

கம் ஒருபாதி மடமாதின் உருவ ஆனால் - நங்கடவுள் தந்திரு மேனியிற் செம்பாதி ஸ்தீரீ ரூபமாயின், நீர் துறவில் உற்றது அவம் அன்றோ-நீர் இல்லறத்தை யொழித்துத் துறவறத்தை மேற்கொண்டு அனுட்டிப்பது பயனில் முயற்சியாய் முடியு மன்றே. எ - று.

ஸ்தீரீ புருஷ ரூபமாய்ப் பங்குபட்ட வடிவமொன் றுண்மை இவ்வுலகத்து அதுகாறுங் கேட்கவும் படாமையின், மங்கையொரு பங்கனென் நங்கடவுட்கு நீர் கூறிய அர்த்தநாரீசுவர வடிவமும் அசம்பாவிதமே என்பான் பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை யுண்டோ வென்றும், வித்தின்க ணுள்ளதே விலைவின்கண் ணும் வருவதாகவின், நுமக்கெல்லாம் பெரியதோர் ஆதாரமாகிய நங் கடவுள் அர்த்தநாரீசுவரராய் இல்லறத்தை அனுட்டிக்க, அவர் வழிப்பட்ட நீர் அவ்வில்லறத்தை ஆகாதென் ரூழித்ததும் துற றறத்தை ஆகுமென மேற்கொண்டநட்டிப்பதும் அதனேஞ்சொறு பட்டுப் பயனின் முயற்சியாய் முடியுமன்றே என்பான், அங்க மொரு பாதி மட மாதின் உருவானு, இங்களிறை நீர் துறவி லுற்ற தவமன்றே என்றுங் கூறினான். தவமென்னே என்பதாஉம் பாடம். இதனால் உமைகூறனென்னும் நாலாங் கூற்றிற்குத் தோஷங் கற்பிக்கப்பட்டது. (72)

என்றவன் மொழிந்தபி னிகழ்ச்சிநகை செய்தே மன்றனடி யார்கள்பெரு வாழ்வுபெற வந்தார் நன்றியுப தேசமிது நற்றவ மிலாதா [வார். யுன்றனெதீர் சொல்வதல வென்றிதுரை செய்

இ - ள. என்று அவன் மொழிந்த பின்-என்றிங்னனம் அப்புத்தகுரு கூறிய பின்னர், மன்றன் அடியார்கள் பெரு வாழ்வு பெற வந்தார் இகழ்ச்சி நகை செய்து-சிவனடியார்கள் பேரானந்தப் பெரு வாழ்வு பெற்றுய்யும் வண்ணம் ஈண்டு அவதாரஞ் செய்த திருவாதலூரடிகள் அவனது அறிவின்மை

யைக் குறித்து அவமதிபயப்பச் சிரித்து, இது நன்றி உபதேசம் - நின் ஞகோபங்கட்கு நம்மாற் கூறத்தகும் சமாதானங்களாகிய இவை வேத சிவாகமங்களிலே உள்ள நல்ல ரகசிய உபதேசப் பொருள்களாம், ஆகலான், நல் தவம் இலாதாய் உன்றன் எதிர் சொல்வது அல என்று - நல்ல பூர்வசன்ம தவமில்லாத புத்தகுருவே பதிதனுகிய உனக்கெதிரே சொல்லற்பாலன அல்லவென்று மறுத்து, இது உரை செய்வார் - மற்றின்தொரு சமாதானஞ் செய்யத் தொடங்கியருளி னார். எ - று.

பதிதனுகிய புத்தகுருவுக் கெதிரே வேத சிவாகமங்களிலுள்ள சூக்குமார்த்தங்களைக்கொண்டு சமாதானஞ் செய்யப்புகின், அது அதிபாதகத்தின் பாற்படுமாகலான் அங்கெந்றியான்றி ஸ்தாலார்த்தங்களினுற்றல் கொண்டு பிறிதொரு நெறியாற் சமாதானஞ் செய்யத் தொடங்கினு ரென்பார், நன்றி யுபதேசமிது நற்றவமிலாதா, யுன்றனெதிர் சொல்வதல வென்றிதுரை செய்வாரென்றும், அச் சமாதானங்கள் இங்னிலைமைக்கண் வெளிவராதிருப்பினும் தமது நெஞ்சத்துண்மையின் இதுவெனத் தண்மையாற் சுட்டியுங்கூறினார். நகை உவகை முதலிய பல திறத்தனவாகவிற் பிறிதோடியைப் பீக்கிய விசேடணத்தான் ஈண்டிகழுச்சிநகை என்றார். சுட்டு முன்னையது சாதியொருமை. (73)

ஓங்குசெப மாலைகொடி ருத்தலுல கெல்லா மீங்குயர்தவங்கள்செய வென்றினிதுகொள்ளாய் தாங்கிய படைத்தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும் பாங்குள பணிக்கர்கர பத்திரம தாகும்.

இ - ள். ஓங்கு செப மாலைகொடு இருத்தல்-நங்கடவுள் உயர்ந்த செபமாலையைத் திருக்கரத்திற்கொண்டு கல்லால விருஷ்டி மீழவில் வீற்றிருத்தல், ஈங்கு உலகு எல்லாம் உயர்தவங்கள் செய என்று இனிது கொள்ளாய்-இவ் வுலகத்தவர்க

ளெல்லாம் உயர்ந்த தவங்கள் செப்யும் பொருட்டென்று நன் கறிந்து கொள்ளக் கடவாய், தாங்கிய படைத் தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும் பாங்குள பணிக்கர் கரபத்திரம் ஆகும்-அது கைகளிலே தாங்குகின்ற படைக்கல வித்தைகளை மாணுக்கர்க் கண்போடு பயிற்றும் கடப்பாட்டையுடைய ஆசிரியர்களது கையின்கணுள்ள வாட்படை போலாகும் என்றறிந்துகொள்ளக் கடவாய். எ - று.

மறுபொருளுவமை. நங்கடவுள் செபமணி மாலையைத் தந்திருக்காத்திற் கொண்டு வடவிருஷ்ணமூலில் வீற்றிருத்தல் தம் பொருட்டன்றி ஆன்மாக்கட்கு யோகனிலையை அறிவுறுத்தும் பொருட்டென் றறிந்துகொள்ளக் கடவாய் என்றுரென்பது கருத்தென்க. அவர் பேரருளின் வயத்தராகவின், அவர்க்கதுவேகடப்பாடு, அஃதொழிந்து வாளாவிருத்தல் அவரது பேரருட்கு இமுக்காய் முடியுமெனப் பொருட்கோதி வலியுறுத்துவார் சார்பொடு பழக்கும் பாங்குள பணிக்கர் கரபத்திரமதாகும் என உவமைக் கடைகொடுத்தோதி வலியுறுத்தினார். இதனால்மன்னுசெபமாலை கொண்டிருக்குமது மற்றே, ருண்னரிய நற்கடவு ஞன்டென சினைந்தோ என முதலாங் கூற்றில் ஆரோபித்த கற்பனுதோஷம் பரிகரிக்கப்பட்டது. கரபத்திரம் - வான். ஆரோபித்தல் - ஏற்றுதல்.

(74)

ஸ்ட்டிய தவப்பய னிலாதவர்கள் போலு
ஞட்டமுடை யாரெதிர் நடித்திடுவ னென்றுய்
காட்டவனல் போலுடல் கலந்துயிரை யெல்லா
மாட்டுமொருநட்டுவனம்மண்ணலென வெண்
[ணைய்.

இ - ன். ஸ்ட்டியதவப்பயன் இலாதவர்கள்போல் ஊன் நாட்டம் உடையார் எதிர் நடித்திடுவன் என்றுய் - சனனங்க டோறு மீட்டிய புண்ணியப் படஞ்சிய அனுபவப் பொருளில்

லாத இவ்வுலகத்து நாடகர்களைப்போல நங்கடவுள் ஊனக்கண்ணையுடைய இவ்வுலகத்துப் பேதைகள் காண அவர்கட்கெதிரேஷனநாடனஞ்செய்வாரென்றுகூறினும், எம் அண்ணல்-நங்கடவுள், காட்ட அனல் போல் உடல் கலந்து உயிரை எல்லாம் ஆட்டும் ஒரு நட்டுவன் என எண்ணும்-விறகின்கண்ணே தீயைப்போல உடம்பின்கண் வியாபித்து நின்று உயிர்களையெல்லாம் பஞ்சகிருத்தியத்துள் அகப்படுத்தியக்கி இகபரங்களில் விட்டாட்டி ஞானக்கண்ணை யுடையார்க்கு மாத்திரம் ஒருவாறு புலப்படும் ஓர் ஞானநாடகவாசிரியரென்று அறிந்து கொள்ளக் கடவாய். எ - று.

பஞ்சகிருத்தியத்துள் அகப்படுத்தியக்கி ஆட்டும் ஞானநாடக வாசிரியரெனவே, ஆன்மாக்கள் பாசபந்த வேதனையகன்று கைவல்லிய சுகமடைதல் சத்தியமென்பது தாற்பரிய மாகவிள், தம்மின் மேம்பட்டவ ரொருவருமின்றித் தாமே மேம்பட்டவர் என்பது தானே போதருமென்க. காட்டம் - விறகு. விறகின் கட்டி அந்தர்ப்பவித்திருத்தலே, “விறகிற்றீயினன் பாவிற்படு நெய் போல், மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியா, ஞாறவகோ ணடுணர்வு கயிற்றினுண், முறுகவாங்கிக் கடைய முன் நிற்குமே” என் னுங் திருவாக்கானு மறிக. ஊனக்கண் ஞான நடனத்தை யணராமையை, “ஊனக்கண் பாச முணரா பதியை ஞானக்கண் னினிற் சிந்தை நாடி” என்பதனாலும் முய்த்துணர்ச. இதனால் நல்லறிவினேர்கள் சிலர் நாடுபவ ருண்டா, யல்லதுத மிச்சைதனி லாடுபவருண்டோ என இரண்டாங் கூற்றின்மேல் ஆரோபித்த கற்பனுதோஷம் பரிகரிக்கப்பட்டது. (75)

நீற்றினையணிந்ததுவென்னிறைவ னென்றே சாற்றினையுயிர்க்கிடா தணிக்கவெனவெண்ணைய் தோற்றியுளதம்புதல்வர் துன்பமுறும் வெங்நோய் மாற்றும்வகை யன்னைய ராருந்திய மருந்தாம்.

இ - ள. நின் இறைவன் நீற்றினை அணிந்தது என் என்று சாற்றினை-நங்கடவுள் தமது செம்பவளத் திருமேனி

யின்மீது விபூசிதாரணஞ் செய்ததென்னையென்று முன்னர் ஆகோஷபித்தனை, உயிர்க்கு இடர் தணிக்க என எண்ணைய் - அது, ஆன்மாக்களது பிறவித்துன்பத்தை நீக்கியருளும் பொருட்டென் றறியக் கடவாய், தோற்றி உள தம் புதல்வர் துன்பம் உறும் வெம் நோய் மாற்றும் வகை அன்னையர் அருங் திய மருந்து ஆம் - அஃது, தங்கணவராற் றம்மாட்டே தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள தங் குழந்தைகளது துன்பமிக்க கொடிய நோயை நீக்கும்பொருட்டு நற்றூயர் உட்கொண்ட மருந்து போல்வதாம். எ - று.

எண்டுத் தோற்றி என்பது பிறவினைப் பொருளில் வந்தது; “தொல்காப்பியனைந்த் தன் பெயர் தோற்றி” என்புழிப்போல; தன் வினைப்பொருளில் வந்ததெனக் கோட்டு மொன்று. (76)

புல்லறிவு கொண்டுபல பொத்துமொழி புத்தா நில்லவன் லாலொருவர் நீற்றிவ துண்டோ நல்லத்திரு நீற்றினுள நன்குமறை தானே சொல்லுமதலாலொருவர் சொல்லவெளிதாமோ.

இ - ள். புல் அறிவு கொண்டு பல பொத்து மொழி புத்தா நில் - அற்ப வறிவைக்கொண்டு பல பொய் வார்த்தை களைக் கற்பித்துக் கூறும் புத்த குருவே இனி அவ்வளவினின் குதர்க்கத்தை நிறுத்து, அவன் அலால் ஒருவர் நீறு அணிவது உண்டோ - அக்கடவுள்ளது மற்றெருருவர் பிறர் துன்பத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டுத் தந்திருமேனியில் விபூசி தரிப்பது முண்டோ, இல்லையே, நல்ல திருநீற்றின் உள நன்கு மறைதானே சொல்லும் - நல்ல விபூசியினிடத்துள்ள மகி மையை வேத சிவாகமங்களே பிரசங்கிக்கும், அது அலால் ஒருவர் சொல்ல எளிது ஆமோ - அம்முதனூல்கள்லது மற்றெருவர் சொல்ல அஃதெளியதோ. எ - று.

மற்றொருவர் பிறர் துன்பத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டுத் தங்கிருமேனியில் விபூதி தரித்தவழி அது தீருமாயினன்றே அங்குணக் தரிப்பவர், தரியாதொழிந்தமையின் அது தீராதென்பதும், தரித்துத் தீர்த்தலாற் சிவபெருமானேருவரே உலகிற்கு மெய்க்கடவுளைன்பதும் இனிது பெறப்படுமாகவின், இஃதொன்றுமே பதினிச்சயம்- செய்தற்கபையும். அழையவே, இனி நின் குதர்க்கத்தை இவ்வளவின் நிறுத்தென்பார் புல்லறிவுகொண்டு பல பொத்துமொழி புத்தா, நில்லவனலா லொருவர் நீறனிவதுண்டோ வென்றும், பவரோகத்துக்குப் பரம ஒளத்தமாகவின் நல்ல திருநீறன்றும், முற்றறிவுடைய முதல்வன் வாக்காகவின் அது சொல்லுதல் கூடுமென்பார் மறை தானே சொல்லுமென்றும், ஏனையர் சிற்றறிவையுடைய பசுக்களாதவின் அவராற் சொல்லப்படுதல் கூடாதென்பார் ஒருவர் சொல்ல எளிதாமோ என்றுங் கூறினார்; மறை சாதிவொருமை. பொத்து - பொய். மகிமை சுசியுடைமை முதலாயின இவ்விரு செய்யுளானும் செய்ய வொளி தங்கு திருமேனி தனிணீரே, துய்யதென வோவுமது தொல்லிறை புனைந்தான் என மூன்றாங்குறின்மேல் ஆரோபித்த கற்பனுதோஷம் பரிகரிக்கப்பட்டது.

(77)

பாகமதி லுத்தமியை வைத்தல்பழு தென்றுய்
போகமுல குக்கருள் புரிந்தருள வென்றே
மாகமுகி லொத்தகுழன் மங்கையொ டிருந்தான்
யோகமுயிர் கட்குதவ யோகவுரு வானை.

இ - ள். பாகமதில் உத்தமியை வைத்தல் பழுது என்றுய் - நங்கடவுள் தம்பாகத்தே உமாதேவியை இருத்தியருளியது குற்றமென்று கூறினுய், உலகுக்குப் போகம் புரிந்தருள என்றே மாக முகில் ஒத்த குழன் மங்கை ஒடு இருந்தான் - அபக்குவான்மாக்கட்குப் போகமுட்டித் தொல்லைப் பாகம் வருவித்தற் பொருட்டென்றே ஆகாயத்தின்கட்சஞ் சரிக்கும் முகிலையொத்த கரிய கூந்தலையுடைய உமாதேவி

யோடு கூடிப் போகவடிவாயிருந்தனர், உயிர்க்கட்டு யோகம் உதவ யோக உருவு ஆனான் - பக்குவான்மாக்கட்டு யோக முத்தி யுதவுதற்பொருட்டு யோகவடிவா யிருந்தருளினார். எ - று.

நங்கடவுள் தம்பாகத்து உமாதேவியை இருத்தியருளியது தம் போக விச்சையின் பொருட்டன்று, போக விச்சை தீர்ந்தவழியே பாகம்வர, முத்தி சித்திக்குமாகவின், அபக்குவான்மாக்கட்டுப் போகத்தை யூட்டித் தொலைத்துப் பாகம் வருவித்தற்பொருட்டே என்பது, பக்குவான்மாக்கட்டு யோகமுத்தி யுதவுதற் பொருட்டு யோகவடிவாயிருத்தலான் நிச்சயித் தறியப்படு மென்பார் மேற் பெறப்பட்டதனையே என்னுத் தந்து யோக முயிர்க்கட்டுதல் யோக அருவானுன் என்றும், அபக்குவான்மாக்களென்பார் உலகென்றும், பக்குவான்மாக்களென்பார் உயிர் என்றும் கூறினார். போக விச்சை தீர்ந்த வழியே முத்தி சித்திக்கு மென்பது, “பேசிலங்காட்டி ஞேரே, சேருவர் வீடும் போகந் தீர்ந்துழிச் சேர்தலாலே” என்பத னனுமறிக. என்றே - எனத் திருவளங் கொண்டே. “போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார், யோகியா யிருந்து முத்தி யுதவுதலதுவுமோரார், வேகியானந்தபோற் செய்த வினையினை வீட்டலோரா, ருகியா மூடரெல்லா மும்பரி லொருவனென்பார்” “முன்புலகீன்ற முகிழ்மூலைக் கண்ணியோ, டின்புறும் யோகியெழுபுவிக்கரசே” என்பனவு மிக்கருத்தேபற்றி வந்தன. அநாதியே தொடர்ந்த கண்மங்க ளனைத்தும் அனுபவித்தன்றித் தொலையாமையானும், அக்கண்மங்களை இபற்றுதற்கு இச்சையே முக்கியகருவி யாதலானும், அவ்விச்சைதான் பெரும்பான்கையும் காமரூபத்துள் அந்தர்ப்பவித்தலானும், அக்காமம் இவ்வுலகத்துப் பெண்களால் அடையப்படுதலானும், உலகானுக்கிரக சக்தியையே என்னுமையாகிய பெண்ணாக ரூபீகரித்தமையானும், அச்சத்தியோடு கூடி உத்தியோகித்துப் போகமூர்த்தியும், அவ்வநுக்கிரகம் பெற்ற பின்னர் அச்சத்தி வேண்டப்படாமையின் அச்சத்தியினின்றும் பிரிந்து யோக மூர்த்தியும் ஆயினரென்பது நஞ்சைவத்துள்ளுறையென்க. இன்னேரன்ன சைவத் துள்ளுறை யுண்மைகளை யுய்த் துணராமையிற் பரசமயிகள் தம்முட் பினங்கித் தத்தமக்குத்

தோன்றியவாறெல்லாங்குறி இங்ஙனம் இடர்ப்படுவாராயினு ரெண் பது. என்டுச் சத்தியென்பதற்கு வல்லமையென்பது பொருளன் றிப் பெண்ணென்பது பொருளன்று. இதனுற் பங்குபடு பெண் வழிவு பாரின்மிசை யுண்டோ என்னும் நாலாங் கூற்றின்மேல் ஆரோபித்த கற்பனை தோஷம், அங்கமொரு பாதிமடமாகினுரு வானு, இங்களிறை நீர்துறவி லுற்றதவமன்றே என்னும் அவாங் தர தோஷத்தோடும் பரிகரிக்கப்பட்டது. (78)

அந்தர்கர முற்றதடி யன்றியறி யார்போ
விந்தமொழி கற்றனை யினிப்பிறிது தேராய்
மைந்துபுனை சந்தவிடை யான்மலரின் மன்னுங்
கந்தமென நின்றநிலை கண்டிலைக் னில்லாய்.

இ - ள். அந்தர்கரம் உற்ற தடி அன்றி அறியார் போல்-
குருடர் தங்கையிலகப்பட்ட ஊன்றுகோலை யல்லது பிறி
தொன்றை அறியமாட்டார் அது போல, இந்தமொழி கற்-
றனை - இவ்வாகேஷபங்களை மாத்திரம் வினவக் கற்றுக்கொண்-
டனை, இனிப்பிறிது தேராய் - இனி இவ்வாகேஷப சமாதான
மின்னதென் றறியமாட்டாய், கண் இல்லாய் - அறிவில்லாத
வனே, மைந்து புனை சந்த விடையான் மலரின் மன்னும் கந்தம்-
என நின்ற நிலை கண்டிலை - வலிமை பொருந்திய அழகிய-
விஷ்ணுவாகிய இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்ட நஞ் சிவ-
பிரான் மலரின்கண் மணம்போல உலகெங்கும் வியாபித்து
மறைந்து நிற்கும் அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த நிலையை
நீ சிறிது மறிந்தாயில்லை. எ - று.

அங்நிலையை ஒரு சிறிதறிதல் கூடுமாயின் இங்ஙனம் பினங்கி
வாதிக்க மாட்டாயென்பது கருத்து. பிறிது சாதியொருமை.
அந்தகரன்றி அந்தரென்பதும் குருடருக்கோர் பரியாயநாம-
மென்க. அது “அத்தினுபுரி யதனி லைவருட னரியுஞ்சென் றங்
தன்முன்னர்ப், பத்தியினு லிறைஞ்சதலும்” என்பதனுனு மறிக-

கண் - அறிவு. அது “கடவுட் கண்ணே” என்பழிக் “கண் அறிவு” என்னும் பொழிப்புரையானு மறிக. கண்டிலையென்பதற்கேற்பக் கண் என்றதை ஞானக்கண்ணெனச் சொற்சித்திரம்பட வைத் துரைக்க. காண்டல் எண்டறிதன்மேற்று. (79)

**ஆதிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுஞ்
சோதிவெகு ரூபிசுக வாரிதுய ரில்லா
நீதிமணி மன்றதனி னின்றங்கிலை யல்லால்
யாதுமுடி யாதுபதம் யாரறிவ ரென்றூர்.**

இ - ள். சிவயோகி-தக்ஷினை மூர்த்தியும், மிகுபோகி-அர்த்த நாரீசவரரும், அரு ஆகும் சோதி-விந்து தாது சக்தி சிவங்களும், வெகுரூபி - பிரம விஷ்ணு உருத்திர மகேசவரர் களும், சுகவாரி - சதாசிவ மூர்த்தியும், துபர் இல்லா நீதி - இந்நவந்தரு பேதங்களையுங் கடந்த நிராமயநீதியுமாகிய, ஆதிஅதிசய நிலையையுடைய நங்கடவுள், மணிமன்றதனில் நின்ற நிலை அல்லால் - அழகிய கனகசபையின்கட் சகளீகரித்து நிற்கும் அஙவரத தாண்டவ நிலையை ஒரு சிறிதறிவதல்லது, முடி யாது பதம் யாது-அவருக்குத் திருமுடி யாது, திருவடி யாது, யார் அறிவர் என்றூர் - அவரையாவர்தாம் அறிய வல்லுநரென்று திருவாதலூரடிகள் சுவமதஸ்தாபனஞ் செய்தருளினார். எ - று

ஆதி - அதிசயம்; ஆகுபெயர். அதிசய நிலை உருவம் அருவம் ரூபமென்னும் இம் முத்திற வடிவங்களும் தம்முள் ஒன்றே டொன்று வேறுபட்டனிலை. இனி ஆதி முதற்கடவுளைன்றுமாம், நீதி - நடத்துபவர். அது “நீதியாய் நிபமாய் நிபமாவதற், கேதிலாதவர்” என்பதனும் மறிக. துறவியாகிய தமக்கு உபதேசமூர்த்தி யாதன்மேல் ஏற்புடைக் கடவுளுமாயிருத்தவின், யோக ரூபியாகிய தக்ஷினைமூர்த்தியை. வெகுரூபி என்பதனுட் பெறப்பட்ட மஹேசவர வர்க்கத்தினின்றும் வேறுபிரித்தோதினார். யோக வடிவுக்குப்

போகவடிவம் வேறுபட்டதாகவிற் போகியாகிய அர்த்த நாரீச-
வரரையும் அவ்வாறு பிரித்தோதினர். புத்தி முத்தி யிரண்டுங்-
தருதலிற் சதாசிவ மூர்த்தியைச் சுகாரி யென்றார். நங்கடவுள்-
வாக்கு மனதீத கோசாரப் பொருளாதவின், தமதுண்ணை நிலை-
யைத் தாமே அறிவிக்க நாம் அவரது திருவருளை முன்னிட்டு-
நின்று ஒரு சிறிதறியின் அறிவதல்லது நம்மியல்பானறிய நாம்
வல்லேமல்லேம் என்பது கருத்து. “சிலமோ வுலகம் போலத்-
தெரிப்பரித்தனைநிற்குங், கோலமுமறிவாரில்லை” “பாதாளமேழி-
னுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர், போதார் புனைமுடிபு மெல்லாப்-
பொருண் முடிபே, பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்,
வேதமுதல் விண்ணேஞ்சூ மண்ணுங் துதித்தாலு, மோத வுலவா-
வொருதோழன் ரெண்டருளன், கோதில் குலத்தரன்றன்-
கோயிற் பினுப்பிள்ளைகா, னேதவனு ரேதவன்பே ராருற்று ராச-
யலா, ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்” என்னும் திரு-
வாக்குக்களும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தன. இன்னும் இச் செய்-
யுட்கு, நங்கடவுள் சிலயோகியும், மிகுபோகியும், நிவ்தகளரும், சகள-
ரும், சுகோததியுமாயிருப்பவர். அவர் பிறவித் துயரை இலதாகச்-
செய்யும் பராசத்தியால் அதிட்டிக்கப்பட்ட கனகசபையில் நின்றரு-
ளும் நிலையை அறிவதல்லது அவருக்கு ஆதியு மந்தமு மில்லை-
அவரை யாவர் அறிய வல்லுங்கர் என்றார் எனக்கோடலு மொன்-
றென்க. இப்பொருட்குத் துயரில்லா நீதி யென்பதனை “மஜலவில்-
லார்” என்பதுபோலக் கொள்க. (80)

மைந்தர்மட வார்த்தமது வாக்கிறைவி நீயே
யிந்தவகைபொய்ம்மொழி யியம்புவதெனென்றே
யந்தமில வாகிய வருங்கலைகள் வல்லார்
முந்துகலை மாதினை முனிந்திது மொழிந்தார்.

இ - ள். அந்தம் இல ஆகிய அரும் கலைகள் வல்லார் -
முடிவற்ற அரிய கலை ஞானங்களில் வல்ல திருவாதழுரடிகள்,
மைந்தர் மடவார் தமது வாக்கு இறைவி நீயே-ஆடவர் மகளி
ரது வாக்கிலிருந்து வசனிப்பிக்கும் தலைவியாகிய நாமகணீயே,

இந்தவகை பொய் மொழி இயம்புவது என் என்றே கலை மாதினை முந்து முனிந்து - இந்த புத்தகரு முதலிய புத்தர்களது வாக்கிலிருந்து இந்தப்பிரகாரம் பொய்வார்த்தைகளைக் கூறுவிப்ப தென்னென்று முன்னர்க் கோபித்து, இது மொழிந்தார் - பின்னர் இதனைக் கூறியருளுவாராயினார். எ - று.

இயம்புவ தென்னுமொருமை அத்தொழின்மே னின்றது. இயற்றும் வினைமுதலாகிய புத்தகரு முதலாயினார் செய்யும் சிவசிங்கதைக்குற்றம் ஏவும்வினை முதலாகிய நாமகண்மாட்டும் எத்துதல் ஒரு தலையென வலியுறுத்துவார் அவ்வேவதற்கருத்தாவை இயற்றுதற்கருத்தாவாக வைத்து மைந்தர் மடவார் தமது வாக்கிறைவி நீயே, இந்தவகை பொய்மொழி யியம்புவதென்னென்றும், கலைமகளை முனிந்து கோடற்கேற்ற உரிமை விசேஷம் திருவருளானன்றி அவரது கல்வித்திறத்தானு முன்னெடன்பது விளக்குவார் அந்த மிலவாகிய வருங்கலைகள் வல்லார், முந்துகலை மாதினை முனிந்தென்றுங் கூறினார். சிவபெருமானைப் புகழ்வித்தற்குரிய நீயே இகழ்விப்பது சினக்குய்தியில் குற்றமா மென்றார் என்பது கருத்து. இதனை வருஞ் செய்யுளான் இனிது விளக்குப. (81)

தொக்க நான்மறை சொல்லுநீ யிவை

சொல்வ தென்கலை மாதராய்
தக்கன் வேள்வியில் லுன்ற ஞசி
தடிந்த தின்று மறப்பதே
முக்க ஞைனரு ஸில்லை யென்றிடு
மூகர் நாவை யகன்றுநீ
நக்க ஞார்திரு வாணை யேகென
நாம டந்தையு மஞ்சினாள்.

இ - ள். கலை மாதராய் - கலை மகளே, தொக்க நால் மறை சொல்லும் நீ யிவை சொல்வது என் - தொகுதியாகிய

சதுர்வேதங்களைச் சிவபிரானே பரமபதியென்று பிரமாவின் வாக்கிலிருந் துண்மை கூறிய நீ ஈண்டதற்கு மாருக இப்புத்தகுரு முதலாயினார் வாக்கிலிருந்து அவர் பரமபதியல்லரென்றற் றோடுக்கத்துப் பொய்மொழிகளாகிய இன்னேரன்ன வற்றைக் கற்பித்துக் கூறுகின்றதென்னோ, தக்கன் வேள் வியில் உன்றன் நாசி தடிந்தது இன்று மறப்பதே - சிவபிரானை நிந்தித்தியற்றிய தக்கனது யாகத்தில் உடம்பட்டிருந்த நின் முக்கை வீரபத்திர ருத்திரர் துணித்த தண்டத்தை நீ இப்பொழுது மறந்துவிடலாமா, முக்கணை அருள் இல்லை என்றிடு மூகர் நாவை அகன்று நீ நக்கனார் திருவாணை ஏகென - சோம சூரியாக்கினிகளாகிய மூன்று திருக்கண்களை யுடைய சிவபிரானது திருவருள் உலகிற்கில்லை யென்று மறுக்கும் இப்பதிதார்களது நாக்கை விட்டகன்று நீ சிவாஞ்ஞஞப்படி போய்விடென்று கடிந்து கழற, நாமடந்தையும் அஞ்சினாள் - அதற்கு நாமகளும் அச்சங் கொண்டனள். எ - று.

விகாரத்தாற் றோக்க நான்மறையு மென்னும் முற்றும்மை எச்சமுமாகிச் சிவாகமங்களையும் தழீயிற்று; ஏகாரம் எதிர்மறை. நாமடந்தையு மென்னும் உம்மை உயர்வு சிறப்பின்கண் வந்தது. முக்கணைனருளில்லை யென்பது தாற்பரியத்தாற் பதியல்லர் என்னும் பொருள் பயப்ப நின்றது. தக்கனது யாகத்தில் நாசி தடியப் பெறுதலாகிய மூன்னை நிகழ்ச்சியை ஈண்டெடுத்துக்காட்டி அஞ்சபவத்தில் வைத்து வலியுறுத்தன்மேலும், நக்கனார் திருவாணையுந்தந்து அஞ்சவித்தவின் நாமடந்தையும் அஞ்சினு ளென்றும், அவ்வாணையது கடத்தற்கரிய விசேட ஆற்றலை யுணர்த்துதற்கு நக்கனையை யென்னது நக்கனார் திருவாணை யென்றும் கூறினார். மூகர் எளியவர். இது எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம். (82)

அஞ்சி வஞ்சகர் நாவினின்று
மகன்ற பின்பவர் தாமெலா
நஞ்சை யின்றவர் போலோ டுங்கி
நடுங்கி மூகர்க ளாயினார்

நெஞ்ச நொந்துபி னீழநாட
 னிறைந்தி டுஞ்சிவ ஞானநா
 லெஞ்ச லின்றிய செல்வர்பாத
 மிறைஞ்சி னின்றிது கூறுவான்.

இ - ள. அஞ்சி வஞ்சகர் நாவில் னின்றும் அகன்ற பின்பு - நாமகள் அதற்கச்சங்கொண்டு கபடிகளாகிய புத்தர் களது வாக்கினின்று நீங்கிய பின்னர், அவர் எல்லாம் நஞ்ச அயின்றவர்போல் ஒடுங்கி நடுங்கி மூவர்கள் ஆபினர் - அப் புத்தர்களைனவரும் விஷத்தை உண்டவர்களைப்போல மன மொடுங்கிச் சரீரநடுங்கி ஊமைகளாயினர், பின் ஈழ நாடன் நெஞ்சம் நொந்து - அதன் பின்னர் ஈழமண்டலாதிபதி கண்டு மனம் வருந்தி, னிறைந்திடும் சிவஞான நூல் எஞ்சல் இன்றிய செல்வர் பாதம் இறைஞ்சி னின்று இது கூறுவான் - திரி பதார்த்த லக்ஷணங்கணிறைந்த சிவஞான நூல்களில் ஒரு சிறிதுங்குறைவற்ற அருட்செல்வராகிய திருவாதலூரடிகளது திருவடிகளை வணங்கி எழுந்து னின்று இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வான். எ - று.

தாமென்பது கட்டுரைச் சுவைக்கண் வந்தது. அரசன் கபடசிந்தையிலனும் வாதத்திற்கு அங்கியனுமாகவின் ஊமையாகற் கேதுவின்மை காட்டி விலக்குவார் கபடிகளும் வாதத்திற் கங்கியர் களுமாகிய ஏனைப் புத்தர்களை ஈண்டு வஞ்சகரென்றார். அரசன் கபடசிந்தையிலனுதல் முன்னை சிகழ்ச்சிபற்றித் தெள்ளிதிற் றணி யப்படும். படுமாயின், நெஞ்ச நொந்ததெற்றுக்கெனின், இந்நாள் காறும் உயிர்க்குறுதி பயவாத இப்பொய்ச்சமயத்தை மெய்ச்சமய மெனக் கொன்னே விசுவசித் துழன்றேனே என்னறி விருந்தவா றென்னை என்னும் துக்கமிகுதி பற்றியென்க. தேசாபிமானம் பற்றி எனக்கோடலுமொன்று. ஈண்டு வஞ்சகரென்றது புத்த குருவையும் உசாத்துணைவரையும் சீட்ரையுமென்க. வாதிற்

கேரூற்றுவர்களைக் கோறலே தண்டமெனச் சோழமகாராசாவான் மேல் விதிக்கப்பட்டமையின் எண்டபசெயமடைந்த புத்தர்கள் அதனை நினைந்து வருந்தி நடுங்கினுரென்பார் நஞ்சயின்றவர்போ லொடுங்கி நடுங்கி என்றார். (83)

சொல்ல வல்லவர் மூகைய ராயினார்
 சொல்லிலா வொரு மூகையாம்
 வல்லி யென்புதல் விக்கு மூகை
 மறைந்து நல்லுரை கூடினு
 னல்ல தொண்ட னுமக்கு நானென
 நாய ஞாவ டன்னைநீ
 யொல்லை யிங்கழை யென்ன வந்துவ
 ஞன்மை சேரவை நண்ணினுள்.

இ - ள். சொல்ல வல்லவர் மூகை ஆயினார் - பிறவி தொடுத்துப் பேசவல்ல புத்தர்கள் இதுபொழுது ஊமைக ளாயினார்கள், சொல் இலா ஒரு மூகை ஆம் வல்லி என் புதல் விக்கு - பிறவி தொடுத்துப் பேசஞ்சத்தியற்ற ஒரு ஊமைப் பெண்ணைகிய காமவல்லிபோலும் என் மகளுக்கு, மூகை மறைந்து நல் உரை கூடினால் - அவ்லுமைத்தன்மை நீங்கி நல்ல சொற்களை வசனிக்கும் வாக்கு வன்மைகைக்குமாயின், நான் உமக்கு நல்ல தொண்டன் என - தமியேன் தேவீருக்கு நல்ல அடிமையென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நாயனார் அவள் தன்னை நீ இங்கு ஒல்லை அழை என்ன - திருவாதலூரடிகள் அப்புதல்வியை நீ இங்கே விரைவாக அழையென்று பணித் தருள, அவள் (ஒல்லை) வந்து உண்மைசேர் அவை நண்ணி னாள் - அப்பெண் பிதாவாகிய பெளத்தராசனால் விரைவாக அழைக்கப்பட்டு வந்து உண்மை பொருந்திய அச்சபையை அடைந்தாள். எ - றி.

பேசுவாரை ஊமைகளாக இயற்றுதலினும் ஊமையைப் பேசு இயற்றுதலே அருமையுடைத்தென்று என்பார் சொல்ல வல்ல வர் மூகையாயினர் சொல்லிலாவோரு மூகையாம், வல்லியென் புதல்விக்கு மூகை மறைந்து நல்லுரை கூடினால் என்றும், புத்த சமய விசுவாசங்கு சிறிதுமின்றிச் சைவசமய விசுவாசியாலே என்று கூறினாலென்பார் நல்ல தொண்டனென்றும், எனைப் புத்தர் சைவராதற்கு இந்நிலைமைக்கண் உறுதி கூறமாட்டே என்றுள்ளென்பார் நான் என்றும், வாதத்தின் முடிவாகிய வேற்லை இடையீடின்றிச் சபைக்குணர்த்த விரும்பினார் என்பார் ஓல்லையிங் கழையென்றும், மெய்ச்சமய நிச்சயங்கு செய்யும் சபையாகவின் உண்மைசேரவை யென்றுங் கூறினார். நாயனார் தலைவரென்னும்பொருட்டு. (84)

நன்ணீ யங்குமு னின்ற கன்னியை
 நன்மை யாளரு நாடியே
 கன்ணீ னின்னருள் செய்து பின்னார்
 கரைத்து முன்ன ரிருத்தியே
 யுண்ண டுங்கி யிருந்த புத்த
 னுரைத்த தார்க்க மவைக்கெலாம்
 தண்ண றுங்குழல் வல்லி நல்லுரை
 சாற்று கென்று விளம்பினார்.

இ - ள. அங்கு நன்ணீ முன் நின்ற கன்னியை நன்மை யாளரும் கண்ணின் நாடி இன் அருள் செய்து - அங்ஙனம் வந்து தமக்கெதிரே சிறிது சேய்மைக்கண்ணிற்கும் அக்கன் னிகையை எல்லா நன்மைகளையும் ஒருங்கு கடைப்பிடித் தொழுகும் அத்திருவாதலூரடிகளும் கிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷ னாஞ்சு செப்து, பின்னார் கரைத்து முன்னார் இருத்தியே - அதன்பின்னார் இங்ஙனம் வருகவென்று அதிசமீபத்தழைத் துத் தமதபிமுகத்திருக்க வைத்துக்கொண்டு, தன் நறும்

குழல் வல்லி - தண்ணிய நறிய கூந்தலையுடைய சிறுமியே, உள் நடுங்கி இருந்த புத்தன் உரைத்த தர்க்கம் அவைக்கெல் லாம் நல் உரை சாற்றுக என்று விளம்பினார் - அச்சத்தான் மனம் நடுங்கி எண்டிருக்கும் புத்தகுரு நங்கடவுண்மீது தோஷாரோபண நிமித்தம் வினாவிய தருக்க வினாக்கட் கெல்லாம் இனி நீயே நியாய சல்லாபங்களைச் சொல்லுக வென்று பணித்தருளினார். எ - று.

கண்ணினெடியென வேண்டா கூறினார் இங்காட்டம் அக்கன்னி கையது அஞ்சுான விருத்திகளை அகற்றிச் சைவசமயப் பிரவேச முந் தந்தமையிற் சங்கூதிகையொயிற் தென்னுங் தந்துணிபு முடித் தற்கென்க. முன்பு தம்மை வாதத்தில் வென்று பின் ஊமைக ஊக்கினமையின், இனிச் சமயவாத வெற்றி அவரதே யென்னு மச்சத்தான் மனம்நடுங்கி இருந்த புத்தகுருவென்பார் உண்ணடுங்கி யிருந்த புத்தனென்றார்; கரைந்தென்பது வலிந்து நின்றது. கிருபாகடாக்ஷவீக்ஷணம் - கிருபையையுடைய கடைக்கண்ணினது பார்வை. சல்லாபம் வினாவும் விடையுங்கூடிய சொல்; அங்ஙனம் வருமாற்றைத் திருச்சாழலுட் காண்க. (85)

பற்று நன்குண ராதபுத்தர்
பகர்ந்த தர்க்க மவைக்கெலாங்
கற்றுணர்ந்தவர் போல மன்னிய
கன்னி மாறுரை கூறினுண்
மற்று மங்கையர் சாழலாம்
வினொயாட லாக மகிழ்ச்சியா
லுற்றதன்பொரு டன்னை வாசக
மாக வுண்மைய ரோதினார்.

இ - ள். பற்று நன்கு உணராத புத்தர் பகர்ந்த தர்க்கம் அவைக்கு எலாம் - தம்மாற் பற்றப்படும் சற்சமய மின்ன

தென் றிதுகாறு மறிந்துகொள்ளமாட்டாத புத்தர்கள் வினா விய தருக்க வினாக்கட்செல்லாம், மன்னிய கன்னி கற்று உணர்ந்தவர்போல மாறு உரை கூறினால் - ஈண்டும் நிலை பெற்ற அக்கண்ணிகை வேதசிவாகமங்களை ஒதியுணர்ந்த மகா பண்டிதர்களைப்போல எதிருத்தரம் கூறினால், உண்மையர் - அப்பொழுது யெப்யுணர்வையுடைய திருவாதலூரடிகள், அதன்பொருடன்னை உற்று - அவ்வினைவுத்தரங்களின் முடிந்த பொருளை எதிர்காலத்தவர்க்குணர்த்தும்படி திருவுளங்கொண்டு, மற்றும் மங்கையர் சாழல் ஆம் விளையாடல் ஆக மகிழ்ச்சியால் வாசகமாக ஒதினார் - அக்கண்ணியர்கள் தம்முட்கூடிக் கைகொட்டி விளைபாடும் சாழல் விளையாட்டின் பயத்தோக மனமகிழ்ச்சியோடு 'பூசுவதும் வெண்ணீறு' என்றெடுத்துத் திருச்சாழலென்னும் திருவாசகமாகப் பாடியருளினார். எ - று.

பற்றுதல் - அங்கீகரித்தல். நன்கு - ஆகுபெயர். வாதி புத்தகுரு ஒருவனேயாகவின், மேல் உண்ணடுங்கியிருந்த புத்தனென்குருமைப்பாலாற் கூறினார்; ஈண்டு, அவற்கொரு சாலை மாணக்கராகிய உசாத்துணைவரையும் சீடவர்க்கத்தினரையும் அவ்வாதியோடு சேர்த்து, எத்திறத்துச் சகல வினாக்கட்கும் அக்கண்ணிகை விடை கூறினால் என்னும் பொருள்பயப்பப் புத்தரெனப் பன்மைப் பாலாற் கூறினராகவிற் பால்வழைவின்மையுணர்க. அப்பெண் இராசகண்ணிகையாயினும் மூகத்துவமுடைமையின் ஒரு சிறிதும் கற்றிலனென்பார் கற்றுணர்ந்தவர்போலென்றும், ஈண்டும் அக்கண்ணிகையது புகழுடம்பு நிலைபெறுதல் விளக்குவார் மன்னிய கன்னியென்றும், விடையானது விதிவிஞை மறைவிஞைகளின் வைத்து சோக்குமிடத்து இருதிறப்புமாகவின், அவற்றுள் இஃது யாதோ என்னும் ஆசங்கையகற்றுதற்கு மாறுரை என்றும், அக்கண்ணிகையது வினைவுத்தரங்கள் வேதாகமங்களின் சாரமாய் அரும் பெரும் பயத்தனவாகவின், இவற்றை எதிர்காலத்துப் பக்குவான் மாக்கள் பொருட்டு ஒருதலையா னுணர்த்தல் வேண்டுமெனத் திரு

வளங்கொண்டு திருவாசகமாகப் பாடி வெளிப்படுத்தியருளினு
ரென்பார் மகிழ்ச்சியா ஹற்றதன்பொருடன்னை வாசகமாக
வண்மையரோதினூர் என்றங் கூறினூர். உறுதல் - குறித்தல்.
அது உற்றுக்கேட்டல், உற்று கோக்கல் என்பனவற்றூனுமறிக.
இனிப் “பற்றுக பற்றற்றூன் பற்றினை” என்புழிப் பற்றெறன்றது
முத்திநெறியையாகவின் அதுபோல எண்டும் பற்றுநன்குணராத
புத்தரென்பதற்கு முத்திநெறியை நன்குணராத புத்தரெனக்
கோடலுமொன்று.

(86)

எழு மன்னனு மஞ்செழுத்து
மியம்பி நீறு புனைந்தபின்
ஞூழினின்றடி மைத்திறந்தவ
ஞத தொண்டின னயினேன்
சோழ னும்புலியூரின் மன்னிய
தொன்மை யாளரு மம்பலம்
வாழ்க வென்று துதித்து
நின்றெழில் வாதவூரரை யேத்தினூர்.

இ - ள். எழு மன்னனும் அஞ்செழுத்தும் இயம்பி நீறு
புனைத்து - எழுமண்டலாதிபதியாகிய புத்தராசனும் தான்
முன் செய்துகொண்ட வாக்குத் தத்தத்தின்படி சிவமூல
மந்திரமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்து விடுதியைத்
தரித்து, பின் தாழு நின்று அடிமைத்திறம் தவரூத தொண்டி
னன் ஆயினேன் - அதன் பின்னர் நாயனுரை வணங்கி நின்
றெத்திறத்தடிமைத் தொழில்களினும் வழுவாத தாசத்துவ
முடையனுயினேன், சோழனும் புலியூரின் மன்னிய தொன்மை
யாளரும் அம்பலம் வாழ்க என்று துதித்து நின்று - சோழ
மண்டலாதிபதியாகிய நஞ்சைவ அரசனும் பழைய தில்லை
வாழுந்தனர்களும் பிறரும் பொன்னம்பலம் நீடுழி வாழுக

வென்று நெடிது வணங்கித் துதித்துப் பின்னர், எழில் வாதவூரரை ஏத்தினூர் - பரமததிமிர பானுவாகிய திருவாதவூரடிகளை வணங்கித் துதித்தனர். எ - று.

ஏழமன்னனுமென்னு மும்மை இழிவசிறப்போ டிறந்தது மெதிரதுந்தழீஇயவெச்சமாய் நின்றது. அஞ்செழுத்துமென்னு மும்மை உயர்வசிறப்போடு முற்றும்மை. சோழனும் தொன்மையாளரு மென்னு மும்மைகள் எண்ணுப்பொருளோ டெச்சமுமாய் நின்றன. தாழ்ந்தென்னுஞ்செய்தெனைச்சம் தாழவெனத் திரிந்து நின்றது. தாழனின் றென்பதனைத் தாழ்ந்தென ஒரு சொல்லாக் கோடலுமாம். அச்சம் முதலிய ஏதுக்களாலன்றி உண்மையன் பால் அடியனுயினு னென்பார் அடிமைத்திறங் தவருத தொண்டின னுயினு னென்றும், சபாநாயகர் திருவாதவூரடிகள் வாயிலாகப் புத்தரை வாதில்வென்று தந்தமையின், சோழனும் புவியூருளாரும் அங் நன்றியை மறவாதவராய் முடிவின் முறையானே சபாநாயகரை முன்னும் திருவாதவூரடிகளைப் பின்னும் வணங்கித் துதித்தன றென்பார் சோழனும் புவியூரின் மன்னிய தொன்மையாளரும்பலம், வாழ்கவென்று துதித்து நின்றெழில் வாதவூரரை யேத் தினு றென்றுங் கூறினார். எழிலென்ற தீண்டுச் சமயவாத வெற்றியானுயதொரு மெய்ப்பாட்டுப் பொலிவையென்க. (87)

தக்க சீர்பயி லீழ் மன்னுயர்

சைவ ஞரெதிர் நின்றுநன்
கக்க மாலை புனைந்து நீறு

மணிந்து தொண்டின ஞனபின்
றுக்க மாகிய சீவ ரத்துவ

ராடை மூடு முடம்பினூர்
மிக்க காதர மூகை தீர்ந்திட
வேண்டு மென்று வணங்கினேன்.

இ - ள். தக்க சீர்பயில் ஏழ மன்றயர் சைவரூர் எதிர் நின்று அக்கமாலை புனைந்து நீறும் அணிந்து நன்கு தொண்டி

னன் ஆன பின் - கொடையோடுபட்ட செல்வத்தையுடைய ஈழநாட்டரசன் மேல் நாங்கூறிய பிரகாரம் சைவாசாரியராகிய திருவாதலூரடிகளுக் கெதிரே சின்றுருத்திராக்க மணிமாலை களையும் விபூதியையும் விதிப்படி தரித்து மிகவுங் திருத் தொண்டையுடைய சைவஞ்சியபின்னர், துவர் துக்கம் ஆகிய சீவர ஆடை மூடும் உடம்பினார் மிக்க காதர மூகை தீர்ந்திட வேண்டும் என்று வணங்கினான் - மருதந்துவர் தோய்த்த துக்கமயமாகிய சீவர வஸ்திரத்தினாலே போர்க்கப்படும் உடம்பையுடைய இப் புத்தர்களெல்லாம் மிக அச்சத்தைத் தரும் மூகத்துவத்தினின்றும் நீங்கவேண்டுமென்று அதிவிந யத்தோடு பிரார்த்தித்து அவ்வரசன் வணங்கினான். எ - று.

சீர் - செல்வம். அதற்கு மற்றெவற்றினுங் தகுதி கொடையோடு படுதலே யாகவின் தக்கசீர் என்பதற்கு இங்ஙனம் பொரு ஞரைக்கப்பட்டது. காதரம் - அச்சம். அது, “காதரமார்தரு மனமே கமலமல ரயனல்லை, சீதர மாயனுமல்லை சிவனும னற்றிர னல்லன்” என்பதனாலும் மறிக. சைவாசாரிய மூர்த்தியென்பது விளக்குதற்கு உயர்சைவனார் என்றும், அவரையே தனக்குத் தீஷா குருவாகக் கொண்டு சந்திதியினின்றும் விபூதி ருத்திராகஷங்களாகிய சிவசின்னங்களை விதிப்படி தரித்து உள்ளபடி சைவஞ்சியனு னென்பார், ஈழ மன்னுயர் சைவ ஞரைதீர் நின்று நன், கக்கமாலை புனைந்து நீறு மனிந்து தொண்டின னையின் என்றும், நரகில் வீழ்த்தும் புன்னெறியாகிய புத்த சமயிகட்குரிய தாகவின் துக்க மாகிய சீவரத் துவராடை என்றும், நாமுமிவ்வாறு சிவ நின்தை சிவாகம நின்தைகளைச் செய்வேமாயின் இங்ஙனமே ஊமைகளாகத் தண்டிக்கப்படுவோமெனத் தமக்கும் பிறர்க்கும் மிக அச்சத்தைத் தரும் ஊமைத்தண்மை யென்பார், மிக்க காதர மூகை என்றும் தானடைந்த பெரும் பேரென்று தன்கீழ் வாழும் பிரசைகளும் அடைதற்பாலதேயாயின் அதனை அங்ஙன மடைவித்தல் உத்தம வக்கணஞ் சிறந்த அரசனுக்குக் கடப்பாடாகவின், அஃதடைவிப் பான் துக்கமாகிய சீவரத்துவ ராடைமூடுமுடம்பினார், மிக்க நாதர மூகை தீர்ந்திட வேண்டுமென்று வணங்கினுளென்றுங் கூறினார்.

எழுமென்பது இலக்கையெயுணர்த்துங்காற்சிங்களமென்பதுபொரு
ளன்று. பொன் என்பது பொருள். அதனைத் தக்ஷினையிலாயத்
துக்காண்க. என்டு விரிக்கின் மிகவும் விரியும். (88)

இன்ன வாற்றருள் செய்கு வாயினி
யெம்பி ரானென வன்புடன்
பொன்னி சூழ்வள நாட னும்புலி
ஷ்டரு ளாரு மிறைஞ்சினூர்
மன்னு சீர்புனை வாத ஷரர்
மகிழ்ந்து பார்வையை நல்கவே
முன்ன ராக வணங்கி யேயவர்
முகை தீர்ந்திது கூறினூர்.

இ - ள். பொன்னி வளம் சூழ் நாடனும் புலிஷூர் உள்ளா
ரும் - அப்பொழுது காவிரிநதி வளஞ் சுரக்கும் நாட்டை
யுடைய சோழமகாராசாவும் தில்லைவாழுந்தனர்களும் பிறரும்,
இனி எம்பிரான் இன்ன ஆறு அருள் செய்குவாய் என அன்பு
உடன் இறைஞ்சினூர் - இனி யெம்பெருமானே புத்தராசா
வேண்டிக்கொள்கின்ற இந்தப்பிரகாரங் தேவீர் திருவருள்
செய்கவென்று அன்போடு வணங்கினூர், மன்னு சீர்புனை வாத
ஷரர் மகிழ்ந்து பார்வையை நல்க-நிலைபெற்ற புகழையுடைய
திருவாதலூரடிகள் அதற்கு மனமகிழ்ந்து கிருபாநோக்கனு
செய்தருள, அவர் முகை தீர்ந்து முன்னர் ஆக வணங்கி இது
கூறினூர்-அவர்கண் முகத்துவம் நீங்கப்பெற்றுச் சந்திதியிலே
வணங்கி இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வாராயினூர். எ - று.

ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றுங் துணையும் ஆதேயமாகி நிற்கும்
பெரும் புகழைஞ்பார் மன்னுசீரென்றார். வாதிலேதோற்றவரைக்
கொல்வேனென்றுமேன் சோழராசா கூறினமையால் அக் கொலைக்
குத் தப்புவித்தல் சோழராசனுக்கும் என்டுடம்பாடாதல் தோன்

றப் பொன்னி நாடனும் புலிஷுருளாரு மிறைஞ்சினு ரென்றூர். பார்வை மாத்திரையான் மூகத்துவம் நீங்கிற்றென்பது கருத்து. ()

மாசி லாத மனத் தினைய்முன
 மன்னு தீவினை செய்தலா
 லாசி லாதவெ ணீறணிந்துந
 லஞ்செழுத்துரை செய்திலேம்
 பூச லாகிய நீறு டன்புனை
 யக்க மாலைகள் காவியாங்
 தூசு தாதுவ ராடை யைச்சுடு
 வென்று துன்றி வணங்கினார்.

இ - ள். மாசு இலாத மனத்தினை - களங்கமற்ற மனத்தையுடைய சௌவாசாரிய மூர்த்தியே, முனம் மன்னு தீவினை செய்தலால் - நாம் பூர்வ சன்மங்களிலே மிகத் தீவினை கள் செய்திருந்தமையினால், ஆசு இலாத வென்று அணிந்து நல் அஞ்செழுத்து உரை செய்திலேம்-குற்றமற்ற வெண்மையாகிய விபூதியைத் தரித்து ஸ்பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபிக்கப் பெற்றிலேம்; ஆயினும், பூசல் ஆகிய நீறு உடன் புனை அக்கமாலைகள் காவி ஆம் தூசதா - பூசத்தகும் விபூதியோடு புனையத்தகும் உருத்திராக்கமணி மாலைகளையும் காவி வஸ்திரத்தையும் எமக்கினித் தந்தருளும், துவர் ஆடையைச் சுடு என்று துன்றி வணங்கினார் - மருதந்துவர் தோய்த்த எமது சீவர வஸ்திரங்களை அக்கினியிலிட்டுத் தகித்துவிடுமென்று மிகச் சமீபித்து வணங்கினார். எ - று.

நாம் சைவராய் இம்மை மறுமை இன்பங்களையும் முத்தியையும் பெறுதற்கண் ஒரு சிறிதும் அழுக்காறு செய்யாத சுத்தமனமுடைய சைவாசாரிய மூர்த்தி நீரே என்பார், மாசிலாத மனத்தினை என்றும், நாம் பூர்வசன்மங்களிலே பிராயச்சித்தங்களா ணீக்கிக் கோடற் கரிய பெரும் பாவங்களைச் செய்துகொண்டமையின் இம்மையிற்

செய்வன தவிர்வன அறியப்பெற்றிலே மென்பார் முன மன்னு தீவினை செய்தலா, லாசிலாத வெண்ணை றணிந்து நலஞ்செரூத் துரை செய்திலே மென்றும், ஆயினும், இங்ஙனம் தேவீரது தரி சன விசேடத்தாற் சைவராதற்கு அருகராயினேம் என்று உரிமை யோடு வணங்கினா ரென்பார் பூசலாகிய நீற்டன் புனையக்க மாலை கள் காவியாங், தூசுதாதுவராடையைச் சுடுவென்று துன்றி வணங்கினாரென்றுங் கூறினார். இதனால் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் காவி வஸ்திரதாரிகள் என்பது தெள்ளிதிற் றணியப்படுமென்க.

கோட்ட மின்றிய வுண்மை யார்ந்கை
 கோட்டு கின்ற முகத்தரா
 யீட்டு முன்செய் தவத்தி ஞாவ
 ரென்று சிந்தையி லெண்ணீயே
 வாட்ட ரூந்திரு நீற ணிந்து
 வயங்கு ரூத்திர சாதனம்
 பூட்டி யங்கவர் சீவ ரங்கிளர்
 பொங்கு தீக்கிரை யாக்கினார்.

இ - ன். கோட்டம் இன்றிய உண்மையார் - எஞ்ஞான றும் தம் நிலையினின்றுங் கோ னூதலில்லாத மெய்யுணைர்வை யுடைய திருவாதலூரடிள், இவர் முன் செய் ஈட்டு தவத்தினார் என்று சிந்தையில் எண்ணி - இவர்கள் பூர்வசென்மங்களிற் செய்தீட்டிய தவத்தை யுடையவரென்று தந்திருவுள்ளத்திற் சிந்தித்து, நகை கோட்டுகின்ற முகத்தர் ஆய் - அதுபற்றித் திருப்புன்முறுவல் செய்கின்ற முகத்தை யுடையவராய், வாட்டு அரும் திருநீறு அணிந்து - விதிப்படி தரிப்பவரது மலவலியை வாட்டுகின்ற அரிய விபூதியைத் தந் திருக்கரத்தி னல் அவர்கட்கணிந்து, வயங்கு உருத்திர சாதனம் பூட்டி - விளங்காநின்ற உருத்திராக்கமணி மாலைகளை அவர்கட்குப் பூட்டி, அங்கவர் சீவரம் கிளர் பொங்கு தீக்கு இரை ஆக்கினார் - அவரது மருதந்துவர் தோய்த்த சீவர வஸ்திரங்களை

மிகவுஞ்சுவாலிக்கின்ற அக்கினிக்கு இரையாகக் கொடுத்தருளி
ஞர். எ - று.

எண்ணிக் கோட்டுகின்ற முகத்தரென முடிக்க. முன்செய்து
ஈட்டு தவமென்றபாலது செய்யுண்டைக்கேற்பப் பிரயோகிக்கும்
வழி ஈட்டுமுன் செய்தவமெனப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. வாட்ட
ருங் திருநீறென்பதனை வாள்தரும் திருநீறெனக் கண்ணழித்து,
ஞானத்தைத் தரும் விடுதியெனக் கோடலுமாம். உருத்திரசாத
னம் உருத்திராசஷ்மணி மாலையாகிய சாதனம். சாதனம் சாதித்
தற் கருவி. உருத்திரசாதனம் உருத்திரனைச் சாதிப்பதெனக்
கோடலுமாம். தமது மெய்ஞ்ஞான நிலையினின்று மெஞ்ஞான்று
மொரு சிறிதுந் தவரூதவரென்பார் கோட்டமின்றிய வண்மையா
ரென்றும், அவமதியானன்றி நன்கு மதிக்கற்பாட்டான் நகைத்தன-
ரென்பார் ஈட்டுமுன் செய் தவத்தினுரென்று சிந்தையி லெண்-
னியே நகை கோட்டுகின்ற முகத்தராயென்றுங் கூறிஞர். சீவரம்
என்புழிச் சீ-நரகம். இவரம்-கேடு. வருமொழி முதலிகரம்-
புணர்ச்சி விகாரத்தாற் கெட்டுச் சீவரமென முடிந்தது. தன்னை
யுடுப்பவரது நரகயாதனையைக் கெடுப்பதென்பதவர் கருத்தென்க-
கோட்டமின்றிய நெஞ்சினோர் எனவும் பாடம். இப்பாடத்திற்குக்
கோட்டமென்பதற்கு மாறுபாடெனப் பொருள் கொள்க. அவர்
கேட்டவரம் மூன்றாணுள் ஒன்றை மாத்திரம் கொடுத்திலர் என்பது
தாற்பரியம்.

(91)

பொய்யி லாவரு ணைய ரும்புலி
ஷ்டருளார்களு முன்பு சேர்
மைய லாகிய வேட மின்றி
வயங்கு நீறணி வார்களுங்
துய்ய காவிரி நாட னுந்துக
ங்கு மீழர்த மன்னனுங்
செய்ய மாமணி மன்று ளார்திரு
முன்பு சென்று வணங்கினார்.

இ - ள். பொய் இலா அருள் ஜயரும் - மெய்ம்மை யாகிய சீவகாருண்ணியத்தையுடைய திருவாதலூரடிகளும், புவியூர் உளார்களும்-தில்லைவாழுந்தனர்களும் பிறரும், முன்பு சேர் மையல் ஆகிய வேடம் இன்றி வயங்கு நீறு அணிவார்களும்-முன்னரே பொருந்திய மயக்கத்தைத்தரும் புத்த சமய வேடத்தை யொழித்துப் பிரகாசிக்கின்ற விபூதியை யணிந்த அஞ்சிய சைவர்களும், துய்ய காவிரி நாடனும் - சுத்தமாகிய காவிரிந்திவளஞ் சுரக்கும் நாட்டையுடைய சோழமகாராசாவும், துகள் தீரும் ஈழர்தம் மன்னனும் - புத்தசமயானுசாரமாகிய குற்றமற்ற ஈழதேயத் தரசனும், செய்ய மாமணி மன்றுளார் திருமுன்பு சென்று வணங்கினார் - அழகிய மாணிக்கமணிகொண்டு சூயிற்றிய சபையையுடைய நங்கடவுளை அவரது சந்திதியிற் சென்று வணங்கினார்கள். எ - று.

பெளத்தர்களைக் கபடின்றி உள்ளபடி சைவர்களாக்கிய திருவருளை யுடையராகவிற் பொய்யிலா வருளையரென்றும், இந்திரனது பூங்காவின் பொருட்டு அகத்திய முனிவரது கமண்டலத்தினின்றும் விளாயகக் கடவுளாற் கவிழ்க்கப்பட்டு விரிந்தநதி வளஞ் சுரக்கும் நாடாகவின் துய்ய காவிரி நாடென்றும், வாதங்கழசிக்கிடங்கிய புலீச்சரத்தினின்றும் கனகசபையை யடைந்து சபாநாயகரை நேரேதர்சித்து வணங்கினாராகவிற் செய்ய மாமணி மன்றுளார் திரு முன்பு சென்று வணங்கினு ரென்றுங் கூறினார். ஈழர்-�ழதேயத்தவர். ஈழம் - பொன். இலங்கை மேருகிரியின் முடியாதலான் அதனை ஈழமென்றார். அது, “நிலையுடை வடவசை குலைய நேர்ந்தனன், றலையென விளங்கிய தபனி யப்பெரு, மலையினை மும்முடி வாங்கி யோங்கி நீ, ரலைகட விட்டன னனுமன்றுதையே” “எழுதாறு யோசனை யகலமிட்ட கீ, மாழுநாறு யோசனை” என்பனவற்றானுமறிக.

(92)

பொன்று கின்றது முத்தியென்று
 புகன்று நின்றுழல் புத்தர்தா
 மன்றுகண்டு வணங்கி யன்புடன்
 மாபெ ருந்தவ ராவதே

யின்றி தன்பொரு ளாவ தென்பல
வாறுடன் கடன் மீதிலே
சென்ற தண்புன லல்ல ரோவுயர்
தில்லை யெல்லையை நண்ணினார்.

இ - ள். பொன்றுகின்றது முத்தி என்று புகன்று நின்று உழல் புத்தர் தாம் மன்று கண்டு அன்பு உடன் வணங்கி மாபெரும் தவர் ஆவதே - பஞ்சகந்தங்களு முற்றக் கெடுகின்றதனையே முத்தியென்று கூறி சின்றுழலும் புத்தர் கடா மின்னனம் சுத்த மாயாரூபமாகிய கனகசபையைத் தரிசித் தன்போடு வணங்கி மிகவும் பெரிய சைவர்களாகிய தென்னை பேரற்புதம், இதன்பொருள் ஆவது என் - இதனது தாற்பரியம் என்னை யெனின், உயர் தில்லை எல்லையை நண்ணி னார் - உயர்ந்த தில்லைமாநகரின் எல்லையை அடைந்தவர்கள், பல ஆறு உடன் கடல் மீதில் சென்ற தண்புனல் அல்லரோ - பல நதிகளாய் ஒரு சேரச் சமுத்திரத்தின்கட் சென்ற நீரி னியல்பை யுடையரல்லரோ. எ - று.

பல நதிகளாகிச் சமுத்திரத்தின்கட் சென்ற ஆற்றுநீர் அங்கே ரோடு சேர்ந்து தன்னியல்பு முழுதுங் கெட்டு அச்சமுத்திர நீரே யாய்ப் பின் மீளாதவாறு தில்லைமாநகரின் எல்லையையடைந்த புத்தர்கள் அங்கரின்கணுள்ள சைவர்களோடு சேர்ந்து தம்மியல்பு முழுதும் கெட்டுச் சைவர்களாய்ப் பின் புத்தசமயத்தில் மீளாராயி னார்களாகவின், இதுவே அதன் தாற்பரியமென்பார் இதன் பொரு ளாவதென் பலவாறுடன் கடன்மீதிலே சென்றதன்புனலல்லரோ வயர் தில்லை யெல்லையை நண்ணினார் என்றார். தில்லைத்தல விசே டம் மூர்த்திவிசேடம் தீர்த்த விசேடங்கள் கூறியவாறென்பது நுண்ணிதி னுணர்க. எனினென்பது விகாரத்தாற்றெருக்கது. “பன்னி றங்களவைகாட்டும் படிகம்போலுள்ளம் பலபுலன்கணிறங் காட்டும் பரிசபார்த்திட், டங்கிறங்க என்னிற மன்றென்று தன்ற காட்டும்

ஞெழில்சிறங் கண்டருளினாலந்திறத்தின் வேறூய்ப், பொய்ந்திற வைம்புல னி றங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான் பொருங்திடுவன் சிவத்தினெடும் போதான் பின்னர், முன்னிறை நீர்சிறை முறிய முடுகி யோடி முங்கீர் சேர்ந்தந்திராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்” என்பதனுமநிக. (93)

மன்ற கன்றபின் யாவ ருஞ்செல
வாத ஹுருறை வள்ளலார்
சென்றி லங்கு திருப்பு லீசர்
சிறந்த பாதம் வணங்கியே
நன்றி துன்றிய வங்கண் வைகினர்
நல்ல தில்லையு ளாரெலா
மென்று மிங்கிரு மையர் நீரினி
யென்று தம்மனை யேகினார்.

இ - ள. மன்று அகன்றபின் யாவரும் செல - கனக சபையை விட்டு நீங்கியபின்னர் மற்றை யனைவரும் தத்த முறைவிடங்கட்குச் செல்ல, வாதலூர் உறை வள்ளலார் - வரை யாது கொடுக்கும் உதாரகுண சீலராகிய திருவாதலூரடிகள், சென்று இலங்கு திருப்புலீசர் சிறந்த பாதம் வணங்கி - மறித துஞ் சென்று விளங்காநின்ற திருப்புலீச்சரத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளை வணங்கி, நன்றி துன்றிய அங்கண் வைகினர் - தமக்கும் பிறர்க்கும் நன்மை மிகும்படி அங்கே சிவயோகத்தில் வீற்றிருந்தருளி னார், நல்ல தில்லையுளார் எலாம் ஜயர் நீர் இனி என்றும் இங்கு இரும் என்று தம்மனை ஏகினார் - நல்ல தில்லைவாழுந்தணர் களும் பிறரும் சுவாமீ நீர் இனி வில்வாரணியத்துக்குச் செல்லாது எம்பொருட்டு எப்பொழுது மிங்கே தேவீர் சிவ யோகம் பயின்றிருமென்று கூறித் தம்மில்லங்களிற் சென்றார்.

எ - று.

துன்றிய என்பது செய்யிய வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். பிறக்க முத்திதருங் திருவாரூரினும் இறக்க முத்திதருங் காசியினும் ஒருகாற் றரிசிக்க முத்திதருங் தில்லை சிறந்ததென்பார் நல்லதில்லை என்றார். இச்செய்யுளால் திருவாதலூரடிகள் சிவஞான முதிர்ச்சி யுடையவராயினராகவின் அரசன் முதலாயினேர் வேண்டிக்கொண்ட பிரகாரம் வில்வாரணியத்துச் செல்லாது தில்லையிலே வாசஞ் செய்துகொண்டிருந்தார் என்பதாலும், இதன் பின் னிவ்வடிகண்மாட்டு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் தில்லையையிடமாகக் கொண்டே நிகழ்ந்தன என்பதாலும் பெற்றும். (94)

பொன்னி நாடனு மீழநாடு
புரந்த மன்னனு முன்புசேர்
மன்னு தீவினை தீர மன்று
வணங்கி நீறணி வார்களு
முன்ன ராக விறைஞ்சி ஞான
முதிர்ந்த கோவை யகன்றுபோய்
மின்னு மாமணி மாட மாளிகை
தம்மி லன்புடன் மேவினார்.

இ - ள. பொன்னி நாடனும் - காவிரி நதி வளஞ் சுரக்கும் நாட்டையுடைய சோழமகாராசாவும், ஈழ நாடு புரந்த மன்னனும் - ஈழதேயத் தரசனும், முன்புசேர் மன்னு தீவினை தீர மன்று வணங்கி நீறு அணிவார்களும், பூர்வசன்மங்களில் ஆர்ச்சித்த நிலைபெற்ற பாவம் நீங்கக் கனகசபையைத் தரி சித்து வணங்கி விபூதியை அணிந்த புத்தர்களாகிய அந்திய சைவர்களும், ஞானம் முதிர்ந்த கோவை முன்னர் ஆக இறைஞ்சி அகன்றுபோய் - சிவஞானத்தின் மிக்க சமயகுரவ ராகிய திருவாதலூரடிகளைச் சந்திதியில் வணங்கி அதுமதி பெற்றவிடத்தைவிட்டகன்றுபோய், மின்னுமாமணி மாட

மானிகை தம்மில் அன்பு உடன் மேவினார் - பிரகாசிக்கின்ற ரத்தினங்கள் குயிற்றிய மேன்மாடங்களினும் திருமாளிகை களினும் குருவிங்க சங்கமபத்தியோடங்கிருந்தனர். எ - று:

திருவாதலூரடிகளது சகவாசத்தாற் குருவிங்க சங்கமங்களில் விசேடபத்தி செய்திருந்தன ரென்பார் ஞானமுதிர்ந்த கோவையகன்றுபோய் அன்புடன் மேவினார் என்றார். அன்புடனெனப் பொதுப்படக் கூறுதலாற் குருவிங்க சங்கமங்களிலென்பது பெற்றார். இதனுடே திருவாதலூரடிகள் புத்தரை வாதில்வென்ற பின்னர்த் திருப்புலீச்சரத்திலேசிவயோகம் பயின்றிருப்பச் சோழ மகாராசாவும் ஈழதேயத் தரசனும் அந்திய சைவர்களும் அவரிடத் தநுமதிபெற்றுக்கொண்டு சென்று சிதம்பராலய வீதியிலேயுள்ள சோழமகாராசாவினது மாடமாளிகைகளில் அன்று அவ்வரசு னுபசரிக்கத் தங்கினுரென்பது பெறப்பட்டது. (95)

புன்மைவேட மகன்று நீறு

புனைந்து ளார்களு மன்னனுங்
தொன்மையார் திருவாத ஹூர்
துலங்கு பாதம் வணங்கியே
நன்மையார் மணிமன் றிறைஞ்சி
நயந்து நெஞ்சினில் வஞ்சமாம்
வன்மையான தொழிந்து தில்லைத
மன்னு மூரென வைகினார்.

இ - ள். புன்மை வேடம் அகன்று நீறு புனைந்துளார் களும் மன்னனும் - புல்லிய புத்த சமயவேடத்தைக் களைந்து விபூதியைத் தரித்த அந்திய சைவர்களும் அவர்கட்கரசனும், தொன்மை ஆர் திரு வாதலூர் துலங்கு பாதம் வணங்கி - பழைய திருவாதலூரடிகளது விளங்கா நின்ற திருவடிகளை நாடோறும் போய் முன்னர்த் தரிசித்து வணங்கி, நன்மை ஆர் மணி மன்று : இறைஞ்சி - அதன்பின்னர் நன்மை

பொருந்திய அழகிய கனகசபையை யடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசித்து வணங்கி, நெஞ்சினில் வஞ்சம் ஆம் வன்மை ஆனது ஒழிந்து - அவ்வழிபாடு வாயிலாகத் தம்மனத்தின்கட்ட புத்த சமய வாதனுபலம் பற்றியுள்ள கபடமாகிய முரண்தானே நீங்கப்பெற்று, தில்லை நயந்து தம் மன்னும் ஊர் என வைகினார் - தில்லைமாநகரை விரும்பித் தமது சனனலூராகக் கொண்டு அங்கிருந்தனர். எ - று.

தொன்மை திருவாதலூரரை விசேஷித்து நின்றது. தம்மை யுள்ளபடி விசுவசித்து வழிபாடு மன்பர்களது இருதயத்தின்கண் விளங்கித் தோன்றும் பாதங்களாகவிற் றலங்கு பாத மென்றும், சம்சார வழக்கறுக்கும் புண்ணிய சபையாதவின் நன்மையார் மணி மன்றென்றுங் கூறினார். குருவாகவிற் றிருவாதலூரடிகளை முன் னும் அவராற் காட்டப்படுகடவுளாகவிற் சபாநாயகரைப் பின்னும் வணங்கினார்கள். (96)

புத்தரைவாதில்வென்ற சருக்கம் முற்றிற்று

ஆ. திருவிருத்தம் 510.

திருவடிபெற்ற சருக்கம்

உடம்படப் பொய்யை மெய்யா
வுரைத்திடு சமய மென்னுங்
தடங்கயத் திரளை வெல்லுங்
தனிப்பெரு மடங்க லன்னர்
நெடுங்தவப் பெருமை யாலே
நினைப்பருஞ் சைவ ஞான
மிடம்படப் புகல்வார் பின்ன
ரெய்திய செய்தி சொல்வாம்.

இ - ள். பொய்யைமெய் ஆடம்பட உரைத்திடுசமயம் என்னும் தடம் கயத் திரளைத் தனிவெல்லும் பெருமடங்கல் அன்னர் - தமது பொய்ச் சமயத்தை நமது மெய்ச்சமயம் போலத் தார்க்கீகர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் வாதிக்கவல்ல பெளத்த சமயமாகிய பெரிய காட்டின்கண் வாழும் புத்தர்களாகிய யானைக்கூட்டங்களைத் தனிநின்று வென்ற ஒரு சிங்கவேறு போல்பவரும், நெடும் தவப் பெருமையாலே நினைப்பு அருஞ் சைவஞானம் இடம்படப் புகல்வார் - அனந்தகோடி பூர்வ சன்மங்களிற் செய்துகொண்ட சிவபுண்ணிய விசேடத்தினாலே நம்மனோர் இவ்வியல்பிற்றென்று நினைத் தற்குமரிய சிவஞானத்தை அத்தியற்புத அதிமதுர சுத்தச் செந்தமிழ் மொழியினாலே திருவாசகமாக அகலவிரித்துப் பிரசங்கிக்குஞ் சமயகுரவராகிய திருவாதழுரடிகள், பின்னர் - இங்ஙனம் புத்தரை வாதில் வென்றருளிய பின்னர், எய்திய செய்தி சொல்வாம் - சபாநாயகரது திருவடிபெற்ற சரித்திரத்தை இனி யாங்கூறுவாம். எ - று.

பொய், மெய், தடம் என்பன ஆகுபெயர். தடமென்பதனை இயற்பெயரெனக் கொண்டு மலைப்பக்கமென்றலு மொன்று. தடக் கய மென்றபாலது மெவிந்து நின்றது. ஆக்கம் உவமப்பொருட்கண் வந்தது; தனிவெல்லு மடங்கல், பெருமடங்கலெனத் தனித் தனி கூட்டுக. ஒருவரே பலரை வென்றார் என்பார் தடங்கயத் திரளை வெல்லுங் தனிப்பெருமடங்கலன்றார் என்றும், இவ்வொரு பிறப்பிற் செய்த தவந்தானே அமையாதென்பார் நெடுந்தவப் பெருமையா வென்றும், திருவடிஞானமாகவின் அதனை நினைப் பருஞ்சைவஞான மென்றும், சூக்குமமாதிய அச்சிவஞானத்தையே நம்போவிகளும் ஒருவாறுணரும் வண்ணம் திருவாசகமாக மிகவும் விரித்துப் பாடியருளினார் என்பார் சைவஞான மிடம்படப் புகல் வார் என்றும் கூறினார். திருவடி பெற்ற சருக்கம் என்புழி அடியென்றது சித்தாந்தசைவ சுத்தாத்துவித முத்தியையாகவின் அஃப் தீண்டுபசாரத்தின் பாற்படு மென்க. சைவஞான மிடம்படப் புகல்வார் என்பதற்குத் தாம் முன்னுபதேசிக்கப் பெற்ற சிவஞான போதப் பொருளைப் பின்னர் உலகங் கடைத்தேறும் பொருட்டுத் திருவாசகமாக விரித்துரைப்பவர் என்றலுமொன்று, சிவஞான போதப் பொருள் திருவாசகத்து ளடங்கியிருத்தலே, “வேதம் பசவதன்பான் மெய்யாகமநால்வ, ரோதுந் தமிழதனினுள்ளுறு நெய்போதமிகு, நெய்யினுறு சுவையா நீள் வென்னென்மெய்கண்டான், செய்த தமிழ் நூலின்றிறம்” என்பதனாலும் மறிக. (1)

ஆடல்வெம் படையி ஞட்சி
 யெழுச்சியோ டச்சோ வென்னும்
 பாடலுங் தெய்வ லோக
 யாத்திரைப் பத்து மோதித்
 தேடலுங் திகைப்பு மீளத்
 தெளிதலுங் சிறுமை கொண்டு
 வாடலுங் களிப்பு மில்லா
 நற்பெரு வாழ்வி லானார்.

இ - ள். ஆடல்வெம் படையின் ஆட்சி எழுச்சி ஒடு - திருவாதலூரடிகள் விரும்பத்தகும் ஞானவெற்றியினையுடைய, “கண்களிரண்டும் வன்கழல் கண்டு களிப்பனவாகாதே” என் பதை முதலாகவுடைய திருப்படை ஆட்சியும் “ஞானவா னேந்துமையர் நாதப் பறை யறைமின்” என்பதை முதலாக வுடைய திருப்படை எழுச்சியும், அச்சோ என்னும் பாடலும் - “அச்சோ” என்பதனை இறுதியாகவும் “முத்தினெறி யறிபாத மூர்க்கரோடு முயல்வேணை” என்பதை முதலாகவுடைய அச்சோப் பதிகமும், தெய்வலோக யாத்திரைப் பத்தும் ஒதி “பூவார் சென்னி மன்னனெனும் புயங்கப் பெருமான் சிறி யோமை” என்பதை முதலாகவுடைய சிவலோக யாத்திரைப் பத்துமாகிய திருவாசகங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி, தேட அங் திகைப்பும் மீளத் தெளிதலும் சிறுமை கொண்டு-தமது அகதரிசனத்துக்கப்படும் அறிவுருவாகிய சிவத்தை ஒரொரு கான் மறந்து தேடுதலும் தேடியவழிக் காணுது திகைக்கலும் பின்பு கண்டு தெளிதலுமாகிய ஆன்மபோதச் சேட்டைக ளென்னும் சிறுமைகளைப் பொருந்தி, வாடலும் களிப்பும் இல்லா நல் பெரு வாழ்வில் ஆனார் - அவற்றூற் றன்புறுதலு மின்புறுதலுமாகிய சீவோபாதிகளில்லாத சதாதரிசனமெனப் படும் நல்ல பேரின்ப வாழ்வையுடைய சிவஞானச் செல்வ ராயினார். எ - று.

வெம்மென்பதற்குப் படை யென்பதற்கேற்ப வெவ்விய வென வும் பொருள் கூறுக. படையென்பது எழுச்சியோடுங் கூட்டப் பட்டது. தேடலுங் திகைப்பும் பற்றி வாடலும், மீளத் தெளிதல் பற்றிக் களித்தலுமில்லாத வாழ்வென்க. தேடுதன் முதலிய வைந்துமில்லாத வாழ்வென்றலு மொன்று. ஒதி ஆனார் எனக் காரணகாரிய முறையாக வைத்து முடித்தவின், இத்திருவாசகங் களை ஒதி இச் சீவோபாதிகளை நீங்கினார் என்பது பெற்றும். “அறி யாமை யறிவகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுதனை யருளினு லறியாகே

யறிந்து, குறியாதே குறித் தந்தக்கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பையாகிற், பிறியாத சிவன்றுனே பிரிந்து தோன்றிப் பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானுமத் தோன்றி, நெறி யாலே யிவையெல்லா மல்லவாகி நின்றென்றுங் தோன்றிடுவனிரா தாராயே” என்பதாலும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. (2)

போற்றுமஞ் செழுத்து நீறும்
 புவிமிசை விளங்கத் துன்ப
 மாற்றிடுஞ் சைவஞான
 வாசகம் புகல வந்தார்
 சிற்றமில் புலியும் பாம்பும்
 சீர்பெற விளங்கு மன்றி
 வேற்றினன் புலியூர் மேலைச்
 சிவபத மென்று கண்டார்.

இ - ள. போற்றும் அஞ்செழுத்தும் நீறும் புவிமிசை விளங்க - விதிப்படி அன்போடு செபிப்பவரையும் தரிப்பவ ரையுஞ் சனனசாகரத் தமிழ்ந்தாது காக்கும் சிவமூல மந்திர மாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமும் சிவசின்னங்களாகிய விழுதி ருத்தி ராக்ஷங்களும் இந்திலவுலகெங்கும் பிரகாசிக்கும்படி, துன்பம் மாற்றிடும் சைவஞானவாசகம் புகலவந்தார்-ஆன்மாக்கட்குப் பாகம் வருவித்துப் பிறவித் துன்பத்தைத் தப்பாது நீக்கவல்ல சிவஞானத்தையே பொருளாகவுடைய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும் வண்ணந் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சமய சூரவராகிய திருவாதலூரடிகள் சிற்றம் இல் புலியும் பாம்பும் சீர் பெற விளங்கும் மன்றில் ஏற்றினன் புலியூர் - வியாக்கிர பாத முனிவரும் பதஞ்சலி முனிவரும் பதமுத்தி பெற்றுயும் பொருட்டுப் பராசக்தியால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சுத்த மாயா மயமாய் விளங்கும் கனகசபையையுடைய சிவபெருமா

னது சிதம்பரத்தை, மேலைச் சிவபதம் என்று கண்டார் - எவ்வுலகங்கட்கு மேலாகிய சிவலோகமென்று தம்மதுபூதியிற் கண்டு தெளிந்தார். எ - று.

உருத்திராக்ஷம் உபலக்கணத்தான் வருவிக்கப்பட்டது. விளங்கப், புகல், வஞ்சார் எனக் காரிய காரண முறையானே ஒரு தொடராக வைத்து முடிக்க. விளங்கவஞ்சார் புகலவஞ்சார் எனத் தனித் தனி முடித்தலு மொன்று. மாற்றிடும் வாசகமென்க. சீற்றமில் புலியும் பாம்பு மென்பன பிறிதி னியைபு நீக்கிய விசேடணமாய் நடைமலை என்பதுபோ னின்ற குறிப்பு மொழிகள். விலங்கினுட் புலியும் ஊர்வனவற்றுட் பாம்பும் மிக்க சீற்றத்தை யடையனவாக வின் இவ்வாறு கூறினார். சீர் எண்டு முத்தி; மன்றிலேற்றினன் புலியூர் என்புழி ஏற்றினனென்ப திடைப் பிறவரல். போற்றல் துதித்தலுமாம். அஞ்செழுத்தும் நீறும் புவிமிசை விளங்குதற்குக் காரணம் திருவாசகம் புகன்றருளினமையும், அதற்குக் காரணம் திருவவதாரமுமா மென்பார் போற்றுமஞ்செழுத்து நீறும் விளக்கத் துன்ப மாற்றிடுஞ் சைவஞான வாசகம் புகலவஞ்சாரென்றும் சிதம்பரம் யூலோக சிவலோக மென்ப தநுபூதியில் வைத்து நிச்சயித்தறிந்தா ரென்பார் புலியூர் மேலைச் சிவபதமென்று கண்டார் என்றுங் கூறினார்.

(3)

அய்யரங் குறையு நாளி
லாடக மன்றி லாடு
மெய்யர்தங் கருணை யாலோர்
வேதிய வடிவங் கொண்டு
துய்யமுப் புரிநூன் மார்புங்
துலங்கு புத்தகமுங் தோன்றச்
செய்யமென் பாத நோவச்
சென்றுமுன் ஞக னின்றார்.

இ - ள். அய்யர் அங்கு உறையும் நாளில் - திருவாதலூரடிகள் அங்குனம் சிவயோகஞ் செய்துகொண்டிருக்குங் காலத்

தில் ஒருநாள், ஆடகமன்றில் ஆடும் மெய்யர்-கணகசபையிலே பஞ்சகிருத்திய திருத்தங்கு செய்தருளும் அருட்டிருமேனியை யுடைய சபாநாயகர், தம் கருணையால் - தந்திருவுள்ளத்து முகிழ்த்த கைம்மாற்ற பெருங்கருணைத் திறத்தினாலே, மார்பு துய்ய முப்புரிநாலும் துலங்கு புத்தகமும் தோன்ற ஓர் வேதிய வடிவங் கொண்டு - திருமார்பிலே சுத்தமாகிய உப வீதமும் திருக்கரத்திலே வெண்மை விளங்கும் புத்தகமும் வெளிப்படு மாரேர் பிராமண வடிவங் கொண்டு, செய்ய மெல் பாதம் நோவச் சென்று முன் ஆக நின்றூர் - சிவந்த மெல்லிய திருவடிகள் கன்றி வருந்த நடந்து திருப்புலீச்சரத் திற் சென்று அவ்வடிகட்டகெதிராக நின்றருளினார். எ - று.

அய்யரென்பது சமனுக்கரம். அது “போலி யெழுத்தைப் போற்றுதல் கடனே” என்பதனாற் கொள்க. மார்புமென்னு மூம்மை மாற்றிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. தோன்றக் கொண்டு, நோவச் சென்று நின்றூரென முடிக்க. பிரமதேஜஸ் வைத் தருவதாகவிற் றுய்யமுப்புரிநா லென்றும், எழுதி மைக்காப் பிடுதல்செய்யா வெண்புத்தகமாகவிற் றுலங்கு புத்தகமென்றும், அம்மை தடவக் குழைந்து கன்றும் பாதமாகவிற் செய்யமென்பாத மென்றுங் கூறினார். (4)

முன்புற நின்ற வேத
முதல்வரை முகத்தி ஞேக்கி
யின்புற வாதலூர ரிருமென
விருந்த பின்னர்க்
கொன்புனை மறையின் மிக்கீ
ரெங்குளீர் கூறு மென்ன
மன்பெரு வனஞ்சேர் பாண்டி
மண்டலத் திருப்பே மென்றூர்.

இ - ள். முன்பு உற நின்ற வேத முதல்வரை - இங்களைம் தமக்கெதிருறவுந்து நிற்கின்ற வேதவித்தாகிய சிவபெருமானை, வாதலூர் இன்புற முகத்தில் நோக்கி இருமென-திருவாதலூரடிகள் இனிதாக முகத்திற் பொருந்த நோக்கி இங்கே இருமென்று சொல்ல, இருந்த பின்னர்-அவரிருந்தருளிய பின்னர், கொன் புனை மறையின் மிக்கீர் எங்கு உள்ள கூறும் என்ன - பெருமை பொருந்திய வேதத்தில் வல்ல அந்தனே! உமது சனன்தேயம் யாது சொல்லுமென்று வினாவ, மன்பெரு வளம்சேர் பாண்டிமண்டலத்து இருப்பேம் என்றார் - அதற்கவர் நிலைபெற்ற பெரிய வளம்பொருந்திய பாண்டிமண்டலத்தின்கண் நாமிருப்பே மென்று கூறி யருளினார். எ - று.

இன்புற என்னுமிடையை இருத்தலுங் கூறுதலுமாகிய இரண்டிற்கும் பொதுவாகக் கொள்க; யோகக் காட்சியினன்றிச் சாக்கிரத்திற் கண்டன ரென்பார் முகத்தினேக்கி என்றும், மறைந்த பொருளுடையதாய் வியாசமுனிவர் முதலிய எத்துணை நுண்ணிரவாளரையும் மயக்கும் பெருமையை யுடையதாகவிற் கொன்புனைமறை என்றும், பாண்டி மண்டலம் ஞானசாரியராய் வெளிவந் துபதேசித்த தேயமாகவின் அதுபற்றிப் பாண்டிமண்டலத் திருப்பேமென்றுங் கூறினார். இருவருக்கு மொருதேயமாயின் அத்தேசாபிமானம்பற்றித் தம் வேண்டுகோட் கெளிதி னுடம்படுவாரெனக் கருதிக் கூறும் நம்மனேர் போலக் கூறினுரென்பார் பாண்டிமண்டலத் திருப்பேமென்று கூறினார் என்றலுமாம். முகத்தினேக்கியென வேண்டா கூறினார்; அம்முகம் அத்துணைப் பேரழகுடையதெனத் தாம்வேண்டியது முடித்தற்கென்க எனினும்மையும். மன்பெரு வளஞ்சேர் பாண்டியென விசேஷித்தார் கல்விவளம் செல்வவள மிரண்டு மொருங்குடைமையினென்க. (5)

பாண்டிநா டென்ற பின்னர் ப
பரிவுடன் செறிவு கூறி
யீண்டுநீர் வருதல் வேண்டுங்
காரிய மியம்புமென்ன

வாண்டா யகன்ற ஆஜை
 யாகிய கரும நும்மைக்
 காண்டலே யென்று பின்னுங்
 கருத்துற விதனைச் சொன்னார்.

இ - ள. பாண்டிநாடு என்ற பின்னர் - அவ்வந்தனர் நந்தேயம் பாண்டிதேயமென் றருளிச்செய்த பின்னர், பரிவு உடன் செறிவு கூறி - அதுகேட்ட திருவாதழுரடிகள் முன்னை யினும் அன்போடு கலப்பு வார்த்தைகளைக் கூறி, ஈண்டு நீர் வருதல் வேண்டும் காரியம் இயம்பும் என்ன - இங்கே நீர் வரவேண்டுங் காரியமென்னை சொல்லுமென்று வினவ, ஆண்ட நாயகன்றன் ஆஜை ஆகிய கருமம் - அது நும்மைத் திருப்பெருந்துறையின்கண் அடிமைகொண்ட ஆன்மநாத ராகிய சிவபெருமானது ஆஞ்ஞஞ்ஞாகிய காரியமே, நும்மைக் காண்டலே என்று - அது நும்மைக் கானுதலான் முடிவதா மென்று முன்னர்ப் பொதுவகையாற்கூறி, பின்னும் கருத்து உற இதனைச் சொன்னார் - பின்னரும் அவரது மனத்திற் பதியுமாறு சிறப்புவகையான் இதனைக் கூறியருளினார். எ - று.

பாண்டியனாடு பாண்டிநாடென மரீஇயிற்று. மேற் பாண்டி மண்டலமென்றதுமது. செறிவு ஆகுபெயர். காண்டலான் முடி வதைக் காண்டலென் ரெழிந்தது உபசாரம். நாம் ஈண்டுவருங் காரியம் நும்மையான்ட சிவபெருமானது ஆஞ்ஞஞ்ஞாகிய காரிய மேயாகவின் அது நும்மைக் கண்டவுடன் எனிதின் முடியுமென் பார் ஆண்டாயகன்ற ஞையாகிய கருமம் நும்மைக் காண்டலே யென்றுபசரித்தும், அது அவ்வடிகளது மனத்தை ஈர்க்க வல்ல தென்பார் கருத்துற என்றும் கூறினார். மதுரைச் சோமசுந்தரக் கடவுள் பரிமேலழகராகியும், அருமைத் திருமுடிமேன் மன்சுமங் தும், அடியுண்டும், தம்மைப் பாதுகாத்ததேயம் பாண்டிதேயமாக வின், அதுபற்றிப் பாண்டிநாடென்றபின்னர்ப் பரிவுடன் செறிவு கூறினுரென்றலு மொன்று. தக்கார் ஒருவர் மாட்டு மற்றெருருவர்

சென்றழி ஈண்டு நீர் வந்ததென்னென்யென வினு சிகமுங்காற் றிருவருளை முன்னிட்டுத் தம்மைப் பார்க்குமாறு வந்தேனென முன்னர்ச் சற்காரங்கூறிப்பின்னர்த் தாம் வந்த காரியங்கூறுதலே உலகவழக்காகவின், அவ்வாறு கூறியருளினேரன்பார், ஆண்ட நாயகன் தன் ஆணையாகிய கருமநும்மைக் காண்டலேயென்ற பின்னருங் கருத்துறவிதனைச் சொன்னார் எனினும்மையும். (6)

மண்ணிடைப் புகுந்து மேலை
 வாணிடைப் பறந்து முன்னர்க்
 கண்ணனு மயனுந் தேடிக்
 காண்பதற் கரியார் தம்மைப்
 புண்ணிய மன்றி லாடும்
 புனிதரைப் பரியி லேறப்
 பண்ணுநும் பெருமை யாலே
 வாழ்ந்தது பாண்டி நாடு.

இ - ள. முன்னர்க் கண்ணனும் அயனும் - முன்னெரு ஞான்று விஷ்ணுவும் பிரமாவும், மண் இடைப் புகுந்தும் மேலை வான் இடைப் பறந்தும் - மண்ணின்கட் பன்றியாகி அகழ்ந்து நழைந்தும் மேலாகிய ஆகாயத்தின்கண் அன்ன மாகிப் பறந்தும், தேடிக் காண்பதற்கு அரியார் தம்மை - முறையே அடிமுடிகளைத் தேடிக் கானுதற்கரியவரும், புண்ணிய மன்றில் ஆடும் புனிதரை - சுத்தமாகிய வெள்ளி யம்பலத்தின்கண்ணே பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முனிவர்கள் பொருட்டுத் திருநடனஞ் செய்தருளுபவருமாகிய சோம சுந்தரக் கடவுளை, பரியில் ஏறப்பண்ணும் தும் பெருமை யாலே - (இடபத்தின்கணன்றிக்) சூதிரையிலிவர்க் தெழுந் தருளும்படி செய்த உம்முடைய விசேட மகிமையினாலே, பாண்டிநாடு வாழ்ந்தது - பாண்டிநாடு மற்றைச் சேர சோழ நாடுகளினும் பெருவாழ்வடைந்தது. எ - று.

மண்ணின் கீழும் வானுண்மையின் மேலவானென்றது
பிற்தினியைபு நீக்கிய விசேடனம். ஐ சாரியை. கண்ணனும்
அயனும் மண்ணிடைப் புகுஞ்துவானிடைப் பறஞ்துமென்பது நிரல்-
நிறை. கண்ணன் - பாகதச் சிதைவு. சிருட்டி திதி கருத்தாக்க
ளாகிய பிரம விஷ்ணுக்கள் அங்ஙனங் தேடியுங் காணுமைக்கேது-
யானெனதென்னும் அகங்கார மமகாரங்களும், திருவாதலூரடிகள்-
இங்ஙனம் மிகளளிதிற் குதிரையிலிவர்க் கெழுங்கருளச்செய்தமைக-
கேது அகங்கார மமகாரக் கேடுமாகவின், அவற்றையொழித்து
மெய்யன்பு பூண்டு, அத்திருமர்த்தி பரனையே முழுமுதலென்றும்,
அவரை வழிபடும் சைவ சமயத்தையே மெய்ச்சமய மென்றும்-
உள்ளவாறு விசுவசித்து வழிபட்டுப் பெரும்பான்மையும் பெருவாழ-
வடைதற்குரியார் அங்கிகழ்ச்சியை நேரே கண்டுங் கேட்டுமறிந்த
பாண்டிநாட்டின்கணுள்ளவரே யாகவின், அவர்களே அங்கிரதி
சய வின்பத்தைத் தப்பாது பெறுதற்குரிய ரென்பார் நும் பெரு-
மையாலே வாழ்ந்தது பாண்டிநாடுளன இங்ஙனங் கூறியருளினர்.

தென்பெருந் துறையி லையன்
நிருவடி சேவை செய்து
துன்பமொன் றின் றி வாவி
குழ்கழுக் குன் றிற் சென்று
பொன்பொலி மன் றி லெய்திப்
புத்தரை வாதில் வென்றீ
ரென்பது கேட்டுப் பின்னர்
யாவரு மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

இ - ள். தென் பெருந்துறையில் ஐயன் திருவடி-
சேவை செய்து-நீர் மதுரையைவிட்டு நீங்கியபின்பு தெற்கின்-
கணுள்ள திருப்பெருந்துறையிலே பரமாசாரியரையடைந்து-
அவருடைய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து,

துன்பம் ஒன்றி இன்றி வாவி சூழ் கழக்குன்றில் சென்று - வழிவருத்தஞ்சிறிதுமின்றித் தடாகங்கள் சூழ்ந்த திருக்கழக் குன்றத்தை யடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்ச செய்து, பொன் பொலி மன்றில் எப்தி - அதன் பின்னர் மீண்டுவந்து இச் சிதம்பரத்திலே கனகசபையை யடைந்து, புத்தரை வாதில் வென்றீர் என்பதுகேட்டு - இலங்கையினின்றும் வந்த புத்தர் களைத் தருக்கத்திற் செயித்தீர் என்பதனைக் கேட்டறிந்து, பின்னர் யாவரும் மகிழ்ச்சி கொண்டார் - அதன்பின்னர் நமது பாண்டி நாட்டின்கணுள்ளவர்கள் அனைவரும் உம்மிடத்து மிகப் பரிதி கொண்டனர். எ - று.

தென் அழகுமாம். ஒன்றுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற் ரோக்கது. கேட்டென்பதைல் யாவருமென்றது பாண்டிநாட்டின் கணுள்ளவர்களையே என்பது பெற்றும். திருப்பெருங் துறையினின்றும் மிகவும் சேய்மைக்கணுள்ள திருக்கழக்குன்றத்திற்குச் சென்றது சிவாஞ்ஞை பற்றியே யாகவின், அங்ஙனஞ்ச செல்கின் றழி யெல்லாம் திருவருடுணையாகவே சென்றமை தோன்றத் துன்பமொன்றின்றி வாவிசூழ் கழக்குன்றிற் சென்றென்றும், உயர்வாகிய கொங்கிறபொன்றை பொலிந்த மன்றுகவிற் பொன் பொலி மன்றென்றும், திருவாதனுரடிகளுக்குப் புத்தரை வாதில் வென்றமை முதலியவற்றை வந்த புகழெல்லாம் பாண்டிநாட்டார் தேசாபிமானம் சமயாபிமானம்பற்றித் தம்புகழாகவே கொண்டு மகிழ்ந்தாரென்பார் புத்தரை வாதில்வென்றீ ரென்பது கேட்டுப் பின்னர் யாவரு மகிழ்ச்சிகொண்டார் என்றுங் கூறியருளினார். துன்பமொன்றின்றி என்பதற்கு “உடையானே நின்றனை யுள்கி யுள்ள முருகும் பெருங்காத, ஒடையாருடையாய் நின்பாதன் சேரக்கண்டிங் கூர்நாயிற், கடையானே னெஞ்சுக்காதேன் கல்லா மநத்தேன் கசியாதேன், முடையார் புழுக்கூடிது காத்திங் கிருப்பதாக முடித்தாயே” என்றுங் துன்பமொன்றின்றி யென்று மாம். சோழ சேர நாட்டின்கணுள்ளாரையுங் தழீஇக்கோடற்கு யாவருமென்று ரென்றலுமொன்று. (8)

ஆதியை மன்று எாடு
 மையனை யன்பி ஞலே
 யோதிய தமிழின் பாட
 லுள்ளவை யோத வெண்ணி
 மாதுய ரகல வின்னே
 வந்தன மெழுதல் வேண்டும்
 வேதியர் பெருமா னின்று
 விளம்பிடும் விளங்க வென்றார்.

இ - ன். வேதியர் பெருமான் - பிராமணைத்தமரே! ஆதியை-முதல்வரும், மன்றுள் ஆடும் ஐயனை - சபையின்கட்டுஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ் செய்தருளும் பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானைத் துதித்து, அன்பினை ஓதிய தமிழன் பாடல் உள்ளவை - மெய்யன்பு காரணமாக நீர் பாடிய அருட்பாக்களைனத்தையும், மாதுயர் அகல ஓத எண்ணி இன்னே வந்தனம் - பெரிய பிறவித் துன்பம் நீங்கப் பாராயணஞ் செய்யும் படி கருதி இங்கே வந்தேம், எழுதல் வேண்டும்-யாமவற்றை எழுதல் வேண்டும், விளங்க இன்று விளம்பிடுமென்றார்-அவைகளை ஈண்டுத் தெளிவாகச் சொல்லுமென்றனர். எ - று.

மாதுயரகலுதலை எதிர்காலத்துச் சிவபத்தர்கண் மீதேற்றுக் கொண்டு மென்பது இருதினையைம்பான் மூவிடங்கட்கும் பொதுவாகித் தேற்றப் பொருட்டருவதோர் தொழிற்பெயர். அனைத்தையும் மென்பார் உள்ளவை என்றும், அநாதியாகவரும் பிறவித்துன்பமென்பார் மாதுய ரென்றும், ஒருவர்மாட்டொன்று பெறக்கருதினேர் அவரை உயர்த்துவது உலகவழக்காகவின் வேதியர்பெருமானென்றும், எழுதற்கேற்ப மெல்லெனக் கூறுகவென்பார் விளம்பிடும் விளங்க என்றுங் கூறியருளினார். (9)

விண்ணகம் பரவு நாத
 னிவ்வகை விளம்பச் சிந்தை
 நண்ணுமன் புடைய ராகி
 நற்சடை முடியார் தம்மை
 யெண்ணருங் தமிழின் பாட்டா
 லியம்பிய வைய ரப்போ
 துண்ணெணகிழ்ந் துளமெய்ஞ் ஞான
 வாசக முவந்து சொன்னார்.

இ - ள. விண்ணகம் பரவும் நாதன் இவ்வகை விளம்ப -
 விண்ணுலகவாசிகளாகிய தேவர்களுங் துதிக்கும் சிவபெருமா
 னகிய அவ்வந்தனர் இந்தப்பிரகாரம் சொல்லியருளா, நல்
 சடை முடியார் தம்மை-நல்ல சடாமுடியையுடைய சிவபெரு
 மானை, சிந்தை நண்ணும் அன்பு உடையர் ஆகிய என் அரும்
 தமிழின் பாட்டால் இயம்பிய ஐயர் - மனத்தின்கட்ட பொருந்
 தும் அன்பை யுடையவராகி மதித்தற்கரிய தமிழ்ப் பாக்களி
 னலே முன்பு துதிசெய்த துறவியாகிய திருவாதலூரடிகள்,
 அப்போது உள் நெகிழ்ந்து - அது கேட்டவுடன் மனம்
 நெக்குநெக்குருகி, மெய்ஞ்ஞானம் உள்ள வாசகம் உவந்து சொன்
 னார் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய பொருளையுடைய திருவாசகங்களை
 மனமுவந்து அடைவே சொல்லியருளினார். எ - று.

விண்ணகம் ஆகுபெயர். விண்ணகமு மென்னு முயர்வசிறப்
 பும்மை விகாரத்தாற் ரூக்கது. உடையராகி இயம்பிய ஜயரென
 முடிக்க. மனத்தோடு பட்ட அடிகளது மெய்யன்பைச் சிந்தை
 நண்ணு மன்பென்றும், சந்திரனது சாப நிவர்த்திக் கிடமாகிய
 சடையாகவின் நற்சடை என்றும், மெய்ஞ்ஞான வாசகமாகவின்
 எண்ணருங் தமிழின் பாட் டென்றும், ஓர் காழுகனுக்குத் தன்னால்
 விரும்பப்பட்ட வனிதையைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுதற்கண் விரை

வும் அவா மிக்குடைமையும் உளவாமாறு போலச் சிவபதி திமானுகிய
திருவாதஹுரடிகளுக்குத் தம்மால் விரும்பப்பட்ட சிவபிராணப்
பற்றிப் புகழ்ந்து கூறுதற்கண் விரைவும் அவாமிக்குடைமையும்
உளவாமாகவின் அப்போ துண்ணெனகிழ்ந்துள மெய்ஞ்ஞான
வாசகமுவந்து சொன்னுரென் ருங்கூறினார். (10)

அங்கவ ரூரைத்த வெல்லா
மம்பலத் தாடு மையர்
செங்கையி லேடு வாங்கித்
தெளிவுற வரைந்த பின்னர்ப்
பொங்கிய வருளி ஞரும்
புகன்றிட ரகலத் தையல்
பங்கினர் தம்மைக் கோவை
பாடுதல் வேண்டு மென்றார்.

இ - ள. அங்கு அவர் உரைத்த எல்லாம் - அங்கே
அத்திருவாதஹுரடிகள் சொல்லிய திருவாசகங்களையெல்லாம்,
அம்பலத்து ஆடும் ஜூயர் செம் கையில் எடு வாங்கித் தெளிவு
உற வரைந்த பின்னர் - கனகசபையிலே திருநடனஞ் செய்
தருஞுகின்ற சிவபெருமானங்கள் தமது சிவந்த அருமைத்
திருக்கரத்தினாலே ஏட்டை எடுத்துத் தெளிவாக எழுதி
முடித்தபின்னர், பொங்கிய அருளின் ஆரும் புகன்று இடர்
அகல - பேரன்பினாலே எதிர்காலத்துள்ள சைவர்களைவரும்
ஒதித் தமது பிறவித் துன்பத்தினின்று நீங்குமாறு, தையல்
பங்கினர் தம்மைக் கோவை பாடுதல் வேண்டும் என்றார் -
சிவகாமியம்மை சமேதராகிய சபாநாயகரைப் பாட்டுடைத்
தலைவராகக் கொண்டு ஒரு கோவை பாடுதல் வேண்டுமென்
றருளினார். எ - று.

பங்கினர் தம்மைக் கோவை பாடுதல் வேண்டுமென்று ரென் பது பங்கினரானவர் தம்மைக் குறித்து நீர் ஒரு கோவை பாடுதல் வேண்டுமென்று ரென் உன்மை வெளிப்பட வேறுமொரு பொரு டோன்ற நின்றவாறு கண்டுகொள்க. எடு - பனையேடு. புகன் றிடரகல என்புழிப் புகன்றென்பது காரணப்பொருட்டாய செய் தென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். கோவையென்னும் பிரபந்தமா வது உருவுஞ் திருவும் பருவமும் குலனும் குணமும் அன்பும் முதலியவற்றூற் தம்முளொப்புமை யுடையராய தலைமகனும் தலை மகனும் பிறர் கொடுப்பவு மடுப்பவுமின்றிப் பால்வகையான் ஓர் பொழிலிடத் தெதிர்ப்பட்டு, எண்வகைவேதமன்றலுட் காந்தருவ விவாகநெறியாற் புணர்தல் பிரிதன் முதலிய பாகுபாடு பற்றிவரும் இயற்கைப் புணர்ச்சிமுதலிய கிளாவிக்கொத்துக்களை யுடையதாய்க் காட்சி முதலிய நானுறு துறைகளைக் கொண்டு, கட்டளைக் கவித் துறையாற் பாடப்படுவது. அது, “கோவையே யகப்பொருட் கூறுபா டிசைப்பட, நாவலர் கவித்துறை நானு றிசைத்தலே” என்றற் றெடுக்கத்துச் சூத்திரங்களானநிக.

(11)

மன்னிய தவத்தின் மிக்கா
ரதற்குள மகிழ்ந்து கூற
முன்னுற விருந்து கோவை
யெழுதினர் முடிந்த பின்னர்ப்
பொன்னவிர் வேணி யார்தாம்
புத்தகஞ் சேமித் தங்கண்
மின்னென மறைந்தார் சொன்ன
வித்தக ரயர்ச்சி கொண்டார்.

இ - ள. மன்னிய தவத்தின் மிக்கார் அதற்கு உளம் மகிழ்ந்து கூற - நிலைபெற்ற தவத்தான் மேம்பட்ட திருவாத ஆழுரடிகள் அக்கேள்விக் கிசைந்து மனமுவந்து “திருவளர் தாமரை” என்றெடுத்துத் திருக்கோவை பாடியருள், பொன் அவிர்வேணியார் தாம் முன் உற இருந்து கோவை எழுதினர்-

பொன்போல விளங்கும் சிவந்த சடையையுடைய சபாநாயகர் தாம் அவ்வடிகட்கு எதிரே யிருந்து திருக்கோவையாரை எழுதினார், முடிந்த பின்னர் - அஃதெழுதி முடிந்த பின்னர், புத்தகம் சேமித்து அங்கண் மின் என மறைந்தார் - அத்திரு முறையைத் திருக்காப்புச் செய்துகொண்டு அங்கே மின்ன லைப்போல மறைந்தருளினார், சொன்ன வித்தகர் அயர்ச்சி கொண்டார் - அவைகளைச் சொல்லியருளிய செந்தமிழ்க் கொரு வராகிய திருவாதலூரடிகள் அதுகண்டு இவர் நம் பரமாசாரியர் போலுமென்று பிரமித்துத் தம்வசமழிந்தார். எ - று.

பொன்னவிர் வேணியென்றது நிறம்பற்றி வந்தமையிற் பண்புவமமும், மின்னென மறைந்தாரென்றது செயல்பற்றி வந்தமையிற் ரெழுவுமைமுமாம். சபாநாயகர் இங்கனம் கோவை பாடுக வென்று தமதருமைத் திருவாக்காற் கேட்டருளுதற்கேற்ப அனந்த கோடி பூர்வசன்மங்களிலே ஆர்ச்சித்த தவவிசேட முடையவரென் பார் அவ்வடிகளை மன்னிய தவத்தின் மிக்கா ரென்றும், அக் கேள்வியை மனமுவந் தேற்றுக்கொண்டு உடனே விரைவிற் கூறினுரென்பார் அதற்குள் மகிழ்ந்து கூற என்றும், பாடுவோருக் கெழுதுவோர் எதிரிலிருந்தெழுத வேண்டுமாகவின் முன்னுற விருந்து கோவை யெழுதினரென்றும், திருமுறையை முடன் கொண்டு அவர்க்குத் தம்மை யுனர்த்த வேண்டி விரைவின் மறைந்தருளினுரென்பார் பொன்னவிர் வேணியார் தாம் புத்தகஞ் சேமித் தங்கண் மின்னென மறைந்தாரென்றும், கோவை பாடுக என்ற துணையானே அத்தியற்புத அதிமதுர் சுத்தச் செந்தமிழ் மொழியிலே பஞ்சலக்கணங்கட்கும் பிறவற்றிற்கும் மகாலக்கிய மாக இறைவனுற்பொருளும் உலகநூல்வழக்கமு மென்னும் இரு பொருளும் நுதவி யெடுத்துக்கொண்டு சிறிதும் தடையின்றிப் பாடினாராகவின், அவ்வதுலசாதுரியங் தோன்றச் சொன்ன வித்தகரென்றும், இவர் நங்குருமர்த்தியாயின், இவரைப் பணி கொண்ட சிவாபராதத்திற்கு இனி யாதுசெய்வேணன்று மயங்கினுரென்பார் அயர்ச்சிகொண்டார் என்றுங் கூறினார். அதுலம்- ஒப்பின்மை.

(12)

எழுந்தன ரெங்கு மோடி
நாடின ரென்கொ லென்னு
வழிந்தனர் மன்று ளாடு
மாதியென் றநிந்த பின்னர்ப்
பொழிந்தனர் கண்ணீ ரெங்கே
போயினை யென்று மன்மேல்
விழுந்தனர் பரமா னந்த
வேலை வெள்ளத்து ளானார்.

இ - ள. எழுந்தனர் - அங்குமயர்ச்சியடைந்த திருவாதலூரடிகள் பின்னரவ்வயற்சிநீங்கி விரைந்தெழுந்தனர், எங்கும் ஓடி நாடினர் - அவரை எவ்விடங்களினுமோடித் தேடினார், என் கொல் என்ன அழிந்தனர் - ஓரிடத்துங்காணுமையால் இஃதென்னை அற்புதமென்று மறித்து மனமழிந்தனர், மன்றுள் ஆடும் ஆதி என்று அறிந்தபின்னர் - பின்னுமொரு பிரகாரங் தெளிந்து அவ்வாதி வருண வடிவங்கொண் டெழுந்தருளி வாந்தவர் கனகசபையின் கண்ணே பஞ்சகிருத்திய நிருத்தன்று செய்தருளும் சபாநாயகரேயாமென்று பலவேதுக்களினால் நிச்சயித்தறிந்த பின்னர், கண்ணீர் பொழிந்தனர் - அன்பு கூர்ந்து கண்களினின்று மிகவு மானந்த அருவி சொரிந்தனர், எங்கே போயினை என்று மன்மேல் விழுந்தனர் - என்னுயிர்த் துணைவரே தேவீர் இதுபொழுதெங்கே மறைந்தருளினீ ரென்று மறித்துஞ்செயலற்றுவிழுந்தனர், பரம ஆனந்த வேலை வெள்ளத்துள் ஆனார் - முடிவிற்சிவானந்தமாகிய சமுத்திர மத்தியிற் படிவாராயினார். எ-று.

பின்னர் என்பதனை ஏற்குமிடமெங்கும் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. அருட்டிரு மறையவரே தம்மாட் டன்புடையராய் வங்

தளவளாவிப் பின்னே ரேதுவுமின்றி மறைந்தமையின் மனமழிக் தன்மொன்பார் அழிந்தனரென்றும், அவரே தம் பாடலை யுவந்து கூறுவித்து, அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதியருளினமையை நினைக்குஞ்தோறும் சிவானந்தம் பெருகிற் ரெண்பார் பரமானந்த வேலை வெள்ளத்துளானார் என்றுங் கூறினார். (13)

செந்தமிழ்க் கன்பு மிக்கார்
 சென்றுதம் மன்றி லெய்தி
 யந்தரத் தவரை மாலை
 யயனை நன்முகத்து நாடி
 நந்தமக் கடிமை பூண்டு
 நயந்தவ ஞெருவன் சொன்ன
 விந்தநற் பாடல் கேண்மி
 னென்றவர்க் கெடுத்துச் சொன்னார்.

இ - ள். செந்தமிழுக்கு அன்பு மிக்கார் - செந்தமிழ் மொழியினுலே செய்யப்படுங் தோத்திரங்களில் அன்பு மிக்க நஞ்சிவபெருமானுனவர், சென்று தம் மன்றில் எய்தி - அங்கு னாங் திருமுறையுடன் மறைந்து சென்று தங் கனகசபையை யடைந்து, மாலை அயனை அந்தரத்தவரை நல் முகத்து நாடி - அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களைத் திருமுக மலர்ச்சியோடு பார்த்து, நந்தமைக்கு அடிமை பூண்டு நயந்தவன் ஒருவன் சொன்ன - நம்மைக் காதலித்து நமக்குத் தாசத்துவம்பூண்ட ஒரு அன்பன் பாடிய, இந்த நல் பாடல் கேண்மின் என்று எடுத்து அவர்க்குச் சொன்னார் - இந்த நல்ல செந்தமிழ்ப் பிரசரங்களைக் கேளுங்களேன் றவர்கட்குத் தமதருமைத் திருவாக்கினுலே விதந்து வாசித்துக் காட்டியருளினார். எ - று.

எனைக் கொடுந்தமிழினீக்குதற்குச் செந்தமிழென விசேஷக் கப்பட்டது. செந்தமிக் கென்புழிக் குவ்வுருபைக் கண்ணுருபாகத்

திரிக்க. செய்யுளாகலின் அந்தரத்தவரை மாலை அயனை என முறை பிறழவைக்கப்பட்டது. நந்தமக் கடிமைபூண்டு நயந்தவ னென்பது நயந்து நந்தமக் கடிமை பூண்டவனென விகுதி பிரித் துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தம்மால் அருளிச் செய் யப்பட்ட வேதசிவாகமங்கட்கும் அவற்றின் சாரமாகிய இச் செங் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கட்கும் பேதமின்மை விளக்குதற்கு நற் பாட வென விசேஷத்தார். காமுகனெருவன் தன்னைப் புகழ்ந்து தன்னாலுரைக்கப்பட்ட வாக்கினும் தன் காமக்கிழுத்தியர்வாய்த் தோன்றிய வாக்கில் விருப்ப மிக்குடையனைய் வசீகரிக்கப்படுமாறு சிவ பிரான் தம்மைப் புகழ்ந்து தம்மாலுரைக்கப்பட்ட வேதசிவாகமங்களினுங் தம் மெய்யன்பராகிய திருவாதலூரடிகள்வாய்த் தோன்றிய திருவாசகங் திருக்கோவையாரென்னும் செந்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களில் விருப்பமிக்குடையராய் வசீகரிக்கப்படுதலின், இங்ஙனங்கூறி யருளினெரன்பது கருத்து. சர்வஞ்ஞத்துவமுடைய அதிபரமாப்த ராகிய சிவபெருமானே வேதசிவாகமங்களை அருளிச்செய்த தமது அருமைத் திருவாக்கினை அவ்விருப்பிரபந்தங்களையும் இந்த நற் பாடவென்று வியந்து அறிபிரமேந்திராதி தேவர்கட்குத் தாமே வாசித்துக் காட்டியருளிக் கேட்பிப்பதுஞ்செய்வாராயின், சிற்றறி வுடைய பசுவர்க்கத்துள்ளும் மிகத் தாழ்ந்த பருவத்தையுடைய நாயினும் கடையேமாகிய நாமா அப்பிரபந்தங்களின் கீர்த்திப்பிர தாபங்களை எடுத்து விதங்குறைக்க வல்லேம்.

(14)

மெய்த்தவ வாத லூரன்
விளம்பிட வெழுது மிந்தப்
புத்தக மன்று ளாடல்
புரிந்தவ னெழுத்தா மென்று
முத்தியை யுதவுங் கோவை
முடிவிடத் தெழுதிப் பின்னர்ச்
சித்திர மலர்க்கை யாலே
திருந்தமைக் காப்புஞ் செய்தார்.

இ - ள். பின்னர்-அதன் பின்பு சபாநாயகர், மெய்த்தவ வாதலூரன் விளம்பிட - மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய வாதலூரன் கூற, எழுதும் இந்தப் புத்தகம் - எழுதிய இப்புத் தகம், மன்றுள் ஆடல் புரிந்தவன் எழுத்தாம் என்று - கனக சபையின்கட்ட பஞ்சகிருத்திய நடனஞ்செய்யும் அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையானது கையெழுத்தாமென்று, முத்தியை உதவும் கோவை முடிவு இடத்து எழுதி - பாராயணஞ்செய்யும் பக்குஷிகட்கு முத்தியைக் கொடுக்க வல்ல திருக்கோவையார் முடிவிடமாகிய “ஹரன் மற்றியாவர்க்கு முதியமே” என்பதன் பின்னர் எழுதி, சித்திர மலர்க்கையாலே திருந்தமைக் காப்பும் செய்தார்-சித்திரமாகிய தாமரை மலர்போலும் அருமைத் திருக்கரங்களினாலே திருத்தமுற மைக்காப்புஞ் செய்தருளினார். எ - று.

அன்விகுதி முன்னையது படர்க்கையினும் பின்னையது தன்மையினும் வந்தன. என்று எழுதிச் செய்தாரென முடிக்க. முடிவிடம் இறந்தகால வினைத்தொகை. உம்மை இறந்ததும் எதிர துந்தழீஇயிற்று; இழிவு சிறப்புமாம். உலகநூனுதலிய ஏனைக் கோவைகளைல்லாம் புத்தியைக் கொடுப்பனவாக, இஃதொன்றே இறைவனூற்பொருளுதலிய முத்தியைக் கொடுப்பதென்பார். முத்தியை யுதவுங் கோவை யென்றும், விரிதலுங் குவிதலுமாகிய விகாரமில்லாத தாமரை மலர்போலுங் திருக்கரமென்பார் சித்திர மலர்க்கையென்றும், அவ்வருமைத் திருக்கரங்களினாலே இங்களஞ்செய்தருளினாரென்பார் திருந்தமைக்காப்புஞ் செய்தாரென இழிவு சிறப்பும்மை கொடுத்துங் கூறினார். சித்திரம்-அதிசயம், நூதனம்.

வெண்பிறை முடித்த வேணி
வித்தக ரூலகுக் கெல்லா
நண்புடை வாத ஹூர்
நற்றவ முனர்த்த வெண்ணி

யெண்பெறு முனிவர் விண்ணே
 ரிறைஞ்சு மம்பலத்து வாயில்
 வண்படி மீதே யுண்மை
 வாசக முறையை வைத்தார்.

இ - ள. வெண் பிறை முடித்த வேணி வித்தகர் - வெண்மையாகிய பாலசந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய சர்வகர்த்திருத்துவ சாதுரியராகிய சிவபெருமானுவர், உலகுக்கு எல்லாம் நண்பு உடை வாதலூர் நல் தவம் உணர்த்த எண்ணி - இவ்வுலகிற்கெல்லாம் நட்பையுடைய திருவாதலூரடிகளது நல்ல தவத்தை உணர்த்தி உய்விக்கத் திருவுளங்கொண்டு, எண்பெறு முனிவர் விண்ணேர் இறைஞ்சும் அம்பலத்து வாயில் வண்படி மீதே - மூவாயிரமென்னுங் தொகை பெறுங் தில்லைவாழுந்தணர்களும் அரிபிரமேந்திராதி தேவர் களும் தம்மை வணங்கி வழிபடும் சிற்சபையின் வாய்தலி ஊள்ள வளவிய பஞ்சாக்ஷரப்படியின்மீதே, உண்மை வாசக முறையை வைத்தார் - சத்திய நின்மல ஞானத்தையே பொருளாகவுடைய திருவாசகப் புத்தகத்தை வைத்தருளினார்.

எ - று.

உலகுக்கென்னும் நான்கனுருபை நண்புடைமையோடும் உணர்த்துதலோடும் தனித்தனி முடிக்க. உலகுக்கெல்லாம் நட்புடைமையாவது சமய குருத்துவமுடைமை; சீவகாருண்ணிய முடைமை யென்றுமாம். நட்புடைய என்பது மெலிந்தும் தொகும் நின்றது. எண்பெறு முனிவர் என்பதற்கு இரண்டென்னுங் தொகைபெறும் பதஞ்சவி வியாக்கிரபாதரென்னு மிருடிகளென்றும், தேவர்களினும் முன்வைத்து நன்கு மதிக்கப்படும் முனிவர்களென்றுமாம். இடத்து சிகழ்பொருட்குரிய விசேஷத்தை இடத்திற்கேற்றி இறைஞ்சும்பலமென்றார் என்றலு மொன்று. இறைஞ்சும் வாயிலென முடிப்பினு மமையும். உண்மை ஆகுபெயர். சிவ

பெருமானது சர்வகர்த்திருத்துவ சாதுரியத்தைத் தக்கண
விடருற்றுவந்த சந்திரனது சாபநிவிர்த்தியின்மேல் வைத்து
விளக்குவார் வெண்பிறை முடித்தவேணி வித்தகரென்றும்,
அவரது கிருத்தியங்களைல்லாம் யாண்டுந் தம்பொருட்டன்றி
ஆன்மாக்களாகிய பிறர்பொருட்டே செய்யப்படுமென்பார் உலகுக்
கெல்லா, நண்புடை வாதழூர் நற்றவ முனர்த்த வெண்ணி
யென்றும், ஒசோவழி நாமே பிரமமென்னும் செருக்கையுடைய
தேவர்களினும் அஃதியாண்டுமில்லாத முனிவர்களே அடிமைத்
திறத்திற் சிறந்தவரென்பார் அவரை முன்வைத்து எண்பெறு
முனிவர் விண்ணே ரென்றும், பஞ்சாக்ஷரப்படி என்பது விளக்கு
தற்கு வண்படி என்றும் கூறினார். சர்வகர்த்திருத்துவம் எல்லா
வற்றையுஞ் செய்தற்கு வினைமுதலாங் தன்மை. (16)

வைத்தபின் பூசை செய்யு

மந்தணர் வந்து கண்டிப்
புத்தக மிங்கு நண்ணும்
புதுமை தைவிகமா மென்று
சித்தமங் குருகி நின்று
தில்லையுள் ஓர்கட் கெல்லா
மித்திறங் கூறல் வேண்டு
மென்றுமன் றகன்று போந்து.

இ - ள. வைத்த பின் - திருமுறையை நடராசர்
அங்கனம் வைத்தருளிய பின்னர், பூசை செய்யும் அந்தணர்
வந்து கண்டு-சுவாமிக்கு அருச்சனைசெய்யும் தில்லைவாழுந்தண
ராகிய ஆதிசைவரொருவர் வந்து அதனைக்கண்டு, இப்புத்தகம்
இங்கு நண்ணும் புதுமை தைவிகம் ஆம் என்று - நாம்
அர்த்தயாம பூசை முடித்துத் திருக்கதவங் திருக்காப்புச்
செய்துழி ஈண்டில்லாத இப்புத்தகம் இப்பொழுதிங் கிருக்கு
மற்புதம் தேவச் செயலேயாமென்று நிச்சயித்து, அங்குச்

சித்தம் உருகி நின்று - அங்ஙனம் தம்மனம் நெக்குநெக்குருகிச் சிறிது போது தம் வயமின்றி நின்று, தில்லை உள்ளார்கட்டு எல்லாம் இத்திறம் கூறல் வேண்டும் என்று - பின்னர் இச்சிதம்பர தலவாசிகட்கெல்லாம் இவ்வத்தியற்புத சமாசாரத்தை விரைந்து சொல்லுதல் வேண்டுமென்று கருதி, மன்று அகன்று போந்து - அக்கனக சபையைவிட்டு அரிதில் நீங்கிச் சென்று. எ - று.

தேவ சம்பந்தம் - தைவிகமென்க. அந்தனர் கண்டென்னது பூசைசெய்யும் அந்தனர் வந்து கண்டென எண்டு விதத்தலானும், எம்மிறையறையும் மன்றுட்ட, டேவரும் புகுதவொண்ணு தெய்விக மிதுவென் றெண்ணியென முன்னர் விதத்தலானும், அவ்வந்தனர் அது கண்ட காலம் உதக்காலமென்பது பெற்றும். கடைகாப்பின் திட்பழுதவியவெல்லாம் அவ்வருச்சகர்க் கிணிது விளங்குமாகவின், இது மானுஷியமன்று தைவிகமேயென அனுமானப் பிரமாணம் பற்றி அவரால் நிச்சயிக்கப்படுதல் சாலுமென்க. இங்கிழ்ச்சி பராசத்தியால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சுத்தமாயாமயமாகிய கனகசபையின்கண்ண தாகவின், தைவிகமென்றது சபாகாயகரது செயலையே குறித்தவின், அதுபற்றி மனம் நெக்கு நெக்குருகியவழித் தம்மை மறந்து சிறிதுபோழ்து வாளாநிற்றலமையுமாகவிற் சித்தமங் குருகி யென்றெழுமியாது சித்தமங் குருகி நின்றென்றார். சித்தமங்குருகி யென்ற விதப்பால் அரிதினீங்கி யென்பது தானே போதருமென்க. (17)

செந்திரு மருவுங் தொல்லைத்
தில்லைநன் னகரி லுள்ளார்
தந்திரு முன்பு சென்று
சாற்றினு ரிந்த நீர்மை
யந்தனர் மொழிந்த பின்ன
ரதிசய மிதுவென் ஞேடி
வந்தவர் படிமே வண்ணல்
வைத்த புத்தகங் கண்டார்கள்.

இ - ள். செந்திரு மருவுங் தொல்லைத் தில்லை நல் நகரில் உள்ளார் தம் திரு முன்பு சென்று - இலக்குமி வசிக்கும் பழைய தில்லைமாநகர வாசிகளது சமீபத்திற் போம், இந்த நீர்மை சாற்றினார் - இவ் வத்தியற்புத சமாசாரத்தைக் கூறினார், அந்தணர் மொழிந்த பின்னர் - அவ்வந்தணர் அங்கனங் கூறியவுடன், இது அதிசயம் என்று ஒடி வந்தனர் - இது பேரற்புதமென்று வல்விரைந்து வந்த வர்களெல்லாம், அண்ணல் படிமேல் வைத்த புத்தகம் கண்டார்கள் - சபாநாயகர் பஞ்சாக்ஷரப்படியின்மீது வைத் தருளிய திருமுறையை நேரே கண்டார்கள். எ - று.

செந்திரு வென்புழிச் செம்மென்பது இனச் சுட்டில்லாப் பண்புகொள் பெயரடையாகவிற் பிறிதினியைபுடைமை நீக்கிய விசேடனமென்க. வந்தவர் வினையாலனையும் பெயர். அருட் செல்வம், பொருட்செல்வ மென்னும் இரண்டும் ஒருங் குடையரென்பார் செந்திரு மருவுங் தொல்லைத் தில்லை நன்னகரிலுள்ளா ரென்றும், அதிசமீபத்திற் சென்றெறன்பார் திருமுன் சென்றெறன்றும், இது முன் ஓர்காலுங் கண்டுக் கேட்டுமறியாத பேரதிசயமென்பார் அதிசயமிதுவென்றும், ஈண்டுக் கேட்டறிந்தவர் நேரே இனிக் கண்டும் அறிதற்பொருட்டு மிகக்குகிந்தமைதோன்ற ஓடிவந்தவரென்றுங்கூறினார். (18)

யாவருந் தம்மு ணேடி
யெம்மிறை யுறையு மன்றுட்
டேவரும் புகுத வொண்ணை
தெய்விக மிதுவென் றெண்ணை
மேவுமன் பதனை லண்ணல்
விளம்பிய சைவ நூலோ
தாவுசெந் தமிழோ வென்று
பார்ப்பது தக்க தென்றூர்.

இ - ள. யாவரும் தம்முள் நாடி - அவரணைவரும் தம்முளாராய்ந்து, எம் இறை உறையும் மன்றுள் தேவரும் புகுத ஒண்ணை-நம் முழுமுதலாகிய சபாநாயகர் வீற்றிருக்கும் கணகசபையின்கண்ணே அர்த்தயாம பூசை முடித்துத் திருக்கதவந் திருக்காப்பிட்ட இன்னர் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் உட்பிரவேசிக்கக் கூடாது, இது தெய்விகம் என்று எண்ணி - ஆதலான் இது நங்கடவுள் செயலேயா மென்று தீர்க்க நிச்சயம் செய்து, மேவும் அன்பு அதனால் அண்ணல் விளம்பிய சைவதூலோ - இத்திருமுறை ஆன் மாக்களாகிய நம்மாட்டுத் திருவுள்ளத்து முகிழ்த்த கைம் மாற்ற பெருங்கருணைத்திறத்தினுலே சதாசிவநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வடமொழிச் சைவாகமமோ, தாவு செந்தமிழோ என்று பார்ப்பது தக்கது என்றார் - அல்லது முச்சங்கத்திலும் பரவிய செந்தமிழ் நூலோவென்று நாம் பார்ப்பதுவே இனிச் செயற்பாலது என்று ஒருங்கு கூறினார்கள். எ - று.

ஒண்ணைதென்னுஞ் தொழிற்பண்பின்மேனின்ற முற்றுவிகுதி குறைந்து ஒண்ணைவன நின்றது. நூலென்பதனைத் தமிழெழன் பதனேஞ்சுக்கூட்டுக. எல்லாரும் ஆண்டை நிகழ்ச்சிகளைவற்றை யும் ஒருங்கொப்பக் கூறினுரென்பார் யாவரும் என்னுமெழுவாயை முதலினும், என்றாரென்னும் பயனிலையை முடிவினுஞ் தந்து, யாவரும் என்றார் என முடித்தார்.

(19)

தேக்கிய வருளு மன்புஞ்
 சிறந்தவ ரெல்லாஞ் சொல்லும்
 வாக்கினி லொருவர் சென்று
 மலர்கொடு வணக்கஞ் செய்து
 பூக்கமழ் சடையோன் வைத்த
 புத்தங்ம் தன்னைச் சேம
 நீக்கின ரோதி ஞர்முன்
 ஞீதிகொ ளகவ ஞன்கும்.

இ - ள. தேக்கிய அருளும் அன்பும் சிறந்தவர் எல்லாம் சொல்லும் வாக்கினில்-நிறைந்த சீவகாருண்ணியத்தி னலும் சிரத்தையினாலும் விசேஷித்த தில்லைவாழுந்தனர்க் கொல்லாம் ஒருங்கொப்பச் சொல்லிய சொல்லின் வண்ணமே, ஒருவர் சென்று மலர் கொடு வணக்கம் செய்து - அவ்வந்தனருட் சிறந்தவரோருவர் திருமுறைக்குச் சமீபத்திற் சென்று மலர்களைக்கொண் டருச்சித்து வணங்கி, பூக் கமழ் சடையோன் வைத்த புத்தகங் தன்னைச் சேமம் நீக்கினர் - கொன்றை மாலை நறுமணம் கமழும் சடையையுடைய சபாநாயகர் பஞ்சாங்கரப்படியின்மீ துவைத்தருளிய அப்புத்தகத்தைக் கட்டவிழ்த்து, முன் நீதி கொள் அகவல் நான்கும் ஒதினீர் - முதற்கண் நீதியையுடைய சிவபுராணம், கீர்த்தித் திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி, போற்றித் திருவகவலென் அம் ஆசிரியப்பா நான்கையும் வாசித்தனர். எ - று.

தேங்கிய வென்பது தொடை நோக்கி வலிந்து நின்றது. ஜிந்தனுருபு ஏதுப்பொருட்கண் வந்தது. நீக்கினர் என்பதேச்சமுற்று. நீதி - முறைமை. ஈண்டுக் கூறிய திருவாசகம் நான்குனுட் கீர்த்தித் திருவகவன் முதன் மூன்றையும் அகவலென்றதோக்கும்; சிவபுராணம் கவிவெண்பா வாதவின், அதனையும் அகவலென்ற தென்னை வழுவாம் பிறவெனின்? கழுகங்தோட்டம் என்றாற்போல மிகுதிபற்றிய குறியாதவின் அது வழுவன்றென்க. (20).

திருச்சதக முதலாகச்
சிறந்ததமி ழறுநாறும்
விரித்தவகப் பொருட்கோவை
விளங்கவொரு நானூறு
முரைத்தனர்பின் முடிந்தவிடத்
துயர்வாத ஓரன்மொழி
தரித்தெழுது மம்பலவ
னெழுத்தென்று சாற்றினீர்.

இ - ள். திருச்சதகம் முதலாகச் சிறந்த தமிழ் அறுநாறும் - திருச்சதகம் முதலாக அச்சோப்பதிக மீருகவுள்ள சீரிய தமிழ் வேதமாகிய திருவாசகம் அறுநாறும், அகப்பொருள் விளங்க விரித்த கோவை ஒரு நானுறும் உரைத்தனர் - காட்சி முதல் ஊதியமெடுத்துரைத்தூடறீர்த் தலீருகிய அகப்பொருட்டுறைகளைத் தெளிவுற விரித்துக் கூறிய திருக்கோவையார் நானுறுமாகிய அருட்பாக்களை வாசித்தனர், பின் முடிந்த இடத்து - பின்னர் அது முடிந்த முடிவின்கண், உயர் வாதலூரன் மொழி - இப்பிரபந்தங்களை உயர்ந்த வாதலூரன் பாட, தரித்து எழுதும் (எழுத்து) அம்பலவன் எழுத்து என்று சாற்றினார் - ஏட்டையு மெழுத் தாணியையுங் தாங்கி எழுதிய இவ்வெழுத்தானது அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையானது கையெழுத்தென்று நெட் டெழுத்தையும் அவ்வந்தனர் வாசித்தனர். எ - று.

மொழிய வென்னுஞ் செயவனெச்சத்தீறு விகாரத்தாற் ரோக்கது. மொழி வாக்குமாம். எழுத்தென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது. சிறந்த என்பதைனக் கோவைக்குங் கூட்டுக. சிதம்பரத்துள்ள சிற்சபை, கனகசபை, நிருத்தசபை, தேவசபை, இராசசபை யென்னும் பஞ்ச சபைகளுட் சிற்சபையில் சபா நாயகரது திருவருளாற் கனகசபையில் அபிஷேகிக்கப்படும் சிவ விங்கப்பெருமானே அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையாரென்க. அவரே திருவாதலூரடிகளிடஞ் சென்றிவ்வருட்பாக்களை எழுதி யருளினாரென்பது ஆன்றேர் வழக்கமாம். திருச்சதகமுதலாக அறுநாற்றுச் சேடத்தை அறுநாறென்றது தலைமைபற்றிய தொகையென்க. திருச்சதகம் முதலாகத் திருவாசகம் அறுநாற்றைம்பத்திரண்டும், அகவல் மூன்றும், கவிவெண்பா ஒன்றும், கோவை நானுறுமாக, ஆக ஆயிரத்தைம்பத்தாறென்க. இது கொச்சகக் கவிப்பா.

(21)

கேட்டவர்க் ளெல்லோருங்

கிளர்புளகங் குறுவேர்வு
காட்டிடவொண் கண்ணீருங்
கசிந்துருகு சிந்தையுமா

யீட்டியமெய்த் தவமுடையோ
ரியம்பியவித் தமிழன்றி
யீட்டுநெறிக் கினிச்சிவநூல்
வேறுளதோ வென்றூர்கள்.

இ - ள. கேட்டவர்கள் எல்லோரும் - இப் பிரபந்தங்களையும் நெட்டெழுத்தையும் அவ்வந்தனர் வாசிக்கக்கேட்ட சிதம்பர தலவாசிகளைவரும், கிளர் புளகம் குறுவேர்வுகாட்டிட - தங்கட் கிளராநின்ற புளகமும் குறுவேர்வையுமாகிய மெய்ப்பாடுகளைப் பிறர்க்குத் தஞ்சீரம் காட்டாநிற்ப, ஒண் கண்ணீரும் கசிந்து உருகு சிந்தையும் ஆய் - ஆனந்த பாஷ்பமும் நெக்குநெக்குருகும் மனமுமாய், ஈட்டிய மெய்த்தவம் உடையோர் இயம்பிய இத்தமிழ் அன்றி - அனந்தகோடி பூர்வசன்மங்களிலே அரிதி ஞர்ச்சித்த மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய திருவாதலூரடிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களால்லது, வீட்டு நெறிக்குச் சிவநூல் இனி வேறு உளதோ என்றூர்கள் - மோக்ஷவழிக்குச் சிவசாத்திரம் இனி வேறுமொன் றளதோவென மிகவும் விதந்து பேசினார்கள். ஏ - று.

வீட்டு நெறி நான்கு: அவை; சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென மேலுங் கூறினாம். ஓகாரம் எதிர்மறை. சிவநூல் சிவாகமம்; ஆனந்தபாஷ்பமென்பதுபோதர ஒண்கணீரெனவும், சிவபுண்ணியமென்பது விளக்குதற்கு மெய்த்தவமெனவும், திருவாதலூரடிகள் பசுகரண நீங்கிச் சிவகரணமுற்ற பெருந்தகையினராதவின் அவர்செய்த நூலை இத்தமிழன்றி வீட்டு நெறிக்கினிச் சிவநூல் வேறு உளதோ வென்றும் கூறினார்களென்க.

பூணரவன் றிருநாமம்
 புகழுமருந் தவர்சொல்ல
 யாணாரிதன் பொருட்டேனை
 யின் றுணர்வோ மென்றெண்ணி
 மாணுடைமன் றகன்றேகி
 மறைவல்லார் போதிநிழல்
 வீணருடன் பெருவாது
 வென்றவர்முன் சென்றுர்கள்.

இ - ள். மறை வல்லார் - அதன்பின்பு வேதத்தில் வல்ல தில்லைவாழுந்தணர்கள், இதன்பொருள் யாணர்த்தேதேனை-இந்துற்பொருளாகிய புதிய தேனை, பூணரவன் திருநாமம் புகழும் அருந்தவர் சொல்ல - சர்ப்பாபரணத்தையுடைய சிவபெருமானை நமச்சிவாய நாமம் முதலிய அளவிறந்த திருநாமங்களாலே துதிசெய்த அரிய தவத்தையுடைய திருவாதலூரடிகளாகிய ஆக்கியோரே சொல்லியருள, இன்று உணர்வோம் என்று எண்ணி - நாமின்றறியக்கடவோமென்று சிந்தித்து, மாண் உடை மன்று அகன்று ஏகி - மாட்சிமை பொருந்திய கனகசபையை விட்டு நீங்கி, போதிநிழல் வீணருடன் பெருவாது வென்றனர் முன் சென்றுர்கள் - அரசமர நிழலை நன்கு மதிக்கும் பொறியிலிகளாகிய புத்தர்களோடு சமயவாதஞ்செய்து வென்ற ஆசாரியசவாமிகளாகிய திருவாதலூரடிகளது சந்திதியில் ஒருங்கு சென்றனர். எ - று.

பூணரவன் என்பதைன் அரவப் பூணெனை மிகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. யாணர் - புதுமை. உண்ணுகின்றுழி மாதுரியச் சுவை பயப்பதாய்ப் பின் புளிச்சுவைபயக்கும் ஏனைத் தேன்போலாது இப்பொருட்டேன் என்றும், மாதுரியச் சுவையே பயத்தவின் அதைன் யாணாரிதன்பொருட்டேனென்றும், சமுசார வழக்கறுக்கும் மன்றுகளின் மாணுடைமன்றென்றும், புத்தசமயாசாரியராகிய

கௌதமமுனிவர் காயாவனத்துள் ஓரசமரநிழலின்கணிருஞ்சருஞ்சவாழியற்றித் தம் மதஞானம் மிகவும் பெற்றுக்கொண்டமையின், அச்சார்புபற்றி அம்மரநிழலைத் தமக்கு விசேட தருநிழலாகக் கொண்டவர் அது சேட்டைக் குறைவிடமென்ப தறியார்போலு மென்பார் அவரைப் போதிநிழல் வீணரென்றுங் கூறினார். (23)

சென்றவர்தாந் திருமுன்பு

திருமுறைவைத் தண்டர்பிரா
னின்றுசெயுஞ் செயலிதுவென்
நியம்பினர்நின் றெல்லோரு
மொன்றுமுன் புன்பாட
லுவந்தருளப் புவிமீதி
லன்றுசெயுஞ் தவமறியே
னென்றழுதார் ரன்பாளர்.

இ - ள. எல்லோரும் சென்று - தில்லைவாழுந்தணரனை வரும் வில்வவனத்துச் சென்று, அவர் தம் திரு முன்பு திரு முறைவைத்து - அவ்வடிகளது சங்கிதியிலே அத்திருமுறையைப் பிடத்தோடுவைத்து, அண்டர்பிரான் இன்று செயும் செயல் இது என்று நின்று இயம்பினர் - தேவநாயகராகிய சிவபெருமான் இத்தினஞ் செய்தருளிய திருவிளையாடல் இதுவேயாமென்று வணங்கி யெழுந்துநின்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர், அன்பு ஆளர் - அப்பொழுது அன்பையாளுந் திருவாதலூரடிகள், புன் (மை) ஒன்றும் என்பாடல் உவந்தருள - எளிமைபொருந்துமென் பிரபந்தங்களை நமதான்மநாயகர் திருவுளமுவந்து தமதருமைத் திருக்கரங்களினாலே எழுதியருள, புவிமீது அன்றுசெயும் தவம் அறியேன் என்று அழுதார் - பூர்வசன்மங்களில் இக்கண்மழுமியிற் செய்த தவத் தைத்தமியேன் இன்னதென்றறியேனென்று அழுதார். எ-று.

இன்னதென்றறியின் இன்னும் இத்தவத்தையே செய்வேன் என்பது கருத்து. இதுவென்றது திருமுறையைப் பஞ்சாக்ஷரப் படியின்மீது அகாலத்தில் வைத்தருளினதையும், இப்பிரபந்தங்களை வாதனுரன் பாட இவற்றை எழுதிய எழுத்து அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையான தெழுத்தென்று எழுதியருளினதையுமாம்; தொகுதியொருமை. “வானிடத்தவரு மண்மேல் வந்தரன்றனையர்ச்சிப்பர்” என்பவாதனாற் புவியிலென்றார். கன்மழுமி பரதகண்டம். அத்தவமாவது அன்பையாளுங் தன்மையே பிறிதில்லையென்பார் அன்பாளரென உடம்பொடு புணர்த்துக்கூறினார். (24)

புண்ணியரிங் கிவ்வாறு
புலம்பினர்பின் புலியூரி
லெண்ணருமன் புடையார்க
ளிதமுடனஞ் சலிசெய்து
பண்ணுலவுஞ் சிவஞானப்
பாடல்கொளும் படிநும்பா
னண்ணுமரன் செய்ததென்னீர்
நவிலுமெனச் சொன்னார்கள்.

இ - ள். புண்ணியர் இங்கு இவ்வாறு புலம்பினர் - புண்ணிய புருஷராகிய திருவாதனுரடிகள் இங்ஙனம் பிரலா பித்தனர், பின் - அதன் பின்பு, புலியூரில் எண் அரும் அன்பு உடையார்கள் - சபாநாயகர் மாட்டெல்லையற்ற அன்பை யுடைய தில்லைவாழுந்தனர்கள், இதம் உடன் அஞ்சலி செய்து - பீரிதியோடு கைகுவித்துக் கும்பிட்டு வணங்கி, பண் உலவும் சிவஞானப் பாடல் கொளும்படி நும்பால் நண்ணும் அரன் - பண்பொருந்தும் சிவஞானப் பொருளை யுடைய இவ்வருட்பாக்களைப் பாடுவித்துக்கொள்ளும் பொருட்டுத் தேவரீர்மாட் டெழுந்தருளிய அரச பதத்தை

யுடைய சபாநாயகர், செய்தது என் - செய்தருளிய அற்புதம் யாது, நீர் நவிலும் எனச் சொன்னார்கள் - தேவரீர் சொல்லி யருஞ்சென்று பிரார்த்தித்தார்கள். எ - று.

பண்ணுலவும் பாடலென முடிக்க. புலியூரி வெண்ணருமன் புடையார்கள் என்பதற்குப் புலியூரிலெல்லையற்ற அன்பையுடையார்களென் றுறைப்பினும்மையும். புண்ணியர் வரபுருஷரென் னும் பொருட்டு. அரன் பக்குவான்மாக்களது பாசத்தையரிப்பவன், அவ்வடிகளல்லது அவ்வற்புத்ததை உள்ளபடி தங்கட்குச் சொல்லியருஞ்சோர் பிறரொருவருமின்மையானும், அவ்வற்புதங்கேட்டல்லதொழித் லாகாமையானும், அடிகளை அந்தணர் இவ்வாறு கேட்டல் வேண்டிற்றன்பார் நீர் நவிலுமெனச் சொன்னார்களென்றார். (25)

அல்லலெனும் பிறவியிலா
ரண்ணல்செயுஞ் செயல்யாவுஞ்
சொல்லினார்பின் புலியூர்
தொழுதுமனங் களிகூர்ந்து
தில்லையிலெம் பெருமானைச்
செப்பியவித் தமிழ்மாலை
நல்லவரும் பொருள்கேட்க
வேண்டுமென நவின்றூர்கள்.

இ - ள். அல்லல் எனும் பிறவி இலார் - முழுதுந்துன்பத்திற்கேதுவாகிய பிறப்பிறப்பற்ற திருவாதலூரடிகள், அண்ணல் செயும் செயல் யாவும் சொல்லினார் - சர்வ லோகைகநாயகராகிய சிவபெருமான் தம்மாட்டெழுந்தருளி வந்து செய்தருளிய அற்புத சமாசாரங்கள் அனைத்தையும் சொல்லியருளினார், பின்-அங்ஙனஞ்சு சொல்லியருளியபின்னார், புலியூர் மனம் களி கூர்ந்து தொழுது-தில்லைவாழுந்தணர்கள்

அதுகேட்டு மனம் மிக மகிழ்ச்சியடைந்து அவ்வடிகளை வணங்கி, எம் தில்லையில் பெருமானைச் செப்பிய இத் தமிழ் மாலை நல்ல அரும் பொருள் - நம் சிதம்பர சபாநாயகரையே பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு தேவரீர் திருவாய்மலர்க் கருளிய இத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களுதலியநன்மையாகிய அரிய அர்த்தத்தை, கேட்கவேண்டுமென நவின்றூர்கள் - தமிழேம் தேவரீரிடம் கேட்க வேண்டுமென்று அதிவினயத்துடன் பிரார்த்தித்தார்கள். எ - று.

அல்லவெனும் பிறவி என்றது காரிய காரண உபசாரம். மாலைக்கென நான்காவது விரிப்பினுமமையும். மாலைபோன்றவின் நூலை மாலையென்றூர். நல்ல பொருள் அரும் பொருளெனத் தனித்தனி முடிக்க. நல்லவரும் பொருளென விசேஷத்தார் ஞானர்த்தமென்பது விளக்குதற்கு. அறிவிலாதார் முட்புவிற் ரேன்போல ஒருவாறின்பமெனக் கொள்ளினும், அறிவுடையார் முட்போல முழுவதும் துன்பமெனக் கொள்ளும் பிறவி யென்பார் அல்லவெனும் பிறவி என்றுரெனக் கிளாந்துரைக்க. அவ்வடிகளது பெருந்தகைபற்றிக் கூறுக என்னது நாம் கேட்க வேண்டுமென உபசாரமாகக் கூறின்ரென்க. அது முன்னர்த் தில்லையுள்ளார் பொருள் கேட்ப என்பதனுமறிக. கேட்க என்னும் பாடத்தை மாற்றி வேறுபாடம் கற்பிப்பாருமூர். (26)

ஓங்குபுகழ்த் திருவாத
 ஒருறையெய் பெருமானுங்
 தேங்கியமெய்ச் சிவஞான
 சிந்தையுடன் களிகூர்ந்து
 பூங்கனகப் பொதுவெதிரே
 போய்புகல்வே னெனப்போக
 வாங்கவர்முன் சென்றூரு
 மன்பொடுபின் சென்றூர்கள்.

இ - ன். ஓங்கு புகழ்த் திருவாதலூர் உறை எம் பெருமானும் - ஒரு காலைக் கொருகான் மிக்கோங்கித் தழைக்கும் பெரும்புகழையுடைய திருவாதலூரிலே திருவவதாரன் செய்து வசித்த நஞ்சமய குரவராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமி களும், களிகூர்ந்து - அதுகேட்டு மனம் மிகக் களிப்படைந்து, மெய்ச் சிவஞானம் தேங்கிய சிந்தை உடன்-மெய்ம்மையாகிய சிவஞானம் பொங்கி வழிகின்ற இருதயத்துடன், பூம் கனகப் பொது எதிரே போய்ப் புகல்வேன் எனப் போக - பொலி வாகிய கனகசபைக்கெதிரேபோய் இவைகளின் பொருளை உங்கட்டுச் சொல்வேனென்று கூறிச் சென்றருள, ஆங்கு அவர் முன் சிசன்றூரும் அன்பு ஒடு பின் சென்றூர்கள் - அவ் வில்வ வனத்து அவர்மாட்டு முன்சென்ற தில்லைவாழுந்தணர் களும் அவர்மீதன்புகூர்ந்து அவ்வடிகட்டுப் பின்னுகச் சென்றனர். எ - று.

ஓங்குபுகழ் நிகழ்காலவினைத்தொகை. உறை பெருமானென்ப திறந்த காலவினைத்தொகை. உம்மை முன்னையது உயர்வுசிறப்பும், பின்னையது இறந்ததுதழீஇயவெச்சமுமாம். சிந்தையுடன் போக வென வியையும். செரூரென்பது வினையாலவினையும் பெயர். திருவாதலூரடிகளது திவ்விய சரித்திரம் புதிதுபுதிதாகக் கேட்கப்படுங் தோறும் ஒருகாலைக் கொருகான் மிக்கோங்கித் தழைக்கும் பெரும் புகழையுடைய திருவாதலூரென்பார் ஓங்குபுகழ்த் திருவாதலூரென்றும், அவ் வந்தணராற் கேட்கப்பட்டது தம் பரமாசாரிய சுவாமிகளது விஷயமே யாதலாற் களிகூர்ந்தென்றும், பொருள் சொல்லும் படி கேட்ட துணையானே தம்வயமின்றிச் சிறிதும் தடையற்றுச் சென்றூரென்பார் தேங்கிய மெய்ச் சிவஞான சிந்தையுடன் போக என்றும், தங்கேள்விக் கிசைந்தமையின் முன்னையினும் அவர்மீது அன்புகூர்ந்து பின்சென்று ரென்பார் ஆங்கவர்முன் சென்றூருமன்பொடு பின் சென்றூர்கள் என்றுங் கூறினார். (27)

நின்றபுகழ்ப் புலியூர்
 நேயமுடன் புடைசூழச்
 சென்றருளுக் கிடமான
 செம்பொனினம் பலமெய்தி
 யொன்றியவித் தமிழ்மாலைப்
 பொருளிவரென் றுரைசெய்து
 மன்றதனிற் கடிதேகி
 மறைந்தனரங் கவர்காண.

இ - ள். வாதலூர் உறை எம்பெருமான் - நஞ் சமயா
 சாரிய சவாமிகளாகிய திருவாதலூரடிகள், நின்ற புகழ்ப் புளியூர் நேயம் உடன்படை சூழச் சென்று, திரிகாலத்தும் நிலை
 பெற்ற கீர்த்தியையுடைய சிதம்பர தல வாசிகளெல்லாம் பத்
 திமையோடு பக்கத்தே சூழ்ந்து சேவித்து வரச்சென்று, அரு
 ஞக்கு இடம் ஆன செம்பொனின் அம்பலம் எய்தி - பரா
 சத்தியால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சுத்த மாயா ரூபமாகிய கனக
 சபையை யடைந்து, இத் தமிழ்மாலை ஒன்றிய பொருள் இவர்
 என்று உரை செய்து - இத் தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள் நுதலிய
 பொருள் இச் சிற்சபா மத்தியில் விளங்கும் சபாநாயகரேயா
 மென்று திருவாய்மலர்ந்து, மன்றதனில் கடிது ஏகி அவர்காண
 அங்கு மறைந்தனர் - அச் சிற்சபையின்கண் விரைந்து
 சென்று அவர்கள் சமஸ்தரும் நேரே காண அங்கே மறைந்தருளினார். எ - று.

வினைமுதல் மேலைச் செய்யுளி னின்றும் வருவிக்கப்பட்டது.
 தில்லைவாழுந்தனர்களோடு இடைநெறிக்கண் வந்து சேர்ந்த சிதம்பர தலவாசிகள் பிறரும் அவ்வடிகண்மீது அன்புகார்ந்து சென்றாரன்பார் என்னும் நேயமுடன் புடைசூழச் சென்றென்றார்கள். “தற்பரமாய்ப் பரபதமாய்த் தாவிலநு பூதியதாய், யற்புதமா யாரமுத.

யான்த சிலயவொளிப், பொற்பினதா யறிவரிதாய்ப் பொருளாகி
யருளாகுஞ், சிற்பரமா மம்பரமாங் திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி” என்
பதஞ்சே திருவாதவூரடிகள் அந்தர்த்தானமான சிற்சபையி
னியல்பை அறிக. மறைவெனினும் அந்தர்த்தானமெனினு
மொக்கும்.

(28)

செய்காட்டுங் கழுகடவித்
தில்லையுளார் பொருள்கேட்கக்
கைகாட்டித் தம்முருவங்
காட்டாமன் மறைந்தாரைப்
பைகாட்டும் பேரரவப்
பணியுடையார் தமக்கன்பு
மெய்காட்டிப் பாலுடனே
மேவியநீ ராக்கினார்.

இ - ள. செய்காட்டும் கழுகு அடவித் தில்லை உளார்
பொருள் கேட்க - வயல்கள் தம்மிடத்துக்கொண்டு சேப்மைக்
கட் காட்டும் கழுகங்காடு சூழ்ந்த தில்லைவாழுந்தனர்கள் இப்
பிரபந்தங்கட்குப் பொருள் என்னை யென்று வினவ, கைகாட்
டித் தம் உருவம் காட்டாமல் மறைந்தாரை - அதற்குத் தங்
கையினுலே சபாநாயகரைச் சுட்டிக் காட்டிவிட்டுத் தங் திரு
மேனியைக் காட்டாது மறைந்தருளிய திருவாதவூரடிகளை,
பை காட்டும் பேர் அரவப் பணி உடையார் - படத்தை விரித்
துக் காட்டும் பெரிய சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகவுடைய சபா
நாயகர், தமக்கு மெய் அன்பு காட்டி - தம்மிடத்து அவர்
கொண்ட மெய்யன்பை நம்மனோர்க்கு இங்கிகழ்ச்சிகளாற்
காட்டிவிட்டு, பால் உடனே மேவிய நீர் ஆக்கினார் - பாலோடு
கலந்த நீர் அப்பாலாமாறு தம்மோடு கலந்து தாமாங் தன்மைப்
பேரின்பய் பெருவாழ்வடையும்படி செய்தருளினார். எ - று.

சிவபெருமானது திருவருட் செயல்களைல்லாம் தம்பொருட் டன்றிப் பிறர் பொருட்டே செய்யப்படுவன என்பதனாலும் மறிக; பிறர்பொருட்டன்றூயிற் ரமக்கு இங்கிழஷ்சிகளாற் போந்த பய னென்னை ஒன்றுமின்றென்பது தாற்பரியமாகவிடென்க. செய் - வயல். மிகுதிதோன்ற அடவி யென்றார். பாலொடு கலந்த நீர் பிரிக்கப்படுதலு முன்மையின், இது கலப்புதுதற் ரேழிலேபற்றி வந்த ஒருபடை யுவமையென்க. (29)

அண்டனை யண்டர் கோனை
 யன்பின ரடையு மாறு
 கண்டனர் புளக மெய்திக்
 கம்பித மாகி நின்று
 விண்டனர் கசிந்து சிந்தை
 வேர்த்தனர் மேனி யெங்கும்
 கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை
 குவித்தனர் தில்லை யுள்ளார்.

இ - ள. தில்லையுள்ளார் - அப்பொழுது சிதம்பர தல வாசிகளைல்லாம், அண்டனை - சிதாகாசரூபரை, அண்டர் கோனை - மகாதேவரை, அண்பினர் அடையும் ஆறு கண்டனர் - சிவபத்திமானுகிய திருவாதலூரடிகள் சித்தாந்தசைவ சுத்தாத்துவித முத்தியடையுங் தன்மையைக் கண்டார்கள், புளகம் எய்திக் கம்பிதம் ஆகி நின்று சிந்தை கசிந்து விண்டனர் - குதூகலங்கொண்டு சரீரம் விதிர்விதிர்த்து நின்று மனம் நெக்குநெக்குருகினார்கள், மேனி எங்கும் வேர்த்தனர் - சரீர மெங்கும் வியர்வை கொண்டார்கள், மகிழ்ச்சி கொண்டனர் - பரமானந்த மடைந்தார்கள், செங்கை குவித்தனர் - சிவந்த கைகளைக் கூப்பிக் கும்பிட்டு வணங்கினார்கள். எ - று.

சிந்தைவிண்டனர், மேனி வேர்த்தனர் என்பன சினைவினை மூதலோடு முடிந்தன. புளகமும் சிந்தை விள்ளுதலும் செங்கை குவித்தலும் அன்பானும், கம்பிதமும் வெயர்வையும் அச்சத்தானும் வந்த மெய்ப்பாடுகளைன்க. செய்யுளாகவின் விரவிக் கூறினார். இது அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம். (30)

பூத நடங்க தொடங்கின
 போத மகிழ்ந்தனு குங்கண
 நாதர் புகழ்ந்தனர் தும்புரு
 நாரத ரங்கிசை கொண்டனர்
 வேதமொ டந்தர துந்துபி
 மீது முழங்கி யெழுந்தன
 மாதவ ரிந்திர ரெந்தரு
 மாமலர் சிந்தி வணங்கினர்.

இ - ள். அனுகும் பூதங்கள் போத மகிழ்ந்து நடம் தொடங்கின - அப்பொழுதாகாய மார்க்கமாக வந்த பூதங்கள் மிக மகிழ்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடின, கணாதர் புகழ்ந்தனர் - சிவகணாதர்கள் துதித்தார்கள், தும்புரு நாரதர் அங்கு இசை கொண்டனர் - தும்புருவும் நாரதரும் அவ்வாகாயத்திலே சாம வேதகிதம் பாடினார், வேதம் ஒடு அந்தர துந்துபிமீது எழுந்து முழங்கின - வேதங்களும் தேவதுந்துபிகளும் ஆகாயத்திலே யெழுந்து மிக்கொலித்தன, மாதவர் இந்திரர் ஐந்தரு மாமலர் சிந்தி வணங்கினர் - பெனிய தபோதனர்களும் இந்திராதி தேவர் களும் பஞ்சதருக்களின் சுவர்ன புஷ்பாஞ்சலி செய்து அவ்விருவரையும் வணங்கித் துதித்தார்கள். எ - று.

ஓடு எண்ணெடு; உயர்பின்வழித்தாய ஒருவினை ஓடுச்சொல் வென்றலும் ஒன்று. விகுதிகள் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டன. நடன பேதங்கள் விளக்குதற்கு நடங்களென்றாலும் மமையும்.

மகிழ்ச்சு அனுகும் என்னு மெச்சங்களை ஏற்குமிடமெங்கும் கூட்டுப் பொருள்கொள்க. வேதமொடந்தர துந்துபி முழங்கின என்பது கருமகருத்தா. மாதவரிந்திரர் என்பதற்கு அரிபிரமேஞ்தி ராதி தேவர்க் கௌன்பாருமூளர். அனுகுமென்றார் இச்செய்யுள் ஆகாயவாசிகள் செய்தியும் மேலைச் செய்யுள் சிதம்பர தல ராசிகள் செய்தியும் என்னும் வேறுபாடு தெரித்தற்கென்க. (31)

ஞான நடம்பயில் சங்கர
ஞமை மிருந்துள நெஞ்சினர்
மோன சுகந்த முடன்சிவ
பூசை முயன்று நயந்தவ
ரூனமிலன்பொடு தென்புலி
ஷுரி லுறைந்து சிறந்தவர்
வானக மும்பர வுந்திரு
வாசக வின்ப நுகர்ந்தனர்.

இ - ள. ஞான நடம் பயில் சங்கரன் நாமம் இருந்துள நெஞ்சினர் - சூக்கும நடனஞ் செய்தருளும் சிவபெருமானது திருநாமமாகிய ஶ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம் சூடிகொண்டிருக்கும் மனத்தையுடைய யோகிகளும், மோனசுகந்தம் உடன் சிவபூசை முயன்று நயந்தவர் - மெளனத்தோடும் சுகந்தவர்க்கங்களோடும் சிவபூசையை விடாது முயன்று செய்து நன்மையை யடைந்த கிரியாவான்களும், ஊனம் இல் அன்பு ஒடு தென் புலியூரில் உறைந்து சிறந்தவர் - குற்றமற்ற அன்பினுடனே தெற்கின்கணுள்ள சிதம்பரத்தில் வசித்த லான் முன்னையிருவரோ டொப்பச் சிறந்த சரியாவான்களும், வானகமும் பரவும் திருவாசக இன்பம் நுகர்ந்தனர் - விண்ணுலக வாசிகளாகிய தேவர்களும் துதிக்கத் தகும் திருவாசகங் திருக்கோவையார் என்னுங் தமிழ்வேதங்களின் சொற்சவை பொருட்சவைகளை நன்கனுபவித்தனர். எ - று.

ஞானநடம்பயில் சங்கர நாமமிருந்துள் நெஞ்சினரென
உட்டொழிலேபற்றி ஓதுதவின் யோகிகளென்பதாலும், புவிழுரி
லுறைந்து சிறந்தவரெனப் புறத்தொழில்பற்றி ஓதுதவிற் சரியை
யாளரென்பதாலும் பெற்றாலும் உடனென்னும் சொல்லுருபு
மோனமுடனென முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. வானகம் ஆகு
பெயர். உம்மை சிறப்பும்மை. சகந்தம் சந்தனம் புஷ்பம்
முதலியன வாசனாவர்க்கம்; மோனமாகிய சுகத்தின் அந்தத்தில்
உடனே செய்யப்படும் சிவபூசை யென்றுமாம். நயம் நன்மை;
அஃதீண்டுப் பிறந்ததினாற் பெறும் பேரும் பேரின்பமேனின்றது.
புவிழுரிலுறைந்து சிறந்தவரெனவே சிவாலயசேவை முதலிய
தொண்டுசெய்யும் கிரியையாளர்க்கும் அவை செய்தற்கட்சிதம்
பரமே சிறந்த தலமென்பதாலும் போதருவென்க. (32)

ானமிகுந் துளதோலு மென்புநரம் புஞ்சீய
மானவுடல் சிவரூபமா மிதனைத் தெளியாம
லூனுடலுக் கிரைதேடி யுழன்றுலகிற் றடுமாறி
மாநரகிற் புகுதுமதோ மாயைவலைப் படுவார்கள்.

இ - ள். மாயைவலைப் படுவார்கள் - மாயாகாரியமாகிய
பிரபஞ்சவலையிற் சிக்குண்ணும் நம்மவர்கள், ஈனம் மிகுந்துள
தோலும் என்பும் நரம்பும் சீயும் ஆன உடல் - இழிவு மிகுந்
துள்ள தோலும் எலும்பும் நரம்புஞ் சீயும் முதலிய சத்த
தாதுக்கண் மயமாகிய திருவாதலூரடிகளது உடம்பும்,
சிவரூபம் ஆம் இதனைத் தெளியாமல் - ஈண்டுச் சிவரூப
மாகிய இதற்குக் காரண மென்னையென ஆராய்ந்து அது
சிரத்தையன்பேயா மெனத் தெளிந்து தாழும் அவ்வன்பைச்
செய்து உய்யாமல், ஊன் உடலுக்கு இரை தேடி உலகில்
உலகில் உழன்று தடுமாறி - தசைப் பொதியாகிய இவ்வுடம்
பிற்கு ஊனவைத்தேடி அதுங்மித்தம் உலகெங்கும் சுழன்று
தடுமாறித் திரிந்து, மா நரகில் புகுதும் அது ஒ - முடிவிற்

பெரிய நரகத்தின்கண் வீழ்ந்தமுந்தும் அதுவோ தெளிந்து செய்யத்தக்கது! ஐயையோ! இஃதென்னை தகவின்மை! எ - று.

உடல் சிவரூபமாதல் சதேகமுத்தி யடைதல். இது சொருப மானந்தமுத்தியெனவும் பெயர் பெறும். விதேகமுத்தி யென வேரென் ருண்மையின் இங்ஙனம் விதந்து கூறினார். உடல் மாயேயமாகிய மலமாகவின், அது ஈண்டுச் சிவரூபமாம் என்றது, கட்புலனுகாது ஞானுக்கிணியாற் றகிக்கப்படும் விசேஷம்பற்றி நேர்ந்த துதிவாதமென வுய்த்துணர்ந்து தெளிக. இதற்குப் பிறிது கூறுவாருமார். ஈன மிகுந்துள தோலு மென்பு நரம்புஞ் சீடு, மான என்னும் அடை உடம்புகட்கெல்லாம் பொதுத் தன்மையை விசேஷித்து நின்றது. ஒகாரம் கழிவிரக்கப்பொருட் கண் வந்தது. ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு சிற்கும் தெளிந்து செய்யத் தக்கதென்னும் தோன்று எழுவாய் அவாய்ஸிலையானும், ஐயையோ இஃதென்னை தகவின்மை என்பது இசையெச்சத் தானும் வருவிக்கப்பட்டன. உழலல் உதர ஸிமித்தம் தொழின் முயற்சிகளை மேற்கோடற்கும் மேற்கொண்டவற்றை வழுவாது செய்தற்கும் ஒருகாற் சென்றுழிப் பலகாற் கேறல். தெளிதல் - உண்மையுணர்தல். அங்ஙனங் தெளியாமைக்கேது பாசத்தடையே பிறிதில்லையென்பார் மாயைவலைப் படுவார்களேன் அவ்வேதுவை உடம்பொடு புணர்த்துக் கூறினார். உட்கொள்ளப்பட்ட ஆவினறும் பாலும் சருக்கரையும் முப்பழங்களும் தேனும் கண்டும் இவை போல்வன பிறவும் பின் மலமாய் வெறுப்பொடு கழிக்கப் படுதல் அப்பொருள்களின் குற்றமன்ற; உடம்பின் குற்றமே யென்பார், ஈன மிகுந்துள தோலு மென்பு நரம்பும் சீடு, மானவுடலன விசேஷித்தார். அது, “ஆனமுதுஞ் சருக்கரையு மருங் கனியும் பசுந்தேனு, மூன்று மலமாத இதமதிற் புகுந்தன்றே, கானுலவு நறுந் தெண்ணீர் கடியுமுவர்ப் புனலாத, வீனமிகு முடைக்குரம்பை யிதிற் புகுதப் பெய்தன்றே” “நறுந்தவளத் துகிலமுக்காய் நாறுதற்கு நவைபுடம்பி, னுறுந்தவறு தனையன்றி யொருங்கிமித்தம் பிறிதுண்டோ” என்பவற்றானுமறிக. ஆசிரியர் தாம் செய்யுள் செய்ய எடுத்துக்கொண்ட திருவாதலூரடிகளது

சரித்திரமாகிய நுதலியபொருண் மேலைச்செய்யுள் காறுங் கூறப்
பட்டு முடிந்தவழி இச்செய்யுளால் இச்சரித்திர சாரமாய்த் தம்-
ஆள்ளத்துத் தோன்றிய பாவுமெனப்படும் அபிப்பிராயத்தை-
இந்துல் பயில்வோரை நோக்கிக் கூறியவாறென்க. இது கொச்-
சக்கலிப்பா.

(33)

வாதலு ரந்தணர் தந்திரு
வாய்மை விளங்கு திருக்கதை
யோதின ரன்புட ஞெண்செவி
ஷ்டு முகந்தது கேட்டவர்
போதுமெய்ஞ் ஞான முறுஞ்சுக
போக முடன்புகழ் பெறுவர்க
ஷதில் பவங்க தொலைந்துபின்
சேர்குவர் வண்சிவ லோகமே.

இ - ன். திருவாதலூர் அந்தணர் தம் வாய்மை விளங்கு
திருக்கதை - அழகிய தண்ணளியையுடைய திருவாதலூரடிக
எது சரித்திரவுண்மையை விளக்கும் இத்திருப்புராணத்தை,
அன்பு உடன் ஒதினர் - அன்போடு வாசித்தவர் பொருள்
சொன்னவர்களும், ஒன்செவிஊடுமுகந்து அதுகேட்டவர் -
அழகிய செவிகளான் முகந்து அதனை உற்றுக் கேட்டவர்
களும், போத மெய்ஞ்ஞானம் உறும் சுக போகம் உடன்
புகழ் பெறுவர்கள் - இறப்பவும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் தகுதி
யாகிய சுகபோகவாழ்வையும் புகழையும் இம்மைக்கட்
பெறுவார்கள், பின் பவங்கள் தொலைந்து தீதில் வண் சிவ-
லோகம் சேர்குவர் - தேகாந்தத்திற் பிறவிக்கேதுவாகிய
இருஷினகள் தொலையுமாறு தீதற்ற வளவிய சிவலோகத்தை-
அடைவார்கள். எ - று.

விளக்கனற்பாலது இன்னிசைபற்றி விளங்கென மெவிந்து-
நின்றது; வாய்மை தானே வெளிப்பட்டு விளங்கு திருக்கதை என்-
றுமாம். பவம் ஆகுபெயர். தொலைய என்னும் காரியப்பொருட்-
டாய செயவென் வாய்பாட்டு விழையெச்சம் தொலைந்தெனத்-

திரிந்து நின்றது. அரச வாழ்வென்பது விளக்குதற்கு உறுஞ்சக போகவாழ்வென விசேஷித்தார். அது புங்கி மகிழுப் புவிபுரப்பர் என மேற்கூறியவாற்றுனுமறிக. அன்பின்றி ஒதினேர்க்கும் கேட்டோர்க்கும் அதனைப் பெரும் பயனின்மையின் அன்புடனென்றும், ஒருவற்கு இம்மைக்கண் மெய்ஞ்ஞானமும் புகழு மின்றிப் பெருஞ்சகபோக வாழ்வுடன் அவற்றையும் பெறுவார் என்பார் போத மெய்ஞ்ஞானமுறுஞ்சகபோகமுடன் புகழ் பெறுவர்கள் என்றும், பின் படிமுறையானே பரமுத்தி யடைதற்கேதுவாகிய சிவலோக மென்பார் தீதில் பவங்கடொலைந்து பின் சேர்குவர் வண்சிவலோகம் என விசேஷித்துங் கூறினார். ஞாபகங் கூர்வித்து வலியுறுத்தற்கு நூற்பயன் இறுதிக்கண்ணும் கூறுதல் ஆன்ரேராசார மென்க. இது அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம். (34)

பூதல மாதும் வாழ்க

பொன்மழை பொழிந்து வாழ்க

வேதவா கமமும் வாழ்க

வேந்தர்செங் கோலும் வாழ்க

தீதிலைந் தெழுத்து நீறுஞ்

சிவனடி யாரும் வாழ்க

வாதலூ ரிறைபு ராணம்

படித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க.

இ - ள. வேந்தர் செங்கோலும் வாழ்க - அரசரது செங்கோலும் நீடுழி வாழுக, பொன் மழை பொழிந்து வாழ்க - பொன்போலும் மழையும் மாத மும்மாரி பொழிந்து நீடுழி வாழ்க, பூதல மாதும் வாழ்க - பூமிதேவியும் நீடுழி வாழுக, தீதில் ஐந்தெழுத்தும் நீறும் சிவன் அடியாரும் வாழ்க - தீதற்ற சிவமூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமும் சிவசின்னங்களாகிய விஷுதி உருத்திராக்ஷங்களும் சிவபத்தர் களும் நீடுழி வாழுக, வாதலூரிறை புராணம் படித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க - இத் திருவாதலூரடிகள் புராணத்தை

நியமமாக அன்போடு வாசித்தவர் பொருள் சொன்னவர்களும் கேட்டோர்களும் நீட்டி வாழுக. எ - று.

பொன்மழுமூலை எண்ணும்மை விரிக்க; பொன்போலப் போற்றிக் கொள்ளப்படும் மழை என்றவாறு; வேத வாகம மென் பது தமிழ்நூன் முடிபு. இவ் வாதவூர், முதன் மூன்று யுகங்களினும் முறையே ஆதித்தபுரம், சோமபுரம், அசவினிபுர மெனவும், இக்கலியுகத்தில் வாதபுரமெனவும் பெயர்பெற்றதென்க. அது, “ஆதி யாதித்தன் சோம னசவினி யிவர்தம் பேரால், வேதியர் தமைவங் தேற்றி விமலைன் யுகங்கண் மூன்றுங், காதவின் வணங்கக் கண்டு கடையுகம் வாதராச, னீதியால் வணங்க வாதபுரமென நிகழ்ந்த தன்றே” என்பதனுமறிக. இவையும் இவரும் இங்ஙனம் நின்று நிலவின் இந்நால் இனிதுநின்று நிலவு மாகவின், இவ்வேதுக்கள் வாயிலாக இந்நாற்கு இறுதிக்கண் மங்கலவாழ்த்துக் கூறியவாறன்க. எண்டிறை என்பது தலைவர் என்னும் பொருட்டாய் அடிகள் என்னுங் தாற்பரியத்தைத் தந்து நின்றது; அது, “ஆளுடைய பிள்ளைதிரு வடிபோற்றி யரன்காழி ஆளுடையவரசு திருவடிபோற்றி யணியதிகை, ஆளுடைய நம்பிதிருவடிபோற்றி யாருரெம், ஆளுடையவடிக டிருவடி போற்றி யருள்போற்றி” என்பழியும் பிருண்டும் வரும் ஆன்றே ராட்சி பற்றித் தெள்ளிதில் துணியப் படுமென்க. (35)

திருவடிபெற்ற சருக்கம் முற்றற்று.

ஒ திருவிருத்தம், 546.

திருவாதலூரடிகள் புராணம் முற்றும்பெற்றது.

திருவாதலூரடிகள் திருவடிவாழ்க.

மெய்கண்ட தேசிகன் றிருவடி வாழ்க.

திருவாத ஹரடிகள் சரிதையே சிவசரிதை
திருவாத ஹரடிகண் ஞானமே சிவஞானங்
திருவாத ஹரடிக டிருவாக்கே சிவவாக்குத்
திருவாத ஹரடிகள் சிவமிங்கென் சிந்திதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை.

(சத்தியை வியந்தது.)

திருவண்ணமலையில் அருளியது.

வெண்டனோயான் வந்த இயற்றவினைக்
கொச்சக்கூவிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியு மந்தமு யில்லா அரும்பெருஞ் சோதியை
யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ ஸின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொவிபேர்ய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்குன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தா ளன்னே யென்னே
ஏதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (1)

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசமிட மீதோ விண்ணேர்க் ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஏசனூர்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். (2)

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந்தெதி ரெழுங்தென்
அத்தனு னந்த னமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் சன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோனின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழுகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (3)

ஓண்ணித் திலங்கையா யின்னம் புலர்ந்தின்றே
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ ஹன்னவா சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவுமே காலத்தைப் போக்காதே

விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண் ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிங்துள்ளம்
உள்ளெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையிற் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். (4)

மாலறியா நான் முகனுங் கானை மலையினாம்
போலறிவோ மென் றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசம்
பாஹு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சிலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
ரேல மிடினு முனரா யுனராய்கான்
எலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (5)

மானேந் தென்னைல் நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவே நென்றலு நானுமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந் தின்றே
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருஞம்
வான்வார் கழலபாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கும்
ஏனேர்க்குந் தங்கோளைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (6)

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர்
உன்னற் கரியா மெருவ னிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னுவென் முழுன்னங் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னுனை யென்னரைய னின்னமுதென் தெல்லோமுஞ்
சொன்னேங்கேள் வெவ்வேறு யின்னங் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (7)

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு
மேழி வியம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்குங்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருளை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினேங் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன வுறக்கமேச வாய்திறவாய்
ஆழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாரே
ஊழி முதல்வனுய் நின்ற வொருவனை
ஏழூபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். (8)

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானுகப் பெற்றவுன் சீசடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
 என்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய். (9)

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
 பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணேனுரு மண்ணுங் துதித்தாலும்
 ஒது வுலவா வொருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணுப்பிள்ளைகாள்
 ஏதவனு ரேதவன்பே ராருற்று ராரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (10)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ஞைழல்போற்
 செய்யாவென் ணீருடி செல்வா சிறுமருங்குன்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ யாட்கொண் டருஞம் விளையாட்டின்
 உய்வார்க ஞுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய். (11)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுங்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி விளைசிலம்ப வார்க்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 எத்தி யிருஞ்சுசைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். (12)

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்

அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்

தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தவினால்

எங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போற்றிசைந்து

பொங்கு மழுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துஞ்சு

சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக

கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

(13)

காதார் குழையாடப் பைப்புண் கலஞ்சுக்

கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்

சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி

வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடி

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி

ஆதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்

பேதித்து சும்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்

பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய்.

(14)

ஒரொருகா லெம்பெருமா னென்னென்றே சும்பெருமான்

சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிக்குர

நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்

பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணேறைத் தான்பணியாள்

பேரரையற் கிங்குனை பித்தொருவ ராமாறும்

ஆரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்

வாருருவப் பூண்மூலைபீர் வாயார நாம்பாடி

ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

(15)

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்

என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா ஸிட்டிடையின்

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ்சு சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்

என்னச் சிலைகுலவி கந்தம்மை யாளுடையாள்

தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமா னன்பர்க்கு

முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே

என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

(16)

செங்க ணவன்பால் திசைசமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கு மிலாததோ ரின்பநம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குகம் மில்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருஞ்சு சேவகனை
 அங்க ணரசை யடியோங்கட காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி உலங்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ச் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (17)

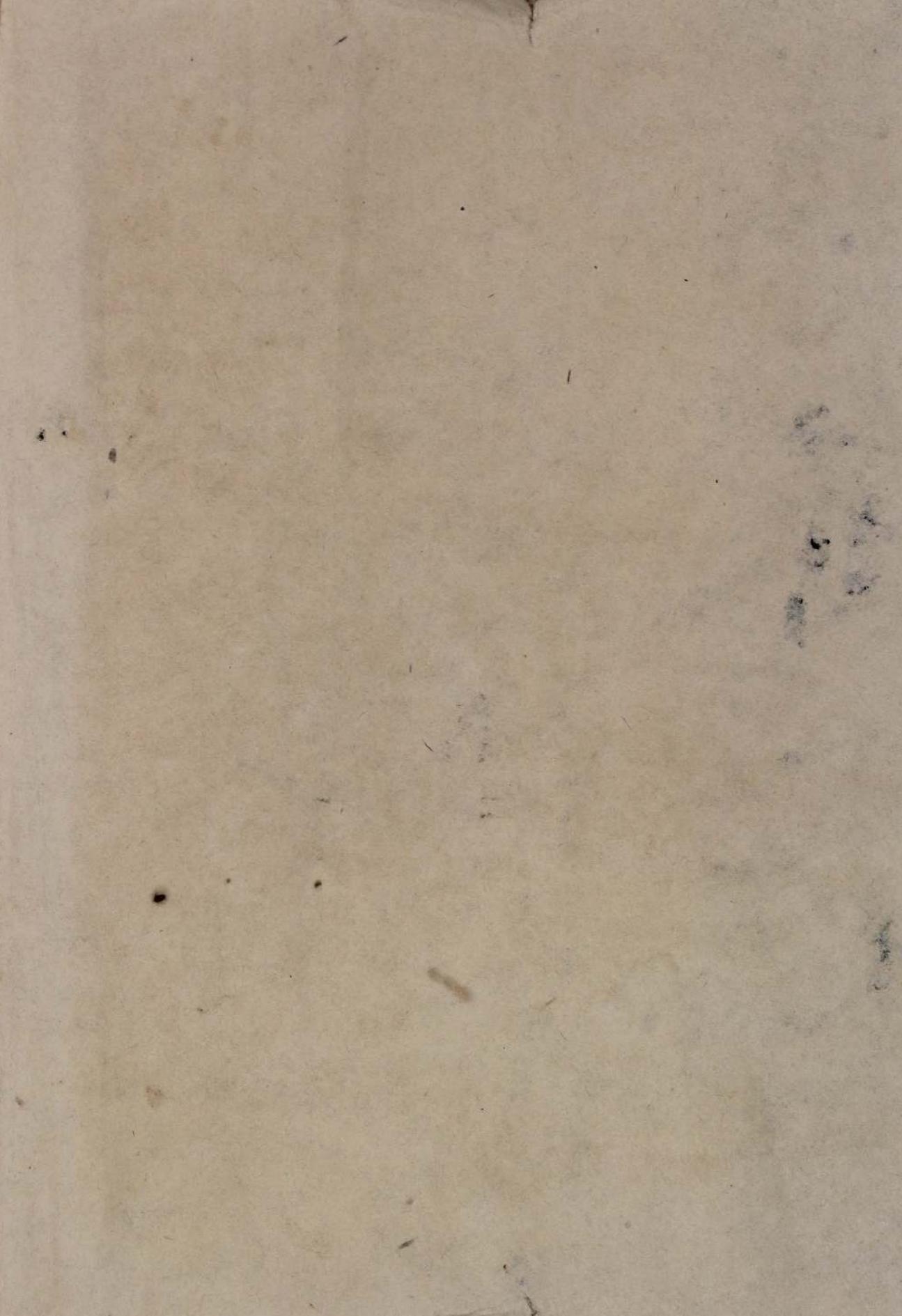
அண்ணே மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சுசம்
 விண்ணேர் முடியின் மணிததொகைவீ றற்றுற்போற்
 கண்ணே ரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணே ரொளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணேகி யானை யலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணேகி மண்ணேகி யித்தனையும் வேருகிக்
 சண்ணே ரமுசமுமாய் நின்றுன் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ச் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (18)

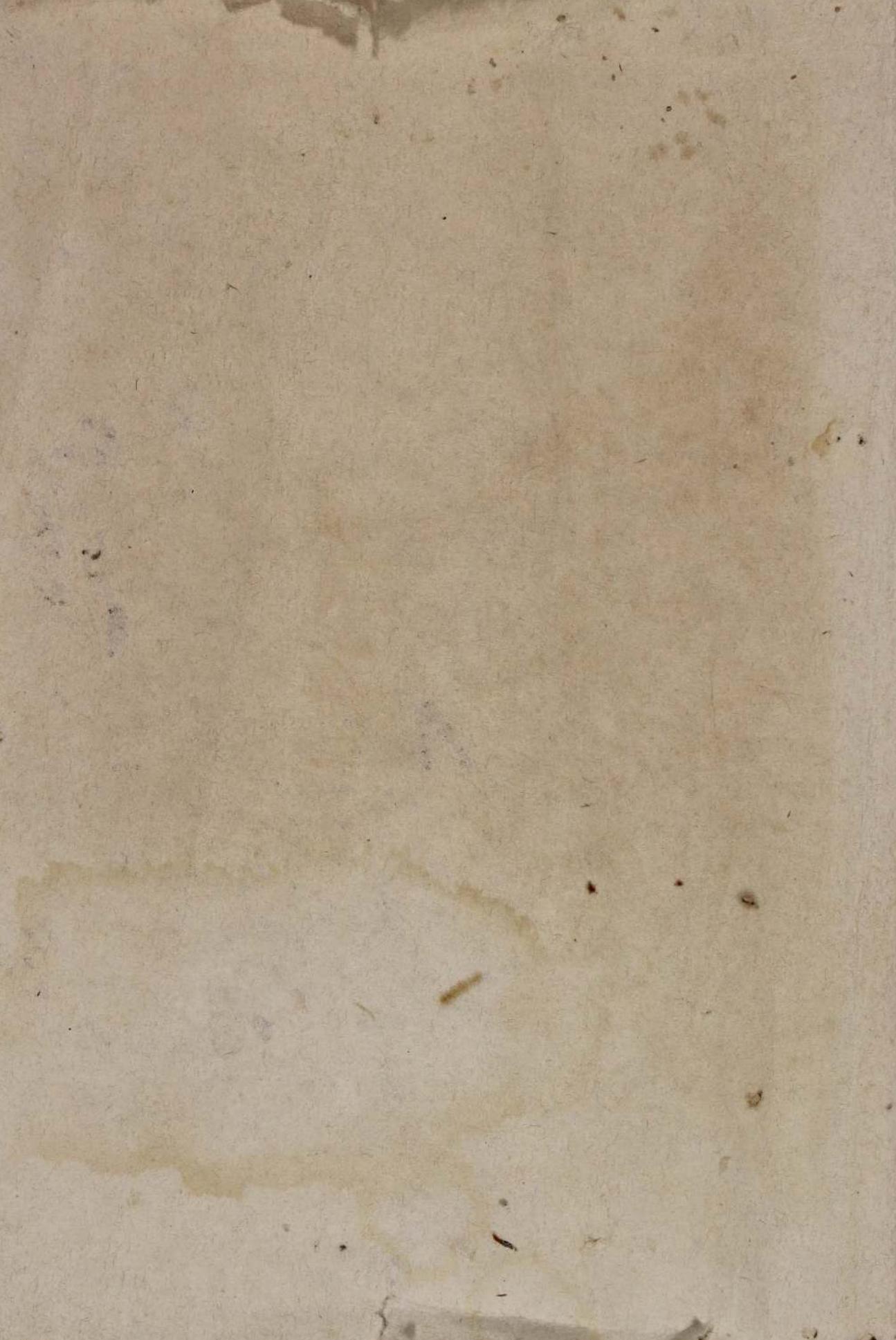
ங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
 றங்கப் பழங்கிசாற் புதுக்குமெம் அசசத்தால்
 எங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றெருன் றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
 எங்கெழுவிலென் எாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (19)

போற்றி யருஞ்களின் னதியாம் பாதமலர்
 போற்றி யருஞ்களின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குட் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறு மினையடிகள்
 போற்றிமா னுன்முகனுங் கானதை புண்டரிகம்
 போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருஞ்சும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியா மார்கழி ராடேலோ ரெம்பாவாய். (20)

திருச்சிற்றும்பலம்.

திருச்சிற்றும்பலம்

1000